

Учення і Завіти та історія Церкви.

С Е М І Н А Р І Я

ПОСІБНИК ДЛЯ ВЧИТЕЛЯ

**Підготовлено
Церковною системою освіти**

**Видано
Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів
Солт-Лейк-Сіті, штат Юта**

Переклад цього видання було рекомендовано для використання в системі внутрішньоцерковного навчання релігії та релігійного виховання послідовників Церкви Ісуса Христа Святих останніх днів. Назване навчання не є освітнянською діяльністю і може бути покладене на кожного гідного члена Церкви. Наявність в перекладі термінів («вчитель», «студент», «інститут», «семінарія» і т.п.) обумовлена необхідністю збереження цілісності оригіналу.

© 2001 by Intellectual Reserve, Inc.
Усі права застережено
Printed in Germany

Текст англійською мовою затверджено: 1/00
Затверджено на переклад: 9/00
Назва оригіналу: *Doctrine and Covenants and Church History Teacher Resource Manual*

Ukrainian

Вступ до книги <i>Учення і Завіти та історія Церкви. Посібник для вчителя</i>	1	Учення і Завіти 43	86
Методичне планування викладання		Учення і Завіти 44	87
Учення і Завітів та історії Церкви	6	Учення і Завіти 45	88
Огляд плану спасіння	8	Учення і Завіти 46	90
Що допоможе у вивченні Писань	12	Учення і Завіти 47	92
Огляд і вступні сторінки	15	Учення і Завіти 48	93
Огляд книги Учення і Завіти	15	Учення і Завіти 49	94
Велике відступництво й історія Церкви	18	Учення і Завіти 50	95
Титульна сторінка книги Учення і Завіти	22	Учення і Завіти 51	97
Вступ до книги Учення і Завіти	23	Учення і Завіти 52	98
Зміст у хронологічному порядку	24	Учення і Завіти 53	99
Період історії Церкви в Нью-Йорку та Пенсільванії	26	Учення і Завіти 54	100
Джозеф Сміт—Історія 1:1–65	26	Учення і Завіти 55	102
Учення і Завіти 1*	29	Учення і Завіти 56	102
Учення і Завіти 2	30	Учення і Завіти 57	103
Учення і Завіти 3	31	Учення і Завіти 58	105
Учення і Завіти 4	33	Учення і Завіти 59	108
Учення і Завіти 5	34	Учення і Завіти 60–62	110
Учення і Завіти 6	36	Учення і Завіти 63	113
Учення і Завіти 7	37	Учення і Завіти 64	115
Учення і Завіти 8–9	38	Учення і Завіти 65	119
Учення і Завіти 10	41	Учення і Завіти 66	120
Учення і Завіти 11	43	Учення і Завіти 67	121
Учення і Завіти 12	44	Учення і Завіти 68	122
Учення і Завіти 13; Джозеф Сміт—Історія 1:66–75	45	Учення і Завіти 69	124
Учення і Завіти 14	46	Учення і Завіти 70	125
Учення і Завіти 15–16	47	Учення і Завіти 71	126
Учення і Завіти 17	48	Учення і Завіти 72	127
Учення і Завіти 18	49	Учення і Завіти 73–74	128
Учення і Завіти 19	52	Учення і Завіти 75	129
Учення і Завіти 20	54	Учення і Завіти 76	130
Учення і Завіти 21	58	Учення і Завіти 77	135
Учення і Завіти 22	59	Учення і Завіти 78	136
Учення і Завіти 23	60	Учення і Завіти 79–80	138
Учення і Завіти 24	60	Учення і Завіти 81	138
Учення і Завіти 25	62	Учення і Завіти 82	139
Учення і Завіти 26	64	Учення і Завіти 83	141
Учення і Завіти 27	65	Учення і Завіти 84	141
Учення і Завіти 28	67	Учення і Завіти 85	146
Учення і Завіти 29	68	Учення і Завіти 86	147
Учення і Завіти 30	70	Учення і Завіти 87	148
Учення і Завіти 31	71	Учення і Завіти 88	149
Учення і Завіти 32	72	Учення і Завіти 89	156
Учення і Завіти 33	73	Учення і Завіти 90	159
Учення і Завіти 34	74	Учення і Завіти 91	161
Учення і Завіти 35	74	Учення і Завіти 92	161
Учення і Завіти 36	76	Учення і Завіти 93	162
Учення і Завіти 37–38	76	Учення і Завіти 94	166
Учення і Завіти 39–40	78	Учення і Завіти 95	167
Період історії Церкви в Огайо та Міссурі	80	Учення і Завіти 96	168
Учення і Завіти 41	80	Учення і Завіти 97	170
Учення і Завіти 42	81	Учення і Завіти 98	172
		Учення і Завіти 99	174
		Учення і Завіти 100	175
		Учення і Завіти 101	176
		Учення і Завіти 102	180
		Учення і Завіти 103	182

*Цей розділ був записаний в період перебування в Огайо та Міссурі.

Учення і Завіти 104	184	Церква зростає	263
Учення і Завіти 105	186	Президент Лоренцо Сноу	263
Учення і Завіти 106	187	Президент Джозеф Ф. Сміт	265
Учення і Завіти 107	188	Учення і Завіти 138	267
Учення і Завіти 108	191	Президент Гебер Дж. Грант	269
Учення і Завіти 109	192	Президент Джордж Альберт Сміт	271
Учення і Завіти 110	195	Всесвітня церква	274
Учення і Завіти 111	198	Президент Девід О. Маккей	274
Учення і Завіти 112	199	Президент Джозеф Філдінг Сміт	276
Учення і Завіти 113	201	Президент Гарольд Б. Лі	278
Учення і Завіти 114	202	Президент Спенсер В. Кімбол	280
Учення і Завіти 115	203	Офіційна декларація 2	282
Учення і Завіти 116	205	Президент Езра Тефт Бенсон	284
Учення і Завіти 117	205	Президент Говард В. Хантер	287
Учення і Завіти 118	206	Президент Гордон Б. Хінклі	288
Учення і Завіти 119–20	207	Сім'я: Проголошення світові	291
Учення і Завіти 121–22	209	Живий Христос: Свідчення апостолів	292
Учення і Завіти 123	213	Уложення віри	294
Період історії Церкви в Наву	216	Наше місце в історії Церкви	295
Учення і Завіти 124–125	216	Додаток	297
Учення і Завіти 126	220	Методи викладання Писань	297
Учення і Завіти 127–128	221	Опанування Писань	301
Учення і Завіти 129	225	Методи викладання Писань для опанування	303
Учення і Завіти 130	226	Перелік Писань для опанування	306
Учення і Завіти 131	229	Великий план щастя	307
Учення і Завіти 132	230	Тест з Ааронового священства	311
Учення і Завіти 133*	235	Ааронове священство і причастя	312
Учення і Завіти 134*	238	Часи Іновірців	313
Учення і Завіти 135	239	Програма благополуччя в приході—“Mein Bruder”	314
Учення і Завіти 137*	241	Вправи “Священство” (УЗ 107)	315
Церква вирушає на захід	245	Пророки останніх днів свідчать про Джозефа Сміта	316
Наступництво в Президентстві	245	Бланк “Провізія для подорожі”	318
Перехід на захід	247	Сім'я: Проголошення світові	319
Учення і Завіти 136	250	Живий Христос: Свідчення апостолів	320
Президент Бригам Янг	251	Ілюстрації	321
Спадщина Президента Бригама Янга	254		
Президент Джон Тейлор	256		
Президент Уілфорд Вудрафф	258		
Офіційна декларація 1	260		

*Цей розділ був записаний в період перебування в Огайо та Міссурі.

ВСТУП ДО КНИГИ УЧЕННЯ І ЗАВІТИ ТА ІСТОРІЯ ЦЕРКВИ. ПОСІБНИК ДЛЯ ВЧИТЕЛЯ

“Місія Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів полягає в тому, щоб допомогти Батькові у Його великій роботі, запрошуючи всіх “прий[ти] до Христа і вдосконалю[ватися] в ньому” (Мороній 10:32; див. також УЗ 20:59).

Мета релігійної освіти в Церковній системі освіти—допомогти окремій людині, сім’ї та провідникам священства у виконанні місії Церкви” (*Teaching the Gospel: A Handbook for CES Teachers and Leaders* [1994], 3). Перше, що потрібно зробити для досягнення цієї мети,—це навчати учнів євангелії Ісуса Христа так, як вона є в Головних трудах і словах пророків. Цей підручник було написано, щоб допомогти вам у цьому, і неважливо, який ваш учительський досвід, якою мовою чи в якій країні ви викладаєте.

Друге, на що звертається увага—це те, щоб ви навчали настановою, прикладом і силою Духа. Щоб навчати настановою, ви повинні спочатку прагнути “через навчання і також через віру” (УЗ 88:118) зрозуміти принципи євангелії Ісуса Христа. Щоб навчати через приклад, ви маєте самі жити за євангелією. Стосовно навчання через Духа, старійшина Бойд К. Пекер, у той час член Кворуму Дванадцятьох Апостолів, навчав: “Сила приходить, коли вчитель зробив усе можливе, щоб підготуватися не лише до окремого уроку, але до життя в гармонії з Духом. Якщо він навчиться покладатися на Духа, щоб отримувати натхнення, він може йти на урок, ... упевнений в знаннях, які зможе викладати з натхненням” (*Teach Ye Diligently* [1975], 306). Сила, про яку казав старійшина Пекер, виявляється тоді, коли вчитель особисто свідчить про принципи або вчення, яких він навчає.

Як користуватися цим підручником

У підготовці до уроку перш за все використовуйте Писання. Щоб вам було легше вивчати Писання і готуватися до уроку, вам слід мати такі посібники:

- *Учення і Завіти та історія Церкви. Посібник для вчителя* (цей посібник, каталожний номер 34591 192);
- *Учення і Завіти та історія Церкви. Путівник для навчання студентів* (посібник для домашнього вивчення, каталожний номер 34190 192);
- *Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”* (допоміжні матеріали до відеофільмів, каталожний номер 34811 192);

Вам слід також мати наступні посібники для студентів інституту:

- *The Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (item no. 32493)
- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343* (item no. 32502)

- *The Pearl of Great Price Student Manual: Religion 327* (item no. 35852)

Вказані посібники не замінюють вивчення вами Писань. Вони також не замінюють провід Святого Духа, коли ви готуватиметеся навчати учнів. Вони є додатковими джерелами для підготовки до занять. Зокрема, *Учення і Завіти та історія Церкви. Посібник для вчителя* пропонує вступну інформацію до певного блоку з Писань, окреслює важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу, і пропонує такі способи викладання багатьох принципів, які допоможуть учням зрозуміти їх і застосувати в житті.

“Керівництво ЦСО прийняло рішення, що там, де уроки проводяться щодня протягом робочого тижня і для навчання є більше часу, Писання мають вивчатися послідовно. Один з найкращих способів навчання євангелії Ісуса Христа—це вивчення Писань у їхньому послідовному порядку. *Послідовне вивчення Писань*—це навчання Писанням у тій послідовності, в якій вони знаходяться в Головних трудах” (*Навчання євангелії: Підручник для вчителів і провідників ЦСО, с. 20*, див. указану сторінку, щоб знайти додаткову інформацію про послідовне вивчення Писань). У цьому посібнику дотримується послідовність у викладанні Писань, але в ньому не міститься пояснень до всіх віршів, які розглядаються в кожному блоці Писань. Додаткові допоміжні матеріали можна знайти в підручниках для студентів інституту релігії та посібнику для навчання студентів семінарії.

У книзі *Навчання євангелії: Підручник для вчителів і провідників ЦСО* (34829 192) ви можете знайти детальну інформацію, яка допоможе вам проводити заняття в Церковній системі освіти. Ви маєте добре опрацювати зміст цього посібника. Наведені далі загальні рекомендації можуть бути корисними для вас у підготовці до уроків.

Готуйтеся до вивчення та викладання євангелії

- Живіть за євангелією.
- Моліться, щоб мати провід Духа під час вивчення, підготовки й викладання.
- Виявляйте віру в Господа, в силу Духа і в силу Писань, щоб задовольнити духовні потреби ваших учнів.

Вирішіть, що саме ви будете викладати

- Вирішіть, скільки уривків з Писань ви пройдете за урок. Цей посібник розділено на блоки уривків з Писань, що в більшості випадків відповідають розділам книги Учення і Завіти. Методичний план вивчення матеріалу на сторінках 5–6 допоможе вам визначити, який обсяг матеріалу вивчати кожного дня або кожного тижня.

- Ретельно опрацюйте блок Писань. Прочитайте його кілька разів, звертаючи увагу на вчення, принципи, події, а також важкі для розуміння слова і фрази. Цей посібник, підручник для студентів інституту релігії та посібник для навчання студентів допоможуть вам зрозуміти блок Писань і вирішити, що саме є важливим для ваших студентів. Ваше викладання буде ефективнішим, якщо ви знайдете щось надихаюче у блоці Писань. Тоді ви могли б націлювати ваших учнів на подібні відкриття.
- Вибирайте ті вчення, принципи та події, які є найбільш важливими для ваших учнів. Нехай у виборі матеріалу для викладання вас направляють підказки Духа та потреби ваших учнів.

Вирішіть, як саме ви будете навчати

- Оберіть один або кілька навчальних методів для кожної події, принципу або вчення, яких ви хочете навчити. Використовуйте ваші власні методи або запропоновані в матеріалах навчального плану.
- Виберіть методи, які заохочують учнів до готовності навчатися, збільшують бажання брати участь в уроці та застосовувати вивчені принципи в житті.
 1. *Готовність навчатись* означає, що учні підготовлені духовно та розумово, що вони уважні, зосереджені та бажають навчатися. “Готовність є необхідною умовою як для серця, так і для розуму” (*Навчання євангелії*. с. 13). Готовність вимагає не якогось хитроумного початку уроку, а постійної оцінки уважності учнів.
 2. *Участь в уроці* означає, що учні залучаються до навчального процесу. Їхня участь може бути фізичною, емоційною, інтелектуальною, а також і духовною. Чим активнішою є участь учнів у навчальному процесі, тим більше вони розуміють, запам’ятовують і зможуть застосувати у житті.
 3. *Застосування* означає, що учні приймають ідеї, яких їх навчають, розуміють, як застосувати їх у житті, та прагнуть жити згідно з цими принципами.

Див. “Методи викладання Писань” у додатку (сс. 297–301).

Як упорядковано цей підручник

Матеріали, що містять пояснення до блоків Писань, поділено на чотири розділи.

Вступ

Розділ “Вступ” подає історичну довідку та іншу інформацію, щоб допомогти вам зрозуміти блок Писань в історичному та духовному контексті. Уся ця інформація, разом з поясненнями в путівнику для учнів та посібнику для слухачів інституту, поліпшить ваше особисте вивчення і розуміння Писань.

Ви також можете використовувати вступні матеріали, щоб знайти:

- Запитання до учнів, які сприятимуть підвищенню їхньої готовності.
- Історичну інформацію, наочні матеріали для показу під час читання та інші засоби підготовки.
- Цитати для показу в класі або написання на дошці, а також примітки, які учні зможуть зробити в своїх Писаннях.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

У блоці Писань ви можете знайти багато важливих учень і принципів. У рубриці під назвою “Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу” наведено деякі з них, і ви зможете навчити їх ваших учнів. Ось як ви можете застосовувати їх у викладанні:

- Використовуйте їх як стандарт, аби належним чином навчати правильному вченню.
- Використовуйте їх, щоб визначити, чого саме необхідно навчити ваших учнів.
- Записуйте їх на дошці, щоб учні бачили ті принципи, на які слід звернути увагу під час вивчення блоку Писань.
- Пропонуйте учням шукати додаткові посилання на Писання, які підтверджують вчення або пояснюють його.

Додаткові джерела

У рубриці “Додаткові джерела” вказані відповідні сторінки з книги *Church History in the Fulness of Times* та посібника *Doctrine and Covenants* для студентів інституту релігії. Ці матеріали, призначені для студентів інституту, дадуть вам додаткову історичну інформацію до розділу, який ви будете вивчати. Президент Джозеф Філдінг Сміт, у той час президент Кворуму дванадцятьох, навчав про важливість вивчення доктрини й історії Церкви разом: “Ви не отримаєте глибокого розуміння всього цього, якщо не розглядатимете *розділ за розділом*; і коли ви так зробите, вам необхідно буде вивчати цей матеріал з огляду на події, які відбувалися у той час в історії Церкви” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 том [1954–1956], 3:199).

Іноді до рубрики “Додаткові джерела” входять матеріали з додатка або інших джерел.

Запропонований хід уроку

Рубрика “Запропонований хід уроку” містить ідеї щодо викладання матеріалу: як саме подавати події, принципи і вчення, обрані вами в блоці Писань. Від вас не вимагається використовувати ці ідеї для навчання. Вони пода-

ються у вигляді пропозицій, які слід відібрати, враховуючи потреби ваших учнів і керуючись проводом Духа. Ви також знайдете корисні поради в путівнику для учнів, який теж можна використати на уроці (див. “Вступ для вчителя до посібника *Учення і Завіти та історія Церкви. Путівник для навчання студентів*”, с. 4).

Рубрика поради для проведення уроку має такі підзаголовки:

- **На що звернути увагу.** Поради для вчителя подано під заголовком, виділеним жирним шрифтом; тут вказано, яким віршам або розділам і принципам буде приділено особливу увагу. Ці теми часто співпадають з принципами, що містяться в рубриці “Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу”, вміщені в цьому блоці Писань.
- **Опанування Писань.** Навчальні поради, які включають уривки з Писань з переліку для опанування, відмічено такою піктограмою. Президент Говард В. Хантер, у той час президент Кворуму дванадцятих сказав: “Ми сподіваємося, що жоден з ваших учнів не залишить класної кімнати з відчуттям страху, збентеження чи сорому від того, що він не зможе знайти допомогу, якої потребує, бо не дуже добре знає, де знаходиться необхідний уривок” (*The Teachings of Goward W. Hunter*, ed. Klyde J. Williams [1997], 187). “Опанування Писань”—це метод навчання учнів того, як знаходити вірші в Писаннях, розуміти їхнє значення і застосовувати в житті. Сто уривків з Писань—по двадцять п’ять для кожного курсу вивчення Писань—було відібрано як особливо важливі в семінарії. Посилання на них знаходяться під заголовком “Опанування Писань” в розділі “Поради для вчителя”. Ви повинні допомагати учням опрацювати вірші з переліку для опанування, розглядаючи їх у класі та заохочуючи учнів вивчати їх самостійно. За ідеями щодо того, як заохочувати учнів опановувати Писання, звертайтеся до розділів “Опанування Писань”, “Методи викладання Писань для опанування” і “Перелік Писань для опанування” в додатку (сс. 301–306; див також *Навчання євангелій: Підручник*, сс. 34–35).
- **Завдання на тиждень.** Під цією піктограмою запропоновані поради для вчителя, який працює за програмою домашнього вивчення Писань, або для тих, хто викладає більші за обсягом блоки Писань і потребує допомоги в цьому.
- **Розподіл часу.** В кінці заголовка вказується, скільки приблизно буде потрібно часу для викладання вказаного питання. Його наведено тільки для того, щоб допомогти спланувати ваші щоденні уроки, а не тому, щоб ви на уроці витрачали для цієї навчальної рекомендації саме стільки часу.

Інші допоміжні матеріали для навчання

- **Відеофільми.** Відеокасета “*Учення і Завіти та історія Церкви*” (каталожний номер 53786 192) містить фільми, які допоможуть вам викладати курс “Учення і Завіти та історія Церкви”. Поради для вчителя до цих відеоматеріалів містяться у виданні *Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”* (каталожний номер 34811 192). Блоки Писань, для яких існують відеофільми, відмічено такою піктограмою та приміткою на початку розділу з рекомендаціями для навчання.
- **Додаток.** Іноді в порадах для вчителя є посилання на схему, співвідношення подій або роздатковий матеріал, який міститься у додатку і допоможе вам викласти урок. Ці матеріали супроводжуються заголовком і номером сторінки.
- **Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”** (каталожний номер 34735 192). 160 кольорових малюнків цього набору ілюструють Писання, історію Церкви та євангельські принципи. Більшість малюнків, вказаних у порадах для вчителя у посібнику, можна знайти в наборі ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”. Цей набір знаходиться в бібліотеках приходів і філій Церкви по всьому світі. *Примітка:* Якщо ви замовляли набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві” до 1999 року, вам також знадобиться додаток до нього (каталожний номер 34740 192), щоб мати всі 160 ілюстрацій.
- **Як учням читати Учення і Завіти.** Заохочуйте учнів прочитати всю книгу Учення і Завіти і Джозеф Сміт—Історія 1. Президент Спенсер В. Кімбол якось сказав: “Я помітив, що коли мої стосунки з Божеством стають легковажними і коли мені здається, що Божественне вухо не чує і Божественний голос не промовляє, я відчуваю, що дуже і дуже віддаляюся від Нього. Коли ж я занурююся в Писання, відстань скорочується і духовність відновлюється” (*The Teachings of Spenser W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 135).
Заохочуйте учнів дотримуватися рекомендацій, даних у “Графіку читання Учення і Завітів”, що знаходиться в посібнику *Учення і Завіти та історія Церкви. Путівник для навчання студентів*. (Можливо, цей графік доведеться адаптувати до вашого навчального року). Це допоможе їм узгодити своє читання з роботою в класі. Ті учні, які хочуть читати наперед, можуть це робити, але заохочуйте їх напередодні переглядати той блок Писань, який буде вивчатися протягом тижня. Використання графіка вимагатиме від вас відповідного темпу читання Писань, щоб ви встигли викласти весь курс “Учення і Завіти та історія Церкви”.
- **Учні, які мають специфічні потреби.** *Специфічні потреби*—це загальний термін, що стосується учнів,

які знаходяться у виняткових обставинах. До них можуть належати ті, хто мають труднощі з читанням чи навчанням, нестабільну поведінку, розумове відставання. Це також можуть бути ті, хто знаходяться в ув'язненні, відвідують допоміжні школи, прикуті до інвалідного крісла або через хворобу не можуть залишити домівку, мають поганий слух або зір тощо.

Пророк Джозеф Сміт сказав: “Усі розуми та духи, яких Бог будь-коли посилав у світ, мають здатність удосконалюватися” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 354). Вам слід докласти всіх можливих зусиль, щоб задовольнити навчальні потреби всіх ваших учнів. Можливо, ви не матимете змоги завжди задовольняти всі потреби всіх учнів. Однак ви можете знати специфічні потреби ваших учнів і адаптувати матеріали типової навчальної програми таким чином, щоб учні могли щось засвоїти з певної частини кожного уроку. Іншим учням також можна дати нагоду допомогти тим учням, які мають особливі потреби. Таке самовіддане служіння є благословенням і для того, хто служить, і для того, кому служити.

Крім стандартних навчальних матеріалів, є й інші, мета яких—допомогти в навчанні тим, хто має особливі потреби. Церковні журнали—це хороше джерело, де ви можете знайти статті, ілюстрації та ідеї, які можна використати з огляду на специфічні потреби ваших учнів. Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві” також може стати вам у пригоді, коли ви навчатимете.

Вступ для вчителів до посібника Учення і Завіти та історія Церкви. Путівник для навчання студентів

Книга *Учення і Завіти та Історія Церкви. Путівник для навчання студентів* допомагає учням семінарії читати книгу Учення і Завіти, а потім розмірковувати над її вченням і застосовувати його в житті. Він призначений для програми, яка передбачає самостійне вивчення матеріалу, та буде корисним для більшості вчителів, які проводять заняття щодня, у підготовці та проведенні уроків.

Використання в семінарській програмі домашнього навчання

У семінарії навчаються за п'ятиденною програмою (або її еквівалентом) протягом усього навчального року. Заняття домашньої семінарії відбуваються лише раз на тиждень, і тому учні такої семінарії мають користуватися путівником протягом чотирьох інших днів. Хоч усіх учнів заохочують читати Писання щоденно, учні домашньої семінарії мають розуміти, що від них вимагається, а саме: 30–40 хвилин кожного дня протягом

чотирьох навчальних днів щотижня вони будуть працювати над вправами і завданнями з путівника.

Учні не повинні писати в путівниках. Використайте один із запропонованих варіантів для письмових завдань:

- Попросіть учнів робити письмові роботи на аркушах із зошита, в якому аркуші виймаються, і щотижнево здавати ці аркуші. Коли ви повертаєте роботу учневі, він може знову вставити ці сторінки у цей свій зошит.
- Попросіть учнів завести два зошити і користуватися ними по черзі. Першого тижня учень працює в одному зошиті і здає його вам на перевірку після закінчення уроку. Наступного тижня учень пише в другому зошиті, а потім у класі міняє його на перший і т.д.

Збирайте зошити учнів кожного тижня, продивляйтеся їх та пишіть ваші зауваження. Це прекрасний спосіб познайомитися з кожним з учнів і визначити, наскільки добре вони розуміють матеріал. Ви можете сприяти заохоченню ваших учнів, запрошуючи будь-кого, хто має бажання, поділитися тим, що він написав у зошиті під час занять.

Оцінка роботи в зошитах

До посібника для учнів не включено перелік відповідей для перевірки завдань. Деякі з відповідей знаходяться в Писаннях і мають бути очевидними для вас під час перевірки кожного з практичних завдань. Інші відповіді базуються на ідеях, досвіді, думках і свідченнях учнів. У цих випадках єдиної правильної відповіді може й не бути. Оцінюйте роботу учнів і ставте оцінку, виходячи із їхніх здібностей і докладених ними зусиль. Коли ви будете писати ваші зауваження, виправляйте будь-яке хибне розуміння або явно неправильні відповіді й не забувайте похвалити учнів за їхні зусилля в навчанні.

Будьте уважними до учнів зі специфічними потребами і адаптуйте путівник для них. Наприклад, якщо учню важко писати, ви можете дозволити йому використовувати диктофон, щоб надиктувати домашню роботу, або просити друзів чи домашніх записувати під його диктовку. Можливо, виникне потреба змінити кількість заданих вправ деяким учням через їхні специфічні потреби. Інші учні можуть випереджати програму, і їх треба заохочувати не обмежуватися заданим мінімумом.

Використання в семінарській програмі щоденного навчання

Посібник *Учення і Завіти та історія Церкви. Путівник для навчання студентів* рекомендовано для кожного учня семінарії, який навчається за програмою щоденного проведення занять. Кожен учень повинен мати власний примірник або, щонайменше, мати його під час уроку. Ви можете запросити учнів звернутися до рубрики

“Розуміння Писань”, що допоможе їм зрозуміти важкі слова й фрази, а також знайти цитати й пояснення. Крім того, уроки, присвячені історії Церкви в останній частині цього посібника, включають читання з путівника для учнів.

Коли ви готуєте урок, продивіться вступ до кожного блоку Писань і розділ “Вивчення Писань”, що допоможе вам вирішити, чого саме і як навчати. Наприклад,

вступна інформація в деяких уроках містить запитання для обговорення, які допоможуть активізувати готовність учнів до навчання. Іноді ви можете попросити учнів виконати одну з вправ у розділі “Вивчення Писань” під час уроку, а потім прочитати написане в групах або всьому класу. Навіть якщо практичні завдання виконувати не точно так, як описано в навчальному посібнику, вони можуть підказати добрі ідеї, які можна реалізувати в умовах вашої класної кімнати.

МЕТОДИЧНЕ ПЛАНУВАННЯ ВИКЛАДАННЯ УЧЕННЯ І ЗАВІТІВ ТА ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ

Так само, як і при вивченні інших Головних трудів, протягом навчального року не вистачить часу, щоб обговорити кожен вірш з книги Учення і Завіти. Ключовою задачею є визначення ритму викладання книги Учення і Завіти й історичних моментів, пов'язаних з нею. Якщо ви будете просуватися повільно й витратите забагато часу, викладаючи Учення і Завіти 45 або 76, то вам не вдасться викласти послання, що міститься в кінці книги Учення і Завіти й історії святих останніх днів. Якщо ви будете просуватися надто швидко, ваші учні не зможуть зрозуміти й оцінити важливі частини книги Учення і Завіти. Скористайтеся запропонованим методичним планом вивчення матеріалу, що допоможе вам вирішити, який саме обсяг матеріалу потрібно розглядати щодня і щотижня, і які розділи призначати учням для читання.

У різних частинах світу діють різні програми для семінарії, і тому неможливо було укласти цей посібник таким

чином, щоб він ідеально відповідав кожній ситуації. Можливо, вам доведеться переробити план, розрахований на 36 тижнів, відповідно до вашої програми і потреб ваших учнів. Заняття в семінарії проводяться п'ять разів на тиждень, але матеріал для уроків розбито лише на чотири, щоб залишився час для таких випадків, як шкільні заходи та збори, особливі заходи й виступи в семінарії, поглиблене вивчення Писань, а також контрольні роботи й опитування. Ви можете вибрати більше ніж один день для ефективнішого викладання певного блоку Писань. Така гнучкість має на меті заохотити вас у пошуках проводу Духа, щоб задовольнити особливі потреби ваших учнів.

Викладання євангелії Ісуса Христа молоді Церкви є священною довірою та радісним обов'язком. Нехай Господь благословить вас і ваших учнів у вивченні книги Учення і Завіти та історія Церкви.

Методичний план на 36-тижневий навчальний рік

Тиждень	Рекомендовані для навчання блоки Писань
1	Дні 1–2: Огляд плану спасіння День 3: Огляд курсу "Учення і Завіти та історія Церкви" День 4: Велике відступництво та історія Церкви
2	День 1: Титульна сторінка книги Учення і Завіти, Вступ, Зміст у хронологічному порядку Дні 2–3: Джозеф Сміт—Історія 1:1–65 День 4: Учення і Завіти 1
3	День 1: Розділ 2 Дні 2–3: Розділи 3, 10 День 4: Розділи 4–5
4	День 1: Розділи 6–7 День 2: Розділи 8–9 День 3: Розділи 11–12 День 4: Розділ 13; Джозеф Сміт—Історія 1:66–75
5	День 1: Розділи 14–17 День 2: Розділ 18 День 3: Розділ 19 День 4: Розділ 20
6	День 1: Розділ 20 (продовження) День 2: Розділи 21–22 День 3: Розділи 23–24 День 4: Розділ 25
7	День 1: Розділи 26–27 День 2: Розділ 28 Дні 3–4: Розділ 29
8	День 1: Розділи 30–31 День 2: Розділи 32–34 День 3: Розділи 35–36 День 4: Розділи 37–38

Тиждень	Рекомендовані для навчання блоки Писань
9	День 1: Розділи 37–38 (продовження) День 2: Розділи 39–41 Дні 3–4: Розділ 42
10	День 1: Розділ 43 Дні 2–3: Розділи 44–45 День 4: Розділ 46
11	Дні 1–2: Розділи 47–49 Дні 3–4: Розділи 50–52
12	День 1: Розділи 53–55 День 2: Розділ 56 Дні 3–4: Розділи 57–58
13	Дні 1–2: Розділ 59 День 3: Розділи 60–62 День 4: Розділ 63
14	Дні 1–2: Розділ 64 День 3: Розділ 65 День 4: Розділи 66–67
15	День 1: Розділ 68 День 2: Розділи 69–71 День 3: Розділи 72–73 День 4: Розділи 74–75
16	Дні 1–3: Розділ 76 День 4: Розділ 77
17	День 1: Розділи 78–80 День 2: Розділи 81–83 Дні 3–4: Розділ 84
18	День 1: Розділи 85–86 День 2: Розділ 87 Дні 3–4: Розділ 88

Тиждень	Рекомендовані для навчання блоки Писань
19	День 1: Розділ 88 (продовження) День 2: Розділ 89 День 3: Розділи 90–92 День 4: Розділ 93
20	День 1: Розділ 93 (продовження) День 2: Розділи 94–96 День 3: Розділ 97 День 4: Розділ 98
21	День 1: Розділи 99–100 Дні 2–3: Розділ 101 День 4: Розділ 102
22	Дні 1–2: Розділи 103, 105 День 3: Розділ 104 День 4: Розділи 106–107
23	День 1: Розділи 106–107 (продовження) Дні 2–4: Розділи 108–110
24	День 1: Розділи 111–112 Дні 2–3: Розділи 113–116 День 4: Розділи 117–118
25	День 1: Розділи 119–120 Дні 2–4: Розділи 121–123
26	День 1: Розділи 121–123 (продовження) Дні 2–3: Розділи 124–126 День 4: Розділи 127–128
27	День 1: Розділи 127–128 (продовження) Дні 2–3: Розділи 129–130 День 4: Розділ 131
28	Дні 1–2: Розділ 132 Дні 3–4: Розділ 133

Тиждень	Рекомендовані для навчання блоки Писань
29	День 1: Розділ 134 Дні 2–3: Розділ 135 День 4: Розділ 137
30	День 1: Наступництво в Президентстві Дні 2–3: Перехід на захід День 4: Розділ 136
31	Дні 1–2: Президент Бригам Янг Дні 3–4: Спадок Президента Бригама Янга
32	День 1: Президент Джон Тейлор День 2: Президент Уілфорд Вудрафф День 3: Офіційна декларація 1 День 4: Президент Лоренцо Сноу
33	День 1: Президент Джозеф Ф. Сміт День 2: Розділ 138 День 3: Президент Гебер Дж. Грант День 4: Президент Джордж Альберт Сміт
34	День 1: Президент Девід О. Маккей День 2: Президент Джозеф Ф. Сміт День 3: Президент Гарольд Б. Лі День 4: Президент Спенсер В. Кімбол
35	День 1: Офіційна декларація 2 День 2: Президент Езра Тефт Бенсон День 3: Президент Говард В. Хантер День 4: Президент Гордон Б. Хінклі
36	День 1: Сім'я: Проголошення світові День 2: Живий Христос: Свідчення апостолів День 3: Уложення віри День 4: Наше місце в історії Церкви

ОГЛЯД ПЛАНУ СПАСІННЯ

Фільм 1, “План спасіння” (10:13), з відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви” можна використати як допомогу у викладанні плану спасіння (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

Вступ

У 1993 році старійшина Бойд К. Пекер сказав учителям системи церковної освіти, що на початку кожного навчального року під час короткого огляду курсу, який вони будуть викладати, вчителі мають робити огляд плану спасіння. У запропонованих далі навчальних порадах є багато посилань на виступ старійшини Пекера “Великий план щастя”, частини якого разом з іншими допоміжними матеріалами включено в додаток. Будь ласка, звертайтеся до нього під час підготовки до викладання плану спасіння (див. “Великий план щастя”, сс. 307–311).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

Примітка: Перш ніж готуватися до уроків, з молитвою вивчіть ці вступні матеріали і розгляньте принципи, подані в цьому розділі.

- Небесний Батько є прославленим, досконалим, цілестіальним Батьком, який має повноту радості (див. 3 Нефій 28:10).
- Перш, ніж прийти на землю, ми жили з Небесним Батьком. Ми—Його духовні діти, і Він хоче, щоб, стаючи схожими на Нього, ми мали таку ж радість, яку має Він (див. Єремія 1:5; Євреям 12:9; УЗ 93:33–34; Авраам 3:26).
- Щоб стати подібними до Бога, ми повинні мати воскресле, прославлене фізичне тіло, і ми маємо постійно зростати, щоб набути божественних якостей (див. Алма 11:43–44; Йов 19:26; 3 Нефій 27:27; УЗ 130:22).
- Смертне життя на землі було дане нам, щоб ми могли набути божественних якостей. Ми маємо можливість отримати фізичне тіло й засвоїти уроки божественування, маючи свободу волі йти за порадами Бога чи піддатися спокусам Сатани (див. Буття 2:16–17; 2 Нефій 2:25–27; Алма 34:32–34).
- Сотворіння землі і падіння Адама створили необхідні умови смертного життя, включаючи духовну та фізичну смерть, а також світ з його важкою працею, болем і смутком (див. Буття 2:17; 3:6–7; 2 Нефій 2:15–25).
- Спокута Ісуса Христа забезпечує нам воскресіння, тому кожен отримає безсмертне фізичне тіло (див. Йов 19:25–27; Єзекііль 37:12–14; Алма 11:42–45; 42:23).

- Спокута за умови нашого покаяння також може очистити нас від наших гріхів і дозволити нам отримати вічне життя та уподібнитися Богові (див. Ісаїя 1:18; 2 Нефій 2:24–25; Мосія 3:19; Мороній 10:32–33).
- У кожному розподілі євангелії Ісус Христос посилав пророків, які навчали Його євангелії дітей Бога на землі. Церква Ісуса Христа була встановлена в ці останні дні, щоб запросити всіх прийти до Христа й скористатися Його планом щастя (див. Амос 3:7; Алма 12:32–34; УЗ 1:1–14; 20:59).

Додаткові джерела

- “Великий план щастя”, сс. 298–301.

Запропонований хід уроку

Примітка: Скористайтеся запропонованими порадами або власними ідеями, коли будете готуватися до викладу плану спасіння. Чотири запропоновані варіанти проведення уроку, присвяченого огляду плану спасіння, є однаковими для кожного з чотирьох курсів вивчення Писань. Бажано, щоб кожного року ви вибирали новий варіант.

Огляд плану спасіння: Порада 1.

(90–120 хвилин)

Допоможіть учням наочно уявити собі план спасіння (план щастя). Для цього протягніть мотузку від однієї стіни класу до іншої і закріпіть на ній скріпку для паперу так, щоб вона могла вільно рухатися вздовж мотузки. Приготуйте два однакові силуети людини, один із прозорого поліетилену, а інший з білого паперу, які б можна було легко закріпити скріпкою.

Скажіть учням, що мотузка—це лінія нашого життя і що один її кінець—це наше минуле, а інший—майбутнє. Прозорий силует символізує наше духовне тіло, а силует з білого паперу—фізичне тіло. Упродовж розмови про наше просування від доземного минулого до життя після смерті в майбутньому рухайте скріпку з прикріпленими фігурками вздовж мотузки. Коли ви говоритимете про смерть, відділіть скріпку та прозорий силует від силуету з білого паперу. При обговоренні плану щастя ставте запитання, запропоновані в наступних частинах, і, якщо буде необхідно, скористайтеся інформацією, поданою в додатку. Бажано дати учням можливість відшукати в запропонованих посиланнях на Писання стільки відповідей, скільки вони зможуть знайти.

Доземне життя

- Де починається і де закінчується лінія життя? (Поясніть, що насправді лінія нашого життя простягається за межі стін класної кімнати й продовжується

безкінечно в обох напрямках. Наше життя не мало початку й не матиме кінця. Див. УЗ 93:29; Авраам 3:18; “Духовне сотворіння”, с. 308)

- Що ви знаєте про свого Батька на Небесах і життя з Ним до того, як ви народилися на землі? (Див. “Доземне існування”, сс. 307–308).
- Що означає бути духовною дитиною Бога? (Див. “Доземне існування”, сс. 307–308; “Духовне сотворіння”, с. 308).
- Якщо ми жили з Небесним Батьком у доземному світі й були безсмертними, то чому ж ми там не залишилися? (Див. “Свобода волі”, “Велика нарада і війна на небесах” с. 308).
- Що ми знаємо про різницю між планом Небесного Батька й пропозицією Люцифера? (Див. Мойсей 4:1–4; “Велика нарада і війна на небесах” с. 308).
- Чому Господь так високо цінує свободу волі, що навіть допустив, щоб Люцифер та його послідовники повстали й розпочали війну на небесах? (Див. “Свобода волі”, с. 308).

Смертне життя

- Чому Бог дозволив Сатані та його послідовникам прийти на землю і спокушати нас, хоч зрештою його буде викинуто до зовнішньої темряви? (Див. УЗ 29:39).
- Чому було необхідно, щоб ми прийшли на фізичну землю й отримали фізичне тіло? (Див. УЗ 93:33–34; Мойсей 1:39; “Велика нарада і війна на небесах”, “Фізичне сотворіння” с. 308).
- Якими були наслідки провини Адама і Єви? Чому Падіння Адама і Єви було необхідним? (Див. 2 Нефій 2:19–25; “Падіння і смертне життя”, сс. 308–309).
- Чому Викупителя було обрано ще в доземному житті? Що сталося б, якби не було Викупителя? (Див. 2 Нефій 9:7–10; Мойсей 4:1–4; Авраам 3:27–28; “Велика нарада і війна на небесах”, с. 299; “Спокута”, с. 309).
- Чому Єгова (Ісус Христос) мав прийти на землю і отримати смертне тіло? (Див. “Спокута”, с. 309).
- У сучасному світі, де перед нами постає багато спокус, що ми можемо зробити за підтримки Господа, аби змінити свою натуру і протистояти злу? (Див. 1 Нефій 2:16; Мосія 3:19; 4:1–3; 5:1–2; Етер 12:27).

Життя після смерті

- У чому різниця між фізичною і духовною смертю? Яким чином нас врятовано від цих обох смертей? Якою є наша частка роботи у подоланні духовної смерті? (Див. 2 Нефій 9:6–23; Алма 40:11–14; УЗ 29:40–44; “Місія Церкви та принципи і обряди євангелії”, “Спокута”, с. 300; “Духовний світ”, с. 310).
- Куди ми йдемо після смерті? Яка важлива відома нам робота відбувається в духовному світі? (Див. Алма 40:11–14; УЗ 138:11–37; “Духовний світ”, с. 310).

- Хто є Великим Суддею? Коли нас буде суджено? Чи існує більше, ніж один суд? (Див. Іван 5:21–22, 30; “Суд”, с. 310).
- За що нас буде суджено? За яким законом нас буде суджено? (Див. Мосія 2:36–41; Алма 41:3–7; УЗ 82:3; “Суд”, с. 310).
- Які можливості буде надано тим, хто не почув про євангелію в цьому житті? (Див. УЗ 138:1–37; “Суд”, с. 310).
- Якими ми будемо, коли воскреснемо? (Див. Алма 11:42–45; “Суд”, “Воскресіння”, с. 310).
- Яким є наше остаточне призначення і ким ми можемо стати, якщо приймемо “великий план щастя”? (Див. УЗ 76:50–70).

Якщо вважаєте потрібним, залиште мотузку протягнутою і використовуйте цей образ, коли виникне потреба допомогти учням зрозуміти місце істин, які вони вивчають, у плані в цілому.

Запитайте учнів, як знання плану допомагає їм зрозуміти, чому Господь заповідає одне і забороняє інше.

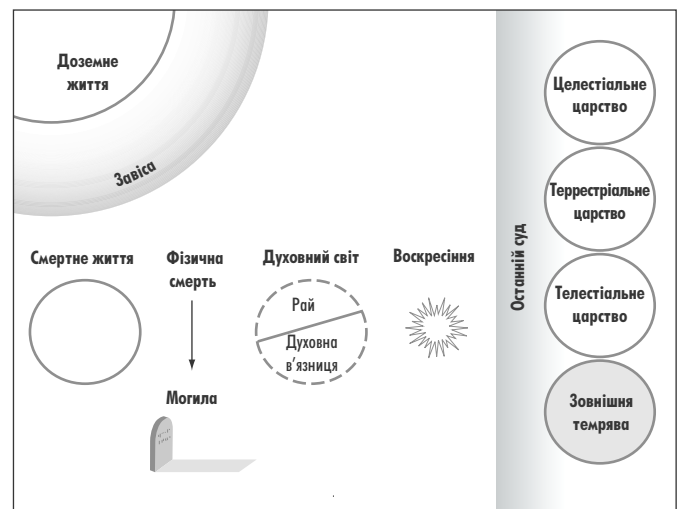
Поділіться вашим свідченням про красу плану і про те, як важливо пам'ятати, чому ми тут і що саме Господь зробив, щоб допомогти нам повернутися до Нього.

Огляд плану спасіння: Порада 2.

(90–100 хвилин)

Щоб навчати плану спасіння, можна скористатися наведеною нижче схемою. Цей метод є хорошим для наочного викладання плану, але він не подає його в хронологічному порядку настільки чітко, як це зроблено у варіанті 1.

Поки ви малюєте схему на дошці, ставте запитання, перелічені у варіанті 1 (або скористайтесь роздатковим матеріалом), і обговоріть складові плану спасіння. Намалюйте стрілки, щоб вказати, як, згідно з планом, ми будемо просуватися через усі етапи нашого буття. Там, де це можливо, дозвольте учням відшукати в Писаннях відповіді на запитання, використовуючи

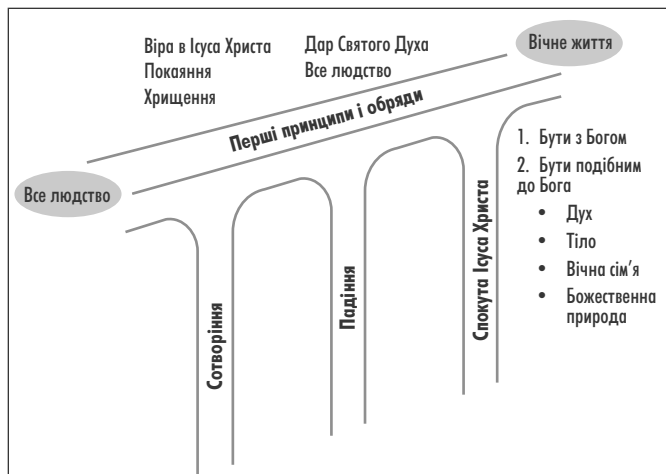
запропоновані посилання. Подумайте, де саме розмістити цю схему в класі, щоб ви могли звертатися до неї протягом року.

Огляд плану спасіння: Порада 3.

60–70 хвилин)

Простий, але ефективний спосіб огляду плану спасіння, який вказує на важливість земного життя, полягає у використанні малюнку із зображенням моста. Намалюйте подану тут схему на дошці або на ватмані. Робіть окремі підписи не відразу, а в міру того, як учні будуть дізнаватися про складові плану спасіння під час спільного вивчення Писань.

Покажіть учням зображення мосту і запитайте: Для чого потрібен міст, і чому саме однієї лише дороги недостатньо? (Він допомагає перетинати каньйон або провалля). Прочитайте з учнями Авраам 3:22 і допоможіть їм зрозуміти, де ми були до того, як прийшли на землю. Потім прочитайте Мойсей 1:39, щоб допомогти їм зрозуміти, що саме Небесний Батько хоче здійснити, або куди Він хоче нас привести. (*Безсмертя* означає безкінечне життя воскреслих істот; *вічне життя* означає буття з Богом і подібність до Нього; див. “Доземне існування”, сс. 307–308; “Духовне сотворіння”, “Свобода волі”, с. 308). На нижній частині моста напишіть “*Усе людство*”, а на іншому його кінці зробіть напис “*Вічне життя*” разом з його визначенням.

Запитайте:

- Чому нас заохочували залишити доземний світ і прийти на землю?
- Яке “провалля” або “каньйон” (тобто відмінності) існували між Небесним Батьком і нами, коли ми жили з Ним як Його духовні діти?

Допоможіть учням зрозуміти, що хоч ми жили з Небесним Батьком і були Його дітьми, але багато в чому ще не були подібними до Нього (див. 3 Нефій 12:48; УЗ 76:70; 88:41; 130:22; “Доземне існування”, сс. 307–308).

Скажіть учням, що опори моста символізують те, що здійснив Небесний Батько, аби допомогти нам стати

подібними до Нього, а прольоти моста між опорами— це те, що маємо зробити ми. Попросіть учнів прочитати Авраам 3:24–27, аби дізнатися, що саме Небесний Батько зробив для нас; потім обговоріть, чому саме було необхідно це зробити (див. “Свобода волі”, “Велика нарада і війна на небесах”, “Фізичне сотворіння”, с. 308). Напишіть “*Сотворіння*” на першій опорі.

Запитайте учнів:

- Що, на вашу думку, символізує друга опора?
- Що зробили Адам і Єва після фізичного сотворіння землі, щоб приготувати для нас шлях, який допоможе нам стати більш подібними до Небесного Батька? (Див. 2 Нефій 2:22–25; “Падіння і смертне життя”, сс. 308–309).

Напишіть “*Падіння*” на другій опорі і коротко обговоріть, яким чином Падіння принесло у світ протилежності, гріх і смерть.

Запитайте учнів: Що сталося б з нами у фізичному та духовному відношенні, якби все залишилося в занепа- лому стані? Прочитайте 2 Нефій 9:6–10 і обговоріть, що саме Бог зробив, щоб допомогти нам подолати наслідки Падіння (див. “Спокута”, с. 309). Запитайте учнів, що є третьою опорою і напишіть на ній “*Спокута Ісуса Христа*”. Запитайте:

- Чому Ісус Христос може обіцяти, що викупить нас із гріхів?
- За яких умов наші гріхи можуть бути прощені і план спокутування зможе здійснитися в нашому житті? (Див. Алма 42:9–15).

Попросіть учнів прочитати Геламан 14:15–17 і запитайте в них, які саме благословення спокути дано всім людям, незалежно від того, як вони живуть. (Воскресіння і повернення в присутність Бога на суд). Є також інші благословення, дані тільки тим, хто наполегливо шукає їх і живе за Його євангелією. Попросіть учнів прочитати Уложення віри 1:3–4 і перелічити найголовніше, чого вимагає Бог, аби ми отримали прощення за власні гріхи і могли вдосконалюватися (див. також “Місія Церкви та принципи її обряди євангелії”, с. 309).

Закінчіть робити написи на зображенні моста, як вказано на схемі, і запитайте учнів, яким чином знання плану спасіння допомагає їм розуміти, чому нам запові- дано робити одне і заборонено інше.

Прочитайте учням вислів старійшини Бойда К. Пекера в розділі “Суд” (с. 310) і поділіться своїм свідченням про “великий план щастя”, який Небесний Батько підготував для Своїх дітей.

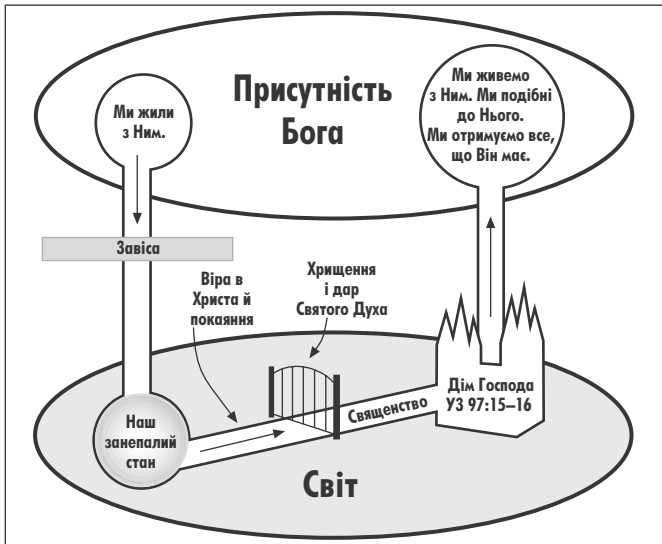

Огляд плану спасіння: Порада 4.

(40–45 хвилин)

Підготуйте подану схему як роздатковий матеріал для кожного учня або покажіть його за допомогою діапроектора. Нагадайте учням, що колись ми жили в присутно-

сті Бога (див. “Доземне існування”, сс. 307–308), згадайте умови, за яких ми опинилися у занепадомому стані (див. “Падіння і смертне життя”, сс. 308–309).

Запитайте учнів:

- Куди веде пряма й вузька путь?
- Що дав нам Небесний Батько, аби допомогти залишатися вірними на цьому шляху?

Запропонуйте одному з учнів прочитати наступний вислів старійшини Орсона Ф. Уїтні, який був членом Кворуму дванадцятих, щоб допомогти зрозуміти серйозність стану нашого занепаду та існування лише одного шляху звільнення від нього:

“Коли Адам пав, то це було так, немовби все людство потрапило в прірву, з якої воно було безсиле вибратися самотужки, бо не мало власних засобів піднятися вгору та вибратися; воно не знало навіть, як саме слід підніматися вгору. Але Друг, всемудрий і всемогутній, підходить до краю прірви ... і пропонує врятувати всіх з того скрутного становища. Він *перетворює Своє власне життя на сходи*; спускає їх вниз і каже: “Тепер вибирайтеся!” Ті, які підіймаються сходами,—виходять з прірви. Ті, які відмовляються підніматися, залишаються в ній. Кого їм звинувачувати, крім себе?” (in Conference Report, Oct. 1927, 149).

Попросіть учнів індивідуально або в групах опрацювати запропоновані запитання. Це допоможе їм дізнатися, яким чином Спокута Ісуса Христа, а також принципи й обряди євангелії забезпечують шлях подолання занепадомого стану:

- Який шлях виводить нас із занепадомого стану? Які перші кроки ми повинні зробити, щоб стати на цей шлях? (Див. 2 Нефій 31:17–19; “Місія Церкви і принципи та обряди євангелії”, с. 309).
- Яким чином дар Святого Духа допомагає нам подолати занепадомий стан і просуватися цим шляхом? (Див. Іван 14:26; 15:26; 16:13; 3 Нефій 27:20; УЗ 45:56–57).
- Хто забезпечив для нас цей шлях і вказав на нього? Що нам потрібно робити, аби залишатися на ньому? (Див. 2 Нефій 31:19–21; “Спокута” с. 309).
- Які ще обряди і завіти, крім завіту хрищення, дав Небесний Батько, щоб допомогти нам піднятися із занепадомого стану? (Див. УЗ 84:33–40; 131:1–4).
- Якими ми будемо, коли повернемося до життя з Небесним Батьком, якщо укладемо священні завіти й будемо вірними в їх дотриманні? (Див. 1 Івана 3:1–4; Мороній 7:48).
- Яким чином знання про план спасіння допомагає нам зрозуміти, чому нам заповідано молитися, христитися, бути чесними, морально чистими?
- Яким чином знання плану спасіння допомагає зрозуміти, чому нам заповідано не вживати шкідливих речовин, платити десятину, служити на місії, відвідувати храм?

Коли учні закінчать роботу над цією вправою, запропонуйте їм розповісти класу про те, що вони дізналися. Свідчіть про те, що означає план спасіння для вас. Заохотьте учнів часто розмірковувати над планом спасіння і визначати, як його розуміння може допомогти їм щоденно жити за євангелією. Закінчіть урок, прочитавши такий вислів президента Х'ю Б. Брауна, у той час члена Першого Президентства:

“Провідники Церкви від початку навчали вірі в Господа Ісуса Христа, і ми визнаємо Його як нашого Спасителя і Викупителя. Наш обов'язок—навчати цього наших дітей, ... і оскільки вони є дітьми Бога, необхідно навчати їх бути відданими царському духові, який у них перебуває” (Conference Report, Sept.–Oct. 1966, 104).

ЩО ДОПОМОЖЕ У ВИВЧЕННІ ПИСАНЬ

Допоміжні засоби навчання в трикнижному виданні

У 1993 році в Церкві було розроблено нові допоміжні матеріали і їх було включено в трикнижне видання (Книга Мормона, Учення і Завіти та Дорогоцінна Перлина). Ці матеріали можуть зробити вивчення Писань більш змістовним і продуктивним. Говорячи про зусилля, яких було докладено для публікації нового видання Писань святих останніх днів, старійшина Бойд К. Пекер свідчив: “Ця праця ... з’явиться одного дня як видатна, натхненна подія в житті нашого покоління. Завдяки їй ми виростимо покоління святих останніх днів, які знатимуть євангелію і знатимуть Господа” (Bruce R. McConkie, Apostle [address at the funeral of Elder Bruce R. McConkie, Apr. 1985], 4).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Трикнижне видання містить важливий додатковий матеріал для навчання, який допоможе збільшити наше розуміння всіх Писань.

Запропонований хід уроку

Допоміжні засоби вивчення Писань. Допоміжні засоби, які знаходяться у трикнижному виданні, допоможуть нам якомога глибше вивчати Писання. (40–45 хвилин)

До трикнижного видання Церквою включено численні допоміжні засоби в навчанні. Подані пропозиції можуть допомогти вам навчити учнів, як ефективно ними користуватися.

Підзаголовки і вступ до розділів. Нехай учні звернуться до підзаголовку до Алма 32. Прочитайте його і поясніть, що підзаголовки акцентує увагу на основних подіях кожного розділу й часто підкреслює доктринальні моменти.

Нехай учні прочитають підзаголовки у вказаних розділах і дадуть відповідь на такі запитання:

- 1 Нефій 14. Скільки, згідно зі словами ангела, який розмовляв із Нефієм, існує церков?
- Учення і Завіти 88. Як цей розділ можна було б назвати?
- Мойсей 6. Які записи вели нащадки Адама?
- Авраам 3. Як Авраам отримав знання про сонце, місяць і зорі?

Зауважте, що розділи в книзі Учення і Завіти мають два види підзаголовків. Перший—це історична інформація, а другий—короткий зміст розділу.

Виноски. Попросіть учнів звернутися до 2 Нефія 12, щоб подивитися на приклади деяких видів виносков, які зустрічаються у трикнижному виданні. Розкажіть їм про переваги системи виносков:

- Зверніть увагу на те, що вірш має окрему виноску, і кожна виноска у вірші знаходиться в алфавітному порядку.
- Покажіть приклади виносков, які вказують на Путівник по Писаннях (ПП).
- Покажіть приклад виносков, які дають тлумачення гебреїзмів (ГЕБР).
- Покажіть приклади виносков, які дають сучасні синоніми і пояснення (АБО І ТОБТО) для архаїчних та незрозумілих слів та виразів.

Скористайтеся наступними запитаннями, щоб дати учням можливість навчитися користуватися виносками:

- Де, крім Учення і Завітів 1:4, ви можете знайти голос попередження? (Див. виноску 4a).
- Прочитайте Учення і Завіти 10:38. З якого літопису було втрачено переклад 116 сторінок Книги Мормона? (Див. виноску 38a).
- Прочитайте Учення і Завіти 45:42. Якою буде одна з причин затемнення сонця перед настанням Дня Господнього? (Див. виноску 42a, особливо УЗ 133:49).
- Прочитайте Учення і Завіти 76:25–26. Хто був тим ангелом, якого було скинуто з присутності Бога й названо “Загібеллю”? (Див. виноску 25a).

Путівник по Писаннях. Путівник по Писаннях є підбіркою допоміжних навчальних матеріалів, що містяться у трикнижному виданні. Цей путівник містить алфавітний перелік тем; вибране з перекладу Біблії Джозефом Смітом; карти з покажчиками назв місць і фотографій місць, пов’язаних з Писаннями. Кожен з цих розділів описано нижче. (Див. вступ на початку Путівника по Писаннях, де подано більш детальну інформацію).

Алфавітний перелік тем. Алфавітний перелік тем, який починається на сторінці 6 Путівника по Писаннях,—це словник, що містить визначення сотень понять із Писань. Назвіть з-поміж інших кілька окремих понять. Серед них можуть бути такі:

- Хронологічні таблиці (“Хронологія”, сс. 41–45)
- Риси Христової Церкви (“Церква, ознаки істинної церкви”, сс. 45–46)
- Узгодження чотирьох Євангелій (“Євангелії”, сс. 97–102)
- Розгляд листів апостола Павла (“Павлові послання”, сс. 187–189).

Алфавітний перелік тем служить також покажчиком, або узгоджувачем, для всіх Головних трудів, у тому числі

й Біблії. Скажіть учням, що вони легко можуть знаходити посилання на Писання, відшукуючи ключові слова в алфавітному покажчику. А тому що алфавітний покажчик укладено по темах, учні легко можуть скористатися ним, щоб дослідити сотні євангельських тем настільки глибоко, наскільки вони захочуть. Наступні вправи допоможуть учням познайомитися з алфавітним переліком тем:

- Нехай учні виберуть теми, на які вони хотіли б підготувати промову, якби їх попросили виступити на церковних зборах. Попросіть їх скористатися алфавітним переліком, щоб знайти посилання на Писання, якими вони могли б скористатися для підготовки виступу.
- Нехай учні звернуться до алфавітного переліку й звернуть увагу на велику кількість підзаголовків до теми про Ісуса Христа.

Щоб знайти більш детальну інформацію стосовно того, як користуватися алфавітним переліком тем, див. вступ і схему на сторінці 6 в Путівнику по Писаннях.

Уривки з перекладу Біблії, зробленого Джозефом Смітом. Поділіться з учнями інформацією зі статті “Переклад Джозефа Сміта (ПДС)” в алфавітному переліку понять (сс. 136–137). Багато змін, які Джозеф Сміт вніс до Біблії, містяться в Путівнику по Писаннях, починаючи зі сторінки 264. Нехай ваші учні звернуться до віршів ПДС, Іван 4:26, і ПДС, 1 Коринтянам 15:40, щоб визначити, які зміни вніс пророк.

Виноски в трикнижному виданні також містять посилання на уривки з перекладу Джозефа Сміта. Прочитайте Учення і Завіти 93:1 й зверніть увагу учнів на виноску δ. Нехай вони знайдуть ПДС, 1 Івана 4:12 в уривках перекладу Біблії Джозефа Сміта. Запитайте: Яке додаткове розуміння цього вірша ми отримали з перекладу Біблії, зробленого Джозефом Смітом? (Лише ті, хто вірять у Бога, можуть побачити Його).

Щоб знайти додаткову інформацію стосовно того, як користуватися уривками перекладу Біблії, зробленого Джозефом Смітом, див. вступ і діаграму в Путівнику по Писаннях.

Карти й покажчик назв місць. Розділ, де містяться карти, починається на сторінці 292 в Путівнику по Писаннях. Нехай учні проглянуть останній абзац у вступі до цього розділу, щоб знайти коротке пояснення того, як користуватися покажчиком назв місць. У покажчику в алфавітному порядку перераховані назви місць, вказаних на картах. Нехай учні знайдуть кілька міст або місцевостей на карті. Попросіть учнів знайти карту 10 і визначити відстань від ферми Смітів у Манчестері, штат Нью-Йорк, до Кертленда, штат Огайо.

Щоб знайти додаткову інформацію щодо того, як користуватися покажчиком назв місць, див. вступ на с. 292 у Путівнику по Писаннях.

Фотографії місць, згадуваних у Писаннях. Цей розділ містить фотографії місць, згадуваних у Писаннях, як давньої, так і сучасної історії Церкви. На початку розділу також містяться описи й посилання на Писання, що пов’язані з цими місцями.

Нехай учні переглянуть кілька фотографій, які їм незнайомі, й визначать, що на кожній сфотографовано. Попросіть їх знайти зображення храму Ірода (№ 4). Попросіть їх прочитати опис (с. 310) і назвати три важливі події, які там відбулися.

Щоб знайти більш детальну інформацію щодо того, як користуватися фотографіями місць, згадуваних у Писаннях, див. вступ на с. 309 у Путівнику по Писаннях.

Допоміжні засоби вивчення Писань. Використання допоміжних засобів допомагає поглибити наше розуміння Писань. (5–10 хвилин)

Поділіться такою історією, переказаною старійшиною Річардом Г. Скоттом, який у той час був у президентстві сімдесятників. У ній він розповідає про допоміжні засоби навчання, які були вперше підготовлені для видання Писань 1979 і 1981 років англійською мовою і які стали основою для допоміжних матеріалів у більш нових виданнях.

“Я пам’ятаю, коли нове трикнижне видання представили Братам. Старійшина Макконкі представив його. Він взяв якусь книгу і прочитав на форзаці “Брюсу Макконкі”. Підпис “Амелія” (його майбутня дружина) і дата, яка була днем, коли він увійшов у дім місії. Він сказав: “Я проніс ці Писання через увесь світ. Я багато користувався ними. Вони три рази перепліталися. Я можу назвати вам багато віршів і сказати на якій саме сторінці вони знаходяться”. Він додав: “Але я більше не буду користуватися цією книгою. Вона не має дорожчих допоміжних матеріалів і потужних засобів, щоб поглибити вивчення і розуміння того, що криється у цій книзі”. Я був глибоко вражений його словами. Наступного дня у мене була нагода зайти до його кабінету. Там був великий стіл, за яким він сидів з книгою в руках і за допомогою лінійки й червоного олівця робив помітки в новому виданні Писань. Ну що ж, якщо той, хто знає Писання так добре, як він, вважає за потрібне користуватися новим виданням, то я вирішив зробити так само” (“Scriptural communication”, in *Principles of the Gospel in Practice*, Sperry Symposium 1985 [1985], 18–19).

Допоміжні засоби вивчення Писань. Допоможіть учням користуватися тим, що вони дізналися про допоміжні засоби вивчення Писань. (30–35 хвилин)

Після того як ви розповіли учням про допоміжні засоби вивчення Писань, попросіть їх для перевірки своїх знань дати відповіді на такі запитання. Учні можуть працювати в групах.

1. Дайте відповідь на такі запитання про хрищення:
 - а. Що означає слово *хрищення*?
 - б. Які існують докази того, що хрищення проводилося ще до часів Христа?
 - в. Чому Христа було охрищено?
 - г. Чому хрищення є необхідним?
2. Напишіть три посилання на Писання для кожної з поданих тем:
 - а. Останні дні
 - б. Дари Духа.
 - в. Пророцтво
 - г. Одкровення

3. Прочитайте про видіння Легія, в якому він бачив дерево життя, описане в 1 Нефії 8, і, використовуючи перехресні посилання у виносках, визначте, що означають наведені далі символи:
 - а. Ріка води
 - б. Жезл із заліза
 - в. Імла темряви
 - г. Велика й простора будівля
4. Прочитайте Кн. Якова 1:8 і, використовуючи перехресне посилання у виносці *в*, скажіть, що означає “перестраждали його хрест”.
5. Визначте, хто ці люди, і скажіть, де про них згадується в Писаннях:
 - а. Едвард Партридж
 - б. Єзавель
6. Якими штатами, територіями та країнами пройшли святі під час переселення з Нью-Йорку до Солт-Лейк-Сіті?

Огляд книги Учення і Завіти

Вступ

У зверненні до вчителів Церковної системи освіти старієшина Бойд К. Пекер, у той час член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Короткий, але ретельно організований огляд усього курсу на самому його початку має величезну цінність.

Стислий вступ, що займає відносно мало часу, дозволить учням краще орієнтуватися в тому, що вивчається. Вони мають певне уявлення про це. Якщо вони знатимуть, як виглядає вся картина повністю, то зможуть набагато більше засвоїти, і світло знання сяятиме світліше. Попереднє ознайомлення формує рамку, і це більше ніж варто вашого часу й зусиль” (*The Great Plan of Happiness* [address to religious educators at a symposium on the Doctrine and Covenants/Church history, Brigham Young University, 10 Aug. 1993], 2; or *Charge to Religious Educators*, 3rd ed. [1994], 113).

Виділіть час, щоб зробити й викласти огляд всієї книги Учення і Завіти. Це допоможе вашим учням відчутти важливість книги і з нетерпінням чекати, коли вони зможуть прочитати це і вивчити під час навчального року. Огляд укріпить ваше розуміння і розуміння ваших учнів стосовно божественної місії Ісуса Христа.

Чим є книга Учення і Завіти?

Учення і Завіти (разом з Біблією, Книгою Мормона і Дорогоцінною Перлиною) належить до Головних трудів Церкви. Це означає, що ці чотири книги прийняті Церквою як отримані через божественне натхнення Писання, які члени Церкви, вступаючи в завіт, обіцяють наслідувати.

Президент Раджер Клоусон, який був президентом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, описував цінність Учення і Завітів такими словами:

“Я тримаю в руках найдивовижнішу із книг, цінність якої неможливо визначити доларами й центами. Це одна із священних книг світу; можливо, немає важливішої за неї. Ця книга—Учення і Завіти, яка належить до

Головних трудів Церкви. Ця книга, брати й сестри, є книгою, яка містить одкровення Бога, дані цьому народові через Джозефа Сміта, пророка. Вони є чистими словами Самого Бога, зверненими до нас. Ми можемо покладатися на вчення цієї книги, й вам слід знати, що глибоке, вдумливе її вивчення дає більше знання, ніж університетська освіта. Вас, можливо, дивує, чому я про це кажу, але в дійсності університетська освіта не дає і не може дати нам спасительних принципів вічного життя. Таке знання приходить безпосередньо від нашого Небесного Батька.

Книга Учення і Завіти пояснює кожну частину Євангелії спасіння” (Conference Report, Oct. 1939, 28).

Президент Гордон Б. Хінклі, у той час радник у Першому Президентстві, додавав:

“Учення і Завіти є унікальною книгою серед наших Писань. Вона є конституцією Церкви. Хоча книга Учення і Завіти містить писання й твердження різного походження, у першу чергу вона є книгою одкровень, даних через пророка цього розподілу.

Відкриває ці одкровення славетне проголошення про загальні цілі Бога у відновленні Його великої роботи в останні дні [див. УЗ 1:1–2].

Такий величний початок розкриває чудову доктринальну панораму, джерелом якої є вічна істина. Деякі розділи є прямим одкровенням, коли Господь диктував Своему пророкові. Деякі розділи написані словами Джозефа Сміта, коли він писав або говорив під впливом Святого Духа. Також включено його розповідь про події, які відбувалися за різних обставин. Усе це разом повною мірою відображає учення і порядки Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Кількість питань, охоплених у книзі, вражаюча. Серед них—принципи й порядок, що стосуються управління Церквою. Також подані унікальні й вражаючі правила здоров'я з обіцяннями стосовно фізичного й духовного стану. Завіт вічного священства описано таким чином, якого не знайти в жодних Писаннях. Проголошуються привілеї та благословення, а також обмеження й можливості трьох ступенів слави, що ґрунтуються на короткому згадуванні Павлом слави сонця, місяця й зірок. Покаяння проголошується простою мовою, яка спонукає до цього кроку. Дано правильний порядок хрищення. Мовою, зрозумілою для всіх, описано природу Божества, яку теологи намагалися зрозуміти протягом століть. Проголошується фінансовий закон Бога, де описано, як необхідно набувати й витратити кошти, щоб забезпечити діяльність Церкви. Дано одкровення про роботу за мертвих, щоб благословити синів і дочок Бога всіх поколінь.

Якщо читати Учення і Завіти, стає очевидним, що Джозеф Сміт мав всеохоплююче розуміння вічних цілей Бога” (“The Order and Will of God”, *Ensign*, Jan. 1989, 2, 4).

Чому вивчення Учення і Завітів та історії Церкви є важливим?

Президент Езра Тефт Бенсон сказав:

“Учення і Завіти є ланкою, що поєднує Книгу Мормона і неперервну роботу Відновлення через пророка Джозефа Сміта і його наступників.

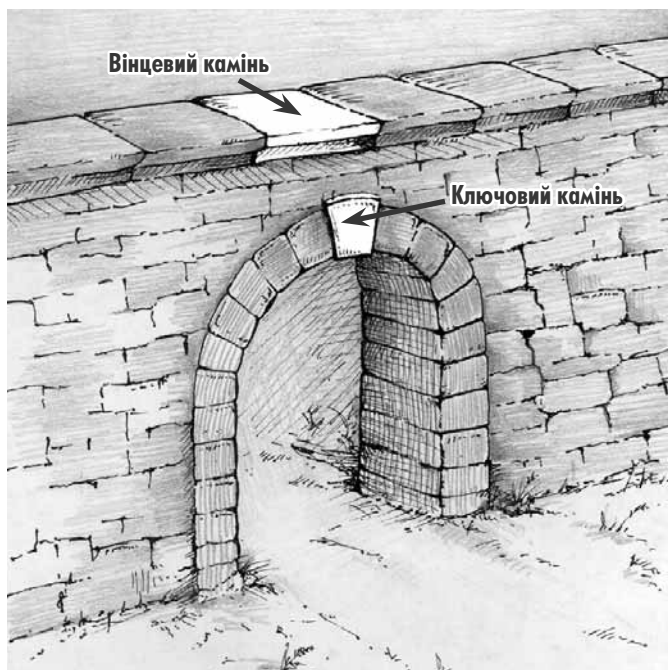
В Ученні і Завітах ми дізнаємося про храмову роботу, вічні сім’ї, ступені слави, організацію Церкви і багато інших істин Відновлення.

“Досліджуйте ці заповіді,—каже Господь в Ученні і Завітах,—бо вони істинні й вірні, і пророцтва та обіцяння, які в них, буде всі здійснено.

Що Я, Господь, сказав, Я сказав і не відмовляюся; і хоча небеса й земля минуться, Моє слово не минеться, але все буде здійснено, чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно” (УЗ 1:37–38).

Книга Мормона приводить людей до Христа. Учення і Завіти приводять людей у царство Христа, а саме до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, “єдиної істинної і живої Церкви на лиці всієї землі” (в. 30). Я знаю це.

Книга Мормона є “ключовим каменем” нашої релігії, а Учення і Завіти—вінцевим каменем, свідченням того, що одкровення продовжуються в останні дні. Господь поставив Свою печатку схвалення і на ключовому камені, і на вінцевому” (у Conference Report, Apr. 1987, 105 або *Ensign*, May 1987, 83).

Як ми отримали Учення і Завіти?

“1. Влітку 1830 року Джозеф Сміт почав упорядковувати й підбирати для видання книгою деякі з одкровень, отриманих ним на той час.

2. На конференції, яка відбулася 1 листопада 1831 року, було вирішено надрукувати 10000 примірників під назвою Книга Заповідей. Пізніше було вирішено надрукувати [лише] 3000 примірників.

3. Олівер Каудері та Джон Уїтмер відвезли підібрані одкровення до округу Джексон, штат Міссурі, щоб там їх надрукувати.

4. 20 липня 1833 року зловмисники зруйнували друкарню W. W. Phelps & Co. та знищили більшість надрукованих одкровень. Невелика кількість примірників цієї незакінченої роботи, яка нараховувала 65 розділів, була врятована від зловмисників.

5. 24 вересня 1834 року вищою радою в Кертленді, штат Огайо, було проведено роботу, щоб підготувати нову книгу одкровень.

6. 17 серпня 1835 року генеральна асамблея дала схвалення на видання рукопису одкровень, підготовленого комітетом, до складу якого входили Джозеф Сміт, Сідні Рігдон, Олівер Каудері та Фредерік Дж. Уільямс. Це видання зі [103] розділів під назвою Учення і Завіти, відоме як видання 1835 року.

7. 27 липня 1844 року пророка Джозефа Сміта було вбито. Після його мученицької смерті було надруковано видання, куди входило 111 розділів.

8. Наступне видання, яке збільшувало Учення і Завіти до 136 розділів, було надруковане у 1876 році [старійшиною Праттом під керівництвом Бригама Янга]. У цьому виданні одкровення були поділені на вірші.

9. [Нове] видання вийшло у 1921 році. До нього не увійшли “Лекції про віру”, опубліковані в попередніх виданнях. Новим у цьому виданні були вступи до кожного розділу, поділ сторінки на дві колонки та перевірені посилання й покажчики” (Roy W. Doxey, comp., *Latter-day Prophets and the Doctrine and Covenants: Vol. 1* [1978], xiii–xiv).

“[У 1979 році] після десятих років напруженої роботи справжньою армією добровольців було опубліковано видання святими останніх днів Біблії, перекладеної за часів короля Джеймса. Після цього [у 1981 році] вийшло нове видання Книги Мормона, Учення і Завітів та Дорогоцінної Перлини. Завдяки доступу до перших рукописів з’явилася можливість виправити багато друкарських помилок.

До книги Учення і Завіти, яка ніколи не матиме кінця, було додано два одкровення.

Було додано нову систему перехресних посилань на всі Головні труди, яка складається з десятків тисяч посилань, що дають можливість скласти сотні тисяч комбінацій інформації.

Усім розділам було дано нові підзаголовки.

До трикнижного видання увійшов і алфавітний покажчик на чотириста сторінок та карти, пов'язані з історією Церкви. Уперше за [багато] років Писанням приділялася така велика увага, щоб їх зміст став більш доступним для членів Церкви.

Одкровення про священство було отримано саме вчасно, щоб увійти до нового видання Писань, і стало доказом того, що керівництво здійснюється по той бік завіси" (Boyd K. Packer, Conference Report, Mar.–Apr. 1990, 47 або *Ensign*, May 1990, 36).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

Примітка: З молитвою вивчіть ці вступні матеріали і розгляньте принципи, подані в цьому розділі, перш ніж готуватися до уроків.

- “Учення і Звіти є ланкою, що поєднує Книгу Мормона і неперервну роботу Відновлення через пророка Джозефа Сміта і його наступників” (Ezra Taft Benson, in Conference Report, Apr. 1987, 105; or *Ensign*, May 1987, 83).

Запропонований хід уроку

Примітка: Скористайтеся запропонованими порадами або власними ідеями, коли будете готуватися до викладу плану спасіння.

Огляд книги Учення і Завіти. Учення і Завіти є ланкою, що поєднує Книгу Мормона і неперервну роботу Відновлення через пророка Джозефа Сміта і його наступників. (30–35 хвилин)

Покладіть Учення і Завіти в коробку й загорніть її. Покладіть коробку на стіл перед усім класом і скажіть учням, що це цінний подарунок. Запитайте:

- Який найцінніший дарунок ви коли-небудь отримували?
- Що робить дарунок цінним?
- Що ви відчуваєте, коли даруєте подарунок, який є цінним для вас, але людина, яка отримує його, зневажливо до нього ставиться?

Нехай один з учнів відкриє подарунок і загляне всередину, не дозволяючи іншим зазирнути туди. Запитайте в учня, чи подарунок, що знаходиться всередині, є цінним. Вийміть Учення і Завіти з коробки й покажіть книгу класу. Запитайте:

- Хто дав нам цей дар?
- Що робить цей дар цінним?
- Чому людина може не хотіти отримати цей дар?

Запропонуйте учням разом з вами відкрити цей подарунок від Господа й зрозуміти його цінність. Нехай учні назвуть деякі улюблені доктрини або вчення з Учення і Завітів або уривки з історії Церкви, що стосуються Учення і Завітів.

Поділіться таким висловлюванням Президента Езри Тефта Бенсона, тринадцятого Президента Церкви:

“Книга Мормона приводить людей до Христа. Учення і Завіти приводять людей у царство Христа, а саме до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів” (Conference Report, Apr. 1987, 105 або *Ensign*, May 1987, 83).

Обговоріть значення слова *учення* (істини євангелії Ісуса Христа) і *завіти* (наші обіцяння Богу та Його обіцяння нам). Нехай кожен учень вибере розділ або сторінку з Учення і Завітів та пошукає приклади учень, завітів або заповідей. Нехай вони поділяться тим, що знайдуть, з усім класом. (Наприклад, стосовно завітів див. УЗ 38:18–22; 66:2; 78:11–15; 82:16–21; 84:33–41; 97:8–9; 98:1–3, 13–16.)

В Ученні і Завітах Господь повторював кілька разів: “Сказане Мною одному, Я кажу всім” (УЗ 61:18; див. УЗ 25:16; 61:36; 82:5; 92:1; 93:49). Скажіть учням, що, читаючи Учення і Завіти, вони повинні читати вірші так, нібито Господь промовляє до них (див. УЗ 1:2; див. також 1 Нефій 19:23). Нехай учні знайдуть настанови, які Господь давав окремим людям в Ученні і Завітах (наприклад, див. УЗ 4:2–3; 8:1–2). Запросіть учнів пояснити, як ці настанови стосуються нас.

Скажіть учням, що, подібно до подарунків у коробках, Учення і Завіти можна пізнати й зрозуміти лише відкриваючи їх, ретельно досліджуючи й бережно ставлячись до них. Попросіть одного з учнів прочитати висловлювання Езри Тефта Бенсона:

“Учення і Завіти є ланкою, що поєднує Книгу Мормона і неперервну роботу Відновлення через пророка Джозефа Сміта і його наступників.

Книга Мормона є “ключовим каменем” нашої релігії, а Учення і Завіти—вінцевим каменем з неперервним одкровенням останніх днів. Господь поставив свою печатку схвалення і на ключовому камені, і на вінцевому” (у Conference Report, Apr. 1987, 105 або *Ensign*, May 1987, 83).

Запитайте: Яким чином Учення і Завіти здійснюють твердження Президента Бенсона? Заохочуйте учнів підійти до вивчення Учення і Завітів, докладаючи щирих зусиль і з молитвою в серці.

Велике відступництво та історія Церкви

Вступ

Велике відступництво (близько 100–1820 від Р.Х.)

Коли Ісус прийшов у плоті, Він виповнив закон Мойсея і заснував Свою Церкву (див. 3 Нефій 15:2–9; 18:5). Після Своєї смерті й Воскресіння Господь продовжував керувати Своєю Церквою через апостолів (див. Матвій 10:1–4; Ефесянам 2:20). Апостоли мали ключі священства, необхідні для продовження Господньої роботи. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 1–3.)

Переслідування послідовників Христа продовжувалися й після Його смерті та воскресіння. Римський імператор Нерон, який правив з 54 по 68 роки н.е. посилив переслідування, уповільнивши Господню роботу. З'явилися лжевчителі й багато членів Церкви втратили віру. Зрештою апостолів було вбито, а священство й Церкву забрано із землі, в результаті чого й настало Велике відступництво. (Див. 2 Солунянам 2:1–3; 1 Тимофію 4:1–3; *Church History in the Fulness of Times*, cc. 3–6).

Деякі євангельські вчення дійшли до нас у спрощеному вигляді через Середні віки й Відродження. Без повноважень священства релігійні провідники й окремі віруючі намагалися зробити все, що могли, керуючись лише світлом Христа й цими обривками істини. Люди, які сповідували вірування, відмінні від прийнятої урядом релігії, часто переслідувалися. Справжньої релігійної свободи не існувало. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 6–9.)

Після того як Колумб відкрив Америку, багато європейців мігрували туди в пошуках релігійної свободи. 15 грудня 1791 року англійський Білль про права було прийнято як частину конституції Сполучених Штатів. Перша стаття цього закону проголошувала право кожної людини сповідувати релігію згідно з її віруваннями й бажаннями. Хоча час від часу виникали релігійні переслідування, цей документ став основою для релігійної свободи, на якій можна було знову заснувати Церкву Христа. Усього через чотирнадцять років, 23 грудня 1805 року в Шароні, штат Вермонт, на північному сході Сполучених Штатів народився пророк Джозеф Сміт. (Див. УЗ 101:77–80; Джозеф Сміт—Історія 1:1–5; *Church History in the Fulness of Times*, cc. 9–27).

Нью-Йорк (1820–1831)

У 1816 році сім'я Джозефа Сміта переїхала до Пальміри, штат Нью-Йорк. Ще юнаком Джозеф Сміт хотів знати, яка церква істинна. Він присвячував багато часу роздумам про релігію та її вивченню й відвідував зібрання у різних церквах, коли йому дозволяв час. Навесні 1820 року бажання Джозефа пізнати істину привело його в гай, щоб там помолитися. У відповідь на молитву йому явилися Бог Батько та Його Син Ісус Христос. Послання Христа до Джозефа полягало в тому, що на землі не було істинної Церкви. (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:5–10, 15–20; *Church History in the Fulness of Times*, cc. 29–36).

22 вересня 1823 року Джозефу явився ангел Мороній і сказав, що у Бога є для нього велика робота (див. Джозеф Сміт—Історія 1:30–43). Через чотири роки, у 1827 році, Мороній вручив Джозефу золоті пластини, з яких Джозеф переклав Книгу Мормона. До квітня 1830 року Джозеф отримав священство від Івана Хрестителя та Петра, Якова та Івана (див. Матвій 10:1–4; Джозеф Сміт—Історія 1:68–73), видав Книгу Мормона й організував Церкву Ісуса Христа (див. УЗ 20:1). У цей час Джозеф почав свій натхненний переклад Біблії. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 37–66, 117–119.)

Огайо (1831–1838)

У лютому 1831 року Церква перемістилася до Кертленда, штат Огайо. Кертленд залишався центром Церкви до 1838 року. Протягом цього періоду Господь відкрив багато істин стосовно учення й організації Церкви (див., наприклад, УЗ 42). В Огайо через одкровення було дано більшу кількість розділів до книги Учення і Завіти, ніж у будь-якому іншому місці (див. “Зміст у хронологічному порядку”). Робота Джозефа Сміта над перекладом Біблії була майже повністю завершена 2 липня 1833 року. В 1835 році було організовано Кворум Дванадцятьох Апостолів і опубліковано Учення і Завіти. У 1836 році було побудовано й освячено у Кертленді перший храм. У Кертлендському храмі, як написано в Ученні і Завітах у 110 розділі, пророкові було відновлено важливі ключі священства. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, cc. 89–126, 153–168).

Міссурі (1831–1838)

У 1831 році Господь дав одкровення, що місто Сіон має бути побудоване в Індепенденс, округ Джексон, штат Міссурі (див. УЗ 57:1–3). Багато членів Церкви переїхали з Кертленда до Індепенденса, щоб оселитися в Сіоні. Як Огайо, так і Міссурі стали місцями збирання святих. Однак у стосунках між давніми поселенцями округу Джексон і новими мормонськими поселенцями почала наростати напруженість і виникали конфлікти. Переслідування святих стали такими жорстокими, що зрештою вони були змушені залишити округ Джексон. Більшість святих, які жили в штаті Міссурі, пізніше пере-

селилися на північ в округу Калдвелл і Девіс і заснували міста Фар-Уест та Адам-онді-Аман. За наказом Господа Джозеф Сміт повів озброєний загін, відомий як Табір Сіону, з Огайо до Міссурі, щоб допомогти святим, які збідніли, і, якщо це було б можливо, відновити їхні права на землю. Хоча землі повернути не вдалося, Табір Сіону зіграв важливу роль у підготовці провідників. Коли було організовано Кворум Дванадцятьох Апостолів і Кворум сімдесятників, переважна більшість покликаних були ветеранами Табору Сіону. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 106–111, 127–52, 181–192.)

У той час, як святі в Міссурі потерпали від переслідувань, багато членів Церкви в Огайо впали у відступництво. Напади на пророка Джозефа Сміта невдовзі переросли в переслідування. Відступництво настільки поширилося, що навіть дехто з апостолів втратили довіру до Джозефа Сміта й не підтримували його, хоча пізніше дехто з них покався. Переслідування наростали до того часу, поки вірні святі в Кертленді не були змушені піти звідти. Саме тоді вони переїхали до Міссурі. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 169–180.)

Невдовзі після того, як кертлендські святі переїхали до Фар-Уеста, переслідування, що почалися в окрузі Джексон, поширилися по всій території штату Міссурі. Губернатор штату Міссурі вирішив повірити брехливим доносам про мормонів і наказав озброєним загонам вигнати їх зі штату. Внаслідок цього виник озброєний конфлікт. Декого з членів Церкви було вбито, багатьох ображали, били, грабували й виганяли з будинків взимку 1838–1839 років. Декого з провідників Церкви було ув'язнено, у тому числі Джозефа й Гайрума Смітів, Сідні Рігдона, все Перше Президентство. То були найчорніші дні в історії Церкви. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 193–210.)

Іллінойс (1839–1840)

Люди в Іллінойсі зі співчуттям прийняли вигнаних святих, пропонуючи їм їжу, одяг та інші необхідні речі. Пророк Джозеф Сміт приєднався до святих у Куїнсі, штат Іллінойс, 22 квітня 1839 року після того, як провів майже п'ять місяців у в'язниці в Ліберті. Джозеф поїхав до Вашингтона, округ Колумбія, і зустрівся там з Мартіном ван Буреном, Президентом Сполучених Штатів, щоб шукати справедливого осудження тих звірств, які були вчинені проти святих у Міссурі. Однак Президент побоювся політичних наслідків допомоги непопулярним мормонам і відмовився допомогти їм. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 219–222.)

Перед поїзкою пророка до Вашингтона святі придбали болотисту місцевість, що вся кишіла москітами, у Коммерсі, штат Іллінойс. Осушивши землю, вони почали будувати місто Наву. Протягом часу, коли святі жили в Наву, Дванадцятьох Апостолів було послано на Британські острови, щоб проповідувати євангелію.

Старійшина Орсон Гайд, один з Дванадцятьох, отримав особливу місію освятити Святу землю для повернення іудеїв. Протягом цього періоду Джозеф Сміт запровадив хрищення для померлих та ендаумент і керував будівництвом храму в Наву. Джозеф організував Товариство допомоги, опублікував Книгу Авраама і записав 132 розділ Учення і Завітів. (У цьому розділі Господь відкрив принципи вічного шлюбу й наказав деяким чоловікам у Церкві взяти більше однієї дружини. Пізніше Господь наказав чоловікам Церкви мати лише одну дружину. Вічний шлюб і зараз доступний гідним святим у храмах в усьому світі).

Тисячі навернених приєдналися до Церкви й переїхали в Наву. Протягом певного часу за рівнем населення і економіки Наву змагався з Чикаго. Завдяки 15000 мешканцям Наву і його околиць, округ Ханкок став одним з найбільш густонаселених округів штату. То був найшасливіший період у ранній історії Церкви. Але оскільки святі процвітали, а їхня політична сила збільшувалася, почали зростати страх, заздрість і погані почуття до них їхніх іллінойських сусідів. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 211–266.)

Пророк Джозеф Сміт писав листи кандидатам у Президенти Сполучених Штатів із запитанням, що вони можуть зробити, щоб допомогти святим відшкодувати свої втрати в Міссурі. Жоден з них не запропонував тієї допомоги, якої потребувала Церква, отже в січні 1844 року Джозефа було висунуто членами Церкви кандидатом у Президенти. Він опублікував свою програму й організував носіїв священства для проповідування і ведення передвиборчої кампанії. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 269–270.)

Як і завжди протягом усього життя Джозефа, вороги Церкви не давали пророкові спокою, висуваючи брехливі звинувачення і роблячи наклепи, щоб його заарештувати. В Іллінойсі наростала протидія святим, і пророк був змушений час від часу переховуватися. У червні 1844 року пророк Джозеф, як мер Наву, зустрівся з міською радою, щоб обговорити антимормонські дії, які були спрямовані на піддрив репутації жителів міста і які могли призвести до насильства проти святих з боку зловмисників. Коли справа дійшла до порушення громадського порядку, губернатор Іллінойсу наказав, щоб пророка Джозефа Сміта було доставлено до в'язниці в місті Картеджі, штат Іллінойс, для здійснення суду. Губернатор обіцяв надати свій захист, але, як записано в Ученні і Завітах 135:1–7, пророк Джозеф і його брат Гайрум були вбиті зловмисниками в Картеджі. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 266–285.)

Сумуючи з приводу смерті Джозефа й Гайрума, багато членів Церкви ставили питання: хто поведе Церкву? 8 серпня 1844 року з цього приводу відбулися збори Церкви. Сідні Рігдон розповідав, що саме він повинен бути новим провідником Церкви. Бригам Янг також

виступив, і в цей час Господь послав святим духовний прояв. Багато з членів зібрання побачили, як Бригам Янг змінився і став схожим на пророка Джозефа своїм голосом, жестами й зовнішністю. Переважна більшість святих прийняли Бригама Янга своїм провідником. Він керував Церквою протягом наступних трьох років як президент Кворуму дванадцятьох, перш ніж у 1847 році його було підтримано і висвячено як Президента Церкви. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, сс. 286–296, 334–336.)

Незважаючи на посилення переслідувань, Церква продовжувала зростати в Наву під керівництвом Президента Бригама Янга. Були розширені кворуми сімдесятників, було покликано більше місіонерів, а в грудні 1845 року члени Церкви почали отримувати власні ендаменти в храмі в Наву. А вже через два місяці, у лютому 1846 року, святі почали виїздити з Наву до Айови, розпочавши свій шлях до Скелястих гір. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 297–307.)

Уінтер Квортерз (1846–1847)

Протягом зими й весни 1846 року святі перетинали штат Айову, засновуючи такі поселення: Гардеп-Гроу, Маунт-Пісга й Каунсіл-Блафс. У цих місцях перші групи святих будували невеличкі дерев'яні будиночки, сіяли зернові й рухалися далі. Пізніше інші групи святих, що переселялися сюди, заселялися в ці будиночки, збирали врожай, засівали більше угідь і рухалися далі. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 308–321.)

У липні 1846 року уряд Сполучених Штатів звернувся з проханням до мормонів виділити 500 добровольців для участі в Мексикансько-американській війні. Для багатьох членів Церкви то було важким тягарем, бо вони вже знаходилися далеко від кордонів Сполучених Штатів. Бригам Янг радив святим, що, незважаючи на те, що багатьом сім'ям доведеться залишитися без чоловіків, це допоможе довести лояльність святих і дасть гроші й одяг, щоб продовжувати переселення. Мормонський батальйон пройшов до Каліфорнії більше 3300 кілометрів, але не брав участі в жодній битві. Це був найдовший військовий похід у історії Сполучених Штатів. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 315–16, 322–326.)

Святі провели зиму 1846–1847 років, готуючись до переходу на захід, в таборі в Небрасці, який вони назвали Уінтер-Квортерз. Було зроблено фургони, зібрано їжу, придбано коней та волів. Сто сорок три чоловіки, три жінки й двоє дітей увійшли до першої групи, покликаної бути піонерами в прокладанні маршруту до Скелястих гір. До цієї групи входили механіки, погонщики, мисливці, ковалі та представники багатьох інших потрібних ремесел. Після тримісячної подорожі, подолавши відстань у 1600 кілометрів по незаселеній

території, 24 липня 1847 загін піонерів Бригама Янга прибув у долину Солоного озера. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, сс. 329–333.)

Юта (1847–теперішній час)

Піонери негайно почали засівати поля й будувати місто. Вже на третій день після прибуття Бригам Янг визначив місце для храму. Загалом у 1847 році в долину Солоного озера прибуло одинадцять загонів святих, включаючи групу членів Церкви з Міссісіпі й частину солдат Мормонського батальйону, що становило 2095 чоловік. Через морози, засухи й сарану, яка знищувала врожай, було важко виживати в долині Солоного озера. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 328–329, 333–334, 337–351.)

В період з 1847 по 1857 роки Бригам Янг заснував більше 100 поселень в міжгір'ях Заходу. Багато з них розташувалися ланцюжком на південний захід від Солт-Лейк-Сіті до Сан-Бернардіно, забезпечуючи надійний шлях для іммігрантів, які прибували з Тихоокеанських островів. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 361–367.)

У Юті збиралися святі з Європи, Тихоокеанських островів та східної частини Сполучених Штатів. У 1856 році Президент Янг вирішив, що слід зменшити вартість подорожі за рахунок того, що емігранти самі тягнуть свої пожитки на ручних візках, а не везимуть їх кінцями чи у фургонах, запряжених тваринами. За період з 1856 по 1860 роки близько 3000 чоловік прибули до долини Солоного озера десятьма загонами з ручними візками. Подорож більшості з них не була ускладнена надмірними труднощами. Однак у 1856 році загопи Віллі й Мартіна вийшли пізно, потрапили в ранні снігопади й зазнали багатьох втрат. Більше 200 чоловік з цих загонів померли від голоду, виснаження й холоду. Це, мабуть, більше, ніж у будь-якій іншій групі переселенців за всю історію Сполучених Штатів. Святі продовжували пересікати рівнину з ручними візками або в запряжених фургонах до 1869 року, коли було побудовано трансконтинентальну залізницю. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 326–328, 356–361, 388–395.)

Протягом цього періоду Церква зазнала випробувань, причиною яких стали негативні статті в газетах на сході Сполучених Штатів і відступники. Існувало ще одне протистояння, викликане загрозою взяття їх під військовий контроль і управління з боку Сполучених Штатів, а також загальні труднощі розвитку поселень в необжитих місцевостях. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 368–391.) У 1867 році Президент Бригам Янг покликав Елайзу Р. Сноу відновити Товариство допомоги. У тому ж році було створено програму Недільної школи, реорганізовано Школу пророків і завершено будівництво Скинї на Храмовій площі в Солт-Лейк-Сіті. У 1869 році було засно-

вано попередню програму для Товариства молодих жінок, а у 1875 році—попередню програму для Товариства молодих чоловіків. У 1878 році було організовано Початкове товариство (див. *Church History in the Fulness of Times*, сс. 392–415).

У 1877 році було освячено храм у Сент-Джорджі, штат Юта. Це був перший храм на заході. Святі могли отримувати ендаументи у Домі ендаументу в Солт-Лейк-Сіті з 1855 року, але перші ендаументи за померлих були здійснені в Сент-Джорджі. В наступні роки були побудовані храми в Логані (1884р.), Ментай (1888 р.) і в Солт-Лейк-Сіті (1893 р.), всі у штаті Юта. Протягом цього періоду Церква заснувала Генеалогічне товариство Юти, й робота за померлих стала проводитися активніше. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 415–417, 435–437, 444–450.)

29 серпня 1877 року помер Президент Бригам Янг, прослуживши провідником Церкви більше тридцяти трьох років,—довше, ніж будь-який інший пророк цього розподілу євангелії (див. *Church History in the Fulness of Times*, сс. 419–421). Наступним Президентом Церкви було підтримано Джона Тейлора, й він прослужив до своєї смерті в 1887 році. Це десятиліття в історії Церкви відзначилося великими переслідуваннями. Частково під впливом антимормонської кампанії, яку проводили засоби масової інформації і яка зосередилася на багатоженстві, Конгрес Сполучених Штатів видав низку законів, які проголошували багатоженство нелегальним. Більше 1000 святих, переважно чоловіки, але було й кілька жінок, були ув'язнені, а багато інших, у тому числі провідники Церкви, були змушені переховуватися. У 1889 році Уілфорда Вудраффа було підтримано четвертим Президентом Церкви. Роком пізніше, у 1890 році, Господь відмінив практику багатоженства. (Див. Офіційна декларація 1; *Church History in the Fulness of Times*, сс. 422–442).

Поширення Церкви по всьому світу (1890-ті роки—теперішній час)

Починаючи з 90-х років XIX століття провідники Церкви заохочували святих залишатися на батьківщині й там розбудовувати Церкву. Цю політику було посилено в 1906 році, коли Президент Джозеф Ф. Сміт став першим пророком, який відвідав Європу. В 1885 році Церква заснувала осередки в Мексиці й у 1887 році—в Канаді. В 1901 році Гібер Дж. Грант відкрив для місіонерської роботи Японію. У 1920 році старійшина Девід О. Маккей, тоді член Кворуму дванадцятьох, відправився у світове турне, щоб краще зрозуміти умови, в яких перебували члени Церкви. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 422, 460–462, 489–491, 499–502.)

На початку XX століття святі скористалися зростаючою толерантністю в Сполучених Штатах. За часів Президента Джозефа Ф. Сміта (1901–1918) Церква знову приділила особливу увагу освіті. Президент Сміт вказував для цього шлях і разом з іншими старійщинами, як наприклад,

Джеймс Е. Телмейдж і Джон А. Уїдтсоу, опублікував роботи, що допомогли святам краще зрозуміти учення про царство. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 486–494.) Завдяки такій увазі до освіти в 1912 році було засновано першу семінарську програму при середній школі Греніт у Солт-Лейк-Сіті. Перший інститут релігії було організовано в 1926 році в місті Москва, штат Айдахо. Програма ранкових семінарських занять почала діяти в 1950 році, а проведення семінарії вдома раз на тиждень розпочалося в 1966 році. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, сс. 495–508, 550, 557–561).

Кількість членів Церкви сягнула мільйона в 1947 році, коли Президентом був Джордж Альберт Сміт. За президента Девіда О. Маккея (1951–1970) вперше було побудовано нові храми за межами Сполучених Штатів і Канади. У 1975 році, задовольняючи потреби зростаючої Церкви, Президент Спенсер В. Кімбол (1973–1985) організував Перший кворум сімдесятників як третій керівний кворум у Церкві. У 1976 році Церквою були підтримані два одкровення (пізніше вони стали 137 і 138 розділами у книзі Учення і Завіти) й додані до Дорогоцінної Перлини. В 1978 році Президент Кімбол отримав одкровення, що всі гідні чоловіки в Церкві тепер можуть мати священство незалежно від раси й кольору шкіри (див. Офіційна декларація 2).

У 1979 році Церква опублікувала нове видання Біблії англійською мовою з новими допоміжними навчальними матеріалами. Через два роки Церква опублікувала нове—трикнижне—видання англійською мовою Книги Мормона, Учення і Завітів та Дорогоцінної Перлини з подібними допоміжними навчальними матеріалами. Цього разу 137 і 138 розділи перемістилися з Дорогоцінної Перлини до Учення і Завітів. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 493, 588–589.) Подібні видання вийшли іншими мовами. Коли в 1985 році Президент Кімбол помер, Книгу Мормона було перекладено на більш як 70 мов. У 1989 році, коли Президент Езра Тефт Бенсон був пророком, кількість членів церкви досягла семи мільйонів. Щоб підтримувати зростання Церкви, було організовано Другий кворум сімдесятників. (Див. *Conference Report*, Apr. 1989, 22 або *Ensign*, May 1989, 17). За часів Президента Гордона Б. Хінклі (з 1995 року) Церкві було приділено більше позитивної уваги з боку засобів масової інформації, ніж за будь-який інший період її історії. В 1997 році Президент Хінклі оголосив, що по всьому світу буде побудовано багато невеликих храмів (див. *Conference Report*, Oct. 1997, 68–69 або *Ensign*, Nov. 1997, 49–50).

Послання Відновлення полягає в тому, що Господь повернув Своє священство й Церкву на землю через пророка Джозефа Сміта. Ця сила священства передавалася від пророка до пророка й зараз усе ще перебуває на землі. Церква буде продовжувати зростати, поки євангелія “не проникне на кожен континент, не прийде в кожен край, не охопить кожен країну, не буде почута

кожним вухом, поки цілі Бога не будуть здійснені й Великий Єгова не скаже, що роботу завершено” (*History of the Church*, 4:540).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Вивчення розділів Учення і Завітів у їх історичній послідовності допомагає нам краще їх зрозуміти.
- Розуміння минулого Церкви може допомогти нам підготуватися до напрямку, який Церква обере в майбутньому.
- Усвідомлення нашого місця в історії допомагає виконувати нашу роль як членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. v–13.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 1–2.

Запропонований хід уроку

Фільм 2, “Велике відступництво” (16:46), та фільм 3, “Огляд історії Церкви” (10:30), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви” можна використати, коли ви будете викладати огляд історії Церкви (див. Путівник до курсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

Огляд історії Церкви. Розуміння минулого Церкви може допомогти нам підготуватися до напрямку, який Церква обере в майбутньому. (25–30 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що ви заблукали у великому густому лісі й що ви бачите не далі 10 метрів вперед. Уявіть, що ви можете рухатися на відстань 1000 метрів у будь-якому напрямку, щоб мати змогу знайти дорогу. Вам дозволено зробити це лише раз, а потім ви повернетеся до попереднього місця. У якому напрямку ви будете рухатися? Чому? Якщо ніхто не відповість, вкажіть, що було б корисно піднятися на 1000 метрів угору. Обговоріть, наскільки важливо мати перед очима “повну картину”. Скажіть учням, що сьогодні вони побачать повну картину історії Церкви.

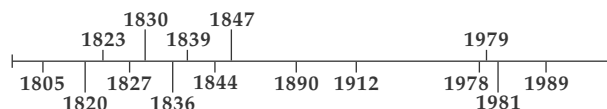
Ви можете скористатися таким підготовчим тестом: Напишіть на дошці (або попросіть учнів написати на аркуші) п’ять місцевостей, де відбувалися найбільш значні події ранньої історії Церкви: Нью-Йорк, Огайо, Міссурі, Іллінойс і Юта. Поставте запитання стосовно подій, які ви хочете обговорити під час уроку, наприклад:

- Де Джозефу Сміту відкрилося перше видіння?
- Де було побудовано перший храм?
- Коли й де було організовано Церкву?

Якщо потрібно, включіть і свою місцевість як “шосту”, важливу в історії Церкви, й додайте запитання стосовно історії Церкви в тому місці, де ви живете.

Нехай учні залишать тести собі, а ви скажіть їм, що вони зможуть змінювати свої відповіді протягом уроку. Зробіть огляд вступного матеріалу з історії Церкви, поданого вище (сс. 18–22), а також будь-яких деталей, які ви хочете включити, розповідаючи про історію Церкви у вашій місцевості.

Ви також можете намалювати схему, яка допоможе учням упорядкувати матеріал. Намалюйте на аркуші шкалу часу з датами, які відповідають найголовнішим подіям у вступному матеріалі з історії Церкви, подібну до поданої нижче. (Ви також можете роздати учням шкалу часу у вигляді роздаткового матеріалу).

Прогляньте вступний матеріал з історії Церкви й попросіть учнів вписати події, які відповідають датам на шкалі часу. Повісьте плакат (або попросіть учнів не ховати роздатковий матеріал) і звертайтеся до нього протягом року, щоб нагадувати учням місце події або одкровення у “повній картині”.

Багато місць, про які йтиметься на цьому уроці, будуть незнайомі учням. Користуйтеся картами, які знаходяться в кінці трикнижжого видання, щоб допомогти учням знайти їх та бути обізнаними з ними.

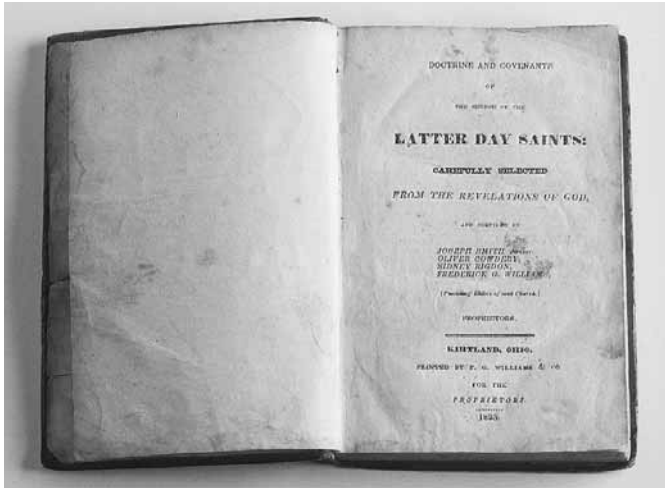
Допоможіть учням зрозуміти, що огляд, подібний до цього, допомагає зрозуміти події, описані в Ученні і Завітах, у контексті. Прочитайте останній абзац вступного матеріалу до історії Церкви. Поясніть, що розуміння минулого Церкви допоможе нам підготуватися до напрямку, який Церква обере в майбутньому. Це також допоможе нам зрозуміти нашу роль у Церкві й наше місце в ній.

Титульна сторінка книги Учення і Завіти

Вступ

“Як витікає з назви [*Учення і Завіти*], ... ця книга Писань містить учення і завіти. “Учення” означає “доктрина”, “настанови”. Тут більш детально вказується, що є істиною, в яку ми віримо, на відміну від приписів, які регламентують ... правила. “Учення” стосується вірування; [“припис”]—поведінки.

В Ученні і Завітах наш Господь навчає нас, у що вірити стосовно Божества, Церкви, священства, Тисячоліття, воскресіння, стану людини після смерті у вічній славі або навпаки та багатьох інших тем, про які необхідно мати правдиву інформацію.

Слово “завіт”—це термін, яким Бог визначає встановленні стосунки між Ним і Його народом.

Природа цього завіту відкривається для нас у цій дорогоцінній книзі, яка містить слово Бога. Вона показує, які обов’язки ми беремо на себе під час хрищення, а також які благословення нам обіцяно; які завіти ми поновлюємо, причащаючись, та які обіцяння супроводжують цей обряд. Одним словом, вона навчає нас поклонятися Богові в Дусі й істині та вказує нам шлях, який приведе назад, у присутність Бога” (Hyrum M. Smith and Janne M. Sjodahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, rev. ed. (1972), xiii–xv).

Пророк Джозеф Сміт навчав, що книга Учення і Завіти є “фундаментом Церкви у ці останні дні й має велику користь для світу, бо показує, що ключі до таємниць царства нашого Спасителя знову вручені людині; ... отже, конференція проголосувала, що одкровення, отримані Церквою, варті багатств усієї землі” (*History of the Church*, 1:235; див. також УЗ 70, підзаголовок).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Книга Учення і Завіти містить божественні одкровення, заповіді, учення і завіти, необхідні для відновленої Церкви Ісуса Христа.

Запропонований хід уроку

Титульна сторінка книги Учення і Завіти. Книга Учення і Завіти містить божественні одкровення, заповіді, учення і завіти, необхідні для відновленої Церкви Ісуса Христа. (10–15 хвилин)

Принесіть на урок кілька книг, з якими, на вашу думку, учні будуть незнайомі. Попросіть їх прочитати назву

кожної книги й сказати, про що, на їхній погляд, у ній йдеться. Напишіть на дошці *Учення і Завіти* й запитайте:

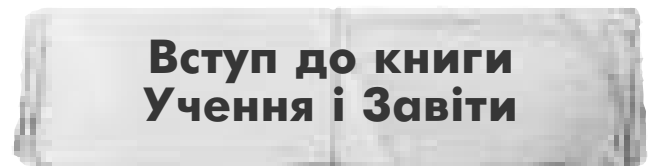
- Що ця назва каже вам про книгу?
- Що означає “учення”?
- Що означає “завіти”?

Допоможіть учням дати визначення словам *учення* і *завіти*, використовуючи вступну інформацію, подану вище. Нехай вони прочитають титульну сторінку Учення і Завітів. Запитайте їх: Хто отримував одкровення, подані у цій книзі Писань? Прочитайте підзаголовок до першого розділу Учення і Завітів і обговоріть наступні запитання:

- Що ще можна знайти у цій книзі крім учення і завітів? (Заповіді).
- Чому розуміння істинного вчення є важливим для вас?
- Яку цінність у нашому житті мають завіти?
- Чому розуміння Божих заповідей є для вас благословенням?

Попросіть учнів прочитати восьмий абзац Вступу до Учення і Завітів. Нехай вони напишуть на дошці деякі вчення, завіти й заповіді з книги Учення і Завіти, які перераховані в цьому абзаці.

Якщо дозволяє час, виберіть кілька розділів з Учення і Завітів (наприклад, розділи 20, 38, 82 і 131). Нехай учні проглянуть ці розділи, відшукуючи приклади вчень, завітів або заповідей. Запропонуйте учням поділитися прикладами, які вони знайшли.

Вступ

Вступ до книги Учення і Завіти було написано, щоб допомогти читачеві зрозуміти, що міститься в книзі Учення і Завіти, її мету, а також її появу. Президент Джозеф Філдінг Сміт, у той час президент Кворуму дванадцятьох, писав: “Невдовзі після організації Церкви члени Церкви виявили бажання отримати примірники одкровень, які давалися у той час. Влітку 1830 року пророк, виконуючи божественне повеління, почав переписувати й готувати одкровення, які, безсумнівно, він хотів опублікувати” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 том [1954–56], 3:192). 1 листопада 1831 року на конференції в Гайрумі, штат Огайо, провідники Церкви вирішили зібрати й опублікувати багато з одкровень, отриманих Джозефом Смітом. Видавши ці одкровення, Церква могла зробити точні копії, щоб далі розповсюджувати їх. Господь схвалив цей план і дав пророкові одкровення, яким треба було розпочати цю книгу (див. УЗ 1, підзаголовок; див. також УЗ 1:6).

Перше видання збірки одкровенень, відоме тоді як Книга Заповідей, було надруковане в 1833 році в Міссурі. Зловмисники зруйнували прес перш ніж роботу було звершено, й уціліло лише кілька необрізаних, непереpletених сторінок (див. *Church History in the Fulness of Times*, сс.133–134). У 1835 році Церква надрукувала нове видання книги з додатковими одкровеннями під назвою Учення і Завіти. Це видання містило 103 розділи й низку доктринальних дискусій під заголовком “Лекції про віру”. З того часу було отримано ще багато одкровенень Президентами Церкви, й багато з них були додані до книги Учення і Завіти.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Учення і Завіти є свідченням, що Бог продовжує промовляти до людини й що Він керує Своєю Церквою через сучасних пророків.

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 119–20, 159–160.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 1–2.

Запропонований хід уроку

Вступ до Учення і Завітів. Учення і Завіти є свідченням, що Бог продовжує промовляти до людини й що Він керує Своєю Церквою через сучасних пророків. (20–25 хвилин)

Запропонуйте учням подумати про голос людини, який їм приємно чути, або увімкніть запис чийогось голосу, кого учні впізнають. Обговоріть наступні запитання:

- Наскільки легко вам було впізнати цей голос? Чому?
- Що є особливого в голосі, який вам подобається?
- Якими словами ви б описали цей голос?

Запропонуйте учням прочитати перші три абзаци у вступі до Учення і Завітів. Обговоріть наступні запитання:

- Чий голос запрошує нас слухати книга Учення і Завіти?
- Як можна почути голос Спасителя? (Через Його одкровення; див. УЗ 18:34–36).
- Якими словами описано Його голос у вступі до Учення і Завітів? (“Нижний, але твердий”).
- Чого це говорить нам про Спасителя?
- Чому, згідно з цими абзацами, Спаситель вирішив промовляти до нас в останні дні?
- Через кого, згідно з другим абзацом, Спаситель промовляє до нас?
- Прочитайте Учення і Завіти 1:37–38. Чого ці вірші навчають нас про голос Спасителя?

Розкажіть про випадок, коли ви змогли зрозуміти й послухатися голосу Господа. Заохочуйте учнів чути і прислухатися до голосу Господа, коли вони вивчатимуть Учення і Завіти в цьому році. Прочитайте наступний вислів Президента Езри Тефта Бенсона:

“Книга Мормона приводить людей до Христа. Учення і Завіти приводять людей до царства Христа.

Книга Мормона є “ключовим каменем” нашої релігії, а Учення і Звіти—вінцевим каменем з неперервним одкровенням останніх днів” (Conference Report, Apr. 1987, 105 або *Ensign*, May 1987, 83).

Попросіть учнів прочитати свідчення Дванадцятьох апостолів у Вступі. Поділіться також власним свідченням про істинність цієї книги Писань.

Зміст у хронологічному порядку

Вступ

Книга Учення і Завіти містить інформацію різного виду. Вона включає одкровення стосовно організації Церкви (див. УЗ 20; 42), а також настанови окремим людям (див. УЗ 4; 14–16). Є розділи, що містять попередження світові (див. УЗ 1), видіння (див. УЗ 76; 110), пророцтва (див. УЗ 87; 121), листи (див. УЗ 127–128), молитви (див. УЗ 65; 109), відповіді на запитання стосовно Писань (див. УЗ 77; 113), твердження стосовно вірувань (див. УЗ 134; Офіційна декларація 1) та витяги з матеріалів зборів (див. УЗ 102). Крім цього, ми маємо три одкровення, отримані пророками, які були наступниками Джозефа Сміта у президентстві Церкви (див. УЗ 135–136; 138). Зміст у хронологічному порядку показує, де і коли було отримано кожний розділ книги Учення і Завіти.

Старійшина Джон А. Уідтсоу, у той час член Кворуму дванадцятьох, пояснював:

“Найперше, що слід пам’ятати, це те, що одкровення, які містяться у книзі Учення і Завіти, є відповідями на запитання. Якщо про це не забувати, то розуміння буде кращим.

В Історії Церкви ви знайдете, що пророк часто казав: “Я запитав Господа”. Потім приходило одкровення. У кожній відповіді на запитання є провідна думка одкровення. Цим пояснюється певна неоднорідність структури книги Учення і Завіти. Оскільки кожне одкровення є відповіддю на якесь конкретне запитання, не може бути послідовного розкриття якоїсь однієї теми. Якщо

знати про суть запитання, цей допоміжний матеріал одкровення можна зрозуміти краще. Розум, який дав одкровення, володіє усім планом. Але Церкві було дано лише ту частку, якої вона потребувала на той час” (*The Message of the Doctrine and Covenants* [1969], 4–6).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Книга Учення і Завіти є додатковим свідченням про Ісуса Христа й містить одкровення, отримані від Нього.

Запропонований хід уроку

Зміст у хронологічному порядку. Книга Учення і Завіти є додатковим свідченням про Ісуса Христа й містить одкровення, отримані від Нього. (10–15 хвилин)

Нехай учні звернуться до Змісту у хронологічному порядку. Запитайте в них:

- Який розділ Учення і Завітів вказано першим?

- Чому другий розділ вказано першим? (Це хронологічний перелік).
- Коли й де було отримано перший розділ книги Учення і Завіти?
- Коли цей хронологічний перелік може стати в нагоді?

Скажіть учням, що одкровення в Ученні і Завітах можна також згрупувати за місцем їх отримання. Запропонуйте учням знайти штати в Сполучених Штатах, де були отримані одкровення з книги Учення і Завіти. Нехай учні звернуться до карт у кінці трикнижного видання Писань та знайдуть Нью-Йорк, Огайо, Міссурі й Іллінойс. Поясніть, що у різні періоди історії Церкви головне управління Церкви знаходилося в цих місцях.

Поділіться вступною інформацією, поданою вище. Свідчіть, що одкровення продовжується й сьогодні, хоча воно може не бути включене до книги Учення і Завіти. Попросіть учнів назвати натхненні писання пророків, які не увійшли до Головних трудів. (Серед відповідей можуть бути: звіти конференцій, буклет *Заради зміцнення молоді*, статті в церковних журналах).

Джозеф Сміт—Історія 1:1–65

Вступ

У 1838 році Джозеф Сміт почав працювати над історією свого життя, яка у 1842 році була опублікована у газеті *Times and Seasons* і пізніше стала частиною семитомної праці *History of the Church (Історія Церкви)*. Джозеф Сміт—Історія є витягом із цієї історичної роботи. Її було опубліковано в 1851 році у книзі Дорогоцінна Перлина. Дорогоцінна Перлина була прийнята Церквою як Писання на Генеральній конференції 1880 року. (Див. Вступ до книги Дорогоцінна Перлина).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

Примітка: Перш ніж готуватися до уроків, з молитвою вивчіть вступний матеріал і розгляньте подані нижче принципи.

- Молитва, розмірковування й вивчення Писань допомагають нам отримати одкровення від Бога (див. Джозеф Сміт—Історія 1:11–17; див. також Якова 1:5).
- Сатана хоче знищити душі людей і роботу Бога (див. Джозеф Сміт—Історія 1:15–16, 21–25, 60–61; див. також 2 Нефій 28:19–23; УЗ 76:25–29; Мойсей 4:3).
- Бог Батько і Його Син Ісус Христос живуть. Вони є особистостями, прославленими й піднесеними істотами, які мають владу над усім, у тому числі над Сатаною (див. Джозеф Сміт—Історія 1:16–18; див. також УЗ 130:22).
- Бог Батько і Його Син Ісус Христос явилися Джозефу Сміту й розмовляли з ним (див. Джозеф Сміт—Історія 1:14–20, 25).
- У той час, коли Джозеф Сміт отримав Перше видіння (1820 р.), на землі не було істинної Церкви Ісуса Христа (див. Джозеф Сміт—Історія 1:18–20; див. також 2 Солунянам 2:1–3).
- Джозеф Сміт отримав золоті пластини від посланця Небесного Батька й переклав їх даром і силою від Бога. Цей переклад, Книга Мормона, містить повноту євангелії Ісуса Христа у тому вигляді, як її було викладено давнім жителям Америки, і є центральною частиною Відновлення (див. Джозеф Сміт—Історія 1:30–35, 50–52, 62; див. також УЗ 20:8–10).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 29–66.
- *The Pearl of Great Price Student Manual: Religion 327*, pp. 52–63.

Запропонований хід уроку

Примітка: Готуючись до викладання даного блоку Писань, виберіть пропозиції, подані в цьому розділі, або скористайтеся власними ідеями.

Джозеф Сміт—Історія 1:1–6. Джозеф Сміт—Історія подає біографічні дані про пророка Джозефа Сміта. (20–25 хвилин)

Покажіть учням записник, щоденник або сімейний літопис та розкажіть будь-яку історію, записану там. Запитайте:

- Хто з вас веде щоденник або особистий літопис?
- Чому ми ведемо літопис свого життя?
- Які благословення можуть отримувати люди, які ведуть щоденники або сімейні літописи?

Поясніть, що Дорогоцінна Перлина містить одну з найважливіших розповідей про ранній період життя пророка Джозефа Сміта. Нехай учні прочитають Джозеф Сміт—Історія 1:1–2 і запитайте:

- У якому році почалася ця історія?
- Чому, згідно з цими віршами, Джозеф Сміт написав цю історію?

Прочитайте Джозеф Сміт—Історія 1:3 й знайдіть інформацію стосовно місця народження Джозефа Сміта й переїзду його сім'ї до Нью-Йорку. Поділіться кількома історіями з його дитинства (див. *Church History in the Fulness of Times*, сс. 19–26). Запитайте:

- Що свідчить про те, що Господь вів сім'ю Смітів до Нью-Йорку?
- Які можна навести приклади того, як Господь оберігав юного Джозефа?

Прочитайте наступний вислів про Ейзела Сміта, дідуся Джозефа Сміта, наведений двоюрідним братом пророка, Джорджем А. Смітом: “Літній джентльмен казав, що завжди знав, що Бог обере одну з віт його сім'ї для великого блага людства” (у Richard Lloyd Anderson, *Joseph Smith's New England Heritage* [1971], 112; див. також *History of the Church*, 2:443).

Прочитайте Джозеф Сміт—Історія 1:4 й знайдіть, скільки дітей було в сім'ї Джозефа Сміта. Покажіть учням схему

“Діти Джозефа Сміта старшого й Люсі Мак Сміт” у книзі *Church History in the Fulness of Times* (с. 21). Зазначте, що хоч Джозеф Сміт був третім сином у сім’ї, тільки його було обрано назвати на ім’я *Джозеф*. Прочитайте 2 Нефій 3:14–15 і запитайте: Що є важливого в імені Джозефа Сміта? Прочитайте Джозеф Сміт—Історія 1:33 і запитайте: Хто обрав Джозефа Сміта вести роботу Відновлення?

Прочитайте Учення і Завіти 138:53–56 й запитайте, чого ці слова навчають про Джозефа Сміта. Прочитайте наступний вислів Президента Бригама Янга:

“Це було вирішено на радах у вічності, задовго до того, як землю було закладено, що він, Джозеф Сміт, має бути людиною в останньому розподілі цього світу, який принесе слово Бога людям і отримає повноту ключів і влади священства Сина Бога. Господь наглядав за ним, за його батьком, за батьком його батька і за всіма їхніми предками аж до Авраама, а від Авраама до потопу, від потопу до Еноха, а від Еноха до Адама. Він спостерігав за цією сім’єю і за кров’ю, яка текла в жилах її членів, від самого початку до народження цього чоловіка” (*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1941], 108).

Свідчіть, що Господь поставив Джозефа Сміта, щоб той був пророком Відновлення.

Джозеф Сміт—Історія 1:5–26 (Опанування Писань, Джозеф Сміт—Історія 1:15–20). Бог Батько і Його

Син Ісус Христос явилися Джозефу Сміту й розмовляли з ним. (35–40 хвилин)

Принесіть на урок телефонну книгу й запропонуйте учням проглянути релігійні конфесії під заголовком “Церкви”. Нехай учні назвуть кілька церков, які є у вашій місцевості. (Якщо ви живете там, де небагато церков, можна попросити учнів назвати церкви або релігії, які є у світі). Прочитайте Джозеф Сміт—Історія 1:5–7 і запитайте:

- Яким чином перелік церков уособлює проблему, перед якою постав Джозеф Сміт?
- Чому, на вашу думку, є так багато церков?
- Прочитайте 1 Нефій 13:24–29. Яким чином те, що написано в цьому пророцтві, ускладнює проблему?
- Чому ці зміни в Писаннях можуть бентежити людину, яка шукає істину?

Запитайте в учнів, чи хтось із них почувався розгубленим у важливій для себе справі. Запитайте: Як ви подолали розгубленість? Нагадайте учням, що коли Джозеф Сміт отримав Перше видіння, він був у тому ж віці, що і багато учнів семінарії. Поясніть, що хоч видіння

Джозефа і було незвичайним, події, які привели до нього, є зразком для усіх нас стосовно того, як отримати допомогу й відповідь від Бога.

Нехай учні прочитають Джозеф Сміт—Історія 1:8–17 і зроблять два переліки: слова й фрази, які описують, що Джозеф Сміт відчував, і слова й фрази, які описують, як він діяв. Коли вони закінчать, попросіть їх поділитися знайденим. Обговоріть, як почуття і дії Джозефа допомогли йому подолати збентеження. Зазначте, що Джозеф усвідомлював проблему й розмірковував над нею (див. вв. 8, 12), ставив запитання (див. в. 10), вивчав Писання (див. в. 11), діяв згідно з душевним потягом (див. в. 13) і молився (див. в. 14).

Поділіться наступним висловлюванням старійшини Девіда Б. Хейта, члена Кворуму дванадцятьох: “Одкровення приходять у відповідь на наше бажання й пошуки” (у Conference Report, Apr. 1992, 21 або *Ensign*, May 1992, 16).

Прочитайте класу вірші 17–19 вголос. Запропонуйте учням поділитися тим, що їх вразило в цих віршах, і свідчіть про реальність Першого видіння. Класом прочитайте слова до гімну “Перша молитва Джозефа Сміта” або заспівайте його (*Гімни і дитячі пісні*, с. 14). Поділіться таким свідченням Президента Езри Тефта Бенсона, у той час президента Кворуму дванадцятьох:

“Це послання є серцевиною і фундаментом Церкви. Якщо свідчення Джозефа Сміта про те, що він бачив Бога Батька і Його Сина Ісуса Христа не істинне, тоді мормонізм є хибною системою вірувань. Але, якщо це видіння насправді було, ... то Церкву Ісуса Христа знову було відновлено на землі й вона існує зараз” (*Come unto Christ* [1983], 74).

Крім того, що під час Першого видіння Джозеф отримав настанову не приєднуватися до жодної з церков, воно дало відповіді на інші важливі доктринальні питання. Попросіть учнів перерахувати деякі з істин, що були відновлені на землі, коли Батько й Син явилися Джозефу Сміту. (За ідеями зверніться до рубрики “Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу”, поданої вище [с. 24]).

Нехай учні проглянуть Джозеф Сміт—Історія 1:20–24 і знайдуть, яким було ставлення до Джозефа після того, як він розповів про видіння. Обговоріть наступні запитання:

- Хто був причиною опозиції Джозефу і його переслідувань? (Супротивник; див. в. 20).
- Як до нього ставилися деякі священики?
- Як би ви відреагували, якби інші переслідували вас за ваші вірування або виступали проти ваших стандартів?

- Чому було б мудрим поміркувати задалегідь, як вам діяти?

Прочитайте вірші 25–26 і запитайте: Чого ми можемо навчитися з цих віршів стосовно того, як справлятися з протидією з боку інших людей?

Джозеф Сміт—Історія 1:27–54. Книга Мормона, містить повноту євангелії Ісуса Христа у тому вигляді, як її було викладено давнім жителям Америки, і є центральною частиною Відновлення. (35–40 хвилин)

Нехай учні прочитають Джозеф Сміт—Історія 1:3 і попросить їх звернути увагу на дату народження Джозефа Сміта. Скільки років йому було 21 вересня 1823 року? (Без трьох місяців вісімнадцять років). Скільки років пройшло з того часу, як він мав Перше видіння? (Див. в. 14). Прочитайте вірші 27–29 і обговоріть такі запитання:

- Яким, за словами Джозефа Сміта, було його життя протягом цих трьох років?
- Що відчував Джозеф стосовно того, що він зробив?
- Що він зробив внаслідок цих почуттів?
- Що Господь обіцяє нам, коли ми каємося? (Див. Мосія 26:30).

Після того як Джозеф молився, йому явився ангел Мороній. Покажіть учням ілюстрацію, коли Мороній являється Джозефу Сміту (набір ілюстрації “Євангелія в мистецтві”, № 404) і запитайте:

- Які вірші з Джозеф Сміт—Історія змальовує ця ілюстрація? (Вірші 30–46).
- Як ви думаєте, з чим можна порівняти візит Моронія?

Поясніть, що Мороній являвся Джозефу Сміту п’ять разів протягом доби. Нехай учні прочитають вірші 30–43 (перший прихід), 44–45 (другий прихід), 46 (третій прихід), 48–49 (четвертий прихід) і 51–53 (п’ятий прихід). Запитайте:

- Що подібного було в посланнях, які Мороній передавав протягом цих п’яти відвідувань?
- Чому Мороній являвся так багато разів пророку Джозефу Сміту?
- Що такого важливого було в посланні Моронія?

Нехай учні прочитають Об’явлення 14:6 і запитайте клас, якого ангела Іван мав на увазі. Поясніть, що ці вірші говорять про Моронія й інших ангелів, які відновили силу й ключі священства на землі. Поділіться наступним висловлюванням старійшини Брюса Р. Макконкі, який був членом Кворуму дванадцятьох:

“Хто відновив вічну євангелію? То був один ангел чи багато їх?”

Традиційна (і правильна!) відповідь: “Мороній, син Мормона, тепер воскреслий нефійський пророк, який тримає ключі “жезла Єфрема” (УЗ 27:5).

Але приходили також інші ангели: Мойсей, Еліяс, Ілля, Гавриїл, Рафаїл та різні ангели, ... “кожен з яких проголошує свій розподіл, свої права, свої ключі, свої почесті, свою велич, і славу, і владу свого священства; даючи рядок за рядком, приписання за приписанням; тут трохи і там трохи” (УЗ 128:21).

Отже, ангел Мороній приніс послання, тобто слово, але інші ангели принесли ключі й священство, тобто владу” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1966–73], 3:528–530).

Свідчіть, що Мороній являвся Джозефу Сміту кілька разів протягом наступних чотирьох років, щоб навчати його й давати настанови. Мороній зберігав золоті пластини (див. Слова Мормона 1:1–2) і міг давати настанови, щоб підготувати Джозефа Сміта до їх перекладу.

Джозеф Сміт—Історія 1:53–62. Джозеф Сміт потребував духовної підготовки, перш ніж отримати золоті пластини. (15–20 хвилин)

Поділіться наступним висловлюванням старійшини Девіда Б. Хейта:

“Роки в Аароновому священстві є критично важливими роками підготовки. Господь знав, що молоді чоловіки потребуватимуть цих цінних підліткових років для підготовки до життя—відповідальних років з важливим, незабутнім духовним досвідом” (*Conference Report*, Oct. 1991, 50 або *Ensign*, Nov. 1991, 36).

Запропонуйте учням підсумувати вислів старійшини Хейта. Запитайте:

- Чому так важливо, що ми маємо можливість підготуватися до отримання відповідальних доручень Господа?
- Як ви готуетесь до того, щоб бути здатними допомагати в роботі Господа?

Прочитайте Джозеф Сміт—Історія 1:53–54 і знайдіть, скільки часу пройшло між першим візитом Моронія і отриманням Джозефом золотих пластин. Розкажіть кілька історій з *Church History in the Fulness of Times*, які ілюструють, як Господь підготував Джозефа Сміта до отримання золотих пластин (див. сс. 40–44). Нехай учні прочитають Джозеф Сміт—Історія 1:55–59 і зроблять перелік подій, які сталися в житті Джозефа протягом цього періоду. Як цей досвід допоміг Джозефу підготуватися до своєї життєвої місії?

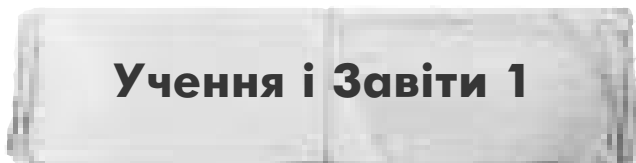
Заохочуйте учнів вести щоденники й особисті записи як літопис того, яким чином Господь допомагає їм підготуватися до життєвої місії.

Джозеф Сміт—Історія 1:60–65. Сатана хоче знищити душі людей і роботу Бога. (10–15 хвилин)

Скажіть учням, що Джозеф Сміт писав, що золоті пластини були “п’ятнадцять сантиметрів завширшки й двадцять сантиметрів завдовжки, не товщі за звичайну жерсть. Книга була завтовшки близько двадцяти сантиметрів і частина її була запечатана” (*History of the Church*, 4:537).

Прочитайте Джозеф Сміт—Історія 1:60–65. Поділіться кількома розповідями, які описують спроби людей відібрати золоті пластини у Джозефа (див. *Church History in the Fulness of Times*, сс. 44–47). Обговоріть наступні запитання:

- Які, на вашу думку, чинники ускладнювали завдання по збереженню пластин? (Серед відповідей можуть бути: їхній розмір, вага й цінність).
- Які засоби використовував Сатана, щоб зупинити появу Книги Мормона?
- Прочитайте Ісаїя 29:11–12. Чи вважаєте ви, що ці вірші описують ті самі події, що і Джозеф Сміт—Історія 1:63–65? Чому?
- Що робив Джозеф Сміт, щоб захистити золоті пластини й завершити роботу над перекладом?
- Яким чином приклад Джозефа може допомогти вам протистояти спокусам і виконувати роботу Господа?

Вступ

Розділ 1 книги Учення і Завіти був даний через одкровення Господом і призначений бути передмовою до Книги Заповідей (див. УЗ 1:6; див. також історичну довідку до розділу 1 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, р. 3). Президент Езра Теффт Бенсон сказав: “Розділ 1 Учення і Завітів є передмовою Господа до цієї книги. Учення і Завіти є єдиною книгою у світі, яка має передмову, написану Самим Господом. У цій передмові Він проголошує світові, що Його голос звернено до всіх людей (див. в. 2), що прихід Господа наближається (див. в. 12) і що істини, які містяться в Ученні і Завітах, повністю здійсняться (див. вв. 37–38)” (у Conference Report, Oct. 1986, 101 або *Ensign*, Nov. 1986, 79).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Одкровення в Ученні і Завітах дано, щоб підготувати всіх людей до приходу Господа й попередити їх про вироки, які Бог пошле на злочестивих (див. УЗ 1:1–12).

- Ми повинні прийняти вчення апостолів і пророків, тому що вони навчають нас словам Господа. Якщо ми не будемо прислухатися до їхніх слів, нас не буде зачислено до народу Господа (див. УЗ 1:4–6, 8–9, 14, 30, 38).
- Господь покликав Джозефа Сміта бути пророком. Через нього Господь дав Книгу Мормона і відновив Церкву Ісуса Христа (див. УЗ 1:15–23, 29–30).
- Господь не може простити нам гріхи, якщо ми не каємося й не виконуємо Його заповідей (див. УЗ 1:31–32).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, р. 119.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 3–6, 365–68.

Запропонований хід уроку

 Фільм 4, “Шукати Господа” (9:17), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви”, можна використати, викладаючи Учення і Завіти 1 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

 Учення і Завіти 1:1–23, 29–30. Господь, знаючи злочестя й біди, які настануть на землі в останні дні, покликав Джозефа Сміта й інших членів Церкви попередити світ. (25–30 хвилин)

Дайте учням по одному з наведених далі запитань. (Ви можете написати їх на клейкій стрічці й прикріпити на учнів, коли вони входитимуть до класу).

- Хто дав попередження?
- Кому було дано попередження?
- Щодо чого це попередження?
- Чому попередження було дано?
- Що буде, якщо люди прислухаються до попередження?
- Що буде, якщо люди не прислухаються до попередження?

Напишіть на дошці наступні слова: *сигнал автомобіля, рецепт, батьківська порада, дорожній знак і порада пророка*. Обговоріть наведені далі запитання:

- Що є спільного в словах на дошці? (Вони можуть служити попередженням).
- Чому даються попередження? (Щоб захистити або підготувати нас).
- Коли людей було врятовано завдяки тому, що вони прислухалися до попередження?
- Чому люди іноді нехтують попередженнями?

Поділіться вступною інформацією, поданою вище. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 1:1, 4 й звернуть увагу на слова *прислухайтесь і попередження*. Поясніть, що

прислухатися означає “уважно слухати, дослухатися”. Учення і Завіти 1 служить посланням попередження в останні дні.

Нагадайте учням про запитання, які їм було вручено на початку уроку. Нехай вони уважно прочитають Учення і Завіти 1, відшукуючи відповіді на свої запитання. Напишіть запитання на дошці як заголовки й попросіть учнів написати те, що вони знайдуть, під відповідним заголовком. Обговоріть наступні запитання:

- Про що ви дізналися, вивчаючи Учення і Завіти 1?
- Чому так важливо розуміти ці попередження?
- Чому важливо прислухатися до них?
- Чому ці застереження було дано як передмову до Учення і Завітів?
- Як ви можете використовувати ці вчення, щоб допомогти іншим людям у вашій школі, приході чи місті?

Скористайтеся Ученням і Завітами 60:2–3; 88:81, щоб допомогти учням побачити, що їм заповідано “попереджати” інших. Прочитайте Учення і Завіти 35:13–16 і запитайте: Що в цих віршах сказано про тих, хто почуває себе слабким у служінні Господу?

Упевніться, що учні розуміють, що як Джозефа Сміта було піднято проголошувати попередження, таку ж місію виконують і сучасні пророки, апостоли й інші церковні провідники. Скористайтеся брошурою *Заради зміцнення молоді*, щоб обговорити попередження, дані в останні дні сучасними провідниками Церкви. Поділіться наступним висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі, у той час радника в Першому Президентстві:

“Є люди, які критикують нас, коли ми проголошуємо пораду чи попередження. Будь ласка, зрозумійте, що наші благання мотивовані не егоїстичними бажаннями. Будь ласка, зрозумійте, що наші попередження мають відповідні підстави й причини. Будь ласка, зрозумійте, що рішення виступати на серйозні теми не приходять без обмірковування, обговорення й молитви. Будь ласка, зрозумійте, що єдиним нашим бажанням є допомогти кожному з вас вирішити проблеми, подолати труднощі, покращити стосунки в сім’ї, налагодити життя” (Conference Report, Oct. 1992, 80 або *Ensign*, Nov. 1992, 59).

Учення і Завіти 1:37–38 (Опанування Писань).
Ми повинні прийняти вчення апостолів і пророків, тому що вони навчають словам Господа. Якщо ми не будемо прислухатися до їхніх слів, нас не буде зачислено до народу Господа.
(15–20 хвилин)

Обговоріть з учнями такі запитання:

- Коли до нас промовляє хтось із провідників Церкви, з чийм посланням він звертається?
- Чому важливо виконувати пораду провідників Церкви, навіть якщо це важко або ви з нею не погоджуєтесь?

Прочитайте Учення і Завіти 1:14 і запитайте: Як цей вірш розширює розуміння цього принципу?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 1:37–38 і обговорять значення фрази “чи Моїм власним голосом, чи голосом Моїх слуг, все одно”. Попросіть учнів вивчити ці вірші напам’ять.

Вступ

Коли навесні 1823 року Мороній явився Джозефу Сміту, серед пророцтв він процитував і Малахію 4:5–6, хоча трохи іншим чином, ніж це можна знайти в Біблії, перекладений за часів короля Джеймса (див. Джозеф Сміт—Історія 1:29–33, 36–39). Розділ 2 містить це пророцтво у такому вигляді, як його проголосив Мороній. Воно було занесене до Учення і Завітів у 1876 році з наказу Бригама Янга і є найпершим одкровенням у книзі Учення і Завіти. Послання Малахії настільки важливе, що воно повторюється в кожному з Головних трудів (див. Малахія 4:5–6; Лука 1:16–17; 3 Нефій 25:5–6; УЗ 2; 27:9; 98:16–17; 110:13–16; 128:17–18; Джозеф Сміт—Історія 1:37–39). Додаткова інформація міститься в історичній довідці до розділу 2 у *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (с. 6).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ключі, принесені Іллею, мають бути відновлені, інакше під час приходу Христа землю буде знищено (див. УЗ 2; див. також Малахія 4:5–6; УЗ 128:17–18).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 37–39.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 6–8.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 2:1–3. Ключі, принесені Іллею, мають бути відновлені, інакше під час приходу Христа землю буде знищено. (25–30 хвилин)

Намалюйте арку з ключовим каменем, як тут зображено. Запитайте в учнів, яке вчення евангелії можна порівняти з ключовим каменем. Після невеликого обговорення поділіться таким висловлюванням старійшини Джона А. Уїдтсоу, члена Кворуму дванадцятьох:

“Початок і кінець евангелії описано в другому розділі Учення і Завітів. Це ключовий камінь чудової евангельської арки; і якщо цей центральний камінь ослабне й випаде, уся споруда евангелії розпадеться на невпорядковані доктринальні блоки” (у ElRay L. Christiansen, у Conference Report, Apr. 1960, 48).

Намалюйте на дошці подану таблицю. Не заповнюйте її за винятком посилання на Писання в лівій колонці. Нехай учні прочитають і порівняють Малахію 4:5–6 та Учення і Завіти 2. Заповніть таблицю й зазначте різницю між двома версіями цього пророцтва.

Малахія 4:5–6	Ось, я пошлю вам пророка Іллею,	перше ніж день Господній настане, великий й страшний!	І приверне він серце батьків до синів, і серце синівське до їхніх батьків,	щоб Я не прийшов, і не вразив цей Край прокляттям!
УЗ 2	Ось, Я відкрию вам Священство рукою пророка Іллі,	перед пришествям великого й жахливого дня Господа.	І він посадить у серця дітей обіцяння, дані батькам, і серця дітей повернуться до їхніх батьків.	Якби це було не так, то всю землю було б повністю спустошено при Його пришестві.

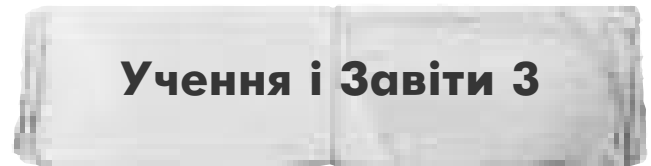
Прочитайте наступне висловлювання старійшини Брюса Р. Макконкі:

“Обидва ці переклади вірні, обидва передають думку й волю Господа, й обидва викладають правильне й істинне вчення. Взяті разом вони дають нам розширений, всеохоплюючий погляд на місію Іллі, який ми не отримали б, маючи лише один з перекладів” (*The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man* [1982], 266).

Дайте кожному учневі одне з наступних запитань і нехай вони знайдуть відповідь, використовуючи наведені посилання. Коли вони закінчать, прочитайте кожне запитання і нехай учні поділяться своїми знахідками.

- Хто такий Ілля? (Див. Путівник по Писаннях, “Ілля”).
- Коли Ілля повернеться? (Див. УЗ 2:1; 110:13–16).
- Що відновив Ілля, коли він повернувся? (Див. УЗ 2:1; 110:13–16).
- Якими є “обіцяння, дані батькам”? (УЗ 2:2). (Старійшина Брюс Р. Макконкі писав: “Хто є батьками? Ними є Авраам, Ісак і Яків, кому були дані обіцяння. Якими були ці обіцяння? То були обіцяння продовження сімейних стосунків у вічності; потомства, яке буде численним, як порох земний і зорі небесні; вічного зростання й відповідного йому отримання слави, почестей і піднесення та вічного життя, притаманного такому виду вічного існування” [*Millennial Messiah*, 267]).
- Як ці обіцяння насаджуються в наші серця? (Див. УЗ 2:2; коментар до УЗ 2:2 у *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, сс. 7–8).
- Як може Друге пришествя Господа бути водночас “великим” і “жахливим”? (Див. УЗ 2:1; коментар до УЗ 2:1 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, с. 7).
- Чому землю буде “повністю спустошено”, якщо Ілля не прийде? (Див. УЗ 128:17–18).

Запитайте учнів, як прихід Іллі стосується їх. Свідчіть про важливість місії Іллі.

Вступ

Старійшина Даллін Х. Оукс, член Кворуму дванадцятьох, писав:

“Діяння, і замисли, і наміри Бога не можуть бути зруйнованими, не можуть вони також зійти нанівець. Пам’ятай, пам’ятай, що не діяння Бога зруйновано, але діяння людей” (УЗ 3:1, 3).

Тим, хто вірить у Бога, не повинно бути важко прийняти цю пропозицію—що Його думки є вищими за наші, що так, як Він розуміє все, ми не розуміємо, що Його шляхи вищі за наші, а Його робота “здійсниться у належний час і належним чином”. Але насправді деяким людям дуже важко погодитися з цим і дотримуватися цих принципів.

Багато смертних дуже короткозорі, щоб розгледіти силу й можливості Бога. Як зазначав брат Яреда, навіть велика

сила Бога “виглядає малою для розуміння людей” (Етер 3:5). Дійсно, багато смертних, навіть деякі члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, настільки недалекоглядні, що насмілюються судити речі Бога своїм власним смертним розумінням. Як казав старійшина Ніл А. Максвелл: “Так, ми можемо визнати Його всеохоплюючий план, але критикувати Його стиль, тому що Він здійснює його у Свій власний спосіб. Ми б хотіли, щоб усе здійснювалося згідно з нашим бажанням, хоча наші шляхи набагато нижчі за Його шляхи” [A Wonderful Flood of Light (1990), 67.]” (The Lord’s Way [1991], 3).

За додатковою інформацією звертайтеся до історичної довідки у розділі 3 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (pp. 9–10).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Бог є всезнаючим (всевідаючим) і всесильним (всемогутнім). Його плани здійсняться (див. УЗ 3:1–3; див. також Об’явлення 19:6; 2 Нефій 9:20; Алма 26:35).
- Якщо ми будемо дотримуємося Божих заповідей і покладатися на Нього, а не на людську думку, Сатана не матиме влади знищити нас (див. УЗ 3:7–8; див. також УЗ 5:21–22; 21:6).
- До священного не можна ставитися легковажно (див. УЗ 3:5, 12; див. також УЗ 63:64).
- Нам не слід молитися про те, що є неправильним (див. УЗ 3:4–7, 13; див. також Якова 4:1–3; 2 Нефій 4:35; Алма 29:1–4; Геламан 10:5–6).
- Коли ми грішимо, то втрачаємо священні благословення й привілеї (див. УЗ 3:9–15).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 47–49.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 9–11, 22–24.

Запропонований хід уроку

 Фільм 5, “Діяння Бога” (14:15), з *Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви”*, можна використати, викладаючи Учення і Завіти 3 і 10 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

 Учення і Завіти 3. Плани Бога здійсняться. Якщо ми будемо дотримуватися Його заповідей і покладатися на Нього, Сатана не матиме влади знищити нас. (20–25 хвилин)

Примітка: Цією порадою для вчителя ви можете також скористатися для викладання розділу 10. Оскільки в розділах 3 і 10 ідеться про ті самі події, ви можете викладати їх разом.

Щоб допомогти вашим учням зрозуміти історичні передумови до розділів 3 і 10, прогляньте матеріал з додаткових джерел, вказаних у попередній рубриці.

Візьміть примірник Книги Мормона й запитайте учнів, чому, на їхню думку, Господь дав нам цю книгу. Прочитайте Учення і Завіти 20:8–9 й запитайте, чого ці вірші навчають нас про цю мету. (Книга Мормона містить повноту євангелії). Джозеф Сміт стверджував, що “Книга Мормона найбільш правильна з усіх книг на світі і є ключовим каменем нашої релігії, і людина буде ближча до Бога, твердо дотримуючись її заповідей, ніж будь-якої іншої книги” (*History of the Church*, 4:461; див. також Вступ до Книги Мормона). Запитайте: Чому Сатана хотів би знищити цю книгу ще до того, як її було видано?

Прочитайте Учення і Завіти 10:12–19, 29–33, звертаючи увагу на те, як Сатана хотів знищити Книгу Мормона, й обговоріть це з класом.

Нехай учні проглянуть 1 Нефій 9; Слова Мормона 1:1–7; Учення і Завіти 10:38–45. Запитайте: Як Господь за більше ніж тисячу років наперед, приготував спосіб зруйнувати план Сатани щодо знищення Книги Мормона?

Прочитайте наступний вислів старійшини Ніла А. Максвелла, у той час члена президентства сімдесятників:

“Небагато вчень, окрім вчень про реальність існування Божества, є ще більш основними, ніж та істина, що Бог є всезнаючим [усевідаючим]. “О яка велика святість нашого Бога! Бо Він знає все, і немає нічого, чого б Він не знав” (2 Нефій 9:20). На жаль, з цією істиною іноді лише пасивно погоджуються ті, хто не хоче досліджувати її й прийти до розуміння її суті. Пізніше таким віруючим іноді важко усвідомити це основоположне вчення, яке пов’язане з іншими вагомими вченнями, такими, як: *знання Богом подій заздалегідь, висвячення наперед і визначення місії наперед*. Уселюблячий Бог, який направляє наше особисте зростання й дає досвід, що освячує нас, а потім дивиться на нас через їхню призму, не зміг би зробити цього, якби Він не був усезнаючим” (*All These Things Shall Give Thee Experience* [1979], 6).

Поясніть, що Джозеф Сміт отримав багато важливих уроків завдяки втраті 116 сторінок. Розділіть клас на дві групи. Нехай одна група читає Учення і Завіти 3:1–10, а інша—вірші 11–20. Нехай обидві групи знайдуть вірші, що показують, яких принципів навчився Джозеф Сміт з цього випадку, й запропонуйте їм підкреслити їх. Обговоріть їхні знахідки й напишіть їх на дошці. Якщо потрібно, скористайтеся наступними ідеями й запитаннями, щоб поживавити обговорення.

1. *Роботу Бога не можна зірвати або зупинити* (див. УЗ 3:1, 3).

- Чому, на вашу думку, роботу Бога не можна зірвати або зупинити?

Учення і Завіти 4

Вступ

Президент Джозеф Філдінг Сміт стверджував:

“[Учення і Завіти 4] є дуже коротким розділом, усього сім віршів, але він містить досить порад і настанов, щоб вивчати їх протягом життя. Жоден іще не опанував його. Цей розділ є одкровенням не особисто для Джозефа Сміта, але для користі усіх, хто бажає вступити на службу до Бога. Це одкровення призначається для всіх членів Церкви, особливо для тих, хто має священство. Можливо, не існує іншого одкровення в усіх наших Писаннях, яке містило б більшу кількість настанов стосовно того, якими якостями повинні володіти члени Церкви, щоб служити Богу, які були б подані у такій стислій формі, як у цьому одкровенні. Воно є таким широким, високим і глибоким, як вічність. Жоден старійшина не зможе навчати в Церкві чи нести послання Спасіння світові, якщо не вбере в себе, хоча б частково, цю послану з небес настанову” (*Church History and Modern Revelation*, 2 vols. [1953], 1:35).

Додатковий матеріал стосовно цього одкровення знаходиться в історичній довідці до розділу 4 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (с. 11).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь повідомляє нас про якості, необхідні для праведного служіння в Його царстві (див. УЗ 4).
- Ті, хто працюють над приведенням до царства інших людей, спасають також і себе (див. УЗ 4:2, 4; див. також Єзекіїль 3:17–21; Кн. Якова 1:19).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 74, 82, 125.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 11–12.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 4. Господь обіцяє дати якості, необхідні для праведного служіння в царстві Бога тим, хто прагне їх. (15–20 хвилин)

Принесіть у клас валізу, в якій би були білі сорочки, краватки, Писання або інші речі, які можуть знадобитися місіонеру. Покажіть валізу учням і запропонуйте їм

- Чого Писання навчають стосовно Бога, який допомагає нам зрозуміти, як Він може підготуватися до будь-якої події в майбутньому?
 - Як знання того, що роботу Бога не можна зупинити, допомагає нам покладатися на Нього?
2. *Нам ніколи не слід зневажати одкровення від Бога* (див. УЗ 3:4–7).
 - Скільки разів пророк Джозеф Сміт молився, щоб отримати дозвіл і дати Мартіну Гаррісу пластини? (Три; див. *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, р. 9.)
 - Чому пророк не прийняв першої відповіді, яку дав Господь?
 - Як люди в наш час “зневажають поради Бога”? (в. 7). Чому вони так чинять?
 3. *Ми повинні покладатися на Бога й приймати Його пораду, а не пораду людей* (див. УЗ 3:6–8).
 - Як турбота пророка про Мартіна Гарріса стала на заваді виконання його обов'язку перед Богом?
 - Мартін Гарріс був набагато старшим за пророка й багато зробив, щоб допомогти в роботі над перекладом. Що можна було б вдіяти, якби людина, яку ви поважаєте, просила вас зробити щось, що суперечить волі Бога?
 4. *Нам слід бути обережними з тими священними істинами, які нам довірено* (див. УЗ 3:5, 12).
 - Що було довірено Джозефу Сміту?
 - Які священні істини й надбання довірено нам, що їх ми повинні дбайливо оберігати?
 5. *Нам усім слід бути дуже обережними, інакше ми можемо стати жертвою спокус Сатани* (див. УЗ 3:4, 9).
 - Як сталося, що така видатна людина, як пророк Джозеф Сміт, зміг зробити щось усупереч волі Господа?
 - Яким чином подібні спокуси приходять до нас?
 - Як ми можемо отримати силу і владу, щоб здолати спокуси диявола?
 - Чого навчають нас Учення і Завіти 3:9–10 про Божу милість?
 6. *Гріх завжди має наслідки* (див. УЗ 3:14).
 - Якими для Джозефа Сміта були наслідки втрати рукопису?
 - Якими для нас є наслідки власних гріхів?
 - Чи завжди ці наслідки з'являються відразу після скоєння гріха?

Поясніть, що цей випадок навчив молодого пророка багатьом істинам, у тому числі того, як важливо покладатися на Господа й не боятися людини. Джозеф Сміт сказав, що він прийняв для себе таке правило: “*Коли Бог наказує—роби це*” (*History of the Church*, 2:170).

увияти, що її приготували для місіонера, який збирається служити. Запитайте: Що, на вашу думку, може знаходитися у валізі? Відкрийте валізу й покажіть її вміст класові.

Скажіть, що є ще дещо дуже необхідне для місіонера, що не обов'язково класти до валізи. Нехай вони здогадаються, про що йде мова, прочитавши Учення і Завіти 4. (Ви можете написати якості, названі в розділі 4, на окремих аркушах паперу й виймати їх із валізи, коли учні знаходитимуть їх у Писаннях). Обговоріть кожну якість. Якщо необхідно, знайдіть інші вірші, що стосуються кожної з якостей. Або запропонуйте учням розповісти, як вони бачили вияв цих якостей у житті провідників Церкви.

Попросіть учнів скористатися покажчиком у трикнижному виданні, щоб знайти вірш, що описує роботу Бога (наприклад, Мойсей 1:39). Нехай вони назвуть способи, у які нас може бути покликано служити Богові (вчителем, президентом кворуму, вчителем Початкового товариства, матір'ю чи батьком, місіонером тощо). Прочитайте розділ 4 й обговоріть наступні запитання:

- Згідно з віршами 2, 4, що ми отримуємо для себе, коли служимо Богові й допомагаємо Його роботі?
- Як нам слід служити? (Див. в. 2).
- Які якості, за словами Господа, нам слід мати, щоб краще Йому служити?
- Як ми можемо набути цих якостей? (Див. в. 7).

Хоча цей розділ часто використовують для обговорення місіонерської роботи, поміркуйте над таким висловлюванням Президента Гарольда Б. Лі: "Найважливіша робота Господа, яку ви будь-коли робитимете,—це робота в стінах власного дому" (*Strengthening the Home* [pamphlet, 1973], 7). Запитайте учнів, як вони можуть застосовувати принципи, викладені в розділі 4, до всіх сфер свого життя.

Учення і Завіти 4. Господь повідомляє нас, що необхідно для виконання Його роботи. (10–15 хвилин)

Усім учням семінарії буде корисно вивчити напам'ять розділ 4. Багатьом з них це доведеться зробити для служіння місії повного дня. Саме тепер час розпочати цю роботу. Напишіть на дошці все одкровення. Нехай учні повторять його кілька разів. Довільно стирайте по кілька слів під час кожного повторення, поки ви не зітрете увесь розділ. Запропонуйте учням вивчати розділ і часто розмірковувати над ним. (Інші пропозиції по заучуванню напам'ять знаходяться в рубриках "Опанування Писань" і "Методи викладання Писань для опанування" у додатку [сс. 303–305].)

Учення і Завіти 5

Вступ

Президент Джозеф Філдінг Сміт, у той час Президент Кворуму дванадцятьох, так сказав про Учення і Завіти 5:

"Смирено покаювшись у своєму нерозумному вчинку, який накликав на нього звинувачення Господа у злочестивості, Мартін Гарріс знову звернувся до пророка Джозефа Сміта й благав про привілей стати одним із трьох свідків, про яких ішлося в Книзі Мормона. ([Див. УЗ 3:12; 10:1;] 2 Нефій 27:12–14.) Влітку 1828 року рукопис було загублено, а в березні 1829 року Мартін знову благав пророка про привілей стати свідком. Господь вислухав це прохання й дав одкровення, відоме як розділ п'ятий у книзі Учення і Завіти. Господь розпочинає це чудове одкровення настановою й твердженням, що Джозеф Сміт був покликаний свідком і увійшов у завіт з Господом нікому не показувати літопис, крім тих осіб, яким Господь накаже йому. Пізніше Джозефу було повідомлено, що він отримав дар перекладати пластини і йому не слід просити ніякого іншого дару, поки цей обов'язок не буде виконано, і ніякий інший дар не буде йому дано, поки роботу не буде закінчено, а після цього його буде покликано свідчити усьому світові" (*Church History and Modern Revelation*, 1:38–39).

За додатковою інформацією стосовно цього одкровення звертайтеся до історичної довідки до розділу 5 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (с. 12).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Священним досвідом слід ділитися з іншими лише тоді, коли підказує Дух (див. УЗ 5:1–14; див. також 3 Нефій 14:6; 26:14–18; 28:12–14; УЗ 6:12; 10:34–37; 63:64).
- Нас буде суджено за нашу віру в свідчення свідків, яких Бог обирає для Своєї роботи (див. УЗ 5:1–20; див. також 2 Нефій 33:10–11; Етер 12:38–39; Мороній 10:34; D&C 20:13–15).
- Щоб отримати одкровення, ми повинні дотримуватися заповідей (див. УЗ 5:21–35; див. також УЗ 42:61; 76:5–10; 93:1).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 47–52, 273.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 12–14.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 5:1–14. Священним досвідом слід ділитися з іншими лише тоді, коли підказує Дух.
(25–30 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що ви присутні на навчанні для молоді, коли провідник священства отримав натхнення поділитися священним досвідом і свідченням з присутніми. Він просить, щоб ви не розповідали про цей досвід і тримали його священним. А після того ви почули, як один з друзів, який був присутній на тих зборах, розповідає про той священний досвід своїм знайомим. Обговоріть з учнями, як би вони вчинили в такій ситуації, використовуючи для цього деякі або всі з наступних запитань:

- Чому неправильно розповідати вашому другу про те, що ви почули?
- Чому ви можете мати спокусу розповісти про те, що не слід?
- Чи звільнило б вас від вашого обов'язку те, що ви взяли б з вашого друга клятву тримати все в таємниці?
- Чому важливо не розголошувати священну інформацію?

Прочитайте Учення і Завіти 5:1–3 і запитайте:

- Яким чином ця ситуація нагадує ту, що склалася під час навчання молоді?
- Чому Джозефу Сміту не було дозволено показувати пластини нікому, крім тих, кому дозволить Господь?
- Яка із щойно пережитих подій навчила пророка Джозефа суворо слухатися Господа?

Прочитайте вірші 4–9 і поставте кілька або всі з наступних запитань:

- Чому, на вашу думку, в той час Господь застеріг пророка Джозефа Сміта не домагатися ніякого іншого дару, крім дару перекладу? (Див. в. 4).
- Чому, на вашу думку, Господь не дає нам усі хороші дари відразу? (Див. в. 4; 2 Нефій 28:30).
- Що вимагається від світу, згідно з Ученням і Завітами 5:5?
- Що означає слово *прислухатися*? (“Слухати й слухатися”).
- Що є найбільшою проблемою для цього покоління, згідно з віршами 6–8?
- Чи допомогло б пророкові Джозефу, якби він показав світові пластини або інші речі, які Господь йому доручив? Чому так або ні? (Див. в. 7).
- Як знання цього могло допомогти юному пророкові?
- Чому, згідно з віршем 9, Господь зберіг пластини й інші речі?

- Чому деякі речі є надто священними, щоб про них можна було не задумуючись розповідати скептикам і невіруючим? (Див. 3 Нефій 14:6; УЗ 63:64).

Прочитайте Учення і Завіти 5:10 і поставте кілька або всі з наступних запитань:

- Які є приклади слова Бога, даного нашому поколінню через пророка Джозефа Сміта? (Більшість одкровень, що містяться в Ученні і Завітах).
- Які є приклади давніх одкровень, даних цьому поколінню через пророка Джозефа Сміта? (Книга Мормона, Книга Мойсея, Книга Авраама, переклад Біблії Джозефом Смітом).
- Чому це так важливо, що ми маємо у світі пророків у наш час? (Див. УЗ 1:37–38).

Прочитайте Учення і Завіти 5:11–14, щоб відшукати, як Господь забезпечив свідків для підтримки Книги Мормона. Запитайте:

- Чому три свідки були настільки важливими для появи Книги Мормона?
- Якою силою вони змогли бачити пластини й ангела?
- Що почував Мартін Гарріс, коли він усвідомив, що Господь обиратиме цих свідків?

Мартіну Гаррісу було обіцяно, що він зможе побачити пластини, якщо упокориться й визнає свої помилки перед Богом (див. вв. 24–28). Навіть після уроку з втратою 116 сторінок брату Гаррісу було важко упокоритися. Згодом він досягнув цього й побачив ангела і пластини. Поставте наступні запитання:

- Що ви дізналися з цього одкровення про те, що означає, коли вам довіряються священні істини?
- Як вам заслужити священну довіру?
- Якими є благословення за доручення священних істин?

Учення і Завіти 5:1–20. Нас буде суджено за нашу віру в свідчення свідків, яких Бог обирає для Своєї роботи. (15–20 хвилин)

Скажіть учням: уявіть, що якийсь учений відкриває, що вода у вашій місцевості інфікована. Використовуючи мікроскоп, учений дізнається, що у воді містяться настільки небезпечні мікроби, що вживання її призведе до смерті. Цей учень звертається з оголошенням до всього міста, щоб ніхто не пив воду. Запитайте:

- Ви б пили воду?
- Ви б вимагали подивитися в мікроскоп?
- Ви б не звернули уваги на пораду, тому що особисто ви не побачили смертельно небезпечних мікробів?
- Якими були б наслідки вживання такої води?

Поясніть, що учений з цього прикладу є свідком речей, яких інші не бачать. Прочитайте Учення і Завіти 5:1–2,

6–20 і знайдіть, що Господь сказав про тих, хто вірить Його свідкам, і про тих, хто не вірить їм.

Запитайте, що важливіше: бути свідком чи вірити свідку. Зазначте, що якби вчений з наведеного прикладу випив таку воду, то захворів би так само, як і інші. Запитайте:

- Що може посилити вашу рішучість не пити воду? (Допоможіть учням зрозуміти важливість додаткових свідків).
- Хто є свідками у Церкві в наш час, яким нам потрібно вірити й за якими йти? (Див. УЗ 107:23, 25, де містяться важливі приклади).

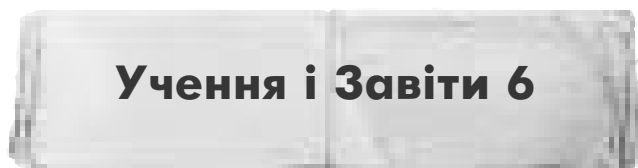
Прочитайте Етер 12:6 разом з класом і обговоріть, як зростає наша віра під час випробувань.

Учення і Завіти 5:21–35. Щоб отримати одкровення, ми повинні дотримуватися заповідей. (5–10 хвилин)

Покажіть електричну лампочку й запитайте: Що мені потрібно зробити, щоб вона загорілася? (Вкрутити лампочку в лампу або інший устрій, під'єднати лампу до джерела струму й увімкнути). Поясніть, що так само, як необхідно зробити певні кроки для того, щоб лампочка давала світло, є необхідні умови отримання одкровення.

Прочитайте Учення і Завіти 5:21–35, звертаючи увагу на те, що Господь просив зробити Джозефа Сміта й Мартіна Гарріса та що Він обіцяв їм. Ви можете попросити учнів знайти у цих віршах слово *якщо*, щоб побачити, як кожне благословення або прокляття залежить від вчинків людини. Обговоріть, як ці обіцяння стосуються нас. Наприклад, ви можете порівняти бажання Мартіна Гарріса побачити пластини з нашим бажанням уміти розуміти духовне, запитавши: Що, згідно з віршем 24, необхідно, щоб “побачити” і зрозуміти те, що від Бога? (Див. також в. 28).

Заохотьте учнів розмірковувати над тим, як вони можуть бути більш слухняними заповідям.

Вступ

Небесний Батько хоче, щоб ми зверталися до Його по допомогу. Дійсно, Він заповів нам звертатися до Нього з нашими потребами й бажаннями. Старійшина Бойд К. Пекер, у той час член Кворуму дванадцятьох, писав: “Жодне послання не зустрічається в Писаннях частіше, ніж виражене різними словами: “Просіть, і дано вам буде” (Conference Report, Oct. 1991, 26 або *Ensign*, Nov. 1991, 21). Найчастіше Його відповідь приходить до нас тихо, неефектно. Наприклад, коли Олівер Каудері запитав у Господа про істинність роботи Джозефа Сміта,

Спаситель сказав йому: “Хіба Я не промовляв мир твоєму розуму стосовно цього? Яке більше свідчення ти можеш мати, ніж від Бога?” (УЗ 6:23).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь відповідає на наші молитви згідно з нашими праведними бажаннями (див. УЗ 6:5–8, 14–15, 20–24; див. також Марк 11:24; Якова 1:5–6).
- Лише Господь знає наші думки й наміри нашого серця (див. УЗ 6:16, 22–24).
- Той, хто дотримується заповідей і прагне до Господа, щоб продовжувати Його роботу, зможе протистояти життєвим випробуванням, здолає зло й успадкує вічне життя (див. УЗ 6:6–9, 33–37).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 52–54.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 14–16.

Запропонований хід уроку

 Фільм 6, “Це є дух одкровення” (10:15), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви” можна використати як допомогу у викладанні Учення і Завітів 6; 8–9 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

Учення і Завіти 6:5–8, 14–15, 20–24. Господь відповідає на наші молитви згідно з нашими праведними бажаннями. (15–20 хвилин)

Прочитайте одну за одною наступні підказки. Запропонуйте учням визначити особу, про яку йдеться, за допомогою якомога меншої кількості підказок:

- За винятком Джозефа Сміта, він згадується в Ученні і Завітах більше разів, ніж будь-хто із смертних.
- Він служив помічником Президента Церкви.
- Він був юристом.
- Він викладав у школі.
- Він отримав священство Ааронове від Івана Христителя й Мелхиседекове священство від Петра, Якова й Івана.
- Він був основним писцем Книги Мормона.
- Він був одним з трьох особливих свідків золотих пластин.

Як тільки учні здогадаються, що це Олівер Каудері, розкажіть їм, як він познайомився з Джозефом Смітом (див. Джозеф Сміт—Історія 1:66–67; “Приїзд Олівера Каудері”, *Church History in the Fulness of Times*, pp. 52–53).

Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 5:30–34 і запитайте: Що Господь повелів Джозефу Сміту зробити? Прочитайте четвертий абзац з історичних передумов до розділу 6 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (с. 14). Запитайте:

- Як ви думаєте, чому пророк Джозеф не був здивований, коли приїхав Олівер Каудері?
- Звідки пророк дізнався, що Господь пошле допомогу?
- Чого це навчає нас про впевненість пророка в молитві?

Попросіть учнів поміркувати, як це можна порівняти з відповідями на їхню молитву. Запитайте: Що ми можемо робити, щоб покращити спілкування з Небесним Батьком?

Поясніть, що Оліверу Каудері потрібно було мати таку ж упевненість в молитві. Прочитайте Учення і Завіти 6:5–6, 8, 14 і запитайте: Чого Господь навчає про те, як шукати Його допомоги? Поділіться висловом старійшини Пекера зі вступної рубрики до розділу 6, поданої вище. Запитайте: Чому в Писаннях молитві приділяється стільки уваги?

Прочитайте вірші 20–24 і знайдіть, як Небесний Батько відповів на молитву Олівера Каудері про подальше свідчення стосовно роботи Джозефа Сміта. Запропонуйте учням підкреслити слова у вірші 24, які показують, якою була відповідь на молитву Олівера. Поділіться наступним висловлюванням. Старійшина Рекс Д. Пінегар, у той час член президентства сімдесятників, сказав:

“Спокій, який Бог посилає в наш розум, дасть нам знати, коли рішення, які ми приймаємо, є вірними, коли наш курс є правильним. Це може прийти у вигляді особистого натхнення й проводу, щоб допомогти нам у нашому повсякденному житті—вдома й на роботі. Це може надати нам сміливість і надію, щоб протистояти викликам життя. Чудо молитви для мене полягає в тому, що в потаємних, непомітних куточках нашого розуму й серця Бог чує і відповідає на наші молитви” (у Conference Report, Apr. 1993, 82; or *Ensign*, May 1993, 66–67).

Старійшина Джин Р. Кук, сімдесятник, сказав:

“Протягом років пророки навчали, що хоча б двічі на день, вранці і ввечері, нам слід знайти відлюдне місце, стати на коліна й вилити своє серце Батькові на Небесах. Потім, упродовж дня, ми можемо робити все від нас залежне, щоб молитися у своєму серці. Коли ми так робимо, коли наші серця налаштовані належним чином, то ми побачимо, що сила і цілеспрямованість наших молитв зростає і що ми

краще налаштовані, щоб отримати відповіді” (*Receiving Answers to Our Prayers* [1996], 46; див. також Алма 37:37).

Свідчіть учням, що, коли ми слухняні, то, подібно до Олівера Каудері, можемо отримати відповіді на наші молитви.

Учення і Завіти 7

Вступ

Після воскресіння Господа, коли Петро запитав про майбутнє Івана, Господь відповів: “Якщо Я схотів, щоб він позостався, аж поки Я прийду,—що до того тобі?” (Іван 21:22; див. вв. 20–23). До часів Джозефа Сміта існувала невизначеність у тому, помер Іван, чи очікує на час, коли знову прийде Спаситель. Джозеф Сміт і Олівер Каудері звернулися з цим запитанням до Господа й отримали відповідь, що міститься в Ученні і Завітах 7. Цей випадок може стати для нас прикладом. Коли ми вивчаємо Писання, нам слід також прагнути допомоги Господа, щоб зрозуміти Його слова.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Івана Улюбленого було перетворено, й він буде продовжувати служити праведним на землі до Другого пришествя (див. УЗ 7; див. також 3 Нефій 28).
- Бог виконує праведні бажання вірних (див. УЗ 7; див. також Алма 29:4–5).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 17–18.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 7:1–3, 6. Івана Улюбленого було перетворено, й він буде продовжувати служити праведним на землі до Другого пришествя. (15–20 хвилин)

Запитайте учнів: Що ми знаємо про перетворені істоти? Покажіть зображення натовпу людей і запитайте: Якби ви побачили перетворену істоту в натовпі звичайних людей, як ви думаєте, чи ви змогли б відрізнити її від інших?

Поясніть, що після Свого воскресіння Ісус говорив про майбутнє Івана Улюбленого на землі. Нехай учні

прочитають Іван 21:20–23 й виберуть одне з наступних пояснень слів Спасителя:

1. Іван помре, як і всі.
2. Іван житиме на землі до Другого пришествя Спасителя.

Під час перекладу Книги Мормона пророк Джозеф Сміт і Олівер Каудері мали різні думки щодо цього питання (див. історичну довідку до розділу 7 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, с. 17). Прочитайте Учення і Завіти 7:1–3, 6 і подивіться, що Спаситель сказав стосовно Івана. Запитайте: Що робитиме Іван увесь той час, поки він залишатиметься на землі? Під час червневої конференції 1831 року в Кертленді, штат Огайо, пророк Джозеф Сміт прояснив це питання. Джон Уйтмер писав:

“Дух Господа зійшов на Джозефа незвичайним чином, і він пророкував, що Іван Одкровенитель знаходився у той час серед десятиох колін Ізраїльських, які було виведено” (*History of the Church*, 1:176 п).

Нехай учні прочитають 3 Нефій 28:7–9, 19–22, 30, 37–40, що допоможе їм більше дізнатися про перетворених істот, й коротко розкажуть про свої знахідки. Якщо необхідно, намалюйте на дошці подану таблицю, не заповнюючи праву колонку з відповідями. Нехай учні проглянуть посилання в лівій колонці й заповнять таблицю.

3 Нефій 28	Опис перетворених істот
в. 7	Вони ніколи не пізнають смерті.
в. 8	Їх буде змінено, як оком змигнути, від смертності до безсмертя, коли прийде Спаситель.
вв. 9, 38	Вони не відчуватимуть болю чи суму, крім суму за гріхи людства.
вв. 19–22	Їм не зашкодять переслідування.
в. 30	Вони подібні до ангелів Бога. Якщо вони помоляться Батькові, то зможуть показати себе будь-кому, кого оберуть.
в. 37	У їхніх тілах відбувається зміна, яка дозволяє їм жити довше й мати ці сили.
в. 39	Вони перетворені, але це те саме, що воскреслі. Сатана не може спокушати їх. Вони очищені й освячені. Сили землі не мають на них впливу.
в. 40	Вони залишаються у перетвореному стані до Судного дня, коли їх буде воскреснено й вони перебуватимуть з Богом вічно.

Щоб знайти додаткову інформацію, див. коментар до 3 Нефій 28 у посібнику *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* (1996, с. 127).

Учення і Завіти 8–9

Вступ

Охрищеним членам Церкви під час конфірмації надається дар Святого Духа, і таким чином вони отримують право на особисте одкровення. Доступ до дару одкровення не є гарантією того, що ви отримаєте Його. Президент Бригам Янг зазначав:

“Немає сумніву, що коли людина живе згідно з одкровеннями, даними народу Бога, вона може мати Дух Господа, який передає Його волю, веде й спрямовує людину у виконанні її обов’язків, у її земних і духовних справах. Однак я переконаний, що у цьому відношенні ми не живемо гідно доступних нам привілеїв” (*Discourses of Brigham Young*, 32; див. також 2 Нефій 32:5; Мороній 10:5; УЗ 88:33).

Учення і Завіти 6 навчають, що якщо ми запитуємо Господа, Він відповідає. Розділи 8 і 9 пояснюють, як запитувати і як дається відповідь. Ці розділи є наріжними каменями в Писаннях стосовно Святого Духа. Вони є одкровенням про одкровення.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Більшість особистих одкровень від Бога приходять у наше серце й розум силою Святого Духа (див. УЗ 8:1–3; 9:8–9; див. також УЗ 6:15, 22–23).
- Отримання й розуміння одкровення від Бога вимагає навчання, праведного життя, свідомого рішення й терпіння (див. УЗ 9:1–11).
- Нам слід бути задоволеними покликанням, яке Господь нам дає (див. УЗ 9:3–6, 11–14; див. також Филип’янам 4:11; Алма 29:1–3).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, с. 54.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 18–21.

Запропонований хід уроку

 Фільм 6, “Це є дух одкровення” (10:15), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви” можна використати як допомогу у викладанні Учення і Завіти 6; 8–9 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

**Учення і Завіти 8:2–3 (Опанування Писань).
Одкровення приходить у наше серце й
розум силою Святого Духа.** (5–10 хвилин)

Покажіть ілюстрацію “Перехід через Червоне море” з путівника для учнів (див. рубрику “Розуміння Писань” до УЗ 8 або скористайтеся виданням № 62100). Запитайте учнів: Як, на вашу думку, Бог відкрив Мойсею, що йому треба розділити Червоне море? Нехай вони прочитають Учення і Завіти 8:1–3 і знайдуть відповідь. Запитайте: Як це можна порівняти з тим, як одкровення приходить до нас?

Багато молодих людей думають, що одкровення є чимось таким, що отримують лише єпископи або Генеральні авторитети. Прослідкуйте, щоб учні зрозуміли, що одкровення доступне всім, хто його гідний. Поділіться наступним висловлюванням президента Бойда К. Пекера, діючого президента Кворуму дванадцятьох:

“Дім Господа є домом порядку. Пророк Джозеф Сміт навчав, що “це суперечить Божому порядку, щоб будь-який член Церкви або хтось [інший] отримував настанови для тих, хто має більші повноваження, ніж він сам” [Teachings of the Prophet Joseph Smith, sel. Joseph Fielding Smith (1976), 21].

Ви можете отримати особисте одкровення як один з батьків для своєї сім’ї або для тих, за кого ви відповідаєте як провідник або вчитель, отримавши належним чином покликання і будучи рукопокладеним” (Conference Report, Oct. 1994, 79 або Ensign, Nov. 1994, 61).

Щоб допомогти учням зрозуміти природу більшості особистих одкровень, поділіться наступним висловлюванням президента Спенсера В. Кімбола, який у той час був президентом Кворуму дванадцятьох:

“Палаючі куці, оповиті хмарами гори, чотириногі звірі, Кумори й Кертленди були реальністю; але то були винятки. Велика кількість одкровень прийшла до Мойсея, й до Йосипа, й приходить до сучасних пророків менш видовищним чином—через глибоке відчуття, без видовища, або ефектності, або вражаючих подій.

Багато людей, які весь час чекають на видовище, будуть поза постійним потоком спілкування через одкровення” (Conference Report, Munich Germany Area Conference 1973, 77).

Прочитайте також наступне висловлювання старійшини Бойда К. Пекера:

“Дух не привертає нашої уваги криком або потиском сильної руки. Скоріше Він нашіптує. Він настільки ніжно виявляється, що коли ми чимось зайняті, то можемо й не відчувати цього взагалі” (“The Candle of the Lord,” Ensign, Jan. 1983, 53; див. також 1 Царів 19:11–12; Геламан 5:30).

Учення і Завіти 8–9. Ми можемо навчитися розпізнавати Духа й реагувати на Нього. (15–25 хвилин)

Попросіть учнів, які розвинули певний талант (наприклад, у малюванні, музиці, іноземних мовах) розповісти класу, як довго вони працювали над розвитком цього таланту. Запитайте, скільки років вони над цим працювали й скільки годин на тиждень вони практикувалися чи тренувалися. Або попросіть кількох учнів взяти інтерв’ю у кількох членів Цекви з їхніх приходів, філій або міста й розповісти класу, скільки часу знадобилося цим людям, щоб оволодіти навичками й розвинути їх. Обговоріть наступні запитання:

- Кого з вас було хрищено й конфірмовано?
- Що, на вашу думку, людина має робити, щоб отримати дар Святого Духа? (Прослідкуйте, щоб учні зрозуміли, що, оскільки ми під час конфірмації отримуємо право на дар Святого Духа, ми повинні жити гідно, щоб дійсно отримати цей дар).
- Чим розпізнавання підказок Святого Духа й прислухання до них подібні до розвитку таланту? У чому різниця?

Прочитайте наведене далі висловлювання старійшини М. Рассела Балларда, члена Кворуму дванадцятьох:

“Уміння реагувати на підказки Святого Духа не відразу з’явилося в моєму житті. Воно виникло “рядок за рядком, приписання за приписанням, трохи тут, трохи там” (2 Нефій 28:30)” (Respond to the Prompting of the Spirit [address to religious educators, 8 Jan. 1988], 2).

Президент Бригам Янг переказував сон, або видіння, у якому пророк Джозеф Сміт сказав:

“Скажи братам, нехай вони тримають свої серця відкритими для переконання, щоб коли до них прийде Святий Дух, їхні серця були готові отримати Його. Вони можуть відрізнити Дух Господа від усіх інших духів; Він буде нашіптувати мир і радість у їхні душі; він забере злобу, ненависть, розбрат і все зло з їхніх сердець; і їхнім цілковитим бажанням буде робити добро, нести праведність і будувати царство Боже. Скажи братам, що якщо вони будуть слідувати Духові Господа, вони йтимуть у вірному

напрямку. Обов'язково скажи людям, щоб вони зберегли Дух Господа" (*Manuscript History of Brigham Young 1846–1847*, ed. Elden J. Watson [1971], 529–530).

Скажіть, що ми можемо багато чого навчитися про одкровення, вивчаючи одкровення. Учення і Завіти є книгою одкровень, яка поглиблює розуміння цього важливого принципу. Прикладом цього можна назвати бажання Олівера Каудері допомагати в перекладі Книги Мормона. Прогляньте з учнями перші два абзаци історичних передумов до розділу 9 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (с. 20). Запитайте: Чому Оліверу Каудері потрібно було зрозуміти одкровення, щоб перекладати золоті пластини?

Намалюйте на дошці подану таблицю або роздайте її учням у вигляді роздаткового матеріалу. Не вписуйте відповіді в праву колонку. Нехай учні прочитають вірші і впишуть, чого кожен з них навчає про одкровення. Ви можете поділити клас на дві групи й нехай кожна з них вибере одне запитання або нехай усі учні дадуть відповідь на обидва запитання. Обговоріть їхні знахідки. (*Примітка:* Прослідкуйте, щоб учні зрозуміли, що це не єдиний спосіб, у який приходять одкровення. Писання описують багато способів).

Як слід просити одкровення?

УЗ 8:1, 11	Проси з вірою.
УЗ 8:1	Проси з чесним серцем.
УЗ 8:1	Проси, вірячи в те, що відповідь прийде.
УЗ 9:3	Будь терплячим.
УЗ 9:7–8	Вивчай питання в своєму розумі й приходь з відповіддю.
УЗ 9:8	Запитуй, чи відповідь правильна.

Як приходять одкровення?

УЗ 8:2; 9:8	На нас сходить Дух і промовляє до нашого серця й розуму.
УЗ 6:15, 23; 8:2; 9:8	Дух просвітлює наш розум і приносить нам спокій або горіння в серці, щоб ми відчували, що це істинне.
УЗ 9:9	Якщо наші рішення неправильні, наші думки зупиняться, щоб ми забули те, що є неправильним.

Поділіться наступним висловлюванням старійшини С. Ділворта Янга, який був сімдесятником:

“Як тільки людина впізнає це горіння, ці почуття, цей спокій, її неможливо буде звести на манівці в повсякденному житті або збити з напрямку, який їй може бути вказаний” (Conference Report, Apr. 1976, 34 або *Ensign*, May 1976, 23).

Учення і Завіти 9:1–11. Отримання й розуміння одкровення від Бога часто вимагає навчання, праведної підготовки, свідомого рішення й терпіння, щоб дочекатися часу, призначеного Господом. (15–20 хвилин)

Напишіть на дошці наступне твердження, й нехай учні вирішать, істинне воно чи хибне: *Коли Олівер Каудері спробував перекладати Книгу Мормона, йому це не вдалося.*

Нехай учні дослідять Учення і Завіти 9:3–11 і знайдуть щонайменше чотири причини того, чому Оліверу не вдалося спроба перекладати, й напишіть їх на дошці. (Серед причин можуть бути такі: йому бракувало терпіння [див. вв. 3, 5], на даний момент у Господа для нього було інше завдання [див. вв. 2, 4], він докладав недостатньо зусиль, щоб “з’ясувати” [див. вв. 7–9], час минув [див. вв. 10–11], він боявся [див. в. 11]).

Обговоріть наступні принципи, якщо ви відчуєте, що це необхідно. Ви можете скористатися висловами та цитатами, поданими нижче, а також іншими посиланнями, крім тих, що вказані тут.

Одкровення вимагає терпіння й уміння витерпіти з вірою

- Учення і Завіти 9:3, 5, 11.
- Президент Джозеф Філдінг Сміт, який у той час був президентом Кворуму дванадцятьох, писав:

“Було пояснено, що невдача Олівера є наслідком того, що він не продовжував так, як почав; а оскільки завдання було важким, віра залишила його. Урок, який він отримав, був дуже необхідним, оскільки Оліверу було показано, що його призначення—бути писарем для Джозефа Сміта, а саме останнього було покликано й призначено наказом Господа робити переклад. У Олівера було певне бажання прирівнятися до Пророка й певна нетерплячість у тому, щоб сидіти й бути писарем, але коли йому не вдалося оволодіти даром перекладу, тоді він охоче прийняв волю Господа” (*Church History and Modern Revelation*, 1:51).

Одкровення вимагає зусиль

- Учення і Завіти 9:7–9.
- Єпископ Генрі Б. Айрінг, у той час член Верховного єпископату, розповідав про доручення, яке отримав від Генеральних авторитетів роками раніше:

“Після кількох місяців, як мені здалося, марних зусиль, я відчув певний розпач, подібний до того, коли ви відчуваєте, що небеса не допомагають вам виконувати ваше важливе завдання і що вам не під силу зробити його самотужки.

Якимось чином мені вдалося домовитися про [інтерв’ю] з Президентом Гарольдом Б. Лі. Він тепло прийняв мене. І я відразу ж випалив своє запитання: “Президенте Лі, як мені отримати одкровення?”

Він посміхнувся. Добре, що він не розсміявся, тому що це запитання звучало трохи дивакувато. Та він відповів на моє запитання історією. Вона полягала в наступному. Він розповів, що під час Другої світової війни входив до складу групи, яка вивчала питання: “Що має робити Церква для своїх членів, які знаходяться на військовій службі?” Він розповідав, що вони проводили інтерв’ю на військових базах по всій країні. Вони зібрали дані. Проаналізували їх. Потім повернулися, щоб взяти ще більше інтерв’ю. Але у них все ще не було ніякого плану.

А потім він виклав мені урок, який я зараз викладу вам. Він сказав мені приблизно таке: “Геле, коли ми зробимо все, що знали й на що були здатні, тоді Бог дасть нам одкровення. Геле, якщо ти хочеш отримати одкровення, виконуй домашнє завдання” (“Waiting upon the Lord,” in *Brigham Young University 1990–91 Devotional and Fireside Speeches* [1991], 16–17).

Те, як Господь розподіляє події, впливає на відповіді, які ми отримуємо.

- Учення і Завіти 9:10–11.
- Іноді Господь має бажання дати нам щось згідно з нашими праведними бажаннями. Однак через Його мудрість і бажання нас навчити, Його відповідь може бути: “Так, але не зараз”. Джозефові Сміту було дано таке одкровення, коли він перебував у в’язниці в Ліберті. Старійшина Ніл А. Максвелл, член Кворуму дванадцятьох, пояснював:

“Молитва є благанням, але в ній є елемент наставляння. Перебуваючи у в’язниці, Джозеф благав Бога: “Нехай твій гнів буде запалено проти наших ворогів” (УЗ 121:5). Але Бог радив бути терплячим і, в дійсності, сказав: “Не зараз” (*But for a Small Moment* [1986], 43–44).

- Іноді Господь залишає нас, щоб ми самі приймали рішення. Президент Бригам Янг навчав:

“Коли я прошу Його дати мені мудрості у вирішенні певних життєвих питань або стосовно мого власного курсу, або друзів, своєї сім’ї, дітей чи тих, ким я керую, і не отримую відповіді від Нього, а потім роблю все якнайкраще на свій власний розсуд, Він змушений прийняти й поважати те, що я роблю, й Він зробить це згідно з усіма намірами й цілями” (*Discourses of Brigham Young*, 43).

Через страх у нас може не вистачити віри для отримання одкровення.

- Учення і Завіти 9:11; коментар до Учення і Завітів 9:10–11 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (с. 21).
- Президент Гордон Б. Хінклі, у той час радник у Першому Президентстві, навчав:

“Хто з нас може сказати, що не відчував страху? Ми боїмося глузувань, провалу, самотності, невігластва. Хтось боїться теперішнього, хтось майбутнього. Хтось несе тягар гріхів і віддав би майже все, щоб звільнитися від нього, та боїться змінити своє життя. Давайте усвідомимо собі, що страх приходить не від Бога; це болісне, руйнівне почуття приходить від супротивника істини і праведності. Страх є протилежністю віри. Його наслідки є згубними, навіть смертельними” (“God Hath Not Given Us the Spirit of Fear,” *Ensign*, Oct. 1984, 2).

Учення і Завіти 10

Вступ

Розділ 10 у книзі Учення і Завіти, що був даний через одкровення невдовзі після розділу 3, допомагає нам зрозуміти мотиви й методи Сатани у знищенні роботи Господа та людських душ. Розділ 10 також показує, чому Сатані ніколи не вдасться зруйнувати роботу Господа. За додатковою інформацією звертайтеся до історичної довідки до розділу 10 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (с. 22).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Сатана намагається знищити роботу Господа й душі людей, але величніша мудрість Господа, знання наперед і Його влада є гарантією того, що Його робота

буде успішною (див. УЗ 10:1–45; див. також 1 Петра 5:8; 1 Нефій 9:5–6; 2 Нефій 28:20–23; Слова Мормона 1:6–7; УЗ 3:1–3; 93:39; Мойсей 4:4).

- Молитва допомагає нам здолати Сатану і його слуг (див. УЗ 10:5; див. також 2 Нефій 32:8–9; Алма 34:17–27).
- Книга Мормона виводить до світла євангелію Ісуса Христа (див. УЗ 10:53–63; див. також 3 Нефій 27:13–21; УЗ 20:8–12; 42:12).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 47–49.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 9–10, 22–24.

Запропонований хід уроку

 Фільм 5, “Діяння Бога” (14:15), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви”, можна використати, викладаючи Учення і Завіти 3 і 10 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

Примітка: Поради для вчителя до Учення і Завіти 3 можна використати для ознайомлення з розділом 10.

Учення і Завіти 10:1–45. Сатана намагається знищити роботу Господа, але величніша мудрість Господа, знання і влада є гарантією того, що Його робота буде успішною. (20–25 хвилин)

Примітка: Не розповідайте про випадки, що стосуються Сатани або злих духів, і не дозволяйте, щоб обговорення зійшло до переказування сенсаційних історій.

Напишіть на дошці чи роздатковому матеріалі наступне висловлювання старійшини Меріона Г. Ромні, який у той час був членом Кворуму дванадцятьох, і прочитайте його разом з учнями:

“Сатана є злом: абсолютним і вічним. Він завжди прагне привести до поразки євангельський план і “знищити душі людей” (УЗ 10:27).

Сатана завжди намагається протистояти впливові Духа Христа і здолати його.

Методи Сатани різноманітні, підступні й незчисленні.

Усіма можливими способами він намагається затьмарити розум людей, а потім пропонує їм брехню й обман у вигляді істини. Сатана є вправним імітатором” (Joseph F. Smith in Daniel H. Ludlow, *Latter-day Prophets Speak* [Bookcraft, 1948], pp. 20–21).

На початку кожного розподілу він розпочинав фронтальну атаку проти приходу істини” (у Conference Report, Apr. 1971, 24 або *Ensign*, June 1971, 36).

Запитайте учнів, чи можуть вони пригадати хоча б один із наступів, який вів Сатана проти відновленої євангелії у перші роки цього розподілу євангелії. (Одним з прикладів може бути спроба зупинити молитву Джозефа Сміта під час Першого видіння). Якщо учні не згадають цього, скажіть, що Сатана намагався також перешкоджати появі Книги Мормона. Нехай вони прочитають Учення і Завіти 10:6–19 і визначать етапи плану Сатани. Обговоріть з учнями їхні знахідки, використовуючи, при потребі, наступні висновки й запитання.

1. Використав Мартіна Гарріса, щоб заволодіти цюйно перекладеним матеріалом і позбавити Джозефа дару перекладу (див. вв. 6–9).
 - Чому Господь називає Мартіна Гарріса нечестивою людиною?
 - Що ми можемо робити, щоб захистити себе від впливу Сатани?
2. Примусив нечестивих людей змінити слова 116 сторінок рукопису так, щоб вони стали “протилежними тому, що [Джозеф Сміт] переклав і наказав записати” (в. 11; див. вв. 10–12).
 - Як Сатана змушує людей чинити його волю? (Див. також в. 19).
3. Хотів зачекати, поки Джозеф Сміт знову перекладе цей же матеріал, порівняти його зі зміненим текстом і заявити, що Джозеф Сміт обманщик (див. вв. 13–19).
 - Чому, на вашу думку, люди обманюють, щоб завдати шкоди іншим?
 - Чому Книга Мормона настільки важлива для роботи Господа в останні дні?

Нехай учні читають вірші 20–25, запитайте: Чого ці вірші навчають нас про те, як Сатана змушує людей чинити його волю? Прочитайте вірші 26–27 і запитайте: Що буде з тими, хто стає слугами Сатани? Нехай учні вголос прочитають Алма 30:60. Запитайте: Як Сатана підтримує своїх послідовників у кінці?

Прочитайте Учення і Завіти 10:38–45 і знайдіть, як Господь звів нанівець план Сатани знищити Книгу Мормона.

Запропонуйте учням коротко розповісти про план Господа. Поставте всі або кілька з наступних запитань:

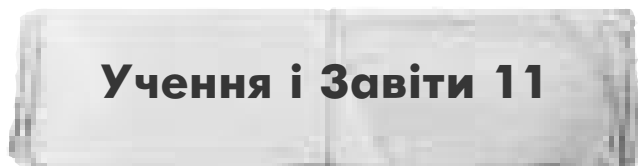
- Прочитайте 1 Нефій 9:2–6. Чого навчають ці вірші стосовно спроб Сатани знищити Книгу Мормона?
- Як міг Господь так задалегідь знати про це і підготуватися? (Див. УЗ 10:43; 1 Нефій 9:5–6; Слова Мормона 1:7).
- Що спільного між пластинами Нефія (з 1 Нефія по книгу Омнія) і втраченими 116 сторінками? (Див. УЗ 10:40, 45).
- Прочитайте Учення і Завіти 3:3; 10:43. Чому важливо завжди довіряти Господу і Його слугам?

Учення і Завіти 10:5 (Опанування Писань). Молитва допомагає нам здолати Сатану і його слуг. (15–20 хвилин)

Напишіть на дошці слово *здолати*. Запропонуйте кільком учням скласти з цим словом речення. Прочитайте Учення і Завіти 10:5 і запитайте, що в цьому вірші означає слово *здолати*. Поясніть, що хоча *здолати* може означати “перемогти силою чи насиллям”, одним із значень цього слова також є “перемогти за допомогою моральних чи розумових зусиль”.

Запитайте: Як, на вашу думку, молитва допомагає нам здолати Сатану? Зазначте, що коли ми опираємося спокусі, ми зводимо нанівець зусилля Сатани. Нагадайте учням, як молитва не дала супротивнику знищити Джозефа Сміта під час Першого видіння (див. Джозеф Сміт—Історія 1:16). Нехай учні прочитають і підкреслять Учення і Завіти 10:5 і зроблять перехресне посилання цього вірша з 2 Нефієм 32:8–9 та Алмою 34:17–27. Запитайте: Що, крім Сатани, молитва допомагає нам здолати? (Випробування і біди життя). Свідчіть про силу молитви у вашому житті.

Учення і Завіти 11

Вступ

Невдовзі після 15 травня 1829 року Гайрум Сміт приїхав з Пальміри, штат Нью-Йорк, щоб провідати Джозефа в Гармоні, штат Пенсільванія. Внаслідок “палкого прохання” Гайрума дізнатися про те, що від нього хоче Господь, пророк звернувся до Господа з проханням і отримав одкровення, що міститься в книзі Учення і Завіти 11 (*History of the Church*, 1:44–45). Цей розділ відкриває, як Святий Дух впливає на наше життя й готує нас до того, щоб ділитися євангелією з іншими.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

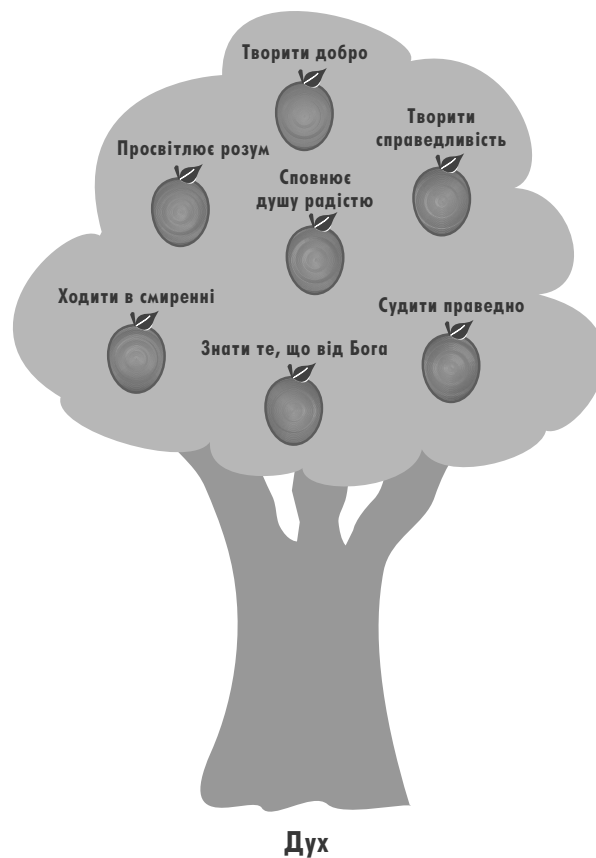
- Ми можемо розпізнати вплив Духа Господа, тому що він спонукає нас творити добро, справедливість, ходити в смиренні й судити праведно. Він також просвітлює наш розум і сповнює радістю (див. УЗ 11:12–14; див. також Михей 6:8; Галатам 5:22–23).
- Перш ніж навчати євангелії, ми повинні підготуватися, вивчаючи Писання, приходячи до розуміння євангелії, отримуючи свідчення про істину й дотримуючись заповідей (див. УЗ 11:15–26).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 55–56.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 24–26.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 11:12–14. Ми можемо розпізнати вплив Духа Господа, тому що він спонукає нас творити добро, справедливість, ходити в смиренні й судити праведно. Він також просвітлює наш розум і сповнює радістю. (10–15 хвилин)

Намалюйте на дошці поданий малюнок, не підписуючи дерево і плоди. Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 11:12–14 і визначити головну тему у цих віршах. Підпишіть дерево *Дух*. Запитайте:

- Як, згідно з цими віршами, ви можете знати, що знаходитеся під впливом Духа?
- Які “плоди”, або наслідки, можна чекати у своєму житті, коли ми знаходимося під впливом Духа? (Ми творимо добро, справедливість, ходимо у смиренні, судимо праведно, маємо просвітлений розум, сповнені радості й знаємо те, що від Бога).

Підпишіть плоди на дереві, коли учні знайдуть їх у Писаннях. Запропонуйте учням розповісти про випадки,

коли Дух просвітлював їхній розум, сповнював їх радістю чи благословляв знанням того, що від Бога. Свідчить про переваги, які ми маємо, коли живемо так, що стаємо сприйнятливими до таких проявів Святого Духа.

Учення і Завіти 11:15–26. Перш ніж навчати євангелії, ми повинні підготуватися, вивчаючи Писання, приходячи до розуміння євангелії, отримуючи свідчення про істину й дотримуючись заповідей. (25–30 хвилин)

Напишіть на дошці назви таких міст: Богота, Колумбія; Буенос-Айрес, Аргентина; Сан-Паулу, Бразилія; Гватемала, Гватемала; Гамільтон, Нова Зеландія; Лондон, Англія; Ліма, Перу; Нукуалофа, Тонго; Маніла, Філіппіни; Мехіко, Мексика, Прово, штат Юта, Сполучені Штати; Сантьяго, Чилі; Санто-Домінго, Домініканська Республіка; Сеул, Корея; Токіо, Японія; Атіа, Західна Самоа.

Запропонуйте учням здогадатися, що є спільного у всіх цих місцях, ставлячи до двадцяти запитань, які потребують відповіді “так” або “ні”. (У кожному з цих міст є Центр підготовки місіонерів). Запропонуйте учням розповісти про те, як майбутні місіонери можуть готуватися до місіонерської діяльності.

В Ученні і Завітах 11 Господь говорив Гайруму Сміту про служіння на місії. Нехай учні прочитають вірші 4, 15 та пояснять, чому ці вірші знаходяться в одному розділі. Прочитайте вірші 16, 18, 21 і знайдіть, що Господь наказав Гайруму робити, перш ніж проповідувати євангелію. Обговоріть наступні запитання:

- Як отримання слова могло б вплинути на здатність Гайрума Сміта проповідувати його?
- Чому Господь хоче, щоб ми вивчили все, що можемо, перш ніж Він дасть Свого Духа “для переконання людей”? (в. 21).
- Прочитайте Учення і Завіти 9:7–8. Як принципи, викладені в цих віршах, можна порівняти з Ученням і Завітами 11:21?

Прочитайте Учення і Завіти 11:22 і вкажіть учням на виноски *б* і *г*. Нагадайте учням, що на той час, травень 1829 року, Біблія вже існувала, але пророк Джозеф усе ще перекладав Книгу Мормона. Запитайте, які інші книги Писань були з того часу “додані”. (Учення і Завіти і Дорогоцінна Перлина).

Напишіть на дошці заголовок: *Що Гайрум Сміт мав робити і Що Гайрум Сміт не мав робити*. Нехай учні прочитають вірші 17–20, 23–26 і складуть переліки під кожним з підзаголовків. Зосередьтеся кілька хвилин на тому, що Гайрум Сміт не повинен був відкидати (див. в. 25). Запитайте: Чому нам не слід відкидати дух одкровення і пророцтва? Зазначте, що дух одкровення є свідченням про Ісуса (див. Об’явлення 19:10). Дух одкровення описано в Ученні і Завітах 8:2–3.

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 11:26 і скажуть, що Гайрум Сміт повинен був “зберігати” у своєму серці. Нехай вони прочитають Учення і Завіти 84:85 і зроблять перехресне посилання до слова *скарб* в Ученні і Завітах 11:26. Запропонуйте учням розповісти, як вивчення Писань допомогло їм відчувати себе краще підготовленими до того, щоб ділитися євангелією. Прочитайте Учення і Завіти 38:30 і запитайте:

- Якби вас було покликано навчати євангелії, як би цей вірш додав вам упевненості?
- Як цей вірш пов’язаний з Ученням і Завітами 11:15–26?

Учення і Завіти 12

Вступ

Деякі учні можуть вважати, що їхній внесок у Церкву незначний. Вони можуть відчувати себе маловажливими, тому що ніколи не служили в президентстві свого класу чи кворуму. Джозеф Найт старший не є широко відомим серед більшості членів Церкви у наші дні. Однак його вклад, просте служіння пророку Джозефу, є неоціненним. Брат Найт був на тридцять три роки старший за Джозефа Сміта, але мав велику повагу до молодого пророка. Багато разів брат Найт забезпечував його продуктами, що дозволяло пророкові продовжувати роботу над перекладом Книги Мормона. Джозеф Найт писав: “Я дав [Джозефу Сміту] трохи провіанту й деякі інші речі з магазину, пару черевиків та три долари готівкою, щоб трохи допомогти йому. [Пізніше] я дав ... Джозефу трохи грошей, щоб купити папір для перекладу” (Dean Jessee, “Joseph Knight’s Recollection of Early Mormon History”, *Brigham Young University Studies*, fall 1976, 36; правопис і граматика сучасні).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Люди, які служать справі Господа, вершать своє власне спасіння і спасіння тих, кому служать (див. УЗ 12:3; див. також Марк 8:35; Якова 5:20; УЗ 62:3).
- Господь попросив членів Церкви прагнути “розпочати й зміцнити справу Сіону” (УЗ 12:6; див. вв. 6–8; див. також УЗ 6:6; 11:6; 14:6).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 43–44, 54–55, 71.

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 26–27.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 12:6. Господь попросив членів Церкви прагнути “розпочати й зміцнити справу Сіону” (10–15 хвилин)

Нехай один з учнів скористається вступом і додатковими джерелами з рубрики “Додаткові джерела”, щоб підготувати двохвилинний виступ про Джозефа Найта старшого. Після виступу зазначте, що багато членів Церкви у наші дні мало знають про Джозефа Найта старшого і про допомогу, яку він надав. Запитайте:

- Чому, на вашу думку, він був важливою постаттю у Відновленні?
- Чому кожен член цієї Церкви є важливим для розбудови царства Господа, яким би не було його покликання?

Попросіть одного з учнів прочитати Учення і Завіти 12:6 і запитайте: Яку допомогу попросили надати Джозефа Найта? Напишіть на дошці *Сіон*, а нижче напишіть *місце і умови*. Попросіть учнів прочитати опис Сіону в Путівнику по Писаннях і визначити, яким чином Сіон означає і місце, і умови. Відповіді запишіть на дошці.

Додайте до слів, написаних на дошці, слово *справа*, під словом *умови*. Нехай учні прочитають вірші 7–8 і знайдуть, чого навчає Господь про допомогу справі Сіону. Відповіді запишіть на дошці. Запитайте:

- Яким чином Джозеф Найт допомагав справі Сіону?
- Що ви можете робити, щоб допомагати справі Сіону у себе вдома?

Учення і Завіти 13; Джозеф Сміт—Історія 1:66–75

Вступ

Приблизно через місяць після того, як Джозеф Сміт розпочав переклад Книги Мормона, він разом зі своїм писарем Олівером Каудері дійшов до уривка про необхідність хрищення для відпущення гріхів. Вони прийшли на берег ріки Сасквеганни біля Гармоні, штат Пенсільванія, щоб попросити у Господа подальшого розуміння того, що стосується хрищення. У відповідь на їхнє прохання Господь послав Івана Христителя, щоб відновити Ааронове священство.

Президент Гордон Б. Хінклі, у той час радник у Першому Президентстві, наголошував на важливості цієї події:

“Бути носієм Ааронового священства і використовувати його владу—це немало і не є маловажливим. Передача цих ключів у цьому розподілі євангелії була однією з найбільших і найважливіших подій в усьому Відновленні” (Conference Report, Apr. 1988, 56 або *Ensign*, May 1988, 46).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Коли ми дотримуємося Господніх заповідей, Він благословляє нас Святим Духом, який покращує розуміння нами Писань (див. Джозеф Сміт—Історія 1:66–74; див. також 1 Нефій 10:19; Мосія 18:10; УЗ 18:34–36).
- Ааронове священство “володіє ключами служіння ангелів і євангелії покаяння, і хрищення зануренням для відпущення гріхів” (УЗ 13:1; див. також УЗ 107:20).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, p. 55.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 28–29.
- *The Pearl of Great Price Student Manual: Religion 327*, pp. 52–63.

Запропонований хід уроку

Джозеф Сміт—Історія 1:66–75. Коли ми дотримуємося Господніх заповідей, Він благословляє нас Святим Духом, який покращує розуміння нами Писань. (20–25 хвилин)

Нехай учні виконають тест, що стосується Ааронового священства, що знаходиться у додатку (с. 302). Коли вони закінчать, попросіть їх уважно прочитати Джозеф Сміт—Історія 1:66–75 і знайти правильні відповіді; перегляньте їх усім класом.

Відповіді: 1. б (див. в. 68); 2. г, в, є, б, д, е, а (див. вв. 68–71); 3. в; 4. б (див. в. 72); 5. а (див. в. 72); 6. в (див. в. 73); 7. б (див. в. 74); 8. в (див. в. 74); 9. а.

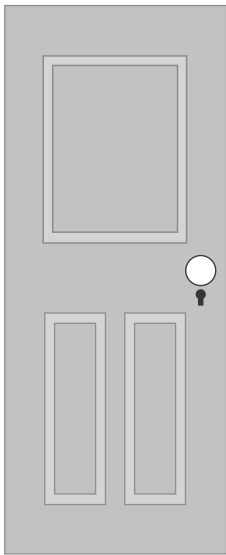
Нехай учні ще раз прочитають вірш 73 й обговорять, чому Джозеф Сміт і Олівер Каудері сповнилися Святим Духом. Прочитайте Мосія 18:10; Мороній 4:3, щоб побачити, які благословення посилає Господь, коли ми вступаємо в завіт дотримуватися Його заповідей. Запропонуйте учням підкреслити ці вірші, щоб показати зв'язок між заповідями й Святим Духом. Запитайте: Яку саме заповідь виконали Джозеф Сміт і Олівер Каудері?

Прочитайте перше речення з Джозеф Сміт—Історія 1:74 і обговоріть, як Святих Дух вплинув на Джозефа і Олівера. Нехай учні порівняють вірш 74 з 1 Нефієм 10:19 та Ученням і Завітами 18:34–36. Запитайте: Чому Святий Дух змінює здатність людини зрозуміти Писання? Свідчіть, що Святий Дух відіграє важливе місце у вивченні нами священного слова.

Учення і Завіти 13. Ааронове священство “володіє ключами служіння ангелів і євангелії покаяння, і хрищення зануренням для відпущення гріхів”. (20–25 хвилин)

Примітка: Викладаючи Учення і Завіти 13, ви можете показати учням фотографію річки Сасквеганни, що додана в кінці їхніх Писань (№5).

Намалюйте на дошці малюнок дверей із замковою шпариною. Запитайте учнів, що можуть уособлювати двері. Зазначте, що двері можуть бути проходом до іншого місця чи можливості, а також вони можуть не давати нам кудись увійти чи пропускати нас туди. Покажіть учням набір ключів і коротко поясніть, що відкриває кожен з них. Запитайте, який ключ, на їхню думку, є найважливішим. Обговоріть, яким чином ключ пов'язаний із символом дверей. Запропонуйте учням дослідити Учення і Завіти 13, де описано ключі Ааронового священства.

Нехай вони позначать ці ключі в своїх Писаннях, і напишуть їхній перелік біля зображення дверей.

Напишіть на дошці наступне висловлювання старійшини Далліна Х. Оукса: “Носії Ааронового священства відкривають двері для всіх членів Церкви, які гідно приймають причастя, до ...” (Conference Report, Oct. 1998, 51 або Ensign, Nov. 1998, 39).

Запропонуйте учням знову проглянути розділ 13 і визначити три ключі, які тримає священство Ааронове. Нехай учні поділяться думками стосовно цих трьох ключів. Уважно прочитайте цитати зі статті старійшини Далліна Х. Оукса “Ааронове священство і причастя”, що знаходиться у додатку (с. 303). (Ви можете зробити копії для своїх учнів). Обговоріть наступні запитання, коли ви розглядатимете різні частини виступу старійшини Оукса.

Ключ євангелії покаяння

- Чим підготовка до причастя нагадує підготовку до хрищення?
- Як підготовка до причастя може змінити ваше повсякденне життя?
- Як покликання бути домашнім учителем допомагає носію Ааронового священства проповідувати покаяння?

Ключ хрищення зануренням у воду для відпущення гріхів

- Чому присутність Святого Духа є “найціннішим надбанням, яке ми можемо мати в земному житті”?
- Якими думками старійшини Оукса ви могли б поділитися з другом, який сказав: “Я б хотів похреститися,

коли стану старим, щоб мої гріхи було відпущено як раз перед смертю”?

Ключ служіння ангелів

- Оскільки “спілкування з ангелами швидше можна відчутися й почути, ніж побачити”, який дар нагадує вам служіння ангелів? (Див. УЗ 8:2).
- Як би ви завершили вислів старійшини Оукса на дошці? (Див. передостанній абзац у фрагментах виступу старійшини Оукса).
- Як обряди Ааронового священства—хрищення й причастя—відкривають шлях для членів Церкви до можливості служіння ангелів?
- Над чим має замислитися носій Ааронового священства, коли він розмірковує над своєю гідністю виконувати хрищення або благословляти чи розносити причастя?
- Над чим він має замислитися, коли розмірковує над своєю поведінкою чи зовнішністю, коли готує, прислуговує чи розносить причастя?

Учення і Завіти 14

Вступ

Розділ 14, який призначався для Девіда Уйтмера, є одним з небагатьох, звернених до окремих осіб, покликаних трудитися в Господньому служінні. (Розділ 4 було звернено до Джозефа Сміта старшого, розділ 11 до Гайрума Сміта, розділ 12 до Джозефа Найта старшого, розділ 15 до Джона Уйтмера і розділ 16 до Пітера Уйтмера молодшого). Це не було незвичним для людей, які знали пророка Джозефа Сміта, просити його отримати одкровення стосовно волі Господа особисто для них. Це перше одкровення в Ученні і Завітах, отримане у Фейетті, штат Нью-Йорк. Джозеф Сміт отримав розділи 14–16 у цьому місці невдовзі після того, як переїхав на ферму Уйтмера. (Див. історичні передумови до розділу 14 в *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, сс. 29–30).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Вічне життя є даром, який Бог дає всім, хто дотримується Його заповідей і витерпіває до кінця (див. УЗ 14:6–7, 11; див. також Римлянам 2:7; Мосія 18:13).
- Якщо ми молимося з вірою, то можемо отримати Святого Духа й бути свідками істини (див. УЗ 14:8; див. також Мосія 18:8–10; Мороній 10:3–5).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 56–58.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 29–30.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 14 (Опанування Писань, Учення і Завіти 14:7). Вічне життя є даром, який Бог дає всім, хто дотримується Його заповідей і витерпіває до кінця. (15–20 хвилин)

Покажіть учням коробку, загорнуту, як подарунок, і запитайте:

- Який найкращий подарунок ви отримували в житті?
- Що було особливого в тому подарунку, що робило його таким бажаним?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 14:7 і знайдуть, який найбільший дар ми можемо отримати. Поділіться наступним висловлюванням. Старійшина Брюс Р. Макконкі, у той час сімдесятник, писав:

“Вічне життя є ... таким життям, яким живе наш Небесний Батько.

Той, хто отримує вічне життя, отримує піднесення; такі є синами Бога, співспадкоємцями з Христом, членами Церкви Першонародженого; вони можуть здолати все, мати всю владу й отримати повноту Батька. Вони є богами” (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 237).

Старійшина Ніл А. Максвелл писав:

“Наша радість у цих двох великих і щедрих дарах [безсмертя й вічного життя] має поглинути будь-який смуток, пом’якшити будь-яке горе, перебороти будь-який настрій, розвіяти будь-яке розчарування й приборкати будь-яку трагедію” (*Wherefore, Ye Must Press Forward* [1977], 132).

Обговоріть, чому вічне життя є найбільшим з усіх дарів.

Значте, що вічне життя є даром від Бога. Господь встановив вимоги, які ми повинні виконувати, щоб отримати цей дар. Прочитайте Учення і Завіти 14 і дізнайтеся, які заповіді Господь дав Девіду Уйтмеру, й напишіть їх на дошці. Обговоріть наступні запитання:

- Які із заповідей, даних Девіду Уйтмеру, стосуються нас сьогодні? Чому?

- Як виконання цих заповідей допомагає нам отримати вічне життя?
- Які благословення Господь пообіцяв тим, хто молиться з вірою? (Див. в. 8).

Розкажіть класу про події, які супроводжували подорож Джозефа Сміта з Гармоні до Фейетта (див. *Church History in the Fulness of Times*, cc. 56–58). Нехай учні послухають приклади того, як ці люди все зносили і йшли дорогою до вічного життя.

Учення і Завіти 15–16

Вступ

Див. вступ до розділу 14 (с. 43).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Проголошення покаяння допоможе дітям Бога повернутися до Нього (див. УЗ 15:4–6; 16:4–6; див. також Алма 29:1–2, 9–10; УЗ 11:9).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 56–58.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, p. 31.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 15:4–6; 16:4–6. Проголошення покаяння допоможе дітям Бога повернутися до Нього. (10–15 хвилин)

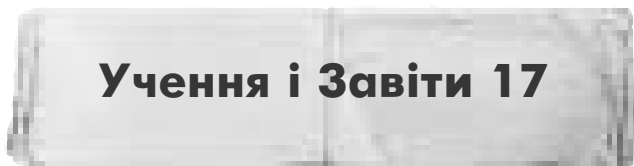
Напишіть на дошці наступне речення, за виключенням першого слова: “Покаяння є великим благословенням, але ви ніколи не повинні дозволяти собі захворіти лише для того, щоб переконатися в дієвості ліків” (М. Рассел Баллард, *Conference Report*, Oct. 1990, 46 або *Ensign*, Nov. 1990, 36). Запросіть учнів підставити необхідне слово і заповнити пропуск. Запитайте: Чому ця думка є важливою для людей у наш час?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 15:6 і знайдуть, що, за словами Господа, є для нас найціннішим. Поділіться наступним висловлюванням старійшини Орсона Ф. Уїтні, який був членом Кворуму дванадцяткох:

“Обов’язок спасати душі лежить на кожному чоловікові й жінці в цій Церкві, ... й вони не можуть ухилятися від цього обов’язку під тим приводом, що його покладено лише на ту чи іншу особу. Хіба не сказав Господь: “Ось, це день попередження, а не день багатослів’я: отже, нехай кожна душа, яку буде попереджено, попередить свого ближнього” (у Conference Report, Oct. 1913, 99; див. УЗ 63:58; 88:81).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 15–16 і обговорять наступні запитання:

- Чому проповідання покаяння настільки важливе?
- Хто несе відповідальність за проповідання покаяння?
- Чого ми можемо навчитися з цього одкровення, спираючись на той факт, що Господь двічі сказав одні й ті ж самі слова?
- Яке благословення обіцяно тим, хто “проголошує покаяння”? (в. 6).
- Прочитайте Алма 29:1–2, 9–10. Яке ще благословення приносить проповідання покаяння?

Вступ

Старійшина Брюс Р. Макконкі писав: “Господь завжди посилає своє слово через свідків, які свідчать про його істинність і божественність; ... двоє або більше свідків завжди об’єднують свої голоси, щоб зв’язати божественне свідчення на землі й навіки запечатати його на небесах” (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 vols. [1979–1981], 2:76). Щоб знайти додаткову інформацію про трьох свідків Книги Мормона, див. історичну довідку до розділу 17 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (с. 32).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Бог покликає свідків, щоб встановити істинність усього (див. УЗ 17; див. також Повторення 19:15; Матвій 18:16).
- Ісус Христос свідчив, що Книга Мормона є істинною (див. УЗ 17:5–6; див. також УЗ 19:26; 20:8–11).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 58–61.

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 32–34.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 17. Бог покликає свідків, щоб встановити істинність усього. (30–35 хвилин)

Влаштуйте так, щоб хтось зайшов до класу з якимсь невеличким предметом у руках і швидко пішов геть. Запитайте учнів:

- Якою була людина на зріст?
- У що була одягнута?
- Якого кольору волосся було у цієї особи?
- Що ця людина несла в руках?
- У чому цінність великої кількості свідків?

Прочитайте Матвій 18:16 і запитайте: Чого цей вірш навчає нас стосовно Господнього закону свідків?

Запропонуйте учням уважно прочитати Учення і Завіти 17 і відповісти на наступні запитання. (Їх можна записати на дошці до початку уроку).

- Що, крім пластин, побачили троє свідків? (Див. в. 1).
- Що їх попросили зробити, перш ніж вони зможуть отримати свідчення? (Див. вв. 1–2).
- Чого сподівався Господь від трьох свідків після їхнього видіння? (Див. вв. 3–5).
- Хто їм приніс свідчення про істинність Книги Мормона? (Див. в. 6).
- Чому, згідно з цим розділом, Господь хотів, щоб були додаткові свідки Книги Мормона? (Див. вв. 4, 9).
- Які обіцяння дав Господь трьом свідкам, якщо вони залишаться вірними? (Див. в. 8).

Намалюйте на дошці подану таблицю, не вписуючи до неї жодних слів, крім *Книга Мормона*. Запропонуйте учням прочитати вірші й висловлювання, подані нижче,

і знайти якомога більше свідків Книги Мормона та вписати їх у таблицю.

- “Свідчення трьох свідків” і “Свідчення восьми свідків” у вступі до Книги Мормона
- Єзекїль 37:15–17
- Учення і Завіти 1:29
- Мороній 10:3–4
- “Я свідчу, що Книга Мормона є словом Бога” (Ezra Taft Benson, in Conference Report, Apr. 1986, 100; or *Ensign*, May 1986, 78).
- “Я молюся за те, щоб ми могли ... жити згідно з великими істинами Книги Мормона. Я свідчу, що [цей] ключовий камінь нашої релігії надійно стоїть на своєму місці, приносячи повноту істини, коли він котиться по всьому світу” (Джеймс Е. Фауст, у Conference Report, Oct. 1983, 12 або *Ensign*, Nov. 1983, 11).

Хоча троє свідків мали привілей побачити ангела й пластини, справжня сила їх свідчення, як і нашого, походить від Святого Духа. Поділіться наступним висловлюванням Президента Джозефа Філдінга Сміта, який у той час був президентом Кворуму дванадцятьох:

“Сам Христос проголосив, що такі прояви, як ... прихід ангела, реально воскреслої істоти, не справлять на нас враження, й не переконують нас, і не залишать у нас те, що ми можемо отримати через прояви Святого Духа [див. Лука 16:27–31; УЗ 5:7–10]. Враження від особистого відвідування [ангела] з часом потьмяніє, але провід Святого Духа поновлюється й не припиняється день у день, з року в рік, якщо ми живемо гідно, щоб мати його” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 1:44).

Нехай учні прочитають і порівняють 2 Нефій 32:5 та Мороній 10:5 і скажуть, як ці вірші стосуються вицнаведеного висловлювання. Запитайте:

- Яким чином наявність такої великої кількості свідків зміцнює наше свідчення?
- Який вплив на ваше щоденне життя має знання про те, що Книга Мормона є істинною?
- Прогляньте Мороній 10:4 і прочитайте Іван 7:17. Що ви можете зробити, згідно з цими віршами, щоб зміцнити своє свідчення?

Запропонуйте учням звернутися до першої сторінки трикнижжя або Книги Мормона і запитайте: Свідком чого є Книга Мормона? (Одним із значень слова *свідчення* є “свідок”). Заповніть таблицю, що на дошці, словами: *Ще один свідок* та *Ісуса Христа*, написавши їх у відповідних місцях. Запитайте: Яким чином усі свідки Книги Мормона свідчать також і про Ісуса Христа?

Прочитайте окремі моменти з того, що пережили троє і восьмеро свідків (див. *Church History in the Fulness of Times*, сс. 59–61). Запитайте:

- Чому видіння не відкривалося, поки Мартін Гарріс був разом з Олівером Каудері, Девідом Уїтмером і Джозефом Смітом?
- Як цей урок можна застосувати до сучасного життя людини?

Учення і Завіти 18

Вступ

15 травня 1829 року Іван Христитель поклав свої руки на голову пророка Джозефа Сміта і Олівера Каудері, щоб відновити Ааронове священство. Після цього він дав їм настанову христити один одного і висвятити один одного в Ааронове священство покладанням рук. Він пообіцяв, що якщо вони залишаться вірними, буде відновлено також і священство Мелхиседекове (див. УЗ 13, підзаголовок). Коли Джозеф Сміт отримав через одкровення 18 розділ, він та Олівер Каудері отримали Мелхиседекове священство від рук Петра, Якова та Івана. Історичні записи й свідчення соратників Джозефа Сміта показують, що Мелхиседекове священство, очевидно, було відновлено між 16–28 травня 1829 року. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 55–56; Larry C. Porter, “The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods,” *Ensign*, Dec. 1996, 30–47.)

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Церкву збудовано на основі євангелії, як її викладено в Писаннях, і вона вистоїть проти сил Сатани (див. УЗ 18:1–5; див. також Уложення віри 1:6).
- Мелхиседекове священство було відновлено через Петра, Якова та Івана й дано пророку Джозефу Сміту й Оліверу Каудері (див. УЗ 18:9; див. також УЗ 27:12; 128:20).
- Дванадцять апостолів покликані, щоб жити праведно, виконувати обряди священства й проповідувати євангелію силою Святого Духа (див. УЗ 18:9, 26–38; див. також Дії 4:33; 10:39–43; УЗ 107:23, 33–35).
- Кожна людина настільки цінна, що Ісус Христос страждав і помер, щоб ми могли покаятися і повернутися до Нього. Це послання змінює життя й приносить нам радість, якщо ми ділимося ним (див. УЗ 18:10–16; див. також Іван 3:16; УЗ 34:3).

- Коли ми каємося і хрестимося, ми беремо на себе ім'я Ісуса Христа. Люди, які знають Його ім'я і впізнають Його голос, будуть спасенні (див. УЗ 18:21–25, 40–43; див. також Мосія 5:8–13).
- Писання містять у собі слова Христа. Силою Святого Духа ми можемо чути голос Ісуса Христа, коли читаємо Писання (див. УЗ 18:33–36; див. також УЗ 68:3–4).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 55–56.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 34–36.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 18:1–5, 22, 29, 32. Церкву збудовано на основі євангелії, як її викладено в Писаннях, і вона вистоїть проти сил Сатани. (15–20 хвилин)

Перекажіть учням наступну історію. 17 жовтня 1899 року, о 5:04 вечора у Сан-Франциско, штат Каліфорнія, на території Сполучених Штатів стався землетрус силою 6,9 балів за шкалою Ріхтера. Тисячі будівель були пошкоджені або зруйновані. Збитки обчислювалися двома мільярдами доларів. Багато будинків біля Уотсонвілля, штат Каліфорнія, на вигляд здавалися вцілілими, але керівництво визнало їх непридатними через те, що у фундаментах були тріщини або вони стали ненадійними.

Прочитайте Матвій 7:24–27 і обговоріть разом з учнями важливість міцного фундаменту.

Намалюйте на дошці наступну схему:

Запропонуйте учням прочитати Учення і Завіти 18:1–5 і запитайте:

- Що саме (в. 2) Олівер Каудері писав? (Книгу Мормона).
- Що Господь сказав Оліверу стосовно Писань?
- Що Господь хотів, аби Олівер зробив з Писаннями? (Див. в. 3).

Вкажіть на малюнок на дошці й запитайте:

- Що є фундаментом Церкви? (Див. в. 5).
- Яку силу матиме Церква, якщо вона буде збудована на цьому фундаменті? (Див. в. 5).
- Що у цих віршах сказано про те, чому Господь не відновлював Церкву доти, поки не було опубліковано Книгу Мормона?

Прочитайте 2 Нефій 32:3–6. Обговоріть, що є спільного в основі Церкви і в основі вашого життя.

Учення і Завіти 18:9. Мелхиседекове священство було відновлено через Петра, Якова та Івана й дано пророку Джозефу Сміту й Оліверу Каудері. (10–15 хвилин)

Напишіть на дошці наступні запитання або роздайте їх учням на аркушах:

- Коли було відновлено Ааронове священство? (Див. УЗ 13, підзаголовок).
- Де було відновлено Ааронове священство?
- Хто відновив Ааронове священство?
- Під чий керівництвом він діяв? (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:72).
- Яке він дав обіцяння стосовно Мелхиседекового священства?
- Хто відновив Мелхиседекове священство? (Див. УЗ 27:12).
- Де було відновлено Мелхиседекове священство? (Див. УЗ 128:20).
- Коли було відновлено Мелхиседекове священство?

Після того як учні дадуть відповідь на запитання, нехай вони уважно прочитають Учення і Завіти 18:9 і знайдуть чин у Мелхиседековому священстві (апостол). Поясніть, що дату відновлення Мелхиседекового священства не було записано, але історичні літописи й свідчення соратників Джозефа Сміта показують, що це сталося приблизно між 16–28 травня 1829 року (див. вступ до розділу 18, с. 46). Посилання у вірші 9 на чин апостола вперше вказує в книзі Учення і Завіти, що Мелхиседекове священство було відновлено. Прочитайте наступний вислів Девіда Уйтмера про те, що сказав Олівер Каудері перед своєю смертю.

“[Олівер Каудері промовляв] до людей, що були в його кімнаті, поклавши руки ... на свою голову й кажучи: “Я знаю, що євангелія істинна і на цю голову Петро, Яків та Іван покладали руки, даруючи Святе Мелхиседекове священство” (“The Testimony of Oliver Cowdery,” *Ensign*, Dec. 1996, 40; правопис і пунктуація сучасні).

Розділ 18 книги Учення і Завіти було дано невдовзі після відновлення Мелхиседекового священства, а принципи, викладені в цьому розділі, стосуються цього священства. Поділіть учнів на три групи. Нехай кожна група прочитає одну з поданих підбірок віршів і поміркує, як вони стосуються Мелхиседекового священства:

- Вірші 1–5. Писання істинні й містять повноту євангелії, включаючи інформацію щодо обрядів Мелхиседекового священства.
- Вірші 9–25, 40–47. У світі панує велике злочестя. Щоб подолати це злочестя, нам потрібен Спаситель, Його спокута і обряди священства.
- Вірші 26–39. Щоб виконувати ці обряди, ми повинні мати Мелхиседекове священство й апостолів, які ним управляють.

Учення і Завіти 18:9, 27–38. Дванадцять апостолів покликані, щоб жити праведно, виконувати обряди священства й проповідувати євангелію силою Святого Духа. (20–25 хвилин)

Покажіть зображення одного з апостолів. Запитайте учнів, хто це і яку посаду в Церкві він обіймає. Поділіться наступною історією, переказаною старійшиною Бойдом К. Пекером:

“Одного разу Карл Г. Майзер вів групу місіонерів через Альпи. Коли вони дійшли до вершини, він озирнувся й побачив ряд жердин, увіткнутих у сніг, щоб позначити безпечний шлях через важкопрохідну, вкриту льодом ділянку.

Зупинивши групу місіонерів, він указав на жердини й сказав: “Брати, так само стоїть священство [Бога]. Його носії подібні до звичайних жердин, вони—як більшість з нас, ... але положення, яке вони займають, робить їх тим, чим вони є для нас. Якщо ми зробимо крок убік з того шляху, який вони позначають, ми загубимося” [in Alma P. Burton, *Karl G. Maeser: Mormon Educator* (1953), 22] (in Conference Report, Apr. 1985, 45; or *Ensign*, May 1985, 35).

Запитайте, як жердини на покритій льодом ділянці символізують апостолів Господа. Напишіть на дошці *Завдання апостола*. Нехай учні уважно читають Дії 4:33; 10:39–43; Учення і Завіти 18:9, 26–32; 107:23, 33–35. Напишіть на

дошці все, що вони зможуть знайти стосовно завдання апостола. Запитайте:

- Яка небезпека нам загрожує, якщо ми вирішуємо не прислухатися до пророків і апостолів?
- Яка користь людям приймати їхні поради?

Поділіться наступним висловлюванням Президентів Бригама Янга, Гебера Ч. Кімбола й Уїлларда Річарда, у той час членів Першого Президентства:

“Нехай усі святі уважно прислухаються до порад тих, хто стоїть над ними в Господі, підтримуючи їх молитвою віри, утримуючи себе чистими й смиренними, і їм ніколи не забракне мудрості згори” (у James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 vols. [1965–75], 2:48).

Прочитайте Учення і Завіти 18:37 і знайдіть двох чоловіків, яким Господь призначив знайти Дванадцятьох Апостолів. Пізніше Господь покликав Мартіна Гарріса приєднатися до них. У лютому 1835 року ці троє обраних чоловіків висвятили перший Кворум Дванадцятьох Апостолів нашої доби (див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 153–154). Поділіться наступним спостереженням старійшини Б. Х. Робертса, який був сімдесятником:

“Як бачимо, *особливе* покликання Дванадцятьох—бути свідками Господа Ісуса Христа в усьому світі; отже, цьому надзвичайно відповідало те, що цих Дванадцятьох мали обрати три дуже особливі свідки—як Книги Мормона зокрема, так і чудесної роботи Бога в цілому” (*History of the Church*, 2:187 п).

 Учення і Завіти 18:10–16 (Опанування Писань, Учення і Завіти 18:10, 15–16). Кожна людина настільки цінна, що Ісус Христос страждав і помер, щоб ми могли покаятися і повернутися до Нього. Це послання змінює життя й приносить нам радість, якщо ми ділимося ним. (5–10 хвилин)

Покажіть учням щось дуже цінне для вас і запитайте, чого, на їхню думку, це варте. Обговоріть наступні запитання:

- Що є цінного у вас?
- Що робить ці предмети цінними?

Прочитайте Учення і Завіти 18:10–12 і запитайте:

- Яка цінність людської душі?
- Яку ціну Господь добровільно заплатив за кожну людину? (Див. також Іван 3:16; УЗ 34:3).

Свідчіть, що Богові довелося заплатити кров'ю, щоб спасти душі людства (див. 1 Коринтянам 6:19–20; 1 Петра 1:18–19). Запитайте учнів, що вони відчувають, знаючи, що Господь зробив для них. Прочитайте або заспівайте гімн “Коли я

підношу молитву схвильовану” (Гімни і дитячі пісні, с. 22). Прочитайте Учення і Завіти 18:13 і запропонуйте учням розповісти, чому душі, які каються, приносять Господу радість.

Прочитайте вірші 14–16 і запитайте:

- Що Господь заповів нам робити?
- Як цю заповідь можна порівняти з метою Господа, описаною у вірші 11?
- Які почуття приносить нам виконання цієї заповіді?

Прочитайте Алма 26:30–31; 29:8–10 і запропонуйте учням розповісти про місіонерський випадок, який приніс їм велику радість. Або запропонуйте колишньому місіонеру розповісти про якісь радісні події, які відбувалися в його місіонерській роботі. Прочитайте наступний вислів Президента Езри Тефта Бенсона:

“Мої любі співробітники, перед вами найщасливіші роки вашого життя. Я знаю, про що говорю. Я був там. Я скуштував радості місіонерської роботи. В усьому світі немає роботи, яка приносила б людині більше радості й щастя” (The Teachings of Ezra Taft Benson [1988], 213).

Обговоріть з учнями, що вони можуть робити зараз і потім, щоб “закликати до покаєння” інших (УЗ 18:14).

Учення і Завіти 18:21–25, 40–43. Коли ми каємося і хрестимося, ми беремо на себе ім’я Ісуса Христа. Люди, які знають Його ім’я і впізнають Його голос, будуть спасенні. (15–20 хвилин)

Запропонуйте одному або двом учням написати на дошці свої прізвища. Попросіть їх пояснити, як вони отримали свої імена, а також які привілеї та відповідальність надає ім’я. (Серед привілеїв: дах над головою і харчування, любов, безпека, можливість зростати в Церкві. Відповідальність включає зберігання ключів від дому, любовне і шанобливе ставлення до членів сім’ї, виконання роботи по дому й здатність принести честь сімейному імені).

Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 18:21–25, 40–43 і запитайте:

- Яке ім’я беруть на себе члени Церкви?
- Прочитайте Учення і Завіти 20:37. Коли ми беремо на себе це ім’я, згідно з вказаним віршем?
- Яке відношення має це ім’я до нашого спасіння?
- Які привілеї дає це ім’я? Яку відповідальність накладає?

Президент Джозеф Філдінг Сміт, який був у той час президентом Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Ми вступаємо в завіт, що охоче візьмемо на себе ім’я Сина і будемо завжди пам’ятати Його. Щоб дотриматися цього завіту, ми обіцяємо, що будемо називатися Його іменем і ніколи не зробимо того, що ганьбить або безчестить це ім’я” (Doctrines of Salvation, 2:344–345).

Запропонуйте учням написати, яким чином вони можуть повніше взяти на себе ім’я Христа.

Учення і Завіти 18:34–36. Писання містять слова Христа. Силою Святого Духа ми можемо чути голос Ісуса Христа, коли читаємо Писання. (5–10 хвилин)

Примітка: Цю пораду для вчителя можна поєднати з тією, що викладено у вступі до книги Учення і Завіти (с. 22).

Включіть запис трьох-чотирьох голосів, які знайомі вашим учням. Запропонуйте окремим учням упізнати ці голоси. Або зав’яжіть очі одному чи двом учням. Нехай кілька інших учнів по черзі промовляють, не змінюючи своїх голосів, і попросіть учнів із зав’язаними очима вгадати, хто промовляє. Запитайте учнів:

- Чому деякі голоси легше впізнати, ніж інші?
- Яким чином люди чують голос Господа?

Зазначте, що чим частіше ми чуємо голос, тим більш знайомим він нам стає, й тим легше нам впізнати його. Прочитайте Учення і Завіти 18:34–36 і запитайте:

- Як, згідно з цими віршами, ми можемо почути голос Господа?
- Як це змінює вашу думку про Писання?

Напишіть на дошці: *Коли ви хочете розмовляти з Богом, молитесь. Коли ви хочете, щоб Бог розмовляв з вами, читайте Писання.* Запитайте, як ці висловлювання стосуються віршів 34–36.

Учення і Завіти 19

Вступ

Президент Джозеф Філдінг Сміт, у той час президент Кворуму дванадцятьох, сказав, що Учення і Завіти 19, з ученням в ньому про Спокуту, “є одним з найважливіших одкровень, даних у цьому розподілі; є лише кілька таких, які є більш значущими за нього” (Church History and Modern Revelation, 1:85). Джозеф Сміт, використовуючи

будинку на фермі Мартіна Гарріса як підсобне приміщення, найняв видавця Егберта Б. Грандіна, щоб друкувати Книгу Мормона. Перш ніж Книгу Мормона було опубліковано, частина жителів міста провели збори й постановили не купувати Книгу Мормона. Як розповідав Джозеф Найт старший, Мартін Гарріс, боячись, що він може втратити свою ферму, пішов до пророка і сказав: “Книга не буде продаватися, бо ніхто не хоче її мати”. Джозеф відповів: “Я думаю, що вона продаватиметься добре”. Мартін сказав: “Я хочу отримати повеління [одкровення]”. “Навіщо?—запитав Джозеф,—виконуйте ті, що ви вже маєте”. “Але,—сказав Мартін,—я повинен отримати повеління”. Він наполягав три або чотири рази, що повинен отримати повеління” (Jessee, “Joseph Knight’s Recollection,” 37). Днем пізніше Джозеф отримав через одкровення 19 розділ. Наступного дня Мартін Гарріс продав частину ферми й заплатив борг Грандіну.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ісус Христос підтримує план спасіння, даний Батьком, виконуючи Його волю (див. УЗ 19:1–5, 16–24; див. також Мойсей 4:1–2).
- Покарання, яке отримують неслухняні в наступному житті, не безкінечне (див. УЗ 19:6–12).
- Щоб заплатити ціну Спокути, Ісус Христос постраждав більше, ніж будь-який смертний може знести або навіть зрозуміти (див. УЗ 19:15–20; див. також Мосія 3:7).
- Спокутна кров Ісуса Христа платить за гріхи тих, хто кається. Ті, хто не каються, самі нестимуть покарання за власні гріхи (див. УЗ 19:4, 13–20; див. також Мосія 4:1–3).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 62–66.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 36–39.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 19:4, 13–21 (Опанування Писань, Учення і Завіти 19:16–19). Спокутна кров Ісуса Христа платить за гріхи тих, хто кається. Ті, хто не каються, нестимуть покарання за власні гріхи. (20–25 хвилин)

Роздайте учням копії поданої таблиці. Не вписуйте відповіді у праву колонку. Нехай учні знайдуть відповіді, використовуючи Писання.

Запитання	Уривок з Писань	Відповідь
Навіщо Господь дає нам заповіді?	Іван 13:17; Мосія 2:41; 4 Нефій 1:15–17	Щоб благословити нас і допомогти бути щасливими.
Якими є наслідки гріха й злочестя?	Матвій 25:31–34, 41; УЗ 19:5	Нещастя, смуток і страждання.
Що Господь дав, щоб подолати наслідки гріха?	УЗ 19:4, 13–21	Спокуту, покаяння, прощення.

Напишіть на дошці: *Стражданнями Ісуса Христа заплачено за наші гріхи*. Запитайте: Яку ціну Спаситель сплатив за нас, щоб дати нам дар покаяння? Прочитайте Мосія 3:7 і цитату з коментаря до Учення і Завітів 19:13–20 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (pp. 37–38). Запитайте: За кого страждав Спаситель? (Див. УЗ 18:11; 19:16).

Напишіть на дошці: *Коли ми каємося, ми відчуваємо страждання і смуток*.

Прочитайте 1 Івана 1:8; Алма 40:26 і запитайте:

- З огляду на ці вірші, чому покаяння є таким цінним?
- Як пов’язані страждання й покаяння? (Див. УЗ 19:4, 13–21).
- Чому, на вашу думку, страждання є таким важливим для покаяння?

Поділіться наступним висловлюванням Президента Спенсера В. Кімбола:

“Людина не починає каїтися, поки не відчує сильних страждань за вчинені гріхи.

Ми повинні пам’ятати, що покаятися—це набагато більше, ніж просто сказати: “Вибачте”. Це більше, ніж сльози на очах.

Це більше, ніж півдесятка молитв. Покаяння означає страждання. Якщо людина не страждала, вона не покалася” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 88, 99).

Напишіть на дошці: *Якщо ми вирішуємо не каїтися, то будемо страждати, розплачуючись за власні гріхи*.

Прочитайте Учення і Завіти 19:17 і запитайте: Якщо страждання є важливою частиною покаяння, що Спаситель мав на увазі в цьому вірші? Поясніть, що страждання, яке є частиною покаяння, відрізняється від страждання, яке Спаситель пережив під час Спокути. Його страждання—це плата за гріхи, воно було безмежно важчим. Прочитайте наступне висловлювання Президента Джозефа Філлінга Сміта:

“Будь-який гріх, якого виду він не був би, є порушенням встановленого закону або заповіді, отже, він заслуговує на покарання, якщо за нього не сплачено ціну. Цією ціною можуть бути фізичні або душевні страждання, або якийсь інший вид сплати боргу. Писання повідомляють нас, що має бути компенсація за кожен гріх або через покаяття, або через покарання” (*Seek Ye Earnestly* [1970], 151).

Прочитайте Матвій 11:28–30; Мосія 26:30 і запитайте: Які благословення за покаяття містяться у цих віршах? Прочитайте або заспівайте гімн “Зелений пагорб височить” (*Гімни і дитячі пісні*, с. 24). Запропонуйте учням написати про свої почуття до Спасителя. Дайте можливість кожному бажаючому поділитися своїми почуттями зробити це. Свідчіть про Спасителя й важливість Його Спокути у вашому житті.

Учення і Завіти 19:13–38. Господь дав повеління Мартіну Гаррісу. (10–15 хвилин)

Поділіться з учнями інформацією зі вступу до розділу 19 (с. 49). Запропонуйте їм проглянути Учення і Завіти 19:13–28 й підкреслити фразу *Я наказую тобі*. Напишіть у стовпчик на дошці номери віршів у поданій таблиці. Запропонуйте учням записати накази Господа Мартіну Гаррісу поряд з кожним віршем.

УЗ 19	Накази
в. 13	Покайся.
в. 21	Проповідуй покаяття іншим.
в. 23	Слухай слова Господа. Будь смиренним.
в. 25	Не жадай і не вбивай.
в. 26	Не жадай собі власності. Допомагай фінансово у виданні Книги Мормона.
в. 28	Молися вголос і в серці, прилюдно і на самоті.
в. 30	Довіряй Богові; не вживай ганебних слів.
в. 31	Навчай про віру, покаяття, хрищення й Святого Духа.
в. 37	Проповідуй, наставляй, проголошуй істину.

Прочитайте вірші 26, 34–35 і запитайте:

- Як можна жадати власності? (Див. УЗ 104:14, 55–56).
- На які жертви пішли ви або хтось із ваших знайомих заради Господа?
- Яку жертву ви охоче принесли б, якби вас про це попросили? (Див. Омній 1:26).

Учення і Завіти 20

Вступ

У день організації Церкви 6 квітня 1830 року у Фейетті штат Нью-Йорк, були присутні близько шістдесят чоловік. Деякі з них приїхали з Коулсвілля, що знаходиться на 160 кілометрів південніше. Джозеф Сміт і Олівер Каудері були підтримані як керівники, після цього вони висвятили один одного в церковні провідники. Вони провели обряд причастя й конфірмували раніше охрищених людей, давши їм дар Святого Духа. Наступного дня вони охристили інших. Розділ 20, даний напередодні цієї події, вчить Пророка організації Церкви. Старійшина Брюс Р. Макконкі писав: “Ми називаємо розділ 20 в Ученні і Завітах конституцією Церкви, маючи на увазі те, що він є документом, який пояснює основоположні вчення, організаційну структуру й правила в Церкві” (*Doctrines of the Restoration: Sermons and Writings of Bruce R. McConkie*, ed. Mark L. McConkie [1989], 271).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Повноваження Ісуса Христа були необхідні, щоб відновити Його Церкву. Носії священства покликаються Богом, підтримуються, а потім висвячуються тим, хто має належні повноваження священства (див. УЗ 20:1–4; див. також УЗ 26:1–2; Уложення віри 1:5).
- Книга Мормона містить повноту євангелії, підтверджує істини з Біблії та навчає про Ісуса Христа і Його місію (див. УЗ 20:8–16; див. також титульну сторінку Книги Мормона).
- Сотворіння, Падіння Адама, Спокута Ісуса Христа є трьома фундаментальними принципами євангелії (див. УЗ 20:17–24; див. також Алма 18:36–39; Мормон 9:11–12).
- Ті, хто упокорюються, мають віру, хочуть христитися, каються й бажають узяти на себе ім'я Христа й служити Йому до кінця, є гідними хрищення (див. УЗ 20:25–26, 37, 72–74; див. також Мороній 6:1–4).
- Через Спокуту Ісуса Христа ми можемо отримати благословення покаяття, виправдання, освячення й спасіння в царстві Бога (див. УЗ 20:29–31; див. також Мороній 10:32–33).
- Священство має кілька чинів, і кожен чин виконує певні обов'язки (див. УЗ 20:38–71; див. також Уложення віри 1:5).

- Мета причастя—нагадувати про жертву Спасителя й поновлювати завіти, укладені з нами під час хрищення (див. УЗ 20:75–80; див. також 3 Нефій 18:1–12, 28–29).

Додаткові джерела

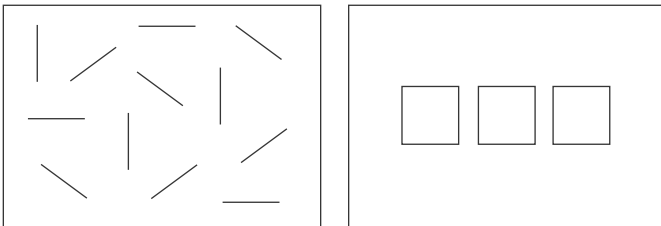
- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 67–69.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 39–43.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 20. Господь відкрив порядок Своєї Церкви. (5 хвилин)

Запитайте учнів: Яка визначна подія з історії Церкви відбулася в дерев'яному будинку Пітера Уйтмера старшого? (Нехай учні відкриють фотографію відновленого будинку в кінці своїх Писань; №6). Прочитайте вступ і поділіться інформацією про організацію Церкви з додаткових джерел, вказаних у попередній рубриці. (Див. також примітку 6 на початку розділу Писань, де містяться карти і фотографії). Запитайте:

- Скажіть, чому ви вдячні за те, що Церкву було відновлено й організовано?
- Чим збори в наш час відрізняються від перших зборів Церкви?
- Що є спільного?

Зробіть два малюнки, як показано вище. Скажіть учням, що ви покажете їм два предмети, а вони повинні спробувати намалювати те, що побачать. Поясніть, що кожен предмет вони бачитимуть лише секунду, отже, вони повинні бути дуже уважними. Покажіть їм перший малюнок, дайте час намалювати, а потім покажіть другий малюнок. Коли вони закінчать другий малюнок, запитайте:

- Який малюнок було легше намалювати? Чому? (Зазначте, кожен малюнок має однакову кількість ліній, але на одному вони упорядковані, а на іншому—ні).
- Чому необхідно мати порядок у Божому царстві? (Див. 1 Коринтянам 14:33; УЗ 132:8).

Скажіть, що коли Господь відновив Свою Церкву, Він дав одкровення стосовно того, як вона має бути організована. Розділ 20 можна порівняти з “конституцією”. Запитайте:

- Що таке конституція? (Документ, що описує порядки і правила, за якими здійснюється управління певною організацією).
- Яким чином конституція забезпечує порядок?
- Які благословення отримує Церква внаслідок того, що вона має закони управління?

Запропонуйте учням знайти, яким чином Учення і Завіти 20 встановлює порядок.

Учення і Завіти 20:1–4. Повноваження Ісуса Христа були необхідні, щоб відновити Його Церкву. Носії священства покликаються Богом, підтримуються, а потім висвячуються тим, хто має належні повноваження священства. (5–10 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що ви позичили у друга машину й вас зупинила поліція. Офіцер просить показати документи на машину й бачить, що вона вам не належить.

- За яких обставин офіцер може дозволити вам їхати далі?
- За яких обставин офіцер може арештувати вас за крадіжку автомобіля?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 20:1–4 і скажуть, яку подію описує вірш 1. Запитайте:

- Що Джозеф і Олівер уже мали до організації Церкви? (Священство).
- Чому було важливо мати священство до організації Церкви?
- Як це можна порівняти з прикладом про позичений у друга автомобіль?
- Хто у наш час має повноваження керувати роботою Господа?

Поділіться наступним висловлюванням старійшини Рассела М. Нельсона з Кворуму дванадцятьох:

“Пророка Джозефа Сміта було обрано відновити Церкву, отримати владу священства й керувати нею, а також відновити ясні й цінні істини, втрачені для людського пізнання” (у Conference Report, Oct. 1994, 112 або *Ensign*, Nov. 1994, 84).

Учення і Завіти 20:8–28. Книга Мормона містить повноту євангелії, підтверджує істини з Біблії та навчає про Ісуса Христа і Його місію. (10–15 хвилин)

Напишіть на дошці наступну фразу, залишаючи пропуски для слів, виділених курсивом: “Жоден член цієї Церкви не може стояти виправданим в присутності Бога, якщо він серйозно і уважно не *прочитає Книгу Мормона*” (Джозеф Філдінг Сміт, у Conference Report, Sept.–Oct.

1961, 18; курсив додано). Нехай учні поставлять двадцять запитань, що потребують лише відповіді “так” або “ні”, щоб визначити, чого не вистачає. Запропонуйте їм поміркувати, чи читали вони “серйозно і уважно” Книгу Мормона.

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 20:8–28 і напишуть усе, що зможуть знайти стосовно Книги Мормона. Запропонуйте кільком учням поділитися знайденим. Запитайте: Якщо ви знаєте, що Книга Мормона істинна, що ще ви знаєте про:

- Джозефа Сміта?
- Відновлення Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів?
- Відновлення Ааронового і Мелхиседекового священств?
- Про принципи євангелії?

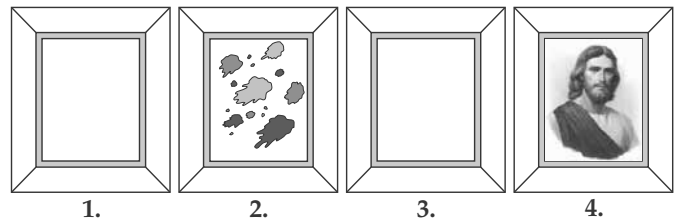
Прочитайте наступний вислів Президента Езри Тефта Бенсона:

“Книга Мормона є ключовим каменем свідчення. Так само, як арка розпадеться, якщо видалити ключовий камінь, так само вся Церква буде стояти або впаде, в залежності від істинності Книги Мормона. Вороги Церкви це чітко розуміють. Ось чому вони так далеко заходять, намагаючись спростувати Книгу Мормона, бо якщо її буде дискредитовано, те ж станеться і з пророком Джозефом Смітом. Таку ж долю матимуть наші твердження про ключі священства, одкровення й відновлену Церкву. Але подібним же чином, якщо Книга Мормона є істинною—а вже мільйони свідчать про те, що вони мають свідчення від Духа, що вона дійсно істинна,—тоді необхідно прийняти заяву про Відновлення і все, що його супроводжує” (у Conference Report, Oct. 1986, 5 або Ensign, Nov. 1986, 6).

Учення і Завіти 20:25–26, 37, 72–74. Ті, хто упокоюються, мають віру, хочуть христитися, каються й бажають узяти на себе ім'я Христа й служити Йому до кінця, є гідними хрищення. (5–10 хвилин)

Напишіть на дошці УЗ 20:25–26; УЗ:20:37; УЗ:20:72–74. Запропонуйте учням уявити, що їхній друг, який не є членом Церкви, але зацікавився євангелією, запитує їх, чого навчають Писання стосовно хрищення. Запропонуйте трьом учням прочитати три підбірки віршів, що на дошці, й обговоріть з класом, чого вони навчають.

Учення і Завіти 20:17–34. Через Спокуту Ісуса Христа ми можемо отримати благословення покаяття, виправдання, освячення й спасіння в царстві Бога. (15–20 хвилин)

Покажіть учням подані картини. (Скористайтесь збільшеним варіантом ілюстрацій на сторінці 312 у додатку). Запитайте:

- Як перша картина подібна до того, якими ми народжуємося? (Див. УЗ 93:38).
- Яким чином полотнона нашого життя забруднюється, як показано на другій картині? (Див. УЗ 20:17–20).

Прочитайте Учення і Завіти 20:21–24 і запитайте:

- Що зробив Господь, щоб ми змогли знову стати чистими, як третя картина?
- Що ми повинні робити, щоб стати чистими? (Див. в. 29).
- Прочитайте вірш 30. Яким словом Господь описує цей чистий стан?
- Яким чином третя картина подібна до нас після того, як ми покаялися і христилися? (Порівняйте третю картину з першою).
- Як ці картини пов'язані з тим, що зображено на четвертій картині?

Поясніть, що *виправдання* означає бути очищеним і прощеним. Поділіться наступним висловлюванням старійшини Брюса Р. Макконкі:

“Дія, виправдана Духом, є такою, яка ... затверджена й схвалена Святим Духом.

Так само, як із іншими вченнями про спасіння, виправдання доступне завдяки спокутній жертві Христа, але воно починає діяти в житті людини лише за умови її праведності” (*Mormon Doctrine*, 408).

Поясніть, що *освячення* означає стати святим, праведним, подібним до Христа. Президент Бригам Янг навчав:

“Коли воля, пристрасті й почуття людини повністю підкоряються Богові та Його вимогам, ця людина є освяченою. Моя воля має бути поглинута волею Бога” (in *Journal of Discourses*, 2:123).

- Прочитайте Учення і Завіти 20:31. Що, згідно з цим віршем, ми маємо робити, щоб бути освяченими?
- Прочитайте Матвій 22:36–38. Як ці вірші можна порівняти з вимогами в Ученні і Завітах 20:31?
- Прочитайте Мороній 10:32–33. Що спільного у цих віршах з Ученням і Завітами 20:30–31?
- Прочитайте Учення і Завіти 20:32–34. Яке застереження і настанову дає Господь у цих віршах?

Учення і Завіти 20:38–71. Священство має кілька чинів, і кожен чин виконує певні обов'язки.

(15–20 хвилин)

Проведіть з учнями наступне опитування стосовно священства.

1. Який чин у священстві потрібно мати, щоб благословляти причастя? (Священика; див. УЗ 20:46).
2. Який чин треба мати, щоб христити? (Священика; див. в. 46.)
3. Який чин треба мати, щоб висвячувати у диякони? (Священика; див. в. 48.)
4. Який чин треба мати, щоб давати дар Святого Духа? (Старійшини; див. вв. 41, 43.)
5. Який чин треба мати, щоб висвятити в старійшини? (Старійшини; див. в. 39.)
6. Який чин треба мати, щоб роз'яснювати, напучувати, навчати й запрошувати усіх прийти до Христа? (Диякона, вчителя, священика і старійшини; див. вв. 42, 47, 50–51, 59).

Дайте учням кілька хвилин, щоб вони уважно прочитали Учення і Завіти 20:38–59, а потім виправте відповіді, проглядаючи ці вірші після запитань.

Напишіть на дошці такі заголовки: *Старійшина* (див. вв. 38–45, 70), *Священик* (див. вв. 46–52), *Учитель* (див. вв. 53–59), *Диякон* (див. вв. 57–59). Поділіть клас на чотири групи й призначте кожній групі один з чинів священства, вказаних на дошці. Нехай групи прочитають подані вірші й напишуть під заголовком те, чого їхні вірші навчають про цей чин. Обговоріть їхні знахідки.

Прочитайте вірші 60–65; Уложення віри 1:5. Запитайте: Що повинно відбутися до того, як людину висвятять у священство? Запитайте носіїв Ааронового священства у вашому класі: Що ви зараз робите, щоб звеличувати ваші обов'язки у священстві? Запитайте молодих жінок: Що ви можете робити зараз і надалі в житті, щоб підтримувати священство? Запитайте молодих чоловіків: Що ви можете робити, щоб підготуватися до отримання священства або посвячення в наступні чини священства?

Поділіться наступним висловлюванням Президента Джеймса Е. Фауста, радника у Першому Президентстві:

“Священство є найбільшою силою на землі. Світи було створено силою священства і через неї. Влада священства є владою і повноваженням, переданими Богом, щоб діяти у Його ім'я заради спасіння Його дітей. Піклування про інших—це сама суть обов'язків священства. Це влада благословляти, зіцлювати, виконувати спасительні обряди євангелії. Праведне повноваження священства найбільш необхідне у стінах власного дому. Його потрібно виявляти з великою любов'ю. Це стосується усіх носіїв священства—диякона, учителя, священика, старійшини, первосвященика, патріарха, сімдесятника і апостола” (у Conference Report, Apr. 1997, 56–57 або *Ensign*, May 1997, 41).

Учення і Завіти 20:75–79. Мета причастя—нагадувати про жертву Спасителя й поновлювати завіти, укладені з нами під час хрищення. (20–25 хвилин)

Запитайте учнів: У якому обряді для себе ми беремо участь більше одного разу? Коли вони назвуть причастя, прочитайте Учення і Завіти 20:75–79 і запитайте:

- Що, за словами Господа, “доцільно”? (в. 75).
- Чому, згідно з віршем 75, ми повинні приймати причастя?
- Хто має повноваження благословляти причастя? (Див. в. 76).
- Як вони мають це робити?
- Які завіти ми поновлюємо, коли причащаємося? (Див. вв. 37, 77).
- Яке обіцяння дає Господь, коли ми причащаємося гідно? (Див. вв. 77, 79).
- Прочитайте вірш 80; 3 Нефій 18:28–29. Як ці вірші пов'язані між собою?
- Чому так важливо причащатися часто?

Старійшина Брюс Р. Макконкі сказав:

“[Хрищення] є настільки важливим в очах Господа, що Він дав нам засіб і спосіб часто переживати його заново. Обряд, за допомогою якого ми поновлюємо цей завіт [хрищення], є причастям” (у Conference Report, Sept.–Oct. 1950, 14).

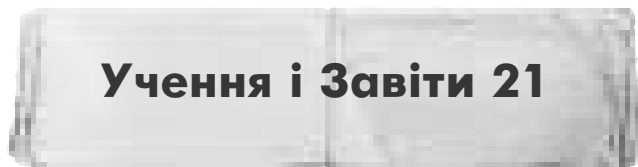
Напишіть на дошці цю вправу, де потрібно підібрати правильні пари, або роздайте її учням на аркушах. Нехай вони поєднають визначення справа зі словами зліва.

___ 1. Завжди	А. Робити священним
___ 2. Благословляти	Б. Виявляти прихильність або робити священним
___ 3. Дотримуватися	В. Дух і тіло
___ 4. Пам'ятати	Г. Підтверджувати або засвідчувати
___ 5. Освячувати	Д. Хотіти або прийняти рішення
___ 6. Душа	Е. Згадати або знову подумати
___ 7. Бажати	Є. Слухатися
___ 8. Свідчити	Ж. В усі часи

(Відповіді: 1–Ж, 2–Б, 3–Є, 4–Е, 5–А, 6–В, 7–Д, 8–Г)

Коли учні закінчать, нехай вони перечитають вірші 77, 79, зіставляючи ключові слова з визначеннями. Запитайте: Яке додаткове розуміння ви отримали, читаючи молитви таким чином? Поділіться наступним висловлюванням Президента Девіда О. Маккея, який був у той час радником у Першому Президентстві: “У Церкві немає більш священного обряду, ніж ... причастя” (у Conference Report, Apr. 1946, 112).

Запропонуйте учням написати на аркушах, як вони можуть зробити причастя більш значущим у своєму житті.

Вступ

Ми живемо в неспокійний час, який може бути випробуванням навіть для найвідданіших учнів Ісуса Христа. Але Господь забезпечує провід і керівництво через своїх слуг-пророків. Старійшина Л. Том Перрі, член Кворуму дванадцятьох, навчав:

“Ніколи ще не було часу, коли б існувало так багато різних джерел слова, що приходять до нас у написаному й усному вигляді. У засобах масової інформації ми знаходимо аналітиків, які аналізують аналітиків, що майже приголомшує нас кількістю різних думок і поглядів.

Яка втіха знати, що Господь тримає відкритим канал для спілкування зі Своїми дітьми через пророка. Яке благословення знати, що у нас є голос, якому ми довіряємо

і який проголошує волю Господа” (Conference Report, Oct. 1994, 22 або *Ensign*, Nov. 1994, 19).

У розділі 21, який було дано в день заснування Церкви, Господь називає багато з дарів, які роблять пророка таким цінним для святих останніх днів. За додатковою інформацією звертайтеся до історичних передумов до розділу 21 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (с. 43).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Пророкам дані особливі дари, щоб допомагати Господу розбудовувати Церкву і благословляти святих (див. УЗ 21:1–3).
- Господь промовляє до нас через Своїх пророків (див. УЗ 21:4–7; див. також УЗ 1:38; 68:3–4).
- Якщо ми будемо послухні голосу Господа, Сатана нас не здолає (див. УЗ 21:6; див. також УЗ 1:37–38; 43:1–7).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 67–69.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 43–46.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 21:1–3. Пророкам дані особливі дари, щоб допомагати Господу розбудовувати Церкву й благословляти святих. (5–10 хвилин)

Розмістіть зображення кожного з пророків цього розподілу в неправильному порядку (див. набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, №N° 400, 507–520). Нехай учні допоможуть розмістити їх у правильному порядку. Запитайте: Чому пророк посідає важливе місце у Господній Церкві?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 21:1 і позначать усі титули Президента Церкви. Напишіть їх на дошці, обговоріть при потребі ці визначення й наведіть приклади з Писань або історії Церкви людей, які виконували ці ролі. (Вам допоможе з визначенням коментар до УЗ 21:1 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, с. 44.) Запропонуйте учням розповісти, як духовні дари пророка допомагають їм і Церкві.

Учення і Завіти 21:1–9. Якщо ми будемо послухні голосу Господа, яким Він промовляє через Свого пророка, Сатана не здолає нас. (20–25 хвилин)

Поділіться наступною історією з новин:

“ГРІН-РІВЕР, штат Вайомінг.—У південно-західній частині Вайомінгу, очевидно, втративши орієнтацію через густий туман, загинули близько 150 антилоп; вони зірвалися з єдиної стежки на 30-метровій скелі.

Сліди на снігу показують, що після того, як одна антилопа зірвалася з оповитої туманом скелі, решта, одна за одною, послідували за нею.

Їхні тіла нагромадилися в чотири шари на площі 366 квадратних метрів” (“Antelope Herd Falls from Foggy Cliff,” *Salt Lake Tribune*, 9 Nov. 1991, p. A6).

Запропонуйте учням прочитати Приповіді 29:18; 1 Нефій 8:23; 12:17 і знайти подібності з історією з новин, і обговоріть їх усім класом.

Напишіть на дошці: *Як Господь веде членів Церкви через ім'я темряви?* Прочитайте Учення і Завіти 21:1–9 і знайдіть відповіді на це запитання. Запропонуйте кільком учням свідчити про те, як важливо мати пророка, який би вів їх і Церкву.

Учення і Завіти 21:4–7. Господь промовляє до нас через Своїх пророків. (15–20 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що ви—місіонер. Ви щойно свідчили зацікавленому Церквою про те, що є істинний пророк на землі, який спілкується з Богом. Зацікавлений відповідає: “Це дуже важливе послання. Скажіть мені, що останнім часом Господь передавав через цього пророка”. Запитайте: Як би ви відповіли на це запитання?

Обговоріть наступні запитання:

- Де ми можемо знайти те, що пророк сказав нещодавно? (Серед відповідей можуть бути: звіти про Генеральні конференції, журнал *Ліягона*, брошура *Заради зміцнення молоді*, “Сім’я: Проголошення світові”, “Живий Христос: Свідчення Апостолів”).
- Чому нам важливо знати, що каже сучасний пророк?

Прочитайте Учення і Завіти 21:4–7 і знайдіть, з яких причин нам слід слухати пророка. Запропонуйте учням позначити ті причини, які справили на них найбільше враження, й нехай вони поділяться тим, що позначили. Обговоріть наступні запитання:

- Що означає прийняти слова пророка з “терпінням і вірою”? (в. 5).
- Яке обіцяння може дати вам упевненість у духовних битвах із супротивником?
- Чому, на вашу думку, ми можемо з довірою слухатися слів пророка? (Див. перший абзац висловлювань Президента Уілфорда Вудраффа після Офіційної декларації 1).

Учення і Завіти 22

Вступ

Під час Великого відступництва чисті вчення й обряди Христової Церкви були змінені. У розділі 22 Господь називає ці змінені обряди “мертвими діяннями” (в. 2). Через пророка Джозефа Сміта Господь відкрив, що обряди мають силу лише тоді, коли виконуються особою, яка має повноваження від Бога (див. УЗ 20:72–74), і коли вони запечатуються Святим Духом (див. УЗ 132:7). Коли Господь організував Церкву, Він відмінив “усі старі завіти” й дав “новий і вічний завіт, саме той, що був від початку” (УЗ 22:1). Учення й обряди, відкриті через Джозефа Сміта, є такими ж, як і в попередні розподіли, починаючи з Адама і до закладин світу.

Додатковий матеріал міститься в історичній довідці до розділу 22 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (с. 46).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Щоб хрищення було прийняте Богом, його повинен виконувати той, хто має відповідні повноваження священства (див. УЗ 22; див. також 3 Нефій 11:19–25; УЗ 20:72–74).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 67–69.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 46–47.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 22. Щоб хрищення було прийняте Богом, його повинен виконувати той, хто має відповідні повноваження священства. (10–15 хвилин)

Запропонуйте трьом учням взяти участь у рольовій грі. Нехай один зіграє роль зацікавленого Церквою, який вірить, що вона істинна. Цього зацікавленого було хрищено в іншій церкві зануренням у воду, й він не розуміє, чому йому необхідне ще раз христитися. Нехай інші двоє учнів зіграють ролі місіонерів, які намагаються відповісти на запитання зацікавленого. Після невеликого обговорення прогляньте історичну довідку до Учення і Завітів 22 у посібнику *Doctrine and Covenants Student*

Manual: Religion 324–325 (с. 46) й обговоріть, що тут є спільного з рольовою грою. Нехай учні прочитають розділ 22 і подивляться, як Господь відповів на це запитання. Обговоріть наступні запитання:

- Чому Господь використовує слова “мертві діяння”? (в. 2).
- Що Господь зробив стосовно цих мертвих діянь? (Див. в. 3).
- Прочитайте 2 Нефій 31:17. Виходячи з цього вірша, що означає “увійти тісними воротами”? (УЗ 22:2).
- Що необхідно, щоб обряд мав силу?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 20:72–74; 132:7 і знайдуть щонайменше два моменти, необхідні для того, щоб обряд хрищення був чинним. Обговоріть, чому необхідно, щоб хрищення виконувалося владою священства від Бога й було запечатане Святим Духом. Запропонуйте учням розповісти, яким чином причастя, рукопокладання й благословення на втішення й зцілення можуть мати силу в їхньому житті, якщо вони виконуються священством і Духом.

Учення і Завіти 23

Вступ

Менше ніж через тиждень після організації Церкви, Олівер Каудері, Гайрум Сміт, Самуїл Сміт, Джозеф Сміт старший і Джозеф Найт старший прийшли до пророка Джозефа Сміта, щоб дізнатися волю Господа стосовно них. “Абсолютно зрозуміло, що ці близькі друзі й вірні соратники Джозефа Сміта були повністю переконані, що через нього промовляє Бог. Якби це було не так, вони не просили б його запитати Господа стосовно них” (Hyrum M. Smith and Janne M. Sjodahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, rev. ed. [1972], 119). За додатковою інформацією звертайтеся до історичної довідки до розділу 23 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 (р. 47).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Якщо ми будемо смиренно шукати Господа, Він укаже нам на наші слабкості й зміцнить у церковних покликаннях (див. УЗ 23; див. також Етер 12:27).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, pp. 47–48.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 23. Якщо ми будемо смиренно шукати Господа, Він укаже нам на наші слабкості й зміцнить у церковних покликаннях. (15–20 хвилин)

Прочитайте Учення і Завіти 23. Назвіть кожну особу, до якої звертається Господь, і перерахуйте всі благословення або поради, які були дані кожному. Запитайте:

- Що означає бути засудженим? (“Бути звинуваченим або заслужувати на покарання”).
- Яке попередження дано у вірші 1? Кому його було дано?
- Що може статися, якщо хтось знехтує таким застереженням Господа?

Прочитайте наступне висловлювання Президента Уілфорда Вудраффа:

“Я чув, як Джозеф Сміт розповідав, що Олівер Каудері, який був другим апостолом у цій Церкві, сказав йому: “Якщо я піду з цієї церкви, вона не встоїть”. [Пророк] відповів: “Спробуй, Олівере”. Олівер спробував. Не встояв він, а не Царство Бога” (Brian H. Stuy, ed., *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, 5 vols. [1987–1992], 2:45).

Поясніть, що пізніше Олівер Каудері повернувся до Церкви, але його не було відновлено у його посаді. Запитайте:

- Чому Господь радив Джозефу Найту молитися прилюдно і на самоті? (Див. в. 6; див. також зауваження стосовно Джозефа Найта у коментарі до УЗ 23:1–6 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, сс. 47–48).
- Що могло трапитися з Джозефом Найтом, якби він відмовився молитися?
- Який зв'язок між молитвою і приєднанням до Церкви? (Див. в. 7).

Запропонуйте учням розповісти про те, як Господь застерігає їх у наш час і як молитва може зміцнити їх, коли вони прислухаються до цих застережень.

Учення і Завіти 24

Вступ

Перші члени Церкви зазнавали переслідувань, особливо у Коулсвіллі, штат Нью-Йорк. “Здавалося, що кожного

разу, коли Церква робила суттєві кроки вперед, супротивник усієї праведності докладав усіх можливих зусиль, щоб зупинити зростання царства Бога. Але віддані Божі святі долають труднощі й стають сильнішими так само, як святі у Коулсвіллі, які об'єдналися в сильну і згуртовану філію” (*Наші спадок: Короткий виклад історії Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів* [2001], с.16). У цей час переслідувань Господь підбадьорював пророка Джозефа Сміта і святих, даючи одкровення, записане в Ученні і Завітах 24 й Мойсей 1. За додатковою інформацією звертайтеся до історичної довідки до розділу 24 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (pp. 48–49).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Хто зносить випробування з вірою, має обіцяння, що Господь буде з ним і зрештою визволить його від труднощів (див. УЗ 24:1, 8; див. також 2 Коринтянам 4:17; Якова 1:2–4).
- Люди, які служать Господу, оберігаються від своїх ворогів, отримують натхнення з небес і силу виконувати свої покликання (див. УЗ 24).
- Члени Церкви відповідальні за те, щоб підтримувати пророка Господа і допомагати йому (див. УЗ 24:18; див. також УЗ 41:7; 43:12–13).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 70–73.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 48–50.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 24:1, 8. Хто зносить випробування з вірою, має обіцяння, що Господь буде з ним і зрештою визволить його від труднощів. (10–15 хвилин)

Напишіть на дошці наступне речення: “Не дозволяйте труднощам повністю поглинути ваше життя” (Річард Г. Скотт, у *Conference Report, Sept.–Oct. 1995, 20*; or *Ensign, Nov. 1995, 17*). Ви можете показати губку, повністю просякнуту водою. Запитайте:

- Що означає бути поглинутим чимось?
- Яким чином наші труднощі повністю поглинають нас?

Коротко розкажіть про труднощі, яких зазнав Джозеф Сміт і коулсвільські святі (див. *Church History in the Fulness of Times*, сс. 71–73). Обговоріть, як їхні випробування могли негативно вплинути на їхню віру й відвести їх від досягнення цілей Господа.

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 24:1, 7–8 і знайдуть Господні поради й обіцяння. Знахідки учнів напишіть на дошці. Обговоріть, як ці обіцяння допомогли Джозефу Сміту і як вони можуть підбадьорити нас у наших випробуваннях. Нехай один з учнів прочитає таке свідчення старійшини Річарда Г. Скотта, одного з апостолів Господа:

“Я свідчу, що коли Господь зачинає перед вами одні важливі двері у житті, він показує свою безумовну любов і безмежне співчуття, відкриваючи багато інших дверей, як винагороду, якщо ви виявлятимете віру. Він встановить на вашому шляху ліхтарі духовного світла, щоб осяяти вашу дорогу. Вони часто з’являються після того, як випробування досягли найвищої точки, як доказ співчуття і любові усезнаючого Батька. Вони вказують шлях до щастя й більшого розуміння й зміцнять ваше рішення прийняти його волю та бути послухними їй” (у *Conference Report, Sept.–Oct. 1995, 19–20* або *Ensign, Nov. 1995, 17*).

Учення і Завіти 24. Люди, які служать Господу, оберігаються від своїх ворогів, отримують натхнення з небес і силу виконувати свої покликання. (25–30 хвилин)

Покотіть м’яч по похилій поверхні. Запитайте учнів:

- У якій точці похилої поверхні найлегше зупинити рух м’яча? Чому?
- Якщо ви знаєте, що щось закінчиться невдачею, чому важливо зупинитися до того, як воно розпочнеться?

Коротко прогляньте приклади переслідувань, яких зазнали Джозеф Сміт і коулсвільські святі влітку 1830 року (див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 71–73). Прочитайте Учення і Завіти 24:1 і знайдіть, які сили прагнули зупинити поширення Церкви. Запитайте:

- Як ці приклади є доказом “сил Сатани”?
- Як могли слова Господа в цьому вірші втішити Джозефа Сміта?
- Як обіцяння Бога можуть утішити нас у випробуванні?
- Які ви можете навести приклади того, як Господь допоміг вам або комусь із ваших знайомих здолати “сили Сатани”?

Нехай учні прочитають підзаголовок до Учення і Завітів 24 і підкреслять три причини того, чому було дано 24–26 розділи. Напишіть на дошці: *зміцнювати, підбадьорювати й навчати*. Поділіть клас на три групи, призначивши кожній з них по причині. Нехай вони уважно прочитають розділ 24 й назвуть ідеї, що стосуються їхньої причини, а потім напишуть їх на дошці. Запитайте:

- Яким чином ці ідеї благословили пророка Джозефа Сміта і Олівера Каудері?
- Як ці самі ідеї можуть благословити святих у наш час?

Скажіть, що “сили Сатани і темряви” є в кожній землі й серед кожного народу. Свідчіть, що Господь має силу допомогти усім Своїм дітям боротися із спільним ворогом. Зазначте, що в цей самий період Господь дав через одкровення Мойсей 1. Прочитайте про зустріч Мойсея з “силами Сатани” в Мойсей 1:9–23 і подумайте, як ця оповідь могла зміцнити, підбадьорити й навчити святих, які жили в 1830 році. Обговоріть, яким чином вона може зміцнити, підбадьорити й навчити святих у наш час.

Учення і Завіти 25

Вступ

Президент Гордон Б. Хінклі сказав: “Коли я читаю історію нашого народу, я вражений тим, як багато названо чоловіків, як їх пам’ятають і шанують. Надто мало пошани віддається жінкам” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 698). Розділ 25, даний для Емми Сміт, є прекрасною нагодою дізнатися про одну з великих жінок в історії Церкви. Додатковий матеріал див. в історичній довідці до розділу 25 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (с. 50), а також біографічних нарисах “Люди і терміни в Ученні і Завітах”, що містяться в путівнику для навчання студентів.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Коли ми приймаємо євангелію Ісуса Христа й живемо за нею, то стаємо Його дітьми (див. УЗ 25:1; див. також Іван 1:12; Римлянам 8:14–17; Мосія 5:7).
- Коли чоловіки й дружини підтримують одне одного у своїх божественних ролях і покликаннях, їх спрямовує Святий Дух, і зрештою вони отримають піднесення (див. УЗ 25:5–6, 9, 13–16; див. також Ефесянам 5:22–33).
- Господь дав жінкам особливі дари й таланти, щоб благословляти Його дітей (див. УЗ 25).
- Пісня серця є молитвою Господу (див. УЗ 25:11–12).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 71–74.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 50–53.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 25:1. Коли ми приймаємо євангелію Ісуса Христа й живемо за нею, то стаємо Його дітьми. (5–10 хвилин)

Запропонуйте учням подумати про свого батька або людину, яка є для них, як батько. Запропонуйте кільком учням розповісти про якості свого батька або людини, яка його заміняє. Поясніть, що є ще хтось, хто може бути їхнім батьком. Нехай вони прочитають Учення і Завіти 25:1, щоб дізнатися, хто це. Щоб допомогти їм, запитайте:

- Хто промовляє у цьому вірші?
- До кого Він промовляє?
- Як Він її називає?
- Яким чином Ісус Христос є для нас батьком?
- Прочитайте Мосія 5:7. Як ми можемо стати синами й дочками у царстві Христа?

Поділіться наступним висловлюванням старійшини Рассела М. Нельсона, члена Кворуму дванадцятьох:

“Коли ми приймаємо євангелію й хрестимося, то народжуємося знову й беремо на себе священне ім’я Ісуса Христа [див. УЗ 20:37]. Ми стаємо Його синами й дочками й називаємося братами й сестрами. Він є Батьком нашого нового життя. Ми стаємо співспадкоємцями обіцянь, даних Господом Аврааму, Ісаку і Якову та їх нащадкам [див. Галатам 3:29; УЗ 86:8–11]” (Conference Report, Apr. 1995, 43 або *Ensign*, May 1995, 34).

Учення і Завіти 25. Коли чоловіки й дружини підтримують одне одного у своїх божественних ролях і покликаннях, їх спрямовує Святий Дух і зрештою вони отримають піднесення. (20–25 хвилин)

Прочитайте чи коротко перекажіть учням історичну довідку до розділу 25 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (с. 50). Зосередьтеся на випробуваннях Емми Сміт і на тому, як вона на них реагувала. Запитайте:

- Чому, на вашу думку, одні люди зносять випробування краще, ніж інші?
- Що допомагає вам зносити життєві труднощі?

Напишіть на дошці заголовки: *Порада і Благословення*. Розділіть клас на дві групи. Нехай одна група прочитає розділ 25, звертаючи увагу на поради, які Господь дав Еммі. Попросіть другу прочитати цей же розділ і знайти благословення, які вона отримала. Напишіть їхні знахідки під двома заголовками. Обговоріть наступні запитання:

- Як порада, яку отримала Емма, вплинула на її життя?
- Яким чином обіцяні благословення, які вона отримала, втішили її?

Нехай учні знову прочитають вірш 16 і вкажуть, хто може отримати користь від цього одкровення. Обговоріть, як порада, дана Еммі, може вплинути на наше життя. Обговоріть також, як обіцяні їй благословення дають нам упевненість і вітху перед лицем випробувань.

Примітка: Учення і Завіти 25 мають особливе значення для жінок у Церкві, у той час як Учення і Завіти 121:41–46, про застосування священства, мають особливе значення для чоловіків. Ви можете порівняти й зіставити пораду Господа в цих двох одкровеннях і обговорити принципи, що є спільними для обох.

Учення і Завіти 25. Господь дав жінкам особливі дари й таланти, щоб благословляти Його дітей.
(25–30 хвилин)

Прочитайте наступне висловлювання Президента Гордона Б. Хінклі, у той час радника в Першому Президентстві, на загальних жіночих зборах:

“Я знову перечитав двадцять п’ятий розділ Учення і Завітів. Наскільки я знаю, це єдине одкровення, призначене спеціально для жінки, а на його закінчення Господь сказав: “Це є Мій голос для всіх” (в. 16). Отже, порада, дана Господом в цьому випадку, стосується кожної з вас” (“If Thou Art Faithful,” *Ensign*, Nov. 1984, 90).

Скажіть учням: Уявіть, що у вашу країну приїхав мандрівник, який ніколи тут раніше не був й нічого не знає про наш стиль життя. Він приїхав пізно вночі й має мало шансів щось побачити до приїзду до готелю. Перед тим, як лягти спати, він вирішує пару годин подивитися телевизор чи почитати популярний у нашій країні журнал. Запитайте:

- Як, на вашу думку, мандрівник опише роль жінки в нашій країні, виходячи лише з кількох годин, проведених біля телевизора?
- Чи вважаєте ви, що думка світу про роль жінки відрізняється від того, чого навчає Господь? Якщо так, яким чином?

У світі існує багато плутанини з приводу ролі жінки. Господь дав жінкам особливі дари й таланти, щоб благословляти Його дітей. Запропонуйте учням уважно прочитати Учення і Завіти 25:1–3, щоб знайти причини, з яких Він назвав Емму “вибраною пані”. Напишіть їхні відповіді на дошці. (Серед них можуть бути такі: вона отримала євангелію, вона була дочкою Бога, їй було обіцяно спадок, якщо вона залишиться вірною, її гріхи було прощено). Нехай вони прочитають Учення і Завіти 25:4–15 і звернуть увагу, як вибрана пані має жити. Щоб допомогти їм дати відповідь, див. перелік у коментарі до Учення і Завітів 25:16 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 (сс. 52–53). Якщо ви відчуваєте, що це необхідно, поділіться уривками виступу старійшини Ніла А.

Максвелла з цього ж розділу у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual* (с. 53) і обговоріть їх з класом.

Прочитайте й обговоріть наступні висловлювання Президента Гордона Б. Хінклі:

“Я маю відчуття запросити жінок усього світу розвинути свій великий потенціал. Я не прошу вас робити те, що вам не під силу. Я сподіваюся, що ви не будете дошкуляти собі, думаючи про власні невдачі. Я сподіваюся, що ви не будете намагатися ставити такі цілі, яких не зможете досягнути. Я сподіваюся, що ви просто найкращим чином робитимете те, що ви можете зробити. Якщо ви так вчините, то станете свідками того, як здійснюються чудеса” (*Motherhood: A Heritage of Faith* [1995], 9).

“Я хочу висловити вдячність вам, вірні жінки-святі останніх днів, кількість яких сягнула мільйонів в усьому світі. Великою є ваша сила на добро. Надзвичайними є ваші таланти й відданість. Величезною є ваша віра й любов до Господа, до Його роботи, до Його синів і дочок. Продовжуйте жити за євангелією. Звеличуйте її перед усіма, кого знаєте. Ваші добрі діла важитимуть більше, ніж слова, які ви можете промовити. Ходіть в добродіючності й істині, з вірою й праведністю. Ви є частиною вічного плану, плану, розробленого Богом, нашим Небесним Батьком. Кожен день є частиною цієї вічності” (“Daughters of God,” *Ensign*, Nov. 1991, 100).

Учення і Завіти 25:11–12 (Опанування Писань, Учення і Завіти 25:12). Пісня серця є молитвою до Господа. (20–25 хвилин)

Запропонуйте учням назвати різні жанри музики (наприклад, класична, гімни, альтернативна, інструментальна, важкий рок, кантрі, реп). Попросіть їх описати, що вони відчувають, коли слухають таку музику (спокій, неспокій, роздратування, збентеження, патріотичні почуття, любов, безтурботність, страх, духовне піднесення). Запитайте, що, на їхню думку, робить музику хорошою або поганою (див. Мороній 7:14–16).

Поділіться наступною порадою президента Бойда К. Пекера:

“Деяка музика є надзвичайно руйнівною для нашої духовної суті. Ви, молоді люди, знаєте, що це за музика. Ритм, звуки й стиль життя тих, хто виконує її, відштовхує Дух. Вона набагато небезпечніша, ніж ви можете уявити, бо притупляє ваші духовні почуття” (у *Conference Report*, Oct. 1994, 78 або *Ensign*, Nov. 1994, 61).

Нехай хтось із учнів прочитає Учення і Завіти 25:11. Вкажіть, що Господь дав цю заповідь Еммі Сміт у липні 1830 року, лише через три місяці з дня організації Церкви. Збірник гімнів, який вона уклала, було опубліковано в 1835 році. Як і у всіх збірниках гімнів святих останніх днів, які вийшли пізніше, там містилися гімни інших церков і гімни, написані святими останніх днів. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 161–162.) Нехай учні прочитають вірш 12 і дізнаються, як Господь ставиться до священної музики. Обговоріть наступні запитання:

- Навіщо Господь попросив Емму укласти збірник гімнів?
- Чим гімни відрізняються від іншої музики? (Див. висловлювання старійшини Брюса Р. Макконкі в коментарі до УЗ 25:12 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, с. 52).

Попросіть учнів навести приклад того, як гімн може бути “піснею серця” або “молитвою” Господу. Запитайте: Як гімн може зміцнити або підбадьорити нас?

Нехай один з учнів прочитає наступне висловлювання старійшини Бойда К. Пекера:

“Виберіть із священної музики Церкви улюблений гімн, такий, щоб його слова підносили вас, а в його музиці відчувалося благоговіння, гімн, який би давав вам відчуття щось схоже на натхнення. Подумки старанно повторюйте його. Вивчіть його напам’ять. Навіть не маючи музичної підготовки, ви можете подумки наспівувати цей гімн.

Тепер використовуйте цей гімн як місце, куди б приходили ваші думки. Зробіть його своїм аварійним каналом. Якщо ви відчуваєте, що на сцену вашого розуму прослизав щось [недоречно], “увімкніть” собі подумки запис цього гімну. Коли починає звучати музика гімну і його слова формуються у ваших думках, то недостойні думки посоромлено зникнуть. Він повністю змінить настрої на сцені вашого розуму. Тому що він піднесений і чистий, погані думки зникнуть” (*Conference Report*, Oct. 1976, 100).

Обговоріть, як гімни можуть допомогти нам подолати спокусу, й запропонуйте учням поділитися прикладами із власного життя.

Заспівайте або зіграйте кілька улюблених гімнів учнів або пісень з початкового товариства. Обговоріть почуття, які викликає натхненна музика. Поділіться кількома висловлюваннями про силу хорошої музики з передмови до книги гімнів, написаної Першим Президентством (див. *Hymns*, ix–x).

Учення і Завіти 26

Вступ

Часто на церковних зборах ми піднімаємо руки, щоб підтримати людину, яка отримала покликання в Церкві або чин у священстві. Це називається законом загальної згоди. В Ученні і Завітах, розділ 26, який було дано в той самий період, що і розділи 24–25, Господь повеліває, що “все буде робитися за загальною згодою в Церкві” (в. 2). Принцип загальної згоди вже застосовувався під час організації Церкви. Говорячи про перші збори, пророк Джозеф Сміт писав:

“Ми продовжували і, згідно з попередньою заповіддю, звернулися до братів, щоб дізнатися, чи вони приймають нас своїми вчителями в тому, що стосується Царства Бога, й чи вони погоджуються, щоб ми продовжували й були зорганізовані в Церкву, згідно з тим, що було дано в заповіді, яку ми отримали. Ці кілька пропозицій вони підтримали одноставно” (*History of the Church*, 1:77; див. також УЗ 20:65).

Старійшина Брюс Р. Макконкі навчав: “Закон загальної згоди діяв у кожному розподілі євангелії” (*Common Consent* [pamphlet, 1973], 3; див. також Вихід 24:3; Дії 15:25).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ми голосуємо в Церкві, щоб підтримати тих, хто отримує церковні покликання, висвячується у священство і в тих випадках, коли вимагається підтримка політики Церкви (див. УЗ 26; див. також УЗ 20:65; 28:10, 13; 38:34).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 73–74.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, p. 54.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 26. Ми голосуємо в Церкві, щоб підтримати тих, хто отримує церковні покликання, висвячується у священство і в тих випадках, коли вимагається підтримка політики Церкви. (20–25 хвилин)

Запропонуйте одному з учнів вийти до дошки і потримати, витягнувши руки вперед, щось важке стільки,

скільки буде можливо. Поки учень буде тримати його, обговорюйте з класом значення слова *підтримувати*. Запропонуйте іншому учню допомогти першому учневі—підтримати його руки. Запитайте першого учня:

- Чи важко було тримати руки?
- Що ти відчув, коли інший учень допоміг тобі, підтримавши руки?

Нехай один з учнів прочитає Учення і Завіти 26:2, запитайте: Що означає *загальна згода*? Поясніть, що в Церкві ми голосуємо, щоб підтримати тих, хто отримує церковні покликання, висвячується у священство й іноді на підтримку політики Церкви.

- Як благословення отримують члени Церкви, які голосують на підтримку своїх провідників?
- Як благословляються церковні провідники, коли за них голосують члени Церкви?
- Крім того, що ви піднімаєте руку, що ще можна робити на підтримку провідників Церкви?
- Чим відрізняється підтримка провідника Церкви від голосування під час державних виборів?

Поясніть, що коли ми підтримуємо провідників Церкви, ми не обираємо того, хто керуватиме нами. Провідники в Церкві покликаються Богом (див. Уложення віри 1:5). Піднімаючи руку, ми показуємо, що приймаємо й підтримуємо провідників, обраних Богом. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 26:1 і знайдуть, яке призначення Господь дав Джозефу Сміту, Оліверу Каудері й Джону Утмеру. Запитайте:

- Чому було важливо, щоб члени Церкви підтримали цих братів у виконанні даної настанови?
- Прочитайте Учення і Завіти 1:37–38. Якими є настанови, дані нам церковними провідниками?
- Що ми можемо робити, щоб показати, що підтримуємо ці вчення?

Запропонуйте учням подумати про те, як вони підтримують пророка й інших провідників Церкви. Прочитайте Учення і Завіти 21:1, 5–7 і поділіться наступним висловлюванням. Президент Гордон Б. Хінклі сказав:

“Процедура підтримки є чимось набагато більшим, ніж ритуальним підняттям руки. Це є зобов’язанням сприяти, підтримувати, допомагати тим, кого було обрано” (у Conference Report, Apr. 1995, 70 або *Ensign*, May 1995, 51).

Президент Гарольд Б. Лі, у той час радник у Першому Президентстві, сказав:

“Коли ви голосуєте схвально, ви вступаєте в урочистий завіт з Господом, що будете підтримувати, тобто повністю й абсолютно підтримувати, без вагань і сумнівів, того служителя, за якого проголосували” (у Conference Report, Apr. 1970, 103).

Учення і Завіти 27

Вступ

Прийняття причастя є привілеєм. Президент Джеймс Е. Фауст пояснював:

“Відновлення наших завітів хрищення під час причастя захищає нас від будь-якого зла. Гідно причащаючись освяченим хлібом і водою в пам’ять Спасителевої жертви, ми свідчимо Богу Батькові, що готові взяти на себе ім’я Його Сина, завжди пам’ятати Його і дотримуватися Його заповідей, які Він дав нам. Виконуючи все це, ми завжди будемо мати Його Духа з нами [див. УЗ 20:77, 79]. Якщо ми причащаємося регулярно і залишаємося вірними цим завітам, закон буде “всередині нашої і написаний у наших серцях” (*Ліягона*, липень 1998, с. 17).

Учення і Завіти 27 включає важливі вчення про причастя.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Що саме ми вживаємо для причастя не має такого значення, як згадування про спокутну жертву Христа і гідність приймати причастя (див. УЗ 27:1–4; див. також 3 Нефій 18:6–11, 28–29; УЗ 20:75–79).
- Під час Другого прищестя Спаситель явиться в долині Адам-онді-Аман і причащатиметься з праведними (див. УЗ 27:5–14; див. також Даниїл 7:9–27; Матвій 26:26–29; УЗ 107:53–57; 116).
- Господь пропонує нам захист від спокус і зла Сатани (див. УЗ 27:15–18; див. також 1 Коринтянам 10:13; Ефесянам 6:10–18).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, p. 74.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 55–56.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 27:1–4. Що саме ми вживаємо для причастя не має такого значення, як згадування про спокутну жертву Христа і гідність приймати причастя. (15–20 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що цієї неділі, коли ви причащалися, хліб було замінено чимось іншим.

- Якою була б ваша реакція?
- Чи ви все одно прийняли б його?
- Коли було б доречним використовувати щось інше за хліб і воду? (Коли немає води або хліба).

Президент Езра Тефт Бенсон, у той час президент Кворуму дванадцятьох, розповідав про час, коли він відвідував зруйновану війною Європу. Він казав: “Я не можу забути французьких святих, які, не маючи змоги знайти хліб, використовували лущпиння картоплі як символ причастя” (у Conference Report, Oct. 1980, 48 або *Ensign*, Nov. 1980, 33–34).

Прочитайте Учення і Завіти 27:1–4 й зверніть увагу на те, що, за словами Господа, є важливим і що неважливим, коли ми приймаємо причастя. Обговоріть наступні запитання:

- Чого ці вірші навчають про Небесного Батька?
- Яким чином ми можемо показати вдячність Небесному Батькові, коли причащаємося?
- Чому так важливо під час причастя згадувати про Спасителя? (Див. в. 2).
- Що ми повинні згадувати про Спасителя?
- Як розмірковування про Спасителя під час причастя роблять цей обряд більш значущим для вас?
- Як ще можна зробити причастя більш значущим?

Поділіться наступним висловлюванням старійшини Далліна Х. Оукса:

“Я благаю всіх членів Церкви, молодих і літніх, приходити на причасні збори кожного Суботнього дня й причащатися з покаянням, яке описане як “скрушене серце й упокорений дух” (3 Нефій 9:20). Я молюся, щоб ми робили це з благоговінням і поклонінням нашому Спасителю, що означатиме серйозний завіт “завжди пам’ятати Його” (УЗ 20:77). Сам Спаситель сказав, що ми повинні причащатися “з оком, єдиноспрямованим до Моєї слави—пам’ятаючи перед Батьком Моє тіло, яке було віддано за вас, і Мою кров, яку було пролито для відпущення ваших гріхів” (УЗ 27:2).

Я молюся, щоб ви також причащалися, упокорюючись, що допоможе вам прийняти церковні покликання й служити в них, щоб виконати наш

урочистий завіт—взяти на себе Його ім’я і Його роботу. Я також благаю виконувати наш урочистий завіт—дотримуватися Його заповідей.

Давайте будемо гідні обіцяння, даного нашим Спасителем, що причащаючись, ми будемо “наповнені” (3 Нефій 20:8; див. також 3 Нефій 18:9). Це означає, що ми будемо “сповнені Духом” (3 Нефій 20:9)” (у Conference Report, Oct. 1996, 81–82 або *Ensign*, Nov. 1996, 61).

Учення і Завіти 27:5–14. Під час Другого пришествя Спаситель явиться в долині Адам-онді-Аман і причащатиметься з праведними. (15–20 хвилин)

Попросіть учнів подивитися на фотографію долини Адам-онді-Аман, що додана в кінці їхніх книг Писань (№10). Дізнайтеся, що вони знають про це місце, і запишіть їхні думки на дошці. Нехай один учень прочитає примітку 10 на початку розділу фотографій і порівняє цю інформацію з тим, що написано на дошці.

Скажіть учням, що Учення і Завіти 27:5–14 містять пророцтво про важливу подію, яка відбудеться в Адам-онді-Аман під час Другого пришествя Ісуса Христа. Прочитайте Матвій 26:26–29 і обговоріть наступні запитання:

- Що, як обіцяв Спаситель у вірші 29, Він зробить?
- Прочитайте Учення і Завіти 27:5. Як цей вірш стосується обіцяння Спасителя?

Поділіться наступним висловлюванням старійшини Брюса Р. Макконкі:

“Причастя буде прислуговуватись у майбутньому на цій землі, у присутності Господа Ісуса Христа і в присутності праведних будь-якого доби [історії землі]. Це, звичайно, стане частиною великої наради в Адам-онді-Амані” (*The Millennial Messiah*, 587).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 27:5–13 і скажуть, хто братиме участь у причасті зі Спасителем в Адам-онді-Амані. (Вкажіть, що Михаїл—це Адам). Обговоріть, хто є тими пророками, і яку роль вони відіграли у Відновленні. Прочитайте вірш 14 і запитайте:

- Хто ще буде запрошений на ці особливі збори?
- Чи хотіли б ви бути серед тих, “кого Мій Батько дав Мені від світу”? Чому?
- Які якості, на вашу думку, треба мати, щоб бути серед тих, кого Батько дав Господу?

Поділіться наступним висловлюванням старійшини Брюса Р. Макконкі про Адам-онді-Аман:

“Кожна вірна людина за всю історію світу, кожна людина, яка жила гідно вічного життя у царстві Батька, буде присутньою на цьому причасті й прийматиме його разом з Господом” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 595).

Учення і Завіти 27:15–18. Господь пропонує нам захист від спокусу і зла Сатани. (15–20 хвилин)

Обговоріть наступні запитання:

- Що вас турбувало б, якби ваша країна була у стані війни і вам треба було б воювати?
- Яку зброю ви б хотіли взяти з собою на битву?
- Яке захисне оснащення ви б хотіли мати?

Нехай учні прочитають Об'явлення 12:9, 11–12, 17; Учення і Завіти 76:28–29. Потім прочитайте Ефесянам 6:10–12 і запитайте:

- Що з того, що відбувається тут, на землі, почалося ще в нашому доземному існуванні?
- Чому ця війна є гіршою, ніж будь-яка битва зі зброєю в руках? (У небезпеці наші душі).
- Яку зброю використовує Сатана?
- Яку зброю можемо використовувати ми? (Спокуту, Писання, своє свідчення, слова пророків).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 27:15–18 і намалюють на аркушах озброєння, яке ми потребуємо, щоб перемогти у цій війні із Сатаною. Обговоріть призначення кожної частини озброєння і те, який духовний захист вона надає, щоб допомогти нам “протистояти злому дню” (в. 15). (Щоб допомогти з відповідями, див. коментар до цих віршів у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, р. 56.)

Учення і Завіти 28

Вступ

Після того як пророк Джозеф Сміт отримав розділ 25, Олівер Каудері виступив проти нього, заявляючи, що в одному з одкровень є помилка, й наказав йому виправити її. З великими труднощами пророк переконав його, що це не справа Олівера “наказувати змінювати чи вилучати, додавати або скорочувати одкровення чи заповідь від Всемогутнього Бога” (*History of the Church*, 1:105). Невдовзі після цього пророку стало відомо, що Гайрум Пейдж заявив про отримання одкровень для всієї Церкви

через якийсь камінь, і багато людей, у тому числі Олівер Каудері, повірили цим одкровенням. Ньюел Найт писав, що “Джозеф був збентежений і не знав, як діяти в цій ситуації. У ту ніч я був в одній кімнаті з ним, й більша частина ночі була проведена у молитві й благаннях. Багато працюючи з цими братами, він переконав їх, що вони помилялися, й вони це визнали. Під час цих подій Джозеф звертався з проханням до Господа ... й отримав [розділ 28]” (“Newel Knight’s Journal,” in *Scraps of Biography: Tenth Book of the Faith-Promoting Series* [1883], 65).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Президент Церкви є глашатаєм Господа і єдиною особою, яка може проголошувати вчення або одкровення, що поширюється на всю Церкву (див. УЗ 28:1–8; див. також Амос 3:7; УЗ 43:1–7).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 77–78.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 57–59.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 28. Президент Церкви є глашатаєм Господа і єдиною особою, яка може проголошувати вчення або одкровення, що поширюється на всю Церкву. (35–40 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що високошановний член вашого приходу або філії починає говорити людям, що отримав одкровення стосовно змін, які необхідно зробити в Церкві. Коли хтось його запитує: “Чому ми не чули цього вчення від Генеральних авторитетів Церкви?”, а він відповідає: “Господь сказав, що кожен, хто попросить, отримає. У мене є особливий духовний дар, щоб отримувати ці одкровення. Я впевнений, що Генеральні авторитети вірять у це—просто вони не навчають цього відкрито”. Обговоріть наступні запитання:

- Як би ви відреагували на заяві цього чоловіка?
- Як ви можете дізнатися, що це одкровення прийшло від Бога чи з іншого джерела?
- Від кого нам завжди треба чекати одкровення для всієї Церкви?
- Хто може отримати одкровення для сім'ї, філії або приходу, місії або округу?

Поділіться історією про Гайрума Пейджа з *Church History in the Fulness of Times* (pp. 77–78). Скажіть учням, що розділ 28 містить істинні принципи про одкровення. Цей розділ

встановлює, хто може отримати одкровення для всієї Церкви, і допомагає нам розрізнити істинне одкровення від Бога й хибне одкровення від супротивника.

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 28 і напишуть принципи, які вони можуть знайти стосовно одкровення. Обговоріть наступні пункти й порівняйте їх з переліком, який зробили учні.

- Лише пророк отримує одкровення, що поширюється на всю Церкву (див. в. 2).
- Інші провідники Церкви можуть радити і навчати тих святих, за яких вони відповідальні, але вони не можуть встановлювати церковне вчення або давати одкровення для усієї Церкви (див. вв. 4–5).
- Члени Церкви можуть отримувати особисті одкровення для особистої користі, але не можуть отримувати одкровення, щоб скеровувати тих, хто керує ними (див. вв. 6–12).
- Сатана обманує, даючи хибні одкровення (див. в. 11). *(Примітка: Якщо учнів турбує те, як розрізнити істинне й хибне одкровення, порадьте їм звернутися до принципів, що містяться в УЗ 6; 8–9; 11).*
- Одкровення, що поширюється на всю Церкву, або буде представлене для підтримки голосуванням у Церкві, або його представлять і йому навчатимуть ті, кого було підтримано бути провідниками Церкви (див. вв. 12–13).

Прочитайте наступний вислів пророка Джозефа Сміта:

“Це суперечить Божому порядку, щоб будь-який член Церкви або хтось інший, отримував настанову для тих, хто має більші повноваження, ніж він сам; отже, ви зрозумієте, наскільки недоречно прислухатися до них; але якщо якась людина має видіння або її відвідав небесний посланець, це має бути для її власної користі й настанови, оскільки основоположні принципи управління й учення Церкви є ключами царства” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 21).

Поясніть, що у 1840 році Лоренцо Сноу, який пізніше став Президентом Церкви, отримав особисте одкровення у вигляді поетичних рядків:

Ким людина є зараз, тим колись був Бог;
Ким зараз є Бог, Тим може стати людина.

Він не розповів про це одкровення нікому, крім своєї сестри Елайзи й Бригама Янга.

“Президент Янг з цікавістю послухав ці рядки, а потім сказав: “Брате Сноу, це—нове вчення. Якщо воно істинне, воно було відкрите вам для вашого особистого знання й буде викладатися в належний час пророком Церкви. До того часу я раджу вам покласти його на полицю й нічого про нього не розповідати”. Старійшина Сноу прийняв цю мудру пораду й через [кілька років] саме Бригам Янг прийшов до нього і сказав, що те, що було відкрито Лоренцо Сноу, є істиною, бо пророк щойно навчав цього людей” (*Orson F. Whitney, “Lives of Our Leaders—The Apostles: Lorenzo Snow,” Juvenile Instructor*, 1 Jan. 1900, 3–4).

Учення і Завіти 29

Вступ

Джозеф Сміт отримав розділи 28–29 перед конференцією Церкви, яка відбулася 26 вересня 1830 року. Шістьма старійшинами, про яких згадується в підзаголовку до Учення і Завітів 29, були Олівер Каудері, Томас Б. Марш, Сем'юел Х. Сміт, Девід Уйтмер, Джон Уйтмер і Пітер Уйтмер.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ті, хто чують голос Господа й послухні йому, є Божими обранцями. Господь збирає їх, захищає їх і готує, щоб вони жили з Ним вічно (див. УЗ 29:1–8, 26–27).
- Під час Другого пришествя Ісуса Христа злочестивих буде знищено, праведні, які померли, воскреснуть, а Христос перебуватиме на землі тисячу років (див. УЗ 29:9–13; див. також Малахія 4:1).
- У кінці Тисячоліття буде невеликий період, коли люди знову будуть заперечувати Бога (УЗ 29:22). Землю буде змінено й вона стане цілестіальним царством. Зрештою воскреснуть і злочестиві, буде останній суд і всі отримають вічну нагороду (див. УЗ 29:22–29; див. також УЗ 88:17–20; 130:8–11).
- Деякі заповіді Господа можуть здаватися тимчасовими (такими, що стосуються лише цього життя), але для Господа усе є духовним (див. УЗ 29:34–35).
- Свобода волі й протилежність були в доземному житті, вони мають місце і в земному житті. Ми отримуємо нагороду й покарання залежно від того, як скористалися своєю свободою волі (див. УЗ 29:35–40, 43–45; див. також 2 Нефій 2:11).

- Сатана здобуває над нами владу, коли ми порушуємо Божі закони. Ми можемо подолати духовну смерть через покаяння й віру в Ісуса Христа (див. УЗ 29:41–43; див. також Алма 7:14).
- Наслідки Падіння, у тому числі фізична й духовна смерть, перемагаються Спокутою (див. УЗ 29:40–45).
- Малі діти не можуть грішити. Сатані не дозволено спокушати їх, і вони викуплені Спокутою (див. УЗ 29:46–50; див. також Мосія 3:16; Мороній 8:22).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 59–63.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 29. Свобода волі й протилежність були в доземному житті, вони мають місце і в земному житті. Ми отримуємо нагороди й покарання, залежно від того, як скористалися своєю свободою волі. (50–60 хвилин)

Прочитайте 2 Нефій 2:11. Запитайте учнів: Чому необхідна протилежність у всьому? Прочитайте вірші 10, 15 і поділіться таким висловлюванням Президента Езри Тефта Бенсона: “Протилежність дає можливість вибрати, а вибір тягне наслідки—хороші або погані” (у Conference Report, Apr. 1988, 5 або *Ensign*, May 1988, 6). Запитайте: Як закони допомагають нам отримати вічне життя? Прочитайте вірш 13 і поясніть, що без закону ми не могли б розвиватися, адже не могли б виконувати закон і бути праведними. Запитайте:

- Яку роль відіграє Сатана у нашій свободі волі? (Див. вв. 16–18).
- Як ми отримали здатність вибрати? (Див. вв. 16, 26).
- Як правильний вибір робить нас вільними? Як поганий вибір приводить нас у неволю? (Див. вв. 26–30).

Скажіть учням, що Учення і Завіти 29 стосуються багатьох частин плану Бога для Його дітей і цієї землі. Розуміння цього плану може допомогти нам прийняти рішення з огляду на вічність.

Намалюйте на дошці або на плакаті шкалу часу, зробивши такі написи: *Доземне життя* (див. вв. 36–38; див. також Авраам 3:21–28), *Падіння* (див. вв. 39–42), *Теперішній час* (див. вв. 1–8), *Напередодні Другого пришествя* (див. вв. 14–21), *Друге пришествя* (див. вв. 9–13), *Тисячоліття* (див. в. 11) і *Після Тисячоліття* (див. в. 22–29). Нехай учні прочитають вірші під написом *Доземне життя*, щоб дізнатися про перший період на шкалі часу. Зокрема, нехай вони визначать, чого навчають ці вірші про праведних і злочестивих. Обговоріть їхні знахідки й напишіть їх на дошці. Повторіть те ж саме для інших періодів на шкалі часу. Запитайте:

- Чому, згідно з цими віршами, важливо обирати праведність?
- Чому деяким людям так важко чинити правильно?
- Як ці вірші можуть надихнути нас залишатися вірними у злочестивому світі?

Роз’ясніть кожне запитання, яке виникне в учнів, користуючись матеріалами з посібника *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (pp. 59–63).

На плакаті чи на дошці намалюйте великий банківський чек, виписаний на учнів на суму “все, що я маю”.

Запитайте:

- Якби ви могли попросити кого-завгодно підписати цей чек, хто б це був?
- Прочитайте Учення і Завіти 29:45; 84:38. Чи можна порівняти платню Господа з платнею Сатани?
- Прочитайте Ісая 6:4; Алма 12:12–17; 30:60. Як ці вірші допомагають нам краще зрозуміти це вчення?
- Звідки ми можемо знати, працюємо ми за платню Господа чи за платню Сатани?

Свідчіть, що хоча ми отримуємо у цьому житті благословення за дотримання Божих заповідей, багато Його благословень є більшими, ніж ми можемо отримати в цьому житті. Отримання тієї вічної нагороди є гідним зусиль або жертв, на які ми йдемо.

Учення і Завіти 29:1–29. Під час Другого пришествя Ісуса Христа злочестивих буде знищено, праведні, які померли, воскреснуть. (15–20 хвилин)

Покажіть учням майже повну чашку води й кілька камінців. Скажіть їм, що ці камінці уособлюють гріхи. Нехай учні назвуть гріхи, які найчастіше зустрічаються у світі навколо них. За кожен гріх укидайте в чашку камінець, поки чашка не переповниться. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 29:17 і скажуть, як цей експеримент демонструє наслідки злочестя. Прочитайте вірш 9 і запитайте:

- З чим цей вірш порівнює злочестя світу?
- Що означає фраза *земля дозріла*?

Нехай учні прочитають вірші 1–8, 11, 13 і назвуть способи, у які Господь допомагає Своїм дітям подолати злочестя. Прочитайте вірші 9, 14–21, 27–29 і обговоріть, що станеться зі злочестивими. При бажанні прочитайте або заспівайте гімн “Правду чини” (*Гімни і дитячі пісні*, с. 34), наголошуючи на тому, що хороші наслідки є результатом праведного життя. Господь благословить тих, хто дотримується Його заповідей, як у цьому житті, так і у вічності. Коли ми “неправду чинимо”, то також будуть наслідки. Хороше й погане трапляється як з хорошими, так і злочестивими людьми. Але деякі негаразди, що відбуваються у світі, є наслідком поганого вибору або невиконання Господніх заповідей.

Учення і Завіти 29:34–35. Деякі заповіді Господа можуть здаватися земними (такими, що стосуються лише цього життя), але для Господа усе є духовним. (15–20 хвилин)

Допоможіть учням дати визначення слів *земний* і *духовний*. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 29:34–35 і скажуть своїми словами, що Господь сказав про Свої заповіді. Запитайте: Чому всі заповіді є духовними? Нехай учні назвуть кілька заповідей Господа. Обговоріть кілька з них і благословення, які приносять дотримання їх, як у цьому житті, так і у вічності. (Ви можете обговорити заповіді, що стосуються цнотливості, Слова мудрості, десятини, дотримання Суботнього дня у святості й інші заповіді, на які, на вашу думку, слід звернути увагу).

Учення і Завіти 29:46–50. Малі діти й ті, хто не можуть зрозуміти різниці між правильним і неправильним, не можуть грішити. Сатані не дозволено спокушати їх, і вони викуплені через Спокуту. (15–20 хвилин)

Скажіть учням, що в журналі *Ensign* часто зустрічається рубрика “Я маю запитання”. Попросіть їх уявити, що їм доручили написати колонку для наступного випуску й відповісти на такі запитання:

- Чи можуть діти, які померли до свого хрищення, отримати спасіння?
- А як стосовно людей з розумовими вадами?

Запропонуйте учням прочитати наступні уривки з Писань і висловлювання й написати відповіді на запитання:

- 2 Нефій 9:25–26
- Мосія 3:16–18
- Мороній 8:22
- Учення і Завіти 29:46–50
- Учення і Завіти 137:7–9
- Старійшина Брюс Р. Макконкі навчав:

“Після одкровення про те, що малих дітей викуплено від заснування світу через спокутну жертву Того, Хто помер, щоб спасти нас, і після пояснення, що Сатана не має влади спокушати малих дітей, поки вони не стануть підзвітними, Господь застосував ці самі принципи до тих, хто є розумово неповноцінними: “І знову я кажу вам, кому з тих, хто має знання, не заповідав я каятися? А з тим, хто не має розуміння, мені залишається чинити згідно з тим, що написано” (УЗ 29:49–50)” (“The Salvation of Little Children,” *Ensign*, Apr. 1977, 6–7).

Обговоріть те, що вони написали, й поділіться коментарем до Учення і Завітів 29:46–48 та 29:50 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 63).

Учення і Завіти 30

Вступ

Один із найважливіших уроків, якому може навчитися людина—це покладатися на Бога і Його слуг, а не на мудрість людську. Ті, хто засвоюють цей урок і намагаються виконувати Господні заповіді, отримають вічне життя. Розділ 30 навчає, що “ми не можемо бути пасивними в наших завітних стосунках зі Спасителем. Ми повинні докладати зусиль до свого духовного зростання. Вивчення Писань, відвідування зборів, прояви доброти, служіння іншим, молитви й піст тощо—усе це служить одній меті: ми стаємо більш здатними виявляти послух Спасителю” (Leaun G. Otten and C. Max Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2 vols. [1982–83], 1:147).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Поширення євангелії через місіонерську роботу є однією з головних цілей Церкви (див. УЗ 30–36).
- Ми повинні покладатися на Господа і Його служителів, а не на пораду людини й те, що від світу (див. УЗ 30:1–2, 5, 11; див. також УЗ 3:6–11).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 79–80.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, p. 64.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 30–36. Поширення євангелії через місіонерську роботу—це одна з головних цілей Церкви. (25–30 хвилин)

Поставте доміно в ряд так, щоб коли ви штовхнули перше з них, інші б попадали. Зверніть увагу на “ефект доміно” й обговоріть, чим він подібний до місіонерської роботи. Запитайте, що має статися перш, ніж усі доміно впадуть? (Одна з них має почати процес). Поясніть, що коли ми ділимося євангелією, ми можемо почати ланцюгову реакцію, яка торкнеться життя багатьох людей.

Поясніть, що розділи 30–36 містять пораду й обіцяння місіонерам, які є актуальними і в наші дні. Прочитайте Учення і Завіти 33:2–6, 10–13 й обговоріть, чому важливо, щоб кожен почув про відновлену євангелію (див. також 2 Нефій 2:8; УЗ 1:1–14).

Посилання	Заповіді або порада	Обіцяння або благословення
УЗ 30:1–2, 5–11	Довіряй Богові, не бійся людей, проголошуй євангелію.	Ти отримаєш вічне життя.
УЗ 31:1–8, 11–13	Проголошуй євангелію з радістю, устроми свій серп, завжди молися й будь вірним.	Твій язик буде розв'язано гріхи прощено, ти матимеш багато навернених, твою сім'ю буде благословлено, тобі буде дано Утішителя.
УЗ 32	Проголошуй євангелію, будь лагідний і невибагливий серцем, прислухайся до слів Бога.	Господь піде з тобою й буде серед тих, з ким будеш ти.
УЗ 33:1–2, 6–17	Проголошуй євангелію, збирай тих, хто вірить, прислухайся до Божих одкровенень.	Відкрий свої уста і їх буде сповнено, ти матимеш багато навернених, ті, хто охристяться, отримають дар Святого Духа.
УЗ 34:4–11	Проповідуй євангелію, готуй людей до Другого пришестя, пророкуй силою Святого Духа.	Господь буде з тобою, доки Він прийде.
УЗ 35:6–14, 24–27	Христи навернених, “молоти народи” силою Святого Духа, підпережи стегна й бійся за Господа, дотримуйся заповідей і завітів, підносься серцем і радій.	Ті, хто охристяться, отримають Святого Духа; віруючі побачать чудеса, ознаки і дива; Господь захистить тебе; небеса затрясуться; Сатана тремтітиме, а Ізраїль буде спасений.
УЗ 36:1–3, 6–8	Проповідуй євангелію, сприймай місіонерську роботу з єдиноспрямованістю в серці, підпережи свої стегна.	Ти отримаєш Святого Духа й будеш навчений Ним, Господь раптово прийде до Свого храму.

Намалюйте на дошці подану таблицю, не вписуючи відповіді у дві колонки справа. Поділіть клас на групи й доручіть кожній уважно прочитати посилання в лівій колонці, щоб заповнити інші колонки.

Обговоріть з учнями, як заповіді й обіцяння Господа, звернені до цих вірних служителів, можна застосувати до нас.

Запитайте: Що може статися, якщо ми не будемо ділитися євангелією з іншими дітьми Небесного Батька? (Див. УЗ 88:81–82). Обговоріть, яким чином ваші учні можуть ділитися євангелією, крім служіння на місії повного дня.

Учення і Завіти 30. Ми повинні покладатися на Господа і Його служителів, а не на пораду людей або те, що від світу. (15–20 хвилин)

Напишіть на дошці: *Формула провалу*. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 30:1–2 і знайдуть цю формулу. Запитайте: Що, за словами Господа, Девід Уйтмер робив неправильно? Напишіть відповіді на дошці під заголовком *Формула провалу*. Запитайте:

- Чому ця формула є формулою провалу?
- У яких випадках молоді люди іноді “боятися” людини більше ніж Бога? (Відповіді можуть включати: стиль одягу, поведінка під час побачень, чесність, дотримання Суботнього дня).
- Чому нам слід бути більш зацікавленими в тому, щоб сподобатися Богові, а не світові? (Див. УЗ 29:43–45).

Прочитайте Учення і Завіти 3:7–11 й поставте кілька або всі з наступних запитань:

- У чому помилка Девіда Уйтмера нагадувала ту, якої припустився Джозеф Сміт, коли він дав Мартіну Гаррісу 116 сторінок рукопису Книги Мормона?
- Що може робити людина, яка припускається подібної помилки? (Див. в. 10).
- Що станеться з людиною, яка відмовляється каятися в такому гріху? (Див. в. 11).
- Який ми отримуємо дар після хрищення, що може втратитися, якщо ми не каємося у своїх гріхах?

Прочитайте Учення і Завіти 30:5, 9, 11 і встановіть, ким були інші двоє чоловіків, яких було попереджено про страх. Запитайте: Як ці попередження можна застосувати до сучасних місіонерів? Прочитайте вірші 6–8 і запитайте:

- Що, за цими віршами, допоможе місіонерам уникати гріха страху перед людьми?
- Як наслідування церковних провідників допомагає нам уникати страху перед людьми? (Див. в. 7).
- Яке обіцяння дано тим, хто слухає Господа й ретельно дотримується Його заповідей? (Див. в. 8).

Поділіться випадками з життя, що ілюструють важливість цих принципів у місіонерській роботі.

Учення і Завіти 31

Вступ

Дух готує тих, хто прагне істини, й приводить їх до євангелії. Томас Б. Марш приїхав до Пальміри, штат Нью-Йорк, прочитавши в газеті про друкування “золотої Біблії”. Він зустрівся з Мартіном Гаррісом і Олівером Каудері й отримав пробний відбиток перших шістнадцяти сторінок Книги Мормона, який він привіз додому в Массачусетс. Він і його дружина повірили посланню й переїхали до Нью-Йорку, щоб приєднатися до святих. Томас Б. Марш був охрищений 3 вересня 1830 року й висвячений у старійшини Олівером Каудері кількома днями пізніше. Розділ 31, адресований Томасу Б. Маршу,

було отримано в кінці вересня того ж року. У 1835 році його було покликано до першого [в цьому розподілі євангелії] Кворуму дванадцятьох, і він служив його першим президентом. На превеликий жаль, він став відступником і був відлучений від Церкви в 1839 році. У 1857 р., коли минуло вісімнадцять років поза Церквою, він розшукав Церкву, знову був охрищений і поїхав до Юти, щоб бути разом зі святими. Хоча на день смерті він був повноцінним членом Церкви, він ніколи більше не служив апостолом. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 74–75, 199).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Якщо ми будемо вірно служити в царстві Бога, Він благословить нас і наші сім'ї (див. УЗ 31:1–10).
- Господь знає кожного з нас особисто й може дати конкретну пораду, щоб допомогти нам бути щасливими й уникнути горя (див. УЗ 31:1–2, 5–13; див. також Мосія 2:41; Алма 41:10).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 74–75, 199.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, p. 65.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 31:1–10. Якщо ми будемо вірно служити в Божому царстві, Він благословить нас і наші сім'ї. (15–20 хвилин)

Попросіть учнів, які мають братів чи сестер, що служать на місії, сказати, де вони служать. Запропонуйте учням уявити, що вони служать на місії повного дня далеко від сім'ї й дому. Нехай вони уважно прочитають розділ 31 і позначать вірші, які, на їхню думку, будуть підбадьорювати їх як місіонерів. Запропонуйте кільком учням прочитати вірші, які вони вибрали, й пояснити свій вибір.

Прочитайте вірш 3, наголошуючи на словах *звеселяйся і радості*. Запитайте: У чому є радість місіонерської роботи? Прочитайте Алма 29:1–9; Учення і Завіти 18:10, 15–16 разом з учнями й обговоріть, чому служіння Господу приносить радість. Запропонуйте учням зробити перехресне посилання цих віршів з Ученням і Завітами 31:3. Свідчіть про радість, яку ви відчували, служачи в Господній Церкві.

Учення і Завіти 31. Господь знає кожного з нас особисто й може дати конкретну пораду, щоб допомогти нам бути щасливими й уникнути горя. (10–15 хвилин)

Напишіть на дошці наступне висловлювання Президента Гордона Б. Хінклі:

“Той, Хто є Творцем і Управителем усього Всесвіту, знає мене, знає вас, знає, діти, кожного з вас тут сьогодні. Він знає вас, Він любить вас, він турбується про вас” (“Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley,” *Ensign*, Aug. 1996, 61).

Нехай учні прочитають це висловлювання, поміркують над ним, а потім запитайте їх:

- Як усвідомлення того, що Господь знає вас і турбується про вас, впливає на ваші молитви?
- Як знання цього впливає на вашу готовність прийняти Його пораду й застереження?
- Яким чином Господь дає нам пораду й застереження?

Запропонуйте учням прочитати Учення і Завіти 31:9–13 і знайти пораду Господа для Томаса Б. Марша. Напишіть їхні знахідки на дошці. Наступні запитання можуть вам стати у пригоді:

- Як ви можете отримати особисте одкровення від Небесного Батька?
- Яким чином особиста молитва, розмірковування над Писаннями, батьківські благословення й патріарші благословення впливають на особисте одкровення?
- У чому полягає небезпека, якщо людина не прислухається до порад, які Господь дає нам?

Учення і Завіти 32

Вступ

У вересні 1830 року Олівер Каудері й Пітер Утмер молодший були покликані служити на місії серед ламанійців (див. УЗ 28:8; 30:5–6). Місія серед ламанійців викликала в Церкві неабияке збудження, тому що Книга Мормона містила багато пророцтв стосовно ламанійців (див. титульну сторінку Книги Мормона; 1 Нефій 15:13–18; Енош 1:11–17). У жовтні Джозеф попросив Господа дати більш детальну інформацію й отримав її у розділі 32.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь обіцяє бути з місіонерами й благословити тих з них, хто смиренно проголошує євангелію, з молитвою вивчає Священні Писання й виконує те, що в них написано (див. УЗ 32).

- Господь повелів, щоб євангелію було принесено ламанійцям, як обіцяно в Книзі Мормона (див. вступ до УЗ 32, вв. 1–3; див. також Енош 1:13–16; УЗ 28:8–9; 30:5–6).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 79–88.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 66–67.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 32:1–3. Господь повелів, щоб євангелію було принесено ламанійцям, як обіцяно в Книзі Мормона. (10–15 хвилин)

Напишіть на дошці *ламанійці* й запитайте учнів:

- Ким були ламанійці?
- Де знаходяться сьогодні діти Легія?
- Чому Господь повелів Церкві принести їм євангелію? (Див. титульну сторінку Книги Мормона; Енош 1:11–17).

Прочитайте Учення і Завіти 28:1–8; 30:5–6; 32:1–3 і знайдіть імена тих, кого було покликано йти до ламанійців, і поради, які отримав від Господа кожен із чоловіків. Обговоріть, як цю пораду можна прикласти до сучасних місіонерів.

Покажіть учням карту ламанійської місії, що міститься в путівнику для навчання студентів (див. розділ “Розуміння Писань” до УЗ 32:2–3). Запитайте, яку відстань подолали ці місіонери (близько 2500 кілометрів, переважно пішки). Поясніть, що хоча про місію серед ламанійців згадується лише коротко в Ученні і Завітах, вона мала важливий вплив на Церкву. Місіонери мали найбільший успіх у прикордонних містах на своєму шляху до території індіанців. Поділіться кількома прикладами з *Church History in the Fulness of Times* (див. сс. 79–88). Поясніть, що завдяки цій місії кількість членів Церкви подвоїлася, й було закладено основу місіонерської роботи серед дітей Легія та майбутньому одкровенню про землю Сіону. Запитайте учнів, чи варто було йти на цю місію.

Обговоріть, що Церква робить у наш час, щоб нести євангелію дітям Легія (див. коментар до УЗ 32 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, р. 67).

Учення і Завіти 33

Вступ

Порада Господа, звернена до Езри Тейра і Нортропа Світа, є прикладом того, що Він знає все наперед і

турбується про Своїх дітей. У розділі 33 Господь, знаючи серця й розум цих чоловіків, радить їм прислухатися до Його слів. Нортроп Світ невдовзі після хрещення пішов з Церкви й допомагав у створенні іншої, яка проіснувала недовгий час. На Езру Тейра було накладено покарання і його членство в Церкві припинилося в 1835 році, але пізніше його було відновлено рівноправним членом Церкви. Після смерті пророка Джозефа він відмовився підкорятися керівництву Дванадцятьох Апостолів і знову залишив Церкву.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

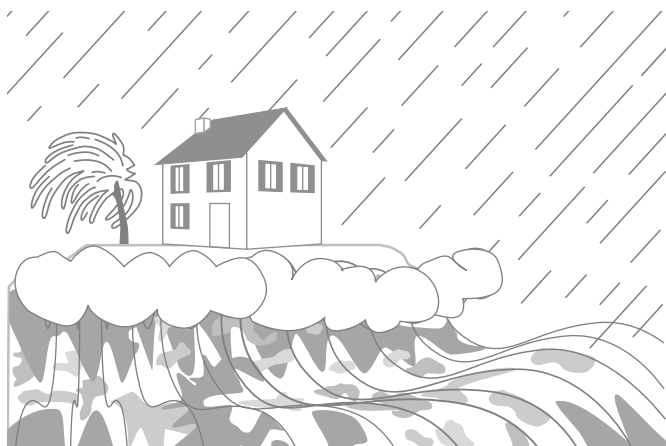
- Євангелію було відновлено, щоб зібрати дітей Господа, готуючи їх до Другого пришествя (див. УЗ 33:1–10, 17–18).
- Якщо ми розбудовуємо своє життя на євангелії Ісуса Христа, то подолаємо спокуси Сатани й будемо спасенні (див. УЗ 33:11–15; див. також Уложення віри 1:3–4).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 67–68.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 33:10–15. Якщо ми розбудовуємо своє життя на євангелії Ісуса Христа, то подолаємо силу Сатани й будемо спасенні. (15–20 хвилин)

Намалюйте будинок і грозу, як це показано на поданій ілюстрації, й запитайте учнів: Чим наші випробування й спокуси подібні до “сильної бурі”? Покажіть учням камінь, розміром з долоню. Нехай вони прочитають Учення і Завіти 33:10–13 і визначать, що символізує камінь у цих віршах.

Напишіть на дошці *Геламан 5:9–12* і *3 Нефій 18:11–13* і нехай учні уважно прочитають ці вірші і знайдуть, як можна протистояти життєвим бурям.

Учення і Завіти 34

Вступ

З того часу, коли було дано одкровення, що міститься в розділі 34, й до кінця свого життя Орсон Пратт майже постійно проповідував відновлену євангелію. Він поїхав на свою першу місію до Коулсвілля, штат Нью-Йорк, у кінці 1830 року. Він відслужив на багатьох місіях як у Північній Америці, так і в Європі, перетнувши Атлантичний океан шістнадцять разів. Він був одним з перших членів Кворуму дванадцятьох. Його відкликали з Кворуму в серпні 1842 року через незгоду з пророком Джозефом Смітом, але він покався і його було відновлено на цій посаді у січні 1843 року. Він був учасником Табору Сіону в 1834 році й був разом з піонерами під час їхнього переходу у 1847 році. Він був обдарованим оратором і плодотворним письменником як в області науки, так і релігії. Він служив історіографом Церкви з 1874 року до своєї смерті у 1881 році.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Спокута є доказом любові Небесного Батька та Ісуса Христа до нас (див. УЗ 34:1–3; див. також Іван 3:16).
- Через Спокуту ми можемо бути духовно усиновленими в сім'ю Ісуса Христа й стати з Ним співпадкоємцями (див. УЗ 34:1–3; див. також Римлянам 8:15–17; Мосія 5:7–10; УЗ 35:1–2).
- Місіонери покликані, щоб закликати до покаяння й готувати світ до Другого пришествя Спасителя (див. УЗ 34:5–9; див. також Малахія 4:1; 1 Нефій 22:16–20).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 69–70.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 34:1–3. Спокута є доказом любові Небесного Батька та Ісуса Христа до нас. (10–15 хвилин)

Запитайте учнів: Звідки ви знаєте, що Небесний Батько любить Своїх дітей? Нехай вони порівняють Іван 3:16 та Учення і Завіти 34:3 й знайдуть, хто ще любить дітей Батька.

Прочитайте Учення і Завіти 34:1–3 і запитайте: Що Господь каже в цих віршах Орсону Пратту, що показує Його любов до нього? Прочитайте це твердження:

“Нічого не варта любов, яка не дає, а бере. Можна давати, не маючи любові, але неможливо любити, не віддаючи. Ми пам'ятаємо, що Бог так полюбив світ, що Він віддав. [Див. Іван 3:16]. В [Ученні і Завітах 34:3], Спаситель проголосив, що Він так полюбив світ, що також віддав.

Як виникає така любов? Як нам розвинути в собі таку ж Христову любов до інших? Відповідь знаходиться в словах Спасителя, коли Він проголосив:

“Оце Моя заповідь,—щоб любили один одного ви, як *Я вас полюбив!*” [Іван 15:12; курсив додано].

І ось перед нами таке питання: Як любив Ісус і як нам навчитися так любити? Коли ми вивчаємо священнослужіння Спасителя, то бачимо, що все Його життя було служінням людям й жертвуванням заради інших” (Otten and Caldwell, *Sacred Truths*, 1:167).

- Як ми можемо розвивати в собі цю Христову любов?
- Як ми можемо виявляти цю любов до інших?

Учення і Завіти 34:5–9. Місіонери покликані, щоб закликати до покаяння й готувати світ до Другого пришествя Спасителя. (10–15 хвилин)

Нехай учні розглянуть зображення старовинної сурми в путівнику для учнів (див. рубрику “Розуміння Писань” до УЗ 34). Запитайте: Для якої цілі вона слугувала? Прочитайте Єзекиїль 33:1–7 і знайдіть одну з відповідей. Запитайте: Що символізує у наш час звук сурми?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 34:5–9 й знайдуть, що Господь наказав Орсону Пратту робити, що було б подібним до звука сурми. Запитайте: До чого він мав підготувати людей?

Нагадайте учням про вірші з Єзекиїля. Запитайте: Кого покликано бути вартовим у наш час? (Серед відповідей можуть бути такі: місіонерів та інших, хто має церковні покликання). Обговоріть, що станеться, якщо вартовому не вдасться попередити людей.

Учення і Завіти 35

Вступ

Сідні Рігдон був священнослужителем у місті Ментор, штат Огайо, що біля Кертленда. Він охристився у 1830 році, коли почув послання відновленої євангелії. Невдовзі після хрищення він поїхав з Едвардом Партріджем до Фейетта, штат Нью-Йорк, щоб зустрітися з Пророком.

У розділі 35 Сідні Рігдон покликається бути писцем у Джозефа Сміта й допомагати йому з перекладом Біблії.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Спокута допомагає нам стати єдиними з Ісусом Христом, як Він є єдиним з Небесним Батьком (див. УЗ 35:1–2; див. також Іван 17:11–23; Мосія 5:2–8; УЗ 25:1; Мойсей 6:57–68).
- Проповідування євангелії через Духа відділяє праведних від злочестивих у підготовці до Другого пришествя (див. УЗ 35:6–14, 24–27).
- Чудеса й дива супроводжують вірних послідовників Христа і є ознаками істинної Церкви (див. УЗ 35:8–11; див. також Марк 16:17–18).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 82–83.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 70–72.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 35:1–2. Спокута допомагає нам стати єдиними з Ісусом Христом, як Він є єдиним з Батьком. (15–20 хвилин)

Покажіть фотографію щойно одруженої пари на фоні храму (набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві, 609) та ілюстрацію, де зображено сім’ю під час молитви (606). Запитайте: Яким чином ці малюнки є ілюстрацією єдності? Вкажіть на щойно одружених і запитайте: Хто з цих осіб є основою шлюбу? (Див. Буття 2:24). Вкажіть на ілюстрацію із зображенням сім’ї під час молитви: Хто із цих осіб складає сім’ю?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 35:1–2 і скажуть, про яку єдність ідеться в цих віршах (див. також Іван 17:11–23). Допоможіть учням знайти в Ученні і Завітах 35:1–2 якомога більше істин стосовно того, Ким є Спаситель, що Він для нас зробив і чому. Напишіть це на дошці. Напишіть на дошці *Іван 17:20–23; Мосія 5:2–8; УЗ 25:1; Мойсей 6:64–68*. Нехай учні уважно прочитають ці вірші (вони можуть працювати окремо або групами). Попросіть їх доповісти про те, як Спокута допомагає нам стати дітьми Бога й бути єдиними з Ним.

Прочитайте Мойсей 7:18 і запитайте: Що сталося з цими людьми, коли вони стали “одного серця й одного розуму”? Запропонуйте учням розповісти, чого б їм найбільше хотілося в сім’ї, класі, школі або місті, де кожен відокремлюється.

Учення і Завіти 35:8–11. Чудеса й дива завжди супроводжують вірних послідовників Христа і є ознаками істинної Церкви. (15–20 хвилин)

Нехай учні назвуть кілька чудес, здійснених Ісусом Христом під час Його земного служіння; напишіть їхні відповіді на дошці. Запитайте:

- Навіщо творяться чудеса?
- Як чудеса проявляють співчуття Ісуса Христа?
- Як чудеса свідчать про Ісуса Христа як Сина Бога?

Прочитайте Учення і Завіти 35:8–11 і знайдіть, що необхідно, аби чудеса відбувалися в наш час. Запитайте:

- Кому Господь показує чудеса?
- Що повинні робити віруючі, щоб чудеса відбулися?
- Що може заважати здійсненню чудес?

Прочитайте Мормон 9:15–21. Як ці вірші пов’язані із запитаннями?

Поділіться наступною розповіддю. Багато років тому Елла Дженсен, дев’ятнадцятирічна племінниця Лоренцо Сноу, захворіла на скарлатину і померла. Батьки Елли послали за Президентом Сноу, який прийшов з Раджером Клоусоном, президентом того колу Елли, згодом президентом Кворуму дванадцятьох. Президент Клоусон розповідає:

“Коли ми увійшли в дім, то зустріли сестру Дженсен, яка була дуже збуджена й стривожена. Ми увійшли до Еллиної спальні...

Звернувшись до мене, Президент Сноу сказав: “Брате Клоусон, помажте її”,—і я це зробив. Потім ми поклали наші руки на її голову й Президент Сноу запечатав помазання, благословив її й серед іншого промовив цю незвичайну фразу у формі наказу: “Повернися, Елло, повернися. Твоя робота на землі ще не завершена, повернися”.

Батько Елли, Джейкоб Дженсен, продовжує розповідь:

“Після того як Президент Сноу закінчив благословення, він звернувся до моєї дружини й до мене, кажучи: “Тепер не тужіть і не горюйте більше. Усе буде добре. Ми з братом Клоусом маємо багато справ і маємо йти”.

Елла залишалась у цьому стані більше години після того як Президент Сноу благословив її або більше трьох годин з моменту смерті. Ми сиділи біля її ліжка й спостерігали за нею, її мати і я, коли раптом вона відкрила очі. Вона повела очима по кімнаті, побачила, що ми сидимо біля неї, але все ще шукала когось, і перше, що вона спитала, було: “Де він?”

Де він?" Ми запитали: "Хто? Де хто?" "Як хто? Брат Сноу,—відповіла вона.—Він покликав мене назад". (у LeRoi C. Snow, "Raised from the Dead," *Improvement Era*, Sept. 1929, 885–86).

Елла видужала, служила в Церкві, одружилася з Генрі Уайтом і згодом стала матір'ю вісьмох дітей.

Поділіться таким висловлюванням Президента Спенсера В. Кімбола: "Сьогодні вигнулися б стіни бібліотек, якби були записані всі чудеса, що відбуваються в наші дні" ("President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick," *New Era*, Oct. 1981, 48). Свідчіть, що чудеса відбуваються і в наш час. Якщо підказує Дух, розкажіть про чудо, свідком якого ви стали.

Учення і Завіти 36

Вступ

У розділі 36 Господь покликає Едварда Партріджа проповідувати євангелію й каже, що його гріхи йому прощено. "Щоб належним чином діяти в цьому покликанні, ... необхідно мати такий рівень гідності, який мають ті, хто звільнився від своїх гріхів. Едвард Партрідж мав радість від знання того, що його залучено до цього покликання за таких сприятливих умов.

Кожен, хто служить у царстві Господа, робить це під керівництвом уповноважених представників Господа. Едварда Партріджа було навчено цього важливого фундаментального принципу, коли він був щойно наверненим до Церкви Господа" (Otten and Caldwell, *Sacred Truths*, 1:176).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Щоб прийти до Христа, ми повинні звільнитися від гріха. Якщо ми так зробимо, то через Духа отримаємо спокій (див. УЗ 36:1–3, 6; див. також Алма 13:12; УЗ 42:59–61).
- Обряд, виконаний уповноваженим носієм священства, має таку саму силу, наче його виконує Сам Господь (див. УЗ 36:2; див. також Іван 15:16; УЗ 42:11; 84:35–39).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 82–83.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 72–73.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 36:1–3, 6. Щоб прийти до Христа, ми повинні звільнитися від гріха. Якщо ми так зробимо, то через Духа отримаємо спокій. (10–15 хвилин)

Покажіть учням брудну футболку й запитайте:

- Що необхідно зробити, щоб її можна було знову надіти?
- Чи буде ваша відповідь іншою, якщо останньою носила цю футболку людина з інфекційним захворюванням?

Скажіть учням, що за часів Старого Завіту одяг, який носився прокаженими, спалювався (див. Левит 13:52).

Прочитайте Учення і Завіти 36:6 і запитайте: Чим контакт з гріхом подібний до контакту із захворюванням? Прочитайте вірші 1–3 і обговоріть, що дається тим, хто кається в гріхах.

Прогляньте з учнями принципи, що містяться в брошурі *Заради зміцнення молоді*. Обговоріть, як заповіді й церковні норми допомагають нам уникнути духовного захворювання.

Учення і Завіти 37–38

Вступ

Церква швидко зростала у Кертленді, штат Огайо, завдяки роботі місіонерів на їхньому шляху до ламанійської місії (див. УЗ 32:1–3). Через три тижні в Огайо було більше членів Церкви, ніж у Нью-Йорку й Пенсільванії. Коли місіонери залишили Кертленд, щоб продовжити свій шлях до Міссурі, вони написали пророкові Джозефу Сміту й запропонували, щоб хтось досвідчений приїхав до Кертленда й допомагав Церкві. Пророк послав Джона Уїтмера. У грудні 1830 року "Джозеф отримав від Джона Уїтмера листа, у якому він просив пророка негайно приїхати до Кертленда й надати допомогу у врегулюванні церковних справ" (Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by His Mother*, ed. Scot Facer Proctor and Maurine Jensen Proctor [1996], 251). Пророк звернувся до Господа й отримав розділ 37, де містилося повеління усім членам Церкви переїхати до Огайо. Це було початком збирання святих останніх днів.

Розділ 38 "підтверджує важливість переходу Церкви до Огайо. [Див. вв. 31–32]. Це одкровення також містить поради й настанови, що допомогли б святым зробити цей перехід з більшою вірою й упевненістю в Спасителя, Який вів їх" (Otten and Caldwell, *Sacred Truths*, 1:181).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь збирає Свій народ, щоб дати мирські й духовні благословення. Ті, хто збираються, зобов'язані допомагати зібратися іншим, ділячись із ними євангелією (див. УЗ 37; 38:9, 15, 31–33, 39–42).
- Ісус Христос (Єгова) є Богом Старого Завіту, Творцем землі й Суддею для всіх у кінці світу (див. УЗ 38:1–8; див. також Вихід 3:14; Іван 8:58; УЗ 29:1; 39:1).
- Під час Другого пришествя Ісуса Христа праведних буде збережено, а злочестивих спалено (див. УЗ 38:8–12, 17–22; див. також 1 Нефій 22:15–17; УЗ 133:41–52).
- Істинних послідовників Ісуса Христа можна розпізнати по тому, як вони ставляться до інших, і по їхній єдності (див. УЗ 38:24–27; див. також Іван 13:34–35).
- Багатства землі стануть прокляттям для святих, якщо ці багатства призведуть до гордовитості. Найбільшим багатством є благословення вічного життя (див. УЗ 38:39; див. також Кн. Якова 2:18–19; Алма 4:7–9; 62:48–49; Геламан 13:21–23).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 89–101.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 74–79.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 37; 38:9, 15, 31–33, 39–42.
Господь збирає Свій народ, щоб дати мирські й духовні благословення. Ті, хто збираються, зобов'язані допомагати зібратися іншим, ділячись із ними євангелією. (15–20 хвилин)

Прочитайте вислів пророка Джозефа Сміта, який подано далі:

“Якою була мета збирання ... Божого народу у будь-який період історії світу?..

Головною метою була побудова дому Господу, де б Він міг відкривати Своему народові обряди Свого дому й слави Свого царства та навчати народ шляху спасіння, бо є певні обряди й принципи, які повинні виконуватися у місці або домі, побудованому для цієї мети, якщо вони явлені й...

Саме для цієї мети Бог збирає Свій народ в останні дні, щоб побудувати дім Господу, аби підготувати їх до обрядів і ендаументів, омивань і помазань тощо” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 307–308).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 37 і запитують:

- Чому, згідно з віршем 1, Джозефу Сміту й Сідні Рігдону було наказано припинити переклад?
- Що вони перекладали, навіщо? (Див. виноску 1a; Путівник по Писаннях, “Переклад Джозефа Сміта”).
- Які три речі мали зробити натомість Джозеф Сміт і Сідні Рігдон, як того бажав Господь?
- Чому Господь хотів, щоб вони зібратися в Огайо? (Див. в. 1).
- Як збирання захистило їх від ворога, про якого згадується у вірші 1?

Прочитайте Учення і Завіти 38:9, 15, 23–27, 31–33, 39–42, коли обговорюватимете наступні запитання:

- Які додаткові причини для збирання в Огайо назвав Господь?
- Який на нас лежить обов'язок щодо піклування про бідних? (Див. вв. 23–27).
- Як ми можемо “поважати” своїх братів і сестер? (вв. 24–25).
- Куди має піти людина, щоб її було “обдаровано силою згори”? (в. 32).
- Як те, про що згадується в цих віршах, захищало святих від їхніх ворогів?
- Який ворог протистоїть членам Церкви в наші дні?
- Яким чином наша праведність і гідність, щоб увійти до храму, захищають нас від ворога в наші дні?
- Який наш обов'язок перед іншими людьми? (Див. в. 41).

Зверніть увагу учнів на те, як Господь захищає святих, якщо вони послухні Його одкровенням. Свідчіть, що сучасний пророк попереджає святих про небезпеку, яка йде від Сатани і його прибічників. Свідчіть про те, як важливо слухати сучасних пророків.

Учення і Завіти 38:1–8. Ісус Христос є Богом Старого Завіту, Творцем землі й Суддею для всіх у кінці світу. (10–15 хвилин)

Попросіть учнів назвати важливі істини, які вони знають про Ісуса Христа, й напишіть їх на дошці. Нехай вони прочитають Учення і Завіти 38:1–8 й доповнять перелік на дошці тим, що нового вони дізналися про Ісуса Христа. Запитайте:

- Як знання про все це допомогло б вам, якби у вас у Нью-Йорку був гарний дім, а Господь попросив вас переїхати до Огайо. Продасте ви свій дім чи ні?
- Як знання про це допомогло б вам жити за церковними нормами, навіть коли б здавалося, що вони важкі або коли інші не живуть за ними?

Зауважте, що коли Господь сказав: “Я є серед вас” (в. 7), Він висловлював Свою любов і турботу. Запитайте: Які почуття у вас викликає знання того, що Господь спостерігає за вами?

Прочитайте наведене далі висловлювання Президента Гарольда Б. Лі:

“І я прийшов сьогодні до вас, не маючи й тіні сумніву у своєму розумі, що знаю про реальність особи, Яка очолює цю Церкву,—нашого Господа й Учителя Ісуса Христа. Я знаю, що це Він. Я знаю, що Він набагато-набагато ближче до нас, ніж ми собі уявляємо. Вони не є Батьком і Господом, які уникають нас. Вони піклуються про нас, допомагаючи підготуватися до появи Спасителя, чий прихід напевно буде незабаром, тому що ознаки, які з’являються, є очевидними” (у Conference Report, Apr. 1973, 180 або *Ensign*, July 1973, 124).

Учення і Завіти 38:8–12, 17–22. Під час Другого пришествя Ісуса Христа праведних буде збережено, а злочестивих спалено. (15–20 хвилин)

Напишіть на дошці речення: *Я хочу, щоб Господь відминив Свій прихід, тому що... і Я з нетерпінням чекаю на прихід Спасителя, тому що...* Запропонуйте учням вибрати речення, яке найкраще описує їхні почуття. Нехай вони напишуть на аркушах слова, якими б закінчувалося обране ними речення.

Обговоріть причини, які висувають люди, коли вони хочуть або не хочуть, щоб прийшов Спаситель. (Нехай учні, при бажанні, поділяться написаним). Прочитайте Учення і Завіти 38:8–12 і знайдіть слова чи фрази, де описано, чому деякі люди бояться приходу Господа. Запитайте:

- Хто ті єдині, хто “витерпить той день”? (в. 8).
- Що означає фраза “чисті, але не всі”? (в. 10).
- Прочитайте Мороній 10:32–33. Як, згідно з цими віршами, ми можемо підготуватися до приходу Спасителя?

Свідчіть, що благословення, якими насолоджуватимуться святі під час приходу Спасителя, гідні того, щоб готуватися до нього. Прочитайте Учення і Завіти 38:17–22 й перерахуйте благословення, які отримають вірні, коли Господь знову прийде. Прочитайте наступне висловлювання Президента Гордона Б. Хінклі:

“Я не знаю, коли прийде Спаситель. Я готовий до зустрічі з Ним. Сподіваюся, що ця зустріч станеться незабаром у цьому сповненому злом світі. Я не знаю. “Прийди, о ти, Царю Царів”. Я можу з упевненістю співати цей гімн” (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 577).

Заохотьте учнів почати так само ставитися до Другого пришествя.

Учення і Завіти 39–40

Вступ

У своєму видінні дерева життя Легій описував велику і простору будівлю. Вона була наповнена людьми, які глузували й показували пальцем на тих, хто скуштував від плоду дерева. Декому з тих, хто скуштував від плоду, “стало соромно перед тими, хто насміхався з них; і вони відступилися на заборонені дороги і зникли” (1 Нефій 8:28). Розділи 39–40 стосуються Джеймса Ковілла, людини, якої торкнувся дух Відновлення. Але його навернення було тимчасовим через страх “утисків і клопоти світу” (УЗ 40:2). Старійшина Гарольд Б. Лі, у той час член Кворуму дванадцятьох, навчав: “Про те, про що у вас сьогодні є свідчення, не буде свідчення завтра, якщо ви нічого для цього не робитимете. Ваше свідчення або зростатиме, або зменшуватиметься, і це залежатиме від вас” (*The Teachings of Harold B. Lee*, ed. Clyde J. Williams [1996], 135).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Якщо ми живемо згідно з принципами й обрядами євангелії, то стаємо дітьми Ісуса Христа (див. УЗ 39:1–6; див. також Мосія 5:7–9).
- Гордовитість, страх переслідувань і клопоти світу можуть призвести нас до того, що ми заперечуватимемо Господа й відвернемося від своїх завітів (див. УЗ 39:7–11; 40; див. також Матвій 13:20–22; 1 Нефій 8:28).
- Слуги Господа покликані проповідувати євангелію перед Другим пришествям Ісуса Христа (див. УЗ 39:17–24; див. також Матвій 28:19–20).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, pp. 79–80.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 39:7–11; 40. Гордовитість, страх переслідувань і клопоти світу можуть призвести нас до того, що ми заперечуватимемо Господа й відвернемося від своїх завітів. (40–45 хвилин)

Покажіть свою дитячу фотографію. Попросіть учнів розповісти, як ви змінилися. Прочитайте 1 Самуїлову 16:7 і коротко опишіть, як змінилося ваше серце протягом цих самих років. Попросіть учнів порівняти підзаголовки до Учення і Завіти 39 і 40 і визначити, що сталося за менш ніж місяць. Запитайте:

- Як змінилося серце Джеймса Ковілла?
- Що, на вашу думку, змусило його так швидко відкинути слово Господа?

Прочитайте Учення і Завіти 39:7–9. Запропонуйте учням знову проглянути вірш 7 і вставити своє ім'я замість "Джеймс". Запитайте, чи думають вони, що Господь покликав би їх на ім'я і сказав, що Він бачить їхні вчинки й знає їх. Запитайте:

- Чому Господь спостерігає за вами й знає вас?
- Які почуття міг викликати у Джеймса Ковілла вірш 8?
- Що означає, що його серце є праве перед Господом?
- Чи завжди було правим серце Джеймса Ковілла перед Господом? Що йому раніше довелося подолати?

Прочитайте наступний вислів Президента Езри Тефта Бенсона:

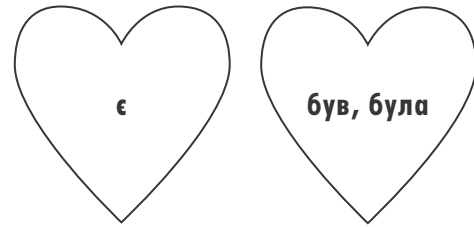
“Взагалі, гордовитість—це концепція підходу до життя “як я хочу”, а не “як Ти хочеш”.

Гордовитість характеризується скоріше поняттям “Що я хочу від життя?”, ніж “Як Бог хоче, щоб я розпорядився своїм життям?” Це норовливість, яка протистоїть волі Бога. Це страх перед людиною, більший за страх перед Богом” (у Conference Report, Apr. 1986, 5–6 або *Ensign*, May 1986, pp. 6–7).

Нехай учні звернуться до підзаголовку до Учення і Завітів 39 і запитайте, якою роботою займався Джеймс Ковілл протягом сорока років. Прочитайте вірші 10–11 і обговоріть, чому Господь сказав, що Джеймс Ковілл виконуватиме більшу роботу. Запитайте: Яке слово у вірші 11 показує, що обіцяні благословення обумовлені?

Порівняйте Учення і Завіти 39:8 і 40:1. Запитайте: Яке слово в Ученні і Завітах 40:1 свідчить, що серце Джеймса Ковілла змінилося?

Намалюйте на дошці поданий малюнок. Обговоріть, чому слово *було* є важливим. Поділіться наступними висловлюваннями (або підберіть самостійно) і попросіть учнів описати, як відрізняється речення, коли замість *є* вживається *було*.

Хіроші _____ морально чистим.

Одрі _____ вірною у дотриманні Слова мудрості, у тому числі щодо вживання наркотиків.

Антоніо _____ постійним у читанні Писань і щоденній молитві.

Марія _____ послідовною у підготовці до запечатування в храмі.

Нехай учні напишуть послання з Учення і Завітів 40:2 власними словами. Запропонуйте кільком з них поділитися написаним. Обговоріть:

- Що означає *відразу*? (Негайно).
- Чому Сатана відразу спокушає того, хто отримав одкровення?
- Що змусило Джеймса Ковілла відкинути слово Господа?
- Прочитайте вірш 3. Що, згідно з цими віршами, змусить робити Джеймса його страх переслідувань і клопоти світу?

Прочитайте притчу про сіяча (див. Матвій 13:3–8, 18–23). Нехай учні скажуть, які вірші описують Джеймса Ковілла і чому. Запропонуйте їм коротко написати, пояснюючи, як можна зміцнити своє свідчення й бути вірним укладеним завітам.

Учення і Завіти 41

Вступ

У грудні 1830 року святым було наказано переїхати до Огайо (див. УЗ 37:3). У кінці січня пророк Джозеф Сміт, його дружина Емма, Сідні Рігдон і Едвард Партрідж поїхали з Нью-Йорку до Огайо. Більшість нью-йоркських святих послідували за ними у наступні чотири чи п'ять місяців. Переїзд не був легким для перших святих. Деякі не хотіли залишати свої ферми й домівки або боялися, що втратять гроші чи не зможуть продати своє майно. Однак більшість святих переїхала.

Членство у Церкві може стати причиною не менш важких випробувань для сучасних святих. У розділі 41 Господь описує Своїх учнів як таких, хто “приймає Мій закон і виконує його” (УЗ 41:5). Як сказав старійшина Ніл А. Максвелл з Кворуму дванадцятьох: “Кожного дня ми встановлюємо ступінь нашого учнівства. Кожного дня ми відповідаємо на запитання: “Хто на боці Господа? Хто?” (у Conference Report, Apr. 1992, 57 або *Ensign*, May 1992, 39).

В Ученні і Завітах 38:32 Господь обіцяв святым, що Він відкриє Свій закон, коли вони переїдуть до Огайо. Посилання на “закон” у розділі 41 стосується виконання цього пророцтва у розділі 42.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

Примітка: Перш ніж готуватися до уроків, з молитвою вивчіть матеріал і розгляньте подані нижче принципи.

- Господь з радістю благословляє тих, хто слухає Його і виконує Його закони; вони є Його учнями (див. УЗ 41:1–5; див. також Іван 8:31; 15:4–8; УЗ 84:87–91).
- Єпископи покликані Господом, підтримані голосами членів Церкви й висвячені на свою посаду (див. УЗ 41:9–11; див. також 1 Тимофію 3:1–7).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 89–92, 96, 98–99, 120.

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 81–82.

Запропонований хід уроку

Примітка: Готуючись до викладання даної теми, виберіть пропозиції, подані в цьому розділі, або скористайтеся власними ідеями.

Учення і Завіти 41:1–5. Господь з радістю благословляє тих, хто слухається Його і виконує Його закони; вони є Його учнями. (10–15 хвилин)

Розкажіть учням, як Церкву було встановлено в Кертленді, штат Огайо (див. історичну довідку до розділу 32 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, с. 66, абзаци 2–3). Нехай учні розглянуть фотографію магазину “Newel K. Whitney and Company”, вміщену в кінці Писань (7). Розкажіть про першу зустріч пророка Джозефа Сміта і Ньюела К. Уїтні (див. *Church History in the Fulness of Times*, сс. 90–91, абзаци 2–3 після “Gathering to Ohio Begins”). Поясніть, що близько половини розділів в Ученні і Завітах були дані пророкові в Огайо.

Запитайте:

- Що означає радіти чомусь?
- Що ви робите з радістю?
- Прочитайте Учення і Завіти 41:1. У чому, згідно з цими віршами, Господь має радість?
- Як Господь благословив ваше життя?
- Що ви робили, щоб мати ці благословення?

Напишіть на дошці *учень Христа* і попросіть учнів дати визначення цього словосполучення. Прочитайте Учення і Завіти 41:2–5 й порівняйте визначення учнів з визначенням Господа. Поділіться наступним висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі:

“Немає нічого більш важливого за те, ніж прислухатися до слів [Господа]. Якщо ми Його учні, то в нашому серці немає місця суперечкам, немає місця задрощам, немає місця підлості. Там не може бути нічого подібного” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 243).

Обговоріть, як ми можемо бути кращими учнями Христа.

Учення і Завіти 42

Вступ

Пророк Джозеф Сміт описав розділ 42 як “такий, що містить закон Церкви” (*History of the Church*, 1:148). Мета законів Господа не обмежувати нашу свободу або задоволення, а принести благословення (див. УЗ 130:21). Його закони настільки важливі для нашого щастя, що Він обіцяє увінчати тих, хто слухає Його, “благословеннями згори, так, і заповідями немало” (УЗ 59:4). Уявіть-но тільки—бути благословеним заповідями!

Старійшина Джордж Альберт Сміт, тоді член Кворуму дванадцятьох, висловив таку глибоку думку:

“Коли я був дитиною, то вважав, що у Господа так усе влаштовано ... в цьому житті, що мені слід виконувати певні закони, а інакше прийде швидка відплата [покарання]. Але коли виріс, я засвоїв і інші уроки, й тепер закони Господа для мене ... є солодкою музикою голосу нашого Батька на небесах у Його милості до нас. Вони є нічим іншим, як повчанням і порадою люблячого Батька, Який більше турбується про наше благополуччя, ніж можуть земні батьки. І згодом, те, що колись для мене називалося суворим словом “закон”, стало люблячою, лагідною порадою всемудрого Небесного Батька” (у Conference Report, Oct. 1911, 43–44).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Закони Господа благословляють Його дітей. Його закони не є тягарем, який обмежує свободу, але можливостями, які приносять радість (див. УЗ 42; див. також УЗ 130:20–21).
- Нам заповідано навчати євангельських принципів з Писань, як підказує Дух. Дух буде супроводжувати наше навчання, якщо ми будемо молитися з вірою й виконувати завіти й заповіді євангелії (див. УЗ 42:12–17; див. також 1 Коринтянам 2:4, 10–11; 2 Нефій 33:1; УЗ 50:13–18; 52:9).
- Якщо ми не каємося, то повинні страждати від наслідків своїх гріхів (див. УЗ 42:18–29, 74–93).
- Ті, хто відмовляються каючись у своїх хтивих бажаннях, відкидають віру і втрачають Духа (див. УЗ 42:23; див. також Матвій 5:27–28; УЗ 63:16).
- Святі, які живуть за законом посвячення, вступають у завіт пам’ятати про бідних, посвячуючи своє майно Церкві Спасителя (див. УЗ 42:30–42, 53–55, 70–73; див. також УЗ 51:5–8).

- Коли ми хворіємо, Господь радить шукати благословення священства й належної медичної допомоги (див. УЗ 42:43–44; див. також Якова 5:14–16).
- Смуток внаслідок втрати близької людини є виправданим, але смерть не є трагедією для тих, хто живе за євангелією (див. УЗ 42:44–52).
- Одкровення й відповіді на молитву приходять, якщо ми шукаємо їх (див. УЗ 42:56–58, 61, 68; див. також Матвій 7:7–11; Алма 26:22).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 89, 95–99.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 82–86, 393–397.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 42. Закони Господа благословляють Його дітей. Його закони не є тягарем, який обмежує свободу, але можливостями, які приносять радість. (15–20 хвилин)

Напишіть на дошці кілька законів (наприклад, не перевищувати швидкість, не красти, сплачувати податки). Обговоріть наступні запитання:

- Чи вважаєте ви ці закони необхідними? Чому так або ні?
- Як змінилося б ваше місто або країна, якби не існувало законів?
- Які ви знаєте закони Бога?
- Як ці закони впливають на наше щастя?

Напишіть наступний вислів пророка Джозефа Сміта на дошці або покажіть його за допомогою діaproектора. Нехай учні мовчки прочитають його:

“Щастя є метою й задумом нашого існування і буде вінцем його, якщо ми простуватимемо стежкою, що веде до нього; а стежка ця—добросесність, праведність, вірність, святість й дотримання всіх заповідей Божих. Але ми не можемо дотримуватися усіх заповідей, спочатку не дізнавшись про них, і ми не зможемо сподіватися, що будемо знати всі з них або більше, ніж знаємо тепер, якщо не будемо виконувати або дотримуватися тих, що вже маємо” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 255–256).

Прочитайте з учнями Учення і Завіти 38:32 й попросіть їх позначити, що Господь пообіцяв дати святым, коли вони переїхали до Огайо. Запропонуйте, щоб вони також позначили перехресні посилання до слова *закон* (див. виноску 32в). Прочитайте підзаголовок до Учення

і Завітів 42. Запитайте: Чому Господь дав низку законів Своїй молодій Церкві?

Напишіть на дошці наступну вправу. Нехай учні швидко прочитають посилання зліва й знайдуть відповідні їм висловлювання справа. Обговоріть відповіді разом з учнями під час перевірки їхньої роботи всім класом.

___ 1. УЗ 42:4–17	A. Закон Господа стосовно керівництва Церквою даний у Писаннях.
___ 2. УЗ 42:18–29	B. Закони стосовно того, як навчати євангелії, особливо місіонерам.
___ 3. УЗ 42:30–42	V. Закони стосовно дій священства у випадку скоєння серйозних гріхів.
___ 4. УЗ 42:43–52	G. Закони моралі.
___ 5. УЗ 42:56–60	D. Закон посвячення.
___ 6. УЗ 42:74–93	E. Закони стосовно надання благословення хворим.

(Відповіді: 1–Б, 2–Г, 3–Д, 4–Е, 5–А, 6—В).

Прочитайте Учення і Завіти 130:20–21 й обговоріть взаємозв'язок між послухом і благословеннями. Запропонуйте учням вибрати один із законів, що у вправі, й пояснити, яке ми можемо отримати благословення, виконуючи його.

Прочитайте висловлювання Джорджа Альберта Сміта, що міститься у вступі до розділу 42 (с. 76).

Учення і Завіти 42:12–17. Нам заповідано навчати євангельських принципів з Писань, як підказує Дух. Дух буде супроводжувати наше навчання, якщо ми будемо молитися з вірою й виконувати завіти й заповіді євангелії. (20–25 хвилин)

Запитайте учнів:

- Які нагоди для навчання можуть мати члени Церкви за своє життя? (Напишіть відповіді на дошці).
- Які з цих можливостей, найвірогідніше, потребуватимуть використання Писань?

Запропонуйте учням поговорити про можливості навчати з Писань, які вони вже мали.

Напишіть на дошці наступні посилання й запитання:

УЗ 42:12–17; 50:13–14, 17–18, 21–22

1. Що має бути нашим джерелом для навчання?
2. Яку роль у навчанні євангелії відіграє Святий Дух?
3. Яка роль належить учителю, коли він викладає євангелію?

Нехай учні уважно прочитають вірші, щоб відповісти на запитання. Ви можете попросити їх писати відповіді й вірш, у якому вони їх знайшли, під кожним запитанням. Обговоріть їхні знахідки. Якщо вам буде потрібна допомога в обговоренні, скористайтеся наведеними далі висловлюваннями.

1. Що має бути нашим джерелом для навчання?

“Ви повинні навчати євангелії, користуючись як джерелом і авторитетним доказом Головними трудами Церкви й словами тих, кого Бог покликав керувати Своїм народом у ці дні” (J. Reuben Clark Jr., “The Charted Course of the Church in Education,” in *Charge to Religious Educators*, 3rd ed. [1994], 7).

“Я не знаю більше про євангелію, ніж те, що я дізнався з Головних трудів. Коли я п’ю із джерела, я хочу набрати води там, де вона виходить із землі, а не вниз по течії, де в нього заходить худоба. Я вдячний за пояснення інших людей, але коли справа стосується євангелії, нам слід ознайомитися з тим, що сказав Господь” (Marion G. Romney, in J. Richard Clarke, in *Conference Report*, Oct. 1982, 19; or *Ensign*, Nov. 1982, 15).

2. Яку роль у навчанні євангелії відіграє Святий Дух?

“У євангелії Ісуса Христа є головне правило: “І Дух буде дано вам молитвою віри; і якщо ви не отримаєте Духа, ви не будете навчати” (див. УЗ 42:14). Я звертаю увагу на наказовий спосіб дієслова *не будете* у цьому вірші, який вказує, що без Святого Духа ми не лише не можемо добре навчати, або, що навчання в дійсності не відбудеться, але, що звучить більш категорично, Господь забороняє нам навчати без Духа. “Ви не будете навчати”—звучить для мене як заповідь” (Jeffrey R. Holland, in CES videoconference, 20 June 1992).

“Учення набуває силу тоді, коли Святий Дух підтверджує, що воно істинне. Ми готуємо тих, кого навчаємо, докладаючи до цього всіх зусиль, отримати ледь чутну підказку спокійного тихого голосу. Для цього необхідно мати хоч якусь віру в Ісуса Христа. Для цього необхідно хоч трохи смирення, бажання підкоритися волі Спасителя стосовно нас” (Henry B. Eyring, in *Conference Report*, Apr. 1999, 95; or *Ensign*, May 1999, 74).

“Учителі й учні мають прагнути Духа протягом уроку. Людина може викладати глибокі істини, а учні можуть залучатися до обговорення, щоб глибше розглянути тему, але якщо відсутній Дух, усе це не справить могутнього впливу на душу.

Коли під час навчання євангелії присутній Дух, “сила Святого Духа доносить це [повідання] до сердець дітей людських” (2 Нефій 33:1)” (*Збірник інструкцій Церкви, книга 2: Провідники священства й допоміжних організацій* [2000], с. 300).

3. Яка роль належить учителю, коли він викладає євангелію?

“Ми не можемо сподіватися, що зможемо впливати на інших у тому, що стосується чеснот, якщо ми не живемо чеснотним життям. Приклад нашого життя матиме більший вплив, ніж усі проповідання, до яких ми можемо вдаватися. Ми не можемо сподіватися, що підніmemo інших, якщо самі не стоїмо на сходинку вище” (Gordon B. Hinckley, in Conference Report, Oct. 1975, 57 або *Ensign*, Nov. 1975, 38–39).

“Ми повинні ... переконати наших учителів говорити більше від серця, а не від підручника, щоб передати свою любов до Господа й цієї дорогоцінної роботи, і якимось чином це запалить вогонь у серцях їхніх учнів” (Gordon B. Hinckley, *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 619–20).

“Учитель євангелії ніколи не задовольниться простою передачеюповідання або виголошеннямповіді. Першокласний учитель євангелії хоче допомогти в роботі Господа, щоб принести вічне життя Його дітям” (Dallin H. Oaks, in Conference Report, Oct. 1999, 103; or *Ensign*, Nov. 1999, 80).

Запропонуйте учням розповісти про вчителів, які використовували ці принципи під час навчання. Запитайте, як це вплинуло на навчання учнів.

Прочитайте наступне висловлювання старійшини Далліна Х. Оукса з Кворуму дванадцятьох:

“Писання є найголовнішим джерелом нашого розуміння євангелії Ісуса Христа.

Ми повинні також пам’ятати, що коли читаємо Писання, наш розум потребує просвітлення Духом Господа. Оскільки слова в Писаннях було написано

(або проголошено) під впливом Святого Духа, їх неможливо правильно зрозуміти, якщо не мати впливу Святого Духа під час читання” (“*Studying the Scriptures*,” address delivered on the BYU—Hawaii campus, 14 Mar. 1986, 6, 8; see also 2 Timothy 3:16; 2 Peter 1:21).

Учення і Завіти 42:30–42, 53–55, 70–73. Святі, які живуть за законом посвячення, вступають у завіт пам’ятати про бідних, посвячуючи своє майно Церкві Спасителя. (40–45 хвилин)

Перед початком уроку скористайтеся стрічкою або маркером, щоб позначити лінію на кожній із шести склянок. На склянках позначте лінію на різних рівнях. Наповніть одну склянку по позначку, три—вище позначок на них, а дві—нижче позначених ліній. (Ви можете скористатися забарвленою водою). На графіні прикріпіть напис: *Комора єпископа*.

Покажіть учням газетну статтю, де обговорюється погане становище бідних або зусилля, спрямовані на допомогу їм. Запитайте: Як довго на землі існують бідні люди? Прочитайте Повторення 15:11; Лука 14:12–14; Кн. Якова 2:17–19. Запитайте: Що заповідав Господь стосовно бідних? Учні мають зрозуміти, що Господь у всі віки заповідав нам піклуватися про бідних.

Покажіть учням склянки. Напишіть на дошці *посвячувати* й запитайте, що це слово означає. Нехай хтось із учнів знайде визначення в путівнику (див. рубрику “Розуміння Писань” до УЗ 42:30–42) і напише його на дошці. Нехай клас прочитає Учення і Завіти 42:30, а ви запитайте, що означає слово *власність* (земля, гроші, інше майно).

Поділіться наступним висловлюванням президента Рубена Дж. Кларка молодшого, який був радником у Першому Президентстві:

“Основний принцип усіх одкровень, що стосуються [закону посвячення], полягає в тому, що все, чим ми володіємо, належить Господу; отже, Господь може звернутися до нас, вимагаючи частину нашого майна або все майно, яке ми маємо, тому що воно належить Йому [див. УЗ 104:14–17, 54–57]” (у Conference Report, Oct. 1942, 55).

Запитайте: Як нагадування про те, що “все, що ми маємо, належить Господу” впливає на наше ставлення до турботи про бідних? Запропонуйте учням пам’ятати про цей принцип, коли ви обговорюватимете закон посвячення.

Поясніть, що лінії на склянках символізують потреби й праведні бажання різних сімей. Вода символізує добробут або кошти сім’ї. Поставте порожній графин з написом “Комора єпископа” поряд із склянками. Нехай учні про-

читають Учення і Завіти 42, запитайте: Який перший крок в житті за законом посвячення? Вилийте всю воду зі склянок до графина.

Прочитайте вірш 32 і знайдіть наступний крок. Розлийте воду з графина по склянках до мітки на кожній. Запитайте: Хто вирішує, скільки кожна сім'я отримує? Поясніть, що це рішення було прийняте єпископом з головою сім'ї. Якщо необхідно, поділіться наступною порадою пророка Джозефа Сміта і Першого Президентства Едварду Партриджу, першому єпископу Церкви:

“Усе, що стосується посвячення, повинно робитися зі спільної згоди обох сторін; бо якщо надати єпископу владу вирішувати, скільки матиме кожна людина, і якщо ця людина не матиме вибору, окрім як змиритися з рішенням єпископа, то це дає йому більше влади, ніж має цар; а з іншого боку, якщо дозволити кожному сказати, скільки він потребує, а єпископ буде змушений підкоритися цьому присуду, то це означає втягти Сіон у плутанину, а з єпископа зробити раба” (*History of the Church*, 1:364).

Покажіть учням воду, яка залишилася у графіні. Прочитайте вірші 33–35 і запитайте, для чого потрібен “залишок”. (Допомагати бідним, фінансувати церковні споруди, додати іншим членам Церкви їхнього управління). Запитайте: Як міг закон посвячення бути благословенням для Церкви?

Намалюйте на дошці наступну таблицю або покажіть її за допомогою діапроектора. Запропонуйте бажаючим пояснити, як кожна частина таблиці розповідає про частину закону посвячення.

Як діє закон посвячення (Див. УЗ 42:30–35)

Прочитайте вірші 40–42 й обговоріть, які якості повинна мати людина, щоб жити за цим законом. Запитайте:

- Які вимоги щодо фінансів Господь дав членам Церкви у наш час?
- Яким чином десятина й пожертвування від посту благословляють бідних?
- Що є спільного між десятиною й пожертвуванням від посту та законом посвячення?
- Що ще ми можемо посвячувати Господу, крім грошей?

Поясніть, що хоча нам не наказано жити за законом посвячення таким самим чином, як першим святым, закон усе ще діє і в наш час. Поділіться наступним висловлюванням. Президент Спенсер В. Кімбол навчав:

“Ми повинні покласти на олтар і пожертвувати всім, чого буде вимагати Господь. Ми починаємо, коли приносимо “скрушене серце і упокорений дух”. Ми продовжуємо, докладаючи всіх зусиль у виконанні дорученої нам роботи і покликань. Ми дізнаємося про свій обов’язок і в усьому виконуємо його. Нарешті, ми посвячуємо свій час, таланти й кошти, як закликають до цього наші провідники і як підказує Дух. У Церкві, як і в службах допомоги, ми можемо найти втілення кожній здібності, кожному праведному бажанню, кожному імпульсу піклування про інших. Нехай це буде доброволець, батько, домашній учитель, єпископ або сусід, нехай це буде візитна сестра, мати, домогосподарка або друг—існує багато можливостей віддавати себе повністю. І коли ми будемо віддавати, то побачимо, що “жертвування приносить небесні благословення!” (*Hymns*, no. 147). І в кінці ми зрозуміємо, що то зовсім не було жертвою” (у Conference Report, Apr. 1978, 123–24 або *Ensign*, May 1978, 81).

Президент Меріон Г. Ромні, який був радником у Першому Президентстві, сказав:

“Я сподіваюся, що усі ми розуміємо, як наше посвячення Господу—чи то час, чи робота, чи гроші—поєднуються, щоб полегшити страждання, і в той же час освячуючи як того, хто дає, так і того, хто приймає” (у Conference Report, Apr. 1977, 118 або *Ensign*, May 1977, 92).

Запитайте: Як сплата десятини й пожертвувань і служіння в Церкві благословляє як того, хто дає, так і того, хто отримує? Запропонуйте учням назвати способи, у які вони можуть посвячувати своє ставлення, час і здібності для служіння Господу.

Учення і Завіти 42:43–44. Коли ми хворіємо, Господь радить шукати благословення священства й належної медичної допомоги. (5–10 хвилин)

Візьміть в одну руку пляшечку з освяченою олією, а в іншу—пляшечку з ліками. Запитайте учнів: На що з показаного ми можемо покладатися, коли хворіємо? Запропонуйте учням знайти відповідь, яку дав на це запитання Господь, у Якова 5:14–15; Ученні і Завітах 42:43–44. Обговоріть наступні запитання:

- Яку користь можуть мати “трави і м’яка їжа” для зцілення хворих?
- Як “трави і м’яка їжа” пов’язані з пляшечкою з ліками?

Поділіться наступним висловлюванням. Президент Бригам Янг сказав:

“Коли ми хворіємо й просимо Господа зцілити нас і зробити для нас усе, що необхідно зробити, то, згідно з моїм розумінням євангелії спасіння, я так само можу просити, щоб Господь змусив пшеницю й кукурудзу зростати, без того, щоб я зорав для цього землю і засіяв її. На мою думку, дуже важливо користуватися усіма засобами, які прийшли до мене через знання, і просити Небесного Батька в ім’я Ісуса Христа освятити ці засоби для зцілення мого тіла.

Але припустимо, що ми подорожуємо горами, ... і одна або дві людини захворіли, а в наявності немає ніяких ліків і взяти їх ніде, що тоді робити? Згідно зі своєю вірою просіть Господа Всемогутнього ... зцілити хворих. Це—наш привілей, коли, потрапивши в таку ситуацію, ми не можемо нічого вдіяти, щоб допомогти самотужки. Тоді Господь і Його служителі зможуть зробити все. Але коли це в моїх силах—мій обов’язок зробити все, що необхідно” (*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1941], 163).

Старійшина Рассел М. Нельсон, член Кворуму дванадцятьох і лікар за фахом, сказав:

“Найбільше духовна сили проявляється у слухняності законам як Бога, так і людини. Як свобода діяти, так і вправність наших дій витікають із закону.

Я ще раз добре навчився цього від Президента [Спенсера В.] Кімбола. Одного разу, коли йому була необхідна операція, яку я мав виконувати, він спочатку попросив мене дати йому благословення священства. Після цього він сказав: “Тепер ви можете продовжувати робити те, що повинно бути зроблено, аби благословення діяло”.

Він знав, і я знав, що навіть пророк Бога не може бути винятком для закону” (у Conference Report, Oct. 1984, 38 або *Ensign*, Nov. 1984, 30–31).

Учення і Завіти 42:44–52. Смуток внаслідок втрати близької людини є виправданим, але смерть не є трагедією для тих, хто живе за євангелією. (15–20 хвилин)

Примітка: Будьте чуйними до почуттів тих, хто, можливо, нещодавно пережив смерть близької людини. Висловлювання на сторінках 85–86 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* зможе вам стати у нагоді, коли ви вивчатимете цей блок з Писань з вашими учнями.

Запитайте:

- Чи був хтось із вас нещодавно на похороні?
- Що, на вашу думку, переживали члени родини?

Покажіть одну або більше ілюстрацій воскреслого Спасителя (наприклад, з набору ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 233–235). Свідчіть, що завдяки Спокуті Ісуса Христа кожен житиме знову. Прочитайте Учення і Завіти 42:45 й обговоріть, чому, навіть коли ми знаємо про Воскресіння, природно плакати про тих, хто помирає. Прочитайте наступне твердження старійшини Рассела М. Нельсона:

“Незалежно від віку ми оплакуємо наших близьких, які померли. Журба є одним із найсильніших проявів чистої любові” (у Conference Report, Apr. 1992, 101 або *Ensign*, May 1992, 72).

Прочитайте вірші 46–47 і запитайте: Чому смерть може бути “солодкою” для тих, хто дотримувався своїх завітів? Попросіть учнів уважно прочитати 48–52 і запитайте:

- Що означає фраза: “не призначений до смерті”? (Див. коментар до УЗ 42:48 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 85–86).
- Яким чином сила віри може благословити людину?
- Чому людина з великою вірою може терпіти захворювання або інші недуги роками?
- Чи завжди Господь зцілюватиме нас від хвороб? Чому ні?

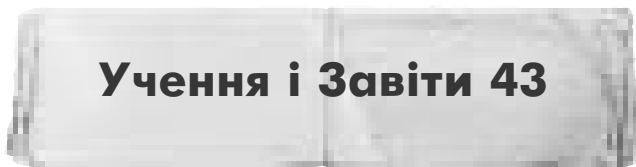
Поділіться наступними роздумами президента Спенсера В. Кімбола, у той час президента Кворуму дванадцятьох:

“Якби усіх хворих, за кого ми молимося, було зцілено, якби усіх праведних було захищено, а злочестивих знищено, увесь задум Батька було б зведено нанівець. Жодна людина не жила б вірою.

Було б дуже мало або й зовсім не було б суму, розчарувань або навіть смерті, а якби так сталося, не було б і радості, успіху, воскресіння й вічного життя. Будучи людьми, ми вилучили б з нашого життя

фізичний біль і розумові страждання й забезпечили б собі постійну безтурботність і комфорт, але коли б нам довелося закривати двері перед сумом і стражданнями, ми могли б не впустити наших найбільших друзів і покровителів. Страждання можуть зробити людей святими, якщо вони навчаються терпінню, довгостраждання й самоопануванню” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 97–98).

Нехай учні проглянуть Учення і Завіти 42:43–52. Запропонуйте їм позначити вірші, що їх найбільше вразили, й коротко написати, як ці вірші можуть допомогти їм.

Вступ

Розділ 43 був одним з одкровень, даних невдовзі після того, як пророк Джозеф Сміт прибув до Кертленда, штат Огайо. Нові члени Церкви часом не розуміли, який порядок і спосіб отримання Церквою одкровень. Деякі з перших святих були під впливом заяв про отримання одкровень Гайрумом Пейджем (див. УЗ 28), місис Хаббл (див. УЗ 43) і шейкерами (див. УЗ 49). У кожному випадку Господь виправляв свій народ через істинного пророка. Ці розділи підтверджують, що лише одну людину призначено отримувати одкровення для всієї Церкви.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Лише Президент Церкви отримує заповіді й одкровення для всієї Церкви. Члени Церкви підтримують пророка своєю вірою, молитвами і діями (див. УЗ 43:1–7, 12–14; див. також Амос 3:7; УЗ 1:38; 28:2–8).
- Божі слуги повинні навчати Духом і закликати всіх людей до покаяння. Перед тим як прийти, щоб судити, Господь також буде свідчити людям через гromи, блискавки, землетруси, град і голод (див. УЗ 43:7, 15–25; див. також УЗ 42:12–14; 50:15–22; 88:81–92).
- Мета церковних зборів—навчати й наставляти одне одного, навчатися Божим законам і ставати освяченими (див. УЗ 43:8–10; див. також Мороній 6:5–9; УЗ 46:2).
- Тисячоліття—це період миру й праведності протягом тисячі років, коли Сатану буде зв’язано (див. УЗ 43:18, 26–33; див. також Ісаїя 65:17–25; 1 Нефій 22:26).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 92–95.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 87–90.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 43:1–7, 12–14. Лише Президент Церкви отримує заповіді й одкровення для всієї Церкви. Члени Церкви підтримують пророка своєю вірою, молитвами і діями. (20–25 хвилин)

Напишіть на дошці наступне висловлювання пророка Джозефа Сміта:

“Це суперечить порядку Бога, щоб будь-який член Церкви або хтось інший отримував настанови для тих, хто має більші повноваження, ніж вони самі” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 21).

Запитайте учнів, чи можуть вони пригадати якийсь уривок із Писань, який вони вчили, що його можна застосувати до цього висловлювання (див. УЗ 28:1–7; див. також УЗ 42:11–13). Поділіться з учнями історичною довідкою до розділу 43 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 87). Нехай вони уважно прочитають Учення і Завіти 43:1–7, 12–14 і знайдуть відповіді на такі запитання:

- Хто був призначений Господом слугою, коли було отримано це одкровення? (Див. вв. 2, 12).
- Хто отримує одкровення для Церкви? (Див. вв. 3–5).
- Як обирається пророк? (Він призначається Богом і висвячується; див. в. 7; див. також вступ до статті “Наступництво в президентстві” [с. 236]).
- Що тут означає фраза “увійде воротами”? (Його буде підтримано людьми, а не обрано таємно).
- Яке благословення, згідно з віршем 6, ми отримуємо завдяки цьому принципу?
- Чому так важливо не бути обманутим?
- Що ми можемо робити, щоб підтримати пророка в тій роботі, яку доручив йому Господь? (Див. вв. 12–13).
- Кого Господь призначив бути Його слугою в наш час?

Поділіться наступним висловлюванням старійшини Гарольда Б. Лі, у той час члена Кворуму дванадцятьох:

“Коли Господь хоче змінити щось, що Він нам уже сказав, то Він дасть це Своему пророкові, а не [комусь іншому]. Чи ви вважаєте, що маючи Свого пророка на землі Господь буде застосовувати якість обхідні засоби, щоб давати одкровення Своїм дітям?”

Саме для цього й існує пророк, і коли Господь хоче щось дати цій Церкві, Він дасть це Президентові” (“The Place of the Living Prophet, Seer, and Revelator,” in *Charge to Religious Educators*, 2nd ed. [1982], 109).

Учення і Завіти 43:8–10. Мета церковних зборів—навчати й наставляти одне одного, навчатися Божим законам і ставати освяченими. (5–10 хвилин)

Запитайте учнів, які з нещодавно відвіданих церковних зборів їм сподобалися. Запитайте: Чому вони вам сподобалися? Нехай учні прочитають Учення і Завіти 43:8–10 й пошукають відповіді на такі запитання:

- Що, за словами Господа, ми повинні робити, коли “збираємося разом”? (Див. також УЗ 42:12–14).
- Що означає слово *напучувати*? (Навчати або зміцнювати).
- Що ми маємо вивчати й обговорювати на наших зборах?
- Що ви можете робити, щоб краще навчатися і приймати настанови на зборах?
- Які благословення обіцяє Господь?
- Що означає бути “освяченим”? (Стати святим).

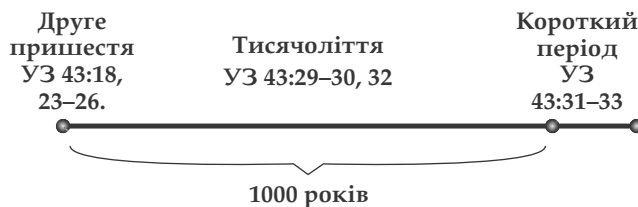
Поділіться наступним висловлюванням старійшини Джина Р. Кука, сімдесятника:

“Одного разу якийсь чоловік запитав Президента Спенсера В. Кімбола: “Що ви робите, коли потрапляєте на нудні причасні збори?” Якусь мить Президент Кімбол помовчав, а потім сказав: “Я не знаю. Я ніколи не бував на таких”. Це цікаво, чи не так? Це підказує мені, що справжні збори були у Президента Кімбола з Господом, крім того, що відбувалося на причасних зборах. Якщо ви лише приходите на [збори], ви знаходитеся не на тих зборах, і ви пропускаєте більшість того, що промовляється. Те саме стосується й інших зборів. Якщо ви приходите на збори, підготувавши серце, щоб на ньому писав Господь, то так і станеться” (у “Learning Gospel Is Lifetime Pursuit,” *Church News*, 24 Mar. 1990, 10).

Учення і Завіти 43:18, 26–33. Тисячоліття—це період миру й праведності протягом тисячі років, коли Сатану буде зв’язано. (15–20 хвилин)

Виріжте кілька газетних статей і запитайте учнів:

- Якби ви були журналістом газети, про яку з цих історій ви, скоріш за все, написали? Чому?
- Які сучасні події найбільше хвилюють вас? Чому?
- Про яку подію в історії світу (минулу, сучасну або майбутню) ви б найбільше хотіли розповісти?
- Про яку подію було пророковано в Ученні і Завітах 43:29?

Намалюйте подану шкалу часу на дошці. Нехай кожен учень прочитає одну з підбірок віршів й перерахує те, що станеться протягом цього періоду. Попросіть кожного поділитися знахідками з класом.

Запитайте: Яким чином Сатану буде зв’язано протягом Тисячоліття? Президент Джордж К. Кеннон, який був радником у Першому Президентстві, сказав:

“Сатану буде зв’язано силою Бога; але його також буде зв’язано рішучістю Божого народу не слухатися його, не підкорятися його владі” (у *Conference Report*, Oct. 1897, 65; див. також УЗ 45:55).

Президент Кеннон пояснив, що після того, як злочестивих буде знищено під час Другого пришествя Христа,

“праведних буде залишено, й завдяки їх праведності Господь матиме до них милість; вони, користуючись своєю свободою волі праведно, привернуть до себе Його благословення такою мірою, що Сатану буде зв’язано” (*Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, ed. Jerreld L. Newquist, 2 vols. [1957], 1:87; див. також 1 Нефій 22:26).

Нехай учні порівнюють Учення і Завіти 43:20–22 і 1 Нефій 22:16–17 й обговорять, як ми можемо краще підготуватися до Другого пришествя Ісуса Христа. Запропонуйте їм написати на аркушах паперу, яким чином особисто вони готуються до Його приходу.

Учення і Завіти 44

Вступ

Коли Церкву було організовано, Господь заповів членам Церкви регулярно проводити конференції (див. УЗ 20:61). Розділ 44 закликає на четверту конференцію Церкви. Ця конференція відбулася 3 червня 1831 року й була першою в Кертленді. Президент Спенсер В. Кімбол сказав: “Мета [генеральної] конференції полягає в тому, щоб ми могли поновити віру, зміцнити свідчення й навчитися шляхам Господа від належним чином призначених і вповноважених слуг” (у *Conference Report*, Apr. 1975, 4 або *Ensign*, May 1975, 4).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Коли вірні члени Церкви збираються на конференції разом зі своїми провідниками, Господь проливає на них Свій Дух (див. УЗ 44:1–2).
- Господь заповідає, щоб Церкву було організовано згідно із законами країни (див. УЗ 44:4–5).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 100–101.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 90–91.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 44:1–3. Коли вірні члени Церкви збираються на конференції зі своїми провідниками, Господь проливає на них Свій Дух. (10–15 хвилин)

Покажіть учням зображення Конференц-центру в путівнику для навчання студентів (див. вступ до УЗ 44). Скажіть учням, що кожні шість місяців у цій та інших будівлях збираються члени Церкви, щоб почути Генеральних авторитетів. Запитайте:

- З чим можна порівняти відвідування Генеральної конференції?
- Чому ці промови є такими важливими для нас?

Запропонуйте одному або двом учням, які б хотіли поділитися своїми думками з приводу того, який вплив на них має конференція, зробити це.

Напишіть на дошці: *Чому Господь заповідав нам проводити конференції?* Напишіть також наступні посилання: УЗ 1:14; 20:61–66; 43:8; 58:56; 72:7; 73:2; 124:144. Розподіліть посилання між учнями. Нехай вони прочитають вірші і знайдуть відповіді на запитання, а потім запропонуйте їм написати знахідки на дошці. Прочитайте Учення і Завіти 44:1–3 й обговоріть, чому Господь хотів, щоб Церква проводила конференції. Запитайте: Як ці учення стосуються конференцій приходу, колу й генеральних конференцій у наш час? Поділіться висловлюванням Президента Спенсера В. Кімбола зі вступу до розділу 44, що подано вище й свідчить про його істинність.

Учення і Завіти 45

Вступ

Церква продовжувала зростати в Кертленді. Але навесні 1831 року пророк Джозеф Сміт писав, що

“в газетах опубліковано багато неправдивих репортажів, брехні, дурних історій, і вони поширюються в усіх напрямках, щоб відвернути бажання людей досліджувати цю роботу або пізнати істину. На радість святих, які борються з усім, що викликає упередженість або несправедливе ставлення, я отримав [45 розділ книги Учення і Завіти]” (*History of the Church*, 1:158). Розділ 45 є “повторенням для Джозефа Сміта ... слів, колись сказаних Учителем на Оливній горі, коли Він обговорював разом з учнями вирок, який зійде на Єрусалим, його знищення, розсіяння іудеїв та їхнє збирання, а також прихід Господа в останні дні” (Melvin J. Ballard, in *Conference Report*, Oct. 1920, 80–81).

“Одним з великих одкровень, що містить пророцтва й обіцяння, є розділ 45 у книзі Учення і Завіти. Є один важливий висновок, якого можна дійти, виходячи з цього одкровення. Є достатньо доказів, що ознаки, передрачені Ісусом Христом, збулися, збуваються зараз і ще будуть збуватися. Вони всі є свідченням того, що Ісус живе й Він повернеться правити на землі” (Leaun G. Otten and C. Max Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2 vols. [1982–83], 1:220).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ісус Христос є Творцем і нашим заступником перед Батьком (див. УЗ 45:1–8; див. також 1 Івана 2:1; 2 Нефій 2:8–10; УЗ 38:4).
- Господь відновив вічний завіт, щоб підготувати нас до життя в Його присутності й отримання вічного життя (див. УЗ 45:8–10; див. також УЗ 66:2).
- Праведні розпізнають ознаки часів і підготуються до Другого пришествя Господа (див. УЗ 45:11–69; див. також 1 Солунянам 5:1–6; УЗ 29:9–21; Мойсей 7:60–66).
- “Часи іновірців” є періодом, коли іудеї взагалі відкинуть євангелію, а іновірці її приймуть (див. УЗ 45:24–30).
- Під час Другого пришествя Спаситель явиться іудеям на Оливній горі й дасть їм можливість прийняти Його (див. УЗ 45:43–53; див. також. Захарія 13:6; 14:1–4).
- Праведні люди, які померли, воскреснуть і прийдуть зустріти Спасителя під час Другого пришествя (див. УЗ 45:45–46, 54; див. також УЗ 76:63–65; 88:96–99).
- Під час Тисячоліття Сатану буде зв’язано, діти зростатимуть без гріха, а Господь особисто правитиме серед народу (див. УЗ 45:55–59; див. також Михай 4:1–7; 1 Нефій 22:26; Уложення віри 1:10).
- Господь збере Свій народ у Сіон, місце миру й безпеки, де не буде воєн і знищень останніх днів (див. УЗ 45:64–71; див. також УЗ 29:1–11; 101:22–25 і 115:5–6).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 91–98.

Запропонований хід уроку

Фільм 7, “Не бентежтеся” (4:50), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви”, можна використати як допомогу у викладанні Учення і Завіти 45:16–39. Фільм 8, “Ті, хто є мудрими” (8:30), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви”, можна використати як допомогу у викладанні Учення і Завіти 45:56–57. (Див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

Учення і Завіти 45:1–8. Ісус Христос є Творцем і нашим заступником перед Батьком. (10–15 хвилин)

Прочитайте 2 Нефій 25:23 і запитайте:

- Що спасе нас від наслідків Падіння?
- Хто може бути піднесений без Спокути?

Прочитайте Учення і Завіти 45:3–8 і запитайте:

- Хто такий заступник? (Той, хто просить за іншого).
- Що зробив Ісус Христос, що дозволяє Йому бути нашим заступником?
- Прочитайте Мосія 3:17. Відповідно до цього вірша, чи може хто, крім Ісуса Христа, бути нашим заступником?
- Що ми повинні робити, щоб Ісус був для нас заступником?

Поділіться наступним висловлюванням старійшини Брюса Р. Макконкі, який був членом Кворуму дванадцятьох:

“[Ісус Христос] клопоче за людину, заступається за неї на небесному суді. Під час спокути, яку Він здійснив, Він заплатив ціну за людські гріхи за умови покаяння, щоб усі могли уникнути вироків за непослух.

Найдосконаліший підсумок цього закону, який можна знайти у Святому Письмі, міститься в [Учення і Завіти 45:3–5]” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 329–330).

Запропонуйте учням прочитати вірші 3–5 й вставити власне ім'я замість слів “вашу”, “цих Моїх братів” і “вони”. Запитайте: Які виникнуть почуття, якщо уявити, що Спаситель стоїть поруч, промовляючи ці слова на вашому останньому суді? Щоб знайти відповідь на це запитання, прочитайте і обговоріть 3 Нефій 16–17.

Учення і Завіти 45:16–59. Господь пророкував про події в останні дні. (30–35 хвилин)

Примітка: Викладаючи цей розділ, скорстуйтеся численними допоміжними матеріалами на сторінках 91–98 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325; див. також “Часи іновірців” у додатку, с. 313).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 45:16 і знайдуть запитання, яке поставили Спасителю Його учні під час Його земного служіння. Запитайте: Чому вони поставили це запитання?

Прочитайте вірш 17 і запитайте: Чому відділення духу від тіла можна назвати неволею? Прочитайте наступне висловлювання старійшини Мелвіна Дж. Балларда, який був членом Кворуму дванадцятьох:

“Коли ми залишаємо це життя, покидаємо це тіло, ми хочемо робити багато того, чого зовсім не можемо робити без тіла. Ми будемо доволі неповноцінними й будемо відчувати необхідність мати тіло, ми будемо молитися, щоб якнайшвидше об'єднатися з тілом. Тоді ми зрозуміємо, якою є перевага від наявності тіла” (in *Melvin J. Ballard ... Crusader for Righteousness* [1966], 213).

Напишіть на дошці такий заголовок: *Пророцтва про Єрусалим (УЗ 45:18–24)*. Запропонуйте учням позначити ці вірші у своїх Писаннях і написати цей заголовок на полях. Прочитайте ці вірші й попросіть учнів написати на дошці те, що, за словами Господа, стане з іудеями в Єрусалимі. Запитайте: Які з цих пророцтв здійснилися? Поділіться наступними словами Президента Ентоні В. Айвінса, який був радником у Першому Президентстві:

“У 66 році від Р.Х. ... усю Римську імперію охопило повстання й іудеї заволоділи Єрусалимом.

На чолі Римської армії було послано Веспасіана і його сина Тита, щоб знову підкорити іудеїв, і після облоги, яка продовжувалася близько чотирьох років і була однією з найжахливіших і найжорстокіших облог в історії, яку супроводжували невимовні страхоття, Тит узяв місто, спалив храм, зрівняв місто із землею, розсіяв іудеїв на всі чотири боки землі.

Слова, які промовив Христос, наш Господь, пророкуючи про знищення Єрусалимського храму і розсіяння іудеїв, здійснилося до останнього слова” (у *Conference Report*, Oct. 1930, 121).

Запитайте: Яким чином виповнення цього пророцтва стосується виповнення майбутніх пророцтв?

Напишіть на дошці заголовок: *Часи іновірців (УЗ 45:24–30)*. Знову попросіть учнів позначити ці вірші й написати на полях заголовок. Прочитайте ці вірші. Поставте наступні запитання, і нехай учні напишуть відповіді на дошці:

- Які події відбудуться у “часи іновірців”?
- Як люди діятимуть у той час?

- Що це за період—“часи іновірців”? (Це час, коли євангелію в першу чергу буде запропоновано іновірцям).

Поділіться таким висловлюванням Президента Джозефа Філдінга Сміта, у той час президента Кворуму дванадцятьох:

“Часи іновірців розпочалися невдовзі після смерті нашого Викупителя. Іудеї швидко відкинули євангелію, і її було принесено іновірцям” (*Church History and Modern Revelation*, 2 vols. [1953], 1:196).

Президент Сміт, коли він був радником у Першому Президентстві, навчав:

“Ісус сказав, що іудеїв буде розсіяно серед усіх народів, а Єрусалим буде під гнітом іновірців, поки часи іновірців не виповняться. (Лука 21:24). Пророцтво у розділі 45, вірші 24–29, у книзі Учення і Завіти, виповнилися до останнього слова. Єрусалим, який був під гнітом іновірців, більше не знаходиться під гнітом, але став домом для іудеїв. Вони повертаються в Палестину, і з цього ми можемо знати, що часи іновірців скоро завершаться” (у Conference Report, Apr. 1966, 13).

Напишіть на дошці заголовок: *Друге пришествя Ісуса Христа і Тисячоліття* (УЗ 45:39–59). Нехай учні зроблять у Писаннях позначки, як і раніше. Прочитайте ці вірші й попросіть учнів написати на дошці, як Друге пришествя вплине на: (1) святих, які “заснули”, (2) тих, хто глузував над істиною і нехтував нею, (3) іудеїв, (4) язичників, (5) Сатану, (6) мудрих, які взяли в провідники Святого Духа і (7) дітей.

Нехай учні напишуть на аркушах, як вони можуть готуватися до Другого пришествия Ісуса Христа.

Учення і Завіти 45:11–69. Праведні розпізнають ознаки часів і підготуються до Другого пришествия Господа. (40–45 хвилин)

Перед уроком попросіть когось із учнів підготувати короткий огляд притчі про десятьох дів (див. Матвій 25:1–13).

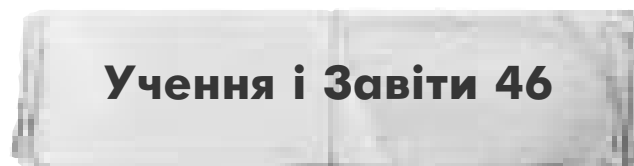
Покажіть учням малюнок десятьох дів у путівнику для навчання студентів (див. рубрику “Вивчення Писань” до УЗ 45). Запитайте: Яку оповідь з Писань ілюструє цей малюнок? Нехай виступить учень, який підготував виступ про десятьох дів. Пишіть на дошці кожен елемент притчі, коли учень буде згадувати його (такі, як мудрі діви, нерозумні діви, каганці, олива, молодий). Запитайте учнів, що, на їхню думку, уособлюють ці елементи. (Див. коментар до Матвій 25:1–13 у *The Life and Teachings of Jesus and His Apostles* [Religion 211–212 student manual, с. 154], де подано

пояснення притчі). Запропонуйте учням прочитати, що Господь сказав про цю притчу в Ученні і Завітах 45:56–57. Запитайте:

- Як ми можемо отримати істину?
- Що ми повинні робити, щоб “взяти Святого Духа собі за свого провідника”? (Див. також УЗ 76:116).
- Як праведні чекатимуть на день Другого пришествия?

Прочитайте вірші 37–40 і запитайте: Що означає бути готовим до Другого пришествия?

Роздайте учням на аркушах примірники поданої таблиці. Не пишіть відповіді у двох колонках справа. Опрацюйте таблицю класом, вписуючи в середню колонку ознаки й чуда, описані у віршах. Нехай учні вкажуть у правій колонці, чи відносять вони виповнення кожної ознаки до минулого, сучасного чи майбутнього.

Вступ

Першим членам Церкви необхідно було навчитися керувати церковними зборами. Господь дав одкровення про необхідність проводу Духа і про переваги інших духовних дарів. Апостол Павло навчав нас дбати “ревно про ліпші дари” (1 Коринтянам 12:31). Старійшина Уілфорд Вудрафф, у той час член Кворуму дванадцятьох, говорив про благословення, що приходять від дарів Духа: “Я дуже добре усвідомлюю необхідність високо цінувати дари Святого Духа, послані мені. Якби ми належним чином оцінили дари, які Всемогутній посилає нам, то напевно не чинили б несправедливо; ми б не ходили шляхами, якими не повинні ходити, але присвятили б себе розбудові царства Божого” (у *Journal of Discourses*, 9:160–161).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Церковні збори слід проводити згідно з тим, як підкажує Дух. Усі ті, хто шукає істину, мають бути запрошені на наші загальні зібрання (див. УЗ 46:1–6; див. також Мороній 6:5–6, 9).
- Ми повинні запитувати ... “щиро про кращі дари, завжди пам’ятаючи, для чого їх дано” (УЗ 46:8). Їх дано, щоб допомогти нам виконувати Божу роботу, служити іншим і уникати обману (див. УЗ 46:7–29; див. також 1 Коринтянам 12:1–13, 31; Мороній 10:8–18).
- Єпископам й іншим провідникам Церкви дано дар судити, які духовні дари є від Бога (див. УЗ 46:7, 27–29).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 98–102.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 46:1–6. Церковні збори слід проводити згідно з тим, як підказує Дух. Усі ті, хто шукає істину, мають бути запрошені на наші загальні зібрання. (10–15 хвилин)

Попросіть учнів назвати, що відбувається на церковних зборах, і напишіть їхні відповіді на дошці. (Серед них можуть бути молитви, гімни й інші музичні номери, промови, обряди). Нехай учні прочитають Учення і Завіти 46:1–2 і знайдуть, чому ми проводимо ці заходи. Нехай учні порівнюють вірш 2 і Мороній 6:9 та знайдуть, якого пункту не вистачає на дошці.

Додайте до переліку на дошці *причастя* (якщо воно ще не написано). Прочитайте Учення і Завіти 46:4, знайдіть настанови щодо причастя й порівняйте їх з 3 Нефій 18:28–29. Поділіться таким висловлюванням Президента Спенсера В. Кімбола:

“Кожен раз, коли ми приймаємо хліб і воду, має відбуватися переосвячення, перепосвячення. Якщо ми не живемо за заповідями, коли на нас лежить якась провина, коли ми відчуваємо гнів, ненависть і гіркоту, ми повинні серйозно поміркувати, перш ніж прийняти причастя. Причастя є дуже священним, ... і у нас є побоювання, що досить часто його приймають недостойні люди” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 225).

Запропонуйте учню уявити, що він є не членом Церкви, який прийшов на церковні збори уперше. Запитайте учня:

- Про що ви могли подумати, коли увійшли сюди вперше?
- Що ви могли почути або побачити, що могло вам здатися незвичайним?
- Як хтось міг би допомогти вам почувати себе зручно й відчувати, що ви бажані?

Нехай інший учень зіграє роль неактивного члена Церкви. Поставте ці самі запитання і запропонуйте класу подумати, чим може відрізнитися відповідь.

Прочитайте Учення і Завіти 46:3–6; 3 Нефій 18:28–32 і запитайте: Як ми повинні ставитися до не члена або неактивного члена Церкви, який прийшов на збори? Прочитайте наступне висловлювання Президента Говарда В. Хантера: “Ставтеся одне до одного з більшою

доброю, більш ввічливо, більш смиренно, з більшим терпінням і прощенням” (in “President Howard W. Hunter, Fourteenth President of the Church,” *Ensign*, July 1994, 4).

Учення і Завіти 46:7–29. Нам слід запитувати ... “щиро про кращі дари, завжди пам’ятаючи, для чого їх дано”. Їх дано, щоб допомогти нам виконувати Божу роботу, служити іншим і уникати обману. (35–40 хвилин)

Перед уроком напишіть на аркуші паперу великими літерами *УЗ 46:11–12*. Розріжте папір на чотирнадцять клаптиків. На іншому боці кожного клаптика напишіть номер одного з наступних віршів: 13–25, 27.

Запитайте учнів: Яка, на вашу думку, із даних Господом заповідей, є найважчою? Після того, як вони дадуть кілька відповідей, попросіть прочитати Матвій 5:48 і обговоріть, у чому полягає трудність бути досконалим. Прочитайте наступне висловлювання президента Джорджа К. Кеннона:

“Якщо серед нас є недосконалі, нашим обов’язком є молитися про дар, який зробить нас досконалими. Чи є у мене недоліки? Повно. Який мій обов’язок? Молитися Богові, щоб дав мені дари, які допоможуть позбутися цих недоліків” (*Gospel Truth*, 1:196).

Запитайте: Що нам Господь дав, щоб ми стали досконалими?

Роздайте клаптики головоломки учням. Нехай вони знайдуть вірш, вказаний на їхньому клаптику, у розділі 46. Запропонуйте їм сказати, який духовний дар описано у їхніх віршах, і назвати ситуацію, в якій цей дар буде цінним. (Скористайтеся поясненнями про дари Духа на сторінках 100–101 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*.) Нехай учні перевернуть свої клаптики і складуть головоломку усім класом та прочитають указані вірші (*УЗ 46:11–12*). Запитайте:

- Що спільного мають ці вірші з віршами 13–25?
- Чому кожен член Церкви є важливим для Господньої Церкви?
- Чи вважаєте ви, що цей перелік охоплює всі дари Духа?

Поділіться наступним висловлюванням. Старійшина Брюс Р. Макконкі писав:

“Духовні дари незліченні за кількістю й необмежені за різноманітністю. Ті, що дані через слово одкровення, є лише ілюстрацією безмежних можливостей божественної благодаті, яку милостивий Бог дає тим, хто любить Його і служить Йому” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 371).

Старійшина Марвін Дж. Ештон, який був членом Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Дозвольте мені згадати про кілька, взятих навмання, дарів, які не завжди очевидні або заслуговують на увагу, та все ж дуже важливі.

Дар ставити запитання, дар слухати, дар чути й приймати тихий спокійний голос, дар уміти плакати, дар уникати суперечок, дар уміти погоджуватися, дар уникати непотрібних повторень, дар прагнути того, що є праведним, дар не судити, дар звертатися до Бога за проводом, дар бути учнем, дар піклуватися про інших, дар уміти розмірковувати, дар молитися, дар приносити сильне свідчення й дар отримати Святого Духа” (у Conference Report, Oct. 1987, 23; or *Ensign*, Nov. 1987, 20).

Скажіть учням, що Господь може відкрити духовні дари через патріарші благословення. Скажіть їм, що ступінь розвитку наших духовних дарів залежить від нашої віри й праведності. Запропонуйте учням написати на аркушах їхні відповіді на такі запитання:

- Що я повинен робити, якщо мене благословлено духовним даром? (Див. в. 32).
- Які дари Духа я отримав?
- Які дари я б хотів мати?
- Що я можу зробити, щоб отримати ці дари? (Див. Мороній 7:48).

Учення і Завіти 46:7, 27–29. Єпископам й іншим провідникам Церкви дано дар судити, які духовні дари є від Бога. (15–20 хвилин)

Намалюйте на дошці подану таблицю, не заповнюючи праву колонку.

Христова євангелія	Підробка Сатани
Любов	Хтивість
Сім'я	Вільні способи життя
Смирення	Самовдоволення
Віра	Скептицизм, сумніви
Тривалі радість і щастя	Миттєві задоволення
Покаяння	Віра в те, що немає потреби каятися, тому що немає гріха

Поділіться з учнями наступним висловлюванням старійшини Меріона Дж. Ромні, у той час члена Кворуму дванадцятьох:

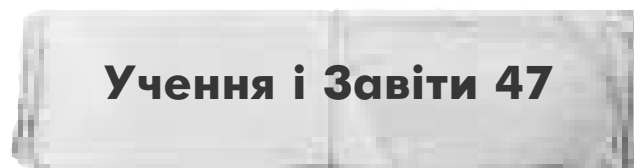
“Очевидно, що існують якісь явно надприродні виявлення, які не є наслідком роботи Святого Духа. Правду кажучи, багато з них не від Нього. У світі сьогодні повно підробок. Так завжди було.

Деякі з цих підробок є грубими, і їх легко помітити, але інші дуже схожі на справжні прояви духа. І, як наслідок, люди розгублюються і піддаються на обман” (in Conference Report, Apr. 1956, 70).

Нехай учні назвуть деякі з підробок Сатани до кожного євангельського принципу, вказаного на дошці, й заповнять таблицю своїми відповідями. Прочитайте Учення і Завіти 46:7 і знайдіть, що, як сказав Господь, не дасть нам бути обманутими підробками Сатани (Дух). Прочитайте вірші 8–10, 30–33 і попросіть учнів назвати принципи, які управляють дарами Духа. Обговоріть ці принципи і їхнє значення у нашому житті.

Прочитайте вірші 27–29 і знайдіть, хто має дар знати, які дари від Бога, а які ні. Поділіться наступним висловлюванням Абрахама О. Вудраффа, який був членом Кворуму дванадцятьох:

“Святі мають керуватися Духом Бога й підкорятися тим, хто головує на зборах. Якщо єпископ, який є загальним суддею в Ізраїлі, каже людині, що необхідно стримувати той чи інший дар, то обов'язком цієї особи є зробити це. Єпископ має право на дар проникливості, за допомогою якого він може сказати, чи є ці духи від Бога, чи ні. І якщо вони не від Бога, їм не місце на зібранні святих” (in Conference Report, Apr. 1901, 12).

Вступ

У розділі 47 Господь покликав Джона Уйтмера, щоб він “писав і вів постійно історію” (в. 1) і “постійно вести церковний літопис і історію” через Утішителя (вв. 3–4; див. також УЗ 21:1). Президент Спенсер В. Кімбол дав подібну пораду нам:

“Я хочу переконати всіх людей цієї Церкви приділити серйозну увагу сімейним літописам, заохотити батьків і батьків батьків писати щоденники, й нехай жодна сім'я не піде у вічність, не залишивши спогадів для своїх дітей, онуків і їхніх нащадків. Це—обов'язок і відповідальність” (у Conference Report, Apr. 1978, 4 або *Ensign*, May 1978, 4).

Президент Кімбол також описав певні переваги ведення записів:

“Ті, хто ведуть книгу спогадів, найвірогідніше будуть зберігати у пам’яті Господа в своїх повсякденних ділах. Щоденники—це спосіб полічити усі наші благословення і скласти їх список” (у Conference Report, Apr. 1978, 117 або *Ensign*, May 1978, 77).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Церкві заповідано вести історію й обіцяно допомогу через Святого Духа. Ми можемо мати Того ж Духа, коли ведемо особисті літописи (див. УЗ 47).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 102–103.

Запропонований хід уроку

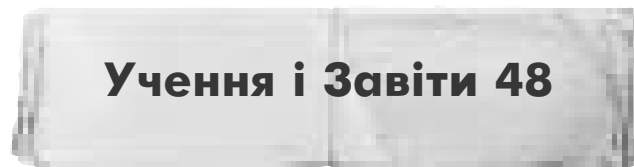
Учення і Завіти 47. Церкві заповідано вести історію й обіцяно допомогу через Святого Духа. Ми можемо мати того ж Духа, коли ведемо особисті літописи. (15–20 хвилин)

Розкажіть учням надихаючий епізод із історії Церкви. (Див. наступні приклади в *Church History in the Fulness of Times*: Незнайомці готують ґрунт, сс. 56–57; “Три свідки”, сс. 59–60; Табір Сіону на Фішинг-рівер, сс. 148–149; Джозеф Сміт у річмондській в’язниці, сс. 207–208; чудеса в Монроуз, сс. 217–219; місія Х’ю Б. Брауна в Англії, сс. 472–473). Запитайте:

- Що в цій історії вразило вас найбільше?
- Яка цінність у тому, що ми пам’ятаємо цей епізод?
- Що мало статися з нами, щоб ми дізналися про подібні епізоди?
- Як відрізнялася б історія Церкви, якби ніхто не вів літописи?

Прочитайте Учення і Завіти 47 і знайдіть, до якої роботи було покликано Джона Уйтмера. Запитайте учнів, чому так важливо, щоб Церква вела історію, і чому також важливо, щоб вони писали власні літописи (див. коментарі до УЗ 47:1 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, сс. 102–103; див. також подане вище висловлювання Президента Кімбола у вступі).

Поясніть, що церковний історик не може побачити й записати все, що відбувається у Церкві, отже він збирає літописи інших. У загальному розумінні, наш власний досвід є частиною історії Церкви і може вплинути на майбутні покоління. Запропонуйте кільком учням поділитися надихаючими випадками із власного життя й заохочуйте їх записати ці випадки у щоденники.

Учення і Завіти 48

Вступ

У квітні 1829 року Господь наказав пророку Джозефу Сміту “розпочати справу Сіона” (УЗ 6:6). Наступні відкриття також стосувалися Сіона в загальних рисах (див. УЗ 11:6; 12:6; 14:6; 21:7–8; 24:7). Але в липні 1830 року Господь говорив про Сіон як про місце. Еммі, дружині пророка, було обіцяно, що вона отримає “успадкування в Сіоні” (УЗ 25:2). У грудні 1830 року святим, які жили в штаті Нью-Йорк, було наказано збиратися в Огайо (див. УЗ 37:3), де вони зможуть уникнути влади ворогів, отримати закон Бога і бути обдарованими згори (див. УЗ 38:31–32). Деякі помилково вважали, що Огайо і є тим Сіоном, про який ішлося в відкриттях. Більше двохсот тих святих зі сходу слухняно продали своє майно й приготувалися до переїзду в Огайо.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь заповідає святим останніх днів ділитися тим, що вони мають з нужденними (див. УЗ 48:1–3; див. також Мосія 4:26).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 95–100.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 103–104.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 48. Господь заповідає святим останніх днів ділитися тим, що вони мають, з нужденними. (15–20 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що святі, які живуть десь далеко, втратили домівку через якесь стихійне лихо. Провідники Церкви звернулися до вашого єпископа (або президента філії) і попросили знайти серед членів вашого приходу бажаючих розмістити кілька сімей, які залишилися без дому, на кілька місяців.

- Які запитання мали б ви і сім’ї у вашому приході, і що б їх турбувало?
- Що, на вашу думку, непокоїло б тих, хто приїздив у ваше місто, і які б у них були почуття?

Прочитайте історичну довідку до розділу 48 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*

(с. 103). Допоможіть учням зрозуміти, що їхнє занепокоєння, викликане цим прикладом, подібне до того, яке мали святі, які переїжджали до Огайо і які жили в Огайо. Прочитайте Учення і Завіти 48 і знайдіть настанови Господа святим. Запитайте:

- Як саме це одкровення стосується нас сьогодні?
- Яким чином ми можемо ділитися з іншими в Церкві?
- Які слова показують, що збирання в Огайо було тимчасовим?
- Як святі заснують місто Сіон у майбутньому?
- Хто керуватиме збиранням святих?

Нехай учень прочитає висловлювання Президента Гарольда Б. Лі в коментарі до Учення і Завітів 48:5–6 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (с. 104). Обговоріть наступне запитання: Як може наше бажання ділитися мирськими речами підготувати нас до встановлення Сіону?

Учення і Завіти 49

Вступ

Єпископ Гленн Л. Пейс, у той час член Верховного єпископату, сказав:

“Серед членів Церкви є такі, які практикують вибірний послух. Пророк не пропонує “шведський стіл” істини, з якого ми можемо вільно брати й вибирати. Однак деякі члени Церкви стають критично настроєними й пропонують пророкові змінити меню. Пророкові не потрібно проводити опитування, щоб побачити, в якому напрямку віє вітер громадської думки. Він відкриває волю Господа стосовно нас.

У 1831 році деякі з навернених хотіли внести в Церкву дещо з їхніх попередніх вірувань. Наша проблема сьогодні полягає в тому, що є члени Церкви, які дуже чутливі до тенденцій у суспільстві ... й хочуть, щоб Церква змінила свою позицію, аби пристосуватися до них.

Ми повинні прийняти істину повністю—так, саме всю істину—“зодягнутися в повну Божу зброю” (Ефесеянам 6:11), і взятися до роботи, розбудовуючи царство. Кожен з нас може запитати себе: “Чи я роблю свій позитивний внесок у розбудову царства в наші дні в цьому розподілі повноти часів?” (у *Conference Report*, Apr. 1989, 33–34 або *Ensign*, May 1989, 26–27).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- “Істинне вчення, якщо воно засвоєне, змінює ставлення й поведінку” (Бойд К. Пекер, у *Conference Report*, Oct. 1986, 20 або *Ensign*, Nov. 1986, 17; див. УЗ 49).
- Усе людство може бути викуплене від гріхів завдяки Спокуті Ісуса Христа через послух принципам і обрядам євангелії (див. УЗ 49:5, 8, 11–14, 26; див. також 2 Нефій 25:23; Уложення віри 1:3–4).
- Ні люди, ні ангели не знають дня і години Другого пришествя, але Господь відкрив ознаки, які можуть допомогти нам підготуватися (див. УЗ 49:6–7, 22–25; див. також Джозеф Сміт—Історія 1:38–41).
- Шлюб призначено Богом, і він посідає важливе місце у виповненні Його плану для землі (див. УЗ 49:15–17; див. також Матвій 19:5–6).
- Тварини були створені, щоб ми могли їсти їх і робити з них одяг. Ми будемо відповідати за вбивство тварин, якщо вбивати їх не було необхідності (див. УЗ 49:18–21; див. також Буття 9:3; ПДС, Буття 9:10–11; УЗ 89:12–15).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 92–95.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 104–107.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 49. Істинне вчення, якщо воно засвоєне, змінює ставлення й поведінку. (20–25 хвилин)

Запитайте учнів, що вони думають з приводу такого висловлювання: “Те, у що люди вірять, впливає на їхню поведінку і життя”. Розкажіть історію про Люсі Сміт і кригу на річці або історію про те, як пророк Джозеф Сміт змінив Еліс Джонсон (див. *Church History in the Fulness of Times*, сс. 91–94). Запитайте учнів, як віра Люсі Сміт або Джозефа Сміта вплинула на те, що сталося в цих ситуаціях.

Запропонуйте учням прочитати підзаголовок до Учення і Завіти 49 і позначити п’ять вірувань шейкерів. Перерахуйте їх на дошці під заголовком *Вірування шейкерів*.

- Друге пришествя вже відбулося.
- Христос повернувся у вигляді жінки на ім’я Енн Лі.
- Хрищення не потрібне.
- Люди не повинні їсти свинини.
- Целібат є вищим за шлюб.

Обговоріть з учнями, як їхнє життя може змінитися, якщо вони повірять у принципи, вказані на дошці.

Поділіть учнів по парах і нехай кожна з них дослідить Учення і Завіти 49, відшукуючи вчення, які виправляють хибні вірування шейкерів. Напишіть на дошці: *Що казав Господь поряд із заголовком Вірування шейкерів і напишіть те, що знайдуть учні.*

- Друге пришествя “зовсім поруч” (в. 6; див. вв. 7, 23–24).
- Ісус не прийде у вигляді жінки або мандрівника (див. в. 22).
- Господь заповідає нам христитися (див. вв. 13–14).
- Кожен, хто забороняє їсти м'ясо,—не від Бога (див. вв. 18–19).
- Кожен, хто забороняє одружуватися,—не від Бога (вв. 15–16).

Запропонуйте учням написати ці вірші в підзаголовку, поряд із відповідними віруваннями шейкерів. Упевніться, що учні розуміють, як кожне хибне вірування було виправлене істинним вченням.

Запитайте: Як це одкровення могло допомогти Ліману Коплі, який був новонаверненим і колишнім шейкером? Нехай учні назвуть вчення, про істинність яких вони знають, і скажуть, як ці вчення вплинули на них. Запитайте: Чи ваші вірування дійсно вплинули на ваш спосіб життя? Яким чином?

Учення і Завіти 49:1–14. Усе людство може бути куплене від гріхів завдяки Спокуті Ісуса Христа через послух принципам і обрядам євангелії. (15–20 хвилин)

Запитайте учнів, чи захотілося б їм з'їсти випічку людини, яка лише наполовину дотримувалася рецепту. (Ви можете дати учням попробувати хліб або печиво, в яких не вистачає якогось інгредієнта). Запитайте, чи хотіли б вони піти на операцію до лікаря, який не закінчив медичний інститут, чи полетіти літаком, яким керуватиме пілот, що не закінчив льотну школу. Запитайте:

- Якими можуть бути наслідки таких ситуацій?
- Які з цих наслідків мали б на ваше життя найсерйозніший вплив?
- Яким чином виконання або вивчення всього, що необхідно, допомагає передбачити негативні наслідки?

Прочитайте Учення і Завіти 49:1–2 і обговоріть наступні запитання:

- Чому деякі люди хочуть знати лише частину істини?
- Якими можуть бути наслідки, якщо жити за євангелією лише частково?

Прочитайте вірші 5–14 і попросіть учнів визначити, що ми маємо робити, щоб підготуватися до приходу Господа.

Поділіться висловлюванням єпископа Гленна Л. Пейса зі вступу до розділу 49, що знаходиться вище. Обговоріть важливість повного дотримання всіх вчень Спасителя.

Учення і Завіти 49:6–7, 22–25. Ні люди, ні ангели не знають дня й години Другого пришествия, але Господь відкрив ознаки, які можуть допомогти нам підготуватися. (15–20 хвилин)

Покажіть учням гроші й запитайте:

- Чому люди роблять фальшиві гроші?
- Які негативні наслідки має виготовлення й обіг фальшивих грошей?

Попросіть учня прочитати висловлювання Президента Джозефа Ф. Сміта у вступі до розділу 50, поданого нижче. (*Примітка:* Це висловлювання також використовується в пораді для вчителя до УЗ 50:1–34.) Запитайте: Чому, на вашу думку, Сатана є джерелом фальші? Нехай учні наведуть приклади того, як Сатана обманює людей у наш час. Прогляньте вірування шейкерів, перераховані в підзаголовку до Учення і Завітів 49. Прочитайте Джозеф Сміт—Матвій 1:5–6, 9, 22 і обговоріть, яким чином шейкерів було обмануто.

Прочитайте Учення і Завіти 49:6–7 і запитайте:

- Як на вашу поведінку вплинуло б знання про точний час приходу Господа?
- Чому Спаситель вирішив не відкривати точний час?

Прочитайте вірші 22–25 і обговоріть наступне:

- З чого видно, що Господь потурбувався, щоб Його народ не було обмануто?
- Які важливі події відбудуться перед приходом Господа?
- Як “Яків” та “Сіон” розквітають у наш час? (Див. коментар до УЗ 49:24–25 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, сс. 106–107).
- Що означає фраза “Ламанійці будуть квітнути, як троянда”?
- Як це допомагає нам приготуватися до “години і дня” приходу Господа?

Нехай учні читають Учення і Завіти 21:4–6; 45:56–57; Джозеф Сміт—Матвій 1:37. Запитайте: Що ще ми можемо робити, щоб підготуватися до Другого пришествия Ісуса Христа?

Учення і Завіти 50

Вступ

У всі віки Сатана намагався зруйнувати Божу роботу. Багато перших навернених в Огайо були обмануті Сатаною. Вони виражали дивні ідеї й дивно поводитися. (Наприклад, див. історичну довідку до розділу 50 у посіб-

нику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, с. 107).

Президент Джозеф Ф. Сміт застерігав:

“Давайте не забувати, що Злий має велику силу на землі і що в будь-який можливий спосіб він прагне затьмарити розум людей, а потім пропонує їм фальш і обман під виглядом істини. Сатана є вмілим імітатором, і чим більше розповсюджується по світу істина справжньої євангелії, тим він більше розповсюджує фальшиву монету хибного вчення. Стережіться цих фальшивих грошей, бо за них ви не купите нічого, крім розчарування, нещастя й духовної смерті” (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 376).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Сатана використовує злих духів і злочестивих людей, намагаючись обманути й звести з пуття Божих дітей (див. УЗ 50:1–9; див. також Мойсей 4:3–4).
- Дух Господа приносить розуміння, повчання і радість. Дух супротивника приносить збентеження (див. УЗ 50:10–35; див. також 1 Коринтянам 14:26; УЗ 11:13).
- Коли члени Церкви зростають у світлі й істині, вони можуть уникнути обману, мати владу над Сатаною й стати єдиними з Батьком і Сином (див. УЗ 50:23–44; див. також 1 Івана 4:1–6; Мойсей 1:9–22).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 92–95.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 107–110.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 50. Сатана використовує злих духів і злочестивих людей, намагаючись обманути й звести з пуття Божих дітей. Коли члени Церкви зростають у світлі й істині, вони можуть уникнути обману, мати владу над Сатаною й стати єдиними з Батьком і Сином. (40–45 хвилин)

Позначте абзаци, де йдеться про обман, в історичній довідці до розділу 50 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 107) і запропонуйте одному учню прочитати їх класу. Запитайте учнів:

- Як це можна порівняти з вашим досвідом у Церкві в наш час?
- Як ви можете уникати такого обману? (Див. УЗ 50:31).

Прочитайте Учення і Завіти 50:1–9 і обговоріть наступні запитання:

- Що було джерелом тих проявів серед перших членів Церкви?

- Як Сатана намагався “ошукати” святих в ранній період розвитку Церкви?
- Які методи застосує Сатана, щоб обманути святих у наш час?

Нехай учні прочитають наступне висловлювання старійшини Річарда Г. Скотта з Кворуму дванадцятьох:

“Сатана буде використовувати більш досконалі методи, щоб знищити вас. Це означає, що він перекрутить те, що є неправильним на ваш погляд, так, щоб воно здавалося прийнятним, і таким чином поступово приведе вас до знищення” (у *Conference Report*, Apr. 1991, 43 або *Ensign*, May 1991, 35).

Запитайте:

- Чому Сатана намагається обманути нас?
- Як він це робить?

Нехай ще один учень прочитає таке висловлювання старійшини М. Рассела Балларда, члена Кворуму дванадцятьох:

“Нещодавно я розмовляв з кількома групами юнаків і дівчат у Юті й Айдахо. Вони сказали, що серед нашої молоді зустрічаються такі, які вважають, що можуть вести себе аморально в підлітковому віці, а потім покаяться, коли вирішать поїхати на місію або одружитися в храмі. Деякі юнаки говорять про місію, як про час, коли їх буде прощено за їхні минулі гріхи. Вони вважають, що кілька прогріхів зараз не мають великого значення, тому що вони швидко покаються, поїдуть на місію, а після цього будуть щасливо жити” (у *Conference Report*, Oct. 1990, 46 або *Ensign*, Nov. 1990, 36).

Запитайте: Які в наш час є поширені хибні уявлення?

Нехай третій учень прочитає продовження висловлювання старійшини Балларда:

“Будь ласка, вірте мені, коли я кажу вам, що цей сценарій є великим обманом Сатани; це—казка. Наслідком гріха завжди, завжди будуть страждання. Вони можуть настати раніше або пізніше, але настають. Писання кажуть, що ви будете “стояти з соромом і жахливою виною перед судом Божим” (Кн. Якова 6:9) і що ви відчуватимете “жив[е] відчуття ... провин[и], і бол[ю], і мук[и]” (Мосія 2:38).

Подібною хибною ідеєю є та, що покаяться легко. Президент Кімбол сказав, що “людина не починає каятися, поки не відчуватиме сильні страждання за свої гріхи... Якщо людина не страждала, вона не

покаялася” (*The Teachings of Spencer W. Kimball* [Salt Lake City: Bookcraft, 1982], pp. 88, 99). Вам треба лише поговорити з людиною, яка дійсно покалася в серйозному гріху, щоб зрозуміти, що миттєва насолода від аморального вчинку просто неварта болю, який завжди слідує за нею” (у Conference Report, Oct. 1990, 46 або *Ensign*, Nov. 1990, 36).

Запитайте:

- Які застереження дають слуги Господа?
- Що ми можемо робити, щоб відкрити обман Сатани й уникнути пасток, що супроводжують його?

Поділіть клас на групи й поділіть між ними наступні підбірки посилок. Нехай кожна група дослідить свої посилення, щоб знайти ключі, які допоможуть відкрити обман Сатани:

- Учення і Завіти 28, підзаголовки, вв. 2–7, 11–13.
- Учення і Завіти 43:1–7
- Учення і Завіти 45:57
- Учення і Завіти 46:8–9
- Учення і Завіти 50:21–24, 26–33
- Учення і Завіти 52:15–19

Коли учні знаходять ключі, записуйте їх на дошці.

Прочитайте застереження Президента Джозефа Ф. Сміта у вступі до розділу 50, поданому вище. Прочитайте Учення і Завіти 50:40–46 і обговоріть, чому Господь вирішив закінчити одкровення, що містить застереження, таким чином. Запитайте: Яку надію ці вірші можуть дати тим, хто переймається владою Сатани?

Учення і Завіти 50:10–25. Дух Господа приносить розуміння, повчання й радість. Дух супротивника приносить збентеження. (10–15 хвилин)

Напишіть на дошці заголовки: *Відповідальність учителя, Відповідальність учнів і Чого має досягти клас в семінарії.*

Скажіть учням: Уявіть, що вас щойно призначили вчителем ранкової семінарії у вашому приході. Ваш координатор попросив вас прочитати уривок з Писання і знайти, що сказав Господь стосовно трьох тем на дошці. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 50:10–25 і знайдуть відповіді. Обговоріть кожну тему окремо й напишіть ідеї учнів під відповідними заголовками. Наступне висловлювання може допомогти вам у обговоренні. Старійшина Уілфорд Вудрафф, який був у той час членом Кворуму дванадцятьох, навчав:

“Жодна людина в цьому або якомусь іншому поколінні не зможе навчати й наставляти жителів землі без натхнення Божого Духа” (*The Discourses of Wilford Woodruff*, sel. G. Homer Durham [1946], 57).

Старійшина Джозеф Б. Віртлін, член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Чим більше учні читають задані їм уривки з Писань, чим частіше вони приносять свої Писання на урок, чим частіше вони обговорюють те, чим насправді є євангелія в їхньому житті, тим більшим буде їхнє натхнення, зростання і радість, коли вони долатимуть свої особисті негаразди й випробування” (in “Teaching by the Spirit,” *Ensign*, Jan. 1989, 15).

Учення і Завіти 51

Вступ

У грудні 1830 року Господь наказав членам Церкви зібратися в Огайо (див. УЗ 37:3; 38:32). У лютому 1831 року Господь відкрив Свій “закон” (УЗ 42), у якому подано принципи посвячення і управління, на яких мав будуватися Сіон. Члени Церкви з Нью-Йорку почали прибувати у Кертленд навесні 1831 року. Святі з Коулсвілля, штат Нью-Йорк, осіли у Томпсоні, де вони мали привілей зорганізуватися згідно із законом посвячення (див. УЗ 51:15). *Посвячення* означає зробити або проголосити щось священним і віддати його для цілей Бога. В Ученні і Завітах 51 подано більше інформації стосовно закону посвячення і ролі єпископа в цьому законі.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ісус Христос є головою Церкви і керує її організацією (див. УЗ 51:1–2; див. також УЗ 52:1–5, 22–44).
- Згідно із законом посвячення єпископ призначає членам Церкви їхню частку відповідно до розміру сім’ї, обставин, потреб і необхідності. Єпископ отримує надлишок майна членів Церкви і використовує його для підтримки бідних (див. УЗ 51:3–15; див. також УЗ 42:30–42; 82:17).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 95–100.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 110–112.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 51. Згідно із законом посвячення єпископ призначає членам Церкви їхню частку відповідно до розміру сім'ї, обставин, потреб і необхідності. (20–25 хвилин)

Запитайте учнів: Хто є власником будинку, в якому ви живете? Нехай вони прочитають Псалми 24:1 і знайдуть, хто дійсно є власником майна. Свідчіть, що Спаситель створив цю землю, щоб ми на ній жили (див. 1 Нефій 17:36), а ті, хто є послухними євангелії, успадкують цю землю, коли вона стане целестіальним царством (див. УЗ 88:17–20).

Нехай учні скажуть, що вони знають про закон посвячення, і напишуть свої відповіді на дошці. Скажіть їм, що в 1831 році Церква готувалася жити за законом посвячення (див. УЗ 42:30–36). Розділ 51 було дано, щоб допомогти єпископу Едварду Партриджу, першому єпископу Церкви, дізнатися, як застосовувати цей закон у Томпсоні, штат Огайо. Напишіть наступні поняття і їх визначення на дошці:

Термін	Визначення
призначати	давати
частина	майно, засоби до існування
відпис	письмове обіцяння або документ
Церква	філія Церкви
цей народ	члени цієї філії

Запропонуйте учням прочитати Учення і Завіти 51, вставляючи визначення, вказані на дошці, там де це необхідно. Під час читання нехай вони поміркують над наступними запитаннями:

- Що мала отримати кожна людина?
- Як це повинно було ділитися?
- Що мало статися з людьми, які стануть негідними?
- Якими були обов'язки єпископа?
- Які закони й принципи люди мали виконувати для того, щоб жити за законом посвячення?

Нехай учні коротко напишуть відповідь на таке запитання: “Як заповіді й принципи, що містяться в Ученні і Завітах 51, допомагають членам Церкви у наш час?” Обговоріть їхні думки стосовно того, як ці принципи допомагають встановити царство Бога в наші дні.

Учення і Завіти 52

Вступ

3 червня 1831 року в Кертленді було скликано конференцію Церкви. Під час цієї конференції Сатана намагався обманути святих, але його було викрито й засуджено про роком Джозефом Смітом. Після цієї події Господь дав одкровення про “зразок”, за допомогою якого члени Церкви зможуть уникати обману. Старійшина Марвін Д. Ештон навчав:

“Євангелія Ісуса Христа є зразком праведного життя й вічного життя, даного Богом. Сатана і його захисники постійно намагатимуться обманути й спокушати нас наслідувати їхній взірєць. Якщо ми хочемо досягнути безпеки в повсякденному житті, піднесення й вічного щастя, нам потрібно жити світлом та істиною, що містяться в плані нашого Спасителя” (у Conference Report, Oct. 1990, 24 або *Ensign*, Nov. 1990, 20).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Місіонери покликаються Господом, щоб ходити по двоє і проповідувати євангелію. Вони повинні проповідувати з Писань і слів сучасних пророків силою Святого Духа (див. УЗ 52:1, 9–10, 36).
- Господь дав нам зразок, щоб розпізнавати, хто є, а хто не є Його слугою (див. УЗ 52:14–21).
- Старійшини повинні наглядати за Церквою, працювати, щоб забезпечувати себе, й піклуватися про бідних, хворих і страждених (див. УЗ 52:39–40).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 100–102.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 112–113.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 52. Місіонери покликаються Господом, щоб ходити по двоє і проповідувати євангелію. Вони повинні проповідувати з Писань і слів сучасних пророків силою Святого Духу. (10–15 хвилин)

Виберіть двох учнів, щоб зіграти роль місіонерів. Скажіть класу: Уявіть, що ви живете біля центру підготовки місіонерів. Ці двоє місіонерів щойно закінчили своє навчання й незабаром поїдуть у місце, куди їх призначили працювати. Ви їхні двоюрідні брати й сестри й повинні

прийти до аеропорту чи залізничного вокзалу, щоб попрощатися. Ви хочете дізнатися, як ви можете підготуватися, щоб стати місіонерами. Що б ви сказали вашим двоюрідним братам і сестрам? (Нехай двоє “місіонерів” дадуть відповідь на їхні запитання).

Скажіть учням, що в кінці церковної конференції в Кертленді кілька чоловіків було покликано бути місіонерами. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 52:4, 9–10, 14–20, 34, 36 і перерахують, що повинні робити місіонери. Нехай учні-місіонери дадуть додаткові відповіді на запитання своїх кузенів.

Учення і Завіти 52:14–21. Господь дав нам зразок, щоб розпізнавати, хто є, а хто не є Його слугою.
(20–25 хвилин)

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 52:37 та знайдуть, кого Господь покликав замість Гемана Бассета бути місіонером. Поясніть, що Сімондс Райдер (також відомий у церковних літописах як Саймондс Райдер) був кемпбелітським проповідником. Його було навернено до мормонізму після того, як він почув провіщення стосовно землетрусу в Китаї, зроблене мормонською дівчинкою, і прочитав про нього через шість тижнів. Невдовзі після хрищення його було висвячено у старійшини й покликано на місію. Коли він отримав своє покликання й побажав, що пророк написав його прізвище “Рідер” замість “Райдер”, то почав сумніватися, що тут мало місце натхнення, й не поїхав служити на місію. Сімондс Райдер пізніше залишив Церкву й публічно їй протидівав. Запитайте:

- Які можливі причини того, що Сімондс Райдер відійшов від Церкви?
- Що веде людину до тривалого навернення?
- Навіть якщо імена інших місіонерів були написані неправильно, чому вони не відійшли?
- Чому люди відходять від Церкви у наш час?
- Що ми можемо робити, щоб це не сталося з нами?

Поясніть, що Господь дав нам зразок, щоб розрізнити, кого послав Він, а кого Він не посилав. Прочитайте Учення і Завіти 52:14–21 разом з учнями й допоможіть їм знайти й позначити цей зразок. Скористайтеся, при потребі, наступною таблицею:

Вірш	Істинний слуга Господа:
15	Молиться.
15	Має упокорений (що кається) дух.
15	Дотримується обрядів Господа.
16	Говорить лагідно й надихаюче.
17	Отримує силу Господа.
17	Працює і навчає згідно з Божими відкриттями.

Обговоріть наступні запитання:

- Наскільки добре пророк Джозеф Сміт відповідав цьому зразку?
- Як цей зразок міг би допомогти Сімондсу Райдеру не відкидати Джозефа Сміта як пророка?
- Як цей зразок може допомогти вам розпізнати тих, кого вам треба наслідувати?

Поділіться висловлюванням старійшини Марвіна Дж. Ештона зі вступу до розділу 52, що знаходиться вище (с. 94).

Учення і Завіти 53

Вступ

Алджернон Сідні Гілберт, процвітаючий комерсант із Кертленда, прагнув дізнатися волю Господа стосовно свого обов'язку. Носії священства, які хочуть дізнатися про волю Господа, повинні пам'ятати слова президента Джеймса Е. Фауста, радника в Першому Президентстві, який навчав: “Священство у цій Церкві несе на собі відповідальність допомагати у здійсненні роботи праведності в усьому світі. Служіння священства вимагає від нас відкинути егоїстичні інтереси й бажання. Брати, нам треба підготуватися, щоб ми могли прийняти покликання священства, коли їх дадуть” (у Conference Report, Apr. 1997, 59 або *Ensign*, May 1997, 43).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь через провідників священства дає людям покликання, щоб вони служили у Його царстві (див. УЗ 53:1–4; див. також Уложення віри 1:5).
- Коли ми відмовляємося від світу й можемо витерпіти до кінця, це веде нас до спасіння (див. УЗ 53:2, 7; див. також УЗ 14:7).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, pp. 113–14.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 53. Господь через провідників священства дає людям покликання, щоб вони служили у Його царстві. (15–20 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що ви—церковний провідник і маєте відповідальність покликати членів Церкви на служіння.

- Як ви будете вирішувати, кого слід покликати на певну посаду?
- Чому важливо залучити Господа до прийняття цього рішення?
- Як повинні покликатися члени Церкви? (Див. Уложення віри 1:5).
- Чому це краще, ніж дати їм можливість вибирати покликання за бажанням?
- Чому одкровення про покликання дається провідникам Церкви, а не безпосередньо членам Церкви?

Нехай учні прочитають підзаголовки до Учення і Завітів 53 й запитайте:

- Хто просив дізнатися про своє покликання в Церкві?
- Яку роль зіграв Джозеф Сміт у покликанні брата Гілберта?
- Яку роль у цьому процесі зіграв Господь?
- Як цей зразок нагадує той, якого дотримуються в Церкві в наші дні?

Прочитайте Учення і Завіти 53:2–5 разом з класом. Нехай учні знайдуть і позначать обов'язки, які було дано Сідні Гілберту. Прочитайте вірш 6 і поясніть, що слово *обряди* має щонайменше два значення. Найбільш поширене—це ритуали й церемонії, такі як хрищення й висвячення у священство. Але це слово може також означати “приписи Бога, його закони й заповіді, статuti й присуди, які виходять від Нього” (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 548).

Скажіть учням, що одним з ключів отримання знання й одкровення є діяти згідно із заповідями й порадами, даними Господом. Прочитайте вірш 6 і запитайте:

- Які благословення Господь пообіцяв Сідні Гілберту, якщо він дотримається своїх “перших обрядів”?
- Прочитайте Матвій 7:21–23; Якова 1:22–25. Як ці вірші можна порівняти з тим, що Господь сказав брату Гілберту?

Обговоріть, як важливо робити, а не лише слухати те, що каже Господь. Роздайте учням копії уривку з останнього виступу Президента Церкви. Прогляньте його разом з учнями, а потім позначте, чого Господь навчає через Свого пророка стосовно того, що нам слід робити для отримання подальших благословень. Заохочуйте їх прийняти пораду пророка.

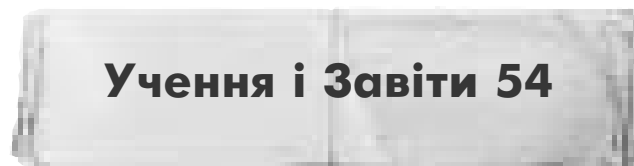
Учення і Завіти 53:2, 7. Коли ми відмовляємося від світу й можемо витерпіти до кінця, це веде нас до спасіння (10–15 хвилин)

Попросіть учнів навести приклади того, що означає відмовлятися від чогось. Прочитайте Учення і Завіти 53:2 і запитайте, від чого Господь просить вас відмовитися. Обговоріть, що означає відмовитися від світу. Поясніть, що відмовитися від світу означає залишити мирські бажання або прагнення. Ми відмовляємося від світу,

вступаючи в завіти з Господом через обряди євангелії і дотримуючись їх.

Прочитайте висловлювання президента Джорджа К. Кеннона в коментарі до Учення і Завітів 53:2 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (с. 114). Обговоріть з учнями, як те, що ми дивимося, читаємо, слухаємо й одягаємо, може або допомогти нам наблизитися до Спасителя, або стати більш схожими на світ. Прочитайте Учення і Завіти 53:7 і запитайте:

- Як надовго, як сподівається Господь, ми відмовимося від світу?
- Яке обіцяння дано тим, хто витерпить до кінця?
- Розвиток яких якостей може допомогти нам краще триматися до кінця?

Вступ

Порушення священних завітів—одна з найбільш ганебних справ. Старійшина Бойд К. Пекер, який був у той час членом Кворуму дванадцятьох, учив:

“Дотримуйтеся своїх завітів—і ви будете в безпеці. Поруште їх—і ви будете беззахисні.

Ми не вільні порушити свої завіти й уникнути наслідків цього” (in Conference Report, Oct. 1990, 107–8; or *Ensign*, Nov. 1990, 84).

Старійшина Ніл А. Максвелл запитував:

“Як ми, члени Церкви, кожен окремо, можемо вижити духовно, якщо не плануємо своїх завітів? Як ми можемо вижити духовно, якщо відверто порушуємо завіти, укладені при хрищенні чи у святих храмах?” (in Conference Report, Apr. 1988, 8; or *Ensign*, May 1988, 8).

Події, на фоні яких було дано одкровення з Учення і Завіти 54, служать прикладом наслідків порушення завітів, укладених з Богом.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Праведні можуть бути визволені й відпочити від життєвих випробувань, якщо будуть проявляти віру в Бога, каятися, якщо будуть смиренними і терпеливими (див. УЗ 54:3, 10; див. також Мосія 24:8–16).
- Ті, хто будуть дотримуватися завітів, отримають Божі благословення, а неслухняні—Його вироки (див. УЗ 54:4–6; див. також Мосія 2:38; Алма 34:16).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, p. 99.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 114–115.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 54. Ті, хто будуть дотримуватися завітів, отримують Божі благословення, а неслухняні—Його вироки. (20–25 хвилин)

Поділіться наведеною далі історією, яку розповів старійшина Ф. Бертон Говард, сімдесятник, про свою 10-годинну подорож в авто з дружиною і маленьким сином.

“Вже після заходу сонця, коли їхати залишалося ще дві години, ми вирішили пограти в гру. Метою гри було зробити так, щоб син утомився і заснув. Ми сказали хлопчикова на задньому сидінні: “Пограймо в піжмурки!” Він охоче погодився. Ми сказали: “Заплющ очі і не розплющуй, доки ми тебе не покличемо. Нам потрібен час, щоб сховатися”.

Гра почалася. Пасажир на передньому сидінні дещо з’їхав униз і через 10–15 секунд вигукнув: “Починай!” Тоді син перегнувся через спинку сидіння і сказав: “Ага, я знайшов тебе!” А ми відповіли: “Наступного разу ми будемо краще ховатися. Заплющуй знову очі”. Пройшла хвилина чи дві. Потім ми гукали, а він знов жваво вилазив на спинку сидіння і знаходив нас. Нарешті ми сказали: “Ми знаємо краще місце і тепер сховаємося туди. Та на це піде більше часу. Заплющуй очі і чекай, поки ми покличемо тебе”.

Пройшла хвилина, дві, п’ять. Ми їхали в повній тиші. Панував неймовірний спокій. Ми, мабуть, миль 15 проїхали, перш ніж почали пошепки вітати одне одного з успішним результатом нашої хитрої гри. І тут з заднього сидіння почувся голос ображеного хлопчика, що бринів від сліз: “Ви так і не покликали мене, а сказали, що покличете!”

“Ви не зробили того, що обіцяли!” Яке жадливе звинувачення! Та мить була визначальною в нашому житті. Ми більше ніколи не грали в ту гру” (in Conference Report, Apr. 1996, 36; or *Ensign*, May 1996, 27).

Обговоріть з класом такі запитання:

- Чому старійшина Говард назвав цей випадок “визначальною миттю”?
- Чому так важливо виконувати обіцянки і дотримуватися домовленостей?
- Чи хтось порушував обіцяння, дане вам? Що ви при цьому відчували?

- Як ви відчуваєте себе, коли люди дотримуються даних вам обіцянь?

Попросіть учнів прочитати вступ до розділу 54 Учення і Завітів і визначити, хто порушив завіт. Поділіться історичною довідкою для цього розділу з посібника *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (pp. 114–115), і запитайте:

- У який завіт вступив Ліман Коуплі?
- Наскільки серйозними є обіцяння чи завіт, що дається Господу або укладається з Ним?
- Чого очікували святі, що приїжджали до Огайо з Нью-Йорку?

Прочитайте Учення і Завіти 54:4–5 й обговоріть, чого ці вірші вчать про важливість завітів. Прочитайте вірші 7–9 і дізнайтеся, що мали робити ці святі. Прочитайте вірші 6, 10 і знайдіть, які благословення пообіцяв Господь тим, хто виконує завіти і з терпінням зносить випробування. Обговоріть значення цих обіцянь у нашому житті.

Поділіться завершенням історії старійшини Говарда:

“Члени Церкви зобов’язуються робити багато всього. Ми укладаємо завіти. І як з тим випадком у машині багато років тому, так і в житті ми часто не робимо того, на що погодилися...

Ми—завітний народ. Якщо члени Церкви і відрізняються якоюсь особливою рисою, так це саме тим, що ми укладаємо завіти. Нас мають знати і як народ, що виконує завіти. Незважно дати обіцяння, але дотриматися його і виконати—це вже зовсім інша справа. Для цього потрібно не звертати зі свого курсу, бути послідовним і непохитним. Для цього потрібна віра й відданість до кінця, незважаючи на успіх чи невдачу, сумніви чи розчарування. Для цього потрібно наблизитися до Господа усім своїм серцем. Для цього потрібно виконувати всі свої обіцянки з усією старанністю, навіть якщо нам це може не подобатися.

Одного разу я зі старійшиною М. Расселом Баллардом був на похоронній службі. Його фраза на тій службі не виходить у мене з голови й до цього дня. Він сказав: “Життя не закінчується для святого останніх днів до самої його щасливої смерті доти, доки яскраво палає їхнє свідчення”. “Щаслива смерть”—яка це багатообіцяюча ідея! Брати і сестри, ми не будемо в безпеці, поки не віддамо своє серце Господу, поки не навчимося виконувати те, що пообіцяли” (in Conference Report, Apr. 1996, 36, 38; or *Ensign*, May 1996, 27–28).

Учення і Завіти 55

Вступ

Невдовзі після звістки про Відновлення Уільям У. Фелпс прибув до Кертленда. Там він хотів отримати через пророка Джозефа Сміта пораду від Господа. Як учив Господь: “Благословенні ті, хто прислухається до моїх повчань, і прихилить вухо до моєї поради, бо вони навчаться мудрості” (2 Нефій 28:30). В Ученні і Завітах 55 містяться настанови Господа для брата Фелпса.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Той, кого охрищено з оком, єдиноспрямованим до слави Бога, отримає прощення гріхів і дар Святого Духа (див. УЗ 55:1).
- Бог дає настанови тим, хто прагне їх (див. УЗ 55; див. також УЗ 4:7).
- Здобуття освіти приємне для Бога (див. УЗ 55:4; див. також 2 Нефій 9:29; УЗ 88:77–80; 90:15).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, p. 103.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, p. 116.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 55:1–5. Той, кого охрищено з оком, єдиноспрямованим до слави Бога, отримає прощення гріхів і дар Святого Духа. (15–20 хвилин)

Нехай учні заспівають один з гімнів, написаних У. Фелпсом (див. “Authors and Composers” in *Hymns*, p. 390). Запитайте: Що спільного у цього гімну з Учення і Завіти 55?

Поділіться відомостями про У. Фелпса з історичної довідки для цього розділу з посібника *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (p. 116). Прочитайте Учення і Завіти 55:1 і знайдіть, що Господь сказав У. Фелпсу зробити, щоб бути прощеним і отримати Святого Духа. Свідчіть, що потрібно постійно перевіряти своє життя, щоб мати бажання поставити в його центр славу Богу, а не втішення власної гордині.

Прочитайте вірші 2–5 і знайдіть, чого хотів від брата Фелпса Господь. Обговоріть, як він міг зробити все це або для розбудови царства Бога, або для привернення до себе

уваги. Запросіть учнів подумати, чому вони служать у Церкві: щоб уславляти Бога чи щоб мати з цього користь?

Намалюйте на дошці драбину, сперту на стіну. Запитайте учнів, чим підйом сходами драбини схожий на життя за євангелією. Поділіться цим висловом пророка Джозефа Сміта:

“Коли ви піднімаєтеся драбиною, то починаєте з найнижчої сходинки, а потім стаєте на все вищу і вищу, поки не піднімаєтеся нагору; і те ж саме з принципами євангелії—ви повинні почати з найперших і йти далі, поки не зрозумієте всі принципи піднесення” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 348).

Зазначте, що життя за євангелією з хибних причин буде подібне до підйому драбиною, що сперта на хибну стіну. Поясніть учням, що ми повинні не тільки робити те, що каже Бог, а й робити це з правильних причин. Запитайте:

- Як впливає на наш підйом євангельською драбиною розуміння того, навіщо ми це робимо?
- Чому так важливо виконувати волю Бога з оком, спрямованим єдино до Його слави?

Учення і Завіти 56

Вступ

Господь проголосив: “Багато покликаних, та вибраних мало. А чому їх не вибрано? Тому що їхні серця так сильно прикипіли до речей цього світу” (УЗ 121:34–35). Здається, що це було проблемою серед деяких святих, що жили в Томпсоні, штат Огайо (див. УЗ 56:6). Коли Ліман Коуплі порушив завіт—віддати частину свого майна святим у Коулсвіллі,—Господь відкликав Ньюела Найта з місії, щоб він вивів вигнанців з Коулсвілля до Міссурі (див. вв. 6–7). Участь Езри Тейра в протистоянні в Томпсоні завадила йому підготуватися до місії з Томасом Б. Маршем (див. в. 5; див. також вступ до розділів 54 і 56). Господь повелів Езрі Тейру “покаятися у своїй гордовитості, і у своєму егоїзмі” (в. 8).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Люди, які повстають проти Бога, будуть покарані Ним (див. УЗ 56:1–4, 8–17; див. також Мосія 2:36–37; УЗ 1:3).
- Господь може проголошувати і скасовувати заповіді за своїм бажанням (див. УЗ 56:4–11; див. також УЗ 58:32).

- Багатство може згубити душу і заможного, і бідного. Всі, хто каються і смиренно йдуть за істиною, успадкують землю (див. УЗ 56:14–20; див. також Матвій 19:23–26; 1 Тимофію 6:10).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 102–104.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 117–118.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 56. Люди, які повстають проти Бога, будуть покарані Ним. (20–25 хвилин)

Попросіть учнів дати визначення слову *повстати*. Попросіть кількох прочитати, що вони написали. Прочитайте наведене далі твердження старійшини Спенсера В. Кімбола, у той час члена Кворуму дванадцятьох.

“Повстання проти Бога—дуже поширений гріх. Проявляється він у свідомій відмові виконувати Божі заповіді, неприйнятті порад Його слуг, протистоянні роботі царства, тобто, навмисному непослуху волі Бога словом чи вчинком.

Серед членів Церкви повстання часто починається з критики авторитетів і керівників. Вони скаржаться на програми, принижують поставлених керівників і просто беруть на себе роль суддів. Через якийсь час вони припиняють приходити на церковні збори через уявні образи, не сплачують десятину і не виконують інші обов'язки в Церкві. Одним словом, вони проймаються духом відступництва, що майже завжди є плодом критики.

Такі люди не можуть нести свідчення своїм нащадкам, вони знищують віру у власних домівках і позбавляють наступні покоління, які могли би бути праведними в усьому, “права на священство” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 42–43).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 56:14–17 і знайдуть слова, що описують повстання. Запросіть учнів навести приклади повстання серед своїх однолітків.

Продивіться приклади повстання зі вступу до розділу 56. Прочитайте Учення і Завіти 56:1–4 і запитайте: Чого ці вірші вчать про повстання? Прочитайте Мосія 2:36–39; 16:5 і запитайте, що ці вірші кажуть про повстання.

Прочитайте Учення і Завіти 56:5–11, 14, 18–20 і допоможіть учням порівняти наслідки повстання і смирення, як описано в цих віршах. Прочитайте вірш 18 і скажіть, що ми можемо робити, щоб отримати обіцяні благословення.

Учення і Завіти 56:16–20. Багатство може згубити душу і заможного, і бідного. Всі, хто каються і смиренно йдуть за істиною, успадкують землю. (10–15 хвилин)

Поділіть учнів на дві групи. Нехай одна група уявить себе багатіями, а інша—бідними людьми. Нехай кожна група обдумає відповіді на такі запитання: “З огляду на ваш матеріальний стан, що було б для вас найбільшим випробуванням у вірності Церкві?” Попросіть по одному з кожної групи поділитися з класом своїми відповідями.

Нехай учні порівняють Учення і Завіти 56:16–17 та 1 Тимофію 6:10, а ви запитайте:

- Що, як Господь сказав, губить душі багатих?
- Про які спокуси Господь застерігав бідних?
- Які з цих випробувань існують для багатих і бідних в наш час?
- Прочитайте Учення і Завіти 56:18. Що, згідно з цим віршем, є розв'язанням таких проблем?

Запросіть когось з учнів прочитати наведене далі твердження Президента Езри Тефта Бенсона.

“Гордовитість—це гріх, який легко побачити в інших, але важко визнати в собі. Більшість з нас вважає гордовитість гріхом людей “з верхівки”, багатих і вчених, що дивляться зверху на нас (див. 2 Нефій 9:42). Однак серед нас є набагато поширеніше зло—це та гордовитість, з якою дивляться знизу вгору. Вона проявляється по-різному: пошук вад, плітки, наклепи, ремствування, життя на широку ногу, заздрість, прагнення чужого, невдячність, небажання сказати добре слово, що може надихнути людину, небажання простити, ревнощі” (in Conference Report, Apr. 1989, 5; or *Ensign*, May 1989, 5).

Прочитайте вірші 18–20. Свідчіть, що винні в гордовитості можуть бути і багаті, і бідні, але смирення дозволяє всім отримати Господні благословення, описані в цих віршах.

Учення і Завіти 57

Вступ

Працюючи над перекладом Біблії у листопаді й грудні 1830 року, пророк Джозеф Сміт більше дізнався про місто Сіон у дні пророка Еноха (див. Мойсей 6–7). А в лютому Джозеф записав Учення і Завіти 42, в якому обіцяно, що майбутнє місце розташування Нового Єрусалима, іншого міста Сіон, який мають побудувати святі в останні дні, буде ще повідомлено (див. в. 62).

У червні 1831 року Господь покликав Джозефа Сміта й деяких старійшин поїхати у Міссурі, де буде відкрито через одкровення місце їхнього успадкування (див. УЗ 52). 20 липня, невдовзі після прибуття пророка, Господь відкрив, що “земля Міссурі” освячена “для збирання святих” і що місто Індепенденс є “місце для міста Сіон” (УЗ 57:1–2; див. в. 3).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь призначив місто Індепенденс, округ Джексон, штат Міссурі, місцем для Нового Єрусалима і центральним місцем для Сіону (див. УЗ 57:1–5; див. також 3 Нефій 20:22; 21:23–24).
- Господь заохочує святих чесно заробляти на життя і направляти плоди їхнього успіху на будівництво царства Бога (див. УЗ 57:6–12).
- Наша освіта, вміння і досвід стануть у пригоді в будівництві царства Божого (див. УЗ 57:6–14).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 106–107.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 118–119.

Запропонований хід уроку

Примітка: Нагадайте учням, що в період між 1831 та 1838 роками члени Церкви збиралися і в Кертленді, штат Огайо, і в різних містах штату Міссурі. Пророк Джозеф Сміт жив у Огайо до 1838 року, але, як і його радники в Президентстві та апостоли (після їхнього обрання в 1835 році), періодично приїздив до Міссурі.

Учення і Завіти 57:1–5. Господь призначив місто Індепенденс, округ Джексон, штат Міссурі, місцем для Нового Єрусалима і центром розташування Сіону. (20–25 хвилин)

Поділіться цим висловом пророка Джозефа Сміта:

“Будівництво Сіону—це справа, що привертала увагу Божого народу у всі віки. Це питання, говорячи про яке, пророки, священики і царі особливо раділи—вони чекали з нетерпінням і радістю того часу, в який живемо ми, і, палаючи небесним і радісним очікуванням, вони співали, писали і пророкували про цей день” (*History of the Church*, 4:609–610).

Обговоріть наступні запитання:

- Чому народ Божий вважав будівництво Сіону таким важливим і цікавим питанням?

- Що ви знаєте про будівництво Сіону?
- Що б ви хотіли знати про це?

Роздайте учням на аркушах примірники поданої таблиці.

Уривок з Писань	Чого це навчає стосовно Сіона
1 Нефій 13:37	
2 Нефій 12:2–4	
Етер 13:4–8	
УЗ 6:6	
УЗ 21:1, 7	
УЗ 28:8–9	
УЗ 29:7–8	
Мойсей 7:13–21	
УЗ 38:16–27, 34–35, 39	
УЗ 42:8–9, 31–36	
УЗ 45:11–14, 64–71	
УЗ 48:3–6	
УЗ 49:24–25	
УЗ 52:2–5, 42–43	
УЗ 57:1–5	

Розділіть посилання на уривки між учнями і нехай кожен прочитає свій. Усім класом прочитайте по порядку посилання і попросіть учнів, які прочитали свої посилання, розповісти, чого цей уривок навчає стосовно Сіону. Нехай вони заповнять на основі обговорення таблицю.

Зверніть увагу на те, скільки разів зустрічалось згадування про храми у зв’язку із Сіоном (див. 2 Нефій 12:2–3; УЗ 42:36; 57:3; Мойсей 7:21). Скажіть учням, що храми допомагають людям стати чистими серцем і дають їм можливість вступити в завіти з Господом, щоб установити Сіон. Поділіться наступним висловлюванням старійшини Ленса Б. Вікмена, сімдесятника.

“Слова *Сіон* і *храм* вживаються разом в одному реченні. Для Сіону, чистих серцем, храм має ключі, що відчиняють святі місця—місця радості,—в той час, як ті, що йдуть шляхами Вавилону, приречені до жалоби” (in Conference Report, Oct. 1994, 110; or *Ensign*, Nov. 1994, 83).

Зазначте, що Господь давав святим знання про Сіон крок за кроком. Господь часто являє Свою волю таким способом. Ми отримуємо трохи знання, застосовуємо його, а тоді отримуємо ще трохи. Кожен крок має велике значення для нашого прогресу.

Учення і Завіти 57:6–16. Наша освіта, вміння і досвід стануть у пригоді в будівництві царства Божого. (15–20 хвилин)

Запитайте кількох учнів, ким працюють їхні батьки. Обговоріть, чим ці заняття важливі і як вони благословляють життя людей.

Прочитайте Учення і Завіти 57:8, 11, 13–15. Обведіть імена або чини чотирьох чоловіків, які, за волею Господа, мали “влаштуватися” або мали допомогти “влаштуватися” іншим в Сіоні. (Примітка: У вірші 15 “єпископ” стосується Едварда Партріджа, а “розпорядник”—Сідні Гілберта; див. УЗ 41:9; 57:6–7). Повідомте учням таку інформацію щодо цих чотирьох осіб:

Уільям У. Фелпс	Письменник, редактор, друкар і видавець, який співпрацював у деяких газетах або заснував кілька видань.
Сідні Гілберт	Успішний комерсант.
Олівер Каудері	Талановитий письменник, редактор і оратор, який викладав у школі й займався юриспруденцією.
Едвард Партрідж	Комерсант, мав свою справу—виготавлював капелюхи.

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 57:6–16, і обговоріть наступні запитання:

- Що Господь попросив кожного з цих чотирьох чоловіків зробити для будівництва Сіону?
- Як їхні таланти і вміння підготували їх до будівництва Господнього царства?
- Які жертви приносять в наш час Генеральні авторитети? (Відмовляються від кар’єри, щоб служити Господу весь час).
- Як ви можете розвинути свої таланти або вміння? (Вчитися музиці, літературству чи іншому мистецтву; якнайкраще вивчати в школі всі предмети; здобути університетську освіту; стажуватися або закінчити професійно-технічний заклад; вчитися наполегливій і чесній праці на будь-якій роботі).
- Як ваша освіта, вміння і здібності можуть стати в пригоді для будівництва царства Божого зараз і в майбутньому?

Учення і Завіти 58

Вступ

З часу, коли Господь покликав Еноха проповідувати, до часу, коли його місто було забрано на небеса, пройшло 365

років (див. УЗ 107:48–49; Мойсей 7:68). На час отримання одкровення, вміщеного в Ученні і Завітах 58, Церква існувала менше ніж півтора року. Члени Церкви стали з’їжджатися в Міссурі, щоб будувати Сіон, але Сіон не мав бути побудований за життя тих перших святих. Однак та робота, яку вони виконували, і одкровення, які отримували, заклали фундамент останнього розподілу євангелії перед пришествям Господа.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь вибрав пророка Джозефа Сміта та інших, щоб “нести свідчення” про землю, на якій буде побудовано Сіон, і щоб закласти його фізичний і духовний фундамент (див. УЗ 58:1–13, 49–59).
- Господь обіцяє вічні благословення тим, хто віддано виконує заповіді, навіть у нещасті (див. УЗ 58:2–5).
- Сіон буде побудовано проповіданням євангелії світові та збиранням людей до його колів в процесі підготовки до пришествия Господа (див. УЗ 58:8–11, 44–48, 61–65; див. також УЗ 45:64–67).
- Господь покликає єпископів, щоб вони судили членів Церкви відповідно до Його законів. Члени Церкви повинні виконувати закони своєї країни (див. УЗ 58:14–23; див. також УЗ 134:5, 10–11; Уложення віри 1:12).
- Ми повинні самі знаходити можливості чинити добро і служити людям, не чекаючи запрошення від Господа або Його керівників (див. УЗ 58:26–29).
- За законом посвячення члени Церкви повинні були віддавати все, що мали, Господу через єпископа, а взамін одержували належну частку (див. УЗ 58:35–39, 49–53).
- Покаяння включає в себе сповідання і уникання гріха. Господь прощає гріхи тим, хто кається, і “не пам’ята[є] їх більше” (див. УЗ 58:42–43; див. також Мосія 4:9–10; УЗ 59:12).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 106–107.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 119–124.

Запропонований хід уроку

 Учення і Завіти 58:1–13, 44–65. Господь вибрав пророка Джозефа Сміта та інших, щоб “нести свідчення” про землю, на якій буде побудовано Сіон, і щоб закласти його фізичний і духовний фундамент. (25–30 хвилин)

Прочитайте вислів пророка Джозефа Сміта, який подано далі: “Ми повинні ставитися до будівництва Сіону як до найважливішого завдання” (*History of the Church*, 3:390). Обговоріть наступні запитання:

- Що ви вже знаєте про Сіон з книги Учення і Завіти?
- Чому вивчення теми про Сіон має таку велику цінність?

Скажіть учням: Уявіть, що ви стоїте поруч із Джозефом Смітом і Господь в одкровенні вказує йому розташування міста Сіон. Про що б ви хотіли дізнатися далі? Нехай учні прочитають вступ до розділу 58 і знайдуть, що хотіли знати святі. Скажіть, що завдяки цьому одкровенню святі почали розуміти, як будувати Сіон.

Прочитайте Учення і Завіти 58:1–13, 44 і знайдіть, що сказав Господь пророку стосовно Сіону. Запитайте:

- Які слова вказують на те, що в той час Сіон ще не мав бути повністю побудованим?
- Яку роль відіграють випробування у встановленні Сіону?

Скажіть, що хоча Сіон не мав бути встановлений за часів перших святих, у них була важлива для цього робота. Допоможіть учням знайти причини, з яких Господь зібрав перших святих у Сіоні, для чого знову уважно прочитайте вірші 6–13. Обговоріть такі фрази:

- “Щоб ви могли бути слухняними” (в. 6).
- “Щоб ваші серця підготувати, аби нести свідчення про те, що має прийти” (в. 6).
- “Щоб вас могло бути вшановано честю закласти основи” Сіону (в. 7).
- “Щоб вас могло бути вшановано честю ... нести свідчення про землю, на якій стоятиме Сіон Бога” (в. 7).
- “Щоб бенкет ситний приготувати для бідних” (в. 8; див. вв. 9–11; див. також коментар до УЗ 58:8–11 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, pp. 120–121).
- “Щоб свідчення могло вийти з Сіону” (в. 13).

Попросіть учнів скласти список того, що повинні робити сучасні члени Церкви для просування справи Сіону. Нехай вони проглянуть вірші 44–65 і знайдуть заповіді, які відповідають їхньому переліку. Запитайте: що заважає нам робити все це? Прочитайте наведену далі пораду Президента Спенсера В. Кімбола:

“Протягом багатьох років нас навчали, що єдиним важливим кінцевим результатом наших трудів, сподівань і прагнень у цій роботі є збудування Сіону останніх днів, Сіону, який відзначається любов’ю, гармонією та миром—Сіону, де діти Господа єдині.

У нашому розумі завжди має бути бачення того, для чого ми все це робимо і до чого мають привести наші труди.

Та як би не було важливо мати таке бачення, розумінням й описаннями Сіон не побудуєш. Це можна зробити шляхом послідовних і узгоджених щоденних

зусиль кожного окремого члена Церкви. Не має значення, скільки на це піде праці або чим доведеться жертвувати, ми повинні зробити це!” (in Conference Report, Apr. 1978, 121–22; or *Ensign*, May 1978, 80–81).

Учення і Завіти 58:2–5. Господь обіцяє вічні благословення тим, хто віддано виконує заповіді, навіть у нещасті. (10–15 хвилин)

Попросіть учнів дати визначення поняттю *нещастя*. (*Нещастя* означає лихо, випробування або горе). Поділіться наступним висловлюванням старійшини Меріона Г. Ромні:

“Як Ісус мав перенести страждання, щоб довести свою відданість, так і всі люди повинні перенести страждання, щоб довести свою відданість.

[Як учив пророк Джозеф Сміт:] “Усі святі, пророки і апостоли поставали з великих випробувань” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 1938 ed., pp. 260–261)” (in Conference Report, Oct. 1969, 58).

Нехай учні напишуть, що є найтяжчим випробуванням для людей їхнього віку. Обговоріть написане ними. Прочитайте Учення і Завіти 58:2–4 і знайдіть, що сказав Господь стосовно випробувань. Запитайте: Як слова з цих віршів можуть допомогти людині пережити виклики долі?

Нехай учні прочитають Римлянам 8:16–18, Етер 12:6, Учення і Завіти 98:3, 12–15 і складуть перелік обіцянь Господа тим, хто витерпить у випробуваннях. Прочитайте наведене далі висловлювання Президента Бригама Янга і свідчіть про істинність цих слів:

“Ми говоримо про свої випробування й труднощі в цьому житті, але уявімо собі, що ви бачите себе через тисячі й мільйони років уже після того, як довели відданість своїй релігії в цих небагатьох коротких роках життя, здобули вічне спасіння і вінець слави в присутності Бога; тепер подивіться на своє життя тут і погляньте на втрати, свій хрест, свої розчарування і скорботи ... і ви будете змушені вигукнути: “Тільки й усього?! То були лише миттєвості, а тепер ми тут. Ми залишилися вірними в кількох моментах земного життя, а тепер насолоджуємося вічними життям і славою” (in *Journal of Discourses*, 7:275).

Учення і Завіти 58:8–11, 44–48, 63–65. Сіон буде побудовано проповіданням євангелії світові та збиранням людей до його колів в процесі підготовки до пришествия Господа. (20–25 хвилин)

Доручіть кожному учневі прочитати один з наведених уривків з Писань: Іван 4:13–14, Іван 4:31–34, Іван 6:47–51, 2 Нефій 9:50. Нехай учні прочитають дані їм уривки і знайдуть слова, які підійшли б у пробіли в цьому реченні: “Євангелія Ісуса Христа подібна до _____, оскільки вона _____”. Попросіть учнів придумати інші слова, які б підійшли на місце пробілів. Прочитайте Учення і Завіти 58:8–11 і знайдіть, з чим порівнював Господь відновлену євангелію. Запитайте:

- Чим євангелія схожа на бенкет?
- Кого запрошують на бенкет?
- Як ми запрошуємо людей на бенкет?

Допоможіть учням побачити, що цей бенкет пов’язаний з “весіллям Агнца” (в. 11), тобто Другим пришествям Ісуса Христа. Прочитайте посилання на Біблію до вірша 11 (Матвій 22:1–14, Лука 14:16–24, Об’явлення 19:9), і обговоріть, що вони розповідають про бенкет і Друге пришестя. Запитайте: Що ми повинні робити, щоб підготувати себе до Другого пришествия і допомогти це зробити іншим? Прочитайте Учення і Завіти 58:44–48, 63–65 і знайдіть, що Господь сказав Своїм слугам робити для будівництва Сіону й підготовки до Другого пришествия. Знаходячи кожне повеління, нехай вони пояснюють, чому воно, на їхню думку, є важливим.

Учення і Завіти 58:26–29 (Опанування Писань, Учення і Завіти 58:26–27). Ми повинні самі знаходити можливості

чинити добро і служити людям, не чекаючи запрошення від Господа або Його керівників. (10–15 хвилин)

Нехай учні запишуть Учення і Завіти 58:26–29 своїми словами. Якщо їм важко розібратися з окремими поняттями, підкажіть їм звернутися до путівника для студентів (див. рубрику “Розуміння Писань” до УЗ 58). Обговоріть наступні запитання:

- Що означає “завзято займатися”? (в. 27).
- Як ми можемо дізнатися, що є “доброю справою”? (Див. Мороній 7:13–16).
- Яка “сила” в нас дозволяє нам робити добро? (в. 28).

Нехай учні розіб’ються на пари і придумують дві історії: перша має проілюструвати хороший приклад цих віршів, а друга—поганий. Нехай учні поділяться своїми історіями.

Прочитайте наведене далі висловлювання старійшини Езри Тефта Бенсона, який тоді був членом Кворуму дванадцятьох:

“Як правило, Господь дає нам загальні цілі й окремі настанови, але Він очікує, що ми самі розберемося в більшості деталей і в методах. Методи і правила, звичайно, визначаються після дослідження питання, молитви і якщо ми живемо гідно отримання і прийняття підказок Духа. Менш духовні люди, як народ за часів Мойсея, мають отримувати повеління в багатьох питаннях. У наш час духовно активні люди дивляться на цілі, узгоджують свої плани з настановами Господа і Його пророків, а тоді з молитвою діють, і їм не треба повелівати “в усьому”. Такий підхід готує людей до того, щоб стати подібними до богів.

Інколи Господь чекає, що Його діти будуть діяти за власною волею, і коли вони цього не роблять, то втрачають вищу нагороду, і Господь або припиняє цю справу і дає людям страждати від наслідків, або пояснює її детальніше. Я боюся, що, як правило, чим більше Він вдається до пояснень, тим менше наша нагорода” (in Conference Report, Apr. 1965, 121–22).

Заохотьте учнів завзято займатися добрими справами.

Учення і Завіти 58:42–43 (Опанування Писань). Покаяння включає в себе сповідання і уникання гріха. Господь прощає гріхи тим, хто кається, і “не пам’ята[є] їх більше”. (15–20 хвилин)

Попросіть когось із учнів якомога далі стрибнути з місця і позначте найкращий результат з 2–3 спроб. Нехай цей учень візьме на спину важкий рюкзак і стрибне ще раз. Позначте і цього разу кращий результат.

Попросіть клас пояснити, як цей експеримент стосується гріха в нашому житті. Попросіть їх прочитати Учення і Завіти 58:43 і знайти, що ми повинні робити, аби позбутися важкого тягаря гріха. Обговоріть значення слова *уникати* і допоможіть учням краще зрозуміти принцип сповідання.

Поділіться наступним висловлюванням. Старійшина Спенсер В. Кімбол, який був у той час членом Кворуму дванадцятьох, навчав:

“Ніхто ніколи не може отримати прощення будь-якого гріха, поки не покається, а людина не вважається такою, що розкалася, поки не вилила свою душу і не визнала намірів і слабкостей, не виправдовуючись і не доводячи свою правоту” (*Love versus Lust*, Brigham Young University Speeches of the Year [5 Jan. 1965], 10).

Старійшина Річард Г. Скот сказав:

“Ви завжди повинні визнавати свої гріхи перед Господом. Якщо це серйозні гріхи, зокрема, [статеві] аморальність, необхідно сповідатися єпископу або президенту колу. Будь ласка, зрозумійте, що сповідь—це не покаєння. Це необхідний крок, але його одного недостатньо. Часткове сповідання, коли визнаються менш серйозні помилки, не допоможе вам розв’язати більшого, неявного гріха. Для отримання прощення критично важливо бути готовим повністю відкритися перед Господом та, якщо потрібно, Його суддею у священстві—розповісти про *все*, що було зроблено” (in Conference Report, Apr. 1995, 102; or *Ensign*, May 1995, 76).

Прочитайте вірш 60 і запитайте:

- Що зробив Зайба Пітерсон зі своїми гріхами?
- Що означає фраза “він думає приховати їх”?
- Прочитайте Учення і Завіти 121:37. Що відбувається з людьми, які приховують гріхи?
- Як люди намагаються приховати гріхи?
- Чи можемо ми дійсно приховати свої гріхи?

Скажіть учням, що гебрейською слово *спокута* походить від кореня слова, що означає “покривати”. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 19:16–20; 58:42–43 і знайдуть, як ми можемо “покривати” свої гріхи за рахунок Спокути Ісуса Христа.

Скажіть учням, що якщо вони сумніваються—сповідатися у гріху чи ні, вони повинні запитати про це в єпископа. Він напевне пояснить це. Зверніть увагу на те, що часто учні бояться, що про них подумає єпископ, якщо вони зізнаються у гріху. Ви можете запросити на урок єпископа, щоб він поговорив на цю тему. Або ж поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі, у той час радника в Першому Президентстві:

“У кожного з вас є єпископ, якого було посвячено і рукопокладено владою святого священства і який згідно зі своїм чином має право на натхнення від Господа. Це чоловік досвідчений, розуміючий, який має в серці любов до молоді свого приходу. Він—слуга Бога, який розуміє свій обов’язок щодо конфіденційності і який допоможе вам розв’язати проблему. Не бійтеся поговорити з ним” (in Conference Report, Oct. 1983, 66; or *Ensign*, Nov. 1983, 45).

Учення і Завіти 59

Вступ

Невдовзі після одкровення про місце для побудови Сіону (див. УЗ 57:1–3) та надання настанов пророку щодо придбання землі для збирання святих у Сіоні (див. УЗ 58:44–58) Господь дав через одкровення розділ 59, в якому вміщено багато заповідей, за якими повинні жити святі, аби будувати Сіон. Тим, хто буде слухатися цих повелінь, Господь пообіцяв “добро землі” (в. 3; див. вв. 16–20); “одкровення у свій час” (в. 4); здатність бути “незаплямованими від світу” (в. 9) і “мир у цьому світі і вічне життя у тому світі, що прийде” (в. 23).

Сьогодні ми продовжуємо будувати на фундаменті, закладеному першими членами Церкви. Президент Гордон Б. Хінклі свідчив:

“Я бачу прекрасне майбутнє в дуже непевному світі. Якщо ми будемо віддані своїм цінностям, якщо ми будуватимемо на тому, що дісталось нам у спадок, якщо ми будемо ходити в слухняності перед Господом, якщо ми просто будемо жити за євангелією, то отримаємо дивовижні й прекрасні благословення. На нас дивитимуться як на особливий народ, який знайшов ключ до особливого щастя” (in Conference Report, Oct. 1997, 94; or *Ensign*, Nov. 1997, 69).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ті, хто виконують заповіді Господа, отримують мирські і духовні благословення в цьому житті й отримуватимуть їх у вічному житті у світі, що прийде (див. УЗ 59:1–8, 15–20, 23; див. також Псалми 37:9; Мосія 2:41; УЗ 14:7).
- Бог задоволений, коли ми дякуємо Йому і виконуємо Його заповіді (див. УЗ 59:7, 21; див. також Мосія 2:20–22).
- Суботній день—це день відпочинку і поклоніння. Збереження святості Суботнього дня допомагає нам подолати гріх й опиратися спокусі (див. УЗ 59:9–14; див. також Ісаїя 58:3–14).
- Бог створив світ для блага і на користь людині. Ми повинні користуватися земними ресурсами з мудрістю й розсудливістю (див. УЗ 59:16–20; див. також 1 Нефій 17:36, УЗ 49:19).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 105–107.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 124–129.

Запропонований хід уроку

 Фільм 9, “У Мій святий день” (17:26), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви” можна використати як допомогу у викладанні Учення і Завітів 59:9–20 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

 Учення і Завіти 59. Ті, хто виконують заповіді Господа, отримують мирські і духовні благословення в цьому житті й отримуватимуть їх у вічному житті у світі, що прийде. (25–30 хвилин)

Нехай хтось з учнів перекаже наведену далі історію сестри Патриції П. Пінегар, тоді Генерального президента Початкового товариства. Один хлопчик пішов з татом до парку запускати повітряного змія.

“Хлопчик був ще маленьким. Він уперше запускав змія. Тато допоміг йому, і після декількох спроб змій був у повітрі. Хлопчик біг, розмотував мотузку і невдовзі змій летів високо. Маленький хлопчик був захоплений; змій був чудовим. Врешті-решт не залишилося мотузки, щоб пустити змія ще вище. Хлопчик сказав татові: “Тату, давай відріжемо її і відпустимо змія; я хочу подивитися, як він полетить вище й вище”.

Батько відповів: “Синку, змій не полетить вище, якщо ми відріжемо мотузку”.

“Ні, полетить,—відповів хлопчик.— Мотузка тримає змія, я відчуваю це”. Батько дав хлопчикові кишеньковий ніж. Хлопчик перерізав мотузку. За кілька секунд змій вирвався з-під контролю. Він стрімко полетів в один бік, у другий і врешті-решт упав і розлетівся вщент. Хлопчикові було важко це зрозуміти. Він був упевнений, що мотузка тягнула змія донизу” (*Ліягона*, січень 2000 р., с. 80).

Запитайте учнів:

- Чим заповіді схожі на мотузку від повітряного змія?
- Прочитайте Учення і Завіти 59:4. Що Господь пообіцяв вірним?
- Прочитайте Учення і Завіти 130:21. Чому отримання заповідей є благословенням?
- Як заповіді Бога свідчать про Його любов до нас?

Прочитайте подану далі пораду Першого Президентства:

“Божі заповіді (норми) є постійними, незмінними і надійними. Якщо ви дотримуєтеся їх, ви отримаєте безліч благословень з неба, в тому числі й дар вічного життя” (*Заради зміцнення молоді* [брошура, 1990], с. 6).

Напишіть на дошці заголовки: *Заповіді й Наслідки*. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 59:5–13 і підкреслять всі дієслова в наказовій формі. Напишіть ці заповіді на дошці під відповідним заголовком. Прочитайте вірш 8 і запитайте:

- Що означає мати “скрушене серце” і “впокорений дух”? (Див. лінгвістичну підказку до УЗ 20 в навчальному путівнику для студентів; див. також висловлювання старійшини Брюса Р. Макконкі в рубриці “Розуміння Писань” до УЗ 59:8 у навчальному путівнику для студентів).
- Чому так важливо бути зі скрушеним серцем і впокореним духом?

Обговоріть кожну із заповідей, що на дошці, і подумайте, яким би стало суспільство у вашій місцевості, якби люди виконували їх.

Попросіть учнів прочитати вірші 14–24 і підкреслити наслідки виконання або невиконання заповідей. Їхні знахідки напишіть стовпчиком під заголовком *Наслідки*. Запитайте: Які з цих наслідків мали б для вас найбільше значення? Чому?

Прочитайте вірш 23 і запитайте:

- Що означає мати “мир у цьому світі”?
- Наскільки для вас важливо мати мир у цьому житті?
- Чому важливо отримати “вічне життя у тому світі, що прийде”?

Запросіть одного чи кількох учнів розповісти про випадки, коли виконання заповідей наповнювало їхнє життя миром, або ж поділіться прикладом з власного життя. Прочитайте свідчення старійшини Річарда Г. Скотта: “Сила Бога наповнить ваше життя завдяки вашій неухильній слухняності Його заповідям” (in *Conference Report*, Mar.–Apr. 1990, 96; or *Ensign*, May 1990, 74).

Учення і Завіти 59:7–21. Бог задоволений, коли ми дякуємо Йому і виконуємо Його заповіді. (10–15 хвилин)

Дайте кожному учневі половинку цукерки і скажіть не їсти, доки ви не дасте на це дозволу. Коли кожен учень візьме цю половинку цукерки, обійдіть кімнату ще раз і дайте другу половинку тим, хто подякував вам за пригощення. Запитайте учнів: чому дехто отримав і другу половинку цукерки? Прочитайте Учення і Завіти 59:7, 21 і запитайте:

- Чому так важливо бути вдячним?
- За що ми повинні бути вдячними?

- Як, згідно з цими віршами, Бог ставиться до невдячності?

Попросіть учнів прочитати Мосія 2:20–22 і скажіть, що часто дари, які ми отримуємо від Бога, ми сприймаємо як належне. Запитайте: Що просить у нас Бог взамін всього, що Він робить для нас?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 59:7–19 і знайдуть заповідь, обговорювану більш детально, ніж інші заповіді. Обговоріть наступні запитання:

- Як наші настрої та дії в Суботній день можуть показати вдячність Господеві?
- Які справи в Суботній день проявляють нашу невдячність до Господа?
- Прочитайте Учення і Завіти 20:77, 79. Як ми можемо “пам’ятати” про Господа кожного Суботнього дня?

Завершіть обговорення, прочитавши висловлювання старійшини Легранда Р. Кертиса, тоді сімдесятника: “Те, як ми виконуємо заповідь Суботнього дня, віддзеркалює наше ставлення до Небесного Батька” (in Conference Report, Oct. 1990, 14; or *Ensign*, Nov. 1990, 13).

Учення і Завіти 59:9–14 (Опанування Писань, Учення і Завіти 59:9–10).

Суботній день—це день відпочинку і поклоніння. Збереження святості Суботнього дня допомагає нам подолати гріх й опиратися спокусі.
(20–25 хвилин)

Напишіть на дошці подані далі запитання. Дайте учням кілька хвилин, щоб вони написали свої відповіді на аркушах паперу (скажіть їм не писати свого імені на аркуші), а тоді зберіть відповіді.

- У чому полягає мета Суботнього дня?
- Які справи відповідають духу Суботнього дня?
- Які справи не відповідають йому?

Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 59:9–14 і позначити слова, які свідчать про мету Суботнього дня. Прочитайте окремі відповіді з аркушів і попросіть їх визначити, чи узгоджується ця відповідь з розділом 59.

Прочитайте наведене далі висловлювання Президента Гордона Б. Хінклі:

“Суботній день Господній стає для людей днем розваг. Днем гольфу та футболу перед екраном телевізора, покупок і продаж в магазинах і на ринках. Чи приєднуємося ми до домінуючої тенденції в Америці, як вважають окремі аналітики? Боюсь, що в цьому—так. На це вказують вщерть заповнені паркінги біля супермаркетів у містах, де переважно мешкають святі останніх днів.

Наша сила в майбутньому, наша здатність поширювати Церкву по світу послабшає, якщо ми будемо йти наперекір волі Господа в цьому важливому питанні. Він настільки ясно говорив про це в давнину і потім у сучасних одкровеннях! Ми не можемо безкарно ігнорувати Його слова” (in Conference Report, Oct. 1997, 93; or *Ensign*, Nov. 1997, 69).

Обговоріть наступні запитання:

- Що означає бути “незаплямованим від світу”? (в. 9).
- Як збереження святості Суботнього дня робить вас незаплямованими від світу?
- Як збереження святості Суботнього дня допомагає “поширювати Церкву по світу”?

Прочитайте й обговоріть подану далі пораду Першого Президентства:

“Господь дав Суботній день для вашої користі й запобіг вам дотримувати його святим. У цей священний, святий день поклоняйтеся Господеві, зміцнюйте сімейні стосунки, допомагайте іншим, наближайтеся до Господа. Те, як ви одягнені на недільних зборах і після них, може відображати вашу повагу до Суботи.

У Суботній день можна проводити багато заходів, однак слід пам’ятати, що це не звичайний вихідний. Утримуйтеся в цей день від розваг і покупок.

Під час найму на роботу ви можете поділитися з вашим потенційним роботодавцем своїм бажанням відвідувати недільні збори й дотримувати Суботу святою. Багато хто з роботодавців цінує працівників, які мають такі особисті переконання. Намагайтеся вибрати таку роботу, де б не вимагалось, щоб ви працювали в неділю” (*Заради зміцнення молоді*, с. 16–17).

Учення і Завіти 60–62

Вступ

В Ученні і Завітах 60, цей розділ був даний 8 серпня 1831 року, Господь радить старійшинам повернутися з Сіону до Огайо. Також у ньому Господь дав повеління пророку Джозефу Сміту вирушити до Сент-Луїса, штат Міссурі. Пророк і десятеро його супутників залишили Індепенденс наступного ж дня. 9 серпня група розбила табір біля Макілвейнс-Бенд (приблизно 165 км від Індепенденс; див.

карту 5 з історії Церкви). Наступного ранку пророк отримав через одкровення розділ 61, в якому міститься застереження щодо вод в останні дні. 13 серпня пророк і його супутники на шляху зустріли кількох місіонерів, що поверталися до округи Джексон, штат Міссурі. В такій радісній обстановці пророк Джозеф отримав розділ 62. За словами Господа, ця зустріч здійснила пророцтво, що “вірних серед вас буде збережено і що вони радітимуть разом на землі Міссурі” (УЗ 62:6).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь очікує, що ми будемо ділитися істиною з людьми без страху й духу суперечки. Ті, хто не роблять цього, втратять благословення Духа (див. УЗ 60:1–3, 7–8, 13–15).
- Господь хоче, щоб ми поклалися на Його пораду, але й очікує, щоб ми робили все можливе зі свого боку для розв’язання власних проблем (див. УЗ 60:5; 61:22; 62:5; див. також Етер 2:18–3:6).
- Хоч Сатані дано певну владу на землі, Господь має всю владу і може захистити праведних (див. УЗ 61:4–6, 10–19; УЗ 62:6; див. також 1 Нефій 22:15–17).
- Коли ми свідчимо про істину, це свідчення записується на небесах, ангели радіють нам, і ми здобуємо прощення гріхів (див. УЗ 61:33–34; 62:3; див. також Єзекіїль 33:1–11; Якова 5:19–20; УЗ 4:2, 4).
- Господь знає наші слабкості і те, як зміцнити нас перед спокусою (див. УЗ 62:1; див. також 2 Коринтянам 12:7–10; Етер 12:27).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, р. 108.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 130–133.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 60–62. Господь дає пораду місіонерам. (15–25 хвилин)

Розділи 60–62 були дані групі місіонерів, що поверталися з Міссурі додому в Огайо (див. вступ вище). Кожен з розділів має пораду для місіонерів. Виберіть одну з вправ або проведіть усі; вони допоможуть вашим учням зрозуміти Господню пораду в цих словах і застосувати її в житті. (*Примітка:* Час для викладення цього уроку можна варіювати в залежності від того, скільки вправ ви вирішите провести).

- **Вправа 1.** Нехай учні прочитають Учення і Завіти 60: 4, 7; 61:1–2, 6, 10, 33–34, 36–39; 62:1, 3, 9. На основі того, що

вони прочитали в цих віршах, нехай вони напишуть лист комусь із місіонерів, щоб підтримати їх. Запропонуйте кільком з них поділитися написаним.

- **Вправа 2.** Запропонуйте учням уявити собі, що їх попросили написати брошуру *Успіх в місіонерській роботі*. Зміст брошури має ґрунтуватися на принципах з Учення і Завіти 60:2–3, 7, 13–14; 61:3, 8–9, 35, 38–39; 62:1–3, 6. Нехай учні прочитають ці вірші і визначать, які принципи дав Господь.

Примітка: Порада не подорожувати водою була вказівкою для цього конкретного випадку. У наш час місіонери також мають правила щодо конкретних ситуацій під час місії. Наскільки нерозумно було б, якби ці перші місіонери після застереження Господа вирушили водою, настільки ж буде нерозумно для нас порушувати заповіді Господа в наш час. За більш детальною інформацією щодо прокляття на водах звертайтеся до коментарю до Учення і Завітів 61:5–19 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (pp. 131–132).

- **Вправа 3.** Запропонуйте учням уявити собі такий приклад. Джордж сидить на уроці семінарії і мріє про щось своє, а тут учитель каже, що кожен гідний юнак повинен служити на місії. Після уроку Джордж каже вам: “Я завжди тільки і чую, що повинен поїхати на місію. Та хоч би хто пояснив навіщо”. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 60:7; 61:2, 33–34; 62:1, 3 і пояснять Джорджеві, “навіщо” йому служити на місії.

Завершіть це обговорення наведеним далі обіцянням стосовно місіонерської роботи, яке дав Президент Гордон Б. Хінклі:

“Ви приносите жертви, але це не жертви, адже ви отримуєте більше, ніж дали, здобудете більше, ніж те, від чого відмовилися, і ця жертва виявиться найвигіднішою інвестицією. Виявиться, що це було благословення, а не жертва. Нікому, хто коли-небудь брав участь у місіонерській роботі, хто докладав всіх своїх зусиль, немає причини хвилюватися, коли йдеться про жертвування, бо воно стане благословенням людині на все її життя. В цьому у мене немає ані найменшого сумніву” (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 356).

Учення і Завіти 60:1–3, 7–8, 13–15. Господь очікує, що ми будемо ділитися істиною з людьми без страху й духу суперечки. Ті, хто не роблять цього, втратять благословення Духа. (20–25 хвилин)

Покажіть сірник і запитайте, яка сила схована в ньому (здатність запалити вогонь, що дає світло, тепло або несе знищення). Запитайте: Що необхідно, щоб вивільнити

цю силу? Нехай учні прочитають Учення і Завіти 60:2 і скажуть, чим талант подібний до сірника.

Прочитайте Матвій 25:14–30 і подивіться, що відбувається, коли талантами нехтують. Запитайте:

- Які слова описують ставлення Господа до тих, хто використовує свої таланти?
- Як Господь ставиться до тих, хто закопують таланти?

Прочитайте Учення і Завіти 60:1–3, 13 і запитайте:

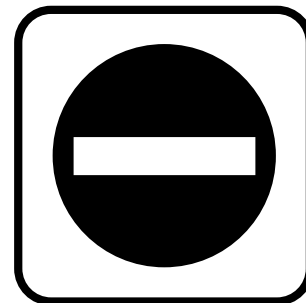
- Про який “талант” йдеться в цих віршах? (Ділитися євангелією).
- Через що, відповідно до цих віршів, дехто не захотів “відкривати вуст своїх”, щоб проповідувати євангелію? (Страх перед людьми і марнування часу).
- Яке застереження дав Господь тим, хто “закопує” свій талант? (Талант буде забрано).
- Як це застереження можна застосувати до сучасного життя?
- Як ми можемо виконувати свій обов’язок з проповідування євангелії?

Запропонуйте учням на полях поруч з віршем 2 написати УЗ 3:7–8, а поруч з віршем 13—УЗ 68:31–32. Нехай учні прочитають ці перехресні посилання і дізнаються, як можна подолати ці випробування.

Прочитайте разом Учення і Завіти 60:7 і знайдіть благословення, що обіцяні людям, які застосовують свої таланти і проголошують євангелію. Обміркуйте, чи варті ці обіцяння того, щоб людина подолала страх і стала застосовувати цей талант. Прочитайте наступне висловлювання Президента Гордона Б. Хінклі:

“Ви, члени цієї Церкви, повинні бути провідниками в тих справах, за які стоїть Церква. Не дозволяйте страху взяти гору над вашими зусиллями... Супротивник усієї істини впустить у ваше серце небажання зробити зусилля. Відриньте свої страхи і будьте мужніми в справі істини, праведності й віри. Якщо ви *зараз же* приймете рішення зробити це способом життя, то вдруге його приймати не доведеться” (“Stand Up for Truth,” in *Brigham Young University 1996–97 Speeches* [1997], 26).

Учення і Завіти 61:4–6, 13–19. Хоч Сатані дано певну владу на землі, Господь має всю владу і може захистити праведних. (15–20 хвилин)

Намалюйте на дошці декілька попереджувальних знаків (наприклад, “отрута”, “вхід заборонено”, “пішохідний перехід”). Запитайте учнів:

- Для чого використовуються ці знаки?
- Що може статися, якщо не звернути уваги на ці знаки?

Поділіться історичною довідкою для цього розділу з посібника *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 131). Прочитайте з учнями Учення і Завіти 61:4–6, 13–19, знайдіть настанови Господа місіонерам і подумайте, чому Він дав їх. За потребою зверніться до коментарів щодо Учення і Завіти 61:5–19 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (рр. 131–132).

Нагадайте учням, що порада не подорожувати водою адресувалася місіонерам того часу, аби вони уникали небезпеки, з якою стикалися. Нехай учні відкриють брошуру *Заради зміцнення молоді* і знайдуть, що, за словами Господа, є небезпечним в наш час. (Якщо у вас немає брошури, попросіть учнів самим визначити, що є небезпечним). Запитайте:

- Чим небезпеки нашого часу схожі на води, щодо яких Господь застерігав пророка і його супутників?
- Чому згідно з Ученням і Завітами 61:13 Господь попереджає нас і дає заповіді?

Завершіть урок, поділившись таким висловлюванням. Старійшина Джордж Альберт Сміт, тоді член Кворуму дванадцятьох, свідчив:

“Існує розмежувальна лінія, яка чітко відділяє територію Господа від території Люцифера. Якщо ми на боці Господа, Люцифер не може перейти межу і вплинути на нас, але якщо ми переходимо межу і опиняємося на його території, ми в його владі. Виконуючи заповіді Господа, ми залишаємося в безпеці, на Його боці, а якщо не слухаємося Його вчень, то за власною волею крокуємо на територію спокуси і викликаємо нищення, що панує там. Знаючи це, з яким старанням ми завжди повинні жити по Господній бік від межі!” (“Our M.I.A.,” *Improvement Era*, May 1935, 278).

Президент Гордон Б. Хінклі сказав:

“Існує лінія, яку ви не повинні переступати. Це лінія, що відділяє особисту чистоту від гріха. Немає потреби вдаватися до подробиць і показувати, де та лінія. Ви і так знаєте. Вам про це знов і знов нагадують. У вас є совість. Залишайтеся на Господньому боці” (in Conference Report, Apr. 1996, 69; or *Ensign*, May 1996, 48).

Учення і Завіти 62:1. Господь знає наші слабкості і те, як зміцнити нас перед спокусою. (10–15 хвилин)

Попросіть учнів послухати наведене далі висловлювання і сказати, правдиве воно чи ні. “Людина, яка грішила більше, краще може допомогти іншим протистояти спокусі, ніж людина, яка грішила менше”. Прочитайте цю цитату:

“Існує безглузда думка, що хороші люди не знають, що таке спокуса. Це очевидна брехня. Тільки люди, які намагаються протистояти спокусі, знають, наскільки вона сильна. Силу вітру можна визначити, йдучи проти нього, а не лежачи” (C. S. Lewis, *Mere Christianity* [1952], 109–110).

Прочитайте Учення і Завіти 62:1 і знайдіть, хто може нам найкраще допомогти в мить, коли нас спокушають. Нехай учні прочитають Алма 7:11–12 і скажуть, чому Ісус Христос розуміє наші почуття, коли нас спокушають, і може визволити нас від спокуси.

Нехай учні прочитають 1 Коринтянам 10:13; Алма 13:28–29; Учення і Завіти 20:22. Нехай вони напишуть на аркуші, як вони можуть подолати спокусу, виходячи з того, що говориться в цих віршах.

Учення і Завіти 63

Вступ

“Центр міста Сіон (округ Джексон, штат Міссурі) був уканий через одкровення. Члени Церкви бажали знати, що у зв’язку з цим вони повинні робити. Отже, Господь відкрив Своїм святим Свої цілі. Вони мали зібратися в цьому місці, якщо бажали виконувати волю Господа. Як сказано у віршах 22 і 23 розділу 63, вони могли не вважати це заповіддю. Господь дає одкровення на благо всіх, хто прислухається до Нього, але знає, що деякі члени Церкви, якщо їм повелівати в усьому, своєю неслухняністю принесуть на власні голови осуд. Відповідно, в цьому одкровенні Він залишає вибір за кожним окремо—прийняти його чи ні. Люди, які люблять Господа, приймуть Його волю так, наче це заповідь” (Roy W. Doxey, *The Doctrine and Covenants Speaks*, 2 vols. [1964–70], 1:491).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Слуги Господа мають попереджати нечестивих, що або вони покаються, або будуть знищені при Другому пришестві (див. УЗ 63:2–6, 12–17, 32–37, 54–59).
- Ознаки й чудеса не породжують віру. Вони можуть бути наслідком віри і даються за волею Бога (див. УЗ 63:7–12; див. також Марк 16:17–18).
- В останні дні праведних буде відділено від нечестивих і зібрано в коли Сіону заради їхньої безпеки. Під час Другого пришествия Господь знищить нечестивих і розпочне Тисячоліття (див. УЗ 63:24–54; див. також УЗ 45:64–71; Уложення віри 1:10).
- Ім’я Ісуса Христа є священним і вживати його треба з обережністю (див. УЗ 63:60–64; див. також Вихід 20:7; Псалми 111:9; УЗ 6:12).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, p. 108.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 133–135.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 63:2–17, 32–37, 54–59. Слуги Господа мають попереджати нечестивих, що або вони покаються, або будуть знищені при Другому пришестві. (20–25 хвилин)

Покажіть ілюстрацію гори Еверест, що в додатку (див. с. 317). Запитайте учнів:

- Хто б із вас хотів піднятися на цю гору?
- Якби здійснювали підйом на цю гору, ви хотіли б іти самі чи з досвідченим інструктором? Чому?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 1:14–16 і подумують, як ці слова можуть стосуватися підйому на гору Еверест. Запитайте:

- Кому Господь доручив бути інструкторами, щоб вести нас Його дорогою?
- Який шлях вони нам указують?
- Які інші дороги вибирають люди?
- Що пожнуть ті, хто прямує власною дорогою?

Дайте кожному учневі один з п'ятьох наведених далі уривків з розділу 63: вірші 2–6, 7–12, 13–17, 32–37, 54–59. Нехай учні уважно прочитають вірші, щоб дати відповідь на запитання. Обговоріть їхні знахідки.

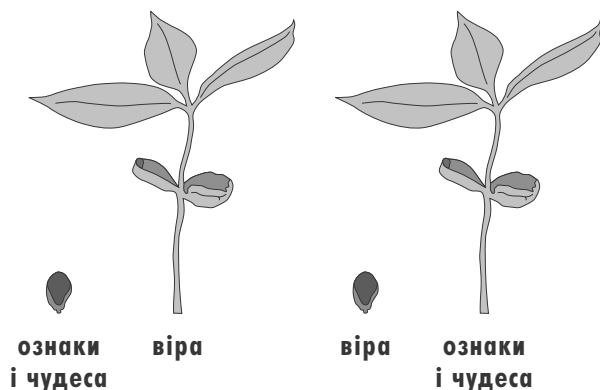
- Що говориться в цих віршах про Господній шлях?
- Що говориться в цих віршах про шлях людей?
- Що чекає на людей, які вирішують йти власним шляхом, а не шляхом Господа?

Прочитайте наступне висловлювання старійшини Л. Тома Перрі з Кворуму дванадцятьох:

“Я свідчу про силу і спокій, які приносить дар Святого Духа тим, хто живе гідно його. Як чудово знати, що ми не залишені в пошуках курсу, яким ми повинні йти, щоб заслужити вічні благословення нашого Небесного Батька. Нам не потрібні створені людиною рейтингові системи, щоб визначити, що читати, дивитися, слухати або як поводити себе в житті. Все, що нам слід робити, так це жити гідно постійної присутності Святого Духа і мати мужність приймати підказки, які даються для нашого життя” (in Conference Report, Apr. 1997, 95; or *Ensign*, May 1997, 70).

Учення і Завіти 63:7–12. Ознаки й чудеса не породжують віру. Вони можуть бути наслідком віри і даються за волею Бога. (15–20 хвилин)

Намалюйте на дошці такі ілюстрації:

Запитайте учнів, яка ілюстрація відображає правильний зміст. Нехай вони прочитають Учення і Завіти 63:7–9 і знайдуть відповідь на це запитання. Запросіть їх знайти у Писаннях приклади того, що ознаки не приносять віри. (Можливі приклади: Ламан і Лемуїл ремствували після того, як бачили ангела [див. 1 Нефій 3:31; 17:45]; первосвященники і військові заарештували Ісуса після того, як Він у них на очах зцілив вуха слугі первосвященника [див. Лука 22:50–54]; діти Ізраїля повстали після того, як бачили дива в Єгипті й у пустелі [див. Числа 14:22–23]).

Нехай учні знайдуть в Ученні і Завітах 63:7–12 відповіді на такі запитання:

- Чи отримають ознаки ті, хто прагне їх? (Див. також Кн. Якова 7:13–15; Алма 30:43, 48–50).
- Відколи з'явилися шукачі ознак?
- Наявність чого зумовлює ознаку?
- Чому деякі люди шукали ознак?
- Якщо, шукаючи ознаки, віру не зміцнити, то що ж зміцнює її? (Див. коментар до УЗ 63:7–12 у *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 133–134).

Учення і Завіти 63:24–54. В останні дні праведних буде відділено від нечестивих і зібрано в коли Сіону заради їхньої безпеки. Під час Другого пришествя Господь знищить нечестивих і розпочне Тисячоліття. (30–35 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що ви присутні на Генеральній конференції 1831 року, коли Джозеф Сміт оголосив, що прийшов час підготуватися до виходу в Міссурі. Він просить волонтерів записатися до двох комітетів: *Фірми зі справ нерухомості й земельного розвитку в Сіоні* та *Рекламної агенції Сіону*. Попросіть учнів вибрати, в якому б комітеті вони бажали працювати, і нехай вони організуються в комітети. Дайте комітетам такі інструкції.

Для Фірми зі справ нерухомості й земельного розвитку в Сіоні: Прочитайте Учення і Завіти 63:24–31 і подивіться, що Господь сказав про збирання в Міссурі. Назвіть два способи придбання землі. Вкажіть позитивні й негативні аспекти кожного підходу. Звітуйте класові про рекомендований вами підхід, обґрунтуйте.

Для Рекламної агенції Сіона: Деякі святі можуть не наважитися покинути домівки й місцевість, щоб їхати до Міссурі. На основі поради Господа з Учення і Завітів 63:32–37 сплануйте рекламну кампанію, щоб надихнути сім'ї взяти участь у переході. Деталіями компанії поділіться з класом.

Дайте учням виконати ці завдання й обговоріть з ними, про що вони дізналися. Скажіть, що Міссурі—не єдине місце для будівництва царства Бога. Пророки попросили нас збиратися в коли Сіону по всьому світу (див. Harold B. Lee, in Conference Report, Apr. 1973, 7; or *Ensign*, July 1973, 5). Ми повинні будувати царство Бога там, де живемо, щоб підготуватися до пришествя Господа. Щоб учні могли з радістю чекати цього дня, всім класом уважно прочитайте

Учення і Завіти 63:20–21, 49–54. Вашому дослідженню можуть допомогти такі запитання і матеріали:

- Що станеться із землею, коли Господь повернеться? (Див. коментар до УЗ 63:20–21 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, р. 134).
- Які благословення отримають люди, які “помирають в Господові” до Другого пришестя? (Див. в. 49).
- Як будуть змінені люди, які житимуть під час пришестя Господа? (Див. УЗ 101:24–34).
- Що означають слова у вірші 51: “Їх буде змінено, як оком змигнути”? (Старійшина Брюс Р. Макконкі писав: “Ця зміна зі смертного до безсмертного стану, хоч і відбувається майже миттєво, є і смертю, і воскресінням” [*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 vols. (1979–81), 4:390]).
- Як притча про десять дів стосується підготовки до пришестя Господа? (Див. в. 54; див. також Матвій 25:1–13; УЗ 45:56–57).
- Чому праведні й нечестиві розділяються? (Див. в. 54; див. також 2 Нефій 30:10; УЗ 86:7).

Прочитайте або заспівайте “Прийди наша радість” (*Гімни і дитячі пісні*, с. 32). Запросіть учнів жити так, наче кожен день є днем, коли має прийти Господь.

Учення і Завіти 63:60–64. Ім’я Ісуса Христа є священним і вживати його треба з обережністю.
(15–20 хвилин)

Скажіть учням, що через кілька років після покликання бути апостолом Спенсер В. Кімбол мав пройти серйозну операцію. Прочитайте цю розповідь.

“У Лікарні святого Марка в Солт-Лейк-Сіті його прооперували під загальним наркозом і везли на каталиці назад у палату. Це перебуваючи під впливом анестезії, Спенсер відчув, що каталка зупинилася біля ліфта, й почув, як чимось розсерджений санітар поганить ім’я Господа. Напівпритомний, він ледве прошепотів благання: “Прошу вас, не кажіть так. Я люблю Його понад усе в цьому світі. Будь ласка”. Настала повна тиша. Санітар тихо відповів: “Я не повинен був так казати. Пробачте!” (Edward L. Kimball and Andrew E. Kimball Jr., *Spencer W. Kimball: Twelfth President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [1977], 264).

Запитайте учнів:

- Що ви дізналися про глибину почуттів старійшини Кімбола до Спасителя з цієї історії?
- Чого вчить ця історія про людей, які бездумно згадують ім’я Спасителя?
- Що ви відчуваєте, коли ім’я Господа вживається надаремно?

- Як ви можете допомагати викоринити цю проблему?

Покажіть ілюстрацію із зображенням Спасителя і запитайте:

- Що означає взяти на себе ім’я Ісуса Христа?
- Що означає брати Його ім’я надаремно?

Після обговорення цих запитань обміркуйте висловлювання старійшини Джеймса Е. Телмеджа в коментарі до Учення і Завіти 63:61–64 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 135).

Прочитайте Учення і Завіти 63:60–64 і подумайте, як ми можемо вживати Його ім’я належним чином. Ви можете скористатися цими підказками.

- Промовляйте ім’я Господа тільки тоді, коли це дозволено Ним (наприклад, в молитвах, благословеннях священства, свідченнях; див. в. 62).
- Вживайте його під натхненням Духа (див. в. 64).

Поділіться наступною порадою старійшини Далліна Х. Оукса:

“Імена Батька і Сина вживаються правильним чином, коли ми навчаємо і свідчимо про Них, коли молимося і коли виконуємо священні обряди священства.

Не існує більш священних або значущих слів у всій мові, ніж імена Бога Батька і Його Сина, Ісуса Христа.

Як читаємо в Книзі Мормона, після явлення Спасителя народу цього материка Він учив, що вони повинні взяти на себе ім’я Христа:

“Бо цим іменем вас називатимуть в останній день;

І той, хто візьме на себе моє ім’я і витерпить до кінця, той буде спасений в останній день” (3 Нефій 27:5–6) (in Conference Report, Apr. 1986, 66; or *Ensign*, May 1986, 50).

Учення і Завіти 64

Вступ

Господь назвав наш час “днем жертвування” (УЗ 64:23). Як написано в книзі *Lectures on Faith (Лекції про віру)*, складеній під керівництвом пророка Джозефа Сміта: “Релігія, яка не вимагає пожертвувати всім, ніколи не матиме достатньо сили, щоб породити віру, необхідну для життя і спасіння” ([1985], 69). Старійшина Брюс Р. Макконкі писав: “Жертвувати означає віддати те, що від

світу, заради обіцяних у кращому світі благословень. З погляду вічності віддати усе, навіть покласти своє життя,—це не жертвування, якщо таким шляхом здобувається вічне життя” (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 664).

Учення і Завіти 64 містять запис заповідей Господа, які через дух жертвування підготують нас до Його пришествя.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Бог прощає всім, хто кається, окрім тих, хто “згрішив на смерть” (див. УЗ 64:1–4, 7–10; див. також Мосія 26:29–32).
- Нам заповідано прощати іншим. Якщо ми відмовляємося робити це, більший гріх залишається на нас (див. УЗ 64:8–14; див. також Матвій 18:21–35; Марк 11:25–26; Мосія 26:30–31).
- Господу потрібні наші слухняне серце і небайдужий розум (див. УЗ 64:22–24, 33–36; див. також Ісаїя 1:19–20; Мороній 7:5–9; УЗ 97:8).
- Господь проголосив, що наш час є “днем жертвування і днем для обкладання десятиною Мого народу” (див. УЗ 64:23; див. також Малахія 3:8–10).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, р. 108.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 136–139.

Запропонований хід уроку

 Фільм 10, “Вимога прощати” (8:30), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви” можна використати як допомогу у викладанні Учення і Завіти 64:2–13. Фільм 11, “Серце і небайдужий розум” (7:45), можна використати як допомогу у викладанні Учення і Завіти 64:34. (Див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

Учення і Завіти 64:3, 7. Бог прощає всім, хто кається, окрім тих, хто “згрішив на смерть” (синів загибелі). (15–20 хвилин)

Покажіть рушник і три ємності: одна з пилом, друга з теплою мильною водою, а третя з чистою водою для полоскання. Попросіть учня опустити руку в брудну ємність і показати результат всім. Запитайте:

- Чого не може робити людина, в якій брудні руки?
- Де людина в брудному одязі почувала б себе незручно? Чому?

Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 64:3, 7 і запитайте:

- Які слова в цих віршах можна було б порівняти з брудом?
- Які бувають наслідки гріха?
- Як гріх може вплинути на впевненість людини і її почуття своєї гідності?

Запропонуйте учневі з брудною рукою помити і сполоснути її водою. Нехай учні позначать слова з віршів 3 і 7, які можна порівняти з миттям. Обговоріть наступні запитання:

- Чим покаяння схоже на мило?
- Хто, за словами Господа, може отримати прощення?
- Чи є такі, хто не зможе отримати прощення? Якщо так, то хто? (Див. в. 7).

Скажіть, що тих, хто “згрішив на смерть”, називають “синами загибелі”. Прочитайте Учення і Завіти 76:31–32 і обговоріть наступні висловлювання. Пророк Джозеф Сміт учив:

“Усі гріхи будуть прощені, окрім гріха проти Святого Духа, бо Ісус спасе усіх, за виключенням синів загибелі. Що має зробити людина, щоб скоїти непростимий гріх? Вона повинна отримати Святого Духа, мати відкриті перед нею небеса і пізнати Бога, а тоді згрішити проти Нього. Якщо людина згрішила проти Святого Духа, їй немає прощення. Вона має заявити, що сонце не світить, коли сама дивиться на нього; вона має зречтись Ісуса Христа, коли небеса було відкрито їй, і заперечувати план спасіння, коли істинність його відкрилася її очам; ось відтоді вона починає бути ворогом” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 358).

Старійшина Спенсер В. Кімбол, який був у той час членом Кворуму дванадцятьох, писав:

“Гріх проти Святого Духа вимагає такого знання, що пересічному членові Церкви практично неможливо скоїти його” (*The Miracle of Forgiveness*, 123).

(Примітка: Ця тема буде детальніше розглядатися в розділі 76).

Запитайте: Чому деякі люди, які не згрішили на смерть, думають, що не можуть бути повністю прощені?

Покажіть ілюстрацію із зображенням Ісуса Христа. Прочитайте з учнями Учення і Завіти 58:42 і поставте перехресне посилання на Учення і Завіти 64:7. Свідчіть, що Спокута Ісуса Христа пропонує очищення всім, хто щиро кається. Прочитайте й обговоріть це твердження: Президент Гордон Б. Хінклі сказав:

“Ніколи не думайте, що ви не можете отримати прощення. Наш Небесний Батько любить вас. Він—ваш Батько. Він є вашим Небесним Родителем. Він дуже переживає за вас. Він лине до вас у любові й бажанні простити” (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 231).

Президент Бойд К. Пекер, діючий президент Кворуму дванадцятьох, сказав:

“За винятком тих небагатьох, що прирікають себе на загибель після повноти знання, не існує вчинків, пристрастей, проявів непокори, гріхів, помилок, на які б не поширювалося обіцяння про цілковите прощення.

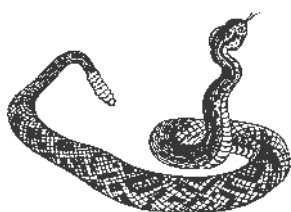
Стільки людей живуть із докорами сумління, коли рятунок від цього під рукою! Стільки людей подібні до жінки-іммігрантки, яка скромно жила, заощаджувала і відмовляла собі в усьому, щоб, продавши все своє майно, купити квиток третього класу до Америки.

Вона розподілила мізерні запаси провізії, які змогла взяти із собою. Та ці запаси скінчилися дуже швидко. Коли інші йшли за обідом, вона залишалася під палубою, повна рішучості перетерпіти голод. Нарешті, в останній день, вона вирішила, що повинна дозволити собі один обід, щоб набратися сил для подальшої подорожі. Коли вона запитала, скільки коштує порція, їй сказали, що вартість обідів включена в ціну її квитка.

Яскравий ранок прощення може не настати враз. Не здавайтеся, якщо з першої спроби не вийде. Часто найважче в покаянні це простити себе. Відчай є частиною цього тесту. Не здавайтеся! Той славетний ранок прийде” (in *Conference Report*, Sept.–Oct. 1995, 22–24; or *Ensign*, Nov. 1995, 19–20).

Учення і Завіти 64:8–11 (Опанування Писань, Учення і Завіти 64:9–11). Нам заповідано прощати іншим. Якщо ми відмовляємося робити це, більший гріх залишається на нас. (35–40 хвилин)

Скажіть учням, що гримучі змії є поширеним в Америці видом отруйних плазунів. Укус гримучої змії спричиняє біль, опухання, занімілість і появу плям. Без лікування укус може призвести до відмирання тканини

чи навіть смерті постраждалого. Запитайте учнів: Що, крім фізичного болю, ви могли б відчути, якби вас укусила гримуча змія? Зауважте, що деякі постраждали від

укусу з переляку або через злість намагаються спіймати і вбити змію замість того, щоб допомогти собі. Обговоріть наступні запитання:

- Чому гнатися за гримучою змією, коли в кров проникає отрута, є безглуздя? (Поки ви женетеся за змією, отрута все більше загрожує вашому життю і здоров'ю).
- Прочитайте Учення і Завіти 64:8–9. Що в цих віршах можна порівняти з отрутою гримучої змії?
- Чому небажання пробачити є “більшим гріхом”, ніж гріхи, які інші вчинили щодо нас?

Прочитайте наведене далі висловлювання.

“Чому ми ставимо під загрозу своє спасіння, коли не прощаємо іншим? Чому це “більший гріх”? Коли ми проявляємо небажання пробачити свого ближнього, то тим самим намагаємося перешкодити його рухові до спасіння. Це небажання є сатанинським, і наші наміри не мають нічого спільного з Христовими. Ми беремося стримати прогрес живої душі і позбавити її благословень прощення, які пропонує спокута. Такий підхід пронизаний нечистими намірами, метою яких є знищення душі” (*Otten and Caldwell, Sacred Truths*, 1:314).

Прочитайте вірш 10 і запитайте:

- Кого, згідно з цим віршем, ми повинні прощати?
- Як ми можемо виконати це непросте завдання? (Див. в. 11).
- Чому Господь може правильно розсудити щодо покаяння людини?
- Чому краще дати Богові судити іншу людину, ніж самому засуджувати її?

Скажіть учням, що в період переслідування в Міссурі, старійшина Уільям У. Фелпс відступив від істини, зрадив членів Церкви і став ворогом пророка. Прочитайте наведені далі фрагменти листа брата Фелпса до Джозефа Сміта, написаного через якийсь час далеко від Церкви.

“Я усвідомив усю нерозумність своїх дій. Я покаюся і буду жити, і проситиму прощення у своїх колишніх братів, і навіть якщо вони покарають мене до смерті, все ж, якщо треба, я помру з ними, бо їхній Бог—це і мій Бог.

Я знаю своє становище, ти знаєш його і Бог знає, і я хочу бути спасеним, якщо мої друзі допоможуть мені... Я вчинив невірні і шкодю про це. Колода в моєму оці. Я благаю всіх святих в ім'я Ісуса Христа простити мене. Я прагну вашого товариства. Якщо ви не можете дарувати мені цього, даруйте свого миру й дружби” (*History of the Church*, 4:142).

У відповідь пророк написав:

“Це правда, що ми дуже постраждали через твою поведінку—чаша жовчі, що й так уже повна,... заповнилася до самого краю, коли ти повернув проти нас. Той, з ким ми часто так щиро радилися і разом провели приємно так багато часу, який дарував нам Господь,—саме він той ворог, що злорічить на нас, але від ворога ми це б перенесли.

Однак чашу випито, волю нашого Батька виконано. І звільнені від рук нечестивців милістю нашого Бога, ми говоримо, що це твій привілей—звільнитися від сили супротивника,... і знову зайняти місце серед святих.

Я вірю, що твоє усвідомлення провини справжнє, а покаєння—щире, і буду щасливим знову подати тобі праву руку дружби.

Твій лист був зачитаний святим минулої неділі, і всі засвідчили вираження їхніх почуттів, коли вони одностайно вирішили, що У. У. Фелпс може бути прийнятим знов у братство.

Вернись, любий брате, війна закінчилась,
І давні друзі друзями залишились.

Твій як і завжди, Джозеф Сміт мол.” (*History of the Church*, 4:163–164).

Скажіть учням, що Уільям У. Фелпс залишився в Церкві і помер відданим її членом. Брат Фелпс написав слова до багатьох церковних гімнів, зокрема до гімну “Слава людині, що чула Єгови” (*Гімни і дитячі пісні*, с. 50), підтверджуючи свою велику любов до пророка Джозефа Сміта. Обговоріть наступні запитання:

- Чому святим і Джозефу Сміту було важко пробачити Уільяму У. Фелпсу?
- Яке значення для нашого життя може мати цей епізод з історії Церкви?
- Що ви відчували, коли хтось приймав ваші вибачення?
- Чого ви можете навчитися, прощаючи людині, щодо спокутування Спасителем ваших гріхів?

Запросіть учнів поміркувати, як вони можуть знайти в собі силу, щоб пробачити. Свідчіть про мир, який ми відчуваємо, коли прощаємо іншим їхні проступки щодо нас. Прочитайте або заспівайте гімн “Слава людині, що чула Єгови” або “Я йтиму за Христом”.

Учення і Завіти 64:22, 34. Господу потрібні наші слухняне серце і небайдужий розум. (15–20 хвилин)

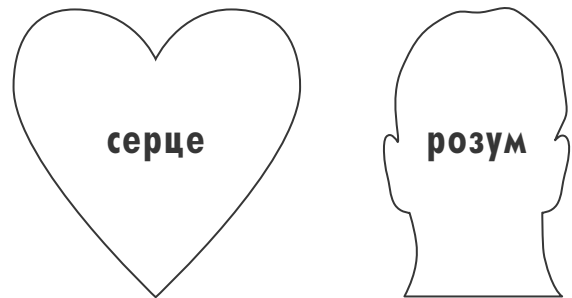
Покажіть ілюстрацію “Джозеф одержує золоті пластини” (Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 406). Попросіть учнів прочитати Джозеф Сміт—Історія 1:46 і запитайте:

- Як Мороній застерігав Джозефа Сміта щодо пластин?
- З яким наміром мав Джозеф прийняти пластини?
- Які ще наміри міг мати Джозеф, коли побачив пластини? (Див. *Church History in the Fulness of Times*, р. 40).
- З яких причин люди можуть виконувати заповіді?

Прочитайте Учення і Завіти 64:22, 34 і обговоріть наступні запитання:

- Чого Господь вимагає від нас, окрім слухняності?
- Якою була б наша слухняність, якби ми слухалися через силу?

Намалюйте на дошці серце і голову і підпишіть: *серце* і *розум*.

Запитайте учнів, що представляють серце і розум. Скажіть, що серце дає життя тілу, гонячи по ньому кров. Серце також символізує центр духовного життя людини. Віддати серце, буквально, означає віддати життя. В духовному сенсі, віддати серце—поставити Господа в центр свого життя. Розум представляє наші думки і здатність проявляти силу волі або робити вибір. Коли Господь просить небайдужого розуму, то хоче, щоб ми без примусу прийняли рішення йти за Ним. (Див. коментар до УЗ 64:22 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, р. 137.)

Поділіться наступним висловлюванням старійшини Далліна Х. Оукса:

“Ми повинні не тільки *робити* те, що вірно. Ми повинні виходити у своїх діях з вірних підстав. Сучасний термін—*правильний мотив*. У Писаннях цей належний настрій часто описується словами *з усім серцем* або *зі щирими намірами*.

Писання пояснюють, що Бог знає наші наміри і відповідно до них судитиме нас за вчинками. Якщо ми не будемо керуватися правильними причинами, наші вчинки не будуть вважатися праведністю.

Саме намір дає життя й законність вчинку віруючого” (*Pure in Heart* [1988], 15–16).

Учення і Завіти 64:23–25 (Опанування Писань, Учення і Завіти 64:23). Господь проголосив, що наш час є “днем жертвування і днем для обкладання десятиною Мого народу”. (15–20 хвилин)

Запитайте учнів:

- Свідком якої найбільшої жертви ви стали минулого тижня?
- Який це справило на вас вплив? Чому?
- Що означає жертвувати?

Напишіть на дошці висловлювання з книги *Lectures on Faith (Лекції про віру)*, що міститься у вступі до розділу 64 і наведене вище. Запросіть учнів обміркувати, як ці слова стосуються їхнього життя. Прочитайте Учення і Завіти 64:23–25 і заголовок до розділу Учення і Завіти 119. Запитайте:

- Згідно із заголовком до Учення і Завіти 119, що означає слово *десятина* в Ученні і Завітах 64:23?
- Як сплата десятини проявляє нашу любов до Господа?
- Про яку жертву Він просить в Ученні і Завітах 64:25?
- Як ви можете віддавати Йому свою працю?

Нехай учні прочитають Алма 22:18; 3 Нефій 9:20 і знайдуть, чим ще нас просили жертвувати. Запросіть учнів поділитися випадками, коли вони за своєю волею віддавали щось (окрім коштів) Господу. Попросіть їх обміркувати такі запитання:

- Чого ви навчилися, коли жертвували?
- Як це вплинуло на ваші почуття?
- Чому так важливо, щоб жертва була добровільною?
- Як добровільна жертва Господу готує нас до Другого пришествя Ісуса Христа?

Поділіться висловлюванням старійшини Раджера Клоусона, тоді члена Кворуму Дванадцятьох Апостолів, що міститься в коментарі до Учення і Завітів 64:23 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual, Religion 324–325* (р. 138). Ви також можете поділитися наступним висловлюванням старійшини Гордона Б. Хінклі, у той час члена Кворуму дванадцятьох:

“Кілька років тому один з наших братів говорив про сплату десятини як про страхування від пожежі; це його твердження викликало сміх. Однак слово Господа однозначне—ті, хто не виконує заповідей і не дотримується законів Бога, будуть спалені при Його пришестві. Бо це буде день суду і день відсіювання, день відбору хорошого від поганого. На мою особисту думку, за всю історію землі не було ще такого жакливого дня, яким буде день Другого пришествя,—жодна подія не була так наповнена нищенням, заподіяним силами природи, не була такою

вагомою для всіх народів землі, такою страшною для нечестивих і такою прекрасною для праведних” (“We Need Not Fear His Coming,” in *1979 Devotional Speeches of the Year* [1980], 82–83).

Учення і Завіти 65

Вступ

Уілфорд Вудрафф, нещодавно охрищений новонавернений, прибув на початку 1834 року до Кертленда, де зустрівся з пророком Джозефом Смітом і його братом Гайрумом. Згодом Президент Вудрафф пригадував:

“У неділю ввечері пророк скликав усіх, хто мав священство, зібратися в приміщенні маленької дерев’яної школи, що в них там була. То був простий будиночок приблизно 14 кв. футів. Але в ньому зібралось все священство Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів у місті Кертленді. Коли ми зібралися разом, пророк запросив старійшин Ізраїля разом з ним свідчити про цю роботу. Коли вони закінчили, пророк сказав: “Брати, я багато чому навчився і був натхненний завдяки вашим сьогоднішнім свідченням, але хочу сказати вам перед Господом, що ви знаєте про долю цієї Церкви і царства не більше, ніж немовля, яке сидить на колінах матері. Ви не усвідомлюєте цього”. Я був доволі здивований. Він сказав, що “сьогодні тут зібралася лише жменька священства, але ця Церква заповнить Північну й Південну Америку—вона заповнить весь світ” (in *Conference Report*, Apr. 1898, 57).

Сьогодні, коли Церква переживає безпрецедентне зростання, ми бачимо здійснення пророцтва Джозефа Сміта. В Ученні і Завітах 65 підтверджується, що камінь, про який говорив Даниїл, є євангелією Ісуса Христа, що заповнює всю землю. Президент Гордон Б. Хінклі додав своє свідчення:

“Маленький камінь, відірваний від гори без рук, як це бачив Даниїл, котиться всією землею, щоб наповнити її (див. Даниїл 2:44–45). Жодна сила під небесами не в змозі зупинити його, якщо ми ходитимемо в праведності й будемо вірними. Нас веде Сам Всемогутній!” (in *Conference Report*, Apr. 1995, 95; or *Ensign*, May 1995, 71).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є царством Бога на землі. Вона існує для того, щоб підготувати світ до Другого пришествя Ісуса Христа (див. УЗ 65; див. також Даниїл 2:44–45).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 139–140.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 65:1–5. Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є царством Бога на землі. Вона існує для того, щоб підготувати світ до Другого пришествя Ісуса Христа. (10–15 хвилин)

Покажіть карту світу. Прикріпіть ілюстрацію великого круглого каменя, щоб вона закривала більшу частину карти. Нехай учні прочитають Даниїл 2:44–45; Учення і Завіти 65:1–2 і визначать, що він уособлює. Обговоріть, як здійснюється пророцтво Даниїла в наш час. Прочитайте висловлювання Президента Уїлфорда Вудраффа, наведено вище у вступі.

Напишіть на дошці *Царство Боже і Царство небесне*. Нехай учні продивляться Путівник по Писаннях і запишуть коротке визначення для кожної фрази. Виберіть двох учнів, нехай вони скажуть свої визначення, і запишіть їх під відповідними фразами на дошці.

Зауважте, що у вступі до Учення і Завітів 65 Джозеф Сміт назвав це одкровення молитвою. Прочитайте вірші 3–6 і визначте, про що ми повинні молитися, готуючись до Другого пришествя. Запросіть учнів обміркувати, як царство Боже (Церква) допомагає нам підготуватися до царства небесного (тисячолітнього царства).

Поділіться цим висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі, у той час радника в Першому Президентстві:

“Необхідно усвідомлювати, що ця церква не є клубом, що об’єднує людей зі спільними інтересами. Це царство Бога на землі. Це Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Вона призначена для того, щоб приносити спасіння й піднесення і живим, і померлим” (“Rise to a Larger Vision of the Work,” *Ensign*, May 1990, 97).

Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Хінклі.

“Робімо все залежне від себе, щоб ділитися євангелією з оточуючими—спочатку прикладом, а потім і повчанням, що надихає.

Камінь, відірваний від гори без рук, котитиметься землею, поки не заповнить її. (Див. Даниїл 2). Я свідчу вам про цю істину й ту істину, що кожен з нас може зробити свій внесок, відповідно до наших обставин, якщо будемо прагнути керівництва і натхнення

нашого Батька Небесного. Ми ведемо Божу роботу і з Його благословенням ми не зазнаємо невдачі в ній” (*Faith, the Essence of True Religion* [1989], 57).

Запросіть учнів обміркувати, як вони можуть ділитися євангелією і цим готувати землю до Другого пришествя Ісуса Христа.

Учення і Завіти 66

Вступ

Наскільки добре нас знає Небесний Батько? Якщо ми будемо прислухатися до Його порад, чи відведе Він від нас серйозні неприємності? Наскільки Він бажає допомогти нам побачити особисті слабкості й покаятися? Відповіді на ці запитання можна проілюструвати на прикладі подій з життя Уільяма Е. Маклелліна.

Уільям Е. Маклеллін приєднався до Церкви в 1831 році і в 1835 році був обраний одним з перших дванадцятьох апостолів. Незабаром після хрищення Господь попередив його: “Ти чистий, але не повністю; тож покайся” (УЗ 66:3). Він віддано служив у Церкві, але інколи вдавався до критики Першого Президентства і прагнув людської слави. У 1835-му році його на якийсь час позбавили товариства, а в 1838-му виключили з Церкви за невір’я і відступництво. Він приєднався до бандитів і переслідував святих у Міссурі. Коли Джозефа Сміта було заарештовано у Фар-Уесті, Маклеллін разом з іншими пограбував будинок пророка.

В Ученні і Завітах 66 показано, що Господь знає наші слабкості. У цьому розділі вміщено пораду, яка, якщо її прийняти, приведе до “вінця вічного життя” (в. 12).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь явив через одкровення в останні дні новий і вічний завіт (повноту євангелії), щоб діти людські могли мати вічне життя (див. УЗ 66:2; див. також ПДС, Буття 17:11–12; Єремія 32:36–40; УЗ 45:9).
- Господь знає наші слабкості і покаже нам, в чому саме в нашому житті нам необхідно покаятися (див. УЗ 66:3–4, 9–10; див. також УЗ 6:16).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 140–141.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 66. Господь знає наші слабкості і покаже нам, в чому саме в нашому житті нам необхідно покаятися. (20–25 хвилин)

Запитайте учнів, чи отримували хтось із них патріарше благословення. Запитайте:

- Як воно вплинуло на ваше життя?
- Як би ви описали, що таке патріарше благословення?

Поділіться наведеним далі висловлюванням президента Томаса С. Монсона, радника в Першому Президентстві: “Патріарше благословення в буквальному розумінні складається з розділів вашої книги вічних можливостей” (in Conference Report, Oct. 1986, 82; or *Ensign*, Nov. 1986, 66).

Прочитайте 2 Нефій 9:20 і запропонуйте учням познати, що знає Бог. Запитайте: Звідки патріарх може знати про “вашу книгу вічних можливостей”? Свідчіть, що Небесний Батько знає все про нас, включаючи наші сильні сторони, слабкості, думки і потенціал.

Прочитайте інформацію про Уільяма Е. Маклелліна вище у вступі. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 66:1–3 й дадуть відповіді на такі запитання:

- Як був благословений Уільям Е. Маклеллін?
- Що про нього говорить Господь у 3-му вірші?
- Як порада з цього вірша може стосуватися нас?
- Якщо ми не знаємо про свої гріхи, звідки ми можемо дізнатися про них?

Прочитайте Кн. Якова 4:7 і запитайте:

- Чому Господь бажає показати нам наші гріхи і слабкості?
- Як ми можемо дізнатися від Нього, в чому нам потрібно покаятися?
- Чому так важливо каятися в гріхах, як тільки ми дізнаємося про них?

Прочитайте Учення і Завіти 66:4 і дізнайтеся, що, за словами Господа, Він покаже Уільяму Е. Маклелліну. Напишіть на дошці заголовки: *Обіцяння* й *Застереження*. Запропонуйте учням прочитати вірші 5–13. Нехай одна половина класу знайде обіцяння Господа Уільяму Е. Маклелліну, а інша—Його застереження. Нехай учні перерахують свої знахідки на дошці. Продивіться цей список всім класом. Запитайте: Які з цих пунктів, на вашу думку, особливо важливі для молоді в наш час? Нехай учні обгрунтують свої відповіді.

Учення і Завіти 67

Вступ

Історія Церкви пропонує багато цінних уроків для сьогоднішнього дня. Наприклад, коли Господь ухвалив видання Книги Заповідей (пізніше вона стала називатися Учення і Завіти), багато старійшин Церкви свідчили, що ці одкровення прийшли від Бога, але деякі брати критично ставилися до мови, якою писав пророк Джозеф Сміт. Джозеф не був досконалим, але ті слова були істинними і були боже-ствено схвалені Господом (див. УЗ 67:9).

Писання приходять через недосконалих людей. Але нас будуть судити згідно з тим, як ми приймаємо їх. Президент Езра Тефт Бенсон, який служив президентом Кворуму дванадцятьох, сказав: “Нам не треба доводити, що Книга Мормона є істинною. Ця книга сама по собі є доказом. Все, що ми повинні робити, так це читати її і заявляти про неї! Не Книга Мормона перевіряється—перевіряються люди в цьому світі, включаючи членів Церкви: що вони будуть робити з цим другим свідком Христа?” (in Conference Report, Oct. 1984, 7; or *Ensign*, Nov. 1984, 8). Те ж саме можна сказати про всі Писання.

У розділі 67 Спаситель дав особливе обіцяння “тим, кого було висвячено на це священнослужіння”, що якщо вони упокоряться, завису буде розірвано. “Ви тепер не в змозі витримати ... присутності Бога,... отже, продовжуйте з терпінням, доки вас не буде вдосконалено” (УЗ 67:10, 13).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ми можемо втратити благословення, якщо нам не вистачає віри (див. УЗ 67:3; див. також Числа 14:22–33).
- Хоча пророк Джозеф Сміт був недосконалим, Господь свідчив, що одкровення, які отримували Джозеф, є істинними (див. УЗ 67:4–9; див. також УЗ 1:24).
- Привілей побачити Господа дається в належний Йому час і тим, кого оживлено Його Духом (див. УЗ 67:10–14; див. також УЗ 88:68; 93:1; Мойсей 1:11).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, p. 119.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 141–143.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 67:4–9. Хоча пророк Джозеф Сміт був недосконалим, Господь свідчив, що одкровення, які отримував Джозеф, є істинними. (20–25 хвилин)

Прикріпіть на дошці портрет Джозефа Сміта. Нехай учні назвуть усі його позитивні риси, які знають. Попросіть їх сказати, де він навчався або які ступені отримав, що підготувало його до ролі Президента Церкви. Покажіть книги Священних Писань, до появи яких був причетний Джозеф Сміт (Книга Мормона, Учення і Завіти, Дорогоцінна Перлина), а також будь-які інші доступні вам книги з його вченнями (наприклад, *Lectures on Faith, History of the Church, Teachings of the Prophet Joseph Smith, The Papers of Joseph Smith*). Запитайте: Як міг Джозеф Сміт, малоосвічена людина, яка не мала формальної релігійної освіти, виконати всю цю роботу?

Виберіть кілька учнів, які прочитають один з наведених далі віршів: 1 Коринтянам 1:27; Учення і Завіти 1:19, 24, 29; 35:13; 124:1. Запитайте: Яких слуг часто обирає для Своєї роботи Господь? Допоможіть учням побачити, що Господь для Своєї роботи часто вибирає не навчених і здібних, але тих, яких може зробити корисними.

Повісьте на дошку портрет сучасного пророка. Запитайте:

- Які спільні якості є у цих пророків?
- Чому Господь може працювати через тих, хто віддано виконує Його заповіді?
- Чи відчували ви, що можете бути якнайкориснішими у Господній роботі? Чому?

Попросіть учнів прочитати підзаголовок до Учення і Завітів 67 й запитайте: Чому декому з присутніх на конференції не подобалася мова, якою записані одкровення? Прочитайте вірші 4–9 і запитайте:

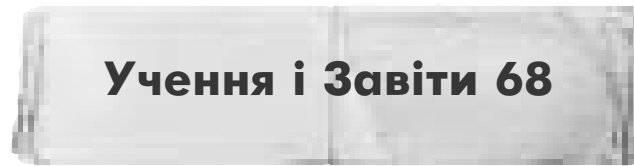
- Як Господь відповів тим, хто не схвалював формулювання Писань?
- Який Він кинув їм виклик?
- Чому неможливо написати одкровення, навіть якщо вживати схожі слова?

Прочитайте абзаци 5–6 історичної довідки для розділу 67 з посібника *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 142). Запитайте:

- Чому “писати в ім’я Господа—це жахлива відповідальність”?
- Прочитайте Учення і Завіти 18:34–36. Що є такого в одкровеннях від Господа, чого не може відтворити людина?

Свідчіть, що Дух Господа робить Писання неповторними й надзвичайно цінними в нашому житті і що Дух може промовляти до нас через Писання. Дайте учням кілька

хвилин, щоб вони знайшли свій улюблений уривок з Учення і Завітів. Попросіть бажаючих прочитати ці уривки і сказати, чому вони мають для них таке значення.

Вступ

Коли було дано розділ 68, пророк Джозеф Сміт і його сім’я жили в будинку Джона та Еліс Джонсонів у Гайрумі, штат Огайо. Це одкровення адресувалося старійшинам Люку С. та Лайману Е. Джонсонам (синам Джона й Еліс), Орсону Гайду і Уільяму Е. Маклелліну. Всі ці чоловіки згодом стали апостолами. Усі четверо відійшли від Церкви, хоча Орсон Гайд і Люк Джонсон повернулися й залишалися вірними до кінця життя. Лайман Джонсон і Уільям Маклеллін так і не повернулися.

Учення і Завіти 68 подає важливі вчення для батьків. Президент Говард В. Хантер сказав: “Важливо пам’ятати, що основною одиницею Церкви є сім’я” (*The Teachings of Howard W. Hunter*, ed. Clyde J. Williams [1997], 144). Перше Президентство і Кворум дванадцятьох писали: “Чоловік і дружина мають урочисту відповідальність любити один одного і своїх дітей і піклуватися один про одного, а також про своїх дітей. Батьки мають священний обов’язок виховувати своїх дітей у любові й праведності, забезпечувати їхні фізичні й духовні потреби, вчити їх любити один одного й служити один одному, дотримуватися заповідей Божих і бути законопослушними громадянами, де б вони не жили. Чоловіки і дружини—матері і батьки—будуть відповідати перед Богом за виконання цих обов’язків” (Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, жовтень 1998 р., с. 24).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Те, що кажуть слуги Господа під натхненням Святого Духа, є Писанням і словом Господа (див. УЗ 68:1–4; див. також Дії 4:31; 2 Петра 1:21; УЗ 21:4–6).
- Місіонерів покликано проповідувати євангелією в усьому світі й свідчити про Ісуса Христа (див. УЗ 68:1–12; див. також УЗ 11:15).
- Гідні первосвященники можуть бути покликані служити єпископами. Єпископи повинні призначатися Першим Президентством й висвячуватися належною владою (див. УЗ 68:14–24; див. також УЗ 107:15–17, 68–75, 87–88).
- Батькам заповідано навчати своїх дітей євангелії (див. УЗ 68:25–32; див. також Приповіді 22:6).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 143–146.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 68:1–4. Те, що кажуть слуги Господа під натхненням Святого Духа, є Писанням і словом Господа. (10–15 хвилин)

Покажіть учням Біблію і запитайте: Які книги Писань є у Церкві, яких не мають інші релігії? (Книга Мормона, Учення і Завіти, Дорогоцінна Перлина). Покажіть учням примірники цих трьох Писань і покладіть їх зверху Біблії. Запитайте: Чи є в Церкві якісь інші Писання? Прочитайте Учення і Завіти 68:2–4 і знайдіть відповідь на це запитання. Покладіть на вже складені книги Писань кілька випусків *Ліягони*, присвячених конференціям.

Поділіться наступним висловлюванням. Президент Езра Тефт Бенсон, тоді президент Кворуму дванадцятих, сказав:

“В Божих одкровеннях Адаму не було вказівок Ноеві, як побудувати ковчег. Ною було потрібне одкровення для нього. Отже, найважливіший для нас із вами той пророк, який живе у наш час і нашу добу і якому Господь відкриває Свою волю щодо нас. Тому найважливіше, що ми можемо читати, це слова пророків, що друкуються щотижня в [церковних новинах] та щомісяця в наших церковних журналах” (“Fourteen Fundamentals in Following the Prophet,” in *1980 Devotional Speeches of the Year* [1981], 27).

Президент Бенсон як Президент Церкви сказав:

“Наступні шість місяців випуск [*Ліягони*], присвячений конференції, повинен стояти у вас поруч з Головними трудами, і до нього ви повинні часто звертатися. Як сказав мій дорогий друг і брат Гарольд Б. Лі, ми повинні дати цим виступам на конференції “керувати нашою поведінкою і словами наступні шість місяців. Є важливі питання, які Господь вважає за належне явити цьому народу саме в цей день” (in *Conference Report*, Apr. 1946, p. 68)” (in *Conference Report*, Apr. 1988, 97; or *Ensign*, May 1988, 84).

Обговоріть наступні запитання:

- Як слова сучасних пророків благословили ваше життя?
- Якою була б наша релігія без сучасного одкровення?
- Як зробити так, щоб слова сучасних пророків регулювали нашу щоденну “поведінку і слова”?

Учення і Завіти 68:1–12. Місіонерів покликано проповідувати євангелією в усьому світі й свідчити про Ісуса Христа. (15–20 хвилин)

Покажіть карту світу. Запитайте учнів:

- Якби ви могли вибирати, де саме служити, куди б ви поїхали? Чому?
- Що важливіше за місцевість, у якій ви служите? Чому?
- Чому Господу потрібні місіонери по всьому світу?

Прочитайте Учення і Завіти 68:1–2 і запитайте:

- Як здійснилися обіцяння з цих віршів?
- У чому полягає ваш обов’язок щодо здійснення цих обіцянь?

Складіть на дошці таблиці, що наведені далі, або роздайте копії цих таблиць учням на руки. Не вписуйте відповіді у праву колонку. Нехай учні прочитають відповідні вірші і напишуть відповідь.

УЗ 68	Що Господь повеліває Своїм місіонерам
в. 1	Навчати євангелії з Писань.
в. 3	Навчати євангелії Духом.
в. 6	Не боятися. Свідчити про Ісуса Христа.
вв. 8–9	Іти по всьому світу. Христити тих, хто увірує.

УЗ 68	Що Господь обіцяє Своїм відданим місіонерам
вв. 4–5	Ви будете натхненні виголошувати задуми, волю і слово Господа.
в. 6	Господь буде з вами.
в. 9	Хто увірує і христиться, буде спасений.
в. 10	Тих, хто увірує, будуть супроводжувати ознаки.
в. 11	Ви розпізнаєте ознаки пришествия Спасителя.

Запитайте:

- Як розуміння того, що очікує і що обіцяє Господь, впливає на ваше бажання служити Йому місіонером?
- Що ви можете вже зараз робити, щоб підготуватися до служіння Господу, коли вас покличуть?

Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Говарда В. Хантера.

“Перші пророки вчили, що кожен юнак, гідний і здатний до служіння, повинен служити на місії повного дня. Сьогодні я наголошую на цій потребі” (in *Conference Report*, Oct. 1994, 119; or *Ensign*, Nov. 1994, 88).

Учення і Завіти 68:14–24. Гідні первосвященики можуть бути покликані служити єпископами. Єпископи повинні призначатися Першим Президентством й висвячуватися належною владою. (10–15 хвилин)

Покажіть учням фотографію Верховного єпископа Церкви (див. останній випуск *Ліяони*, присвячений конференції). Запросіть їх поставити вам десять запитань (відповідь на які буде “так” або “ні”), щоб угадати посаду, яку обіймає цей чоловік у Церкві. Поділіться наведеним далі висловлюванням стосовно чину Верховного єпископа.

“У давнину єпископи (судді) були “прямими нащадками Аарона”. Їхній чин брав початок від Аарона, який був верховним єпископом церкви. Навіть у наш розподіл євангелії “першонароджені серед синів Аарона” мають “законне право на єпископат, ... бо першонароджений утримує право президентства над цим священством і ключі, або повноваження, над ним”. Тобто це його право бути Верховним єпископом Церкви, якщо він обраний і затверджений Першим Президентством. Оскільки не було відкрито родовід, у якому би передавався чин верховного єпископа “від батька до сина”. До того часу вибиратимуться первосвященики у Мелхиседековому священстві, щоб служити в цьому чині, а також у чині єпископа приходу” (Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith*, 352; italics added).

“Із самого початку Верховний єпископат ніс відповідальність за великий обсяг мирських справ Церкви. Серед обов’язків були: одержання, розподіл та звіти щодо десятини, пожертвувань і внесків членів Церкви, функціонування програм допомоги бідним і нужденним, визначення, будівництво і забезпечення місць поклоніння, а також ведення і передача записів членів Церкви. Історично Верховний єпископат головував над Аароновим Священством” (in Daniel H. Ludlow, ed., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 vols. [1992], 3:1128).

Прочитайте Учення і Завіти 68:14–21 й знайдіть відповіді на такі запитання:

- Хто може служити Верховним єпископом? (Гідний прямий нащадок Аарона або гідний первосвященик).
- Хто покликає і висвячує Верховного єпископа?

Скажіть учням, що Верховний єпископ має бути покликаний Господом через Перше Президентство (див. вв. 15, 19–20). Поясніть, що Перше Президентство вповноважує президентів колів покликати й висвячувати єпископів на місцях. Запитайте: які якості повинен мати єпископ? (Див. вв. 15, 19; див. також 1 Тимофію 3:2–7).

Запросіть учнів написати на дошці, що вони можуть робити, щоб підтримувати свого єпископа.

Учення і Завіти 68:25–32. Батькам заповідано навчати своїх дітей євангелії. (15–20 хвилин)

До уроку запитайте кількох дітей віку початкового товариства: Звідки ти знаєш, що Ісус любить тебе? Чому ти хочеш жити на небесах? Якими ти уявляєш собі небеса? Запишіть на папері або на плівку їхні відповіді і прочитайте або програйте їх своїм учням.

Запитайте: Що є найважливішим вченням для дітей? Напишіть відповіді учнів на дошці. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 68:25–31 і порівняйте їхні відповіді з тим, чого треба вчити дітей, як про це сказав Господь батькам.

Запитайте: Що сказав Господь у вірші 25, що говорить вам про велику значимість цих принципів? Поділіться висловлюваннями Президента Говарда В. Хантера і цитатою з “Сім’я: Проголошення світові” зі вступу до цього, 68-го, розділу. Запитайте:

- Які слова з проголошення вказують на серйозність ролі батьків у піклуванні про своїх дітей?
- Що ви можете робити зараз, щоб стати хорошими батьками у майбутньому?
- Що, на ваш погляд, є найкращим способом навчання дітей цих принципів?

Учення і Завіти 69

Вступ

В Ученні і Завітах 69 Господь дає Джону Уїтмеру настанови стосовного його покликання вести історію Церкви. Господь також чекає, що ми будемо вести особисту і сімейну історію. Президент Спенсер В. Кімбол сказав:

“Не зупиняймося в цій важливій роботі—веденні запису усього, що ми робимо, що ми кажемо, що ми думаємо, виконуючи тим самим настанови Господа. Якщо хтось із вас ще не почав вести свою особисту книгу спогадів та записи, ми радимо вам цього ж дня почати вести ретельно й детально свої записи. Ми сподіваємося, що ви робитимете це, брати і сестри, бо це заповідь Господа” (in Conference Report, Oct. 1979, 6; or *Ensign*, Nov. 1979, 5).

За інших обставин Президент Кімбол радив молоді Церкви:

“Візьміть зошити, мої юні друзі, ведіть щоденник, який існуватиме завжди, і, можливо, ангели будуть цитувати

з нього у вічності. Почніть сьогодні ж і пишiть про свої справи тут і там, про свої найглибшi думки, досягнення і провали, про друзiв і перемоги, про враження і про свiдчення. Пам'ятайте, що Спаситель сварив тих, хто не записував важливих подiй" ("The Angels May Quote from It," *New Era*, Oct. 1975, 5).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь чекає, що Його Церква та її члени будуть вести історію на благо майбутнього покоління (див. УЗ 69:3–8; див. також УЗ 47:1–4).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 119–120.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 147–148.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 69:3–8. Господь чекає, що Його Церква та її члени будуть вести історію на благо майбутнього покоління. (15–20 хвилин)

Прочитайте із щоденника або поділіться спогадами про те, як ви отримали свiдчення про Священні Писання. (Дивiться, щоб це не було надто священним або особистим). Поставте наведені далі запитання:

- Що відчувають мої батьки, коли чують про цей випадок?
- Як цей випадок може вплинути на моїх дітей (або інших членів сім'ї)?
- Як спогади про це можуть допомогти мені в житті?
- Що було б утрачено, якби цей та подiбні випадки не були записані?

Запросіть когось із учнів, хто веде щоденник, розповісти про благословення, які він отримав за це. Прочитайте Учення і Завіти 69:3–8 і запитайте:

- Яку історію було звелено вести Джону Уітмеру? (Див. в. 3).
- Що у віршах 7–8 свiдчить про важливість, яку надавав Господь записуванню історії, що і мав робити Джон Уітмер?

Як ми можемо застосувати цей принцип до своїх щоденників?

Поділіться висловлюванням Президента Спенсера В. Кімбола у вступі до розділу 69. Запросіть учнів написати на аркушах, як вони отримали свiдчення про Священні Писання, або нехай вони напишуть про свій улюблений уривок і те, чому він їм подобається. Запропонуйте їм вкласти цю розповідь у свій щоденник.

Учення і Завіти 70

Вступ

Пророк Джозеф Сміт учив одних з найперших братів, що "Книга Мормона є ключовим каменем нашої релігії" (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 194). Президент Езра Тефт Бенсон додав, що "Учення і Завіти є вінцевим каменем у безперервному одкровенні сучасності". Він свiдчив, що Господь дав Книгу Мормона, щоб "привести до Христа", а Учення і Завіти, щоб "привести нас у царство Христа, Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів" (in Conference Report, Apr. 1987, 105, 108; or *Ensign*, May 1987, 83, 85). Президент Говард В. Хантер казав: "Учення і Завіти містять слово і волю Господа, явлені чоловікам і жінкам у цей розподіл євангелії. Це книга Писань саме для нашого дня" (*The Teachings of Howard W. Hunter*, 55). У розділі 70 Господь дав пророку Джозефу Сміту та іншим настанови щодо одкровень, які стали Ученням і Завітами (див. вв. 1–5).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Учення і Завіти є основним Писанням для Церкви в останні дні (див. вступ до УЗ 70, вв. 1–5; див. також 2 Тимофію 3:16–17).
- Церковні керівники, покликані служити Господу весь свій час, повинні забезпечуватися Церквою (див. УЗ 70:12–16; див. також УЗ 24:3–9; 42:71–72; 43:12–14).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 119–120.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 149–150.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 70:1–5. Учення і Завіти є основним Писанням для Церкви в останні дні. (10–15 хвилин)

Складіть з брусочків або цеглин просту піраміду. Запитайте учнів: Якщо ця споруда уособлює Церкву, то що, на ваш погляд, уособлює найнижчий ряд брусків? Коли учні намагатимуться вгадати, скажіть, що фундаментом є Ісус Христос, апостоли і пророки (див. Ефесянам 2:20). Скажіть, що пророк Джозеф Сміт ще й по-іншому відповів на це запитання. Нехай учні прочитають вступ до Учення і Завітів 70 і знайдуть відповідь на це запитання. Скажіть, що доктринальною основою

Церкви є Учення і Завіти. Прочитайте Учення і Завіти 69:1–2; 70:1–5 і запитайте:

- Які двоє чоловіків, згадані в Учення і Завіти 69:1–2, також згадуються в Учення і Завіти 70:1–5?
- Що Господь повелів цим чоловікам в Учення і Завіти 69:1–2?
- Про які “заповіді” йдеться у вірші 1? (Див. УЗ 69, вступ).
- До кого ще є звернення в Учення і Завіти 70:1?
- Що їм повелено робити?

Запросіть учнів прочитати історичне оповідання до розділу 70 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 149). Запитайте:

- Який в цьому є доказ того, що Господу була важливою поява Учення і Завітів?
- Що ми можемо зробити, щоб показати Господу, як цінуємо Учення і Завіти?

Учення і Завіти 70:12–16. Церковні керівники, покликані служити Господу весь свій час, повинні забезпечуватися Церквою. (5–10 хвилин)

Запитайте учнів, у кого з них є покликання в Церкві. Запитайте:

- Скільки часу на тиждень ви витрачаєте на служіння у своєму покликанні?
- Скільки часу витрачають на своє покликання президент Товариства допомоги або єпископ?
- Скільки часу витрачає на своє покликання пророк?

Наведені далі запитання роздайте учням. Нехай вони прочитають Учення і Завіти 24:3, 7; 70:12–16 і знайдуть на них відповіді.

- Скільки часу мали працювати ці слуги Господа? (Див. УЗ 24:7).
- Як Господь забезпечував матеріальні потреби цих слуг? (Див. УЗ 24:3).
- Що означають слова: “Той, кого призначено керувати духовним, достойний своєї платні”? (УЗ 70:12). (Церковні керівники, покликані служити Господу весь свій час, повинні забезпечуватися Церквою).
- Чим, згідно з Учення і Завітами 70:16, мають забезпечуватися ці керівники Церкви?

Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Брюса Р. Макконкі, тоді сімдесятника:

“Ті, хто трудяться заради спасіння, повинні їсти і пити, вони повинні мати одяг, одружуватися, виховувати сім’ї і жити, як живуть інші. Якщо весь їхній час і вся їхня сила йдуть на будівництво царства, то інші, благословенні їхнім служінням, повинні забезпечити виправдані потреби працівників у винограднику, бо

“трудівник гідний своєї платні” (УЗ 84:79). “Але трудівник у Сіоні буде працювати для Сіону; бо якщо він працюватиме заради грошей, він загине” (2 Нефій 26:31)” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1966–73], 2:351; див. також УЗ 24:3–9; 42:71–72).

Учення і Завіти 71

Вступ

Господь дав через одкровення 71-й розділ у часи, коли критикани й відступники висували проти Церкви брехливі звинувачення. Президент Спенсер В. Кімбол сказав:

“Нас, кожного окремо і як Церкву, постійно випробовують і перевіряють. Прийдуть ще й більші випробування. Якби ця Церква була лише церквою чоловіків і жінок, навчала тільки людських вчень, ми б навряд чи зазнавали стільки або зазнавали взагалі критики чи протистояння, але оскільки це Церква Того, Чие ім’я носить, нам не слід дивуватися, наражаючись на критику або труднощі. З вірою і добрими справами істина переможе” (in Conference Report, Apr. 1981, 105; or *Ensign*, May 1981, 79).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Проповідування євангелії з Писань є найкращим способом відповісти на критику ворогів Церкви (див. УЗ 71:1–8; див. також Алма 1:16, 25–26; 4:15–16, 19; УЗ 42:12–14; УЗ 73, вступ).
- Господь збентежить тих, хто протистоїть Його слугам і Його роботі (див. УЗ 71:9–11; див. також Кн. Якова 7:1–2, 13–20; Алма 12:1).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 113–115.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 150–151.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 71. Проповідування євангелії з Писань є найкращим способом відповісти на критику ворогів Церкви. (10–15 хвилин)

Запитайте учнів:

- Що ви відчуваєте, коли чуєте, як хтось критикує або говорить неправду про Церкву або її керівників?

- Як віддані члени Церкви повинні реагувати на таку критику?

Скажіть, що святим за часів пророка Джозефа Сміта також доводилося чути подібні звинувачення. Поділіться історичними відомостями, що стосуються розділу 71, з одного чи обох посібників для інституту (див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 113–115; *Doctrine and Covenants Student Manual*, pp.150–151). Прочитайте Учення і Завіти 71:1, 4, 7–11 і запитайте:

- Як Господь повелів пророку Джозефу відреагувати на цю ситуацію?
- Що Господь пообіцяв Джозефу?

Скажіть учням, що керівникам Церкви не радять брати участь у публічних дебатах або форумах, на яких обговорюються позиції Церкви, якщо тільки їх не було покликано для цього. Церква попереджає членів Церкви, які беруть участь у таких формах, що вони можуть заподіяти Церкві велику шкоду, якщо неправильно витлумачать позиції Церкви, і наголошує, що такі члени Церкви не представляють самої Церкви. (Див. Dallin H. Oaks, in Conference Report, Apr. 1989, 34–39; or *Ensign*, May 1989, 27–30.) Прочитайте 3 Нефій 11:28–29 і зазначте, що навіть ті, хто має спеціальне покликання—представляти Церкву в суспільстві повинні уникати дебатів і духу суперечки.

Поділіться висловлюванням Президента Спенсера В. Кімбола, вміщеному у вступі до розділу 71. Запитайте: Яку надію вселяє ця думка в тих, хто правильно реагує на критику? Нехай учні прочитають Алма 1:16, 25–26; 4:15–16, 19; Учення і Завіти 42:12–14 і знайдуть, як ці вірші стосуються обговорюваних принципів. Запропонуйте учням зробити ланцюжок з віршів, поєднуючи ці уривки з Ученням і Завітами 71:7–11. Прочитайте вступ до Учення і Завітів 73 і знайдіть, як учення євангелії вплинуло на людей, що негативно ставилися до Церкви.

Учення і Завіти 72

Вступ

Едвард Партрідж, перший єпископ Церкви, був покликаний служити в Індепенденсі, штат Міссурі. Оскільки Індепенденс знаходився за 1300 кілометрів від Кертленда, існувала необхідність мати єпископа і в районі Кертленда. У розділі 72 Господь покликав Ньюела К. Уїтні служити другим єпископом у Церкві і відповідати за справи Церкви в районі Кертленда (див. вв. 1–8). Потім Господь описав окремі обов'язки єпископа (див. вв. 9–26).

Президент Гордон Б. Хінклі дав подальші настанови щодо обов'язків єпископів у наш час:

“Високо, усім серцем, я ціную наших єпископів. Я дуже вдячний за одкровення від Всемогутнього, відповідно до якого цю посаду було встановлено і відповідно до якого вона функціонує.

Ми очікуємо від вас, щоб ви стояли як головуючий первосвященик приходу, порадник людям, захисник і помічник тим, хто переживає горе, утішитель тим, хто сумує, постачальник тим, хто в нужді. Ми очікуємо від вас, щоб ви стояли як охоронець і захисник того вчення, якому навчають у вашому приході, слідкували за якістю цього навчання, прикликали на служіння в багатьох необхідних покликаннях...

Ви стоїте, аби стежити, щоб ніхто не ходив голодним, роздягненим і безпритульним. Ви повинні знати умови життя всіх, над ким ви головуєте.

Ви повинні бути втішителем і провідником для своїх людей. Ваші двері завжди повинні бути відчиненими для тих, хто плаче від горя. Ваша спина має бути сильною, щоб розділити їхні тягарі. Ви повинні дотягатися любов'ю навіть до тих, хто схибив” (*Ліягона*, липень 1999 р., сс. 60–67).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Від нас вимагається звітувати про своє управління—і в цьому житті, і в прийдешньому (див. УЗ 72:3–4; див. також Матвій 24:44–47; УЗ 59:2).
- Єпископи мають обов'язки щодо визначення гідності членів Церкви, розпорядження фінансовими пожертвуваннями і піклування про бідних (див. УЗ 72; див. також УЗ 68:14–21).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, pp. 151–153.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 72:3–4. Від нас вимагається звітувати про своє управління—і в цьому житті, і в прийдешньому. (15–20 хвилин)

Запитайте учнів: Які є дві найбільші заповіді? Якщо учні не знають відповіді, нехай прочитають Матвій 22:36–40. Напишіть на дошці: *Любити Бога і любити ближнього*. Запитайте учнів, чи знають вони, як можна виконувати обидві заповіді одночасно (див. Матвій 25:40; Мосія 2:17). Нехай кілька учнів наведуть приклади того, як хтось служив їм. Запропонуйте їм подумати, як це служіння проявило любов до Бога. Прочитайте Учення і Завіти 72:3–4 і запитайте:

- Коли Господь буде судити, як добре ви виконали свої обов'язки?

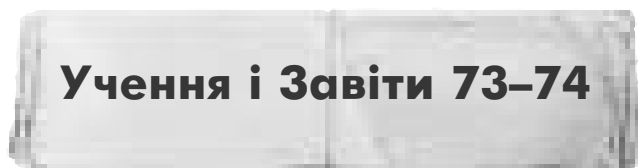
- Кому ми звітуємо “в часі”, або в цьому житті? (Див. в. 5).
- Кому ми звітуватимемо “у вічності”, або в житті прийдешньому? (Див. Іван 5:22).
- Які благословення отримають в наступному житті ті, хто були відданими і мудрими у земному житті?

Нехай учні напишуть на аркушах, що вони хотіли б змінити, аби краще підготуватися до звітування про своє управління.

Учення і Завіти 72. Єпископи мають обов'язки щодо визначення гідності членів Церкви, розпорядження фінансовими пожертвуваннями і піклування про бідних. (20–25 хвилин)

Поділіться висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі, вміщеному у вступі до розділу 72. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 72:3–5, 10–11, 16–19. Скажіть учням: Кому у приході потрібна храмова перепустка. До кого вони повинні звернутися? (Єпископа; див. вв. 3–5. Зауважте, що радники єпископа можуть поновлювати перепустку). Запросіть учнів написати подібні ситуації, коли потрібна допомога єпископа. Нехай вони прочитають окремі з написаних ними прикладів. Запитайте:

- Як єпископ благословив ваше життя?
- Прочитайте Учення і Завіти 84:36. Чим підтримка єпископа подібна до підтримки Господа?
- Як ми можемо краще підтримувати свого єпископа?

Вступ

У розділі 73 Господь сказав пророку Джозефу Сміту та Сідні Рігдону, що “необхідно перекладати знову” (вірш 3). Це стосується перекладу Джозефом Смітом Біблії. “Розмірковування, роздумування над божественним відчиняє двері розуміння. Розум і дух готові отримати підказки і направлення, що йдуть від Святого Духа” (Otten and Caldwell, *Sacred Truths*, 2:394). Під час перекладу Джозеф отримав через одкровення розділ 74, у якому міститься натхненне пояснення до 1 Коринтянам 7:14.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Кожен член сім'ї може мати позитивний духовний вплив удома (див. УЗ 74:1; див. також Ефесянам 5:22–6:4).
- Шлюб поза межами віри може призвести до ускладнень у шлюбних стосунках і сім'ї (див. УЗ 74:2–6; див. також Повторення Закону 7:3–4; 2 Коринтянам 6:14).

- Малі діти—святі і спасенні в цілестіальному царстві через Спокуту Ісуса Христа (див. УЗ 74:7; див. також Мороній 8:8–22).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, pp. 153–155.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 74:1. Кожен член сім'ї може мати позитивний духовний вплив удома. (5 хвилин)

Напишіть на дошці: *Одна людина може бути спасенна праведністю іншої людини.* Запитайте учнів, чи справедливе це твердження. (Ні; див. Уложення віри 1:2). Нехай учні прочитають Учення і Завіти 74:1, запитайте: Якщо твердження на дошці невірне, тоді що означає цей уривок? Коли учні скажуть свої ідеї, поділіться наведеним далі висловлюванням:

“У коринфській церкві дехто, очевидно, вважав, що коли чоловік або дружина навертаються, вони повинні покинути свого не наверненого супутника як щось нечисте й забруднююче. Але це не так! Святий Павло сказав з цього приводу, що навернення одного з подружжя має на сім'ю такий вплив, що освячує” (Hyrum M. Smith and Janne M. Sjodahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, rev. ed. [1972], 432).

Запитайте: Як один член сім'ї може змінити дух, що панує в домі? Старійшина Дін Л. Ларсен, тоді член президентства сімдесятників, дав таку раду молоді:

“Пам'ятайте, хто ви є. Пам'ятайте мету, з якою прийшли на землю,—служіння, якому вирішили себе присвятити. Залишайтеся вірними божественній довірі, вираженій вам нашим Небесним Батьком і Його Сином, Ісусом Христом. Ви можете зробити такий же внесок в атмосферу духовності у вашій сім'ї, як і будь-який інший її член, і це ваш обов'язок. Вивчайте Писання і заохочуйте інших членів сім'ї робити це. Моліться самі і робіть все, що можете, щоб вплинути на інших у своїй сім'ї, аби вони теж молилися. Сплачуйте десятину. Дотримуйтеся Слова мудрості. Будьте цнотливими. Ви можете мати більший вплив, ніж ви собі уявляли, якщо тільки будете робити все, що залежить від вас” (in Conference Report, Apr. 1983, 50; or *Ensign*, May 1983, 35).

Запропонуйте учням подумати, що вони можуть зробити, щоб їхня домівка була більш доступною для Духа Господа.

Учення і Завіти 74:2–6. Шлюб поза межами віри може призвести до ускладнень у шлюбних стосунках і сім'ї. (10–15 хвилин)

Підніміть скляну банку з водою і банку з олією і запитайте учнів, як змішуються ці дві рідини. Вилийте воду в олію, збовтайте і покажіть класу, як швидко дві рідини відокремлюються. Прочитайте Учення і Завіти 74:2–6 і подумайте, як те, про що в них ідеться, можна пов'язати з експериментом з водою та олією. Запитайте:

- Які проблеми можуть виникнути у шлюбі, якщо подружжя сповідує різні релігії?
- Як такий шлюб може вплинути на дітей?
- Які цілі може поставити собі молодь, щоб у майбутньому мати цілісний, щасливий шлюб?

Поділіться наведеним далі висловлюванням Першого Президентства:

“Через те що побачення є підготовкою до шлюбу, призначайте зустрічі тільки тим, хто має високі моральні цінності, хто поважає ваші норми поведінки і в чиему товаристві ви зможете дотримуватися принципів євангелії Ісуса Христа” (*Заради зміцнення молоді*, [брошура, 1990], с. 7).

Учення і Завіти 74:7. Малі діти—святі і спасенні в цілестіальному царстві через Спокуту Ісуса Христа. (5–10 хвилин)

Покажіть класу фотографію своєї дитини або дітей, або ж фотографію дитини, яку ви добре знаєте. Поділіться цікавим випадком з вашого життя і цієї дитини і скажіть, що ви її любите. Напишіть на дошці: *Мосія 3:16; Мороній 8:8–12; УЗ 29:46–47; 68:27*. Попросіть учнів прочитати ці посилання на Писання й дати відповідь на такі запитання:

- Як Небесний Батько ставиться до Своїх дітей?
- Коли діти стають відповідальними за свої гріхи?
- Куди відправляються діти, які помирають до віку підзвітності?

Запропонуйте класу відкрити Учення і Завіти 74:7 і знайти слова про силу, яка спасає дітей. Попросіть учнів зробити з цих віршів і тих, що записані на дошці, ланцюжок Писань.

Учення і Завіти 75

Вступ

Багато одкровень, записаних в Ученні і Завітах, були отримані під час конференцій Церкви. Розділ 75 був отриманий на конференції в Амгерсті, штат Огайо, і

головним чином стосувався місіонерської роботи. Старійшина Бойд К. Пекер сказав: “Ми приймаємо обов'язок проповідувати євангелію кожній людині на землі. І якщо постає питання: “Ви що, збираєтеся навертати весь світ?”, то відповідь: “Так! Ми спробуємо торкнутися кожної живої душі” (у Conference Report, Oct. 1975, p. 145 або *Ensign*, Nov. 1975, p. 97).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Вірним місіонерам допомагає Господь, і їм обіцяні благословення у вічності (див. УЗ 75:2–22; див. також УЗ 4).
- Члени Церкви мають обов'язок підтримувати місіонерів та їхні сім'ї (див. УЗ 75:24–28; див. також УЗ 31:5).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 156–158.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 75:2–22. Вірним місіонерам допомагає Господь, і їм обіцяні благословення у вічності. (15–20 хвилин)

Напишіть на дошці назви кількох професій (наприклад: фермер, будівельник, лікар, механік, конвеєрний працівник, вчитель). Запитайте учнів:

- Яка заробітна платня буде справедливою для кожної з професій?
- Яку професію обрали би ви? Чому?
- Як заробітні платні цих професій можна порівняти із заробітною платнею місіонера?
- Чим заробіток, який виплачує Господь, відрізняється від заробітної платні, яку дають люди?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 75:3–22 і складуть єдиний список обов'язків місіонерів та список благословень, обіцяних їм. У списку обов'язків можуть бути:

- Наполегливо працювати; не ледарювати (див. УЗ 75:3; див. також УЗ 88:124).
- Здіймати голос (див. УЗ 75:4, 9, 13, 15; див. також УЗ 60:2).
- Вчити істині (див. УЗ 75:4).
- Учити з Писань (див. в. 4).
- Бути відданими (див. в. 5).
- Просити в молитві про Святого Духа (див. в. 10).
- Завжди молитися (див. в. 11).

У списку обіцянь можуть бути:

- Ви понесете багато снопів (див. УЗ 75:5).
- Вас буде увінчано шаную і славою (див. в. 5).
- Ви матимете безсмертя і вічне життя (див. в. 5).

- Вас навчатиме Втішитель (див. в. 10).
- З вами буде Господь (див. вв. 11, 13–14).
- Ви будете піднесені в останній день (див. вв. 16, 22).
- Ви сповнитесь радістю і задоволенням (див. в. 21).
- Ви здолаєте все (див. в. 22).

Скажіть, що в розділі 75 описується, як на місію було покликано 24 чоловіки. Скажіть учням: Уявіть, що всі ви отримали покликання на місію сьогодні.

- Як би ви відчували себе?
- У чому ви вважаєте себе готовими?
- Що б ви ще зробили, щоб краще підготуватися?

Поділіться наступним висловлюванням. Старійшина Говард В. Хантер, тоді член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Місіонери Церкви, і юні, і літні, йдуть по світу, навчаючи принципам віри в Господа Ісуса Христа й іншим принципам євангелії всіх, хто прислухається до них. Це відбувається за порядком, установленим Самим Учителем, як про це писав Марк: “І, закликавши Дванадцятьох, зачав їх по двох посилати” (Марк 6:7). У ті дні, понад 1900 років тому, вони йшли і свідчили про Його божественність, і віддані посланці наших днів несуть те ж саме свідчення, йдучи у світ “по двох” (у Conference Report, Apr. 1975, 58 або *Ensign*, May 1975, 39).

Пророк Джозеф Сміт сказав:

“Жодна нечиста рука не зможе зупинити розвиток цієї роботи; нехай вирують переслідування, нехай збираються натовпи, нехай виступають армії, нехай розносяться клевети, але істина Бога просуватиметься сміливо, благородно і незалежно, поки не проникне на кожний континент, відвідає кожний край, охопить кожну країну і залунає в кожному вусі, поки цілі Бога не здійсняться, і Великий Єгова скаже, що роботу закінчено” (*History of the Church*, 4:540).

Запитайте учнів, що вони відчувають, знаючи, що можуть брати участь у місіонерській роботі. Якщо ви служили на місії або маєте досвід у місіонерській роботі, поділіться історіями та свідченням, що може надихнути. Запропонуйте учням (юнакам і дівчатам, які цього хочуть) зараз же прийняти рішення готуватися до служіння на місії.

Учення і Завіти 75:24–28. Члени Церкви мають обов’язок підтримувати місіонерів та їхні сім’ї. (10–15 хвилин)

Покажіть учням ілюстрацію старовинного намету, що є в путівнику для студентів (див. вступ до УЗ 82). Запитайте:

- Що підтримує цей намет знизу? (Шести).
- Якщо намет уособлює місіонерську програму Церкви, що можуть уособлювати шести? (Членів Церкви).

Нехай учні продивляться Учення і Завіти 75:6–17, 30–36 і знайдуть, скільки груп місіонерів покликав Господь. Прочитайте разом вірші 24–28 й обговоріть те, що попросили членів Церкви робити, аби підтримати цих місіонерів. Поділіться наступним висловлюванням Президента Джозефа Філдінга Сміта, тоді президента Кворуму дванадцятьох:

“Брати, яких покликали вирушити в цю місіонерську подорож, часто були дуже бідними людьми в плані мирських багатств. Їм було нелегко йти виконувати Господню роботу, залишивши сім’ї без підтримки. Однак покликання було невідкладним, бо на кону стояли людські душі, ті, хто чекав послання, хто став би міццю Церкви після отримання євангелії. Тому була дана заповідь, щоб для таких сімей були виділені відповідні помешкання, де б про них могли потурбуватися, і членів Церкви закликали “відкрити свої серця” і допомогти в цій справі” (*Church History and Modern Revelation*, 1:276–277).

Запросіть учнів поділитися думками про те, як члени Церкви допомагають місіонерам та їхнім сім’ям у наш час. (Це може бути: пошук людей, яких би навчали місіонери, молитви за місіонерів, відвідання сімей місіонерів і щирий інтерес до них, написання листів, що заохочують, та жертвування коштів або примірників Книги Мормона). За бажанням, напишіть ці ідеї на дошці. Президент Спенсер В. Кімбол сказав: “Жодне служіння в місіонерському покликанні Церкви не може бути більшим за те, щоб бути взірцем християнських цінностей в житті” (in Conference Report, Sept.–Oct. 1978, 7; or *Ensign*, Nov. 1978, 6). Запросіть учнів знайти спосіб краще підтримувати місіонерів у своєму приході. Через пару днів запросіть кількох учнів звітувати про свої успіхи.

Учення і Завіти 76

Вступ

Президент Чарльз У. Пенроуз, який був радником у Першому Президентстві, сказав: “Розділ 76 Учення і Завітів ... є одним з найвеличніших одкровенень, які я бачив у житті в будь-якій книзі; в Біблії немає нічого подібного; немає нічого подібного в будь-якій книзі, яку я коли-небудь читав, у славі, досконалості, детальності,

одкровенні планів Батька щодо спасіння Його дітей” (in Conference Report, Apr. 1922, 29).

Коли розділ 76 був даний в одкровенні, деяким членам Церкви було важко прийняти його. Президент Бригам Янг сказав: “Це було нове вчення для цього покоління, і багато хто спотикнувся на ньому” (*Discourses of Brigham Young*, 391). Іншим разом Президент Янг сказав: “У мене були такі погляди, що коли я вперше почув про видіння [УЗ 76], то воно суперечило і не узгоджувалося з тим, чого я був навчений раніше. Я сказав собі: “Хвилиночку... Я не відмовляюся від нього, але не можу зрозуміти”. З часом Президент Янг дійшов висновку, що це “одне з найкращих учень, проголошених будь-кому будь-коли” (in *Journal of Discourses*, 6:281).

Президент Джозеф Філдінг Сміт, тоді президент Кворуму дванадцятьох, сказав, що розділ 76 “повинен цінуватися всіма членами Церкви як безцінний спадок. Він повинен укріпити їхню віру і бути для них стимулом прагнути піднесення, обіцяного всім, хто є праведними і чесними. Його вчення є такими ясними і простими, що ніхто не має спотикнутися або помилитися” (*Church History and Modern Revelation*, 1:279).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Під керівництвом Небесного Батька Ісус Христос створив світи і звершив Спокуту, щоб мешканці світів могли бути спасеними (див. УЗ 76:1–4, 23–24, 40–43, 69, 107–108; див. також Мойсей 1:27–39).
- Господь обіцяє мудрість, одкровення та вічну славу тому, хто благоговіє перед Ним і служить Йому (див. УЗ 76:5–10).
- Молитовне читання Писань і розмірковування над ними веде до одкровення (див. УЗ 76:15–19; див. також 1 Нефій 11:1; УЗ 138:1, 11).
- Бог Батько та Ісус Христос живі і являлися пророкам останніх днів (див. УЗ 76:20–23; Джозеф Сміт—Історія 1:17).
- Сини загибелі воскреснуть, але не успадкують жодного царства слави. Їх буде навіки відсічено з присутності Бога (див. УЗ 76:25–49; див. також 2 Нефій 9:15–16).
- Хто отримає цілестіальну або терестріальну славу, той підніметься в Перше воскресіння, або воскресіння праведних. Хто отримає телестіальну славу і хто є синами загибелі, ті піднімуться в Останнє воскресіння, або воскресіння неправедних (див. УЗ 76:50, 63–65, 85, 102; див. також УЗ 45:54; 88:96–102).
- Доблесні у свідченні про Ісуса і слухняні принципам та обрядам євангелії будуть піднесені в цілестіальному царстві і стануть богами (див. УЗ 76:50–70, 74, 79, 82, 92–96, 101; див. також УЗ D&C 132:20).

- Небеса—це цілестіальне, терестріальне і телестіальне царства. Мешканці цих царств відрізняються у славі, владі, могуті й правлінні (див. УЗ 76:50–112; див. також Іван 14:2; 1 Коринтянам 15:40–42).
- Це життя є часом для підготовки до життя з Богом. (див. УЗ 76:112; див. також Алма 34:31–36; УЗ 131:1–4; 132:15–17).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 117–119.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 158–166.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 76. Огляд видіння трьох ступенів слави. (20–25 хвилин)

Поділіться розповіддю Філо Діббла про те, як було отримано розділ 76, записаною в історичній довідці посібника *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 158). Запитайте: Як, на вашу думку, людина могла почувати себе, перебуваючи в кімнаті, де пророк Джозеф Сміт і Сідні Рігдон отримали це одкровення?

Поділіться інформацією зі вступу до розділу 76, наведеною вище, про труднощі, з якими перші святі сприйняли це одкровення. Прочитайте Іван 5:29 і поясніть, що тільки це знали святі в дні Джозефа Сміта про життя після суду. Обговоріть, чому видіння про три ступені слави одночасно і випробовувало, і надихало перших святих.

Оскільки цей розділ великий, розуміння того, як він упорядкований, допоможе вашим учням у дослідженні. За допомогою наведених далі категорій допоможіть учням позначити різні частини цього одкровення у своїх примірниках Писань:

- Описання Господа та Його обіцянь вірним Йому (див. вв. 1–10)
- Історія отримання цього одкровення (див. вв. 11–19)
- Слава Сина (див. вв. 19–24).
- Падіння Люцифера (див. вв. 25–29)
- Сини загибелі (див. вв. 30–38, 43–49)
- Цілестіальна слава (див. вв. 50–70, 92–96)
- Терестріальна слава (див. вв. 71–80, 87, 91, 97)
- Телестіальна слава (див. вв. 81–86, 88–90, 98–112)

Порядок видінь в УЗ 76

Намалюйте додану таблицю на дошці. Зауважте, що за видінням Спасителя було видіння Сатани і синів загибелі, а за ним відкрилося видіння цілестіальної слави. Запитайте:

- Як вплинуло на Джозефа Сміта і Сідні Рігдона те, що видіння були саме в такій послідовності?
- Що ми можемо дізнатися, читаючи про ці видіння в такому порядку?

Учення і Завіти 76:1–4, 22–24, 40–43, 69, 107–108 (Опанування Писань, Учення і Завіти 76:22–24). Під керівництвом Небесного Батька

Ісус Христос створив світи і звершив Спокуту, щоб мешканці світів могли бути спасеними. (15–20 хвилин)

Нехай учні відкриють фотографію будинку Джона Джонсона, що додана в кінці їхніх примірників Писань (№8). Запитайте: Яке важливе одкровення було отримано в кімнаті будинку Джона Джонсона? (Розділ 76). Нехай учні прочитають Учення і Завіти 76:22–24 і скажуть, чому це одкровення таке важливе. Запропонуйте їм занотовувати важливі думки, що прозвучать під час обговорення наведених далі запитань:

- Чому так важливо знати, що Ісус Христос живий?
- Що, на ваш погляд, мав на увазі Джозеф Сміт, кажучи, “останнє з усіх”? (в. 22; див. коментар до УЗ 76:20–24 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325 р. 160*).
- Що означає бути по праву руку Бога? (Див. Матвій 25:31–34, 41; УЗ 29:27).
- Хто такий Єдинонароджений від Батька у плоті? (Ісус Христос).
- Що означає, що “світи є та було створено” Ісусом Христом? (Див. коментар до УЗ 76:24 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325 р. 160*; див. також Мойсей 1:33).
- Чому ми є “синами й дочками, народженими Богові” через Ісуса Христа? (УЗ 76:24; див. коментар до УЗ 25:1 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325 р. 50*; див. також Мосія 5:7).

Прочитайте Учення і Завіти 76:40–43, 107–108. Позначте слова і фрази, які описують те, як Спаситель спасе всіх, хто стануть “синами й дочками, народженими Богові”.

Учення і Завіти 76:5–10. Господь обіцяє мудрість, одкровення та вічну славу тому, хто благоговіє перед Ним і служить Йому. (10–15 хвилин)

Прочитайте із студентами Учення і Завіти 76:5 і знайдіть обіцяння Господа тим, хто праведно служить Йому. Запропонуйте їм уважно прочитати вірші 6–10 і сказати, як саме Господь благословить Своїх відданих слуг. (Див. також коментар до УЗ 76:5–10 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325 р. 159*). Нехай учні виберуть одне з обіцяних Господом благословень і стисло напишуть, чому вони хотіли б отримати це благословення.

Учення і Завіти 76:15–19. Молитовне читання Писань і розмірковування над ними веде до одкровення. (15–20 хвилин)

Покажіть класу викройку і запитайте, що це таке. Запитайте: Що буде, якщо ви шитимете за викройкою? Якщо це можливо, покажіть учням елемент моделі одягу, пошитий за цією викройкою. Напишіть на дошці наведені далі посилання на Писання: УЗ 76:15–19; 138:1–2, 11; 1 Нефії 11:1; Джозеф Сміт—Історія 1:11–13. Скажіть, що кожен з уривків описує, що відбувається прямо перед отриманням одкровення. Нехай учні прочитають ці уривки і знайдуть “викройку” для отримання одкровення. Обговоріть, чому розмірковування і обдумування в процесі вивчення Писань можуть привести до одкровення.

Поділіться наступним висловлюванням. Президент Девід О. Маккей, у той час радник у Першому Президентстві, сказав:

“Розмірковування—це одні з найбільш потаємних, найбільш священних дверей, якими ми проходимо у присутність Господа. Ісус подав нам у цьому приклад. Як тільки Ісус був охрищений і почув Батьківське схвалення: “Це Син Мій Улюблений, що Його Я вподобав!”, Він вирушив до місця, яке ми зараз називаємо горою спокушання. Мені ж більше подобається думати про цю гору, як про гору роздумування, де упродовж 40 днів посту Він спілкувався з Собою і Своім Батьком і розмірковував над величезною відповідальністю Своєї місії. Одним з результатів цього духовного спілкування була сила, завдяки якій Він зміг наказати спокусників:

“Відійди, сатано! Бо ж написано: Господеві Богові своєму вклоняйся, і служи Одному Йому!” (Матвій 4:10)” (in Conference Report, Apr. 1946, 113).

Старійшина Мервін Д. Ештон сказав:

“Коли ми розмірковуємо, то даємо Духу можливість вплинути на нас і спрямувати думки. Розмірковування—це дивовижна нитка між серцем і розумом. Коли ми читаємо Писання, щось торкається нашого серця і розуму. Якщо ми користуємося даром розмірковувати, то можемо взяти ці вічні істини й усвідомити, як втілити їх у буденному житті” (in Conference Report, Oct. 1987, 24; or *Ensign*, Nov. 1987, 20).

Учення і Завіти 76:25–49. Сини загибелі воскреснуть, але не успадкують жодного царства слави. Їх буде навіки відсічено з присутності Бога. (25–30 хвилин)

Напишіть на дошці: “Люцифер” означає _____.
Нехай учні знайдуть статтю *Люцифер* у Пугівнику по Писаннях і заповнять пробіл. Прочитайте Учення і Завіти 76:25–28 і знайдіть, як стали називати Люцифера. Обговоріть, як він став Загибеллю (див. також Ісаїя 14:12–17; Мойсей 4:1–4).

Запросіть учнів навести приклад того, як одна країна оголосила війну іншій. Запитайте: Як оголошення війни впливає на стосунки двох країн? Прочитайте Учення і Завіти 76:29 і знайдіть про оголошення іншої війни. Обговоріть наступні запитання:

- Кому оголосив війну Сатана?
- Як це впливає на ставлення і наміри Сатани щодо нас?
- Як Сатана був переможений у битві на небесах? (Див. Об’явлення 12:11).
- Чому люди, які мають свідчення про Спасителя і прагнуть виконувати заповіді, є загрозою для Сатани?
- Як ви можете захистити себе від спроб Сатани знищити вас? (Див. Ефесянам 6:11–18; Об’явлення 12:7–11).

Прочитайте це висловлювання Президента Езри Тефта Бенсона:

“У своєму сні Легій побачив залізний жезл, що вів крізь імлу темряви. Він побачив, що якщо люди міцно трималися за цей жезл, вони могли пройти повз брудні води, триматися подалі від заборонених шляхів, не блукати невідомими дорогами, що ведуть до знищення. Згодом його син Нефій однозначно пояснив символізм цього залізного жезлу. Коли Ламан і Лемуїл запитали: “Що означає той жезл з заліза?”, Нефій відповів: “То було слово Бога; і [зауважте, це обіцяння] той, хто прислухається до слова Бога, і буде міцно триматися за нього, той ніколи не загине; і ніякі спокуси і вогненні стріли супротивника не зможуть узяти верх над ним і засліпити, щоб привести їх до знищення” (1 Нефій 15:23–24; курсив додано). Слово Бога не тільки приведе нас до плоду, бажанішого за всі інші, але в слові Бога

і ним ми можемо знайти силу протистояти спокусі, силу заважати роботі Сатани і його представників.

Це відповідь на непростий виклик нашого часу. Слово Бога, як воно міститься в Писаннях, у словах сучасних пророків та в особистому одкровенні, має силу зміцнити святих та озброїти Духом, щоб вони могли протистояти злу, триматися міцно за все добре і знаходити в цьому житті радість” (“The Power of the Word,” *Ensign*, May 1986, 80).

Нехай учні продивляться Учення і Завіти 76:30–49 і прочитають про синів загибелі. (*Примітка:* Стережіться того, щоб не пуститися у здогадки про Сатану і людей, які можуть стати або не стати синами загибелі). Запитайте:

- Що такого зробили люди, що зробило їх синами загибелі?
- Що з ними сталося?
- Чим це відрізняється від того, щоб бути “синами й дочками, народженими Богові”? (в. 24).

Прочитайте Мосія 5:7; Учення і Завіти 25:1 і нагадайте учням, як людина може стати сином або дочкою Ісуса Христа. Заохотьте учнів іти цим шляхом.

Учення і Завіти 76:50–119. Хто отримає цілестіальну або террестріальну славу, той підніметься в Перше воскресіння, або воскресіння праведних. Хто отримає телестіальну славу і хто є синами загибелі, ті піднімуться в Останнє воскресіння, або воскресіння неправедних. (40–45 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що ви ведете з другом, який не є членом Церкви, дискусію на релігійну тему. Друг каже: “Минулої неділі священик моєї церкви сказав, що зрештою всі відправляться або до раю, або до пекла. Я не думаю, що достатньо праведний, щоб іти до раю, але й не такий вже і поганий, щоб мене відправили до пекла. А чого вчить твоя релігія?” Обговоріть, як учення про три ступені слави може допомогти цьому другові.

Якщо ви ще не зробили цього, допоможіть учням знайти і позначити вірші, які описують різні ступені слави (див. пропозицію щодо викладення УЗ 76 на с. 131).

Напишіть на дошці три заголовки: *Цілестіальне царство* (УЗ 76:50–70, 92–96), *Террестріальне царство* (УЗ:71–80, 87, 91, 97) і *Телестіальне царство* (УЗ 76:81–86, 88–90, 98–112). Нехай учні уважно читають вірші, які описують кожне видіння (нехай працюють всім класом або по групах). Запросіть їх назвати особливості кожного царства і запишіть їхні відповіді під відповідним заголовком.

Обговоріть окремі або всі запитання, що наведені далі:

- У якому порядку воскресатимуть ці групи людей? (Див. коментар до УЗ 76:50 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 р. 163; див. також УЗ 45:54; 88:96–102).

- Що означає бути “запечатаним Святим Духом обіцяння”? (УЗ 76:53; див. коментар до УЗ 76:53 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 163–164).
- Що таке “церква Першонародженого”? (УЗ 76:54; див. коментар до УЗ 76:54 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* p. 164).
- Що означає фраза: “є праведниками, які стали досконалими”? (УЗ 76:69; див. УЗ 129:3–6; 138:12).
- Що означає бути “доблесними у свідченні про Ісуса”? (УЗ 76:79; див. коментар до УЗ 76:79 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, p. 165; див. також УЗ 58:27–28; зауважте, що ця тема детальніше обговорюється в наступній пропозиції для викладення).
- Якщо існує можливість прийняти євангелію в духовному світі, чому б людині не зачекати з праведністю до того часу і не перейматися нею в цьому житті? (Див. коментар до УЗ 76:72–74 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 164–165).
- Хто є тими, хто зможе жити з Небесним Батьком? (Див. УЗ 76:62, 77, 86).
- Як різняться ці царства і люди, що населятимуть їх? (Див. УЗ 76:70, 78, 89–98).
- Який зв’язок між трьома царствами і членами Божества? (Див. УЗ 76:62, 77, 86, 112).
- Чому телестіальних істот “скинуто до пекла”? (УЗ 76:84). Що це значить? (Див. коментар до УЗ 76:81–85 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 165–166).
- Чому ті, хто побувають у пеклі, все одно успадкують одне з царств слави? (Див. коментар до УЗ 76:89–106 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* p. 166).
- Що робить для вас целестіальне царство найбільш бажаним?

Учення і Завіти 76:50–70, 74, 79, 82, 92–96, 101. Доблесні у свідченні про Ісуса і слухняні принципам та обрядам євангелії будуть піднесені в целестіальному царстві і стануть богами. (20–25 хвилин)

Покажіть учням шматок необробленого заліза (або намалюйте його на дошці). Запитайте:

- Як воно може бути використано в такому стані?
- Як зміниться його цінність, якщо з нього ви викуєте підкову, зробите посуд або приладдя для наукових досліджень?

Поділіться цим висловлюванням Президента Спенсера В. Кімбола, тоді діючого президента Кворуму дванадцятьох:

“Очевидно, вартість ... необробленого заліза є вартістю його виплавляння з гірської руди. Більш цінне те, що з нього зроблено. Люди дуже схожі на залізо. Ви або я можемо залишитися всього-на-всього сирим матеріалом або ж можемо стягнути високого рівня поліровки. Наша цінність визначається тим, що ми із собою робимо” (“On Cheating Yourself,” *New Era*, Apr. 1972, 32).

Обговоріть наступні запитання:

- У чому люди схожі на необроблене залізо?
- Що можуть робити люди, щоб удосконалити себе?
- Як це стосується вчення про три ступені слави?

Прочитайте Учення і Завіти 76:51, 74, 79, 82, 101 і знайдіть фразу, спільну для всіх цих віршів. Запитайте: Чому “свідчення про Ісуса” так сильно впливає на те, яке з царств ми успадкуємо?

Уважно читаючи з учнями Учення і Завіти 76:52–60, 92–95, обговоріть наведені далі запитання:

- Які благословення отримують ті, хто успадкують целестіальне царство?
- Які існують вимоги для успадкування целестіального царства?
- Прочитайте вірш 79. Що означає бути “доблесними у свідченні про Ісуса”?

Прочитайте Об’явлення 3:15–16; Учення і Завіти 58:27–28. Нехай учні опишуть, якої доблесті, на їхню думку, очікує від них Господь. Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Езри Тефта Бенсона, тоді президента Кворуму дванадцятьох:

“Доблесні у свідченні про Ісуса ... є відважними в захисті істини й праведності. Це члени Церкви, які звеличують покликання в Церкві (див. УЗ 84:33), сплачують десятину і пожертвування, ведуть морально чистий спосіб життя, підтримують керівників Церкви словом і ділом, зберігають святість Суботнього дня і виконують всі заповіді Бога.

Не бути доблесним у свідченні є трагедією людини з вічними наслідками. Це члени Церкви, які знають, що робота останніх днів є істинною, але не можуть витерпіти до кінця. У декого навіть може бути храмова перепустка, але вони не звеличують свої покликання в Церкві. Вони бояться, вони не займають непохитної позиції за царство Боже. Дехто шукає слави, лестоців і пошану людей, інші намагаються приховати свої гріхи, а хтось критикує своїх керівників” (in Conference Report, Apr. 1982, 89; or *Ensign*, May 1982, 63).

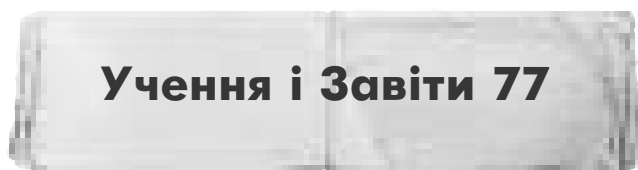
Запропонуйте учням письмово відповісти на наведені далі запитання:

- Наскільки я доблесний у свідченні про Ісуса?
- Що я можу зробити, щоб бути більш доблесним у свідченні?

Учення і Завіти 76:112. Це життя є часом для підготовки до життя з Богом. (10–15 хвилин)

Попросіть учнів пояснити, що, на їхню думку, означає це твердження: “Коли починається гра, часу на тренування вже нема”. Прочитайте Алма 34:32–33 і попросіть учнів сказати, як ці вірші стосуються згаданого твердження. Запитайте: Як наші рішення в цьому житті впливають на події в житті наступному?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 76:112; 131:1–4; 132:15–16 і визначать, про яке вчення говорять ці вірші. Обговоріть, як рішення, які ми приймаємо в цьому житті, вплинуть на наше життя у вічності.

Вступ

Багато людей вважають книгу Об’явлення однією з найважливіших з усіх книг Священних Писань. Однак пророк Джозеф Сміт сказав: “Книга Об’явлення—це одна з найбільш простих книг, які коли-небудь писалися за повелінням Бога” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 290). Однією з причин такої впевненості пророка в одкровенні Івана може бути його натхненна правка Біблії. Джозеф Сміт працював над Новим Завітом в період з травня 1831 року до лютого 1833-го. У березні 1832 року пророк звернувся до Господа із запитаннями стосовно книги Об’явлення й отримав у відповідь одкровення, записане в розділі 77.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Писання і вчення сучасних пророків дають корисний коментар до важких уривків з Писань (див. УЗ 77; див. також УЗ 74).
- Духи людей і тварин мають подобу їхнього земного образу (див. УЗ 77:2).
- Коли праведники помирають, то потрапляють у рай (див. УЗ 77:5; див. також Алма 40:11–12).
- Період тимчасового існування цієї землі складає сім тисяч років (див. УЗ 77:6–7).

- Щоб допомогти нам підготуватися до Другого пришестья, Господь пророкував про велику кількість подій, що передуватимуть йому (див. УЗ 77:6–15).
- Під час сьомого тисячоліття тимчасового існування землі Бог завершить роботу зі спасіння Своїх дітей (див. УЗ 77:12).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 117–119.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 167–171.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 77. Писання і вчення сучасних пророків дають корисний коментар до важких уривків з Писань. (35–40 хвилин)

Напишіть на дошці наведене далі висловлювання пророка Джозефа Сміта, залишивши пробіл в тому місці, де наведено слово курсивом: “Книга *Об’явлення*—це одна з найбільш простих книг, які коли-небудь писалися за повелінням Бога” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 290; курсив додано). Запитайте в учнів, про яку, на їхню думку, книгу Священних Писань говорив пророк Джозеф Сміт. Перш, ніж казати їм, нехай вони спробують вгадати.

Нехай хтось із учнів прочитає вступ до розділу 77, наведений вище. Запитайте:

- Що зробило книгу Об’явлення простою для Джозефа Сміта?
- Як досвід пророка може допомогти вам бачити книгу Об’явлення простішою?
- Чого вас навчає досвід пророка Джозефа Сміта щодо того, як отримувати відповіді на запитання стосовно Писань?

Нехай учні прочитають Об’явлення 4:4–8; 5:1 і напишуть будь-які запитання, що в них можуть виникнути. Нехай вони прочитають Учення і Завіти 77:1–7 і знайдуть відповіді на свої запитання. Запропонуйте учням позначити натхненний переклад і написати перехресні посилання на полях (або обвести відповідні посилання) на Біблію.

Скажіть, що решта Учення і Завітів 77 стосується Об’явлення 7–11. Намалюйте додану таблицю на дошці. Попросіть учнів порівняти вірші в Об’явленні з віршами в Учення і Завітах і знов написати перехресні посилання (або обвести посилання) на Біблію.

Об'явлення	УЗ 77
7:1–8	вв. 19–22
8:2	в. 12
9	в. 13
10:10	в. 14
11:1–12	в. 15

Допоможіть учням усвідомити, що сучасні Писання часто тлумачать заплутані моменти давніх Писань. Свідчіть, що ми також можемо розуміти Писання через вплив Святого Духа.

Учення і Завіти 77:6–15. Щоб допомогти нам підготуватися до Другого пришествя, Господь пророкував про велику кількість подій, що передуватимуть йому. (20–25 хвилин)

Запросіть учнів прочитати перший абзац історичної довідки до розділу 77 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 167). Запитайте учнів:

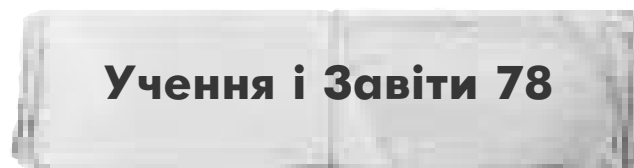
- Що привело до одкровення, записаному в Ученні і Завітах 77?
- Якби ви могли поставити Спасителю будь-яке запитання, яким би воно було?
- З приводу якої події в майбутньому люди найбільше хвилюються?
- Що б ви хотіли запитати у Спасителя про Друге пришествя?

Скажіть, що велика кількість запитань, які ставив пророк у зв'язку з книгою Одкровення, стосуються віку землі та подій, що передуватимуть Другому пришествю. Розбийте клас на групи і розділіть між ними наведені далі запитання. За потребою, забезпечте матеріал, вказаний нижче, з посібника *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*. Запропонуйте групам скористатися цим матеріалом та Ученням і Завітами 77:6–15, щоб знайти відповіді на запитання. Нехай вони розкажуть, про що дізналися.

- Як довго існуватиме земля у своєму тимчасовому стані? (Див. вв. 6–7).
- В якому тисячолітті ми живемо зараз? (Шостому).
- Якою була місія чотирьох ангелів, посланих від Бога? (Див. в. 8; див. також коментар до УЗ 77:8 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* р. 169).
- Якою була місія ангела з печаткою Бога? (Див. в. 9; див. також коментар до УЗ 77:9 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, рр. 169–170).

- Якою була місія 144 тисяч? (Див. в. 11; див. також коментар до УЗ 77:11 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* р. 170).
- Яка робота буде вестися під час сьомого тисячоліття тимчасового існування землі, або під час Тисячоліття? (Див. в. 12).
- Коли матимуть місце події, записані в Об'явлення 9? (Див. в. 13).
- Хто такий Еліяс, про якого говориться в Ученні і Завітах 77:9, 14?
- Яку місію виконує в наш час Іван Богослов? (Див. в. 14; див. також коментар до УЗ 77:14 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* р. 170).
- Що робитимуть двоє пророків, про яких говориться у вірші 15, перед Другим пришествям Христа? (Див. коментар до УЗ 77:15 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, рр. 170–171).
- Як знання про це може допомогти святим підготуватися до Другого пришествя Ісуса Христа?

Прочитайте 2 Нефій 26:24. Свідчіть, що Господь любить Своїх дітей і відкриває істини, які підуть нам на користь і допоможуть здобути вічне життя.

Вступ

Розділ 78 містить настанови стосовно комори Господньої.

“Через Церкву Господь встановив шлях піклування про бідних та нужденних і надання їм допомоги, щоб вони знову досягли самостійності. Якщо члени Церкви роблять все, що в їхніх силах, щоб забезпечити себе, але все одно вони не можуть задовольнити основних потреб, перш за все вони повинні звернутися по допомогу до своєї родини. Якщо цього недостатньо, Церква стоїть наготові допомогти. Члени Церкви, які потребують такої допомоги, повинні звернутися до свого єпископа.

Коли люди віддають, вони повинні робити це легко і в душі любові, усвідомлюючи, що джерелом всіх благословень є Небесний Батько і що ці благословення мають використовуватися на служіння іншим.

Коли люди отримують допомогу, вони повинні приймати її із вдячністю і смиренням, дякуючи Господові за його милість і доброту інших (див. УЗ 56:18; 78:19). Люди, які отримують допомогу, повинні використовувати її для

звільнення від ярма і обмежень своїх потреб, досягаючи більшої самостійності і спроможності допомагати іншим.

В Ученні і Завітах Спаситель пояснив, що святі повинні віддавати свої пожертвування для бідних єпископові. Єпископ зберігає ці пожертвування у коморі Господа і використовує їх за потребою—для служіння бідним і нужденним (див. УЗ 42:34; див. також УЗ 42:29–36; 78:3–7, 13–14; 82:14–19)” (Збірник інструкцій Церкви, Книга 2: Провідники священства і допоміжних організацій [1998], с. 256).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Члени Церкви беруть на себе зобов’язання працювати разом під керівництвом провідників священства у піклуванні про бідних. Ця робота приносить Церкві великі благословення (див. УЗ 78:3–7; див. також УЗ 42:29–36; 82:14–19).
- Благословення, які Бог дає вірним Йому, Своїм мудрим управителям, перевищують наше розуміння. Ми повинні бути вдячними за свої благословення (див. УЗ 78:17–22; див. також УЗ 104:2, 46).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 98, 115.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 171–173.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 78:3–7. Члени Церкви беруть на себе зобов’язання працювати разом під керівництвом провідників священства у піклуванні про бідних. Ця робота приносить Церкві великі благословення. (15–20 хвилин)

Покажіть учням бланк квитанції для десятини та пожертвувань. (Ви можете намалювати його на дошці або показати з допомогою проєктора). Зупиніться на кожній категорії пожертвувань, які можна зробити. Обговоріть наведені далі запитання:

- Як ваші пожертвування можуть допомогти іншим людям?
- Як ваші пожертвування благословляють Церкву?
- Як благословляє ваше життя те, що ви вносите пожертвування?
- Які пожертвування йдуть на допомогу бідним? (Пожертвування від посту й на гуманітарну допомогу).

Прочитайте Учення і Завіти 78:3–4 і знайдіть, що Господь повелів установити в Церкві, щоб піклуватися про бідних. Запитайте: На який час мала бути заснована комора єпископа? Поділіться таким висловлюванням:

“Господня комора ... може бути списком можливих варіантів служіння, коштів на рахунку, їжі в коморі або товарів у споруді. Комора встановлюється тоді, коли віддані члени Церкви віддають єпископу свій час, таланти, вміння, співчуття, матеріальні цінності і фінансові кошти, щоб піклуватися про бідних і будувати царство Боже на землі.

Тому Господня комора існує в кожному приході. Єпископ є розпорядником у Господній коморі. Ведений натхненням Господнім, він розподіляє пожертвування святих бідним і нужденним. Йому допомагають кворуми священства і Товариство допомоги” (*Providing in the Lord’s Way: A Leader’s Guide to Welfare* [welfare handbook, 1990], 11).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 78:3–7 і позначать, які благословення обіцяє Господь за піклування про бідних. Нехай учні поділяться тим, що знайшли, а ви напишіть на дошці їхні думки. Свідчіть, що Господня програма благополуччя приносить благословення в життя і тих, які віддають, і тих, хто отримує допомогу. Заохотьте учнів бути щедрими, даючи пожертвування в Церкві.

Учення і Завіти 78:7–22. Благословення, які Бог дає вірним Йому, Своїм мудрим управителям, перевищують наше розуміння. Ми повинні бути вдячними за свої благословення. (15–20 хвилин)

Запросіть одного або двох учнів, які брали участь у виставах, атлетичних змаганнях, грали в оркестрах або займалися чимось подібним, розповісти, як вони готувалися. Обговоріть з ними, наскільки важливою є підготовка і наскільки іншим може бути результат, якщо до справи підійти без підготовки.

Скажіть учням, що в розділі 78 різні форми слова *підготуватися* зустрічаються кілька разів (див. вв. 7,10–11, 13, 15, 17, 20). Інколи це стосується нашої підготовки, а інколи—того, що підготував Бог. Нехай учні прочитають указані вище вірші і знайдуть, хто і в чому повинен підготуватися. Підведіть на дошці підсумок. Обговоріть наведені далі запитання:

- Що Господь підготував для нас?
- Чому Він підготував для нас такі великі благословення?
- Який план Сатани стосовно цих благословень? (Див. вв. 10, 12).
- Що ми повинні зробити, щоб отримати ці благословення?
- Чому Господь вимагає від нас готовності?
- Як ми повинні приймати благословення від Господа? (Див. в. 19).

Свідчіть про великі благословення, які дав вам Господь. Запросіть бажаючих розповісти про те, які благословення вони отримали від Господа. Заохотьте учнів готуватися і

йти за Господом. Наголосіть знов на Господніх обіцаннях про величні благословення для тих, хто робить це.

Учення і Завіти 79–80

Вступ

Президент Томас С. Монсон сказав:

“Кожен носій священства ... має покликання, в якому повинен служити,—докладати всіх зусиль у роботі, яку йому доручено. Жодне доручення в Господній роботі не може бути лакейським, бо кожне має вічні наслідки. Президент Джон Тейлор попереджав нас: “Якщо ви не будете звеличувати своє покликання, Бог покладе на вас відповідальність за тих, кого ви могли спасти, якби виконали свій обов’язок” [in *Journal of Discourses*, 20:23]. Якщо нагородою за спасіння однієї душі є велична радість, то якими жахливими мають бути докори сумління в людей, чий мізерні зусилля призвели до того, що якесь дитя Бога залишилося не попередженим або без допомоги, чекаючи, поки з’явиться вірний слуга Бога” (in *Conference Report*, Apr. 1992, 70; or *Ensign*, May 1992, 48).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Якщо ми віддано виконуємо покликання, дане Господом, Він благословляє нас силою, що приведе до успіху (див. УЗ 79; див. також УЗ 4).
- Місіонери проголошують євангелію по всьому світу (див. УЗ 80; див. також Матвій 28:19–20).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 173–174.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 79–80. Місіонери проголошують євангелію по всьому світу. (15–20 хвилин)

Покажіть карту світу. Запропонуйте учням назвати місця, де служили на місії їхні рідні, члени приходу або філії. Прикріпіть на карті позначки біля кожної згаданої місії. Прочитайте Учення і Завіти 80:1 і обговоріть, як добре Церква виконує заповідь Господа—проповідувати євангелію по всьому світу. Запитайте: Як слова в Учення і Завіти 80:3 стосуються цієї заповіді?

Нехай учні продивляться вступ до розділу Учення і Завіти 79–80 і знайдуть, хто отримав покликання проповідувати. Запропонуйте учням уявити, що сьогодні вони

виступатимуть перед групою місіонерів. Нехай вони підготують виступ на основі цих двох розділів та настанов Господа місіонерам. Запросіть кількох учнів поділитися своїми знахідками.

Прочитайте наведені вище висловлювання президента Томаса С. Монсона у вступі до розділів 79–80. Заохотьте учнів готуватися до служіння з честю на місії, виконуючи свій обов’язок у Церкві.

Учення і Завіти 81

Вступ

Розділ 81 містить настанови стосовно радників у Першому Президентстві Церкви. Президент Джозеф Філдінг Сміт сказав:

“Я вважаю, що є дещо, що ми повинні розуміти дуже чітко. Ані Президент Церкви, ані Перше Президентство, ані об’єднаний голос Першого Президентства і Дванадцятьох ніколи не відведуть святих від істини і не дадуть світові пораду, що суперечить задуму і волі Господа” (in *Conference Report*, Apr. 1972, 99; or *Ensign*, July 1972, 88).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Перше Президентство тримає ключі царства, які включають повноваження направляти роботу Господа на землі (див. УЗ 81; див. також УЗ 107:21–22).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 121–122.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 175–177.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 81. Перше Президентство тримає ключі царства, які включають повноваження направляти роботу Господа на землі. (15–20 хвилин)

Покажіть фотографії кожного з Першого Президентства. Попросіть учнів назвати імена цих чоловіків і сказати, як ми називаємо їх разом. Наведіть невеличкий приклад того, як ви чогось навчилися від Першого Президентства або були благословенні їхнім навчанням.

Покажіть портрет пророка Джозефа Сміта. Нехай учні прочитають вступ до Учення і Завіти 81 і знайдуть, кого

Господь покликав служити в першому в цьому розподілі євангелії Першому Президентстві. Обговоріть наведені далі запитання:

- Чому Джессі Гаус втратив покликання в Першому Президентстві?
- Кого Господь покликав на його місце?
- Чого ми можемо навчитися стосовно церковних покликань з цього прикладу?

Прочитайте Учення і Завіти 81; 90:2–6 і знайдіть відповіді на наведені далі запитання:

- Яку владу має на землі Перше Президентство?
- Якою роботою повинно займатися Перше Президентство?
- Які благословення пообіцяв їм Господь?

Обговоріть знахідки учнів, за потребою користуючись коментарями до розділу 81 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (pp. 175–177).

Багато ваших учнів, скоріш за все, служитимуть у президентстві кворумів або класів. Президент Гордон Б. Хінклі, у той час радник у Першому Президентстві, сказав щодо президентства:

“Надзвичайно важливо, щоб президент сам обирав собі радників, адже вони мають бути сумісними. Вони повинні працювати разом у дусі взаємодовіри і взаємоповаги. Радники—це не президент.

[Радник] є помічником для свого президента.

На зборах президентства кожен радник може вільно висловлювати свою думку стосовно справ, що розглядаються президентством. Однак приймати рішення—прерогатива президента, а обов'язок радників—підтримати його в цьому рішенні. Тоді його рішення стає їхнім рішенням, незважаючи на їхні попередні погляди.

Президент, якщо він людина мудра, призначить цим обраним помічникам певні обов'язки і дасть волю, щоб вони виконували їх, просячи їх звітувати про виконання” (in Conference Report, Oct. 1990, 64; or *Ensign*, Nov. 1990, 49).

Учення і Завіти 82

Вступ

Святі останніх днів отримують від Господа великі благословення, і такою ж величною є їхня відповідальність.

Старійшина Джордж Альберт Сміт, тоді член Кворуму дванадцятьох, сказав: “[Бог] дав нам розум і мудрість, вищі за розум і мудрість наших ближніх. Святим останніх днів було дано знання про доземне існування, знання, що ми прийшли сюди завдяки тому, що зберегли своє перше буття, і що нам було дано можливість отримати вічне життя в присутності нашого Небесного Батька, зберігши своє друге буття. Нас не буде суджено так само, як наших братів і сестер з цього світу, але відповідно до більших можливостей, до яких ми мали доступ” (in Conference Report, Oct. 1906, 47).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь повеліває Своїм святим полишити гріхи і прощати інших (див. УЗ 82:1–7; див. також Матвій 18:21–35; УЗ 58:42–43; 64:9–11).
- Наша відповідальність зростає відповідно до більшого розуміння, яке дає нам Господь (див. УЗ 82:3–4; див. також Матвій 25:14–30; Лука 12:47–48; Яків 4:17).
- Нам заповідано полишити гріх. Якщо ми, покаючись, знов згрішимо, колишні гріхи повернуться (див. УЗ 82:7).
- Якщо ми будемо дотримуватися укладених з Богом завітів, Він дасть нам благословення, які пообіцяв (див. УЗ 82:10; див. також УЗ 130:20–21).
- Кошти і майно, які жертвуються для Господнього царства, направляються на благо всіх Його людей (див. УЗ 82:11–21).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343* p. 115.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 177–179.

Запропонований хід уроку

 Фільм 12, “Око, єдиноспрямоване до слави Бога” (4:10), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви” можна використати як допомогу у викладанні Учення і Завітів 82:19 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

  Учення і Завіти 82 (Опанування Писань, Учення і Завіти 82:3). Наша відповідальність зростає відповідно до більшого розуміння, яке дає нам Господь. (15–20 хвилин)

Розділіть учнів на групи по троє. Дайте кожній групі великий аркуш і маркер. Нехай вони за дві хвилини напишуть якомога більше благословень, які отримали. Повісьте ці переліки перед класом.

Прочитайте Учення і Завіти 82:3–4 і обговоріть наступні запитання:

- Дивлячись на ці переліки, як ви думаєте, чи можемо ми називатися людьми, “кому багато дається”?
- Як слова “багато ... вимагається” стосуються нас?
- Прочитайте Яків 4:17; Алма 29:5. Який зв'язок між цими віршами й Учення і Завіти 82:3?

Свідчіть, що одним з найбільших благословень, які ми отримали від Господа, є прощення. Коротко перекажіть притчу Спасителя про прощення, яка міститься в Матвії 18:23–35. Нехай учні прочитають Матвій 18:33, а ви запитайте: Чого Спаситель чекає від тих, хто отримує Його прощення? Прочитайте Учення і Завіти 82:1 і запитайте: Як ці вірші підтверджують це вчення?

Поділіться інформацією з коментаря до Учення і Завіти 82 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 (pp. 177–178). Запропонуйте учням подумати, які в них є гріхи і слабкості і як важливо, щоб кожен з нас отримав благословення покаяння. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 82:2 і складуть список вчень Господа стосовно покаяння, прощення й полишення гріха. Прочитайте ще раз першу частину вірша 3 й обговоріть, як ці вчення про покаяння і прощення можуть допомогти нам відповідати вимогам, висунутим щодо нас через даровані нам благословення (див. в. 3).

Учення і Завіти 82:7. Нам заповідано полишити гріх. Якщо ми, покаявшись, знов згрішимо, колишні гріхи повернуться. (5–10 хвилин)

Принесіть на урок кілька камінців і підпишіть їх як один і той самий гріх (наприклад, порушення Слова мудрості). Розкажіть учням історію про уявного персонажа, який скоює цей гріх. Вигадайте подробиці, щоб історія виглядала правдоподібною. Щоразу, коли уявний персонаж чинитиме цей гріх, беріть камінець, поки у вас у руці не буде їх кілька штук. Відкладіть всі камінці, які ви тримали, вбік і запитайте:

- Що може уособлювати відкладання камінців убік? (Покаяння).
- Що відбувається з нашими гріхами, коли ми каємося? (Господь прощає їх).

Прочитайте Учення і Завіти 82:7 і знайдіть, що відбувається, коли ми знову грішимо. Запитайте:

- Скільки камінців людині доведеться підняти, якщо вона згрішить після покаяння? (Усі попередні плюс один новий).
- Чому колишні гріхи повертаються?
- Чого це навчає вас стосовно того, як важливо полишити гріх?
- Як розуміння цього вчення може допомогти вам уникнути гріха?

Учення і Завіти 82:10 (Опанування Писань). Якщо ми будемо дотримуватися укладених з Богом завітів, Він дасть нам благословення, які пообіцяв. (15–20 хвилин)

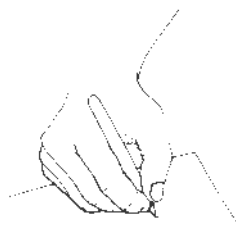
Вивісьте або намалюйте на дошці додані ілюстрації, давши визначення.

зробити надійним

не мати можливості щось зробити

робити зобов'язаним

утримувати за законом

зібрати в пучок

прикріпити

дати обіцяння

обмежувати в русі, утримувати

Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 82:10. Наголосіть на слові *зв'язаний* і скажіть учням, що ілюстрації на дошці представляють різні визначення слова *в'язати* в його різних формах. Запросіть учнів відповідати на наведені далі запитання, користуючись визначеннями на дошці:

- Що означає, що Бог *зв'язаний* завітом?
- Що означає, що Бог *зв'язаний* і має виконати Свої обіцяння, дані нам?

Обговоріть відповіді учнів і свідчіть, що якщо ми будемо дотримуватися завітів, які уклали з Богом, Він дасть нам благословення, які пообіцяв дати. Укладання і дотримання завітів з Богом може бути в нашому житті джерелом сили і втіхи. Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Генрі Б. Айрінга, члена Кворуму дванадцятьох:

“У кожному завіті є величні й певні обіцяння, що даються нашим Небесним Батьком.

Кожен завіт з Богом є можливістю наблизитися до Нього. Для будь-якої людини, яка збагнула, яку любов Божу вже відчула, зміцнити ці узи і зробити ці стосунки більш особистими—пропозиція, від якої неможливо відмовитися” (*Covenants* [CES fireside for college-age young adults, 6 Sept. 1996], 2).

Учення і Завіти 83

Вступ

У 1995 році Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів видали проголошення, що підтримують учення, викладені в розділі 83. Ось витяги з цього проголошення:

“Чоловік і дружина мають урочисту відповідальність любити один одного, а також своїх дітей, і піклуватися один про одного, а також про своїх дітей.

Згідно з божественним задумом батько має головувати над своєю сім’єю в любові й праведності, він відповідає за забезпечення всім необхідним і захист своєї сім’ї. Мати в першу чергу відповідальна за виховання своїх дітей. Матері й батьки зобов’язані допомагати один одному у виконанні цих священних обов’язків як рівноправні партнери. У випадку недієздатності, смерті чи інших обставин ролі в сім’ї можуть помінятися. Родичі мають надавати допомогу, коли виникатиме в цьому необхідність” (*Сім’я: Проголошення світові*, *Ліягона*, жовтень 1998 р., с. 24).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Чоловіки мають обов’язок забезпечувати свою дружину і дітей. Члени Церкви повинні піклуватися про вдів, сиріт і бідних (див. УЗ 83; див. також УЗ 68:25–28).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 179–180.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 83. Чоловіки мають обов’язок забезпечувати свою дружину і дітей. Члени Церкви повинні піклуватися про вдів, сиріт і бідних. (20–25 хвилин)

Запросіть на урок для участі в обговоренні за круглим столом батьків когось із учнів та кількох провідників священства. Попередьте їх, що ви будете викладати Учення і Завіти 83, і дайте їм заздалегідь список запитань, подібних до наведених нижче.

Запитання до батьків

- Що вам найбільше подобається в батьківстві?
- Що є одним з найважчих випробувань у вас як батьків?
- Що ви думаєте про свою відповідальність, як вона описується в Учення і Завіти 83:4?
- Що необхідно, щоб сім’я була “утримувана”?
- Що ви порадите молоді Церкви в їхній підготовці до батьківства?

Запитання до провідників священства

- Як Церква піклується про вдів, сиріт і бідних?
- Що може робити молодь, щоб допомагати функціонуванню “Господньої комори” у наш час?
- Окрім грошової допомоги, як молодь може допомогати вдовам і сиротам?
- Що ви думаєте про свою відповідальність, як вона описується в Учення і Завіти 83:5?

Прочитайте Учення і Завіти 83 і попросіть батьків і провідників священства відповісти на деякі запитання. Запросіть учнів ставити їм будь-які запитання стосовно обов’язків у батьківстві і керівництві. Після проведення круглого столу попросіть учнів написати листівки з подякою своїм батькам і керівникам священства за їхню допомогу, підтримку і любов.

Учення і Завіти 84

Вступ

Старійшина Брюс Р. Макконкі пояснював:

“У будь-які часи і будь-де, якщо у чоловіків є Мелхиседекове священство, тоді і там завжди є Церква і царство Бога на землі. І навпаки: коли і де немає Мелхиседекового священства, там немає істинної Церкви і земного царства Господа, а, отже, немає способу підготувати людей до вічної церкви на небесах” (*The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man* [1982], 123).

Старійшина Марк Е. Пітерсон, тоді член Кворуму дванадцятьох, писав:

“Зверніть увагу, що [в розділі 84] говориться, що там, де немає обрядів та істинної влади, там божественна сила не проявляється. У різних церквах [у часи Джозефа Сміта] не було істинних обрядів і в них не було істинної влади, отже, в жодній не було божественної сили. Вони не могли проявити щось, чого в них не було. Тоді стає очевидно, що ця влада мала бути відновлена в останні дні. Без неї Церква не могла б існувати” (*Abraham, Friend of God* [1979], 96–97).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Більше священство (Мелхиседекове священство) тримає ключі пізнання Бога. Сюди входить повноваження виконувати обряди, що освячують дітей Бога і готують їх, щоб увійти в Його присутність (див. УЗ 84:6–25, 29; див. також УЗ 107:18–19).
- Менше священство (Ааронове священство) є підготовчим священством. Воно має ключі євангелії покаяння, хрищення зануренням для відпущення гріхів та служіння ангелів (див. УЗ 84:18, 26–32; див. також УЗ 13:1; 107:20).
- Сини Мойсея та Аарона мають отримувати Ааронове і Мелхиседекове священство і звеличувати своє покликання (див. УЗ 84:31–34; див. також УЗ 13:1).
- Чоловіки, які отримують Мелхиседекове священство, складають завіт звеличувати своє покликання й приймати Господа і Його слуг. Взамін Бог обіцяє освятити їх і дати їм усе, що Він має. Це називається “клятва і завіт” священства (див. УЗ 84:33–44).
- Дух Христа просвітлює всіх. Ті, хто приймають Його вплив, прямують до Батька. Ті, хто не приймають Його, залишаються в темряві й гріху (див. УЗ 84:43–53; див. також 2 Нефій 32:2–3, 5; УЗ 93:19–28).
- Члени Церкви, які легковажно сприймають одкровення від Бога, перебувають під осудом. Ми можемо отримати прощення, якщо живемо за принципами, викладеними у Книзі Мормона та інших Писаннях (див. УЗ 84:54–61).
- Церква Ісуса Христа була відновлена, щоб Ізраїль був зібраний, а Сіон—установлений (див. УЗ 84:2–4), щоб будувати храми (див. вв. 3–5), щоб мати священство і виконувати обряди спасіння (див. вв. 6–42) і щоб проголошувати євангелію всьому світові (див. вв. 62–102).
- Члени Церкви потрібні одне одному. Непохитні у вірі повинні допомагати слабким зростати в духовному і матеріальному аспектах (див. УЗ 84:106–112).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343 p. 122.

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, pp. 180–185.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 84:6–27. Більше священство (Мелхиседекове священство) тримає ключі пізнання Бога. Сюди входить повноваження виконувати обряди, що освячують дітей Бога і готують їх, щоб увійти в Його присутність. (25–30 хвилин)

Нехай учні поміркують над таким запитанням:

“Як Мелхиседекове священство благословило ваше життя?” Попросіть кількох учнів відповісти. Прочитайте вступ до Учення і Завітів 84 і зазначте, що пророк Джозеф Сміт назвав цей розділ “одкровенням про священство”. Поясніть, що розділ 84 має багато важливих принципів, що стосуються священства, і що ви торкнетеся кількох з них.

Напишіть на дошці: *Священство має даруватися тими, хто вповноважений Богом*. Нехай учні прочитають вірші 6–16 і подумают, чий родовід священства наведено. Прочитайте вірш 17 і скажіть, що у нас сьогодні є таке саме священство. Якщо ви—носії священства, скажіть, хто висвячував вас. (Якщо ні, ви можете розповісти, хто висвячував носія священства, якого учні добре знають). Попросіть носіїв Ааронового священства у вашому класі сказати, хто висвячував їх. Обговоріть, чому нам важливо отримувати священство від рук тих, хто має належне повноваження.

Напишіть на дошці: *Священство—вічне*. Нехай учні прочитають вірші 17–18 і позначать слова, які кажуть про вічну суть священства.

Напишіть на дошці: *Священство тримає ключі пізнання Бога*. Поділіться таким висловлюванням:

“Місія Спасителя та Його Церкви полягає в тому, щоб запропонувати всьому людству найвищий привілей—знов увійти в присутність Батька і до Його покою. Без Святого Священства жодна людина не змогла б побачити осяйного лица Божого і не змогла б мати надію на той вічний спокій і вічну задоволеність душі, що обіцяні праведним” (in John A. Widtsoe, comp., *Priesthood and Church Government in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, rev. ed. [1954], 31).

Прочитайте вірші 19–25 і обговоріть такі запитання:

- Яку роль відіграє священство в нашій підготовці до повернення до Бога?
- Кого Мойсей намагався підготувати до вступу в присутність Бога? (Див. також Вихід 19:10–14, 16–17).
- Що діти Ізраїля відповіли Мойсею?
- Що сталося, коли вони закаменіли серцями?
- Чого ми вчимося з цієї розповіді?

Напишіть на дошці: *Ааронове священство допомагає чоловікам підготуватися до отримання Мелхиседекового священства.*

Прочитайте наступний вислів пророка Джозефа Сміта:

“Чи було забрано Мелхиседекове священство, коли Мойсей помер? Усе священство є Мелхиседековим, але існують його різні частки, або ступені. Та частка, завдяки якій Мойсей розмовляв з Богом лицем до лица, була забрана; але та, яка уможливила слухання ангелів, залишилася” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 180–181; див. також УЗ 107:1–6, 14).

Попросіть учнів прочитати вірші 25–27 і назвати ключі, що належать Аароновому священству. Запитайте:

- Як застосування цих ключів допомагає юнакам підготуватися до отримання Мелхиседекового священства?
- Як обряди Ааронового священства благословили ваше життя?

Учення і Завіти 84:33–42 (Опанування Писань, Учення і Завіти 84:33–39). Чоловіки, які отримують

Мелхиседекове священство, складають завіт звеличувати своє покликання й приймати Господа і Його слуг. Взамін Бог обіцяє освятити їх і дати їм усе, що Він має. Це називається “клятва і завіт” священства. (20–25 хвилин)

Напишіть на дошці: *Клятва і завіт священства*. Під цим напишіть: *людина обіцяє, та: Бог обіцяє*. Скажіть, що існує завіт, який Бог укладає з чоловіком, коли він отримує священство. Це називається “клятва і завіт” священства. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 84:33–42 і позначать, що обіцяють робити ті, хто отримує священство, і що Бог обіцяє взамін. (Ви можете записати відповіді на дошці). Обговоріть наведені далі запитання:

- У якому віці може юнак отримати Ааронове священство? Мелхиседекове священство?
- Що повинен робити юнак, щоб бути гідним отримати священство?
- Що означає звеличувати покликання у священстві? (Див. в. 33).
- Що означає бути “освяченими Духом”? (в. 33). Чому це є великим благословенням?
- Що означає отримати “усе, що має Мій Батько”? (в. 38).
- Прочитайте вірш 44. Чому так важливо жити кожним словом Бога?

Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Карлоса Е. Есея, який служив у президентстві сімдесятників:

“Одного разу президент Х'ю Б. Браун свідчив, що Президент Девід О. Маккей був освячений Духом на відновлення його тіла. Він сказав: “Дехто з нас сьогодні краще почуває себе в плані фізичного здоров'я, ніж багато років тому, і ми приписуємо це [Господньому] благословенню” (in Conference Report, Apr. 1963, p. 90).

Багато хто з нас відчув вплив цього “обіцання щодо відновлення”. Без нього безліч наших обов'язків залишалися б невиконаними” (in Conference Report, Oct. 1985, 58; or *Ensign*, Nov. 1985, 44).

Прочитайте Алма 13:12 і запитайте: Яке ще благословення приносить освячення Духом?

Дайте учням аркуші. Нехай вони напишуть відповіді на наведені далі запитання. (Скажіть їм, що їм не потрібно підписувати аркуші). Запитайте дівчат:

- Що ви відчуваєте до юнака, який шанує своє священство?
- Що ви відчуваєте до юнака, який не шанує своє священство?

Запитайте юнаків:

- Як дівчата можуть допомагати вам шанувати своє священство?
- Чого дівчата можуть не робити, щоб це не заважало вам шанувати своє священство?

Зберіть аркуші і прочитайте окремі відповіді. Запросіть юнаків шанувати своє священство. Запросіть дівчат виконувати свої обов'язки і покликання і допомагати юнакам шанувати священство. Свідчіть про великі благословення, які отримують люди, вірні завітам, укладеним з Богом.

Учення і Завіти 84:43–53. Дух Христа просвітлює всіх. Ті, хто приймають Його вплив, прямують до Батька. Ті, хто не прислухаються до Нього, залишаються в темряві й гріху. (20–25 хвилин)

Принесіть на урок газету. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 84:49–53, і запитайте їх, чи вважають вони, що це описання підходить до сучасного життя. Виділіть кілька хвилин на те, щоб клас проглянув газету на предмет доказів істинності цих віршів. (*Примітка:* Коротко обговоріть знахідки. Не затримуйтеся на статтях, що пишуть про злочестивість).

Прочитайте наступне твердження старійшини Рассела М. Нельсона:

“Багато років тому, навчаючись на лікаря, я побачив багатьох пацієнтів, вражених хворобами, яким зараз можна запобігти. Сьогодні можна захистити людей від стану, який раніше спричиняв неміч і навіть

смерть. Один з методів такого захисту в медицині є щеплення. В англійській це слово (*inoculate*) має глибокий зміст. Воно походить від двох латинських коренів: *in*, тобто “всередині”, та *oculus*, що означає “око”. Отже, дієслово *inoculate* буквально означає “ввести око всередину”—слідкувати, щоб там не було шкоди.

Таке захворювання як поліомієліт може понівечити або знищити тіло. Таке захворювання як гріх може понівечити або знищити дух. Шкоди поліомієліту тепер можна запобігти імунізацією, але запобігання наслідкам гріха вимагає інших методів. Лікарі не можуть захистити від нечестя. Духовний захист надається лише Господом і лише Його способом. Ісус не робить щеплень, Він прищеплює вчення. Його метод не передбачає введення вакцини; він використовує навчання божественній доктрині, правлячому “оку всередині”, щоб захистити вічні душі Його дітей” (in Conference Report, Apr. 1995, 41–42; or *Ensign*, May 1995, 32).

Свідчіть, що Господь у Своїй любові до нас дав нам істинне вчення, яке допоможе нам і тим людям у світі, які “під темрявою і неволею гріха” (в. 49). Це вчення, як правило, здобувається з трьох джерел: Духа, Писань і сучасних пророків. Нехай учні прочитають вірші 43–48 і обговорять такі запитання:

- Який дар дано кожній людині, що народжується на цьому світі? (Дух або Світло Христа; див. в. 46; див. також Мороній 7:16).
- Згідно з Учення і Завіти 84:45, які терміни, що вживаються в Писаннях, означають те ж саме, що і Дух Христа? (“Слово Господа”, “істина”, “світло”).
- Порівняйте вірш 47 з Учення і Завіти 93:19–20, 27–28. Що, відповідно до цих віршів, ми повинні робити, щоб отримати більше світла й істини, поки не будемо знати всього?
- Як прислухання до Духа, читання Писань і прийняття слів пророка допоможе вам наблизитися до Бога?
- Які почуття у вас викликає знання, що зрештою ви прийдете “до Бога”? (в. 47).
- Чому так важливо, щоб ви прагнули досягти цієї мети?
- Прочитайте 2 Нефій 32:2–3, 5; Кн. Якова 7:10–12. Який зв’язок між цими віршами й Ученням і Завітами 84:43–48?
- Чому Господь дав більше, ніж один спосіб отримання підтвердження істини?

Свідчіть, що кожен з ваших учнів благословенний Духом, Писаннями і пророками. Якщо вони будуть приймати їхні слова, то будуть благословенні більшим світлом і знанням. Обговоріть те, які підказки Господа відчували ваші учні, і запросіть їх виконувати їх.

Учення і Завіти 84:54–61. Члени Церкви, які легко-важно сприймають одкровення від Бога, перебувають під осудом. Ми можемо отримати прощення, якщо живемо за принципами, викладеними у Книзі Мормона та інших Писаннях. (15–20 хвилин)

Поділіться особистим досвідом, на прикладі якого покажіть свою любов до Книги Мормона і те, як вона благословила ваше життя. Підніміть примірник Книги Мормона і попросіть учнів поміркувати над такими запитаннями. (Не просіть їх відповідати вголос).

- Чи читали ви коли-небудь Книгу Мормона?
- Наскільки міцне ваше свідчення про її істинність?
- Чому Книга Мормона займає важливе місце у вашому житті?

Прочитайте Учення і Завіти 84:54–58 і обговоріть наступні запитання:

- Чому члени Церкви знаходилися під осудом, коли було дано це одкровення?
- Що означає легковажно ставитися до Книги Мормона та інших Писань?
- Як ви думаєте, чи знаходиться Церква досі під осудом?

Прочитайте наступний вислів Президента Езри Тефт Бенсона:

“У наш час Господь явив необхідність наголошувати на Книзі Мормона, щоб вивести Церкву та всіх дітей Сіону з-під осуду—бича й засудження. (Див. УЗ 84:54–58). Це послання необхідно донести до членів Церкви по всьому світу” (in Conference Report, Apr. 1986, 100; or *Ensign*, May 1986, 78).

Запитайте: Скільки Церква залишатиметься під осудом? (Див. в. 57). Свідчіть, що ми повинні не тільки читати Книгу Мормона, а й жити відповідно до того, що в ній написано. Поділіться одним з або обома висловлюваннями Президента Бенсона:

“Книга Мормона не була і ще досі не є центром нашого особистого вивчення, навчання в сім’ї, проповідування й місіонерської роботи. В цьому нам слід покаятися” (in Conference Report, Apr. 1986, 4; or *Ensign*, May 1986, 5–6).

“Книга Мормона змінить ваше життя. Вона укріпить вас проти зла сьогодні. Вона принесе у ваше життя таку духовність, яку не принесе жодна інша книга. Вона стане найважливішою книгою, яку ви можете прочитати, готуючись до місії та до життя. Молода людина, яка знає і любить Книгу Мормона, яка прочитала її не раз і не два, яка має непохитне свідчення про її істинність і яка застосовує її вчення в житті, буде здатна вистояти проти викрутів диявола і стане могутнім знаряддям у руках Господа” (*To Young Men of the Priesthood* [pamphlet, 1986], 3–4).

Запросіть учнів приділяти більше уваги вивченню Книги Мормона на наступному тижні. Запросіть кількох учнів поділитися наприкінці тижня, як це благословило їхнє життя.

Учення і Завіти 84:62–102. Церква Ісуса Христа була відновлена, щоб Ізраїль був зібраний, а Сіон—установлений, щоб будувати храми, щоб мати священство і виконувати обряди спасіння і щоб проголошувати євангелію всьому світові. (20–25 хвилин)

Скажіть учням, що, крім питань збирання в Сіоні (див. УЗ 84:2–4), храмів (див. УЗ 84:3–5) та священства (див. УЗ 84:6–42), Учення і Завіти 84 містить важливу інформацію стосовно місіонерської роботи.

Прикріпіть на дошці фотографію пари місіонерів (див. Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 612). Поруч з ілюстрацією напишіть заголовки: *Правила і Благословення*. Запитайте: Яких правил просять місіонерів дотримуватися? Відповіді запишіть під заголовком *Правила*. Запитайте: Які благословення отримують ті, хто служить на місії? Запишіть відповіді під заголовком *Благословення*. Прочитайте Учення і Завіти 84:60–63 і знайдіть, що сказав Господь цим старійшинам робити і які пообіцяв благословення. Додайте ці настанови і благословення до списку на дошці.

Розбийте клас на дві групи. Нехай одна група уважно прочитає 77–96 і знайде подальші настанови місіонерам. Нехай інша група дослідить ті самі вірші і знайде благословення. Нехай одна людина з кожної групи запише знахідки групи і прочитає їх класові. При бажанні ви можете додати їх до переліків на дошці.

Знайте, що ці вірші часто цитуються на Генеральній конференції. Скажіть, що деякі деталі в місіонерській роботі змінилися за ці роки. (Наприклад, Перше Президентство просить більшість місіонерів, щоб їхню фінансову підтримку забезпечували їхні сім’ї). Але основні принципи місіонерської роботи не змінилися. Запропонуйте учням знов проглянути ці вірші і сказати,

як вони стосуються наших сучасних місіонерів. Прочитайте вірші 88 і поділіться наведеним далі висловлюванням президента Томаса С. Монсона:

“Кожен місіонер, який вирушає служити у відповідь на священне покликання, стає слугою Господа, Який насправді веде цю роботу. Не бійтеся, юнаки,—Він буде з вами. Він ніколи не підведе” (in Conference Report, Oct. 1987, 52; or *Ensign*, Nov. 1987, 42).

Запитайте учнів, що вони можуть робити, готуючись до місіонерського служіння. Свідчіть про великі благословення, які даються тим, хто служить Господу і ділиться Його євангелією.

Учення і Завіти 84:97–102. Коли настане Тисячоліття, святі заспівають нову пісню. (5–10 хвилин)

Запитайте учнів: Коли буде знищено нечестивих і коли праведні житимуть у мирі разом з Господом? (Під час Тисячоліття). Скажіть, що в Ученні і Завітах 84:99–102 записані натхненні слова, які будуть співатися у Тисячолітті. Прочитайте ці слова пісні й обговоріть їх. Подумайте, як наведені далі уривки з Писань можуть бути пов’язані з цією піснею: Ісая 52:9; Об’явлення 5:9; 14:3; 15:3; Учення і Завіти 133:56.

Учення і Завіти 84:106–112. Члени Церкви потрібні одне одному. Непохитні у вірі повинні допомагати слабким зростати в духовному і матеріальному аспектах. (10–15 хвилин)

Оберіть одного учня, і нехай він вийде і стане перед класом. Нехай цей учень спробує зав’язати шнурки або застібнути гудзик, не користуючись великими пальцями. Коли учень зробить декілька спроб, прочитайте Учення і Завіти 84:109–110 і запитайте клас, як цей приклад пов’язаний з прочитаними віршами.

Скажіть, що кожен член Церкви має різні сильні і слабкі сторони. Господь сказав нам, що кожен член Церкви є важливим, але крім того, Він показав, як ми можемо працювати разом і ставати сильнішими. Прочитайте вірші 106–108 і запитайте:

- Чого навчають ці вірші про сильних і слабких людей?
- Який було досягнуто результат, коли цим принципом керувалися “в давні часи”?
- Наведіть приклад того, як цей принцип застосовується сьогодні. (Юнаків призначають напарниками носіїв Мелхиседекового священства, нових місіонерів приставляють до більш досвідчених місіонерів у напарники тощо).

Заохотьте учнів учитися у більш досвідчених у Церкві людей і допомагати молодшим у вірі.

Учення і Завіти 85

Вступ

Президент Джозеф Філдінг Сміт, який був у той час президентом Кворуму дванадцятьох, писав:

“У 27 день листопада 1832 року пророк написав старійшині Уільяму У. Фелпсу, який тоді перебував у Індепенденсі, штат Міссурі, відповідаючи за друк і допомагаючи єпископу у справах установа святих на їхній спадщині, і висловив свою ніжну дружбу, свою любов і впевненість в ньому. Питання встановлення і розбудови Сіону обтяжували думки пророка Джозефа Сміта. Він був дуже занепокоєний через ту суворість, з якою Господь дав заповіді, і через величезну відповідальність, покладену на його плечі і плечі його братів—пильнувати, щоб завіти, що стосуються закону посвячення, були повністю виконані. Особливо він був занепокоєний щодо обов’язків та відповідальності єпископа в Сіоні, адже вони були дуже нелегкими. Єпископ за допомогою своїх братів повинен був пильнувати за справедливістю, як про це сказав Господь в одкровенні, в питаннях прийняття рішень та розподілу земель успадкування в Сіоні. Історія каже нам, що були такі моменти, коли до розв’язання справ не підходили з духом і згідно з настановами, що, як було проголошено в одкровеннях, було необхідним. Ці моменти викликали занепокоєність пророка, і тому він написав брату Фелпсу, кажучи, що є питання, які надзвичайно обтяжують його думки. Духом пророцтва він виголосив цю молитву, наче це була молитва в серці Уільяма Фелпса” (*Church History and Modern Revelation*, 1:347–348).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Необхідно, щоб наші імена були записані в Церкві та на небесах, щоб ми отримали успадкування в Сіоні і благословення вічного життя. Імена відступників мають викреслюватися з церковних записів (див. УЗ 85; див. також Об’явлення 20:12–13; Мороній 6:4–7).
- Святий Дух промовляє до нас тихим лагідним голосом (див. УЗ 85:6; див. також 1 Царів 19:8–13).
- Люди, які намагаються втручатися у справи Церкви, що поза їхньою компетенцією, помирають духовно. Господь покликає інших на їхнє місце (див. УЗ 85:7–8; див. також 2 Самуїла 6:1–11).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 127–128.

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 186–188.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 85. Необхідно, щоб наші імена були записані в Церкві та на небесах, щоб ми отримали успадкування в Сіоні і благословення вічного життя. Імена відступників мають викреслюватися з церковних записів. (15–20 хвилин)

Запитайте учнів:

- Що містять у собі записи про членство в Церкві? (Повне ім’я, адресу, дані про сім’ю, дані про священство й обряди тощо.)
- Чому є корисним те, що Церква веде записи на кожного свого члена?
- Чому так важливо, щоб ці дані були точними?
- Прочитайте Мороній 6:4–5. Згідно з цими віршами, що робилося для тих, чий “імена було взято”?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 85:1–5, 9–12 і позначать усю знайдену інформацію щодо ведення записів у Церкві. Коли вони закінчать, попросіть їх поділитися знайденим. Запитайте:

- Чи імена повинні бути вилучені із записів Церкви?
- Прочитайте Об’явлення 20:12–13. Який зв’язок між цими віршами й Учення і Завіти 85?

Учення і Завіти 85:7–8. Люди, які намагаються втручатися у справи Церкви, що поза їхньою компетенцією, помирають духовно. Господь покликає інших на їхнє місце. (15–20 хвилин)

Покажіть великий предмет (наприклад, камінь, стілець або стіл). Розвісьте навколо предмета знаки попередження: “Не торкатися!” Запитайте учнів:

- Що було б належним покаранням для людини, яка торкнулася б предмета?
- Якби цей предмет був би більш цінним чи священним, то чи змінилося б покарання? Чому?
- Якби це попередження повісив хтось інший (наприклад, офіцер служби безпеки, представник влади або Господь), як змінилося би покарання? Чому?

Запропонуйте учням прочитати про Уззу в 2 Самуїлова 6:2–7 (див. також Числа 4:15). Запитайте учнів, чого торкнувся Узза і яким було його покарання. Щоб учні зрозуміли, чому покарання за те, що він “схопив [ковчег]”, було таким суворим, поділіться коментарем до Учення і Завіти 85:8 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 188). Скажіть, що в розділі 85 Господь виправив ще одну людину в тому, що вона намагалася “схопити ковчег”.

Запитайте учнів, чи всі єпископи бездоганні. Запитайте: Як пов’язані між собою вчинок Уззи і неслухняність поради провідника священства? Скажіть, що в цьому

одкровенні Едвард Партрідж, будучи єпископом, намагався “схопити ковчег”, не звертаючи уваги на пораду пророка. Поділіться таким висловлюванням:

“Не наказуй тому, хто тобі голова”,—проголосив Господь (див. УЗ 28:6). Кожен повинен непохитно стояти у призначеній йому компетенції, бо за неї він несе відповідальність. Саме з цим посланням Господь звернувся до єпископа Едварда Партріджа, коли його попередили не “простяга[ти] свою руку, щоб урівноважити ковчег” (УЗ 85:8). Якийсь час цей єпископ перебрав на себе справи, якими мав займатися пророк. Такі його дії викликали догану й попередження Господа, що якщо він не покається, то “впаде від стріли смерті” і буде замінений “одним могутнім і сильним” (див. УЗ 85:7). Він, заради свого ж вічного майбутнього, прислухався до того застереження” (Hoyt W. Brewster Jr., *Doctrine and Covenants Encyclopedia* [1988], 25).

Прочитайте Учення і Завіти 85:7–8 і запитайте: Що обіцяв зробити Господь, якщо єпископ Партрідж не покається? Поділіться інформацією з коментаря до Учення і Завіти 85:7–8 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (pp. 186–187). Запитайте:

- Як до нас може прийти спокуса “урівноважити ковчег?”
- Чому так важливо робити те, що кажуть провідники священства, а не критикувати чи виправляти їх?
- Які благословення ви отримали за те, що прислухалися до провідників Церкви?

Учення і Завіти 86

Вступ

У розділі 86 Господь пояснює значення притчі про пшеницю і кукіль. Президент Джозеф Філдінг Сміт, який був у той час президентом Кворуму дванадцятьох, сказав:

“У цьому одкровенні Господь дав більш повне тлумачення притчі, ніж коли розповів її апостолам, як про це написав Матвій. Причина цього може полягати в тому, що вона має здійснитися в ці останні дні—врожай має бути зібрано, а кукіль—спалено. За словами Матвія, Господь проголосив, що Він є сіячем доброго сімені, а в Ученні і Завітах стверджується, що сіячами є апостоли. В цьому немає суперечності. Христос є виконавцем нашого спасіння, і саме Він учив апостолів, і під Його керівництвом вони були послані проповідувати євангелію всьому світові, або сіяти, і оскільки це Його зерно і за

Його волею воно сіється, то в цьому одкровенні, а також у притчі Він просто стверджує цей факт” (*Church History and Modern Revelation*, 1:353).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Сучасне одкровення може допомогти нам зрозуміти давні Писання (див. УЗ 86; див. також Матвій 13:24–30, 36–43).
- Праведні будуть жити поміж злочестивих до Другого пришествя Ісуса Христа. Тоді праведні будуть зібрані, а злочестиві—знищені (див. УЗ 86:4–7; див. також 1 Нефій 22:11–17; УЗ 63:54).
- Чоловіки, прямі нащадки Ізраїля, є “законними спадкоємцями” священства. Вони повинні бути праведним прикладом принесення спасіння іншим (див. УЗ 86:8–11).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 189–192.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 86. Праведні будуть жити поміж злочестивих до Другого пришествя Ісуса Христа. Тоді праведні будуть зібрані, а злочестиві—знищені. (20–25 хвилин)

Нехай учні прочитають визначення слова *кукіль* у Путівнику по Писаннях. Запитайте: Якщо молоді пшениця і кукіль виглядають однаково, коли буде найкращий час, щоб відділити пшеницю від кукулю? Чому? Нагадайте учням, що Спаситель розповів притчу про пшеницю і кукіль під час Свого земного служіння. Прочитайте Матвій 13:24–30 і вступ до Учення і Завіти 86. Запитайте:

- Про що розповідає притча про пшеницю і кукіль?
- Що ми дізнаємося про цю притчу зі вступу до Учення і Завіти 86?

Запросіть студентів розтлумачити цю притчу. Прочитайте Матвій 13:36–43 і знайдіть тлумачення, яке дав Господь (див. також ПДС, Матвій 13:39–44). Прочитайте Учення і Завіти 86:1–3 і запитайте: Як ці вірші допомагають вам краще зрозуміти притчу? Свідчіть про те, що завдяки сучасному одкровенню ми отримуємо більше розуміння.

Нехай хтось з учнів прочитає вірші 4–7, запитайте:

- Що символізує пшениця?
- Що символізує кукіль?
- Які слова у вірші 4 кажуть нам, що ця притча стосується нас?

- Згідно з віршем 6, чому Господь чекає, щоб відділити пшеницю від куколю?
- Який у світі є доказ того, що пшениця і кукуля ростуть разом?
- Як будуть проходити жнива? (Див. висловлювання Джозефа Сміта наприкінці коментаря до УЗ 86:1–7 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, р. 190).
- Що станеться з куколем, або злочестивими, коли Господь повернеться?

Скажіть, що вірші 8–11 кажуть про те, чого Господь очікує від “законних спадкоємців” священства під час відділення. Прочитайте ці вірші й обговоріть наведені далі запитання:

- Чого Господь очікує від нас?
- Для кого ми повинні бути світлом?
- Як священство може благословити тих, хто не є членами Церкви? (Допомагаючи їм пройти обряди спасіння).

Прочитайте вірш 9 і поділіться цим висловлюванням старійшини Теодора М. Бертона, тоді помічника у Раді дванадцятьох:

“Що має на увазі Господь, кажучи “приховано від світу з Христом у Богові”? Він має на увазі, що за планом спасіння вас було збережено, або притримано, на небесах, вас—особливих духовних дітей, що мали народитися в час і в місці, де б ви могли здійснити особливу місію в житті.

З того часу, коли землю було спочатку заплановано, Бог, Вічний Батько, знав, що в останні дні Сатана боротиметься відчайдушно. З наближенням Другого пришествя Ісуса Христа Сатана робить все можливе, щоб знищити роботу Бога. Він використовує кожен трюк, який тільки може вигадати, щоб знищити план спасіння. Він бісється в крові й жаху на землі. Але Бог знав, що спробує вчинити Сатана в останні дні, і склав такий план, який міг би прийняти цей виклик.

Бог зберіг для цих останніх днів одних з найбільш доблесних синів і дочок. Він зберіг для нашої доби випробуваних і вірних дітей, які—Він знав це з нашої доземного життя—послухаються голосу Пастиря і приймуть евангелію Ісуса Христа. Він знав, що вони підготуються до отримання священства, що вони силою святого священства будуть стримувати руйнівний вплив Сатани і допоможуть Богові завершити роботу зі спасіння Його дітей, яку Він запланував.

Тому ви, юнаки Ааронового священства, є одними з найкращих чоловіків, які коли-небудь народжувалися

на землі. Ви—обране покоління, царське священство. Як казав Петро: “Ви—вибраний рід, священство царське, народ святий, люд власности Божої, щоб звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до дивного світла Свого” (1 Петра 2:9).

Це право первородства доступне вам завдяки найпрекраснішим батькам і матерям, що тільки є в цьому поколінні” (in Conference Report, Apr. 1975, 103–4; or *Ensign*, May 1975, 69).

Учення і Завіти 87

Вступ

У розділі 87 записано пророцтво Джозефа Сміта щодо війни. У ньому міститься нагадування, що в останні дні “війну буде пролито на всі народи” (в. 2). Старійшина Гордон Б. Хінклі, тоді член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Я ненавиджу війну, з усією її фальшивою пишністю. Це нещадне і живе свідчення, що Сатана, батько всієї брехні, ворог Бога, живе. Війна—це найбільший чинник людського горя на землі. Це знищувач життя, покровитель ненависті, марнотрат скарбів. Це найдорожча людська примха, найтрагічніший нещасний випадок.

Та з часу, коли Каїн убив Авеля, між людьми були протистояння. Завжди були і, доки не прийде царювати Князь миру, завжди будуть тирани і задираки, творці імперій, рабовласники і деспоти, які ладні знищити кожную крихту людської свободи, якби їм не опиралися силою зброї” (*Lest We Forget*, Brigham Young University Speeches of the Year [10 Nov. 1970], 3).

Старійшина М. Рассел Баллард вчив:

“Пророцтва про війни в останні дні підштовхують мене до припущення, що інтенсивність боротьби за людські душі зростатиме, і чим ближче буде Друге пришествя Господа, тим більшим буде ризик.

Готуючи себе і свої сім’ї до випробувань прийдешніх років, ми повинні замінити страхи вірою. Ми повинні не боятися ворогів, які протистоять нам і погрожують. Господь сказав: “Не бійся, черідко мала; творить добро; нехай земля і пекло об’єднаються проти вас, а якщо вас буде збудовано на Моїй скелі, вони не зможуть подолати” (УЗ 6:34) (in Conference Report, Sept.–Oct. 1989, 43; or *Ensign*, Nov. 1989, 34).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь знає майбутнє і відкриває Його людині, якщо вважає за належне (див. УЗ 87; див. також 2 Нефій 9:20).
- Останні дні будуть часом воєн і кровопролиття, але Господь захистить тих, хто стоїть на святих місцях (див. УЗ 87; див. також УЗ 63:32–34, 54).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 122–123.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 192–196.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 87. Останні дні будуть часом воєн і кровопролиття, але Господь захистить тих, хто стоїть на святих місцях. (30–35 хвилини)

Запитайте учнів, чи чули вони коли-небудь про людей, які заявляють, що можуть передікати майбутнє. Обговоріть наведені далі запитання:

- У чому різниця між пророцтвами і передреченнями?
- Хто може проголошувати справжні пророцтва?
- Який відсоток цих пророцтв виконається? (Див. УЗ 1:37–38).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 87:1–4 і знайдуть пророцтво, яке проголосив Джозеф Сміт. Поділіться інформацією з коментарів до розділу 87 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, сс. 192–195.

Нехай учні позначать слова у вірші 1–4, які показують, що це пророцтво описувало не тільки громадянську війну у Сполучених Штатах (наприклад: “війн” [в. 1]; “починаючи з цього місця” [в. 2]; “війну буде пролито на всі народи” [в. 3]). Обговоріть наведені далі запитання:

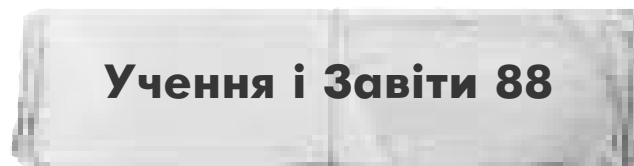
- Коли мала місце найперша війна? (Див. Об’явлення 12:7).
- Яка остання велика битва відбудеться перед Другим пришествям? (Див. Об’явлення 16:14–18).
- Прочитайте Яків 4:1–2. Згідно з цими віршами, чому існують війни?
- Чому Бог дозволяє війни?

Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Джозефа Ф. Сміта, Ентоня Х. Лунда і Чарльза У. Пенроуза, які були Першим Президентством:

“Безсумнівно, Бог міг би відвернути війну, запобігти злочинності, прибрати бідність, прогнати всю темряву, виправити помилки і зробити все яскравим, прекрасним і радісним. Але для цього необхідно було б знищити невід’ємну і фундаментальну рису людини—право діяти вільно” (in James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 vols. [1965–1975], 4:325–326).

Прочитайте Учення і Завіти 87:5–6 і запитайте учнів, що вони думають з приводу цього описання. Скажіть, що ці війни й можуть бути жажливими, але Господь не залишив нас без надії.

Прочитайте вірші 7–8 і знайдіть Господнє послання надії. Попросіть учнів дати визначення тому, що таке “святих місця”. Нехай вони назвуть стільки святих місць, скільки знають, а ви запишіть їх на дошці. Прочитайте та обговоріть коментар до Учення і Завіти 87:8 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 196). Запропонуйте учням сказати, як вони можуть стояти на святих місцях. Свідчіть, що хоч святі не будуть повністю захищені від катаклізмів останніх днів, Господь захистить праведних духовно (див. УЗ 63:32–34).

Вступ

Президент Джозеф Філдінг Сміт, тоді президент Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Оливкове дерево ще з давніх часів було символом миру і чистоти. У притчах Писань з оливковим деревом порівнювався Дім Ізраїля, або народ, який уклав завіт з Господом.

У наш час, коли все перевернуто догори ногами, ми говоримо про гілку оливкового дерева як про символ миру, і, як правило, на зображеннях її несе у дзьобі голуб миру. Коли пророк Джозеф Сміт відправив святам у Міссурі копію розділу 88 *Учення і Завітів*, одне з найвеличніших одкровенень з тих, що були дані людині, він сказав: “Я посилаю вам листок оливковий, який зірвав з Райського дерева” [*History of the Church*, 1:316]” (*Doctrines of Salvation*, 3:180–181).

Слова в Ученні і Завітах 88 можуть принести мир, надію і дати напрямок у неспокійному світі.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Святий Дух також називається Утішителем і Святим Духом Обіцяння. Якщо ми будемо вірні своїм завітам, то зможемо отримати через Святого Духа обіцяння вічного життя (див. УЗ 88:1–5; див. також УЗ 132:7, 19).
- Світло Христа йде з присутності Бога, дає життя і світло всьому створінню і є законом, яким управляється все (див. УЗ 88:6–13, 41; див. також Мороній 7:16–19).
- Духовне тіло і фізичне тіло складають людську душу. Під час воскресіння вони будуть назавжди з'єднані (див. УЗ 88:14–17; див. також УЗ 93:33–34).
- Землю буде очищено й освячено, і вона стане цілестіальним царством для людей, які будуть гідними успадкувати її (див. УЗ 88:17–20, 25–26; див. також УЗ 130:8–9).
- Ступінь слави, який ми отримаємо в прийдешньому житті, визначається законами, яких ми дотримуємося в цьому житті. Наші воскреслі тіла будуть оживлені тією ж славою (див. УЗ 88:20–40; див. також Алма 41:3–5).
- Бог створив багато світів, і Він відвідує кожен з них у належний час. Ми готуємося до Його візиту через покаяння у гріхах та виконання Його законів (див. УЗ 88:34–86).
- Господь повеліває нам очиститися від гріха (див. УЗ 88:74–76, 86; див. також УЗ 38:42).
- Приймаючи євангелію, ми повинні старанно передавати її іншим (див. УЗ 88:77–85).
- Коли світ відвернеться від свідчення Господніх слуг, Він пошле свідчення землетрусів, громів, блискавиць і ураганів (див. УЗ 88:87–96; див. також УЗ 43:23–25).
- Люди, які жили гідно цілестіальної слави, будуть воскреснені першими, а за ними—люди, які гідні терестріальної та телестіальної слави. Сини загинуть, або ті, хто “залишаться брудними”, будуть воскреснені останніми (див. УЗ 88:29–32, 96–102; див. також 1 Солунянам 4:16–17; 2 Нефій 9:14–16; УЗ 76:25–112).
- Спаситель правитиме на землі під час Тисячоліття. Христос і Його послідовники зрештою переможуть Сатану і його прибічників (див. УЗ 88:103–116; див. також Об'явлення 20:7–10).
- Ті місця, де ми отримуємо євангельські настанови, повинні бути місцями молитви, посту, віри, порядку і праведності (див. УЗ 88:117–137; див. також УЗ 109:8).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 122–124, 127–128.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 197–206.

Запропонований хід уроку

Фільм 13, “Світло та істина, частина 1” (8:20), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви” можна використати як допомогу у викладанні Учення і Завітів 88:1–50 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

Учення і Завіти 88. Огляд Учення і Завіти 88.
(45–50 хвилин)

Нагадайте учням притчу про пшеницю і кукулю, наведену в Учення і Завіти 86. Напишіть на дошці: *Пшениця* і *Кукулю*. Нехай учні прочитають вступ до розділів Учення і Завіти 87–88. Запитайте:

- Який розділ пов'язаний з кукулем? (УЗ 87).
- Який розділ пов'язаний з пшеницею? (УЗ 88).

Скажіть учням, що в останні дні, коли “кукулю” буде вплутаний у війну, “пшениця” житиме у мирі. Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Джозефа Б. Віртліна:

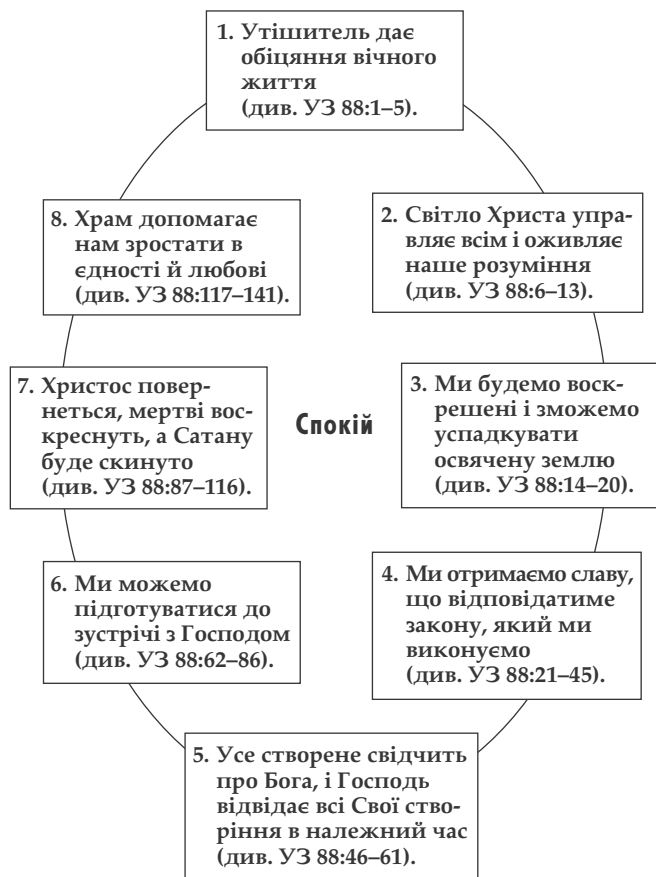
“У Писаннях *мир* означає або відсутність боротьби, протистояння, конфліктів чи війни, або внутрішній спокій і затишок, який дає Дух, що є даром Бога всім Його дітям, впевненість і безжурність в серці людини. Один із словників визначив спокій як стан урівноваженості або душевної тиші, відсутність тривожних думок чи почуттів, і гармонію в особистих стосунках. [Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, 10th ed. (1993), “peace,” 854.]

Ми прагнемо миру, але живемо у світі, обтяженому голодом, болем, стражданням, самотністю, хворобами і сумом. Ми бачимо розлучення, пов'язані з ним конфлікти і душевні страждання, особливо ні в чому неповинних дітей. Норовливі, неслухняні діти завдають страждання і турбот батькам. Фінансові негаразди приносять напругу і позбавляють самоповаги. Деякі близькі нам люди впадають у гріх і злочестивість, полишають свої завіти і йдуть власним шляхом, за образом своїх богів” (УЗ 1:16)” (*Finding Peace in Our Lives* [1995], 3–4).

Запитайте:

- Які з названих старійшиною Віртліном поганих почуттів знайомі вам?
- Чому вам важливо знайти мир?
- Як Господь може допомогти вам знайти спокій?

Намалюйте додану таблицю на дошці. Впишіть у клітинки тільки номери і посилання на Писання.

Разом з учнями уважно прочитайте вірші, записані в клітинках. Нехай вони визначають головну ідею уривку, а ви запишіть її у відповідну клітинку. Запитайте, як кожне з цих вчень приносить спокій. Наведені далі запитання можуть допомогти вам у цьому:

1. *Учення і Завіти 88:1-5*

- Як учення в цих віршах можуть принести вам мир?
- Як Утішитель благословив ваше життя?

2. *Учення і Завіти 88:6-13*

- Якими словами в цих віршах описується Світло Христа?
- Як Його Світло несе спокій?

3. *Учення і Завіти 88:14-20*

- Як знання, що ми будемо воскреснені, допоможе витерпіти до кінця наші випробування?
- Як знання про те, що земля буде освячена, дає нам відчуття спокій?

4. *Учення і Завіти 88:21-45*

- Що, згідно з цими віршами, ми повинні робити, щоб здобути мир?
- Чи матимуть певну міру миру й слави ті, хто живуть за терестріальними і телестіальними законами?
- Згідно з віршами 32-33, що не дає тим, "хто залишилися", отримати спокій і славу?

5. *Учення і Завіти 88:46-61*

- Згідно з віршем 47, все створіння свідчить про Бога (див. також Алма 30:44). Як отримання свідчення про Бога може принести мир?
- Як слова притчі у віршах 51-61 можуть заспокоїти нас?
- Що нам може сказати той факт, що ці вірші неодноразово описували радість або сяяння Господнього обличчя?

6. *Учення і Завіти 88:62-86*

- Як підготовка може дати нам почуття миру? (Див. УЗ 38:30).
- Як порада в цих віршах може допомогти нам підготуватися до зустрічі з Господом?

7. *Учення і Завіти 88:87-116*

- Як знання про випробування останніх днів може дати праведним почуття миру?
- Які майбутні події принесуть заспокоєння вірним святым?
- Як приносить мир знання про те, що Сатана втратить силу над землею?

8. *Учення і Завіти 88:117-141*

- Що ми можемо зробити, щоб мати мир ще до Другого пришествя Ісуса Христа?
- Які настанови Господь дає в цих віршах?

Учення і Завіти 88:1-5. Святий Дух також називається Утішителем і Святим Духом Обіцяння. Якщо ми будемо вірні своїм завітам, то зможемо отримати через Святого Духа обіцяння вічного життя. (10-15 хвилин)

Запитайте учнів:

- Якби ви могли вирушити до далекої країни, куди б ви поїхали? Чому?
- Як би ви почували себе вдалині від своєї сім'ї? Як би вони почували себе без вас?
- Чи добре було б, якби вас супроводжував вірний друг?
- Чи не було б добре, якби вам пообіцяли, що ви безпечно повернетесь додому?

Скажіть учням, що те, як ми залишили Небесного Батька в доземному житті, щоб прийти на землю, можна порівняти з подорожжю до далекої країни. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 88:1-5 і знайдуть два благословення, що були обіцяні Господом. Порівняйте ці благословення з ідеями в аналогіях, що наведені вище. Обговоріть наведені далі запитання:

- Як вас утішав Святий Дух у тяжкі миті або в часи самотності?
- Чому дар Утішителя є беззаперечним доказом любові Небесного Батька до вас?

- Прочитайте Учення і Завіти 132:49. Що відчували би ви, якби вам дали це обіцяння?

Поділіться наступним висловлюванням старійшини Джозефа Філдінга Сміта, тоді члена Кворуму дванадцятьох:

“Ми не будемо спасенні в царстві Бога лише через те, що наші імена містяться в записках Церкви. Для спасіння необхідно більше. Наші імена мають бути написані в Книзі життя Агнця, а якщо вони будуть написані в Книзі життя Агнця, тоді це буде доказом того, що ми виконували заповіді. Ім'я кожної душі, яка не буде виконувати цих заповідей, буде викреслено з тієї книги” (in Conference Report, Sept.–Oct. 1950, 10).

Попросіть учнів подумати, що ще вони можуть зробити у своєму житті, щоб краще підготуватися до вічного життя.

Учення і Завіти 88:6–13. Світло Христа йде з присутності Бога, дає життя і світло всьому створінню і є законом, яким управляється все. (15–20 хвилин)

Напишіть на дошці слово *Сила*. Дайте комусь із учнів тонку паличку. Дайте іншому учневі палку. Третьому дайте металевий стрижень (або щось подібне). Попросіть учнів по черзі спробувати зламати ті предмети, які ви їм дали. Обговоріть наведені далі запитання:

- Що може зламати металевий стрижень?
- Назвіть найпотужніші машини або інструменти, які ви знаєте. (Серед відповідей можуть бути двигуни, лазери, комп'ютери).
- У чому можна порівняти ці знаряддя із силами природи (наприклад, ураганами, смерчами та сонячним світлом)?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 88:6–13 і знайдуть, яка сила є найпотужнішою. Запитайте:

- Який з тих віршів найбільше вражає вас щодо сили Світла Христа?
- На що була б схожа ця земля без Світла Христа?

Нехай учні знайдуть фрази, які вказують на те, що Світло Христа має силу створювати, просвітлювати, давати життя і керувати. Нехай учні поділяться своїми знахідками. Прочитайте другий абзац статті “Світло Христа” в Путівнику по Писаннях. Нехай учні прочитають Мороній 7:16, 18–19 і обговорять такі запитання:

- Чого вчать ці вірші про отримання Світла Христа?
- Чому так важливо, щоб ви знаходилися під впливом Христа?
- Як Світло Христа допомагає вам вибирати правильно?
- Як Світло Христа приносить у ваше життя спокій?

Якщо це доречно, ви можете запросити кількох учнів розповісти про те, як вони відчували вплив Світла Христа.

Учення і Завіти 88:14–17. Духовне тіло і фізичне тіло складають людську душу. Під час воскресіння вони будуть назавжди з'єднані. (5–10 хвилин)

Поділіться наведеною далі аналогією, яку запропонував старійшина Бойд К. Пекер. Читаючи її, проілюструйте вчнення за допомогою руки і рукавички.

“Уявіть собі, ... що моя рука—це ваш дух. Вона жива. Вона може ворухитися сама по собі. Припустимо, що ця рукавичка символізує ваше земне тіло. Вона не може ворухитися. Коли дух входить у ваше смертне тіло, тоді воно може рухатися, діяти і жити. Тепер ви є людиною—дух у тілі,—що живе на землі.

Не планувалося, що ми залишимося тут назавжди. Тільки на час життя. Ви лише починаєте своє життя. Ваші діди і прадіди вже майже завершують своє. Лише нещодавно вони були [молодими], як ви зараз. Але одного дня вони залишать це земне існування, колись його залишите і ви.

Одного дня через старість або, можливо, через хворобу або нещасний випадок дух роз'єднається з тілом. Тоді ми кажемо, що людина померла. Смерть—це розставання. Все це відповідає планові.

Пам'ятайте, що моя рука символізує ваш дух, а рукавичка—ваше тіло. Поки ви живете, дух у тілі може орудувати ним, робити його дієвим і живим.

Якщо я роз'єднаю їх, рукавичка, що символізує ваше тіло, знята з вашого духу; вона більше не буде ворухитися. Вона падає, вона мертва. Але ваш дух—живий.

“Народжений від Бога дух—безсмертний. Коли тіло помирає, дух не помирає” (First Presidency, *Improvement Era*, March 1912, p. 463.)

Та частина вас, яка дивиться крізь ваші очі і дозволяє вам думати, посміхатися, діяти, знати і бути, є вашим духом, і вона є вічною. Вона не може померти” (in Conference Report, Apr. 1973, 79; or *Ensign*, July 1973, 51, 53).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 88:14–17 і познають вірші, які якнайкраще ілюструють аналогію старійшини Пекера. Запитайте: Чого ще вчать ці вірші щодо духа й тіла? Прочитайте 1 Коринтянам 15:21–22 і запитайте: Хто, згідно з цими віршами, воскресне?

Свідчіть про реальність воскресіння і про те, як це вчнення приносить душевний спокій.

Учення і Завіти 88:17–20, 25–26. Землю буде очищено й освячено, і вона стане целестіальним царством для людей, які будуть гідними успадкувати її. (10–15 хвилин)

Дайте учням цей тест; нехай вони визначать, чи правдиві ці твердження:

1. Земля отримає целестіальну славу (див. УЗ 88:17–18).
2. Землю було хрищено водою (див. Буття 7:17–20).
3. Землю було хрищено вогнем (див. УЗ 133:41).
4. Земля повинна підготуватися до целестіальної слави (див. УЗ 88:18).
5. Земля отримає присутність Бога Батька (див. УЗ 88:19).
6. Якщо ви успадкуєте целестіальне царство й отримаєте целестіальне тіло, то ця земля буде вашою навіки (див. УЗ 88:20).

Підправте й обговоріть відповіді учнів. (Усі твердження, крім третього, вірні. Це станеться під час Другого пришестя Ісуса Христа. Стосовно тверджень 2–3 Президент Бригам Янг учив: “Земля, каже Господь, виповнює міру свого сотворіння; її було хрищено водою і в майбутньому буде хрищено вогнем і Святим Духом, аби вона була готовою повернутися до целестіальної присутності Бога з усім, що на лиці її і що, як і вона, виконувало закон свого сотворіння” [*Discourses of Brigham Young*, 393].)

Учення і Завіти 88:20–40, 96–102. Ступінь слави, який ми отримаємо в прийдешньому житті, визначається законами, яких ми дотримуємося в цьому житті. Наші воскреслі тіла будуть оживлені тією ж славою. (20–25 хвилин)

Скажіть учням, що в організаціях існують загальні закони або правила, яких дотримуються люди, аби належати до цих організацій. Назвіть закони і правила, які існують у наведених далі організаціях (або інших організаціях вашого міста):

- Школа
- Реєстраційно-екзаменаційне відділення ДАІ
- Робоче місце
- Церква
- Храм

Обговоріть, чому ці закони і правила є необхідними і корисними.

Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 88:36–38 і сказати, де ще існують загальні закони. Напишіть на дошці: *Целестіальні, Террестріальні й Телестіальні* і попросіть учнів назвати закони, якими управляються ці царства. (Целестіальні закони, див. УЗ 76:50–70, 92–96; террестріальні, див. вв. 71–80, 87, 91, 97; телестіальні, див. вв. 81–90, 98–112).

Прочитайте Учення і Завіти 88:20–24, 38–39 й обговоріть, хто успадкує кожне з царств. Прочитайте вірші 28–32 і запитайте: Що визначатиме те, яке тіло ми отримаємо під час воскресіння? Прочитайте вірші 96–102 і визначте порядок, в якому ми будемо воскресені.

Обговоріть, як вчення про закони можуть наповнити наше життя спокоєм. Запитайте: Чому так важливо жити за целестіальним законом вже зараз? Запросіть учнів поміркувати, що вони можуть зробити, щоб підготуватися до життя в целестіальному царстві.

Учення і Завіти 88:62–76, 86. Господь повеліває нам очиститися від гріха. (15–20 хвилин)

Покажіть дві чисті посудини, одна з яких наповнена чистою водою, а інша—водою, в якій розведено харчовий фарбник. Візьміть два чистих клаптики тканини і попросіть учнів сказати, що станеться з тканиною, якщо ви опустите її в посудини. Вмочіть їх і покажіть результат учням.

Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Стерлінга У. Силла, тоді помічника Дванадцятьох:

“Хтось сказав, що “розум, як і рука фарбаря, зафарблюється тим, що тримає”. Тобто, якщо я в руці тримаю губку, просякнуту синькою, то моя рука стане синьою, а якщо я тримаю в розумі і серці прекрасні думки про віру, відданість і праведність, все моє єство буде відповідно зафарблене. З іншого боку, якщо мій розум зберігає думки про злобу, нечесність, ледачість і хтивість, моє єство прийме колір того, що зберігає.

Людина не може багато думати і бути незначною. Людина не може думати праведно і бути нечесною” (*The Majesty of Books* [1974], 161).

Прочитайте Учення і Завіти 88:67–68 і обговоріть, як ці вірші стосуються твердження старійшини Силла. Запитайте:

- Що означає мати око, єдиноспрямоване до слави Божої?
- Як цього досягти?

Прочитайте вірші 62–66 і запитайте:

- Яке запрошення Господа може допомогти вам мати око, єдиноспрямоване до Його слави?
- Завдяки чому ви можете наблизитися до Господа?
- Як молитва допомогла вам стати ближчими до Господа?
- Як часто нам слід молитися? (Див. в. 126).

Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Уілфорда Вудраффа, тоді президента Кворуму дванадцятьох:

“Існує заклик нашого Спасителя, прийняти який повинні всі святі Бога, але який, боюсь, ми не прийняли належним чином, і цей заклик—завжди молитися і не слабшати. Я боюся, що як народ ми недостатньо молимося в вірі. Ми повинні прикликати Господа в могутній молитві й відкривати йому всі свої бажання. Бо якщо не Він, то яка ще сила захистить, визволить і врятує нас?! Отже, ми покладемося повністю на Нього. Отже, наші молитви повинні здійнятися до вух нашого Небесного Батька вдень і вночі” (*Discourses of Wilford Woodruff*, 221).

Щоб проілюструвати те, як пророки наближаються до Господа в молитві, поділіться наведеною далі історією, яку розповів старійшина М. Рассел Баллард, тоді член кворуму сімдесятників:

“Дозвольте розповісти про особливий випадок. Невдовзі після покликання до Першого кворуму сімдесятників [у квітні 1976 року, я відвідав] натхненні збори [місцевих] провідників священства на сході Канади. На збори тоді приїхали Перше Президентство, члени Кворуму дванадцятьох і один з помічників Дванадцятьох. То була прекрасна подія.

Після зборів у нас була легка вечеря для Братів і потім я відвіз Перше Президентство назад до готелю, в якому вони зупинилися. Я віддав ключ Президенту Спенсеру В. Кімболу, щоб він зміг потрапити в кімнату, і сказав: “Президенте, ось ваш ключ. Я вирішив його принести вам, щоб ви могли потрапити в кімнату і добре сьогодні виспатися”.

Він ніжно, як завжди, подякував мені за це, а тоді президент Теннер взяв мене за руку і сказав: “Рассе, чи не хотів би ти зайти і помолитися з нами?” Уявляєте собі—завершити день разом з Першим Президентством Церкви?! Я був приголомшений. Мушу зізнатися вам: коли ми стали на коліна навколо ліжка, з очей заструменіли сльози.

Я стояв поруч з президентом Теннером, і, мабуть, він відчував, що зі мною коїться, бо сказав: “Президенте [Кімбол], ми б хотіли, щоб помолилися ви”. І тоді я почув, як молиться пророк. Я хочу, щоб ви зрозуміли, ... що в тій молитві для мене був великий урок. Я відчув Духа так сильно, як ніколи раніше, і це зрозуміло, бо коли пророк розмовляє з Богом, їхня розмова нагадує розмову близьких друзів” (“You—The Leaders in 1988,” *Ensign*, Mar. 1979, 71–72).

Свідчіть, що прагнення наближатися до Господа може нам бути чистими. Прочитайте вголос пораду Господа, вміщену у віршах 74–76, 86. Запитайте: Як ви думаєте, чому Господь хоче, щоб ми були чистими? Поділіться наведеним далі висловлюванням президента Дж. Рубена Кларка молодшого:

“Я часто казав: “Мені цікаво, як би ми себе поводити і як би поведив себе особисто я, якби мені сказали, що Бог знаходиться там, у горах, і що я можу піти до Нього, якщо хочу”. Я розмірковую, чи було моє життя таким, що я міг би піти і стати перед Істотою, Яка може побачити мене наскрізь і знати мої найпотаємніші думки, надії та амбіції. Мої брати і сестри, якщо ми не можемо пройти такий тест і поки не пройдемо його, то не живемо так, як того хотів би Господь” (in Conference Report, Oct. 1935, 91).

Запропонуйте учням письмово відповісти на наведені далі запитання:

- Що ви можете зробити, щоб ще краще очистити серце перед Господом?
- Чому так важливо залишатися чистими?

Учення і Завіти 88:77–85. Приймавши євангелію, ми повинні старанно передавати її іншим. (15–20 хвилин)

Дайте учневі, який першим прийде на заняття, записку з такими словами: “Повідомлення: Кожен, хто сьогодні під час духовного вступу до уроку складе руки і просидить так принаймні хвилину, отримає приз”. Прослідкуйте, чи поділиться учень цією інформацією з іншими. Після духовного вступу до уроку дайте якийсь невеличкий приз кожному учневі, який дотримався цих настанов, а тоді запитайте першого учня, чому він поділився (або не поділився) інформацією про приз з іншими учнями?

Скажіть учням: Уявіть собі, що ви дізналися, що на ваше місто наближається стихійне лихо.

- Чи стали б ви попереджати сусідів? Чому так або ні?
- Чи зобов’язані ми це робити?
- Чи хотіли б ви, щоб інші попередили вас про лихо якомога швидше, якби ви не знали про нього?

Прочитайте Учення і Завіти 88:81–82 і запитайте:

- Як ці вірші стосуються наведеного прикладу?
- Чому Господь хоче, щоб ми попереджали людей?
- Прочитайте вірші 77–80. Що ми повинні зробити до того, як попереджати ближніх?
- Кого, на ваш погляд, стосується слово *ближній*?

Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Уілфорда Вудраффа, тоді члена Кворуму дванадцятьох:

“Чи можемо ми спокійно скласти руки і кричати, що в Сіоні все добре, коли ми маємо в собі силу священства і коли бачимо, в якому стані знаходиться світ? Чи можемо ми припустити, що наш одяг буде чистим, якщо не будемо здійсмати свій голос до ближніх і попереджати їх про те, що стоїть на їхньому порозі? Ні, не можемо. З того часу, як Бог створив світ, ніколи не було людей, на яких би лежав серйозніший обов’язок попереджати це покоління, здійсмати гучний голос вдень і вночі, ніж наш обов’язок проголошувати слова Бога цьому поколінню. Від нас це вимагається. Це наше покликання. Це наш обов’язок. Це наша справа” (in *Journal of Discourses*, 21:122).

Запитайте: Як ви можете ділитися євангелією з друзями і ближніми?

Учення і Завіти 88:87–116. Спаситель правитиме на землі під час Тисячоліття. Христос і Його послідовники зрештою переможуть Сатану і його прибічників. (20–25 хвилин)

Запитайте учнів, наскільки більшості людей цікаво знати про Друге пришестя Ісуса Христа. Запитайте: Чому, на вашу думку, ця тема привертає стільки уваги? Скажіть учням, що в розділі 88 подається багато інформації стосовно цієї події. Напишіть на дошці такі заголовки: *Перед Його пришестям*, *Під час Його пришестя* та *Після Його пришестя*. Нехай учні уважно прочитають Учення і Завіти 88:87–116 і складуть перелік подій, що описуються, під відповідними заголовками. Ваша таблиця може мати подібний вигляд:

Перед Його пришестям	Під час Його пришестя	Після Його пришестя
Бог свідчить через ознаки на небесах і на землі (див. УЗ 88:87–91; див. також Матвій 24:29; УЗ 43:25)	Обличчя Господа буде відкрито (див. УЗ 88:95).	Перші шість ангелів проголосять діяння людей за перші 6000 років (див. УЗ 88:108–110).
Ангели проголошують: “Готуйтесь ви, о жителі землі; бо ... Наречений іде” (УЗ 88:92).	Відбудеться воскресіння целестіальних істот (див. УЗ 88:96–98; див. також УЗ 76:50–70).	Сьомий ангел проголосить, що Сатану зв’язано (див. УЗ 88:110; див. також Об’явлення 20:1–3; 1 Нефій 22:26).
Ознаки Сина Людини (див. УЗ 88:93; див. також Матвій 24:30).	Друга сурма проголосить подальше воскресіння терестріальних істот (див. УЗ 88:99; див. також УЗ 76:71–80).	Після 1000 років Сатана і Михаїл зберуть свої армії (див. УЗ 88:111–113; див. також Об’явлення 20:7–8).
Перша сурма проголосить, що велика і мерзотна церква дозріла, щоб бути спаленою (див. УЗ 88:94).	Третя сурма проголосить воскресіння телестіальних істот (див. УЗ 88:100–101; див. також УЗ 76:81–90).	Михаїл здобуде перемогу у війні (див. УЗ 88:114–115).
Тиша на небі протягом півгодини (див. УЗ 88:95; див. також УЗ 38:11–12).	Четверта сурма проголосить воскресіння тих, хто залишилися нечистими (див. УЗ 88:102; див. також в. 32).	Освячені більше не побачать смерті (див. УЗ 88:116).
	П’ята сурма проголосить час Його суду (див. УЗ 88:103–104).	
	Шоста сурма проголосить, що Вавилон пав (див. УЗ 88:105; див. також Об’явлення 14:8).	
	Сьома сурма проголосить: “Закінчено!” (Див. УЗ 88:106; див. також УЗ 133:46–53).	

Учення і Завіти 88:117–137 (Опанування Писань, Учення і Завіти 88:123–124). Ті місця, де ми отримуємо євангельські настанови, повинні бути місцями молитви, посту, віри, порядку і праведності. (25–30 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що вас на день вибрали вчителем семінарії.

- Які б правила ви впровадили у своєму класі?
- Яким би був ваш план на той день?
- Чи зробили би ви щось особливе на уроці? Якби зробили, то що?
- Чи хотіли б ви, щоб щось особливе зробили учні?

Президент Гордон Б. Хінклі, у той час радник у Першому Президентстві, дав таку пораду вчителям семінарії:

“У Кертленді було засновано школу пророків, щоб навчати тих, хто були молоді у вірі. Тепер ви викладаєте в школі майбутніх пророків. Вчіть їх із силою, переконанням і вірою” (*Counsel to Religious Educators [address to religious educators, 14 Sept. 1984], 7*).

- Судячи з того, що сказав Президент Хінклі, що б ви змінили у своєму стилі викладання?
- Що ви відчуваєте, знаючи, що семінарія—це школа “майбутніх пророків”?

Поділіться інформацією з коментаря до Учення і Завіти 88:117–141 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 205). Прочитайте наведені далі слова з того ж виступу Президента Хінклі:

“Школа пророків проводилася [у крамниці Уїтні]. (Іноді її називали Школою старійшин. Іноді—Школою пророків). У ній збиралися провідні Брати тих часів. Вона була задумана й використовувалася як місце навчання, переважно для підготовки до місіонерського служіння. То був час пролиття знань з небес, коли прийшло багато одкровенень, що заклали фундамент цієї величної роботи.

62 одкровення, що містяться в Ученні і Завітах, були отримані в той період і при тих обставинах в Огайо. Найдивовижнішим чином робота була зміцнена і об’єднана.

Орсон Пратт писав про той час: “Там був Бог, Його ангели були там, Святий Дух перебував серед людей, видіння Всемогутнього відкривалися розуму слуг живого Бога; завісу з розуму багатьох було знято; вони бачили відкриті небеса; вони споглядали ангелів Божих; вони чули голос Господа і від маківки до п’ят вони були переповнені силою та натхненням Святого Духа” (*In Journal of Discourses, 18:132*)” (*Counsel to Religious Educators, 4–5*).

Скажіть, що настанови Господа для Школи пророків також можна застосувати в наших домівках, на семінарії та в храмах. Прочитайте уважно Учення і Завіти 88:117–137 і поставте всі або декілька з наведених запитань:

- Хто повинні бути вчителями у Школі пророків? (див. в. 118; див. також в. 77).
- Як ми можемо шукати знання навчанням і вірою?
- Як вірш 119 стосується уроків семінарії, наших домівок або храмів?
- Як ми можемо “входити” на семінарію та “виходити” (в. 120) з неї в ім’я Господа?
- Що ми повинні полишити? (Див. в. 121).
- У чому, на ваш погляд, різниця між легковажністю та доречним гумором?
- Як принципи, викладені у вірші 122, можна застосувати на наших заняттях семінарії?
- Що ми можемо робити, щоб виконувати пораду, дану у віршах 123–125?
- Яку роль відіграє молитва у вивченні євангелії? (Див. вв. 126, 137).

Учення і Завіти 89

Вступ

Багато членів Церкви легко впізнають Учення і Завіти 89 як Господній закон здоров’я. Але це одкровення є чимось набагато більшим, ніж програма покращення здоров’я. Старійшина Джозеф Б. Віртлін казав:

“Усі Божі заповіді, включаючи Слово мудрості, є духовними (див. УЗ 29:34–35). Нам потрібно підживлювати себе духовно ще більше, ніж фізично” (*in Conference Report, Oct. 1990, 81; or Ensign, Nov. 1990, 65*).

Президент Бойд К. Пекер додав:

“Слово мудрості безумовно було дано для того, щоб ви могли зберегти пильною делікатну, чутливу, духовну частину свого єства. Навчіться “прислухатися” до своїх почуттів. Вас будуть вести, попереджати, вчити і благословляти” (*in Conference Report, Apr. 1996, 24; or Ensign, May 1996, 19*).

Старійшина Рассел М. Нельсон попереджав:

“Якщо ви поступитеся будь-чому, що може викликати звичку, тим самим порушивши Слово мудрості, ваш дух підкориться вашому тілу. Потім плоть поневолює дух. Це суперечить меті вашого земного існування”. Старійшина Нельсон обіцяв: “Якщо ви матимете мужність сказати “ні!” алкоголю, тютюну і стимуляторам, то отримаєте

додаткову силу. Тоді ви зможете відмовити змовникам—тим підбурювачам і захисникам шкідливих речовин чи бруду. Ви зможете уникнути їхніх страшних пасток, розставлених для вашого тіла” (*The Power within Us* [1988], 61).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Небесний Батько любить нас і тому попереджає про існуючі та майбутні загрози (див. УЗ 89:1–4; див. також 2 Нефій 1:1–5; УЗ 1:4, 17–18).
- Слово мудрості дане як принцип з обіцанням, за яким приходять і фізичні, і духовні благословення (див. УЗ 89:3–21; див. також 1 Коринтянам 3:16).
- Господь заповідає нам уникати вживання алкоголю, тютюну, кави й чаю. Він призначив трави, фрукти й овочі, зернові і м'ясо нам на здоров'я, хоча при цьому повелів, щоб ми не зловживали м'ясом (див. УЗ 89:5–20; див. також Даниїл 1:8, 12–16).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343* p. 123.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 206–211.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 89:1–4. Небесний Батько любить нас і тому попереджає про існуючі та майбутні загрози. (10–15 хвилин)

Покажіть класу зразок реклами на алкоголь, тютюн, каву або чай. Запитайте: Чому стільки людей відгукуються на таку рекламу і купують цю продукцію?

Прочитайте Учення і Завіти 89:1–4 і знайдіть причини, з яких Господь дав Слово мудрості. Запитайте:

- Про що говорять слова “існують і будуть існувати”? (в. 4).
- Що може означати фраза “зла та злих намірів ... в серцях змовників у останні дні”? (в. 4).
- Що спонукає людей продавати продукцію, яка шкідлива для здоров'я?

Нехай учні прочитають вірш 2 і позначать фразу: “послане як привітання; не як заповідь чи силування”. Скажіть, що сучасні пророки проголосили, що Слово мудрості є заповіддю (див. перші два коментарі до УЗ 89:2 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* p. 207). Запитайте: Як це одкровення ілюструє любов Небесного Батька до нас і Його турботу про нас?

Нехай учні прочитають вступ до Учення і Завіти 89 і знайдуть, коли було дано це одкровення. Запитайте:

- Що медицина знала про небезпеку вживання алкоголю, тютюну, кави та чаю в 1833 році? Що змінилося відтоді?
- Як це застереження, яке випередило час, свідчить про натхнення Джозефа Сміта?

Поділіться наведеним далі висновком Президента Гордона Б. Хінклі:

“Подивіться на Слово мудрості не як на пересічну річ. Я ставлюся до нього як до найвизначнішого документа, що стосується здоров'я, серед усіх, які коли-небудь знав. Це Слово прийшло до пророка Джозефа Сміта в 1833 році, коли порівняно мало було відомо про принципи раціонального харчування. Сьогодні більше проводиться наукових досліджень, більш певним стає доказ істинності принципів Слова мудрості. Тепер ми маємо більш ніж достатньо доказів шкідливості тютюну. Доказів шкідливості спиртного ми маємо не менше” (“Жити гідно тієї дівчини, з якою ви одного дня одружитеся”, *Ліягона*, липень 1998 р., с. 53).

Запитайте:

- Що не згадано в Слові мудрості, але заборонено для вживання сучасними пророками? (Наркотики, зловживання медикаментами, що містять наркотичні складники).
- Якою була б ваша реакція, якби сучасний пророк заборонив вживати один з ваших улюблених продуктів, і це увійшло б до Слова мудрості?

Зауважте, що перші святі проявили віру, коли прийняли це одкровення, не знаючи всіх його причин. Запитайте: Як ми повинні реагувати на заповіді, які дає наш Небесний Батько? Свідчить, що навіть якщо ми не розуміємо всіх причин існування заповіді, Господь благословить нас за нашу слухняність (див. Мойсей 5:6).

Учення і Завіти 89:3–21 (Опанування Писань, Учення і Завіти 89:18–21). Слово мудрості дане як принцип з обіцанням, за яким приходять і фізичні, і духовні благословення. (25–30 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть собі, що ви знайшли скриню зі скарбом, який можете залишити собі.

- Що б ви сподівалися знайти у скрині? (Напишіть відповіді на дошці).
- Чому ці предмети є скарбом для вас?
- Що означає слово *скарб*? (Нехай учні дадуть визначення, запишіть його на дошці).

Запропонуйте учням спробувати знайти перелік скарбів у розділі 89.

Запитайте, чого навчає розділ 89. Запросіть учнів прочитати історичне оповідання до розділу 89 в *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 206). Прочитайте й обговоріть вірші 1–2, звертаючись до перших двох коментарів до вірша 2 у посібнику для інституту (с. 207).

Запросіть учнів обговорити деякі з фізичних благословень, які вони отримали внаслідок дотримання Слова мудрості. Прочитайте вірш 3 і запропонуйте учням позначити фразу “принцип з обіцанням”. Нехай вони позначать посилання до віршів 18–21 до виноски 3а. Нехай вони прочитають вірш 18 і знайдуть принцип, про який говорить Господь. (“Дотримуватися цих слів” та “ходячи в послушності заповідям”). Прочитайте вірші 18–21 і складіть на дошці перелік обіцань, даних тим, хто виконує Слово мудрості. Запропонуйте учням позначити ці обіцання у Писаннях. Нехай вони скажуть, яке значення для них має кожне з цих обіцань. Запитайте: Більшість цих благословень є фізичними чи духовними? Поділіться наступним висловлюванням президента Бойда К. Пекера, діючого президента Кворуму дванадцятьох:

“[Крім здоров’я], Слово мудрості обіцяє величніше благословення. Тим, хто дотримуються його, обіцяно, що вони “знайдуть мудрість і великі скарби знання, саме сховані скарби” (УЗ 89:19). Це особисте одкровення, за допомогою якого ви можете розкрити [спокуси] чи іншу небезпеку” (in Conference Report, Apr. 1996, 23; or *Ensign*, May 1996, 19).

Ще раніше, служачи членом Кворуму дванадцятьох, старійшина Пекер сказав:

“Наше фізичне тіло є знаряддям нашого духа. У дивовижному одкровенні, Слові мудрості, нам сказано, як слід утримувати своє тіло від нечистоти, яка може притушити, навіть знищити ті тонкі фізичні чуття, що мають справу з духовним спілкуванням.

Слово мудрості є ключем до особистого одкровення. Його було дано як “принцип з обіцанням, пристосованим до здатностей слабких і найслабкіших з усіх святих” (УЗ 89:3).

Якщо ми неправильно ставимося до свого тіла, ... то цим самим закриваємо завіси, що відділяють нас від світла духовного спілкування” (in Conference Report, Sept.–Oct. 1989, 16; or *Ensign*, Nov. 1989, 14).

Порівняйте благословення Слова мудрості зі скарбами, перерахованими на дошці. Обговоріть наведені далі запитання:

- Чому благословення за дотримання Слова мудрості цінніші за скарби світу?

- Чому духовні благословення, які є наслідком дотримання Слова мудрості, є навіть більші за фізичні переваги?
- Як ви отримали духовні благословення за життя за Словом мудрості? (Відповіді можуть бути такими: гідність виконувати храмові обряди і супроводження Духа).

Прочитайте висловлювання старійшини Рассела М. Нельсона у вступі до розділу 89 (с. 150). Запитайте:

- Як дотримання Слова мудрості показує Господу, що ваш дух і тіло підконтрольні вашому вибору?
- Що спільного у відмові від алкоголю, тютюну, кави та чаю з протистоянням іншим спокусам і гріхам?

Поділіться свідченням про Слово мудрості і наведіть приклади благословень, які ви отримали внаслідок його виконання.

Учення і Завіти 89:5–20. Господь заповідає нам уникати вживання алкоголю, тютюну, кави й чаю. Він призначив трави, фрукти й овочі, зернові і м’ясо нам на здоров’я, хоча при цьому повелів, щоб ми не зловживали м’ясом. (10–15 хвилин)

Покажіть ілюстрацію “Даниїл відмовляється від м’яса і вина царя” (Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 114). Попросіть учнів коротко переказати історію, зображену на ілюстрації, або перекажіть самі (див. Даниїл 1:8, 12–16). Запитайте: Чому Даниїл та його друзі були здоровішими, ніж ті, хто їв їжу царя? Прослідкуйте за тим, щоб учні зрозуміли, що вони були здоровішими не тільки завдяки їжі, а й завдяки своїй слухняності Господу.

Скажіть, що Слово мудрості не тільки забороняє вживання певних речовин, а й дає пораду щодо вживання інших. Нехай половина учнів прочитають Учення і Завіти 89:5–15 і знайдуть речовини, вживання яких заборонено або обмежено. Нехай інші учні прочитають вірші 10–20 і знайдуть, що Господь призначив нам у їжу. Запросіть добровольців поділитися тим, що знайшли, а ви напишіть на дошці їхні думки. Зазначте, що м’ясо з’являється в обох списках. По допомогу щодо незрозумілих слів і складних фраз направляйте учнів до путівника для студентів (див. розділ “Розуміння Писань” до УЗ 89; див. також коментарі до УЗ 89:5–17 у *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 208–210).

Обговоріть наведені далі висловлювання. Президент Бойд К. Пекер сказав:

“Члени Церкви пишуть і запитують, чи суперечить Слову мудрості те чи інше. Всім відомо, що йому суперечать чай, кава, спиртне і тютюн. Детальніше це питання не розписано. Натомість ми вчимо цьому принципу вкупі з обіцанням благословенням. Існує багато речей, які формують звичку, залежність, які

людина може пити, жувати, вдихати або вколювати, які зашкоджують тілу й духу і які не згадані в цьому одкровенні.

Там немає вичерпного переліку всього шкідливого; миш'як, наприклад, зрозуміло шкідливий, але він не формує звички! Той, кому слід повелівати в усьому, каже Господь, "є лінивим і немудрим слугою" (УЗ 58:26)" (in Conference Report, Apr. 1996, 22; or *Ensign*, May 1996, 17).

Президент Гордон Б. Хінклі, у той час радник у Першому Президентстві, сказав:

"Хтось вважав за алібі той факт, що наркотики не згадані у Слові мудрості, щоб вживати їх. Яке жалюгідне виправдання! Там також немає застережень від стрибання у порожній басейн або з естакади на шосе. Але в кого виникне сумнів у смертельних наслідках таких дій? Здоровий глузд говоритиме проти такої поведінки" (in Conference Report, Sept.–Oct. 1989, 65; or *Ensign*, Nov. 1989, 50).

Учення і Завіти 90

Вступ

Шпосте уложення віри стверджує: "Ми віримо в той самий устрій, що був у первинній Церкві, а саме: в апостолів, пророків, пасторів, учителів, євангелістів і так далі". Відновлюючи євангелію, Господь посвятив апостолів і пророків. Це стосується й організації Першого Президентства, завершеної 18 березня 1833 року. Учення і Завіти 90 розповідає про ключі царства, дані Джозефу Сміту, а також про обов'язки його радників. Важливість Першого Президентства була підкреслена Господом, коли Він проголосив, що "це найвища рада Церкви Божої" (УЗ 107:80).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Президент Церкви тримає ключі священства й отримує одкровення для всієї Церкви (див. УЗ 90:1–5, 32–33; див. також УЗ 21:4–5; 28:2–8; 43:2–3, 12).
- Перше Президентство застосовує ключі священства. До їхніх обов'язків входить навчати носіїв священства, поширювати євангелію і вести справи Церкви (див. УЗ 90:6–18, 24, 32; див. також УЗ 88:127; 133:7–8).

- Силою Святого Духа євангелію буде проповідано в усьому світі, кожній людині її ж рідною мовою (див. УЗ 90:9–11; див. також 2 Нефій 31:3).
- Церква повинна доцільно розпоряджатися своїми коштами (див. УЗ 90:22–27).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343* p. 128.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 212–215.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 90:1–5. Президент Церкви тримає ключі священства й отримує одкровення для всієї Церкви. (20–25 хвилин)

Покажіть ілюстрацію із зображенням пророка Джозефа Сміта і нинішнього Президента Церкви (наприклад, з Набору ілюстрацій "Євангелія в мистецтві", 400, 520). Попросіть учнів назвати слова, які описують обох чоловіків (президент, пророк, носій священства, батько, син, чоловік тощо). Прочитайте Учення і Завіти 90:1–4 і знайдіть, що дав Джозефу Сміту Господь. Обговоріть наведені далі запитання:

- Як ці вірші стосуються пророка в наш час?
- Прочитайте вірш 5. Про що говорить Господь в цьому вірші?
- Як ми можемо виконувати пораду Господа, дану в цьому вірші?
- Коли ви можете чути слова Господа, сказані через Його пророка?

Напишіть на дошці наведене далі висловлювання Президента Джозефа Ф. Сміта. Поруч з висловлюванням намалюйте ключ. Нехай хтось з учнів прочитає твердження.

"Священство взагалі—це дана людині влада діяти від імені Бога. Кожен чоловік, який висвячений у певний ступінь священства, має передану йому цю владу.

Але необхідно, щоб кожен вчинок, який виконується цією владою, був здійснений у належний час і в належному місці, належним чином і в належному порядку. Влада направляти цю роботу і називається *ключами* священства. У повноті ці ключі в певний час тримаються тільки однією людиною—пророком

і президентом Церкви. Він може делегувати будь-яку частину цієї влади іншим, і в такому випадку ця людина тримає ключі до конкретної справи” (*Gospel Doctrine*, 136).

Обговоріть наведені далі запитання:

- Чому так важливо, щоб тільки одна людина в певний час мала право направляти Церкву?
- Чому так важливо, щоб Президент Церкви міг делегувати частину цієї влади іншим?
- Кому було дано ключі вести справи у вашому приході, колі, філії або окрузі?

Покажіть учням ілюстрацію статуй *Крістус*, що є в путівнику для студентів (див. вступ до УЗ 90). Скажіть, що ця статуя стоїть у Північному центрі для відвідувачів на Храмовій площі в Солт-Лейк-Сіті і що вона є копією оригіналу, який знаходиться в Данії. Поділіться наведеним далі випадком, про який розповів президент Бойд К. Пекер:

“У 1976 році після конференції в Копенгагені (Данія) Президент Спенсер В. Кімбол запросив нас до маленької церкви, щоб подивитися на статуї Христа і Дванадцятьох апостолів Бертеля Торвальдсена. *Крістус* стоїть у ніші за олтарем. Уздовж стін каплиці стоять статуї [перших] Дванадцятьох [апостолів], де замість Юди Іскаріота—Павло.

Президент Кімбол сказав літньому доглядачеві, що в той самий час, коли Торвальдсен творив ці прекрасні витвори мистецтва в Данії, в Америці відбувалося відновлення євангелії Ісуса Христа, при цьому апостоли і пророки отримували владу від тих, хто мав її в давні часи” (in Conference Report, Apr. 1995, 7; or *Ensign*, May 1995, 8).

Старійшина Роберт Д. Хейлз з Кворуму дванадцятьох додав:

“Коли [Президент Кімбол] повернувся до статуї Петра і показав на велику зв’язку ключів у правій руці апостола, то проголосив: “Ключі повноваження священства, які тримав Петро як Президент Церкви, тепер тримаю я, Президент Церкви, в цей розподіл євангелії” (in Conference Report, Oct. 1981, 27; or *Ensign*, Nov. 1981, 20).

Старійшина Рекс Д. Пінегар, сімдесятник, сказав:

“Підізвавши до себе президента [Н. Елдона] Теннера, старійшину [Томаса С.] Монсона і старійшину [Бойда К.] Пекера, Президент продовжив:

“Ми—сучасні апостоли Господа Ісуса Христа. Є Дванадцять апостолів та інші три чоловіки, які складають президентство Церкви. У нас є справжні ключі, які були в Петра, і ми користуємося ними щодня. Вони постійно використовуються” (in Conference Report, Oct. 1976, 104; or *Ensign*, Nov. 1976, 69).

Президент Пекер продовжував:

“Там я отримав свідчення, суть якого добре розуміють святі останніх днів, але яке важко описати людині, яка не мала його,—світло, сила, яка циркулює в самій душі, і я знав безсумнівно, що переді мною стояв справжній пророк, який тримав ключі” (in Conference Report, Apr. 1995, 7; or *Ensign*, May 1995, 8).

Поділіться своїми почуттями щодо можливості йти за сучасним пророком, який тримає ключі царства й отримує одкровення від Ісуса Христа.

Учення і Завіти 90:6–18. Президент Церкви поділяє багато обов’язків з членами Першого Президентства. (10–15 хвилин)

Покажіть ілюстрацію Мойсея і нинішнього Президента Церкви (наприклад, з Набору ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 123, 520). Прочитайте Вихід 18:13–18 і запитайте:

- Чому тесть Мойсея сказав, що пророк “справді стоми[ть]ся”? (в. 18).
- У чому труднощі в служінні нинішнього пророка схожі на труднощі, з якими зустрівся Мойсей?

Прочитайте Учення і Завіти 90:6–18 і обговоріть наступні запитання:

- З ким Президент Церкви ділить велику кількість своїх обов’язків?
- Які обов’язки Першого Президентства перераховані в цих віршах?
- Прочитайте Учення і Завіти 112:20. Як прислухання до поради Першого Президентства проявляє нашу любов до Господнього слова?

Прочитайте наступний вислів Президента Езри Тефта Бенсона:

“Якщо ми хочемо знати, наскільки ми за Господа, то запитаймо себе, наскільки ми за Його земного полководця. Наскільки сильно наше життя знаходиться в гармонії зі словами помазаника Господнього—сучасного пророка, Президента Церкви, і словами Кворуму Першого Президентства?” (“Fourteen Fundamentals in Following the Prophet,” 30).

Учення і Завіти 91

Вступ

Апокрифи—це книги, які не є Священним Писанням, але які мають притаманні їм риси. Цим словом конкретно називаються кілька книг, включених до Септуагінти, давньогрецького перекладу Старого Завіту, яких немає у версії, написаній гебрійською. Ці книги включені до деяких сучасних перекладів Біблії, але не всіх. У березні 1833 року пророк Джозеф Сміт працював над натхненним виправленням Біблії. Той примірник Біблії, над яким він працював, мав Апокрифи. Пророк запитав, чи слід йому перекладати ці книги, і свою відповідь Господь дав у розділі 91.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- В Апокрифах міститься багато правдивих і неправдивих учень. Лише ті, хто читають їх з Духом, можуть винести для себе щось корисне (див. УЗ 91; див. також Мороній 10:5; УЗ 11:13–14).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 215–216.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 91. В Апокрифах міститься багато правдивих і неправдивих учень. Лише ті, хто читають їх з Духом, можуть винести для себе щось корисне. (10–15 хвилин)

За кілька днів до уроку попросіть когось із учнів підготувати 2-хвилинну доповідь про Апокрифи. Скажіть учневі звернутися до Путівника по Писаннях і дайте йому копію сторінок 215–216 з посібника *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*. У доповіді має бути розкрито:

- Що таке Апокрифи.
- Що означає слово *апокриф*.
- Що входить до Апокрифів.
- Що Джозеф Сміт запитав у Господа про Апокрифи і чому?

Напишіть на дошці слово *Апокрифи*. Запропонуйте класу поставити до десяти запитань, відповіді на які були б “так” або “ні”, і подивіться, чи зможуть вони здогадатися, що означає це слово. (Під час цієї вправи

не дозволяйте їм зазирати в книжки та іншу літературу). Запросіть учня виступити з доповіддю.

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 91:1–3 і знайдуть, що каже Господь про переклад Апокрифів. Прочитайте вірші 4–6 і обговоріть такі запитання:

- Що говорить восьме уложення віри про Біблію? (В її перекладі існують помилки).
- Які слова в Учення і Завіти 91:4–6 стосуються всіх Писань? Чому?
- Як присутність Духа може допомогти вам у вивченні Писань?
- Прочитайте Мороній 10:5; Учення і Завіти 11:12–14. Як присутність Духа може допомогти вам у вивченні світських (нерелігійних) предметів?

Прочитайте наступну думку пророка Джозефа Сміта:

“Я можу скуштувати принципи вічного життя, і ви теж. Вони даються мені через одкровення Ісуса Христа, і я знаю, що коли кажу вам ці слова вічного життя, як вони були передані мені, ви куштуєте їх, і я знаю, що ви вірите в них. Ви кажете, що мед—солодкий, так само кажу і я. Я також можу скуштувати дух вічного життя. Я знаю, що він хороший, і коли я кажу вам про те, що було мені дано через натхнення Святого Духа, ви приймете це як солодке і будете більше і більше радіти” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 355).

Свідчіть, що Дух допомагає нам у наших пошуках істини.

Учення і Завіти 92

Вступ

У 1832 році Господь повелів кільком провідникам Церкви організуватися в “об’єднане товариство”. Метою цієї організації, учасники якої практикували закон посвячення, було піклування про матеріальні потреби її членів та їхніх сімей, збирання коштів для потреб Церкви і піклування про бідних (див. УЗ 78:3; 82:11–12). У березні 1833 року, невдовзі після покликання Фредеріка Г. Уільямса радником в Першому Президентстві, Господь повелів учасникам об’єднаного товариства прийняти його у своє товариство (див. заголовок до УЗ 81; 90:6; 92:1).

Господь сказав Фредеріку Г. Уільямсу бути “активним членом” товариства й пообіцяв, що якщо він буде “вірним у виконанні всіх попередніх заповідей”, то його “буде благословлено навечно” (УЗ 92:2). У наш час ми

повинні бути “активними членами” своїх філій та приходів. Активний член Церкви—це той, хто вірний і відданий. Ми, якщо будемо відданими і слухняними, будемо благословенні навечно, як і Фредерік Г. Уільямс.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Люди, які приймають запрошення Господа стати відданими членами Його царства, будуть благословенні навечно (див. УЗ 92).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, р. 216.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 92. Люди, які приймають запрошення Господа стати відданими членами Його царства, будуть благословенні навечно. (10–15 хвилин)

Поділіться з учнями інформацією з першого абзацу у вступі до Учення і Завіти 92, що подано вище. Попросіть їх прочитати розділ 92 і запитайте:

- Яку пораду дав Господь Фредеріку Г. Уільямсу?
- Що, на вашу думку, означає бути “активним членом”?
- Як виконання “всіх попередніх заповідей” може сказати активні ми чи неактивні члени Церкви?

Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Говарда В. Хантера, тоді діючого президента Кворуму дванадцятьох:

“Ми знаємо, що організаційно це істинна і жива церква, та чи особисто я є істинним і живим її членом?”

Щоб ствердно відповісти на запитання: “Чи живий я член Церкви?”, необхідно мати рішучість. Це означає, що ми любимо Бога і любитимемо Його завжди, а також своїх ближніх, як самих себе. Це означає, що наші вчинки відображають те, ким ми є і у що віримо. Це означає, що ми християни у щоденному житті, що живемо так, як би того від нас хотів Христос” (in Conference Report, Apr. 1987, 19; or *Ensign*, May 1987, 16–17).

Обговоріть, як можна застосувати принципи, згадані у висловлюванні президента Хантера. Під час обговорення ви можете виконати вправу А в розділі 92 путівника для студентів.

Учення і Завіти 93

Вступ

В Іван 17, великій заступницькій молитві Спасителя, Господь сказав такі слова заради Своїх учнів: “Життя ж вічне—це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа що послав Ти Його” (в. 3). В Ученні і Завітах 93 Спаситель явив багато істин щодо природи Його та Небесного Батька. Потім Він сказав: “Я даю вам ці висловлювання, щоб ви могли зрозуміти і знати, як вклонятися, і знати, чому ви вклоняєтесь” (УЗ 93:19).

Старійшина Брюс Р. Макконкі пояснював: “Ідеальне поклоніння—це наслідування в усьому. Ми шануємо тих, на кого прагнемо бути схожими. Найдосконаліший спосіб поклонятися—це бути настільки ж святим, наскільки святий Єгова. Бути чистим, як чистий Христос. Це робити те, що допоможе нам стати подібними до Батька. Єдиний шлях—слухняність” (*The Promised Messiah*, 568).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Люди, які полишають свої гріхи, приходять до Христа, прикликають Його ім'я, слухаються Його голосу і виконують Його заповіді, побачать Його лице і знатимуть, що Він існує (див. УЗ 93:1; див. також УЗ 67:10; 88:68; 101:38).
- Ісус зростав від благодаті до благодаті, поки не отримав повноту [слави] Свого Батька. Люди, які беруть приклад з Ісуса, вклоняються Батькові і виконують заповіді, також отримують від повноти [слави] Батька (див. УЗ 93:11–20, 26–28; див. також УЗ 84:35–38).
- Розум, або світло істини, є вічним. Істина—це знання про все, яким воно є, було і буде (див. УЗ 93:24, 29, 31–36).
- Виконання заповідей приносить нам світло й істину і захищає від впливу Сатани. Через непослух ми втрачаємо світло та істину (див. УЗ 93:24–39).
- Бог заповідає батькам молитися і виховувати своїх дітей в світлі й істині (див. УЗ 93:40–50; див. також УЗ 68:25–28).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, рр. 217–222.

Запропонований хід уроку

Фільм 14, “Світло та істина, частина 2” (7:45), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви” можна використати як допомогу у викладанні Учення і Завітів 93 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

Учення і Завіти 93:1. Люди, які полишають свої гріхи, приходять до Христа, прикликають Його ім'я, слухаються Його голосу і виконують Його заповіді, побачать Його лице і знатимуть, що Він існує. (20–25 хвилин)

Нехай учні уявлять собі, що їм дано можливість побачити Бога. Запропонуйте їм подумати, як би це було. Обговоріть наведені далі запитання:

- Чи всім було б зручно стояти в присутності Бога? Чому так або ні? (Див. Алма 12:14).
- Що вимагалось б від людини, аби вона могла побачити Його лице?

Напишіть на дошці наведене далі рівняння, залишаючи порожніми місця, де мають стояти всі ці фрази, окрім фрази *облишити гріхи*. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 93:1 і заповнять порожні місця.

облишити гріхи + прийти до Христа + прикликати Його ім'я + слухатися Його голосу
 + дотримуватися Його заповідей = побачити Його обличчя + знати, що Він є

Зверніть увагу на посилання до Писань за виноскою 1d. Прочитайте Учення і Завіти 67:10; 88:68 і запитайте: Як ці вірші прояснюють наше розуміння вимог, які перераховані в Учення і Завіти 93:1? Прочитайте наведену далі розповідь єпископа Орсона Ф. Уїтні, який потім став членом Кворуму дванадцятьох, про сон, який наснився йому на місії:

“Мені снилося, що я був у Гефсиманському саду. Я бачив, як Спаситель і троє Його апостолів входять до саду крізь маленькі ворота справа від мене. Спаситель залишив цих трьох і сказав їм постійно молитися, а Сам пройшов, так що Він тепер був зліва від мене, і почав молитися. Коли Він молився, по Його обличчю потекли сльози, і вся Його душа, здавалося, розривалася в агонії, поки Він просив Батька пронести цю чашу повз Нього.

Я ніколи не забуду, як сильно на мене вплинули Його страждання. Я став ридати від чистого співчуття до Нього через Його муки. Мені здавалося, що все моє серце полинуло до Нього; що я б помер заради Нього або зробив що завгодно, що б Він мене не попросив. Раптом мій сон змінився. Тепер я бачив

Його не до розп'яття, а після нього, і Викупитель ... ось-ось мав підвестися на небеса—залишити землю. Я впав біля Його ніг, обійняв Його за коліна і благав усією душею, щоб ... мені піти із Ним. Він нахилився, взяв мене за руки так ніжно і лагідно, як це взагалі можливо, і з посмішкою небесної доброти ... Він похитав головою з таким видом, наче йому було шкода відмовляти мені, і сказав: “Ні, сину Мій, ти ще не завершив свою роботу”. Я обійняв Його міцніше і сказав: “Тоді пообіцяй мені, що коли я завершу свою роботу, коли проживу життя, я прийду до тебе”. Він знову посміхнувся, сумно і ніжно, і сказав: “Це залежить лише від тебе самого” (“Y.M.M.I.A. Annual Conference,” *Contributor*, Sept. 1895, 667–668).

Нехай учні скажуть, чому можливість бачити Спасителя може принести такі прекрасні почуття. Прочитайте класу це твердження старійшини Брюса Р. Макконкі:

“У нас є сила, і в цьому наш привілей, жити так, щоб, стаючи чистими серцем, ми побачили обличчя Бога ще в цьому світі гріха й горя, ще як земні істоти.

Це є найвеличнішим благословенням земного життя. Його пропонує Бог, Який не зважає на обличчя, всім вірним у Своєму царстві” (in Conference Report, Oct. 1977, 52; or *Ensign*, Nov. 1977, 34).

Попросіть учнів назвати імена людей в Писаннях, для яких це обіцяння було виконано. Ви можете попросити клас звернутися до Путівника по Писаннях, щоб знайти такі приклади (див. “Ісус Христос, посмертні явлення Христа” та “Ісус Христос, доземне існування Христа”).

Скажіть учням, що більшість святих останніх днів не побачать Господа у земному житті, але якщо ми будемо жити гідно, то успадкуємо цілестяльне царство, тоді й буде виконано обіцяння, що ми побачимо Його лице (див. УЗ 76:62). Президент Спенсер В. Кімбол сказав:

“Я зрозумів для себе, що там, де сповнене молитви серце, де голод за праведністю, полишення гріхів та покора заповідям Бога, там Господь проливає більше і більше світла, аж поки сила не буде достатньою, щоб пронизати небесну завісу й пізнати більше, ніж знає людина. Людина такої праведності має безцінне обіцяння, що одного дня вона побачить лице Господа і знатиме, що Він є (див. УЗ 93:1)” (“Give the Lord Your Loyalty,” *Ensign*, Mar. 1980, 4).

Запросіть учнів написати на аркуші свої думки й почуття стосовно обіцяння в Учення і Завіти 93:1. (Ви також

можете попросити їх прочитати Учення і Завіти 101:38 перед тим, як вони почнуть писати).

Учення і Завіти 93:1–20, 26–28. Ісус зростав від благодаті до благодаті, поки не отримав повноту Свого Батька. Люди, які беруть приклад з Ісуса, вклоняються Батькові і виконують заповіді, також отримують повноту Батька. (20–25 хвилин)

Напишіть на дошці два наведені далі висловлювання. В обох випадках залиште порожнє місце для слова наслідування.

“Безсумнівно, найкращим доказом нашої палкої любові до Ісуса є те, що ми наслідуємо Його” (Russell M. Nelson, “Gratitude for the Mission and Ministry of Jesus Christ,” in *Brigham Young University 1997–1998 Speeches* [1998], 349).

“Досконале поклоніння—це наслідування” (Bruce R. McConkie, *The Promised Messiah*, 568).

Обговоріть наведені далі запитання:

- Чи хотіли ви в дитинстві бути схожим на когось, коли виростете?
- Що в цій людині було такого, що ви хотіли бути схожим на неї?
- Якби ви були батьками, що б ви відчували до своєї дитини, бачачи, як вона намагається повторювати ваші дії?
- Що б це сказало вам про почуття вашої дитини до вас?

Покажіть учням висловлювання старійшин Рассела М. Нельсона і Брюса Р. Макконкі. Запросіть учнів вгадати слово, яке можна підставити в пропуски, щоб обидва речення були вірними. Обговоріть їхні відповіді. Якщо ніхто не вгадає правильного слова, впишіть в пропуски слово *наслідування*. Запитайте: Що означає наслідувати когось? (Намагатися бути схожим, копіювати або повторювати за кимось). Напишіть на дошці визначення слова.

Запитайте: Що ми повинні знати про Спасителя, щоб наслідувати Його і служити Йому? (Який Він є). Нехай учні прочитають Іван 17:3 і скажуть, як цей вірш стосується наслідування і поклоніння Батькові й Синові. Прочитайте Учення і Завіти 93:19 і запитайте: Чого стосується фраза “ці висловлювання”? (Вчень у віршах 1–18). Напишіть на дошці заголовок: *Чому ви поклоняєтесь*. Нехай клас прочитає вірші 1–11, 17 і знайде те, що стосується Господа. Обговоріть їхні знахідки і напишіть їх на дошці під заголовком.

Прочитайте знову вірш 19 і запитайте: Чого стосується фраза “як вклонятися”? Поверніться до висловлювань щодо наслідування. Прочитайте вірші 12–16 і обговоріть такі запитання:

- Як Ісус Христос отримав повноту слави Батька?
- Чому фраза “не отримав повноти спочатку” тричі повторюється в цих віршах?

- Прочитайте вірш 20. Як ми можемо застосувати ці вірші до себе і наслідувати Спасителя?
- Що означає, що Небесний Батько допоможе нам зростати “благодать за благодаттю”?

Щоб проілюструвати, що зростання вимагає часу, наведіть один з цих або свій власний приклад:

- Покажіть учням їхні фотографії, зроблені рік-два тому. Запитайте: Наскільки швидко змінюється наш зовнішній вигляд?
- Покажіть кімнатну рослину. Запитайте: Чому так важко помітити зростання рослини?
- Нехай хтось із талановитих учнів покаже свою картину, на написання якої пішло багато часу. Запитайте учня, скільки він витратив часу на цю роботу.

Запитайте: Чим ці приклади схожі на наше прагнення стати подібним до Спасителя? Поділіться висновком старійшини Ніла А. Максвелла:

“Сам Ісус не отримав “від повноти спочатку”, але продовжував “від благодаті до благодаті, доки не отримав повноту” [УЗ 93:13]. Його прогрес був незрівнянно швидшим за наш, але шлях однаковий, і такою ж може бути схема “благодать за благодаттю”. “Бо знайте, так каже Господь Бог: Я дам дітям людським рядок за рядком, приписання за приписанням, тут трохи і там трохи; і благословенні ті, хто прислухається до моїх повчань, і прихилить вухо до моєї поради, бо вони навчатися мудрості” [2 Нефій 28:30]” (*Even As I Am* [1982], 15).

Запитайте: Що означає те, що Ісус отримав повноту [слави] Батька? Прочитайте наведене далі висловлювання Президента Джозефа Філдінга Сміта, тоді президента Кворуму дванадцятьох:

“Христос є також нашим Батьком, оскільки Його Батько дав Йому повноту; цебто Він отримав повноту слави Батька. Цього навчається в *Ученні і Завітах* 93:1–5, 16–17. ...

Батько вшанував Христа, віддавши Йому Своє ім'я, щоб Він міг служити в цьому імені і через нього, наче Він є Батьком; отже, наскільки це стосується влади і повноваження, Його слова і вчинки стануть і є словами і вчинками Батька” (*Doctrines of Salvation*, 1:29–30).

Скажіть учням, що Спаситель також отримав повноту істини, сили і радості і що ми теж можемо здобути їх (див. 2 Нефій 2:25; УЗ 121:28–29). Запросіть учнів обговорити наведені далі запитання:

- Як ви можете краще наслідувати Спасителя в найближчі 24 години?

- Прочитайте 3 Нефій 12:48. Як ці вірші стосуються того, що ми дізналися з Учення і Завітів 93?

Учення і Завіти 93:24–39. Виконання заповідей приносить нам світло й істину і захищає від впливу Сатани. Через непослух ми втрачаємо світло та істину. (30–35 хвилин)

Покажіть учням таблицю, що додається, через проектор або роздайте учням копії. Попросіть когось з учнів прочитати перший абзац і запропонуйте класу прокоментувати, що відчуває Марія. Нехай інші учні прочитають наступні абзаци. Після кожного абзацу робіть паузу і запрошуйте клас подумати, чому Марія стає дедалі нещасною.

Марія щоранку і щовечора молиться. Їй подобається допомагати людям похилого віку, виконувати завіти і щодня досліджувати Писання. Вона допомагає збирати сім'ю для вивчення Писань. Вона щотижня готується духовно до прийняття причастя.

Згодом:

Марія майже завжди ходить до церкви і переважно слухає тих, хто виступає і вчить. Вона приходиться до церковних проєктів служіння, якщо туди приходять її подруги. В принципі, вона відчувається щасливою. Вона часто молиться і вивчає Писання, але не кожен день.

Згодом:

Марія не палає бажанням допомагати по дому і читає Писання з сім'єю тільки тоді, якщо це не заважає іншим її справам. Вона молиться, якщо не втомлена або не поспішає. Як правило, вона пропускає церковні збори і заходить Товариства молодих жінок. Час від часу вона порушує Слово мудрості. Вона не може зрозуміти, чому часто відчуває себе нещасною.

Згодом:

Марія постійно сперечається з домашніми. Вона ніколи не молиться, не читає Писань, не ходить на церковні збори. Вона обманює в школі, щоб прогулювати уроки. Єпископ запросив її на бесіду, але вона не з'явилася. Вона часто порушує Слово мудрості. Їй не полишає почуття нещастя.

Згодом:

Марію вигнали зі школи. Вона прив'язалася до алкоголю, тютюну і наркотиків. Вона каже, що не вірить в Бога. Вона уникає домашніх і живе з друзями, які ведуть такий же спосіб життя. Вона постійно нещасна і відчуває в душі порожнечу.

Запитайте:

- Як Марію полишало почуття щастя?
- Прочитайте Алма 41:10. Що, згідно з принципом в цьому вірші, могло спричинити таку зміну?

Прочитайте Матвій 6:23; Учення і Завіти 1:33; 50:24 і обговоріть наступні запитання:

- Що ми отримуємо, коли виконуємо Господні заповіді?
- Як ми можемо втратити світло?
- Прочитайте Учення і Завіти 93:26–28. Згідно з цими віршами, що ще приносить непослух?

Прочитайте вірш 24 і позначте просте визначення істини ("істина—це знання"). Напишіть до цього вірша перехресне посилання на Кн. Якова 4:13; Учення і Завіти 84:44–45. Подумайте, як ми можемо пізнати істину.

Прочитайте Учення і Завіти 93:30–32 і запитайте:

- Що відбувається, коли людина зрікається істини і світла? (Див. Алма 12:11).
- Прочитайте вірші 36–37, 39. Як світло й істина впливають на наше духовне благополуччя?

Намалюйте на дошці додану схему. Скажіть, що якщо ми слухаємося Господа, то отримуємо більше світла й істини, що допомагає нам опиратися спокусам Сатани. Якщо ми неслухняні, Сатана забирає світло й істину, і нас набагато легше спокусити.

Скажіть учням, що ми також втрачаємо світло й істину, коли приймаємо або поширюємо хибне вчення.

Президент Гарольд Б. Лі сказав:

“Я ніколи не перестаю дивуватися, які у нас є легковірні члени Церкви, якщо справа доходить до цих надзвичайних історій, снів чи видінь, окремі з яких приписуються церковним керівникам, колишнім чи нинішнім, начебто з чийогось особистого щоденника, не перевірених спершу кимось із відповідних церковних авторитетів.

Якщо наші люди бажають безпечно йти в ці нелегкі часи обману й брехливих чуток, вони повинні йти за своїми керівниками і шукати підказок Духа Господнього, щоб не потрапитися хитрим людям, які прагнуть маніпулювати ними своєю підступною філософією, намагаються привернути до себе увагу і знайти послідовників, щоб пропагувати свої уявлення і підтримати часом підлі мотиви” (in Conference Report, Oct. 1972, 126; or *Ensign*, Jan. 1973, 105–6).

Поверніться до прикладу, що на початку пропозицій до уроку. Запитайте, що б ці абзаци розповіли про світло й істини, якщо прочитати їх у зворотному порядку. Запросіть учнів обговорити, що могла б зробити Марія, щоб в її житті з'явилися світло, істина й радість. Прослідкуйте, щоб учні зрозуміли, що кожна заповідь, яку ми виконуємо, приносить нам більше світла й істини, дає більше радості і робить стійкішими проти спокус Сатани.

Учення і Завіти 93:40–50. Бог заповідає батькам молитися і виховувати своїх дітей в світлі й істині. (10–15 хвилин)

Напишіть на дошці такий перелік:

- Громадський керівник
- Професійний спортсмен
- Церковний керівник
- Шкільний учитель
- Батьки
- Відомий підприємець

Обговоріть з учнями, як кожен з названих людей може відіграти важливу роль в їхньому житті. Запитайте: Хто з переліку повинен нести найбільшу відповідальність за навчання дітей? Запитайте, чому *батьки* повинні бути на першому місці в цьому списку.

Покажіть наведений далі перелік і скажіть, що ці чоловіки служили в таких покликаннях на момент написання розділу 93:

- Фредерік Г. Уільямс, другий радник в Першому Президентстві
- Сідні Рігдон, перший радник в Першому Президентстві
- Джозеф Сміт, Президент Церкви
- Ньюел К. Уїтні, єпископ у Кертленді

Прочитайте вірші 40–50, де сказано, чому Господь дорікнув цим чоловікам. Запитайте:

- Чому Господь дорікнув цим чоловікам в одкровенні, яке призначалося для всієї Церкви? (Немає важливішого покликання, ніж бути батьками; див. в. 49).
- Як ви можете допомогти своїй сім'ї щодня молитися, вивчати Писання і виконувати заповіді?

Роздайте учням копії наведеного далі висловлювання президента Гордона Б. Хінклі, Томаса С. Монсона та Джеймса Е. Фауста, і нехай вони по частинах прочитають його.

“Ми щиро заохочуємо тих молодих людей, які обрали за мету прямувати шляхом Господа й слідувати програмі Церкви. Нам приємно зазначити, що серед нашої молоді зростає віра, за що ми глибоко вдячні.

На жаль, є такі, хто потрапив у пастку злих сил і став малоактивним членом Церкви, життя якого сповнилося проблемами. Ми дуже занепокоєні цими молодими людьми.

Ми закликаємо батьків докласти всіх зусиль, щоб навчати дітей принципам євангелії і виховувати їх у дусі цих принципів, тим самим допомагаючи їм залишатися ближче до Церкви. Дім є основою праведного життя, і не існує нічого, що могло б замінити дім або виповнити його важливу функцію у виконанні наданого Богом обов'язку.

Ми радимо батькам і дітям ставити на перше місце сімейну молитву, домашній сімейний вечір, вивчення євангелії та навчання їй, а також корисні сімейні заходи. Навіть якщо інші потреби чи заходи можуть бути достойними та прийнятними, вони не повинні стояти на заваді обов'язкам, які призначені Богом і які можуть виконуватися відповідно лише батьками та сім'ями” (Лист Першого Президентства від 11 лютого 1999 року).

Запросіть учнів допомагати своїм сім'ям робити все, щоб привнести в життя світло й істину.

Учення і Завіти 94

Вступ

У розділі 94 згадується три споруди, які Господь попросив членів Церкви побудувати в Кертленді: храм, місце, де б Перше Президентство могло збиратися й отримувати одкровення, та друкарню. Ці споруди мали бути посвячені Господу (див. УЗ 94:6–7, 10, 12; 95:16). І сьогодні

Господь вказує Своїм пророкам будувати й освячувати будівлі, щоб виконувати Його роботу.

Старійшина Даллін Х. Оукс учив:

“Храми і будинки для поклоніння посвячуються Господу через благословення священства. Посвячуватися можуть також інші споруди, якщо вони використовуються для служіння Господу. “Члени Церкви можуть освячувати свої домівки ... як священні приміщення, де може перебувати Святий Дух” (*General Handbook of Instructions* [1985], р. 11–15). Місіонери та інші носії священства можуть залишити благословення священства в домі, де їх прийняли (див. УЗ 75:19; Алма 10:7–11). Юнаки, невдовзі і вас попросять дати таке благословення. Я сподіваюся, що ви готуєте себе духовно” (in Conference Report, Apr. 1987, 46; or *Ensign*, May 1987, 38).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Членам Церкви заповідано будувати храми та інші споруди за планами, які відкриває Господь (див. УЗ 94; див. також Вихід 25:8–9; УЗ 88:119–120; 95:11–17).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 223–224.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 94:1–12. Членам Церкви заповідано будувати храми та інші споруди за планами, які відкриває Господь. (15–20 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що ви потрапили в країну, де в центрі кожного міста й містечка є спортивна арена.

- Що, на вашу думку, є важливим для мешканців цих міст?
- Що б ви розташували в центрі свого міста, якби планували його? Чому?

Покажіть учням ілюстрації церковних споруд (наприклад, з Набору ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 500, 502–503). Скажіть їм, що в 1996 році Президент Гордон Б. Хінклі сказав, що Церква буде приблизно 375 каплиць на рік (see Conference Report, Oct. 1996, 69; or *Ensign*, Nov. 1996, 49). Запитайте:

- Чому Церква щороку будує стільки приміщень?
- Як ці будівлі допомагають просувати роботу Господа?

Прочитайте Учення і Завіти 94:1–12 і, читаючи, обговоріть наведені далі запитання:

- Що Господь хотів бачити в центрі Кертленда? (“Мій дім” у першому вірші стосується Кертлендського храму; див. УЗ 95:8).

- Яке послання це передає Церкві та світові?
- Коли ще в Писаннях або історії Церкви Господь ставив храм в центрі чогось? (Скинія Мойсея була в центрі табору Ізраїля [див. Числа 2:2, 17]. Місто Солт-Лейк-Сіті планувалося, виходячи з розташування Солт-Лейкського храму).
- Чому храм повинен бути центром нашого життя?

Поділіться наведеними далі висловлюваннями Президента Говарда В. Хантера.

“Дивіться на храм Господній як на величний символ свого членства в Церкві” (in Conference Report, Oct. 1994, 8; or *Ensign*, Nov. 1994, 8).

“Храмові обряди необхідні; без них ми не можемо повернутися в присутність Бога” (in Conference Report, Oct. 1994, 118; or *Ensign*, Nov. 1994, 88).

Запропонуйте учням замислитися, що є центром їхнього життя. Попросіть їх подумати, що може вважати центром їхнього життя сторонній спостерігач. Запитайте: Як можна визначити, що є центром життя людини?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 94:3, 10 і дадуть відповідь на наведені далі запитання:

- Які ще дві споруди Господь повелів побудувати членам Церкви?
- Як це показує, що є важливим для Господа? (Храмові обряди, влада священства і Писання).
- Чому влада священства і Писання мають критичне значення для розвитку Церкви?
- Чому вони важливі для вас особисто?

Учення і Завіти 95

Вступ

27 грудня 1832 року Господь повелів членам Церкви побудувати храм у Кертленді (див. УЗ 88:119). Станом на червень 1833 року, святі ще не почали виконання цієї заповіді. Президент Спенсер В. Кімбол сказав:

“Як часто ми кажемо: “Так, я виконуватиму цю заповідь, ... але зараз у мене для цього немає ані часу, ані коштів; я виконуватиму її потім”?! О, нерозумні люди! Поки ми зволікаємо, жнива завершаться, і ми не будемо спасенні. Настав час негайного послуху волі Божій” (“The Example of Abraham,” *Ensign*, June 1975, 4).

Учення і Завіти 95 стали нагадуванням цього принципу.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Бог карає тих, кого любить. Його покарання допомагає нам покаятися і шукати Його благословень (див. УЗ 95:1–2, 10; див. також Євреям 12:5–6; Геламан 15:3; УЗ 97:6–7).
- Храми—це місця, де Господь благословляє Своїх слуг, готує їх до виконання Його роботи і обдаровує їх силою (див. УЗ 95:3–8; див. також УЗ 39:15; 110:9–10).
- Люди, які виконують заповіді, насолоджуються Божою любов'ю, в той час як неслухняні блукають в темряві (див. УЗ 95:6, 11–12; див. також Псалми 119:105).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 162–164.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 224–226.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 95:1–11. Бог карає тих, кого любить. Його покарання допомагає нам покаятися і шукати Його благословень. (20–25 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть собі, що ви одружені і ви живете поруч із жвавою вулицею. Одного дня ви бачите, що ваш 4-річний син грається посередині вулиці.

- Що б ви зробили?
- Як би відреагував ваш син, якби ви покарали його?
- Як покарання дитини може проявити вашу любов до неї?

Прочитайте Учення і Завіти 95:1–2 і знайдіть, що робить Господь для тих, кого Він любить. Запитайте:

- Які благословення даються тим, кому Господь докоряє?
- Прочитайте вірші 3–11. Чому Господь докоряв святим у Кертленді?

Скажіть учням, що в Ученні і Завітах 88:119 Господь повелів святим побудувати храм. Запитайте:

- Скільки часу пройшло між повелінням і тим, коли Господь дорікнув у розділі 95? (Дати дивіться у вступних до розділів).
- Якою, за словами Господа, була мета храму? (Див. в. 8).
- Яке обіцяння Господь дав святим? (Див. в. 11).

Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Уілфорда Вудраффа і попросіть учнів визначити, яка користь від покарання: “Покарання, яких ми зазнавали час від часу, йшли нам на користь, і завдяки їм ми вчимося мудрості” (*The Discourses of Wilford Woodruff*, sel. G. Homer Durham [1946], 263).

Прочитайте Учення і Завіти 90:36; 101:4–5 і обговоріть, яка може бути користь від покарання. Скажіть, що наша реакція на покарання впливає на наш вічний розвиток. Прочитайте Алма 62:41 і знайдіть два різних типи реакції людей на однакове дорікання. Запитайте: Що, на ваш погляд, є причиною відмінності в реакції людей, як описано в цих віршах? Запросіть учнів поміркувати, як вони самі реагують на дорікання.

Прочитайте наведену далі розповідь Президента Джозефа Філдінга Сміта, тоді президента Кворуму дванадцятьох:

“Через чотири дні після того як Господь дорікнув братам за їхню недбалість, не чекаючи пожертвувань, брати пішли працювати над храмом. Старійшина Джордж А. Сміт, новонавернений, привіз першу партію каміння для храму. Гайрум Сміт і Рейнольдс Кахун почали копати котлован для стін і викопали його своїми руками” (*Church History and Modern Revelation*, 2 vols. [1953], 1:407).

Обговоріть, як ці чоловіки відреагували на Господне дорікання.

Можливо, буде доречним пояснити, що навіть коли ми слухняні Господу, Він іноді дозволяє нам страждати для нашої ж користі. (Щоб проілюструвати це, ви можете скористатися ілюстрацією із зображенням Христа в Гефсиманії або страждань перших святих). Скажіть учням, що страждання може піти нам на користь, якщо ми не повстаємо духовно. Поділіться висловлюванням Президента Спенсера В. Кімбола у вступі до розділу 95, що наведений вище, і запросіть учнів намагатися належним чином реагувати на покарання Господа.

Учення і Завіти 96

Вступ

У квітні 1833 року Церква придбала ферму Пітера Френча, що знаходилася поблизу Кертленда. У червні відбулася конференція первосвященства, щоб вирішити,

що робити з фермою. За словами пророка Джозефа Сміта: “Конференція не могла дійти згоди, кому ж буде доручення управляти нею, але всі погодились запитати у Господа” (*History of the Church*, 1:352). Відповідь Господа записана в розділі 96.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь відкриває пророку Свої задуми і волю як щодо мирських справ, так і духовних (див. УЗ 96).
- Господь приділяє велику увагу тому, щоб Писання були доступні для Його дітей (див. УЗ 96; див. також 1 Нефій 3:4; 4:10–16; Мосія 1:5–7).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 226–227.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 96. Господь відкриває пророку Свої задуми і волю як щодо мирських справ, так і духовних. (10–15 хвилин)

Поділіться з учнями інформацією зі вступу до розділу 96, наведеною вище. Запитайте:

- Кого Господь обрав відповідати за цю ділянку землі? (Див. УЗ 96:2).
- Який у нього був чин? (Див. УЗ 72:7–8).
- Чому вибір його був доречним?

Скажіть, що єпископи відповідають за мирські справи приходів і що Верховний єпископ відповідає за мирські справи всієї Церкви. Запросіть учнів назвати членів Верховного єпископату (див. останній випуск журналу *Ліягона* з конференцією). Запитайте:

- Скільки разів Господь вжив слово *доцільний* [в різних його формах] у розділі 96?

Що означає *доцільний*? (Доречний або вчасний).

- Яка з причин, за словами Господа, була “найдоцільнішою”, щоб призначити єпископа Уїтні розпайовувати ферму?

Попросіть когось із учнів прочитати наведений далі вислів Президента Спенсера В. Кімбола:

“Мої брати і сестри, ми, брати з Першого Президентства і Кворуму дванадцятьох, багато розмірковували і молилися про роботу останніх днів, яку нам доручив Господь, і ми відчуваємо, що місія Церкви є триєдиною:

- Проголошувати євангелію Господа Ісуса Христа кожному народу, коліну, язичку і нації;
- Удосконалювати святих, готуючи їх до проходження обрядів євангелії та навчаючи і дисциплінуючи, щоб вони могли здобути піднесення;
- Викупляти померлих, виконуючи вікарні обряди євангелії за людей, які вже прожили життя на землі.

Це три частини єдиної роботи—допомагати нашому Небесному Батькові та Його Синові, Ісусу Христу, в Їхній величній і славетній місії—“здійснити безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39)” (у Conference Report, Apr. 1981, 3 або *Ensign*, May 1981, 5).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 96:2–5 і знайдуть, як завдання єпископа Уїтні допомогло у виконанні триєдиної місії Церкви. Обговоріть їхні знахідки. Вам може згодитися така таблиця:

в. 2	Одна ділянка ферми мала стати майданчиком для Кертлендського храму, що відкривало роботу останніх днів з викуплення померлих.
в. 3	Деякі ділянки мали бути віддані членам Церкви у спадщину згідно із законом посвячення, що можна віднести до вдосконалення святих.
вв. 4–5	Частина землі мала бути використана для роботи поширення Господнього слова, що можна віднести до проголошення євангелії.

Запитайте:

- Як Церква поширює слово Господа? (Видає Писання та інші матеріали, проводить трансляцію конференцій, посилає місіонерів тощо).
- Як кожен член Церкви може допомогти у поширенні євангелії? (Їхати на місію, виступати, свідчити).

Нехай учні наведуть приклади того, як вони були зміцнені у вірі завдяки церковним публікаціям, чийомусь виступу або свідченню.

Нагадайте учням, що їм не слід чекати, поки вони подорослішають, щоб проповідувати євангелію. Вони можуть викладати євангельські принципи під час виступів та на домашніх сімейних вечорах, а також ділитися свідченнями з друзями. Запросіть їх робити це.

Учення і Завіти 96. Господь приділяє велику увагу тому, щоб Писання були доступні для Його дітей.

(15–20 хвилин)

Запросіть когось з учнів прочитати вголос розповідь Марії Елізабет Роллінс з *Church History in the Fulness of Times* (рр. 133–134). Запитайте учнів, чи пригадують вони інші розповіді про людей, які чимось жертвували, щоб отримати або зберегти Писання. (Відповіді можуть бути такі: Джозеф Сміт переховував золоті пластини від бандітів, сім'я Легія отримала пластини з латуні від Лавана, Мороній ховався від ламанійців і закопав пластини). Запитайте учнів, як ці історії допомогли їм більше цінувати Писання. Запросіть їх прочитати Учення і Завіти 96 і підкреслити фразу “Моє слово” щоразу, як вона зустрічається. Запитайте:

- Чого стосується фраза “Моє слово”? (Писань).
- Що ці вірші кажуть про ставлення Господа до Писань?
- Яке благословення Господь обіцяє у вірші 5?

Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Гарольда Б. Лі:

“Є люди, які, здається, забули, що найпотужніша зброя, яку Господь дав нам у боротьбі проти всього цього зла, це, як Він Сам казав, прості і ясні вчення спасіння, які містяться в Писаннях” (*The Teachings of Harold B. Lee*, ed. Clyde J. Williams [1996], 450).

Допоможіть учням зрозуміти, що від цієї “найпотужнішої зброї” мало користі, якщо вона недоступна людям. Тому видання Книги Мормона та Учення і Завітів було таким пріоритетним завданням в перші роки існування Церкви. Потреба нести слово Господа світові є настільки ж великою і в наш час.

Попросіть учнів прочитати наведені далі уривки з Писань і назвати ще інші благословення, що приходять внаслідок вивчення Писань. Ці посилання можна скласти в ланцюжок уривків.

Посилання	Благословення, які приходять внаслідок вивчення Писань
Ісус Навин 1:8	Процвітання й успіх
1 Нефій 15:24	Сила протистояти спокусі
Кн. Якова 2:8	Зцілення “пораненої душі”
Кн. Якова 4:6	Зміцнення надії та віри
Алма 26:13	Визволення від “мук пекла”

Обговоріть з учнями, що вони можуть зробити, аби Писання мали вищий пріоритет в їхньому житті. Обговоріть, як вони можуть ділитися з іншими словом Господа.

Учення і Завіти 97**Вступ**

Коли пророк Джозеф Сміт отримав розділ 97, святі в Міссурі вже страждали від переслідувань. Здавалося, що це не найкращий час для будівництва храму в тій місцевості.

“Бог, якщо ми можемо так сказати, просто прагнув, щоб Його народ побудував храм, де цей народ міг би бути обдарований силою згори до того, як розгориться протистояння з ворогом. Історія храмів учить нас, що люди Бога були сильними або слабими пропорційно до відданості, з якою відвідували свої святині. Після завершення Солт-Лейкського храму у ворога було менше сили, щоб вразити Церкву, ніж раніше. Якщо ми згадаємо, що храми—це місця Бога, де проявляється Його Присутність, то зможемо зрозуміти, чому, коли лукавий направляв свої сили проти Церкви [в Міссурі], Господь закликав святих швидко побудувати храм. Ми також зможемо зрозуміти, чому лукавий намагався розсіяти їх до того, як вони встигнуть звести цю священну споруду” (Hyrum M. Smith and Janne M. Sjodahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, rev. ed. [1972], 612).

На жаль, як зазначав старійшина Парлі П. Пратт, який був членом Кворуму дванадцятьох: “Це одкровення не було виконано керівниками і Церквою в Міссурі, якщо говорити про них взагалі; але багато було людей смиренних і вірних. Отже, страшні осуди були пролиті в повноті, як покаже історія п’яти наступних років” (*Autobiography of Parley P. Pratt* [1985], 77).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь проявляє Свою милість лагідним і смиреним (див. УЗ 97:1–2, 8–9; див. також Матвій 5:5–7).
- Храми—це місця, де святі можуть бути близько до Бога і отримати силу і знання, необхідні для побудови Сіону. Присутність Господа відчувається лише тоді, коли в храм приходять чисті серцем (див. УЗ 97:10–20).
- Праведні уникнуть відплати Господньої, якщо будуть виконувати заповіді (див. УЗ 97:18–28; див. також УЗ 45:64–71).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, рр. 228–230.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 97:10–17. Храми—це місця, де святі можуть бути близько до Бога і отримати силу і знання, необхідні для побудови Сіону. Присутність Господа відчувається лише тоді, коли в храм приходять чисті серцем. (25–30 хвилин)

Покажіть кілька ілюстрацій храмів по світу. Запитайте учнів, де був побудований перший храм у цьому розподілі часів (Кертленд, штат Огайо). Нехай вони подивляться на фотографію Кертлендського храму в кінці своїх примірників Писань (№ 9). Скажіть, що 2 серпня 1833 року Господь повелів побудувати святим ще один храм у Сіоні. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 97:10, запитайте:

- Де мав бути побудований цей храм? (Індепенденс, штат Міссурі).
- За яким проектом він мав бути побудований? (За проектом, який дав через одкровення Господь).

Нехай хтось із учнів прочитає висловлювання у вступі до розділу 97, наведені вище. Скажіть, що на освяченні Логанського храму Президент Джон Тейлор пророкував, що в Тисячолітті будуть “храми, тисячі храмів” (*The Gospel Kingdom*, sel. G. Homer Durham [1943], 287). Попросіть учнів назвати кілька храмів у світі. Поділіться наступним висловлюванням. Старійшина Говард В. Хантер, тоді член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Дім Бога ... був побудований для поклоніння Богу. То був дім для благоговійних серцем. Він мав бути місцем заспокоєння людей в миті горя і страждань, бути брамою в небеса” (in *Conference Report*, Oct. 1977, 80; or *Ensign*, Nov. 1977, 53).

Згодом, вже як Президент Церкви, Президент Хантер сказав:

“Будьмо такими людьми, які відвідують храм і люблять храм! Ми повинні часто приходити до храму, і робити це настільки часто, наскільки дозволяють нам обставини. Зробімо храм разом з храмовим поклонінням, храмовими завітами і храмовим шлюбом своєю найвищою земною метою та найпрекраснішим земним переживанням” (“A Temple-Motivated People,” *Ensign*, Feb. 1995, 5).

“Безсумнівно, не існує роботи, яка зрівнялася б з роботою у храмі” (“We Have a Work to Do,” *Ensign*, Mar. 1995, 65).

Розділіть учнів на три групи і попросіть увявити собі, що вони є членами храмового комітету. Перша група

повинна визначити, як фінансувати будівництво храмів. Друга—що має відбуватися в храмах. Третя—кому можна дозволяти входити до храмів. Нехай кожна група прочитає Учення і Завіти 97:10–17 і знайде, чого вчив Господь стосовно цих трьох питань. Виберіть з кожної групи по студенту, який би представив їхні знахідки класу. Прочитайте вірші 15–16 і запитайте:

- Яке обіцяння дав Господь людям, які будуть відвідувати храм з гідністю?
- Якщо люди є не гідними і відвідують храм, як вони можуть вплинути на тих, хто є гідними?

Поділіться наступним висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі, у той час радника в Першому Президентстві:

“Кожен чоловік, який має Священство Мелхиседекове, має обов’язок пильнувати, щоб дім Господа залишався священним і не опоганим. Цей обов’язок головним чином і неминуче лежить на плечах єпископів і президентів колів. Вони стають судьями гідності людей увійти до храму. Крім того, кожен з нас має обов’язок—по-перше, стежити за власною гідністю, а, по-друге, за гідністю тих, кого ми можемо заохочувати або кому можемо допомогати прийти до Господнього дому” (in *Conference Report*, Mar.–Apr. 1990, 66; or *Ensign*, May 1990, 50).

Якщо можливо, запросіть носія священства обговорити, що ми повинні робити, щоб бути гідними увійти до храму. Запросіть учнів щодня жити гідно того, щоб увійти до храму. Свідчіть про благословення храму у вашому житті.

Учення і Завіти 97:18–26. Праведні уникнуть відплати Господньої, якщо будуть виконувати заповіді. (25–30 хвилин)

Напишіть на дошці: *землетруси, війни, голод, пошесті, повені, пожежі, епідемії, хвороби, смерть, велике злочестя, лжепророки*. Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Ніла А. Максвелла, тоді сімдесятника:

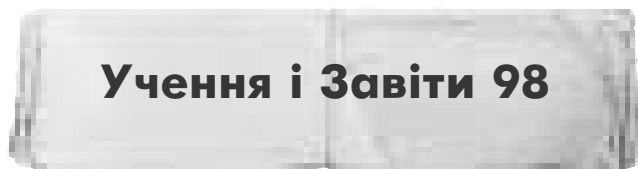
“Зараз ми входимо в часи, коли для всіх нас, членів Церкви, як я думаю, буде більше випробувань, подолання яких вимагатиме від нас більшої слухняності Братам. Все те відносно легке, що мала зробити Церква, вона вже зробила. Прийшов час високого ризику, і членство в Церкві буде перевірено дуже незвичайними способами” (“The Old Testament: Relevancy within Antiquity,” in *A Symposium on the Old Testament* [1979], 12).

Покажіть учням слова на дошці і запитайте, як вони можуть стосуватися висловлювання старійшини Максвелла. Запитайте:

- Що спільного в цих словах?
- Який період у світовій історії вони найкраще описують?
- Що ви відчуваєте, знаючи, що ці випробування так близько?
- Яке з них лякає вас найбільше?
- Що б ви були готові зробити або чим пожертвувати, щоб уникнути цих випробувань?
- Як можна найкраще підготуватися до цих випробувань?

Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 97:18–26 і знайти, що ми можемо зробити, аби уникнути відплати Господа.

Нехай хтось із учнів прочитає твердження старійшини Джозефа Філдінга Сміта і Президента Уілфорда Вудраффа на сторінці 402 посібника *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*. Нехай інший учень прочитає визначення Сіону з вірша 21. Зазначте, що ми повинні бути чистими серцем, щоб бути гідними благословень Сіону.

Вступ

У серпні 1833 року, коли було дано через одкровення розділ 98, святі переживали нечувано несправедливе ставлення з боку міссурійських натовпів. “Народ Господа—миротворці, і їхнє послання—послання миру. Однак наша спроможність жити в мирі залежить від збереження наших законних прав свободи. Іноді нашим свободам загрожують, і тоді ми мусимо захищати свою країну, домівки, сім’ї і дані Богом права свободи волі. Якщо необхідно захищатися в часи воєн, Господь дав нам Свій закон, що регулює ці дії. (Див. УЗ 98:32–38)” (Leaun G. Otten and C. Max Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2 vols. [1983], 2:168).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь може обернути наші страждання нам на користь. Зносячи їх терпляче, ми доводимо свою відданість і готуємося до вічного життя (див. УЗ 98:1–3, 11–15, 21–22; див. також Римлянам 8:28; 1 Петра 2:20; УЗ 122:7–9).

- Святі останніх днів повинні підтримувати закони, які сприяють свободі, а також допомагати чесним і порядним керівникам від влади (див. УЗ 98:4–10; див. також УЗ 58:21–23; Уложення віри 1:12).
- Святі мають засуджувати війни і проголошувати мир. Однак за певних обставин війна є виправданою (див. УЗ 98:16–18, 33–48; див. також Екклезіяст 3:1–8; Алма 43:45–47; 46:12, 19–21).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 130–134.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 230–234.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 98:1–3, 11–15, 21–22. Господь може обернути наші страждання нам на користь. Зносячи їх терпляче, ми доводимо свою відданість і готуємося до вічного життя. (15–20 хвилин)

Попросіть учнів згадати приклади з історії чи власного життя, коли випробування оберталося для них на благословення. Можна навести такі приклади з історії:

- Після кількох неврожайних років у Новій Англії Джозеф Сміт старший втратив свою ферму і був змушений переїхати з сім’єю на захід штату Нью-Йорк. Це наблизило його сім’ю до пагорба Кумора, де були заховані золоті пластини. (Див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 24–26.)
- Святі рятувалися від переслідувань в Нью-Йорку, Огайо, Міссурі та Іллінойсі і бідували в долині Солоного озера. Небагато років по тому у Сполучених Штатах почалася громадянська війна—найкривавіша в історії країни. Бригам Янг сказав: “Якби нас не переслідували, ми б тепер опинилися в самому епіцентрі воєн і кровопролиття, що нищать народ; а так ми тут, зручно розташувалися в затишних домівках у тиші віддалених гір і долин” (in *Journal of Discourses*, 10:38–39).

Попросіть учнів прочитати про те, що відбувалося із святими в час, коли було дано розділ 98 (див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 130–134). Запитайте учнів: Що б, на вашу думку, відчували ви, якби зазнавали таких страждань? Напишіть на дошці заголовки: *Як ми повинні реагувати на випробування і Благословення за подолання випробування*. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 98:1–3, 11–15, 21–22 і скажуть, чого вчать ці вірші стосовно випробувань; напишіть їхні знахідки під відповідним заголовком. Списки можуть виглядати так:

Як ми повинні реагувати на випробування	Благословення за подолання випробувань
Дякувати Богові за все (див. в. 1).	Бог відповідатиме на ваші молитви (див. в. 2).
Бути терплячими у стражданнях (див. в. 2).	Ваші випробування підуть вам на користь (див. в. 3).
Слухатися всіх заповідей Господа і Його порад (див. вв. 11, 22).	Бог крок за кроком даватиме вам знання (див. в. 12).
Не боятися своїх ворогів (див. в. 14).	Тим, хто віддають своє життя за Господню справу, обіцяно вічне життя (див. в. 13).
Бути готовими віддати власне життя заради виконання завітів (див. в. 14).	Бог відверне Свій гнів від праведних; диявол не матиме над ними влади (див. в. 22).

Обговоріть таке запитання: Чому Господь дозволяє, щоб з Його дітьми траплялося лихо? Президент Спенсер В. Кімбол, який був у той час президентом Кворуму двадцятьох, сказав:

“Чи немає мудрості в тому, щоб давати нам випробування, аби ми могли підніматися над ними, обов’язки, аби ми могли чогось досягати, роботу, аби ми зміцнювали м’язи, горе, аби випробувати нашу душу? Чи не для того нас піддано спокусам, щоб перевірити нашу силу, слабкостям, щоб ми могли навчитися терпінню, смерті, щоб стати безсмертними і прославленими?”

[Орсон Ф. Уїтні сказав:] “Ні біль, від якого ми страждаємо, ні випробування, які до нас приходять, марно не минають. Вони служать нашій освіті, ... зміцнюють наш характер, очищують серця, розширюють душу і роблять нас ніжнішими і милосерднішими, більш гідними називатися дітьми Бога”.

Ми знали ще до свого народження, що прийдемо на землю, щоб отримати тіло і здобути досвід, і що у нас будуть радості і горе, безтурботність і біль, спокій і труднощі, здоров’я і хвороби, успіхи і розчарування, і ми також знали, що, проживши життя, ми помremo. Ми з повним радості серцем прийняли всі ці можливості, все приємне і неприємне. Ми з готовністю прийняли шанс прийти на землю, хоч на один день, хоч на рік” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 97–98, 106).

Запросіть учнів написати на аркуші, як вони можуть достойно зносити випробування, з якими вони зустрічаються.

Учення і Завіти 98:4–10. Святі останніх днів повинні підтримувати закони, які сприяють свободі, а також допомагати чесним і порядним керівникам від влади. (10–15 хвилин)

Напишіть на дошці, яким чином люди часто порушують закон (наприклад, перевищення швидкості руху, магазинна крадіжка, списування в школі, малювання на стінах громадських споруд, спроба попасти кудись без квитка). Запитайте учнів:

- Чому люди так порушують закони?
- Як Господь дивиться на порушення нами законів країни?

Прочитайте Учення і Завіти 98:4–10 і знайдіть, чого вчив Господь стосовно законів країни. Запитайте: Яких людей ми повинні підтримувати на керівницьких посадах у владі? Прочитайте Учення і Завіти 58:21–23; Уложення віри 1:12 і подумайте, як ці вірші стосуються обговорюваної теми.

Учення і Завіти 98:16–18, 23–48. Святі мають засуджувати війни і проголошувати мир. Однак за певних обставин війна є виправданою. (25–30 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що вам зателефонували з військового командування і призвали на військову службу. Ви знаєте, що війни приносять смерть, каліцтво і знищення і що у випадку війни або збройного конфлікту вам доведеться застосувати зброю. Ви хочете знати, чого про це вчить Церква.

Запропонуйте учням уважно прочитати Алма 46:12, 19–21; Учення і Завіти 98:33–38. Запитайте:

- За яких обставин Господь ухвалює нашу участь у війні?
- Якою ціною, як цього бажає Господь, ми повинні уникати війни?

Прочитайте наведене далі висловлювання Першого Президентства:

“Церква—проти війни і повинна бути проти неї. Сама Церква не може вести війну, якщо і поки Господь не дасть нових заповідей. Вона не може вважати війни праведним засобом врегулювання міжнародних суперечок; вони повинні врегулюватися—примирення народів—шляхом мирних переговорів і поступок.

Але члени Церкви є громадянами чи підданими монархів, над якими Церква не владна. Сам Господь сказав нам сприяти “тому закону, який є конституційним законом країни” [див. УЗ 98:4–7].

Отже, коли закон, що відповідає конституційним нормам і цим принципам, призиває чоловіків Церкви в будь-якій країні, громадянами якої вони

є, на військову службу, прийняти цей призов—їхній найвищий громадянський обов'язок. Якщо вони, відповідно до призову і виконуючи дані їм накази, заберуть життя людей, проти яких воюють, вони не будуть вбивцями і не будуть підлягати покаранню, яке Бог визначив для вбивць” (in Conference Report, Apr. 1942, 94).

Прочитайте Учення і Завіти 98:16 і запитайте: Що ми можемо робити, щоб заохочувати до миру? Поділіться наступним висловлюванням старійшини Далліна Х. Оукса:

“Що може зробити одна людина, щоб заохочувати до миру? Відповідь проста: виконувати заповіді Бога і служити Його дітям.

Молоді чоловіки і жінки роблять свій внесок у збереження миру, коли відмовляються від розваг, що приносять задоволення лише їм самим, а залучаються до проектів служіння та інших проявів доброти.

Особи, які прагнуть полегшити страждання людства і які намагаються поширити взаєморозуміння між народами, також роблять багато заради миру.

Наші місіонери не мають політичних намірів чи конкретної програми роззброєння чи демілітаризації. Вони не розповсюджують петицій, не підтримують законодавчих ініціатив, не стають на бік кандидатів. Вони є Господніми слугами, і Його програма миру для всього світу залежить від праведності, а не красномовних заяв. Його способами є покаяння і вдосконалення, а не плакати і пікети” (in Conference Report, Mar.–Apr. 1990, 93–94; or *Ensign*, May 1990, 73).

Скажіть, що Учення і Завіти 98 були дані в час, коли члени Церкви страждали від лютих переслідувань. Запропонуйте учням уявити, що вони живуть в Міссурі в липні 1833 року. Обговоріть, як вони могли б відреагувати на такі події:

- Група озброєних мешканців зустрічається з керівниками Церкви і каже їм, що всі мормони повинні згорнути свої справи, залишити ферми і піти з округи.
- Озброєний натовп вривається до церковної друкарні, знищує друкарський верстат і зрівнює будівлю з землею.
- Озброєні натовпи проїжджають поселеннями, спалюючи поля, знищуючи худобу, залякуючи і б'ючи членів Церкви, одного з яких навіть було вбито. До зими святі були змушені залишити домівки і піти.

Нехай половина класу прочитає Учення і Завіти 98:23–32, а інша половина—вірші 39–48. Запитайте:

- Як Господь заохочував святих відреагувати в цих ситуаціях?
- Як ви думаєте, наскільки важко було діяти за настановами Господа?

Поділіться наведеною далі розповіддю про те, як деякі люди відреагували на переслідування в окрузі Джексон, штат Міссурі.

“Озброєні чоловіки схопили єпископа Едварда Партриджа і Чарльза Аллена і проволочили їх крізь скажений натовп, де їх били і де над ними знущалися всю дорогу до головної площі. Там їм дали вибрати: або вони зречуться своєї віри в *Книгу Мормона*, або залишать округу. Вони не зреклись *Книги Мормона* і не погодились залишити округу. Єпископ Партридж, коли йому дозволили говорити, сказав, що святі в усі віки історії світу мали терпіти переслідування, що він готовий постраждати заради Христа, як це робили святі в минулі часи, що він не зробив нічого, що могло б когось образити, і що, якщо вони поглумляться з нього, то поглумляться з невинної людини. Тоді його голос потонув у галасі натовпу, звідки доносилися вигуки: “Поклич свого Бога, нехай Він звільнить тебе!” З двох братів, Партриджа і Аллена, зідрали одяг, вимазали дьогтем, перемішаним з вапняком або поташем, або якоюсь іншою шкідливою для шкіри кислотою, і виваляли в пір'ї. Вони перенесли це страшне приниження і знущання з такою покорою і таким смиренням, що натовп завмер на місці, і злодії, здавалося, самі були приголомшені побаченням. У повній тиші братам було дозволено піти” (B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:333).

Обговоріть, як приклад єпископа Партриджа і брата Аллена узгоджується з ученням в розділі 98.

Учення і Завіти 99

Вступ

Джон Мердок хрестився у Кертленді, штат Огайо, 5 листопада 1830 року і віддано служив Господу до самої смерті в 1871 році. Коли було дано це одкровення, він був батьком-одиначком і видужував після важкої хвороби. Він сказав: “Коли я отримав це одкровення [розділ 99], ... то негайно ж почав влаштувати свій бізнес і забезпечувати дітей” (in Lyndon W. Cook, *The Revelations of the Prophet Joseph Smith* [1985], 203). Історію про те, як двоє молодших дітей-близнюків Джона Мердока були всиновлені

Джозефом Смітом та Еммою, див. у виданні *Church History in the Fulness of Times* (pp. 99–100).

У розділі 99 Господь явив, чому так важливо ставитися з повагою до Його слуг. Він сказав: “А хто приймає тебе, приймає і Мене... А того, хто відкидає тебе, буде відкинуто Моїм Батьком” (УЗ 99:2, 4). Старійшина Орсон Ф. Уїтні з Кворуму дванадцятьох учив:

“Коли Син Людини, Який сидить на троні Своєї слави, покличе всі народи і всіх людей дати останній звіт і коли Він поставить їм важливе питання: “Як ви ставилися до слуг Моїх, яких Я послав вам?”, щасливими будуть ті народи і люди, які чесно зможуть сказати: “Господи, я проявив до них повагу, на яку вони заслуговували—я вшанував їх так, як ушанував би Тебе”.

Страшний гріх і тяжке покарання лежить на тих, хто погано ставився до слуг Господаря” (*Saturday Night Thoughts* [1921], 221–222).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Люди, які приймають слуг Господа і їхню пораду, матимуть милість. Ті, хто відкидають Господніх слуг, будуть відкинуті Небесним Батьком (див. УЗ 99:1–4; див. також Матвій 10:40–43; УЗ 1:14).
- Злочестиві врешті-решт визнають свою злочестивість (див. УЗ 99:5; див. також Юда 1:14–15).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 235–236.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 99:1–4. Люди, які приймають слуг Господа і їхню пораду, матимуть милість. Ті, хто відкидають Господніх слуг, будуть відкинуті Небесним Батьком. (15–20 хвилин)

Скажіть учням, що невдовзі після смерті і Воскресіння Ісуса Христа один чоловік на ім'я Савл переслідував прихильників Христа. Прочитайте Дії 9:1–5 і запитайте: Як Савл міг переслідувати Ісуса, якщо ніколи не бачив Його? Прочитайте Учення і Завіти 99:1–4 і запитайте: Яке благословення дається тим, хто “приймає” Господніх слуг?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 1:14, 38 і зроблять перехресне посилання на Учення і Завіти 99:1–4. Запитайте: Як ці вірші пов'язані між собою? Прочитайте висловлювання старійшини Орсона Ф. Уїтні у вступі до розділу 99, наведено вище. Попросіть учнів назвати сучасних слуг Господа. Обговоріть, як ми можемо приймати місцевих керівників та Генеральних авторитетів.

Учення і Завіти 100

Вступ

“Пророк відчував, що поле душ було вже білим і готовим для жнив і що він повинен встромити свій серп і збирати чесних серцем. У 5 день жовтня 1833 року він вирушив з Кертленда у місіонерський похід до Канади у супроводі Сідні Рігдона і Фрімена А. Нікерсона. Вони зупинилися в різних місцях на своєму шляху і проголошували слово Господа місцевим жителям. У 12 день жовтня вони прибули до Перрізбурга, штат Нью-Йорк, в якому на певний час затрималися. Тут пророк отримав [розділ 100]” (George Q. Cannon, *Life of Joseph Smith the Prophet* [1986], 160).

За день до отримання розділу 100 Джозеф написав у щоденнику: “Я добре відчуваю розумом, що Господь з нами, але я дуже занепокоєний щодо своєї сім'ї” (*The Papers of Joseph Smith*, ed. Dean C. Jessee, 2 vols. [1989–1992], 2:6). Безсумнівно, він був також дуже збентежений серйозними негараздами в Сіоні. Замість того, щоб сидіти й непокоїтися, пророк Джозеф вирішив “завзято займатися” розбудовою царства Божого.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Коли місіонери служать Господу, про їхні сім'ї піклується Господь (див. УЗ 100:1–2).
- Якщо Господні слуги будуть смиренно проповідувати євангелію, Святий Дух благословить їх, надихне і свідчитиме про їхні слова (див. УЗ 100:5–8; див. також 2 Нефій 33:1–4; УЗ 42:12–17; 84:85).
- Господь зрештою встановить Сіон і зробить так, щоб усе спрацювало на добро Його послідовникам (див. УЗ 100:13, 15–17; див. також 1 Нефій 14:12–14).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–43*, pp. 137–138.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 236–237.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 100:1–8. Якщо Господні слуги будуть смиренно проповідувати євангелію, Святий Дух благословить їх, надихне і свідчитиме про їхні слова. (20–25 хвилин)

Попросіть кількох учнів розповісти про те, як вони ділилися євангелією. Попросіть їх описати свої почуття при

цьому. Запитайте: Через що може бути важко ділитися євангелією?

Прочитайте Учення і Завіти 99:1, 6–8 і вступ до розділу в Учення і Завіти 100 і знайдіть випробування, з якими зустрілися слуги Господа, коли проповідували євангелію (див. також вступ до розділу 99 [с. 168]). Запитайте: На які жертви йдуть люди в наш час, щоб служити Господу?

Прочитайте Учення і Завіти 100:1–8 і запитайте:

- Що Господь пообіцяв пророку Джозефу Сміту і Сідні Рігдону стосовно їхніх сімей? (Див. вв. 1–2).
- Які благословення були дані тим людям, які дізналися про євангелію завдяки жертвам, які принесли Джозеф Сміт, Сідні Рігдон і їхні сім'ї? (Див. вв. 3–4, 8; див. також коментар до УЗ 100:3–5 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* р. 237).
- Які обіцяння були дані пророку Джозефу Сміту і Сідні Рігдону, коли вони проповідували євангелію? (Див. вв. 5–8).
- Як ці обіцяння і благословення можуть підбадьорувати місіонерів у наш час?

Попросіть когось з учнів прочитати наведене далі висловлювання Президента Езри Тефта Бенсона:

“Мені було приблизно тринадцять років, коли батько отримав покликання їхати на місію.

Ми зібралися у вітальні навколо старої софи, і батько розповів нам про своє місіонерське покликання. Тоді мати казала: “Ми пишалися тим, що батька визнали гідним служити на місії. Ми трохи плакали, бо ж розставалися на два роки. Знаєте, ми з вашим батьком після одруження ніколи не розставалися більше ніж на 2 дні, коли він ходив у каньйон за колодами, кругляком і дровами”.

Батько поїхав на місію і залишив матір вдома із сімома дітьми. (Восьма дитина народилася через чотири місяці після його прибуття на місію). Але в ту домівку увійшов дух місіонерської роботи, який ніколи її не полишав. Не обійшлося без жертв. Щоб оплатити місію, батькові довелося продати нашу стару ферму. Він переселив у наш будинок подружню пару, яка доглядала за зерновими, а синів і дружину залишив відповідальними за землю, де збирали сіно, за пасовисько і невеличку череду дійних корів.

Потім його сім'я збільшилася до 11 дітей—сімох синів і чотирьох дочок. Усі семеро синів відслужили місію, дехто дві і три. Згодом на місії повного дня служили дві дочки зі своїми чоловіками. Дві інші сестри, обидві—вдови, одна з яких є матір'ю вісьмох дітей, а інша—десяти, служили напарницями в Бірмінгемі, Англія.

Це спадок, який все ще благословляє сім'ю Бенсон у третьому і четвертому поколінні” (in Conference Report, Oct. 1986, 59–60, 63; or *Ensign*, Nov. 1986, 45–46, 48).

Запитайте:

- Як благословення за служіння Господу переважають випробування?
- Як ви відчули руку Господа у своєму житті, коли йшли на жертви заради Нього?

Учення і Завіти 100. Господь зрештою встановить Сіон і зробить так, щоб усе спрацювало на добро Його послідовникам. (35–45 хвилини)

Попросіть учнів уявити, що їх попросили виступити на причасних зборах. Розбийте їх на групи і дайте кожній одну з наведених далі цитат з Учення і Завіти 100. Дайте групам час, щоб вони написали короткі виступи на основі даних цитат. Заохотьте їх користуватися у підготовці іншими уривками з Писань, а також власними думками і почуттями. Нехай вони виберуть представника групи, який і виступить.

- “Мої друзі Сідні та Джозеф” (в. 1).
- “В Мені вся сила. Отже, ідіть за Мною” (вв. 1–2).
- “Я дам йому силу. Я дам тобі силу” (вв. 10–11).
- “Продовжуйте свою подорож, ... бо ось, знайте, Я є з вами до самого кінця” (в. 12).
- “Сіон буде викуплено, хоча його покарано на короткий час” (в. 13).
- “Все спрацює на добро тим, хто ходить праведно” (в. 15).
- “Я підніму для Себе чистий народ, який служитиме Мені в праведності” (в. 16).

Після виступів запросіть учнів сказати, чому ці послання мають для нашого часу велике значення. Нехай кожен учень вибере послання, яке найбільше хвилює його. Нехай вони стисло напишуть і пояснять, чому це послання є для них найбільш важливим і що вони можуть зробити, щоб застосувати його у своєму житті.

Учення і Завіти 101

Вступ

Приблизно за тиждень до отримання розділу 101 пророк Джозеф Сміт записав:

“Ось, існує дві речі, про які я нічого не знаю; і Господь не покаже їх мені, очевидно, зі Своєї мудрої причини, ...

і ось ці речі: чому Бог дозволив, що на Сіон обрушилося таке нещастя, ... і ще, як Він поверне йому його спадок— з піснями вічної радості на його чолі. Ці дві речі, брати, частково приховані, так що вони не були показані мені ясно; але є речі, які показані чітко і які викликали незадоволення Всемогутнього” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 34).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь випробує і карає Свій народ, щоб той міг очиститися (див. УЗ 101:1–9, 39–42; див. також Євреям 12:5–11; УЗ 95:1).
- Усі пророцтва, включаючи пророцтва про Сіон, здійсняться (див. УЗ 101:11–19; див. також УЗ 1:37–38).
- Під час Другого пришествя Ісуса Христа нечестиві загинуть, земля оновиться, Сатана втратить силу, і почнеться доба тисячолітнього правління Господа (див. УЗ 101:22–35; див. також 1 Нефій 22:13–15, 26).
- Святим заповідано збиратися в коли Сіону, готуючись до Другого пришествя (див. УЗ 101:20–22, 63–75; див. також УЗ 115:6).
- Бог установив Конституцію Сполучених Штатів, щоб забезпечити необхідну для відновлення Церкви свободу (див. УЗ 101:76–80; див. також УЗ 98:4–10).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 130–139.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 238–245.

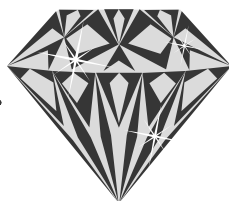
Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 101:1–19. Господь випробує і карає Свій народ, щоб той міг очиститися. Усі пророцтва, включаючи пророцтва про Сіон, здійсняться. (30–35 хвилин)

Вуглина

Діамант

Намалюйте на дошці вуглину і поруч з ним діамант. Запитайте:

- Як пов'язані між собою діамант і вуглина?

- Як вуглина може стати діамантом? (Завдяки високій температурі і величезному тиску впродовж певного часу).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 101:3 і знайдуть, що зробить Господь зі Своїм народом, коли повернеться. Обговоріть, як це можна порівняти з вугіллям і діамантами.

Виберіть студентів, які зачитають окремі розповіді про переслідування в Міссурі та вигнання святих з округи Джексон (див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 132–139). Прочитайте Учення і Завіти 57:1–3 і знайдіть, що приготував Господь для святих в окрузі Джексон. (Це була обіцяна земля, де святі мали зібратися і побудувати храм). Скажіть учням: Уявіть, що ви є членами Церкви тих часів. Що б ви хотіли запитати у пророка Джозефа Сміта? (Можливі відповіді: “Чому так сталося?” або “Чи не забув Господь про Свій народ?”)

Напишіть на дошці заголовки: 1. Чому так сталося? і 2. Чи не забув Господь про Свій народ? Нехай половина учнів прочитають Учення і Завіти 101:1–8, 39–41 і знайдуть причини, з яких Господь дозволив, щоб святих вигнали з округи Джексон. Нехай інша половина учнів прочитають вірші 9–19 і знайдуть слова і фрази, які свідчать, що Господь не забув про святих. Обговоріть їхні знахідки і напишіть їх на дошці під відповідними заголовками. Під час обговорення ви можете скористуватися такими запитаннями:

1. Чому так сталося?

- Чому на нашу долю випадають випробування і горе?
- Яке б визначення ви дали гріхам, згаданим у віршах 6–7? (Див. розділ “Розуміння Писань” до УЗ 101 у навчальному путівнику для студентів).
- Що означає легковажно ставитися до поради Господа? (Див. в. 8).
- Чому іноді праведні страждають від руки нечестивих?
- Чому покарання Господа може бути проявом Його любові?

2. Чи не забув Господь Свій народ?

- Які слова або фрази свідчать, що ці переслідування— явище тимчасове?
- Які слова або фрази могли втішити і дати надію святим?
- Прочитайте Учення і Завіти 58:2–3. Як ця порада, дана Господом у серпні 1831 року, може стосуватися святих з округи Джексон в грудні 1833 року?
- Що пообіцяв Господь стосовно майбутнього Сіону?

Поверніться до малюнку вуглини і діаманту. Запитайте, як ці вчення можуть стосуватися процесу перетворення вуглини на діамант. Свідчіть, що хоч життя може виглядати важким чи несправедливим, Бог не забуває про тих,

хто віддано долає випробування. Якщо ми будемо покладатися на Нього, Він оберне наші випробування нам на благо. Поділіться наведеним далі висловлюванням президента Джеймса Е. Фауста:

“У цьому житті кожний зустрічає свої виклики долі і труднощі. Це є частиною нашого земного випробування. Чому ці випробування приходять до нас, нелегко зрозуміти, якщо не мати віри й надії, бо часто в цьому є більша мета, яку ми не завжди розуміємо. Мир приходить через надію.

У вічному порядку речей неправильне буде виправлено. Згідно з досконалою справедливістю Господа, всі, хто живе гідно, отримають свою винагороду благословеннями, що їх вони не мали тут.

Я вважаю, що в історії цієї Церкви ще ніколи не було підстав для такої великої надії на її майбутнє і майбутнє її членів по всьому світу. Я вірю, я свідчу, що ми рухаємося на вищий у своїй історії щабель віри й справи. Я молюся, щоб кожний з нас був знайденим “на посту” в цій великій армії праведності. Кожен з нас прийде до Святого Ізраїлевого і звітуватиме про свою особисту праведність” (Ліягона, січень 2000 р., сс. 70, 72).

Учення і Завіти 101:20–22, 63–75. Святим заповідано збиратися в коли Сіону, готуючись до Другого пришествя. (15–20 хвилин)

Нехай учні відкриють карту 7 з історії Церкви, карту світу, що знаходяться в кінці їхніх примірників Писань. Запитайте: Де, на вашу думку, мають зібратися святі до Другого пришествя Господа? Прочитайте Учення і Завіти 101:16–21 і запитайте:

- Як називається місце, де повинні зібратися святі? (Сіон).
- Які інші місця Господь призначив для збирання Святих? (Коли Сіону).

Поділіться наступними висловлюваннями. Старійшина Брюс Р. Макконкі, тоді сімдесятник, сказав:

Збирання Ізраїля складається з приєднання до істинної Церкви, пізнання справжнього Бога та Його спасительних істин і поклоніння Йому в спільнотах святих у всіх країнах і серед усіх народів.

Місце збирання мексиканських святих—у Мексиці, місце збирання святих із Гватемали—у Гватемалі, місце збирання бразильських святих—у Бразилії, і так по всіх широтах і довготах всієї землі. Японія—для японців, Корея—для корейців, Австралія—для австралійців; кожна країна є місцем збирання для свого народу” (in Conference Report, Mexico and Central America Area Conference 1972, 45).

Президенти Гордон Б. Хінклі, Томас С. Монсон і Джеймс Е. Фауст додали:

“Якщо члени Церкви у всьому світі залишатимуться на своїй батьківщині і будуть працювати над розбудовою Церкви у своїх рідних країнах, то великі благословення прийдуть до них особисто, а також до всієї Церкви. Коли і приходи у всьому світі зміцняться, і це надасть можливість ділитися благословеннями євангелії зі ще більшою кількістю дітей нашого Небесного Батька” (Лист Першого Президентства від 1 грудня 1999 року).

Запитайте:

- Чому так важливо, щоб коли Церкви були організовані по всьому світу?
- Прочитайте 1 Нефій 14:11–12. Чому таке збирання можна вважати здійсненням цього пророцтва?

Прочитайте й обговоріть Учення і Завіти 101:63–67. Покажіть учням зноску б6а і прочитайте перехресне посилання (УЗ 38:12). Ви можете поставити такі запитання:

- Хто є “куколом”? (Див. УЗ 86:1–3).
- Що означає фраза “ворог об’єднався” в Ученні і Завітах 38:12?
- Як у наш час ворог об’єднався проти нас?
- Як збирання сімей, друзів, у приходах і колах зміцнює нас від куколю, який насадив Сатана?

Учення і Завіти 101:22–35. Під час Другого пришествя Ісуса Христа нечестиві загинуть, земля оновиться, Сатана втратить силу, і почнеться доба тисячолітнього правління Господа. (20–25 хвилин)

Напишіть на дошці слово *Тисячоліття*. Під ним напишіть наведені далі запитання, але не вказуйте посилання на Писання. Нехай учні письмово дадуть відповіді на запитання. Коли вони це зроблять, напишіть на дошці посилання. Обговоріть їх усім класом, а учні нехай виправлять свої відповіді.

- Як ми можемо підготуватися до Другого пришествя Ісуса Христа? (Див. УЗ 101:22; див. також Джозеф Сміт—Матвій 1:37, 46–50).
- Хто побачить Господа при Його пришестві? (Див. УЗ 101:23; див. також Об’явлення 1:7; УЗ 38:8).
- Що станеться з усім тлінним і всіма елементами землі? (Див. УЗ 101:24–25; див. також 2 Петра 3:10).
- Які будуть стосунки між людьми і тваринами і тваринами між собою? (Див. УЗ 101:26; див. також Ісаїя 11:6–9).
- На які запитання буде дано відповіді? (Див. УЗ 101:27, 32–34; див. також УЗ 76:6–10).
- Що буде із силою Сатани? (Див. УЗ 101:28; див. також 1 Нефій 22:26).

- Якою буде смерть? (Див. УЗ 101:29–31; див. також Ісаїя 65:20).

Запитайте: Чому було так важливо, щоб святі дізналися про Тисячоліття саме в період переслідувань у землі Сіону? Прочитайте Учення і Завіти 101:35–38 і знайдіть, що Господь пообіцяв праведним. Запитайте: Як це обіцяння може допомогти вам у складні часи?

Поділіться наведеним далі висловлюванням пророка Джозефа Сміта:

“Ми говоримо про людей, які прийняли систему релігійних принципів, систему непопулярну, відданість якій принесла на їхні голови нескінченні переслідування. Людей, які заради своєї любові до Бога та відданості Його справі страждали від голоду, наготи, небезпеки і майже всіх злиднів. Людей, які заради своєї релігії були змушені оплакувати передчасну смерть батьків, чоловіків, дружин і дітей. Людей, які вибрали смерть, а не рабство і лицемірство, які благородно зберегли свою особистість і залишилися міцними і непохитними в часи випробувань людської душі. Будьте непохитними, святі Бога, протримайтеся ще трохи, і пройде буря життя, і вас буде винагороджено Тим Богом, Чийми слугами ви є і Який належно оцінить ваші скорботи і страждання заради Христа і заради євангелії. Ваші імена будуть передаватися нащадками як імена святих Бога і добродішних людей” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 185).

Свідчіть, що вміння бачити все у перспективі вічності може змінити наше сприйняття існуючих випробувань.

Учення і Завіти 101:43–64. Благословення храму можуть допомогти нам бачити зло світу й долати його. (20–25 хвилин)

Покажіть брусок мила і камінь або інші прості предмети. Нехай учні підберуть цим предметам принципи євангелії, які можна з ними асоціювати, і поясніть ці асоціації. (Мило в них може асоціюватися з покаяттям, камінь—зі свідченням тощо). Запитайте: Яке слово ми вживаємо, щоб описати подібні асоціації? Напишіть на дошці слово *Притча*. Нехай хтось з учнів прочитає друге визначення *притчі* в перших двох абзацах із статті “Притча” в Путівнику по Писаннях. Поруч із словом на дошці напишіть його спрощене визначення.

Скажіть, що в Ученні і Завітах 101 Господь застосував притчу, щоб пояснити святим, чому їх було вигнано з Сіону. Нехай учні прочитають вірші 43–45 і знайдуть шість складових притчі, а ви напишіть їх на дошці. Запросіть учнів сказати, що, на їхню думку, ці складові можуть уособлювати (див. коментар до УЗ 101:44–64 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 р. 243). Ваш список повинен бути схожий на наведений далі:

Складова	Тлумачення
Царедворець	Ісус Христос
Найкраща з ділянок	Округа Джексон, штат Міссурі
Слуги	Члени Церкви
Оливні дерева	Поселення святих у Міссурі
Наглядачі	Церковні керівники
Башта	Храм

Прочитайте вірші 43–62 разом з учнями. Запропонуйте їм позначити ці шість складових і написати на полях Писань їхнє тлумачення. Запитайте:

- Як ці тлумачення допомагають вам зрозуміти притчу?
- Що не так зробили слуги царедворця? (Див. в. 50).
- Чому вони це робили? (Див. вв. 48–49).
- Наскільки велике значення в цій притчі мала башта?
- Як ви думаєте, хто є слугою у вірші 55? (Джозеф Сміт; див. УЗ 103:21. *Примітка:* вірші 55–60 стосуються Табору Сіону, мова про який піде в розділах 103, 105).

Запросіть когось із учнів прочитати вірш 54 і запитайте:

- Чому храм можна описати як башту?
- Як храм допомагає нам “бачити” ворогів до того, як вони наблизяться до нас?
- Що ви можете зробити, щоб благословення храму мали більший вплив на ваше життя?

Президент Говард В. Хантер сказав:

“Я закликаю святих останніх днів поставитися до храму Господнього як до великого символу їхнього членства в Церкві. Найглибше бажання мого серця—щоб кожен член Церкви був гідний увійти до храму.

Давайте будемо людьми, які ходять до храму. Відвідуйте храм настільки часто, наскільки вам дозволяють ваші обставини. Тримайте зображення храму у своєму домі, щоб ваші діти могли бачити його. Нехай вони планують із самих ранніх років іти туди й залишатися гідними цього благословення.

Якщо через віддаленість храму ви не можете часто відвідувати храм, збирайте історію вашої сім’ї і готуйте імена для священних обрядів, що виконуються лише в храмі. Таке дослідження історії сім’ї необхідне для роботи храмів, і благословення неодмінно прийдуть до тих, хто виконує цю роботу” (в *Conference Report*, Oct. 1994, 8 або *Ensign*, Nov. 1994, 8).

Президент Гордон Б. Хінклі, у той час радник у Першому Президентстві, додавав:

“[Храм]—це місце одкровення. Тут з часу освячення практично щотижня збирається Перше Президентство і Рада Дванадцятьох Апостолів. Тут звучить палка молитва про просвітлення і розуміння. Тут, у межах цих священних стін, ведеться обговорення—тихе і стримане. І тут відчувається те натхнення, яке дається людям, обдарованим найвищим повноваженням вічного священства, коли вони радяться і шукають волі Господа.

Храм є також місцем особистого натхнення й одкровення. Безліч людей приходило до храму в душі посту й молитви в пошуках божественного одкровення, коли треба було прийняти важке рішення або розв'язати складну проблему. Багато людей свідчили, що, хоч і не чули голосу одкровення, та відчули натхнення, одразу чи згодом, в якому напрямку їм слід іти, і це було відповіддю на їхні молитви” (“The Salt Lake Temple,” *Ensign*, Mar. 1993, 6).

Учення і Завіти 101:76–80, 93–95. Бог установив Конституцію Сполучених Штатів, щоб забезпечити необхідну для відновлення Церкви свободу. (15–20 хвилин)

Попросіть когось з учнів прочитати наведене далі висловлювання Президента Езри Тефта Бенсона:

“Батьки-засновники [Сполучених Штатів], ті великі мужі, явилися у святих стінах [храму в Сент-Джорджі], і за них була проведена вікарна робота.

Президент Уїлфорд Вудрафф так казав про цю подію: “Перед моїм від'їздом із Сент-Джорджа навколо мене зібралися душі померлих, які хотіли знати, чому ми не викупуємо їх. Вони сказали: “Ви вже кілька років використовуєте Ендаумент-Хауз, але ще нічого не було зроблено заради нас. Ми поклали основу системи влади, за якою ви живете, і ніколи не відходили від неї, а залишалися вірними їй і вірними Богові” (*The Discourses of Wilford Woodruff*, sel. G. Homer Durham [Salt Lake City: Bookcraft, 1946], p. 160).

“Коли Президент Уїлфорд Вудрафф став Президентом Церкви, він проголосив, що “ті чоловіки, які поклали фундамент американської системи влади, ... були найкращими духами, які Бог небес міг знайти на лиці землі. Вони були обраними духами ... [і] були натхненні Господом” (in *Conference Report*, Apr. 1898, p. 89)” (in *Conference Report*, Oct. 1987, 5; or *Ensign*, Nov. 1987, 6).

Запитайте:

- Що ви дізналися про батьків-засновників Сполучених Штатів з цієї розповіді?
- Як їхня діяльність вплинула на світ?

Напишіть на дошці у стовпчик такі слова: *домагатися, відшкодування, конституція, майбуття, неволя*. Нехай учні подивляться навчальний путівник для студентів і знайдуть тлумачення цих слів (див. рубрику “Розуміння Писань” до УЗ 101). Нехай учні прочитають Учення і Завіти 101:76–80, замінюючи ці слова визначеннями з навчального путівника для студентів. Запитайте:

- Хто “дозволив” установити Конституцію Сполучених Штатів? (Господь; див. в. 77).
- Чому Господь хоче, щоб Конституція виконувалась? (Щоб захистити права всіх людей і дозволити їм бути відповідальними за свої гріхи; див. вв. 77–78).
- Як неволя впливає на здатність людей бути відповідальними?
- Що сказав Господь про людей, які брали участь у появі Конституції? (Див. в. 80).

Нехай учні прочитають вірші 93–95, запитайте: Яку “дивну справу” або “дивну роботу”, за словами Господа, Він буде виконувати? (Свою роботу в останні дні; див. також УЗ 95:4). Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Бенсона:

“Відновлення євангелії і встановлення Церкви Господа не могло мати місця, доки не з'явилися батьки-засновники, які виконали свою місію, на яку були передвисвячені. Ці величні душі, відповідальні за свободи, які ми нині маємо, визнавали, що були ведені рукою Провидіння. Ми винні їм за їхню роботу, але ми ще більше винні нашому Небесному Батьку і Його Сину, Ісусу Христу. Як нам поталанило, що ми живемо в часи, коли нам доступні благословення і свободи, і євангелії Ісуса Христа” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 604).

Учення і Завіти 102

Вступ

Коли в квітні 1830 року було організовано Церкву, Джозеф Сміт і Олівер Каудері були посвячені першим і другим старійшиною відповідно (див. УЗ 20:1–3). У березні 1832 року пророк Джозеф, Президент Церкви, обрав собі радників для служіння в Першому Президентстві, а в березні 1833 року ці радники були висвячені (див. вступ до УЗ 81; вступ до УЗ 90). Станом на січень 1834 року в Церкві було більше трьох тисяч її членів—це менше, ніж у середньостатистичному колі сьогодні. Збільшення кількості членів Церкви привело до необхідності в додатковому керівництві Церквою. У

лютому 1834 року Господь дав Джозефу Сміту настанову організувати першу Вищу раду Церкви (див. УЗ 102:1–11) і проінструктував стосовно проведення дисциплінарних рад (див. УЗ 102:12–27).

Ця перша Вища рада дечим відрізнялася від вищої ради колу в наш час. Вона мала загальноцерковну юрисдикцію, а очолювало її Перше Президентство. Коли організувалися тоді, коли до них призначалося окреме президентство колу і вища рада. Оскільки ця перша Вища рада була організована приблизно за рік до організації Кворуму Дванадцятьох Апостолів, деякі настанови з розділу 102 також стосуються Першого Президентства і Кворуму дванадцятьох, які в наш час мають загальноцерковну юрисдикцію.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь установив ради, щоб управляти справами Своєї Церкви (див. УЗ 102:1–2; див. також УЗ 78:9; 107:85–89).
- Господь організував церковні дисциплінарні ради, щоб захистити невинних, допомогти покаятися грішникам й оберігати Церкву від гріха, аби Бог визнавав її (див. УЗ 102; див. також УЗ 107:77–84).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 120–122.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 245–247.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 102:1–11. Господь установив ради, щоб управляти справами Своєї Церкви. (15–20 хвилин)

Якщо ви живете в колі, напишіть на дошці імена трьох-чотирьох членів вищої ради свого колу. Попросіть учнів сказати, яке покликання мають ці чоловіки. Прочитайте вступ до розділу Учення і Завіти 102 і вірші 1–2, 4, 6–11. Запитайте:

- Як було організовано Кертлендську вищу раду? (Див. в. 1).
- Які в неї були обов'язки? (Див. в. 2).
- Що вони мали зробити, аби почати діяти? (Див. вв. 4, 6–8).
- Хто очолює вищу раду? (Див. вв. 9–11).
- Які інші ради існують сьогодні в Церкві? (Сімейні ради, ради приходів, ради колів, Рада дванадцятьох тощо).

- Чому Господь використовує принцип ради в роботі Церкви?

Нехай хтось із учнів прочитає наведене далі висловлювання старійшини М. Рассела Балларда:

“Коли ми докладаємо спільних зусиль, то створюємо духовний синергізм—підвищення ефективності або покращення досягнень внаслідок об'єднаних дій чи співпраці, що приводить в підсумку до кращого результату, ніж сума результатів діяльності окремих людей.

Давній філософ Езоп, щоб проілюструвати силу синергізму, підняв одну тростину і попросив добровольця з-поміж слухачів зламати її. Звичайно, доброволець зміг легко зламати одну тростину. Потім Езоп брав більше і більше тростин разом, поки доброволець вже не міг зламати їх. Мораль уроку Езопа була простою: разом ми створюємо синергію, яка робить нас міцнішими, ніж якщо ми розрізнені” (in Conference Report, Oct. 1993, 103–4; or *Ensign*, Nov. 1993, 77).

Старійшина Баллард пояснював:

“Бог скликав у доземному світі велику нараду, щоб представити Свій величний план нашого вічного благополуччя. В Господній церкві на кожному її рівні організовано раду, починаючи з Ради Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів і до рад колів, приходів, кворумів, допоміжних організацій та сімейних рад.

Президент Стівен Л. Річардс [радник у Першому Президентстві] сказав:

“Теніальність церковного управління полягає в управлінні за допомогою *рад*. У мене достатньо досвіду за плечима, щоб казати про цінність рад. Не проходить жодного дня, щоб я не бачив ... мудрості Бога у створенні рад, ... щоб керувати в Його Царстві.

Я без тіні сумніву запевнюю вас: якщо ви будете збиратися на радах, як це від вас і очікується, Бог відкриватиме вам розв'язання проблем, з якими ви зустрічаєтесь” (in Conference Report, Oct. 1953, p. 86)” (in Conference Report, Oct. 1993, 102; or *Ensign*, Nov. 1993, 76).

Запросіть учнів сказати, як це висловлювання стосується вашого обговорення. Нагадайте учням, що хоч жінки і не служать у вищих радах колів, вони відіграють важливу роль в інших радах на рівні приходів і колів. Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Балларда:

“Брати, будь ласка, слідкуйте за тим, щоб ви приймали дорогоцінний внесок сестер на ваших нарадах. Заохочуйте всіх членів ради висловлювати пропозиції та ідеї стосовно того, як кіл або приход може ефективніше проголошувати євангелію, вдосконалювати святих і викупляти померлих” (in Conference Report, Oct. 1993, 103; or *Ensign*, Nov. 1993, 76).

Учення і Завіти 102:9–33. Господь організував церковні дисциплінарні ради, щоб захистити невинних, допомогти покаятися грішникам й оберігати Церкву від гріха, аби Бог визнавав її. (20–25 хвилини)

Примітка: Можливо, буде корисно запросити на урок єпископа або президента колу, щоб вони розповіли учням про дисциплінарні наради. Будь ласка, пам’ятайте про щільний розклад церковних провідників.

Напишіть на дошці: *Ніякого покарання, Формальне випробування, Позбавлення товариства, Відлучення.* Запитайте в учнів, де в Церкві використовуються ці слова. (На дисциплінарних нарадах). Скажіть, що, коли члени Церкви вчиняють серйозний гріх, вони повинні сповідатися в цьому гріху своєму єпископу або президенту філії, а в деяких випадках і президенту колу, округу або місії. Ці чини покликані і висвячені бути суддями в Ізраїлі (див. УЗ 107:72–74). Вони мають повноваження розв’язувати справи, пов’язані з гріхом, неофіційно або шляхом проведення дисциплінарної наради, щоб розглянути варіанти покарання, вказані на дошці. Поділіться таким висловлюванням: “[Церковні] наради проводяться в душі любові з метою допомогти особі покаятися і знову насолоджуватися повнотою благословень євангелії” (*Priesthood Leader’s Guidebook* [1992], 14).

Скажіть учням, що в розділ 102 включене описання того, як вища рада повинна проводити дисциплінарну нараду. Прочитайте вірші 12–18 і запитайте:

- Як дисциплінарна нарада визначає, хто і скільки людей говоритиме?
- Яку роль відіграє кожен член вищої ради в дисциплінарній нараді?
- Як Господь слідкує за тим, щоб нарада була чесною і справедливою до всіх учасників?
- Як дисциплінарна нарада може допомогти людині покаятися і повернутися до шляху вічного життя?

Скажіть учням, що метою дисциплінарної наради є не образити, а благословити, проявити любов і запропонувати допомогу. Поділіться наступним висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі, у той час радника в Першому Президентстві:

“Під час дисциплінарної наради троє братів з єпископату або троє братів з президентства колу, або троє братів з президентства Церкви засідають і обговорюють справи, моляться разом, щоб знайти рішення. Я хочу запевнити вас, мої брати, що, я вважаю, ніколи не приймається рішення, поки про нього не помолилися. Покарання члена Церкви— це надто серйозна справа, щоб розв’язувати її на одному тільки судженні людей, а тим більше на судженні однієї людини. Щоб збереглося правосуддя, має бути провід Духа, якого щиро прагнуть і який приймають” (in Conference Report, Oct. 1990, 65; or *Ensign*, Nov. 1990, 50).

Прочитайте вірші 19–22, 27–28 і запитайте:

- Що відбувається, коли було заслухано всі докази?
- За яких обставин може бути призначено повторне слухання справи?
- Наскільки можливо опротестувати рішення дисциплінарної ради?
- В якому випадку справу може бути передано на розгляд Першого Президентства?
- Що свідчить церковна дисциплінарна рада про любов Господа до Своїх дітей?

Учення і Завіти 103

Вступ

Коли було отримано розділ 103, святих уже вигнали з округу Джексон. “Весь цей час голоси вигнаних з Міссурі святих здіймалися до небес про викуплення їхніх домівок і визволення від гніту. В одкровенні пророку 24 лютого 1834 року Господь сказав, що нечестивим було дозволено наповнити міру своєї злочестивості, щоб ті, кого названо за Його ім’ям, були покарані на якийсь час за те, що багато в чому не прислухалися до Його заповідей” (George Q. Cannon, *Life of Joseph Smith the Prophet*, 172). У розділі 103 Господь дав пророку Джозефу Сміту настанову організувати Табір Сіону.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Сіон буде викуплено після того, як святі переживуть багато випробувань і навчатися виконувати заповіді Бога (див. УЗ 103:1–20; див. також УЗ 100:13, 15–17).

- Господь викупить Сіон силою. Він керуватиме збиранням святих і придбанням землі для Сіону через Свого пророка (див. УЗ 103:15–28; див. також УЗ 101:17–22).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 141–142.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 248–252.

Запропонований хід уроку

 Фільм 15, “Табір Сіону” (21:45), з відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви” можна використати як допомогу у викладанні Учення і Завітів 101–105 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

 Учення і Завіти 103:1–28. Сіон буде викуплено після того, як святі переживуть багато випробувань і навчатися виконувати заповіді Бога. Господь викупить Сіон Своєю силою. Він керуватиме збиранням святих і придбанням землі для Сіону через Свого пророка. (35–40 хвилин)

Примітка: Пропозиції до проведення уроку за Ученням і Завітами 105 також стосуються Табору Сіону.

Зробіть табличку: *Потрібні добровольці* і повісьте її так, щоб учні, як тільки увійдуть до класу, побачили її. Напишіть на дошці такі “газетні заголовки” про події в окрузі Джексон, штат Міссурі, в 1833 році:

- Міссурійські повстанці виганяють сотні мормонів з їхніх домівок
- Відверте залякування і переслідування мормонів
- Знищення друкарні—мормонські поселенці втрачають власність
- Мормонським біженцям не вистачає коштів і провізії, багато хворіють
- Мормони шукають допомоги у влади, та вона незначна

Виберіть історії з книги *Church History in the Fulness of Times*, сторінки 132–137, і заздалегідь роздайте копії кільком учням. Нехай вони розкажуть ці історії класу і скажуть, як кожна з них ілюструє один із заголовків.

Запитайте: Чому Господь дозволив, щоб святих переслідували й виганяли з власних будинків? Обговоріть їхні відповіді. Прочитайте Учення і Завіти 103:3–4 і знайдіть дві причини, з яких Господь зволікав з викупленням Сіону. Прочитайте та обговоріть коментар до Учення і Завіти 103:1–4 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (p. 248).

Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 103:4–14; 105:1–5. Нехай вони позначають уривки, які описують, чого очікував від міссурійських святих Господь і що має статися перед тим, як Він установить Сіон. Обговоріть їхні знахідки. Прочитайте Учення і Завіти 103:15 і свідчіть, що Сіон буде викуплений силою Господа.

Запитайте учнів, хто з них помітив табличку із закликом до добровольців, коли вони входили до кімнати. Прочитайте вступ до Учення і Завіти 103 і знайдіть, хто приїхав до Кертленда з проханням про допомогу святим у Міссурі. У розділі 103 даються настанови Джозефу Сміту щодо того, як допомогти міссурійським святим. Отримавши це одкровення, пророк став збирати добровольців, щоб вирушити маршем в Сіон, як це описується у віршах 30–40. Ці добровольці стали відомі як Табір Сіону.

Скажіть учням: Уявіть, що ви живете в Кертленді в 1834 році. Якось у неділю ви приходите на збори, де керівники Церкви розповідають про страждання міссурійських святих і плани Господа допомогти їм повернути собі землю. Хто б з вас визвався добровольцем до Табору Сіону?

Нехай учні читають вірші 19, 22, 27–28, 30–33, 36. Запитайте:

- Як ці вірші вплинули б на ваше рішення піти чи не піти з Табором Сіону?
- Що могло спонукати тих, хто пішов у складі Табору?
- Скільки людей хотів бачити Господь у Таборі Сіону? (Див. в. 30).
- Чому Господь неодноразово давав настанови щодо кількості призовників? (Див. в. 31).

Розкажіть про страждання учасників Табору Сіону (див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 143–44). Запитайте: Чи змінило би ваше рішення про добровільну участь у Таборі Сіону знання про ці труднощі? Обговоріть наведені далі запитання:

- Які переслідування або труднощі перешкоджають будівництву Сіону в наш час?
- Як ви можете бути покликаними допомагати у збиранні Ізраїля і викупленні Сіону?
- Як ми можемо виконувати пораду Господа, дану у вірші 9?
- Як вірші 27–28 стосуються нас у наш час?
- Чого ми можемо навчитися з прикладу тих, хто пішов з Табором Сіону?

Учення і Завіти 104

Вступ

Святим завжди давалася заповідь піклуватися про нужденних. Однією з цілей об'єднаного товариства, яке Господь повелів організувати першим святым, було допомагати їм у виконанні цього обов'язку. Старійшина Брюс Р. Макконкі, тоді сімдесятник, сказав:

“Практикування повного закону посвячення, яке обмежалося лише спробою, вимагало, щоб святі посвячували і передавали представникові Господа все своє майно “за завітом і документом, які не можна порушити” (УЗ 42:30; 58:35). Через жадібність ... і мирські обставини, в яких опинилися святі, вони не досягли серйозного успіху в дотриманні цього закону, і належним чином Господь позбавив їх привілею вести у такий спосіб свої матеріальні справи.

Однак багато основоположних принципів, що склали закон посвячення, залишилися і тепер є обов'язковими в Церкві” (*Mormon Doctrine*, 158).

Багато цих принципів викладено в Ученні і Завітах 104.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Люди, які виконують завіти, укладені з Господом, будуть благословлені, а хто не робить цього, буде проклятий (див. УЗ 104:1–10, 23, 31–42, 46; див. також УЗ 82:3).
- Церковні служби благополуччя використовують принципи закону посвячення, щоб піклуватися про бідних (див. УЗ 104:11–18; див. також 2 Коринтянам 9:6–7; Мосія 4:16, 26).
- Бог створив землю, на якій є достатньо всього, щоб забезпечувати всіх Його дітей. Усе належить Йому, і ми повинні забезпечувати себе і бідних Його способом (див. УЗ 104:14–18).
- Господь заповідає нам виплачувати борги й уникати рабства боргу (див. УЗ 104:78–83; див. також Римлянам 13:8; УЗ 19:35; 64:27).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 252–256.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 104:1–46. Церковні служби благополуччя використовують принципи закону посвячення, щоб піклуватися про бідних. (45–50 хвилин)

Прочитайте вступ до Учення і Завітів 104 і запитайте: Що таке Об'єднане товариство? Скажіть, що деякі люди плутають закон посвячення з Об'єднаним товариством. Згідно з законом посвячення люди присвячують (віддають) свій час, таланти і кошти для будівництва царства Небесного Батька. Закон посвячення є добровільною системою. Коли святі повністю житимуть за ним, вони будуть рівні в матеріальному плані. (Зверніть увагу, що *рівні* ще не означає “однакові”. Святі отримуватимуть спадщину відповідно до їхніх реальних нужд і потреб. Див. УЗ 51:3, 70:14). Об'єднані товариства—це організації, засновані в ранні дні існування Церкви для впровадження закону посвячення. Прочитайте наведене далі висловлювання старійшини Меріона Г. Ромні:

“Якщо ви пам'ятаєте, основоположними принципами об'єднаного товариства були посвячення, управління і потім жертвування надлишків до комори єпископа. Коли через чотири роки після припинення експерименту з об'єднаним товариством було запроваджено закон десятини, Господь вимагав від Свого народу, щоб “весь надлишок їхнього майна було передано в руки єпископа” (УЗ 119:1); з того часу вони повинні були сплачувати “одну десятину всього свого прибутку щорічно” (УЗ 119:4). Цей закон, чинний і досі, передбачає застосування в найменшому ступені принцип управління, що тягнеться з об'єднаного товариства, бо за цим принципом у руках власника залишається управління і розпорядження майном, яким задовольняються його потреби і потреби сім'ї. Більше того, за словами Президента [Дж. Рубена] Кларка:

“Замість залишків і надлишків, які збиралися і розподілялися за правилами об'єднаного товариства, сьогодні ми сплачуємо пожертвування від посту, пожертвування на програму благополуччя, десятину—все це іде на піклування про бідних, а також на забезпечення діяльності і заходів Церкви”.

Що заважає нам давати більш щедри пожертвування від посту, як ми віддавали б надлишки за принципом об'єднаного товариства? Нічого, крім нас самих.

Більше того, під час існування об'єднаного товариства у нас була комора єпископа, в якій ми збирали продукти і з якої надавалася допомога бідним і нужденним. За планом благополуччя у нас також є комора єпископа, що використовується для таких самих цілей [in Conference Report, Oct. 1942, 57–58]” (in Conference Report, Apr. 1966, 100).

Запитайте:

- Як сплата десятини і пожертвувань готує нас жити за законом посвячення?
- Скільки ви можете віддати як пожертвування від посту?
- На які пожертвування в наш час утримується комора єпископа? (Відповіді повинні бути такими: пожертвування від посту та інші пожертвування на програму благополуччя).

Скажіть, що в місцевостях, де Церква має глибоке коріння, єпископи мають доступ до справжніх складів, де зберігаються продукти і предмети побуту. В Церкві також є бюро з працевлаштування, магазини економних покупок, консервні заводи, консультаційні послуги і послуги з усиновлення, до яких може звернутися єпископ, щоб допомогти нужденним. У ширшому розумінні слово *комора* означає всі пожертвування членів Церкви для допомоги іншим. Поділіться таким висловлюванням:

“За організаційною формою та функціонуванням комора може бути настільки простою чи складною, наскільки цього вимагають обставини. Вона може бути списком можливих варіантів служіння, коштів на рахунок, їжі в коморі або товарів у споруді. Комора встановлюється тоді, коли віддані члени Церкви віддають єпископу свій час, таланти, вміння, співчуття, матеріальні цінності і кошти, щоб піклуватися про бідних і будувати царство Боже на землі.

Тому Господня комора існує в кожному приході”
(*Providing in the Lord's Way*, 11).

Нехай учні по черзі читають по одному віршу з Учення і Завіти 104:1–18. Нехай вони знайдуть принципи, що стосуються піклування про бідних. Під час обговорення ви можете скористуватися такими запитаннями:

- Вірші 1, 11. Чому для того, щоб піклуватися про бідних, слід організувати себе?
- Вірші 11–13. Що таке управління? (Відповідальність, дана Господом, піклуватися про щось, що належить Йому). Які обов'язки дає нам Господь в наш час? (Відповіді можуть бути такими: на роботі, в сім'ї, в церковних покликаннях). Як ми повинні направляти їх у служінні бідним?
- Вірші 14–15. Що кажуть ці вірші про наше майно?
- Вірші 17–18. Як Господь слідкує за тим, щоб про всіх людей належним чином піклувалися?

Попросіть учнів подумати про те, яку професію вони хотіли б мати (наприклад, лікар, фермер, домогосподарка, вчитель, будівельник), і нехай кілька учнів поділяться з класом, що вони виберуть. Скажіть учням: Уявіть, що ви завершили навчання і тепер працюєте в

обраній професії. Чим (наприклад, інструментом, часом, талантами, коштами) би ви могли пожертвувати, щоб допомогти людям в таких ситуаціях:

- Чоловік втрачає роботу і не може сплатити за рахунками.
- Молода мати гине в аварії. Батько страждає психологічно і не знає, як впоратися з чотирма маленькими дітьми.
- Єдина в сім'ї машина ламається, і в сім'ї немає коштів полатити її.
- До вашого району переїздить нова сім'я. Їхній будинок потребує серйозного ремонту, який вони не можуть дозволити собі.

Прочитайте історію “Програма благополуччя в приході—”*Mein Bruder*” у додатку (с. 314), яка проілюструє застосування принципів з Учення і Завітів 104.

Швидко прочитайте вірші 25, 31, 33, 35, 38, 42, 46 і знайдіть фрази, які зустрічаються в кожному вірші. Запитайте:

- Які благословення обіцяні цим людям, якщо вони будуть відданими?
- Як ми можемо бути відданими в обов'язках, які нам дав Господь?
- Як благословення, про які говориться в цих віршах, можуть стосуватися нас сьогодні?

Запропонуйте учням згадати, чим їх благословив Господь. Заохочуйте їх використовувати ці благословення, щоб піклуватися про людей і служити їм.

Учення і Завіти 104:78–83. Господь заповідає нам виплачувати борги й уникати рабства боргу.
(15–20 хвилин)

Попросіть двох учнів стати перед класом. Попросіть клас уявити собі, що перший учень позичив “круглу” суму в іншого. Запитайте першого учня:

- Тобі сподобалося брати гроші в борг? Чому так або ні?
- Які в тебе почуття до тих, кому ти винен гроші?

Запитайте другого учня:

- Тобі сподобалося позичати гроші? Чому так або ні?
- Які в тебе почуття до тих, хто винен тобі гроші?
- Що б ти відчув, якби тобі зовсім не повернули позичених грошей?

Запитайте учнів:

- Як працює відсоток на позику?
- Як збільшення суми може вплинути на людей, які беруть в борг?

Поділіться такими розрахунками:

- Відсоток за користування кредитом в 100 тисяч долларів під 9% річних на 30 років становитиме 189 тисяч

долларів. Загальна сума виплат становитиме понад 289 тисяч долларів.

- Відсоток за користування кредитом в 20 тисяч долларів під 10% річних на 6 років становитиме 6,5 тисяч долларів.
- Якщо ви перевищуєте витратну частину балансу кредитної картки на 1800 долларів, відсоток кредитування за якою становить 19,6%, і робите виключно мінімальні щомісячні внески, то в залежності від умов використання картки на погашення кредиту у вас можуть піти десятиліття, а сума відсотку може становити кілька тисяч долларів.

Прочитайте Учення і Завіти 19:35; 64:27; 104:78 і знайдіть, що радить Господь стосовно боргів. Запитайте: Чому це важлива порада? Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі:

Президент Дж. Рубен Кларк молодший під час проведення конференції в квітні 1938 року, сказав з цієї кафедри: “Як тільки ви взяли в борг, то відразу ж процент невідступно переслідує вас щохвилини вдень і вночі; ви не можете уникнути його чи прослизнати непомітно повз нього; ви не можете прогнати його, він не прислухається ні до благань, ні до вимог, ні до наказів; і як тільки ви станете на його шляху чи перейдете йому дорогу, чи ухилитесь від того, щоб задовольнити його вимоги, він знищить вас” (in Conference Report, Apr. 1938, 103).

З цієї кафедри Президент Гебер Дж. Грант неодноразово говорив на цю тему. Він сказав:

Якщо є щось, що може принести спокій і задоволення в людське серце, у сім'ю, так це життя за своїм достатком. І якщо є щось нестерпне, бен-тежне і гнітюче, так це мати борги і зобов'язання, які неможливо задовольнити” (*Gospel Standards*, comp. G. Homer Durham [1941], 111).

Я наполягаю, ... щоб ви переглянули свій фінансовий стан. Я наполягаю на тому, щоб ви були скромні у своїх видатках; дисциплінують себе, аби уникати боргу наскільки це можливо. Сплачуйте борги відразу, як тільки зможете, і звільняйтеся від тягаря” (in Conference Report, Oct. 1998, 71–72; or *Ensign*, Nov. 1998, 53–54).

Прочитайте Учення і Завіти 104:78–83 і знайдіть настанови Господа до членів об'єднаного товариства щодо того, як вибратися з боргів. Запитайте:

- Як старанність, смирення і молитва можуть допомогти людині позбавитися боргів?
- Чому комусь буде потрібно, щоб серце їхнього кредитора пом'якшилося?
- На кого ми повинні покладатися, щоб перемогти борг?

- Як ці ж принципи можуть допомогти вам уникнути боргів?

Свідчіть про те, яке це благословення не мати боргів. Зауважте, що Церква є для нас гідним прикладом у тому, що стосується грошей. По-перше, Церква не позичає грошей. По-друге, Церква заощаджує частину свого доходу. Президент Гордон Б. Хінклі стверджував:

“У фінансовій діяльності Церкви ми дотримувалися двох основних і незмінних принципів: по-перше, Церква завжди існуватиме в межах своїх коштів. Вона не витратить більше, ніж отримує. По-друге, встановлений відсоток всього доходу ми заощаджуємо для створення резервів, так би мовити, на “чорний день”.

Роками Церква вчила своїх членів принципу створення резервів їжі, а також заощадження, щоб протистояти несподіваним ситуаціям. Ми лише намагаємося дотримуватися тих самих принципів на рівні всієї Церкви” (in Conference Report, Apr. 1991, 74; or *Ensign*, May 1991, 53–54).

Учення і Завіти 105

Вступ

“Табір Сіону був офіційно організований в Нью-Портеджі, штат Огайо, 6 травня 1834 року. Остаточно в ньому нараховувалося 207 чоловіків, 11 жінок та 11 дітей, яких пророк розділив на загони по 10 і по 50, доручивши кожному загону вибрати собі керівника. За 45 днів вони пройшли разом до округу Клей, штат Міссурі, відстань у понад 1000 миль [більше 1600 км]. Вони йшли так швидко, як тільки могли за таких складних умов.

В таборі великий наголос ставився на духовності та виконанні заповідей. Пророк часто вчив доктринам царства. Він говорив: “З нами був Бог, і Його ангели йшли перед нами, і віра нашого невеличкого загону була непохитною. Ми знаємо, що нашими супутниками були ангели, адже ми бачили їх” [*History of the Church*, 2:73].

18 червня табір прийшов до меж округу Клей, штат Міссурі. Однак губернатор Міссурі, Деніел Данклін, не стримав свого обіцяння допомогти армії святих відновити у правах членів Церкви, яких вигнали з їхніх домівок. Для деяких учасників походу невиконання цієї військової місії було останнім випробуванням їхньої віри. Розчаровані й злі, вони відверто повставали. Внаслідок цього пророк попередив їх, що Господь пошле на них нищівний бич. Невдовзі по табору прокотилася страшна

епідемія холери. В результаті третина табору захворіла, включаючи Джозефа Сміта, а 14 учасників табору згодом померли” (*Our Heritage: A Brief History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [1996], 27–28). (Потім пророк Джозеф Сміт говорив Бригаму і Джозефу Янгам: “Брати, я бачив чоловіків, які помирали від холери в нашому таборі; і Господь цьому свідок—якщо я отримаю місце в такому сяючому палаці, як вони, мені більшого й прожити годі” [*History of the Church*, 2:181 n]).

На початку липня учасники походу були з честю звільнені пророком. Подорож дала зрозуміти, хто стоїть на боці Господа і хто гідний служити на провідних посадах. Потім пророк говорив про підсумок походу: “Бог не хотів, щоб ви воювали. Він не міг організувати Своє царство з дванадцятьма чоловіками, які повинні відкрити двері народам землі до євангелії, і семидесятьма, які мають під їхнім керівництвом іти за ними, якби не вибрав їх з числа тих чоловіків, які були готові покласти життя і які принесли такі ж жертви, як і Авраам” [in Joseph Young Sr., *History of the Organization of the Seventies* (1878), 14]” (*Our Heritage*, 29).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь призупинив повне застосування закону посвячення. Сіон буде встановлений знов лише тоді, коли святі житимуть за цілестіальним законом (див. УЗ 105:1–13, 18–19; див. також УЗ 12:6–9).
- Ті, хто віддано зносять страждання, отримають благословення знання, досвіду й віри (див. УЗ 105:6, 10, 18–19; див. також 2 Нефій 2:1–2).
- Господь зміцнює праведних і допомагає їм Своєю силою долати ворогів (див. УЗ 105:14–15, 27–30; див. також Ісус Навин 10:12–14; Ісаїя 49:25).
- Ми не повинні хвалитися своєю вірою і добрими вчинками. Якщо ми будемо смиренні і слухняні Господу, то здобудемо прихильність людей світу і житимемо в мирі (див. УЗ 105:23–27, 38–40; див. також Алма 38:10–12).
- Закон посвячення не буде практикуватися в Церкві повністю, поки не буде викуплено Сіон і побудовано Новий Єрусалим (див. УЗ 105:34).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 141–151.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 257–261.

Запропонований хід уроку

Фільм 15, “Табір Сіону” (21:45), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви” можна

використати як допомогу у викладанні Учення і Завітів 101–105 (див. *Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”*, де знаходяться поради для вчителя).

Учення і Завіти 105. Господь зміцнює праведних і допомагає їм Своєю силою долати ворогів. Він благословляє тих, хто терпеливі у випробуванні. (30–35 хвилин)

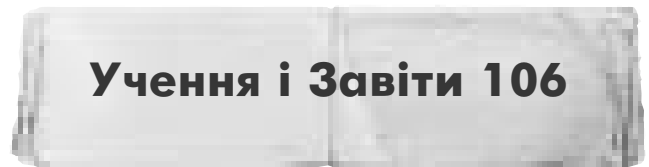
Прочитайте 1 Коринтянам 1:25–27 і запитайте:

- Чому Бог обирає для звершення Своєї роботи людей, яких світ вважає слабкими і пересічними?
- Як підтверджує цей принцип історія про Давида і Голята? (Див. 1 Самуїлова 17:41–47).
- Прочитайте Судді 7:1–7. Що ми для себе знаходимо в історії про армію Гідеона?
- Прочитайте Учення і Завіти 103:30–34. Чим збирання Табору Сіону відрізнялося від збирання Гідеонової армії?

Прочитайте учням вступ до розділу 105, наведений вище (сс. 186–187), і попросіть учнів назвати, які цілі переслідував Господь, організовуючи Табір Сіону. (Див. також висловлювання старійшини Делберта Л. Стейплі в історичному оповіданні до розділу 105 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* p. 258).

Розділіть учнів на три групи. Дайте кожній групі одне з наведених далі завдань. Коли вони виконають його, нехай один з кожної групи розповість класу, що вони дізналися.

1. Прочитайте Учення і Завіти 105:1–6 і назвіть причини, чому Господь не викупив Сіон саме тоді. Прочитайте Учення і Завіти 12:6–9, 14:6–7. Що Господь очікує від Своїх святих сьогодні? Які благословення отримають люди, які живуть за цілестіальними законами?
2. Прочитайте Учення і Завіти 105:7–13, 16–19 і скажіть, чого чекав Господь від членів Своєї Церкви. Якби учасники Табору Сіону або всі члени Церкви виправдали ці сподівання, які благословення вони могли б отримати? Чого з цього Господь чекає від нас?
3. Прочитайте Учення і Завіти 105:14, 26–27, 31–41 і вкажіть вірші, які свідчать, що зрештою Господь викупить Сіон. Що очікується від нас до того, як це станеться? Як нам краще виконувати пораду, дану в цих віршах?

Вступ

У розділі 106 Господь заповідав Уоррену Каудері “здіймати свій голос, і попереджати людей” (в. 2) і похвалив за

те, що той “відділився від хитрощів людських” (в. 6).
У цьому одкровенні Господь попереджав святих:

“Пришестя Господа наближається, і воно застане світ,
наче злодій вночі—

Отже, підпережіть свої стегна, щоб ви могли бути дітьми
світла” (вв. 4–5).

Президент Н. Елдон Теннер, тоді радник в Першому
Президентстві, дав подібну пораду святим наших часів:

“Ми, носії священства, повинні першими подавати при-
клад світові щодо того, що стосується покаяння в гріхах,
прощенні інших і виконанні заповідей Бога. Ми повинні
допомогти світові підготуватися до Другого пришестя
нашого Спасителя. Не будьмо, як народ за часів Ноя або
як нерозумні діви. Вони не підготувалися, бо не знали,
коли хлинуть повені або прийде Наречений.

Ми повинні підготуватися зараз, і як читаємо в Матвії:
“Тож пильнуйте, бо не знаєте, котрого дня прийде
Господь ваш. Тому будьте готові й ви” (Матвій 24:42,
44)” (in Conference Report, Oct. 1977, 66; or *Ensign*, Nov.
1977, 44–45).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Якщо ми ділимося євангелією, то краще готуємо себе до Другого пришестя Господа (див. УЗ 106:1–5; див. також 1 Солунянам 5:1–14; УЗ 88:81–85).
- Господні благословення залежать від старанності, з якою ми виконуємо Його заповіді (див. УЗ 106:6–8; див. також УЗ 130:20–21).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, р. 261.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 106. Господні благословення залежать від старанності, з якою ми виконуємо Його заповіді. (10–15 хвилин)

Попросіть кількох учнів назвати людину в їхній школі, яка найімовірніше:

- Стане керівником вашої країни
- Стане відомим актором або спортсменом
- Подорожуватиме навколо світу
- Стане надзвичайно заможною

Обговоріть наведені далі запитання:

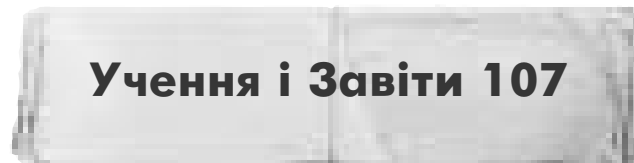
- Чому немає ніяких гарантій, що все це станеться?
- Від чого найбільше залежить те, чого ви досягаєте в житті?

- Яку роль відіграє Господь у ваших життєвих досягненнях?

Напишіть на дошці заголовки: *Заповіді і Благословення*. Нехай учні уважно прочитають розділ 106 і знайдуть інформацію, що підійде під кожний із заголовків. Запитайте:

- Чому проповідання євангелії є “високим і святим покликанням”? (в. 3).
- Що означає “підпережіть свої стегна” (в. 5)? (Підготуйтеся, налаштуйтеся на роботу).
- Як ви можете підготуватися до Господньої роботи?
- Зверніть увагу на слова “поклонилися Моєму скіпетру” у вірші 6. Як ця фраза може стосуватися благословень, про які йдеться у вірші 8?
- У чому полягає важливість умови *якщо* у вірші 8? Як цей принцип стосується нас?

Прочитайте та обговоріть коментар до Учення і Завіти 106:8 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 261). Свідчіть учням, що Господь приготував для кожного з нас багато благословень, але, щоб отримати їх, ми повинні залишатися відданими Йому.

Вступ

Старійшина Джон А. Уїдтсоу, тоді член Кворуму дванадцятьох, назвав розділ 107 “одкровенням, що є одним з найбільш дивовижних документів у розпорядженні людини. Воно абсолютно унікальне; другого такого немає. Воно просто і зрозуміло розповідає про організацію кворумів священства, про взаємозв'язки кворумів, окреслює суддівську систему в Церкві і подає прекрасну картину ранньої історії священства. Я сумніваюся, що будь-який інший такий документ, такий короткий, такий небагатослівний, лежить в основі будь-якої великої людської інституції.

Він настільки об'ємний за змістом і невеликий за обсягом, настільки величний і простий, що у нас до цього часу не виникало жодного бажання, щоб він був більш повним” (in Conference Report, Apr. 1935, 80).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Священство—це влада діяти від імені Бога. Священство розділяється на дві частини: Мелхиседекове священство й Ааронове священство (див. УЗ 107:1–6, 14; див. також УЗ 84:14–18, 25–26).

- Мелхиседекове священство зберігає за собою право верховенства (владу очолювати) та ключі всіх духовних благословень Церкви (див. УЗ 107:7–12, 18–19).
- Ааронове священство має ключі служіння ангелів і повноваження виконувати зовнішні обряди євангелії (див. УЗ 107:13–17, 20; див. також УЗ 13).
- Господь організував три керівні кворуми для управління Церквою: Перше Президентство, Кворум Дванадцятьох Апостолів і Кворум сімдесятників. Вони підтримуються вірою та молитвами Церкви. Вони повинні приймати рішення в єдності й праведності (див. УЗ 107:21–35, 38).
- Господь призначив чинів очолювати різні кворуми священства. Він заповідає кожному такому провідникові вивчати свій обов'язок і бути вірним (див. УЗ 107:21–39, 58–100).
- Кворум Дванадцятьох Апостолів тримає ключі, необхідні для управління Церквою та реорганізації Першого Президентства, коли помирає Президент Церкви (див. УЗ 107:22–24).
- Господь покликав слуг у кожному розподілі часів і давав їм владу священства, щоб вони направляли Його роботу на землі (див. УЗ 107:40–57; див. також УЗ 84:6–18).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 154–155.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 262–269.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 107:1–20. Священство—це влада діяти від імені Бога. Мелхиседекове священство зберігає за собою право верховенства (владу очолювати) та ключі всіх духовних благословень Церкви. Ааронове священство має ключі служіння ангелів і повноваження виконувати зовнішні обряди євангелії. (20–25 хвилин)

Дайте кожному учневі аркуш з вправами “Священство” (УЗ 107), що знаходиться в додатку (с. 315). Попросіть їх уважно прочитати Учення і Завіти 107:1–20 і знайти відповіді на запитання. Коли вони виконають вправу, перевірте відповіді усім класом і обговоріть їх. (У запитанні 6 “зовнішні обряди”—це хрищення, благословення і рознесення причастя).

Попросіть одного з юнаків поділитися свідченням про священство і розповісти, як його священство зміцнило і благословило його. Попросіть когось із молодих жінок поділитися свідченням про священство і сказати, чому воно є важливим для неї.

Учення і Завіти 107:21–38. Господь організував три керівні кворуми для управління Церквою: Перше Президентство, Кворум Дванадцятьох Апостолів і Кворум сімдесятників. Вони підтримуються вірою та молитвами Церкви. Вони повинні приймати рішення в єдності й праведності. (20–25 хвилин)

Примітка: ви можете розповісти про життя кожного члена Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів під час серії духовних вечорів. Ви можете показати їхні фотографії і назвати імена, поділитися уривками з Писань, які вони зачитували на конференції, прочитати класу їхнє свідчення або допомогти учням вивчити їхні імена.

Програйте аудіозапис промови або співу відомої людини, і нехай учні вгадають, хто це. Програйте ще кілька голосів, одним з яких є голос члена Першого Президентства або Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і подивіться, чи зможуть учні ототожнити їх. (Якщо немає аудіозаписів, ви можете показати фотографії відомих людей, у тому числі й фотографії Братів, і нехай учні впізнають їх). Запросіть учнів подумати, наскільки добре вони знають церковних керівників порівняно з зірками естради, спорту чи екрану.

Покажіть найбільш сучасні фотографії Першого Президентства, Кворуму Дванадцятьох Апостолів та Першого кворуму сімдесятників (вони друкуються в травневих і листопадових номерах *Ліяґони*). Обговоріть наведені далі запитання:

- Як би ви себе відчували, якби зустріли одного з Генеральних авторитетів? Чому?
- Хто обрав цих чоловіків вести Церкву?
- Чому важливо виконувати те, що вони кажуть?

Прочитайте Учення і Завіти 107:21–26 і запитайте:

- Який вірш розповідає про Перше Президентство? (Вірш 22).
- Які вірші розповідають про Кворум Дванадцятьох Апостолів? (Вірші 23–24).
- Які вірші розповідають про Перший кворум сімдесятників? (Вірші 25–26).
- Як розуміти, що члени цих кворумів мають “рівні повноваження”? (Вірші 24, 26; див. коментар до УЗ 107:22–26 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* р. 264).
- Як, згідно з віршем 24, Господні принципи організації гарантують те, що Церква ніколи не залишиться без уповноваженого керівництва?

Щоб відповісти на це запитання, поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Девіда Б. Хейта з Кворуму дванадцятьох:

“У 1835 році Господь дав щодо цього питання одкровення, яке впроваджує порядок наступництва. В одкровенні зазначено, що Кворум Дванадцятьох Апостолів за повноваженням є рівним до Першого Президентства органом (Див. УЗ 107:24). Це означає, що коли Президент Церкви помирає, Перше Президентство розпускається, а Кворум дванадцятьох автоматично стає головуючим органом Церкви. Таку модель було впроваджено зі смертю першого Президента Церкви, Джозефа Сміта.

Цей божественно явлений через одкровення порядок організації нового Першого Президентства Церкви—одкровення від Господа і підтримка народом—застосовується і в наш час. Перше Президентство повинно бути “підтримано довірою, вірою та молитвою церкви” (УЗ 107:22)” (in Conference Report, Apr. 1986, 8; or *Ensign*, May 1986, 8).

Напишіть на дошці такі заголовки: *Обов'язки Першого Президентства*, *Обов'язки Кворуму Дванадцятьох Апостолів*, *Обов'язки Кворуму сімдесятників* та *Наші обов'язки*. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 90:12, 14–16; 107:21–35, 78, 91–92 і знайдуть, що очікує Господь від цих кворумів і від нас—як ми повинні підтримувати їх. Знахідки учнів запишіть під відповідними заголовками. Наведені далі запитання можуть допомогти вам провести обговорення:

Обов'язки Першого Президентства

- Які є обов'язки у Першого Президентства?
- Які ви можете навести приклади того, як вони виконують свої обов'язки?

Обов'язки Кворуму Дванадцятьох Апостолів

- Що означає бути особливим свідком? (Див. в. 23; див. також коментар до УЗ 107:23 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 р. 264).
- Кому члени Кворуму дванадцятьох несуть свідчення?
- Які у вас були відчуття, коли ви чули свідчення цих чоловіків?

Обов'язки Кворуму сімдесятників

- Де повинні свідчити сімдесятники?
- Скільки сьогодні кворумів сімдесятників? (*Примітка*: станом на 1997 рік—п'ять).

Наші обов'язки

- Що ви можете зробити, щоб краще підтримувати керівників Церкви? (Див. в. 22).
- Чому важливо підтримувати наших керівників Церкви?

Учення і Завіти 107:21–39, 58–100. Господь призначив чинів очолювати різні кворуми священства. Він заповідає кожному такому провідникові вивчати свій обов'язок і бути вірним. (40–50 хвилин)

Дайте учневі повітряну кульку. Нехай він надує її, прицілиться в якусь точку на стіні і спробує потрапити в неї кулькою, відпустивши її. Запитайте учнів, як цей приклад може стосуватися спрямованості кворуму священства або класу Товариства молодих жінок без керівника.

Протягніть нитку або леску через соломинку. Натягніть нитку від точки на стіні до протилежної стіни. Надуйте кульку, прикріпіть її клейкою стрічкою до соломинки і відпустіть. Запитайте, як цей приклад може стосуватися кворуму або класу, в якому є керівник. Запитайте: Як підготовлений, натхнений керівник може допомогти учням досягати своїх цілей?

Дайте кожному учневі розібрати один з чинів з доданої таблиці. Нехай вони уважно прочитають відповідні вірші з Учення і Завіти 107 і знайдуть обов'язки цього чину.

Чин	Вірші
Президент Церкви	21–22, 65–67, 91–92
Член Першого Президентства	21–22, 27–32, 79–84
Апостол	23–24, 27–33, 35, 39, 58
Сімдесятник	25–32, 34, 93–97
Єпископ	61, 68–78, 87–88
Президент кворуму старійшин	60, 89–90
Президент кворуму вчителів	62–63, 86
Президент кворуму дяконів	62–63, 85

Нехай учні розкажуть про обов'язки того чину, розібратися в якому їм було доручено. Якщо хтось із учнів служив у президентстві кворуму, ви можете попросити їх розповісти про обов'язки цього чину.

Прочитайте вірші 99–100. Свідчіть про те, наскільки важливо, щоб керівники священства вивчали свої обов'язки і жили гідно.

Учення і Завіти 107:40–57. Господь покликав слуг у кожному розподілі часів і давав їм владу священства, щоб вони направляли Його роботу на землі. (15–20 хвилин)

Обговоріть з учнями такі запитання:

- Хто з вас брав участь у сімейній нараді?
- Що відбувається на зборах сімейної ради?

- Хто веде обговорення?
- У чому мета сімейних нарад?
- Коли ще ваші батьки навчали і направляли вас?
- Коли вас направляють і наставляють ваші керівники священства?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 107:53–56 і скажуть, нарада якої сім'ї описується. Запитайте:

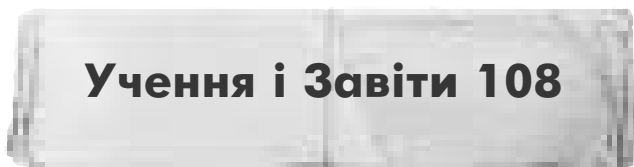
- Кого було запрошено?
- Коли відбувалися ці збори?
- З якою метою Адам скликав свою сім'ю перед своєю смертю?
- Як Адам проголосив пророцтва на тих зборах?

Нехай учні продивляться вірші 40–52, запитайте:

- Що ще зробив Адам для праведних нащадків чоловічої статі за свого життя?
- Чому так важливо знати, що вони отримали священство від людини, яка мала належне повноваження передати його?
- Як пов'язані цей вірш і п'яте уложення віри?

Запитайте когось із юнаків, хто отримав священство:

- Хто висвятив тебе?
- Що ти відчував, коли отримував священство від рук уповноважених слуг Божих?
- Що ця влада дозволяє тобі робити?

Вступ

Наступного після Різдва 1835 року дня до Джозефа Сміта прийшов Лайман Шерман, відданий член Церкви. Лайман сказав пророку: “Я відчув спонукання повідомити вас про свої почуття і бажання, і мені було обіцяно, що я отримаю одкровення, яке скаже мені про мої обов'язки” (*History of the Church*, 2:345). У розділі 108 Господь сказав Лайману, що через його послухність спонуканню, “твої гріхи прощено тобі” (в. 1). Потім Господь сказав йому: “Нехай твоя душа заспокоїться щодо твого душевного стану. Тебе буде згадано з першими з Моїх старійшин. Я з тобою, щоб благословити тебе і визволити тебе навіки” (вв. 2, 4, 8).

Старійшина Джозеф Б. Віртлін учив:

“Отвори небесні навстіж відчинені для відданих і праведних; ніщо не зачинає їх швидше, ніж непослух. Негідна людина не може мати повноцінного доступу до явленої істини.

Щоб відчинити отвори небесні, ми повинні привести свою волю у відповідність з волею Бога. Старанна, витривала слухняність Божим законам—це ключі, якими відчиняються небесні отвори. Слухняність дає нам можливість бути чутливими до розуму і волі Господа” (in *Conference Report*, Sept.–Oct. 1995, 101; or *Ensign*, Nov. 1995, 75–76).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь прощає тим, хто з готовністю слухається голосу Духа (див. УЗ 108:1–2; див. також Мосія 26:21–23).
- Члени Церкви отримують від Господа “надзвичайно великі благословення”, коли вони укладають з Ним завіти і виконують їх (див. УЗ 108:3–6; див. також Мосія 5:5–7; УЗ 54:6).
- Святі повинні зміцнювати одне одного молитвою, спілкуванням і добрими ділами (див. УЗ 108:7–8; див. також Лука 22:32; 2 Коринтянам 1:3–4; Галатам 6:1; УЗ 81:5).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 269–270.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 108. Члени Церкви отримують від Господа “надзвичайно великі благословення”, коли вони укладають з Ним завіти і виконують їх. (15–20 хвилин)

Покажіть зображення Ісуса Христа і скажіть учням уявити, наче вони проходять з Ним співбесіду. Запитайте, що з наведеного далі вони найбільше хотіли б почути з вуст Спасителя:

- “Твої гріхи прощено тобі” (УЗ 108:1).
- “Нехай твоя душа заспокоїться щодо твого душевного стану” (в. 2).
- “Тебе буде благословенно надзвичайно великими благословеннями” (в. 3).
- “Я з тобою, щоб благословити тебе і визволити тебе навіки” (в. 8).

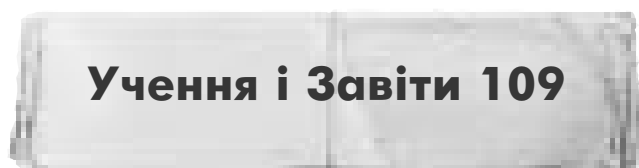
Нехай учні обґрунтують свій вибір. Запитайте їх, що вони можуть зробити, щоб отримати від Господа такі благословення.

Скажіть, що Господь дав Лайману Шерману, відданому члену Церкви, всі ці обіцяння. Нехай учні прочитають розділ 108 і позначать настанови Господа, приймаючи які ми можемо отримати ці благословення. Під час обговорення ви можете скористуватися такими запитаннями:

- Як люди опираються голосу Господа? (Ігноруючи поради Його слуг).

- Порівняйте 2 Нефій 1:23 з Учення і Завіти 108:3. Як людина може “встати”?
- Що таке “клятви”? (в. 3). Чим вони схожі на завіти?
- Що означає бути “більш обачливим у дотриманні” клятв?
- Які благословення варті того, щоб їх “чекати терпеливо”? (в. 4). (Відповіді можуть бути такими: храмові обряди, одкровення, освячення).
- Як ви можете “зміцнювати своїх братів”? (в. 7).

Прочитайте перший абзац вступу до розділу 108, наведеного вище. Обговоріть, як слухняність Лаймана Шермана особистому одкровенню привела його до цих благословень. Свідчіть учням, що вони можуть отримувати такі ж благословення завдяки своїй слухняності Господу. Поділіться висловлюванням старійшини Джозефа Б. Віртліна, вміщеному у вступі до розділу 108.

Учення і Завіти 109

Вступ

27 грудня 1832 року Господь заповідав святым в Кертленді: “Встановіть дім, саме дім молитви, дім посту, дім віри, дім навчання, дім слави, дім порядку, дім Бога” (УЗ 88:119). Будівництво храму почалося в червні 1833 року. Через майже три роки великих жертв часом і майном святі в березні 1836 року завершили будівництво. Пророк освятив храм 27 березня, прочитавши молитву, записану в Ученні і Завітах 109, яку отримав до того через одкровення. Ця молитва стала зразком для молитви освячення інших храмів.

Президент Гордон Б. Хінклі, коли був радником у Першому Президентстві, розповідав, чому святі з готовністю жертвують на будівництво храмів:

“Кожен храм Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів є вираженням свідчення цього народу про те, що Бог, наш Вічний Батько, живе, що Він має план, як благословити Своїх синів і дочок з усіх поколінь, що Його Улюблений Син, Ісус Христос, Який народився у Віфлеємі іудейському і був розп’ятий на хресті на Голгофі, є Спасителем і Викупителем світу, чия спокутна жертва відкриває можливість здійснення того плану у вічному житті кожного, хто приймає євангелію і живе за нею. Кожен храм, великий він чи малий, старий чи новий, є вираженням нашого свідчення, що життя після смерті є таким же реальним і певним, як і життя на землі. В храмах не було б потреби, якби людський дух і душа не були вічними. Кожен обряд, що виконується в цих священних будинках, є вічним за своїми наслідками.

В цих храмах проявляється сила запечатувати на небесах те, що запечатано на землі. Кожен з нас підвладний смерті на землі. Але завдяки вічному плану, який став можливим завдяки Викупителю, всі можуть дістатися слави, безмежно прекраснішої, ніж будь-що найкраще в цьому житті.

Тому святі перших поколінь так старалися, проявляли таку віру, щоб побудувати дім, гідний бути посвяченим Богу, нашому Вічному Батьку, та Його Улюбленому Сину, Господу Ісусу Христу. В цьому була мета будівництва храмів [у ранні дні Церкви], а також будівництва всіх наступних храмів” (in Conference Report, Apr. 1993, 91–92; or *Ensign*, May 1993, 74).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Святі виконали заповідь Господа і побудували храм у Кертленді. Як і всі храми Бога, Кертлендський був посвячений владою священства (див. УЗ 109:1–4; див. також УЗ 88:119).
- Храми будуються завдяки жертвам святих, щоб мати місце, де Ісус Христос міг би “явити Себе Своему народові” (УЗ 109:5; див. також УЗ 97:15–17; 124:26–27).
- Храми—це місця, де святі можуть відчуті присутність і силу Господа, шукати мудрості, відчуті повноту Святого Духа і організуватися відповідно до Божих законів (див. УЗ 109:6–16; див. також УЗ 124:36–41).
- Люди, які праведно вклоняються в храмі, знаходять милість в очах Господа, здобувають захист від своїх ворогів і звільняються від вироків Бога, які пролянуть на злочестивих в останні дні (див. УЗ 109:20–26, 45–46; див. також УЗ 97:15–25).
- Божі слуги беруть на себе в храмі Його ім’я, силу і захист, щоб проголошувати євангелію всім Його дітям і підготувати їх до Його Другого пришествя (див. УЗ 109:15, 22–23, 35–41; див. також УЗ 38:38; 43:15–16).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 162–168.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 270–174.

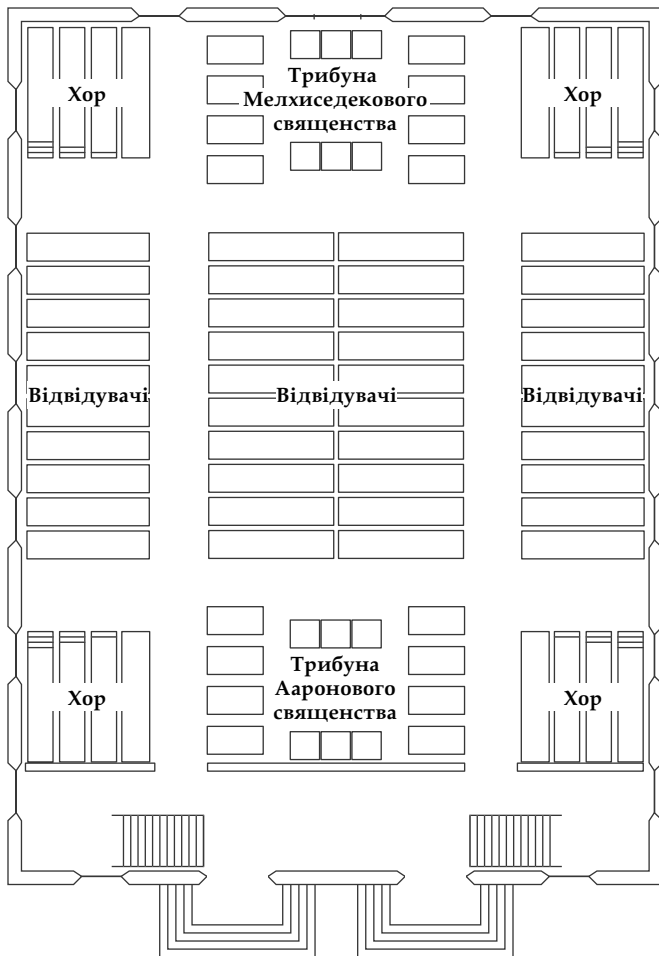
Запропонований хід уроку

 Фільм 16, “Обдаровані силою” (12:20), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви” можна використати як допомогу у викладанні Учення і Завітів 109 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

Учення і Завіти 109:1–5. Святі виконали заповідь Господа і побудували храм у Кертленді. Як і всі храми Бога, Кертлендський був посвячений владою священства. (25–30 хвилин)

Підготуйте класну кімнату до початку заняття відповідно до доданого плану, що оснований на плані Кертлендського храму. (Або намалуйте план на дошці).

План першого поверху Кертлендського храму

Вивісьте кілька ілюстрацій храмів останніх днів. Запитайте у учнів, чи був хтось із них на дні відкритих дверей або освяченні храму. Якщо є такі, запросіть їх поділитися подіями і почуттями. Запитайте:

- Звідки беруться кошти на будівництво храмів? (З десятини та інших пожертвувань).
- Чим жертвують святі для будівництва храмів?

Покажіть ілюстрацію Кертлендського храму (див. Набір ілюстрацій “Евангелія в мистецтві”, 500). Наведіть приклад жертви, яку приносили перші святі для будівництва Кертлендського храму (див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 162–164).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 109:1–5 і позначать цілі, заради яких було збудовано Кертлендський храм. Обговоріть наведені далі запитання:

- Навіщо перші святі побудували Кертлендський храм?
- Чому будівництво цього храму саме по собі було жертвою?
- Які благословення хотіли отримати святі, щоб їхні жертви були вартими того? (“Щоб Син Людини міг мати місце, де явити Себе Своєму народові” [в. 5]).

Запитайте учнів, чому класна кімната виглядає саме так (або покажіть ілюстрацію на дошці). Поясніть, що вона впорядкована на кшталт інтер’єру Кертлендського храму. Скажіть учням: Уявіть, що ви присутні на освяченні Кертлендського храму.

- Наскільки завчасно ви прийшли б на освячення першого храму в цьому розподілі евангелії?
- Що б ви найбільше бажали побачити?
- Як би ви описали свої почуття, якби побачили Джозефа Сміта, що стоїть за кафедрою і веде службу освячення?

Поділіться детальнішою інформацією щодо освячення з *Church History in the Fulness of Times* (pp. 165–166). Нехай учні прочитають Учення і Завіти 109:35–37 і порівняють ці слова з Діяння 2:1–6. Запитайте:

- Про що молився пророк?
- Що б означало для вас побачити відповідь на цю молитву?

Нехай учні прочитають, що сталося того вечора під час зборів. Пророк Джозеф Сміт писав:

“Почувся шум, схожий на шум сильного вітру, і він наповнив храм, і всі присутні враз підвелися на ноги, зворушені невидимою силою; багато людей стали говорити [іншими] мовами і пророкувати; інші побачили славетні видіння; а я побачив, що храм був повний ангелів, і про це я сказав присутнім. Люди стали збігатися (почувши незвичайний звук у споруді і побачивши наче яскравий стовп вогню, що був над храмом) і були приголомшені тим, що там відбувалося” (*History of the Church*, 2:428).

Поділіться висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі, вміщеним у вступі до розділу 109, поданому вище. Завершіть, заспівавши або прочитавши слова гімну “Дух Божий” (*Гімни і дитячі пісні*, с. 28).

Учення і Завіти 109:5–9. Храми будуються завдяки жертвам святих, щоб мати місце, де Ісус Христос міг би “явити Себе Своєму народові”. (10–15 хвилин)

Покажіть ілюстрацію приватного або багатоквартирного будинку, або намалуйте їх на дошці. Попросіть учнів сказати, що звичайно відбувається в кожному будинку або в кожній квартирі (наприклад, там їдять, займаються домашніми справами, проводять сімейні вечори, дивляться телевізор). Покажіть ілюстрацію храму і попросіть учнів сказати, що відбувається у храмі (проводяться хри-

щення за померлих, запечатування до батьків, укладаються шлюби на вічність). Запитайте:

- Чим відрізняється дім Господа і ваш дім?
- Що ви можете зробити, щоб атмосфера у вашому домі була подібною до атмосфери у храмі?

Прочитайте Учення і Завіти 109:5–9 і обговоріть наступні запитання:

- Якою, згідно з віршем 5, є одна з причин будівництва храмів?
- Що ми можемо зробити, щоб “встановити ... дім Бога”? (в. 8; див. вв. 7–9).
- Що з цього також можна робити вдома?
- Як практичне застосування принципів у вірші 8 зробіть атмосферу вдома схожою на атмосферу в храмі?

Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Джозефа Б. Віртліна:

“Місцем виліковування більшості хвороб суспільства є домівки людей. Зміцнення домівок як фортець праведності для захисту від світу вимагає постійної роботи і старанності.

За планом спасіння *всі сім’ї* є дорогоцінним знаряддям в руках Господа, щоб спрямувати Його дітей до цілестіальної мети. Праведне шліфування безсмертної душі—це найвища робота, яку ми тільки можемо робити, а домівка—це місце якраз для цього. Щоб виконати цю вічну роботу, ми повинні зосередити свої домівки навколо євангелії. Коли навколо мир і гармонія, Святий Дух завжди буде поруч. Бурі лукавого можна зупинити на самому порозі наших домівок.

Господні норми будівництва храму також можна застосувати до створення духовної міцці наших сімей: “Організуйте себе; підготуйте все необхідне; і встановіть дім, саме дім молитви, дім посту, дім віри, дім навчання, дім слави, дім порядку, дім Бога” (УЗ 88:119). Чи прислухаємося ми до цієї поради Господа? Чи робимо ми те, чого Він просить? Нам варто постаратися створити свої сім’ї за цим планом, бо інакше вони приречені на провал” (in Conference Report, Apr. 1993, 85; or *Ensign*, May 1993, 69).

Учення і Завіти 109:10–28, 38–46. Храми—це місця, де святі можуть відчуті присутність і силу Господа, шукати мудрості, відчуті повноту Святого Духа і організуватися відповідно до Божих законів. Люди, які праведно вклоняються в храмі, знаходять милість в очах Господа, здобувають захист від своїх ворогів і звільняються від вироків Бога, які проллються на злочестивих в останні дні. (30–35 хвилин)

Покажіть учням логотип відомої компанії або талісман відомої спортивної команди. Запитайте:

- Кого або що представляє цей символ?
- Яке послання він передає?
- Чому ця компанія (або команда) вибрала саме цей символ своїм логотипом (або талісманом)?
- Який символ міг найкраще представити вашу особистість?

Напишіть на дошці наведене далі висловлювання Президента Говарда В. Хантера: “Я запрошую святих останніх днів: дивіться на храм Господній як на величний символ свого членства в Церкві” (in Conference Report, Oct. 1994, 8; or *Ensign*, Nov. 1994, 8). Запитайте учнів, як вони можуть зробити це.

Скажіть, що в молитві освячення Кертлендського храму пророк Джозеф Сміт попросив, щоб святим були дані особливі благословення, що стосуються храмового поклоніння. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 109:10–28, 38–46 і підкреслять кожне слово або фразу, які стосуються цих благословень. (Кілька прикладів можна знайти в коментарях до УЗ 109:10–60 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 271–272.)

Запитайте:

- Як ці благословення можуть вплинути на кожного з членів Церкви окремо?
- Які з цих благословень показують, як може проявитися у вашому житті Господня сила завдяки служінню в храмі?
- Які благословення є для вас найбільш потрібними або бажаними?
- Як ці благословення допомагають вам зрозуміти, чому Президент Хантер просив зробити храм величним символом нашого членства в Церкві?

Нехай учні знов продивляться вірші 10–28, 38–46. Цього разу нехай вони візьмуть у коло кожне слово або фразу, які кажуть, що ми повинні робити, аби отримати ці благословення. Нехай вони поділяться своїми думками під час обговорення таких запитань:

- Як ці благословення стосуються того, що ми повинні робити?
- Чи варті наших зусиль ці благословення? Чому?

Заохотьте учнів заробляти ці благословення, щодня живучи за євангелією.

Учення і Завіти 109:15, 22–23, 35–46, 50–80. Божі слуги беруть на себе в храмі Його ім’я, силу і захист, щоб проголошувати євангелію всім Його дітям і підготувати їх до Його Другого пришествя. (35–40 хвилин)

Обговоріть з учнями такі запитання:

- Чому пророк сказав, що кожен юнак повинен служити на місії?
- Чому так важливо, щоб усі побували у храмі?

Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Говарда В. Хантера: “Готуйте кожного місіонера до того, щоб він гідно увійшов до храму і щоб ця подія була навіть більш значущою, ніж отримання покликання на місію!” (“A Temple-Motivated People,” *Ensign*, Feb. 1995, 5). Запитайте: Чому Президент Хантер дав такі настанови?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 38:32–33; 105:11–12; 110:9. Запитайте:

- Що Господь хоче, щоб Його слуги отримали перед тим, як вони будуть навчати євангелії?
- Скількох людей, за словами Господа, торкнеться навчання тих, хто був обдарований силою в Господньому домі?
- Прочитайте Учення і Завіти 109:15, 22–23. Які благословення даються в храмі, що можуть допомогти місіонерам виконувати їхню роботу?
- Як ці слова з Писань стосуються бажання Президента Хантера зробити храм значущою справою в нашому житті?

Попросіть учнів продивитися Учення і Завіти 109:43–60. Нехай вони складуть список груп людей, про яких молився Джозеф Сміт, і скажуть, що він казав про кожну групу. Запитайте:

- Як євангелія може благословити людей в кожній з цих груп?
- Яка сила буде потрібна місіонерам, щоб вплинути на декого з цих людей?

Прочитайте вірші 72–76. Згідно з цими словами, до чого ми намагаємося підготувати світ?

- Як храм може допомогти і місіонерам, і наверненим підготуватися до Господнього пришествя?

Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Хантера:

“Всі наші зусилля в проголошенні євангелії, вдосконаленні святих і викупленні мертвих ведуть до святого храму. Це тому, що храмові обряди є вкрай важливими; без них ми не можемо повернутися до Божої присутності. Я заохочую кожного гідно відвідувати храм або готуватися до того дня, коли ви увійдете в цей святий дім, щоб пройти обряди й укласти завіти.

Дозвольте значенню, красі і миру храму повніше увійти до вашого буденного життя, щоб настав день Тисячоліття, той обіцяний час, коли вони “мечі свої перекують ... на лемеші, а списи свої—на серпи. Не підійме меча народ проти народу, і більше не будуть навчатись війни! ... [а попростують] в світлі Господньому!” (Ісаїя 2:4–5)” (in Conference Report, Oct. 1994, 118; or *Ensign*, Nov. 1994, 88).

Учення і Завіти 110

Вступ

Старійшина М. Рассел Баллард:

“Декілька років тому [ми з сім’єю] сиділи у Кертлендському храмі і намагалися уявити собі, які відчуття мали пророк Джозеф і Олівер Каудері, коли бачили у явленій істині “полум’яний престол Бога, на якому сиділи Батько і Син” [УЗ 137:3], або “Господа, Який стояв над поручнями кафедри”, і чули, як Він казав: “Ваші гріхи прощено вам; ви чисті переді Мною; отже, підійміть свої голови і радійте” [УЗ 110:2,5].

Ви можете собі уявити, брати і сестри, що повинні були відчувати Джозеф і Олівер, коли їм являлися Мойсей, Еліяс та Ілля і вручили ключі, розподіли і сили запечаткування; і це явлення мало чим відрізнялося від явлення на Горі Преображення 2000 років тому” (in Conference Report, Apr. 1998, 41; or *Ensign*, May 1998, 32).

Старійшина Роберт Д. Хейлз додав:

“В останні дні обіцяння стосовно вічних сімей було відновлено в 1829 році, коли на землі було відновлено Мелхиседекове священство. Через сім років у Кертлендському храмі були відновлені ключі для обрядів запечаткування.

З відновленням цих ключів та влади священства всім гідним людям відкривається можливість отримати благословення вічної сім’ї.

Але вічні узи не виникають лише внаслідок завітів запечаткування, які ми укладаємо в храмі. Те, якими ми будемо у всіх прийдешніх вічностях, визначається нашим поведінням у цьому житті. Щоб отримати благословення запечаткування, які нам дав наш Небесний Батько, ми повинні виконувати заповіді й так поводити себе, щоб наші сім’ї хотіли бути з нами у вічностях. Наші сімейні стосунки на землі мають величезне значення, але вони ще важливіші з огляду на їхній вплив на наші сім’ї в прийдешніх поколіннях життя на землі та у всій вічності” (in Conference Report, Oct. 1996, 86–87; or *Ensign*, Nov. 1996, 64–65).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь являє Себе Своему народові у храмах, якщо цей народ виконує Його заповіді, має чисте серце і не опоганює Його святий дім (див. УЗ 110:1–8; див. також УЗ 97:15–17).

- У Кертлендському храмі Джозеф Сміт був обдарований “силою згори” й отримав ключі священства для збирання Ізраїля і запечатування сімей (див. УЗ 110:9–16; див. також УЗ 38:32, 38; 43:16; 95:8; 105:11–12).
- Мільйони Господніх дітей, живих і померлих, пройдуть обряди спасіння завдяки відновленню ключів священства в Кертлендському храмі (див. УЗ 110:11–16; див. також УЗ 2; 112:32; 128:20–21).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 162–168.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 274–277.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 110:1–8. Господь являє Себе Своему народові у храмах, якщо цей народ виконує Його заповіді, має чисте серце і не опоганює Його святий дім. (15–20 хвилин)

Запитайте учнів, чи знають вони, що написано зовні на одній із стін кожного храму Церкви. (“Святість Господу—Дім Господа”).

- Що говорять нам про храм слова *дім Господа*?
- Якщо храми є домами Господа, чи можете ви навести приклад, коли Господь являвся в одному з них?
- Що означають слова *святість Господу*?
- Як ці слова можуть знайти застосування у вашій підготовці до служіння в храмі?

Нехай учні прочитають вступ до розділу Учення і Завіти 110 і складуть перелік того, що робив Джозеф Сміт до цього видіння. Запитайте:

- Як дії пророка пов’язані зі словами *святість Господу*?
- Чого ми можемо навчитися на прикладі пророка щодо необхідності готуватися до отримання благословень від Господа?

Прочитайте Учення і Завіти 110:1–8 і обговоріть наведені далі запитання:

- Хто явився Джозефу Сміту та Оліверу Каудері?
- Завдяки чому Джозеф і Олівер змогли побачити Господа? (Див. УЗ 76:12; Мойсей 1:2, 11).
- Згідно з віршем 5, чому Спаситель сказав Джозефу та Оліверу “радіти”? Як це може стосуватися нас?
- Як дотримання принципу, викладеного у вірші 8, допоможе вам застосувати до себе слова *святість Господу* у служінні в Його храмі?

Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Ніла А. Максвелла:

“Сьогодні я хочу звернутися до тих, хто вже стали членами Церкви, але хто ставиться до цього недбало, до тих, кого ми любимо, чії дари і таланти надзвичайно потрібні для будівництва Царства.

І хоч формально вони з нами, їхня нерішучість і хитання рано чи пізно так чи інакше проявляються. Вони навіть проходять через наші святі храми, але не дають святим храмам пройти через них” (in Conference Report, Oct. 1992, 89; or *Ensign*, Nov. 1992, 65).

- Як ви думаєте, що означає фраза “проходять через наші святі храми, але не дають святим храмам пройти через них”?
- Як люди можуть пройти через храм, але не отримати його сили і благословень?
- Що ви можете зробити, щоб “дати святим храмам пройти через” вас?

Учення і Завіти 110:11–16. Мільйони Господніх дітей, живих і померлих, пройдуть обряди спасіння завдяки відновленню ключів священства в Кертлендському храмі. (45–50 хвилин)

Запропонуйте учням розповісти про випадки, коли члени їхніх сімей ненадовго розставалися. Нехай вони розкажуть, як вони почували себе при цьому. Запитайте:

- Чому ви хотіли знов бути разом?
- Що робила ваша сім’я, щоб ви знов могли бути разом?

Скажіть учням, що через кілька років після своєї смерті пророк Джозеф Сміт явився Президенту Бригаму Янгу уві сні і сказав:

“Не забудь сказати народу, щоб вони зберігали Дух Господній, і якщо вони робитимуть так, то виявлять себе серед тих, між якими наш Небесний Батько визначив їм місце ще до їхнього приходу у світ. Наш Небесний Батько організував людську сім’ю, але вони роз’єдналися і перебувають у великій плутанині” (*Manuscript History of Brigham Young, 1846–1847*, ed. Elden J. Watson [1971], 530).

Обговоріть наступні запитання:

- Згідно з цим висловлюванням, чия сім’я в розлуці?
- Який вплив мала ця розлука на сім’ю Бога?
- На що ви готові піти, щоб допомогти в об’єднанні Божої сім’ї?
- Що, згідно зі словами Джозефа Сміта Бригаму Янгу, необхідно святим, щоб організувати сім’ю Небесного Батька? (Дух Господа).

Скажіть, що 3 квітня 1836 року в Кертлендському храмі небесні посланці передали Джозефу Сміту ключі священства, щоб він міг допомагати в організації сім'ї Бога. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 110:11–16 і знайдуть, хто були ці посланці і які ключі вони принесли.

Напишіть на дошці заголовки: *Збирання, Євангелія Авраама і Сила запечаткування*. Скажіть, що для організації Божої сім'ї необхідні всі ці ключі. Обговоріть значення кожного з них, користуючись за потребою наведеними далі підказками. Напишіть під кожним заголовком важливу інформацію з вашого обговорення.

Збирання

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 110:11 і скажуть, які ключі священства відновив Мойсей. Скажіть, що час від часу Господь розсіював, або переселяв, дітей дому Ізраїлевого зі Святої землі по всьому світу. У 721 році до н.е. десять колін, які мешкали переважно у Північному царстві Ізраїля, були уведений в рабство асирійцями. Решта колін у Південному царстві Іуди були полонені Вавилоном за часів Легія і розсіяні знов римлянами після воскресіння Ісуса Христа. Поділіться наступним висловлюванням старійшини Брюса Р. Макконкі, який був членом Кворуму дванадцятьох:

“Чому був розсіяний Ізраїль? Наші предки-ізраїльтяни були розсіяні тому, що відкинули євангелію, опоганили священство, зреклися церкви і віддалилися від царства. Ізраїль був розсіяний за відступництво. Господь у гніві Своему через їхню нечестивість і неслухняність розсіяв їх серед язичників усіх народів землі” (*A New Witness for the Articles of Faith*, 515).

Скажіть, що Господь пообіцяв зібрати дім Ізраїля в останні дні (див. 2 Нефій 10:7). Запитайте учнів, чому, на їхню думку, ключі збирання були саме в Мойсея (див. Вихід 3:4–10). Поділіться наступним висловлюванням Президента Джозефа Філдінга Сміта, який у той час був президентом Кворуму дванадцятьох:

“Мойсей тримав ключі збирання Ізраїля. Він вивів Ізраїль з Єгипту до землі Ханаанської. У цей розподіл часів йому було доручено прийти і відновити ці ключі для сучасного збирання” (*Church History and Modern Revelation*, 2:48).

Запитайте: Як ми здійснюємо збирання дома Ізраїлевого сьогодні? Попросіть когось з учнів прочитати наведений далі вислів Президента Спенсера В. Кімбола:

“Отже, збирання Ізраїля полягає в приєднанні до істинної церкви та пізнання ними істинного Бога. Тому будь-яка людина, яка прийняла відновлену євангелію і яка тепер прагне поклонитися Господу своєю власною мовою і зі святими, серед яких вона живе, підкорилася закону збирання Ізраїля і є спадкоємцем всіх благословень, обіцяних святим в ці останні дні” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, 439).

Запитайте:

- Чому ключі збирання настільки важливі для нас?
- Як ви можете допомогти у збиранні сім'ї Небесного Батька?

Прочитайте наступний вислів пророка Джозефа Сміта:

Що було метою збирання євреїв, або народу Божого, в будь-яку добу історії світу?

Головною метою було будівництво дому для Господа, де б Він міг являти Своему народові обряди Свого дому та славу Його царства і вчити людей шляхам спасіння” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 307–308).

Свідчіть: завдяки тому, що пророк Джозеф Сміт отримав ключі збирання, місіонери Церкви мають повноваження проголошувати євангелію і збирати Ізраїль у кожній країні. І завдяки цьому збиранню ми можемо будувати храми і виконувати спасительні обряди для дітей Небесного Батька.

Євангелія Авраама

Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 110:12 і знайти, що отримали далі Джозеф та Олівер. Попросіть учнів прочитати наведене далі висловлювання старійшини Брюса Р. Макконкі:

“Добре, що ж було євангелією Авраама? Це було божественне обіцяння, що і в цьому світі, і поза ним його сім'я буде продовжуватись “без числа, як зірки; або якби вам треба було зчислити пісок на морському березі, ви б не могли злічити їх” [УЗ 132:30; Буття 17; Авраам 2:1–12].

Отже, євангелія Авраама була євангелією цілестяльного шлюбу, ... і тому праведні в усіх майбутніх поколіннях отримали запевнення, що вони отримують благословення вічного продовження сімені, як і Авраам в давнину. [УЗ 132]” (*Mormon Doctrine*, 219–220).

Запитайте:

- Як благословення дає євангелія Авраама для святих останніх днів? (Целестіальний шлюб і вічні сім'ї).
- Чому ці благословення важливі для вас?

Обговорюючи наведені далі запитання, прочитайте Авраам 2:9–11:

- Як благословення були обіцяні Аврааму та його сімені?
- Як обов'язки було покладено на сім'я Авраама? (Нести євангелію всім народам; див. в. 9).
- Що відбувається з усіма, хто приймає євангелію? (Вони стають частиною сімені, або сім'ї, Авраама; див. в. 10).
- Як благословення отримують всі сім'ї на землі, які приймуть євангелію, що проповідує сім'я Авраама? (Див. в. 11).
- Як обряди є необхідними для того, щоб ми отримали вічне життя? (Серед відповідей повинні бути хрищення та храмові обряди).

Свідчіть, що прийняття євангелії і життя за нею організовує, або об'єднує, сім'ю Бога, і що люди, які не живуть за євангелією, залишаються від'єднаними.

Сила запечатування

Нагадайте учням, що коли Мороній явився Джозефу Сміту, він процитував пророцтво Малахії про те, що Ілля відновить священство перед поверненням Спасителя (див. Малахія 4:5–6; УЗ 2:1; Джозеф Сміт—Історія 1:38–39). Це пророцтво було виконано 3 квітня 1836 року в Кертлендському храмі. Прочитайте з учнями Учення і Завіти 110:13–16 і попросіть їх сказати, що мав зробити Ілля і чому. Запитайте:

- Як сьогодні серця дітей і їхніх батьків повертаються одне до одного?
- До чого нам допомагають ці ключі підготуватися? (До Другого пришествя Ісуса Христа).
- Прочитайте Малахія 4:1. Згідно з цим віршем, яке прокляття спустошить землю?
- Що, на вашу думку, означає залишитися без “кореня, ані галузки”? (Залишитися без сім'ї).
- Як ключі священства, відновлені Іллею, можуть благословити вас і вашу сім'ю?

Прочитайте останній коментар до Учення і Завіти 110:16 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 (р. 277). Читаючи, зверніть увагу на такі важливі моменти:

- Сила запечатування, що належить священству, зв'язує все на землі і на небі.
- Джозеф Сміт отримав повноваження виконувати всі обряди спасіння і для живих, і за померлих.
- Ключі запечатувальної сили роблять всі євангельські обряди чинними.

- Ці ключі дозволяють відданим членам Церкви проходити запечатування та інші обряди спасіння за своїх померлих предків.
- Ця сила врятує слухняних від прокляття, яке зійде на землю під час Другого пришествя Господа.

Свідчіть, що Ілля відновив повноваження запечатувати обряди священства на час і на всю вічність. Скажіть, що оскільки це повноваження дозволяє нам запечатуватися з батьками, а їм—з їхніми батьками і так далі, влада запечатування має силу організувати і з'єднати сім'ю Бога. Прочитайте Мосія 5:15 і запитайте: Що відбувається, коли ми рішучі, непохитні та об'єднані в хороших справах?

Поділіться наступним висловлюванням старійшини Говарда В. Хантера, який у той час був президентом Кворуму дванадцятьох:

“Це—велична робота розподілу повноти часів, завдяки якій серця батьків повертаються до дітей, а серця дітей—до батьків. Об'єднання і викуплення сім'ї Бога було божественним планом ще до закладення основ землі” (in Conference Report, Oct. 1971, 54; or *Ensign*, Dec. 1971, 71–72).

Учення і Завіти 111

Вступ

Усі ми робимо помилки. Іноді ці помилки незначні і їх неважко виправити. Інші помилки призводять до гірших проблем. Учення і Завіти 111 є ілюстрацією того, що якщо ми помиляємося тоді, коли намагаємося зробити щось хороше, Господь допоможе нам виправити їх і навіть оберне їх на успіх. Брюс С. Хейфен, який потім став сімдесятником, сказав:

“Спокута може заповнити порожнечу, виправити викривлене і зміцнити слабке.

Перемога Спасителя може компенсувати не тільки наші гріхи, а й слабкості; не тільки наші свідомі помилки, а й гріхи, скоєні в незнанні, наші помилки в судженні і нашу недосконалість, якої нам не уникнути. Наша найвища мета—це не просто мати прощення гріхів,—ми прагнемо святості, прагнемо бути обдарованими Христовими якостями, бути разом з Ним, бути, як Він. Божественна благодать—це єдине джерело здійснення цих прагнень, після всього, що ми можемо зробити” (*The Broken Heart* [1989], 20).

(Додаткові ідеї дивіться в матеріалах до розділу 111 у навчальному путівнику для студентів).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь дорожить спасінням Своїх дітей (див. УЗ 111:1–4, 7–10; див. також Захарія 9:16–17; Малахія 3:17; УЗ 18:10).
- Наші дороги—не завжди дороги Господні (див. УЗ 111:1–2, 5–6, 11; див. також Ісаїя 55:8–9).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 169–171.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 277–279.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 111:1–4, 7–10. Господь дорожить спасінням Своїх дітей. (15–20 хвилин)

За кілька днів до уроку запросіть когось із учнів підготувати 2-хвилинний виступ на тему про давніх мешканців і засновників міста Сейлем, штат Массачусетс. Нехай цей учень скористується вступом до Учення і Завіти 111 та віршами 7–9, а також звернеться до коментаря до Учення і Завіти 111:9 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (pp. 278–279). Цей виступ повинен прозвучати наприкінці цього сегменту уроку.

Покажіть пляшку з водою і аркуш, на якому написана велика сума грошей. Запитайте:

- Що б ви вибрали собі: воду чи ту суму, яка написана на аркуші? Чому?
- Коли вода може бути ціннішою за гроші?
- З перспективи вічності, як можна використати воду так, що вона буде ціннішою за будь-які гроші? (Для обрядів хрищення та причастя).

Прочитайте вступ до Учення і Завіти 111 (див. також історичне оповідання до розділу 111 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, p. 277). Нехай учні знайдуть значення слова *нерозумність* у навчальному путівнику для студентів (див. розділ “Розуміння Писань” до УЗ 111). Прочитайте Учення і Завіти 111:1 і з’ясуйте, що думав Господь про подорож пророка Джозефа Сміта до Массачусетса. Запитайте учнів, що було нерозумного у подорожі до Сейлема (див. перші три абзаци коментаря до УЗ 111:1–6 в посібнику для інституту, с. 278).

Прочитайте вірші 2–4 й обговоріть, який скарб був у Господа в Сейлемі. Поділіться вибраною інформацією з трьох останніх абзаци коментаря до Учення і Завіти 111:1–6 в посібнику для інституту (с. 278). Запитайте:

- Що це каже вам стосовно турботи Господа про вічне благополуччя Його дітей?
- Що означає для вас знати, що Господь дивиться на вас як на “скарб”?

Попросіть учнів прочитати вірші 7–10. Запитайте: Крім великого потенціалу місіонерської роботи в Сейлемі, про які ще скарби міг говорити Господь, коли казав про “давнішніх мешканців і засновників цього міста”? (в. 9). Після нетривалого обговорення попросіть призначеного учня розповісти, що означають ці вірші. Запропонуйте учням зробити підсумок щодо того, як Господь обернув помилку пророка, якої він припустився, маючи щирі наміри, на благословення. Нехай вони розкажуть, як Він робить те ж саме з ними.

Учення і Завіти 112

Вступ

Ми можемо засвоїти один важливий урок з життя Томаса Б. Марша, першого президента Кворуму Дванадцятьох Апостолів у цьому розподілі. Порада Господа президенту Маршу в 112 розділі свідчить про те, як добре Він знав його сильні і слабкі сторони. “Не підносься,—попереджав Господь.— Не бунтуй проти Мого слуги Джозефа” (в. 15). “Будь смиренним; і Господь Бог твій вестиме тебе за руку, і дасть тобі відповіді на твої молитви” (в. 10). Якби президент Марш прислухався до цієї поради, його життя було б набагато щасливішим. Ми також можемо знайти більше щастя у смиренному наслідуванні Господа та керівників Його Церкви. (Додаткові ідеї дивіться в матеріалах до розділу 112 у путівнику для навчання студентів).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Дванадцять апостолів тримають ключі священства, і вони покликані нести свідчення про Христа до всіх народів. Їм сказано бути смиренними і чистими серцем, підтримувати пророка і йти за Спасителем (див. УЗ 112:1, 4–5, 10, 14–15, 21–22, 28–34; див. також УЗ 18:26–28; 107:23, 35).
- Якщо ми будемо смиренними, Господь пробачить нам, поведе нас і відповідь на наші молитви (див. УЗ 112:3, 10).
- Коли Господь прийде, щоб очистити землю, то почне зі Своєї Церкви, особливо з тих, хто лише удає, що знає Господа (див. УЗ 112:23–26; див. також Матвій 7:21–23; Римлянам 9:6; Геламан 4:11; УЗ 41:1–5).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 173–176.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 279–282.

Запропонований хід уроку

Фільм 17, “Якщо вони не закам’яніють серцями” (11:45), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви”, можна використати, викладаючи Учення і Завіти 112 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

Учення і Завіти 112:3, 10. Якщо ми будемо смиренними, Господь пробачить нам, поведе нас і відповідь на наші молитви. (10–15 хвилин)

Попросіть кількох учнів назвати слова, які описують знайому їм смиренну людину. Якщо це доречно, ви можете попросити їх навести приклади того, як ця людина проявляла смирення. Прочитайте Учення і Завіти 112:3, 10 і обговоріть наступні запитання:

- Як по-справжньому смиренні люди ставляться до свого Небесного Батька?
- Як рівень нашого смирення впливає на здатність отримувати відповіді на молитви?
- Як Господь може вести смиренних?
- Як ми можемо стати смиренними?

Поділіться наступним висловлюванням Президента Спенсера В. Кімбола:

“Як людина може стати смиренною? Як на мене, ця людина повинна постійно пам’ятати про свою залежність. Від кого? Від Господа. Як пам’ятати? Завдяки справжній, постійній, благоговійній молитві, сповненій вдячності.

Смирення—це здатність учитися, здатність усвідомлювати, що всі чесноти і здібності не зібрані в тобі” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, 233).

Прочитайте наведене далі висловлювання старійшини Джина Р. Кука і попросіть учнів послухати, як смирення може вплинути на наші молитви:

“Коли ми смиренні, ми відчуваємо свою залежність від Господа. Завдяки такому почуттю залежності ми линемо до Нього за допомогою і керівництвом у багатьох питаннях і маємо достатньо відкриті серце і розум, щоб сприйняти їх.

Визнаючи свою залежність від Господа, ми збільшуємо своє смирення, а відтак—і розширюємо здатність по-справжньому спілкуватися з Господом. По-справжньому смиренні люди також щосили намагатимуться виконувати свою частку роботи, знаючи, що відповіді на молитви є спільним плодом старання і людини, і Бога” (*Receiving Answers to Our Prayers*, 20, 23–24).

Обговоріть наступні запитання:

- Як визнання своєї залежності від Господа допомагає нам наближатися до Нього?
- Як це може зробити нас більш смиреними, а молитви—змістовнішими?

Учення і Завіти 112. Відступництво Томаса Б. Марша вчить важливості збереження Господнього Духа через смиренне наслідування церковних керівників. (25–30 хвилин)

До уроку намалюйте на дошці таблицю, приведену на наступній сторінці.

Нехай двоє учнів, які добре знають одне одного, вийдуть уперед. Поставте першому учневі такі або подібні запитання:

- Наскільки добре ти знаєш іншого учня?
- Як ти зміг так багато про нього дізнатися?

Запитайте другого учня: Хто знає тебе краще, ніж перший учень? Запропонуйте класу обговорити, як добре знає цього учня Небесний Батько. Запитайте: Чому Він так добре знає кожного з нас? (Він знає все; див. 2 Нефій 9:20).

Свідчіть, що Небесний Батько знає нас краще, ніж ми знаємо самих себе. Він може порадити нам, бо знає наші сильні і слабкі сторони, а також те, що саме принесе нам найбільшу радість. Прочитайте Учення і Завіти 31:9, 12–13; 112:2, 10, 15 і напишіть на дошці поради, які давалися Томасу Б. Маршу в цих віршах. Обговоріть наступні запитання:

- Які слабкості мав Томас Б. Марш?
- Яку пораду дав Господь, яка може допомогти людині справитися з нетерплячістю і гордовитістю?

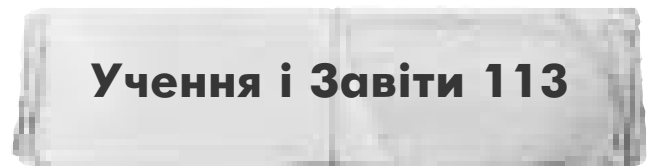

Скажіть учням, що через рік з лишком після того, як було дано через одкровення 112 розділ, президент Марш пішов з Церкви внаслідок незгоди через історію з вершками. Нехай хтось із учнів прочитає розповідь Джорджа А. Сміта про цю незгоду з путівника для навчання студентів (див. розділ “Розуміння Писань” до УЗ 31:9–13). Прочитайте про низку подій, вказаних в таблиці на дошці. Поверніться до навчального путівника для студентів і прочитайте висловлювання Президента Гордона Б. Хінклі. Прочитайте першу частину слів брата Марша, завершуючи його запитанням: “Як і коли ви втратили Дух?” Зверніть увагу учнів на таблицю на дошці і запитайте: Коли, на вашу думку, Томас Б. Марш втратив Дух? Чому? Після короткого обговорення прочитайте решту слів брата Марша з навчального путівника для студентів.

Попросіть кількох учнів сказати одним реченням, чого вони навчилися з історії Томаса Б. Марша. Прочитайте наступний вислів пророка Джозефа Сміта:

“Я дам вам один з Ключів від таємниць Царства. Це вічний принцип, який був з Богом від усієї вічності,— якщо людина, яка наважується засуджувати інших, яка шукає помилки в Церкві, кажучи, що вони збилися з дороги, а сама вона праведна, то знайте напевно, що ця людина на широкій дорозі відступництва; і якщо вона не покається, то, як Бог живий, вона відступить” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 156–57).

Скажіть, що під час інтерв’ю для отримання храмової перепустки нас, крім іншого, запитують, чи підтримуємо ми своїх керівників. Щоб отримати перепустку, ми повинні відповісти на це запитання ствердно. Свідчить, що, підтримуючи пророка та інших церковних керівників, ми зберігаємо в житті Святий Дух, і що ми втрачаємо цей Дух, якщо критикуємо їх.

Вступ

Апостол Петро вчив: “Жодне пророцтво в Писанні від власного вияснення не залежить” (2 Петра 1:20). Одним з найбільших благословень безперервного одкровення є те, що ми отримуємо допомогу в розумінні Писань. Часто деякі уривки Писань найкраще пояснюють інші уривки. Учення і Завіти 113 містить запитання, що стосуються писань Ісаї, а також відповіді, отримані через натхнення пророком Джозефом Смітом на ці запитання.

Одна із задач пророка—тлумачити Писання. Президент Дж. Рубен Кларк молодший, який був радником у Першому Президентстві, казав:

“Тільки Президент Церкви, Головуючий Первосвященик, підтриманий як Пророк, Провидець і Одкровитель Церкви, тільки він має право отримувати одкровення для Церкви, нові чи такі, що доповнюють попередні, або давати авторитетне тлумачення Писань, які будуть обов’язковими для Церкви” (“When Are Church Leaders’ Words Entitled to Claim of Scripture?” *Church News*, 31 July 1954, 10).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

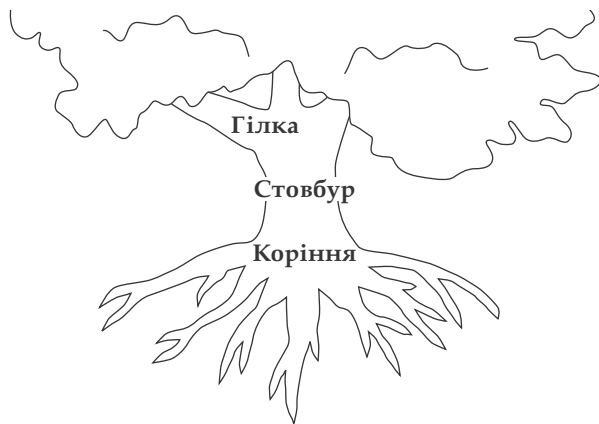
- Господній пророк може отримувати одкровення, щоб тлумачити Писання (див. УЗ 113).
- Господь відновив ключі царства і дав нам священство, яке має владу викупити розсіяний Ізраїль і встановити Сіон (див. УЗ 113:5–10; див. також УЗ 86:8–10).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 283–284.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 113. Господній пророк може отримувати одкровення, щоб тлумачити Писання.
(15–20 хвилин)

Нехай один з учнів намалює на дошці дерево (прослідкуйте, щоб учень намалював коріння, стовбур і гілки). Підпишіть дерево так само, як на схемі, що додається. Нехай клас прочитає Ісаїя 11:1–5, 10 і спробує визначити, що символізує корінь, стебло і пагін. Після нетривалого обговорення попросіть їх відкрити Учення і Завіти 113:1–6 і знайти тлумачення цих трьох символів. Запитайте:

- Хто є Стеблом (стовбуром) Єссея? (Див. УЗ 113:1–2).
- Які слова в Ісаїя 11:1–5 описують Ісуса Христа?
- Кого може символізувати пагін (гілка)? (Див. УЗ 113:3–4).
- Які слова у вірші 4 можуть описувати Джозефа Сміта?
- Кого символізує корінь? (Див. УЗ 113:5–6). (*Примітка:* Дозвольте учням трошки “помучитися” над цим запитанням).
- Згідно з віршем 6, що “по праву належить” цій людині?
- Якій меті служать священство і ключі царства?

Щоб учні зрозуміли, хто є коренем Єссея, поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Брюса Р. Макконкі:

“Чи помилися ми, якщо скажемо, що пророк, ... згаданий в [Ісаїя 11:10], це Джозеф Сміт, якому було дано священство, який отримав ключі царства і який підняв прапор для збирання Господнього народу в наш розподіл? І чи не він також є “слуга в руках Христа, який частково є нащадком Єссея, а також Єфрема, або дому Йосипа, на якого покладено велику владу”? (УЗ 113:4–6). Ті, чий вуха налаштовані

на нашіптування Безкінечного, дізнаються про значення цього” (*The Millennial Messiah*, 339–340).

Зверніть увагу на те, що Мороній цитував Ісаїя 11 про року Джозефу Сміту в ніч з 21 на 22 вересня 1823 року і сказав йому, що це “незабаром буде сповнено” (Джозеф Сміт—Історія 1:40).

Нехай половина класу мовчки прочитає Ісаїя 52:1; Учення і Завіти 113:7–8. Нехай інша половина прочитає Ісаїя 52:2; Учення і Завіти 113:9–10. Попросіть кожну групу поділитися тим, що вони дізналися. Нехай вони наведуть приклади того, як пояснення пророка прояснили слова Ісаї. Запитайте: Як знання про це може впливати на уважність, з якою ви будете слухати слова сьогоденного пророка?

Свідчіть, що Господь благословив нас пророком, який може допомогти нам розуміти Писання. Поділіться висловлюванням президента Дж. Рубена Кларка молодшого у вступі до розділу 113 вище.

Учення і Завіти 114

Вступ

В Ученнях і Завітах 114:1 Господь давав настанови старійшині Девіду У. Петтену, щоб той підготувався вирушити навесні 1839 року на місію в супроводі ще одинадцятьох чоловіків. Старійшина Петтен не зміг служити на місії, оскільки був убитий в бійці з антимормонами в жовтні 1838 року. У той час як старійшина Петтен залишився відданим Церкві до самої смерті, деякі з інших, покликаних на місію, зрадили Церкві. Господь у вірші 2 дав настанову, що ті, хто не залишилися вірними, повинні бути замінені іншими людьми. (Додаткові ідеї дивіться в матеріалах до розділу 114 у навчальному путівнику для студентів).

Існує багато способів служити нашому Небесному Батькові в Церкві. Навіть маленькі прояви служіння цінуються високо. Господь навчав: “Отже, не втомлюйтесь у добродійності, бо ви закладаєте основи великої роботи. І з малого виходить те, що є великим” (УЗ 64:33). Президент Томас С. Монсон з Першого Президентства сказав:

“Ми можемо досягати успішних результатів у своїх покликаннях завдяки смиренній молитві, ретельній підготовці й самовідданому служінню.

Немає почуття більшого за те, яке охоплює нас, коли ми усвідомлюємо, що виконували завдання від Господа і що Він дозволив нам допомогти Йому у досягненні Його цілей” (in Conference Report, Oct. 1991, 65; or *Ensign*, Nov. 1991, 47).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ми повинні підготувати себе зараз, щоб успішно служити Господу, коли нас покличуть (див. УЗ 114:1).
- Господь знайде заміну тим, кого Він покликав на служіння, якщо вони не вірні Йому (див. УЗ 114; див. також УЗ 118).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 186, 199–200.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 284–285.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 114; 118. Господь знайде заміну тим, кого Він покликав на служіння, якщо вони не вірні Йому. (10–15 хвилин)

Заспівайте або продекламуйте слова гімну “Я завжди ітиму туди, де Ти” (*Гімни і дитячі пісні*, с. 46). Запитайте:

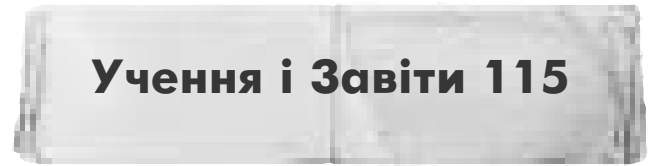
- Про яку діяльність у Церкві ви згадуєте, коли співаєте цей гімн?
- Які слова в цьому гімні стосуються не тільки місіонерської роботи?

Прочитайте Учення і Завіти 112:19–21; 118:3 і складіть на дошці перелік обіцянь, даних Господом тим, хто віддано служить Йому. Запитайте:

- Які з цих благословень стосуються служіння на місії повного дня?
- Як їх можна застосувати до інших церковних покликань?

Запитайте, як наша відданість у служінні в Церкві впливає на життя інших (див. Кн. Якова 1:19). Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 114; 118:1, 6. Обговоріть, що відбувається з людьми, якщо вони втрачають віру й свідчення. (Якщо деякі слова в цих віршах будуть для них складними, запропонуйте їм звернутися до навчального путівника для студентів). Порівняйте це з обіцяннями Господа, що записані на дошці.

Запропонуйте учням написати записку з подякою людині, яка, виконуючи церковне покликання, благословила їхнє життя.

Учення і Завіти 115

Вступ

Сьогодні деякі люди називають Церкву “мормонською церквою”. Старійшина Рассел М. Нельсон навчав:

“Перед тим, як придумати правильний заміник назві, вдумлива людина повинна в душі благоговіння зважити почуття Небесного Батька, Який і дав цю назву.

Він промовив серйозне застереження: “Нехай усі люди з пересторогою приймають Моє ім’я на свої уста” (УЗ 63:61). “Пам’ятайте,—додав Він,—те, що сходить з висоти, є священним і має промовлятися з обережністю” (УЗ 63:64). Отже, як ми шануємо Його святе ім’я, так само ми повинні шанувати назву, яку Він дав для Своєї церкви” (in Conference Report, Mar.–Apr. 1990, 17, 20; or *Ensign*, May 1990, 16, 18).

Ця назва, Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів, була дана через одкровення в розділі 115. (Додаткові ідеї дивіться в матеріалах до розділу 115 у навчальному путівнику для студентів).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь проголосив, що Його Церква в цьому розподілі часів повинна носити назву Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів (див. УЗ 115:3–4; див. також 3 Нефій 27:8).
- Коли Сіону є захистом і притулком від нечестя в останні дні, Господь захищає нас, якщо ми будемо Його храми, служимо в них і приймаємо Його пророків (див. УЗ УЗ 115:5–19).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, p. 187.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 285–287.

Запропонований хід уроку

 Учення і Завіти 115:1–4. Господь проголосив, що Його Церква в цьому розподілі часів повинна носити назву Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів. (15–20 хвилин)

Напишіть на дошці такі назви: *Церква Христа, Мормонська церква, Церква Ісуса Христа, Церква Бога, Церква святих останніх днів*. Запитайте учнів, що спільного в цих назвах. (Всіма ними називалася Церква на початку її існування).

Нехай учні прочитають вступ до розділу Учення і Завіти 115 (включаючи коротке описання віршів) і вірші 1–4. Запропонуйте їм позначити назву, яку дав Своїй Церкві Господь (Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів). Нехай учні прочитають 3 Нефій 27:8, запитайте:

- Чому так важливо, щоб Церква Господа носила Його ім'я?
- Через скільки років після організації Церкви була дана через одкровення її назва? (Див. УЗ 20:1).
- Що ще повинна мати церква, щоб бути істинною Церквою Ісуса Христа? (Вона має ґрунтуватися на євангелії Ісуса Христа [див. 3 Нефій 27:8], вона повинна мати апостолів і пророків [див. Ефесеям 2:19–20] тощо).

Нехай учні зроблять перехресне посилання між Ученням і Завіти 115:3–4 й Ученням і Завіти 1:30. Обговоріть наступні запитання:

- Що каже Господь про Свою Церкву в Ученні і Завітах 1:30?
- Що робить Церкву Спасителя “живою церквою”?
- Що ми, члени Господньої Церкви, можемо зробити сьогодні, щоб Йому було приємно?

Прочитайте висловлювання старійшини Рассела М. Нельсона зі вступу до розділу 115 вище. Обговоріть, як відданий член Церкви Господа може шанувати своїм життям Його ім'я.

Учення і Завіти 115:5–19. Коли Сіону є захистом і притулком від нечестя в останні дні. Господь захищає нас, якщо ми будемо Його храми, служимо в них і приймаємо Його пророків. (20–25 хвилин)

Поставте на тацю склянку з прозорого скла і наповніть її наполовину водою. Киньте в склянку пробку. Попросіть когось із учнів так підняти склянку з таці, щоб пробка не торкнулася склянки. (Пробка буде підпливати до стінки). Поставте склянку на тацю і повільно доливайте води до самого краю. (Тепер пробка попливе до центру). Запитайте в учнів, чому пробка попливла до центру. Нехай учні подивляться на рівень води у склянці та скажуть, який він у центрі і біля країв склянки. (В центрі рівень води вищий, ніж біля стінок склянки).

Попросіть когось із учнів прочитати Учення і Завіти 115:5–6 і порівняти складові частини у цих віршах з водою, пробкою та краями склянки. При необхідності ставте такі запитання:

- Якщо пробка символізує вас, а краї склянки—спокуси і гріхи, що оточують нас, що може символізувати вищий за них рівень води? (Святих, які зміцнюються завдяки тому, що живуть за євангелією і збираються у філії, приходи, округи і коли).
- Як інші члени Церкви можуть дати вам силу піднятися над спокусами?
- Що, згідно з цими віршами, повинні робити святі, піднявшись над спокусою?

- Як ми можемо підвестися і бути світлом для інших? (Див. Матвій 5:14–16).
- Що означають слова *прапор*, *захист* і *притулок*? (За поясненням деяких з цих термінів звертайтеся до навчального путівника для студентів).
- Як Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів може бути прапором, захистом і притулком?
- Чому за євангелією жити легше, якщо поруч люди, що мають такі ж стандарти?

Прочитайте Учення і Завіти 115:7–11 і знайдіть, чому Господь хотів, щоб святі збиралися у Фар-Уесті. (*Примітка:* За більш детальною історичною інформацією щодо храму у Фар-Уесті звертайтеся до запропонованого ходу уроку до Учення і Завіти 124:49–55). Прочитайте наступний вислів пророка Джозефа Сміта:

“Так було задумано радами небесними ще до того, як постав світ, щоб принципи і закони священства проголошувалися зібранням людей в будь-яку добу історії світу. Обряди, встановлені на небесах ще до заснування світу священством заради спасіння людей, не повинні бути змінені або перероблені. Все має залишитися за тими ж принципами.

Заради цієї ж мети Бог збирає Свій народ в останні дні—щоб побудувати Господу дім, щоб підготувати народ до обрядів та ендаументів, омовінь та помазань тощо” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 308).

Прочитайте Учення і Завіти 115:17–18 і попросіть учнів позначити, де ще, крім Фар-Уеста, мали збиратися святі. Поясніть, що в перші роки існування Церкви святі повинні були збиратися для проживання в певних місцевостях. Нехай учні наведуть приклади (Огайо, Міссурі, Іллінойс, Юта). Поділіться наступним висловлюванням Президента Спенсера В. Кімбола:

“У ранні роки Церкви ми проповідували людям, щоб вони йшли і збиралися в Юті, здебільшого тому, що це було єдине місце в усьому світі, де стояв храм. Тепер ... немає необхідності вести всіх людей до Солт-Лейк-Сіті.

І так відбувається збирання. Корея є місцем збирання корейців, Австралія—австралійців, Бразилія—бразильців, Англія—англійців” (in *Conference Report, Korea Area Conference*, 1975, 60–61).

Свідчіть, що якщо ми будемо служити в храмі, то зможемо подолати спокусу і насолоджуватися Господніми благословеннями. Поділіться наступним висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі:

“У мене є палаюче бажання, щоб храми були розташовані на розумній відстані від святих останніх днів по всьому світу. Робота просувається вперед настільки швидко, наскільки ми можемо йти. Я постійно молюся, щоб якимось чином вона прискорилася, щоб більше наших людей могли легше дістатися до священного дому Господа” (in Conference Report, Sept.–Oct. 1995, 71; or *Ensign*, Nov. 1995, 52–53).

Учення і Завіти 116

Вступ

Такі місця, як Віфлеєм, Священний гай та Гора Кумора, священні завдяки подіям, що там відбувалися. Іншим священним місцем є Адам-онді-Аман в окрузі Дейвіс, штат Міссурі. Тут Адам зібрав своє праведне потомство перед своєю смертю і “передрік усе, що випаде на [їхню] долю до останнього покоління” (УЗ 107:56; див. вв. 53–55). Адам-онді-Аман буде також місцем проведення важливих зборів в останні дні. Старійшина Брюс Р. Макконкі описав їх як “найбільше зібрання відданих слуг, яке тільки відбувалося на планеті Земля. Це будуть причасні збори. Це буде день вироку для праведних всіх віків” (*The Millennial Messiah*, 579).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ще до Другого пришествя Ісуса Христа Батько Адам повернеться до Адам-онді-Аману на величезні збори праведних (див. УЗ 116; див. також Даниїл 7:13–14, 22; УЗ 27:5–14; 107:53–56).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 187–189.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 287–288.

Запропонований хід уроку

Примітка: Стосовно ідей для викладання Учення і Завіти 116 зверніться до запропонованого ходу уроку до Учення і Завіти 27:5–14 та 107:40–57, а також до матеріалу до розділу 107 в навчальному путівнику для студентів.

Учення і Завіти 117

Вступ

Коли багатий юнак прийшов до Спасителя і запитав, що йому зробити, аби здобути вічне життя, Спаситель дав йому таку настанову: “Розпродай усе, що ти маєш, і вбогим роздай,—і матимеш скарб свій на небі. Вертайся тоді, та й іди вслід за Мною” (УЗ 18:22). Юнак “засмутився тим словом, і пішов, зажурившись,—бо великі маєтки він мав!” (Марк 10:22). Для деяких людей матеріальні цінності є одним з найбільших випробувань земного життя. Коли було дано розділ 117, Ньюел К. Уїтні, єпископ з Кертленда, та Уільям Маркс, помічник єпископа, мали власність, яку ніяк не наважувалися продати на користь Церкви. Однак завдяки цьому одкровенню, вони послухалися заповіді Господа. Часто ми витрачаємо надто багато часу на накопичення земних благ. Бог має всю владу, і якщо ми будемо Йому служити і приймемо Його пораду шукати спершу Його царства, Він зробить так, що “все спрацює нам на благо” (УЗ 90:24; див. також Кн. Якова 2:18–19).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Святі ніколи не повинні пристрасно жадати матеріальних благ. Господь може дати достатньо для них та їхніх сімей (див. УЗ 117:1–8; див. також УЗ 88:123; 104:78–80; 118:1–3).
- Віддане служіння має більше значення, ніж посада, яку людина обіймає в Церкві (див. УЗ 117:11; див. також Матвій 6:24).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 188–189.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 288–290.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 117:1–8. Святі ніколи не повинні пристрасно жадати матеріальних благ. Господь може дати достатньо для них та їхніх сімей. (10–15 хвилин)

Напишіть на дошці список, подібний до наведеного далі:

- дорогий одяг
- статус у баскетбольній команді
- храмовий шлюб
- президентство класу

- міцне свідчення
- чисте сумління
- побачення на шкільній дискотечі
- відданість в церковному служінні

Скажіть учням: Уявіть собі, що цей список описує ваше життя. Раптом ви постаєте перед Спасителем на суді.

- Які з цих пунктів будуть для вас найбільш важливими в ту мить?
- Чому інші пункти можуть бути не такими цінними?

Скажіть учням, що іноді ми плутаємо найважливіше з найбажанішим на даний час. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 117:1–4 і підкреслять гріх, який пов'язаний з нерозумінням цього. Запитайте учнів, що мав на увазі Господь, коли запитував: “Що є власність для Мене?” Прочитайте вірш 5. Нехай хтось із учнів прочитає другий абзац коментаря до Учення і Завітів 117:1–6 в посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 289). Запитайте:

- Чого ждали брат Маркс і брат Уїтні?
- Прочитайте Учення і Завіти 19:26. Що Господь сказав Мартіну Гаррісу в цьому вірші?
- Як цей вірш пов'язаний з Ученням і Завітами 117:1–5?

Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 117:6–8 і письмово підсумувати одним реченням кожен вірш. Нехай кілька учнів прочитають одне зі своїх речень.

Прочитайте Учення і Завіти 118:3 і зауважте, що Господь пообіцяв сім'ям апостолів, які вирушали на місію. Згідно з Ученням і Завітами 117:6, як Господь зможе потурбуватися про ці сім'ї? Запросіть учнів розповісти, як Господь задовольняв матеріальні потреби в скрутні часи в їхньому житті, житті членів їхніх сімей або їхніх знайомих.

Учення і Завіти 118

Вступ

Ми, святі останніх днів, часто співаємо гімн “Я завжди ітиму туди, де Ти” (*Гімни і дитячі пісні*, с. 46), коли проводимо друзів і рідних на місію. Ми не завжди замислюємося, що через зміни ситуації у світі їхні покликання можуть бути для них небезпечними. Один такий приклад стався у 1838 році, коли Господь повелів Своїм апостолам залишити 26 квітня 1839 року Фар-Уест, штат Міссурі, і вирушити на місію до Англії. Коли настав зазначений час, губернатор Лілберн У. Боггс уже видав свій наказ про знищення, і святі були змушені залишити Міссурі. Відгук апостолів на покликання служити на місію є уроком слухняності й довіри Господу. (Додаткові ідеї дивіться в матеріалах до розділу 118 у путівнику для навчання студентів).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь покликає інших людей замінити апостолів, які не залишилися вірними (див. УЗ 118:1, 6; див. також Дії 1:20–26; УЗ 114:2).
- Господь покликає Своїх слуг проголошувати повноту Його євангелії по всьому світу (див. УЗ 118:3–5).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 190, 226–227.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 291–292.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 118. Господь покликає Своїх слуг проголошувати повноту Його євангелії по всьому світу. (15–20 хвилин)

Нехай хтось із учнів прочитає Учення і Завіти 118 класу. Запропонуйте учням порівняти дату у вступі до розділу з цим одкровенням з датою у вірші 5. Напишіть дві дати на дошці. Обговоріть наступні запитання:

- Де апостоли повинні були проголошувати євангелію? (Див. рубрику “Розуміння Писань” до УЗ 118:4 у путівнику для навчання студентів).
- Де був пророк Джозеф Сміт навесні 1839 року? (Див. УЗ 121, вступ).

Нехай хтось із учнів прочитає перший абзац рубрики “Розуміння Писань” до Учення і Завітів 118:5 у путівнику для навчання студентів. Запитайте:

- Де були в той час решта святих?
- Наскільки небезпечно було повертатися апостолам до Міссурі в квітні 1839 року?
- Чи вважаєте ви, що за таких обставин апостоли могли б виправдано не поїхати до Фар-Уеста перед місією? Чому так або ні?

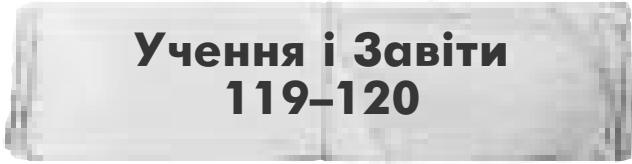
Прочитайте наведене далі висловлювання старійшини Уїлфорда Вудраффа, коли він був членом Кворуму дванадцятьох:

“Коли Президент Бригам Янг запитав Дванадцятьох: “Брати, що ж ви будете робити?”, прозвучала відповідь: “Господь сказав—і ми повинні послухатися!” Ми відчували, що Господь Бог дав нам заповідь, і у нас була віра, щоб піти і виконати її, вважаючи, що це в Його руках—виживемо ми чи помремо, виконуючи її. Ми вирушили в Міссурі” (in *Journal of Discourses*, 13:159).

Запитайте:

- Чого вчить вас ставлення апостолів до слів Господа стосовно виконання важких заповідей?
- Як ця розповідь стосується людини, яка вважає, що служіння на місії повного дня або в церковному покликанні може бути важкою справою?

Попросіть іншого учня прочитати решту розділу “Розуміння Писань” до Учення і Завітів 118:5 у навчальному путівнику для студентів. Дайте учням вправу А.

Вступ

У розділі 119 Господь уперше дав закон десятини в такому вигляді, в якому ми виконуємо його сьогодні. Президент Джозеф Ф. Сміт казав:

“Закон десятини був даний тому, що люди не змогли жити за вищим законом. Якби ми могли жити за законом посвячення, то в законі десятини не було б необхідності, адже він був би поглинутий вищим законом. Закон посвячення вимагає всього; закон десятини вимагає лише десяту частину вашого щорічного прибутку” (“Discourse by President Joseph F. Smith,” *Millennial Star*, 18 June 1894, 386).

У розділі 119 описується, що є десятина, а в розділі 120 дається пояснення того, хто повинен приймати рішення про використання коштів з десятини.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Церковними коштами десятини розпоряджаються Перше Президентство, Кворум Дванадцятьох Апостолів та Верховний єпископат. Кошти з десятини використовуються для будівництва Господнього царства, наприклад, для підтримки місіонерської роботи і будівництва каплиць, храмів, приміщень для семінарії та інституту (див. УЗ 119:1–2; 120; див. також УЗ 97:10–14).
- Десятина—це пожертвування Господу однієї десятої вашого щорічного прибутку (див. УЗ 119:3–7; див. також Алма 13:15).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, p. 191.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 292–295.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 119:1–2; 120. Церковними коштами десятини розпоряджаються Перше Президентство, Кворум Дванадцятьох Апостолів та Верховний єпископат. Кошти з десятини використовуються для будівництва Господнього царства. (10–15 хвилин)

Покажіть учням ілюстрацію каплиці або храму.
Запитайте:

- Як ви думаєте, скільки коштує побудувати цю каплицю або храм?
- Скільки каплиць Церква будує щорічно?
- Які благословення отримують члени Церкви завдяки цим спорудам?

Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі:

“Ця Церква зростає, і ми повинні розмістити своїх людей. Цього року ми побудуємо або освятимо 600 нових споруд. Це справа колосального розмаху” (“Larry King Live,” *Ensign*, Nov. 1998, 108).

Прочитайте УЗ 119:1–3; 120 і спитайте:

- Звідки Церква бере кошти на будівництво цих споруд?
- Хто вирішує, як використовувати кошти з десятини?
- На що ще йдуть кошти з десятини?

Прочитайте наведене далі висловлювання старійшини Далліна Х. Оукса:

“Господь дав через одкровення настанову, що витрати коштів Його десятини будуть плануватися Його слугами: Першим Президентством, Кворумом дванадцятьох та Верховним єпископатом (див. УЗ 120). Ці кошти йдуть на будівництво й обслуговування храмів і будинків поклоніння, ведення місіонерської роботи по всьому світі, переклад і видання Писань, забезпечення роботи з викуплення померлих, фінансування релігійної освіти та на підтримку інших цілей Церкви, визначених призначеними слугами Господа” (in *Conference Report*, Apr. 1994, 46; or *Ensign*, May 1994, 35).

Запитайте: Крім того, що за кошти з десятини будують храми, як іще десятина пов’язана з храмовим служінням? Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Джорджа Ф. Річардса, який на той час був президентом Кворуму дванадцятьох:

“Закон десятини, як перевірка віри, вважається в Церкві настільки важливим, що той член Церкви, який не вірить в цей божественний закон і не виконує його, не може вважатися гідним отримати священство і храмові благословення” (in Conference Report, Oct. 1945, 26–27).

Скажіть, що ми сплачуємо десятину не тільки для того, щоб будувати храми, а й щоб бути гідними відвідувати їх. Запросіть учнів завжди сплачувати повну десятину.

Учення і Завіти 119:3–7. Десятина—це пожертвування Господу однієї десятої вашого щорічного прибутку. (25–30 хвилин)

Покажіть учням десять однакових предметів (наприклад, десять яблук, олівців або стільців) Заберіть один і запитайте, який євангельський принцип ця дія зображує. Прочитайте УЗ 119:1, 3–7 і спитайте:

- Кому ви сплачуєте десятину? (Господу через Його представника—єпископа).
- Що ви зрештою втратите, якщо не будете сплачувати десятину?
- Прочитайте Малахія 3:8–10; Учення і Завіти 64:23. Згідно з цими віршами, які благословення ми отримуємо завдяки сплаті десятини?

Поділіться наведеними далі висловлюваннями.

Президент Гордон Б. Хінклі, тоді радник у Першому Президентстві, сказав:

“Я не кажу, що якщо ви будете чесно сплачувати десятину, то здійсняться ваші мрії про великий будинок, Роллс-Ройс та маєток на Гаваях. Господь відчинить небесні отвори відповідно до наших потреб, а не нашої пожадливості. Якщо ми платимо десятину, щоб розбагатіти, то робимо це з неправильних міркувань. Основна мета десятини—забезпечувати Церкву засобами, необхідними для ведення Господньої роботи. Благословення платнику ... не завжди будуть мати вигляд фінансової або матеріальної вигоди” (“The Sacred Law of Tithing,” *Ensign*, Dec. 1989, 4).

Старійшина Даллін Х. Оукс сказав:

“Дехто каже: “Я не можу дозволити собі сплачувати десятину”. Люди, які покладають свою віру на обіцяння Господа, кажуть: “Я не можу собі дозволити не сплачувати десятину” (in Conference Report, Apr. 1994, 44; or *Ensign*, May 1994, 34).

Запитайте:

- Згідно з віршем 4, скільки Господь вимагає як десятину?
- Якщо у вас запитання стосовно десятини, з ким найкраще поговорити про це? (Вашим єпископом).
- Коли ми зустрічаємося з єпископом і заявляємо про свій статус платника десятини? (Під час співбесід з урегулювання десятини).

Старійшина Говард В. Хантер, який тоді був членом Кворуму дванадцятьох, учив?

“Закон десятини сформульований просто—”одну десятю всього свого прибутку щорічно”. Прибуток—це винагорода, грошовий приріст. Це заробітна плата працівника, прибуток від ведення бізнесу, прибуток фермера або виробника чи дохід людини з будь-якого іншого джерела” (in Conference Report, Apr. 1964, 35).

Президент Гордон Б. Хінклі сказав:

“Суть у тому, що десятина—Господній закон щодо фінансів. Він був даний як одкровення від Нього. Це божественний закон з величним і прекрасним обіцянням. Він стосується кожного члена Церкви, який отримує дохід. Він стосується бідної вдови так само, як і заможного чоловіка” (“The Widow’s Mite,” in *Brigham Young University 1985–86 Devotional and Fireside Speeches* [1986], 9).

Президент Бригам Янг навчав:

“Ми не належимо собі, ми придбані за ціну, ми—Господні; наш час, наші таланти, наше золото і срібло, наша пшениця і чисте борошно, наше вино й олія, наша худоба і все, що на землі і що в нашому володінні—все Господнє, і Він вимагає одну десятю цього для будівництва Його Царства” (*Discourses of Brigham Young*, 176).

Обговоріть наступні запитання:

- Десятю частину чого ще, крім коштів і власності, за словами Президента Бригама Янга, вимагає Господь? (Нашого часу, талантів).
- Як ви можете сплатити десятину зі свого часу і талантів?
- Скільки складає 10% від 20 років?
- Як служіння на місії може бути десятиною з часу юнака?
- Що ще ми можемо зробити, щоб віддавати Господу свій час і таланти? (Служити в церковних покликаннях і виконувати інші служіння).

Поділіться вашим свідченням про десятину. Якщо можливо, поділіться випадком з особистого життя, коли ви отримали благословення за сплату повної десятини, або попросіть зробити це когось із учнів.

Учення і Завіти 121–122

Вступ

Пророк Джозеф Сміт і кілька його товаришів були неправомірно ув'язнені в місті Ліберті з 1 грудня 1838 року по 6 квітня 1839 року. У в'язниці пророк написав листа святим, в якому була його молитва за себе і за них (див. УЗ 121:1–6). Одне з найбільш гострих запитань в житті—“чому лихе трапляється з хорошими людьми?” Відповідь Господа на молитву Джозефа Сміта дає розуміння випробувань і називає те хороше, що може прийти завдяки їм, якщо їх витерпіти (див. УЗ 121:9–46; 122).

Хоча досвід пророка Джозефа може допомогти нам зрозуміти труднощі в нашому житті, деякі випробування не піддаються логічним поясненням. Старійшина Гарольд Б. Лі, тоді член Кворуму дванадцятьох, сказав: “До функцій релігії не входить відповідати на всі запитання стосовно моралі Божого управління всесвітом, але входить вселити в людину мужність з вірою постати перед запитаннями, відповіді на які вона так і не знайде в її нинішньому стані” (in Conference Report, Oct. 1963, 108).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Деякі наші випробування є наслідками вчинків нечестивих. Нечестиві зрештою пізнають правосуддя Бога (див. УЗ 121:1–25; див. також Алма 14:10–11).
- Люди, які в праведності долатимуть випробування, здобудуть знання, досвід і благословення священства і будуть піднесені (див. УЗ 121:7–8, 26–33; 122).
- Сила у священстві здобувається праведним життям. Якщо носій священства захоплений мирським, гордовитий або намагається панувати над іншими, він втрачає силу священства (див. УЗ 121:34–46).
- Часто люди, яким даються великі повноваження, неправедно використовують свою владу (див. УЗ 121:39–40).
- Оскільки Спаситель відстраждав більше, ніж може страждати будь-який смертний, Він розуміє наше страждання і має до нас співчуття. З вірою в Нього та Його обіцяння ми можемо витримати свої випробування (див. УЗ 122; див. також Алма 7:11–13; УЗ 19:16–19).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 204–209.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 295–302.

Запропонований хід уроку

Фільм 18, “Сили небес” (9:15), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви”, можна використати, викладаючи Учення і Завіти 121 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

Учення і Завіти 121:1–25. Деякі наші випробування є наслідками вчинків нечестивих. Нечестиві зрештою пізнають правосуддя Бога. (35–40 хвилин)

Розкажіть учням про деякі випробування, які довелося пережити Джозефу Сміту та іншим під час арешту у Фар-Уесті та ув'язнення в Ліберті (див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 204–209). Запитайте: Якби ви перенесли такі випробування з першими святими, якими б запитаннями задалися ви? Напишіть відповіді на дошці. Серед них могли б бути:

- Чому ми мусимо долати страждання і труднощі в цьому житті?
- Як нам краще подолати випробування земного життя?

Скажіть учням, що за чотири місяці ув'язнення пророка Джозефа Сміта в Ліберті святі також перенесли багато лихого, адже їх виганяли з власних будинків. Під натхненням пророк написав сильний лист членам Церкви, частини якого включені до Учення і Завітів 121–123. Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 121:1–6 і спитайте:

- На що схожі ці вірші? (На молитву).
- Як це вчить вас ставитися до випробувань у вашому житті?
- Чим запитання Джозефа Сміта схожі із запитаннями на дошці?
- Чи видно із запитань Джозефа, що святі заслужили свої випробування?
- Що було джерелом їхніх страждань?
- Які сьогодні існують приклади того, як неправедність однієї людини спричиняла горе іншій?
- Прочитайте 1 Петра 2:19–21. Чого ці вірші вчать про незаслужене страждання?

Поясніть, що відповідь Господа на молитву Джозефа записана в Ученні і Завітах 121:7–46; 122. Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 121:7–24 і підкреслити, що, за словами Господа, станеться з нечестивими, які переслідують праведних. Обговоріть наступні запитання:

- Яке у вас ставлення до людей, що переслідують праведних?
- Прочитайте Матвій 5:44; Учення і Завіти 64:9–11. Згідно з цими віршами, як Господь повелів нам ставитися до своїх ворогів?
- Що, за словами Господа, станеться з нечестивими, які переслідують праведних?
- Чому Господь хоче, щоб ми залишили судження і помсту Йому?

Прочитайте наведене далі висловлювання старійшини Меріона Д. Хенкса, тоді помічника Дванадцятьох:

“Багато років тому я почув на Храмовій площі, як один хлопчик виливав погані почуття свого серця. Він жив із духом ненависті до злодія, який забрав життя його батька. Майже позбавлений почуттів через горе, він був переповнений гіркотою жовчі.

Пізніше того ранку Суботнього дня, коли я та інші люди вислухали його, він був зворушений Духом Господа. Зі сльозами на очах він сказав, що вирішив віддати помсту в руки Господа, а правосуддя— закону. Він більше не буде ненавидіти людину, яка стала причиною такої жахливої втрати. Він пробачить її і не дозволить руйнівному духу помсти ні на хвилину проникати в його серце.

Через якийсь час, зворушений спогадами про той недільний ранок, я розповів цю історію групі людей в іншому місті. Потім я отримав лист [від чоловіка, який почув її]. Того вечора він пішов додому, помолвився і підготувався, щоб потім поїхати до одного чоловіка з його міста, який багато років тому зазігнув на святість його домівки. В його серці жили ворожнеча і бажання помсти, були вимовлені погрози. Того вечора, коли його ближній побачив його біля своїх дверей, він злякався і вийшов зі зброєю в руках. Чоловік швидко пояснив причину свого візиту, що він прийшов вибачитися, що він більше не хоче, щоб ненависть знищувала його життя. Він простив і попросив прощення, і пішов у сльозах—вільний вперше за багато років. Він залишив колишнього ворога також у сльозах, зворушеного і розкаяного” (in Conference Report, Oct. 1973, 16; or *Ensign*, Jan. 1974, 21).

Запитайте учнів, як ненависть може завдати шкоди людині, яка її відчуває. Запросіть учнів позбутися будь-яких почуттів ненависті до інших і довіритися Господньому правосуддю.

Учення і Завіти 121:26–33; 122. Люди, які в праведності долатимуть випробування, здобудуть знання, досвід і благословення священства і будуть піднесені. (20–25 хвилин)

Покажіть класу головний убір, який одягають випускники, кубок, свідоцтво про закінчення семінарії, платіжний чек та якийсь витвір мистецтва. (Якщо у вас немає цих предметів, ви можете намалювати їх або написати їх назви на дошці). Запитайте учнів:

- Що спільного між цими предметами? (Щоб отримати кожен з них, необхідно чимось пожертвувати).
- Які благословення обіцяє Господь тим, хто жертвує заради виконання Його заповідей?

Прочитайте Учення і Завіти 121:26–33; 122:7–9. Складіть на дошці перелік благословень, які обіцяв Господь, і того, що ми повинні зробити, щоб отримати їх. Ваші переліки можуть мати такий вигляд:

Благословення, обіцяні Господом	Що ми повинні зробити
Знання (див. УЗ 121:26, 33)	Сміливо долати випробування (див. УЗ 121:29)
Святий Дух (див. в. 26)	
Престоли і владарювання (див. в. 29)	
Влади (див. в. 29)	
Безсмертний покій (див. в. 32)	
Досвід (див. УЗ 122:7)	
Священство (див. в. 9)	
Вічна присутність Бога (див. в. 9)	

Запитайте:

- Чим ці благословення схожі з головним убором випускника навчального закладу, кубком та іншими предметами?
- Що може таке статися, через що слухатися Господа стане важко?
- Наскільки важко виконати заповідь разово?
- Наскільки важко виконувати цю заповідь день за днем?
- Прочитайте Матвій 6:34; Мосія 4:27. Яка порада в цих віршах допоможе нам витерпіти до кінця?

Прочитайте наведене далі висловлювання старійшини Франкліна Д. Річардса, тоді помічника Дванадцятьох:

“Щоб бути старанною, людина повинна вчитися наполегливості,—так, вчитися терпіти до кінця. Чи можемо ми витерпіти до кінця кожного дня з такою ж відданістю і таким же ентузіазмом, які в нас були на початку дня, навіть переживаючи розчарування і негаразди? У кожному році 365 днів, і кожен день триває 24 години, і кожну з них треба витерпіти до кінця. Однак пам’ятайте, що сказав цар Веніямин: “Не обов’язково, щоб людина бігла швидше, ніж її під силу” (Мосія 4:27).

На всіх етапах здобуття особистого досвіду я побажав, що мудро оглядати великі поля, а обробляти—малі. Оглядаючи великі поля, людина, зрештою, може скласти головний план, який потім розвивається поетапно. Це розумний спосіб розвиватися й уникати багатьох розчарувань, що можуть стати наслідком переоцінки себе. Щоб оглядати великі поля та обробляти малі, необхідно застосувати принципи порядку, старанності і результатів зростання та розвитку” (in Conference Report, Oct. 1964, 77).

Запитайте: Як може висловлювання старійшини Річардса допомогти вам витерпіти до кінця? Запросіть учнів обміркувати, які зміни їм необхідно зробити в житті, щоб витерпіти в праведності.

Учення і Завіти 121:34–46 (Опанування Писань, Учення і Завіти 121:34–36). Сила у священстві здобувається праведним життям.

Якщо носій священства захоплений мирським, гордовитий або намагається панувати над іншими, він втрачає силу священства. (30–35 хвилин)

Покажіть класу кілька натягнутих ниток. Попросіть когось із учнів розірвати одну нитку. Попросіть іншого розірвати чотири нитки одразу. Нехай третій учень розірве вісім ниток за раз; продовжуйте доти, доки ниток не виявиться забагато, щоб їх розірвати. Покажіть класу мотузку і запитайте, що робить її міцною (вона зроблена з багатьох волокон). Напишіть на дошці *священство* і запитайте: Якщо мотузка символізує священство, то що символізують волокна?

Запитайте: Чи дає вам висвячення у священство силу автоматично? Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Бойда К. Пекера:

“Ваше повноваження передається вам через висвячення; ваша сила дається вам завдяки слухняності й гідності.

Сила у священстві здобувається виконанням обов’язку у звичайних справах: відвіданням зборів, виконанням покликань, читанням Писань, виконанням Слова мудрості” (in Conference Report, Oct. 1981, 47–48; or *Ensign*, Nov. 1981, 32–33).

Напишіть на дошці *Зміцнює силу священства* і *Ослаблює силу священства*. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 121:34–46 і знайдуть, що зміцнює силу священства людини, а що послаблює її. Напишіть відповіді учнів і супроводжуючі послання під відповідним заголовком. Ваші переліки можуть мати такий вигляд:

Зміцнює силу священства	Ослаблює силу священства
Переконавання (див. в. 41)	Серце, яке прикипіло до речей світу (див. в. 35)
Довготерпіння (див. в. 41)	Жадання почесей людських (див. в. 35)
М’якість (див. в. 41)	Приховування своїх гріхів (див. в. 37)
Легідність (див. в. 41)	Гордовитість (див. в. 37)
Любов (див. в. 41)	Суєтне честолюбство (див. в. 37)
Доброта (див. в. 42)	Прагнення контролювати або панувати над іншими (див. в. 37)
Чисте знання (див. в. 42)	Переслідування святих (див. в. 38)
Керівництво Святого Духа (див. в. 43)	Боротьба проти Бога (див. в. 38)
Вірність (див. в. 44)	Несправедливе владарювання (див. в. 39)
Милосердя (див. в. 45)	Лицемірство (див. в. 42)
Чеснотні думки (див. в. 45)	Підступність (див. в. 42)

Запитайте:

- Згідно з віршем 37, що відбувається зі священством людей, які не живуть праведно?
- Згідно з віршами 45–46, що відбувається з нами, якщо ми живемо праведно?
- Як ці благословення вплинули на ваше життя?

Поділіться наведеним далі висловлюванням президента Мелвіна Дж. Балларда, тоді президента Місії північно-західних штатів, пізніше апостола:

“Ми дізналися, що найвеличніший дар, який Бог дав нам, і справді найвеличніший дар, який мав або матиме будь-хто з Його дітей на землі, це дар мати Святого Духа за супутника. Із стосунків з Ним, із спілкування з Ним ми дізналися, що справжнє натхнення і справжня сила йдуть від Святого Духа” (in Conference Report, Apr. 1910, 41).

Свідчіть про важливість праведного життя для отримання благословень сили священства в нашому житті.

Учення і Завіти 121:39–40. Часто люди, яким дають великі повноваження, несправедливо використовують свою владу. (10–15 хвилин)

Запитайте учнів: Хто такі цар Саул, цар Давид і цар Соломон? (Вони були царями в Ізраїлі, коли Ізраїль був на піку слави). Попросіть учня, який знає історію цих чоловіків, розповісти, як кожен став праведним і як залишився, якщо залишився, таким. (Кожен починав праведним, але кожен відступив від Господа в різний час).

Після Саула, Давида і Соломона Ізраїлем правили 39 царів. Біблія каже, що тільки вісім з них чинили правильно в очах Господа. Запитайте: Як ви думаєте, чому лише 8 з 39 царів чинили правильно?

Прочитайте Учення і Завіти 121:39 і обговоріть, як цей вірш пов'язаний з давніми правителями Ізраїлю. Запитайте:

- Кому ще важко владарювати праведно?
- Які приклади несправедного владарювання ви знаєте з Писань або історії Церкви?
- Що ви можете зробити, щоб не зробити несправедних вчинків, коли вам доручать керівницький обов'язок?

Учення і Завіти 122. Оскільки Спаситель відстраждав більше, ніж може страждати будь-який смертний, Він розуміє наше страждання і має до нас співчуття. З вірою в Нього та Його обіцяння ми можемо витримати свої випробування.

(30–35 хвилин)

Запитайте кількох учнів, до кого вони звертаються за порадою і заспокоєнням в часи негараздів. Напишіть їхні відповіді на дошці (серед них можуть бути такі: батьки, єпископи, друзі, старші брати чи сестри). Запитайте:

- Чому ви звертаєтесь до цих людей?
- Чому ви не звертаєтесь до незнайомця або дитини?
- Що спільного є в людей у списку, що вселяє у вас впевненість у їхній здатності допомогти? (Одна з відповідей—вони досвідчені).
- З усіх людей, які коли-небудь жили на землі, хто є найбільш досвідченим, найбільш милосердним і найбільш натхненним? (Див. Мосія 3:7; 3 Нефій 17:4–8; УЗ 43:24).
- Прочитайте Алма 7:11–13. Як це можливо, щоб людина з таким коротким земним життям могла бути найдосвідченішою?
- Згідно з віршем 12, навіщо Ісус переніс це велике страждання?

Нагадайте учням про випробування пророка Джозефа Сміта у в'язниці міста Ліберті. Попросіть їх прочитати вступ до Учення і Завітів 122. Запитайте: До кого звернувся Джозеф за порадою і заспокоєнням? Розділіть клас на дві групи. Нехай перша група ретельно дослідить вірші 1–8 і знайде, які випробування, за словами Господа,

Джозеф може чи повинен пережити. Нехай друга група дослідить ті ж вірші і знайде слова, якими Господь підбадьорював Джозефа. Нехай учень з кожної групи розповість про їхні знахідки. Обговоріть наступні запитання:

- Чому Господь дозволяє, щоб ми стикалися з випробуваннями?
- Як ці випробування можуть піти нам на благо?
- Як людина, яка перенесла життєві випробування, може більше цінувати страждання Спасителя під час Спокути?
- Чому ми можемо звернутися до Спасителя в розпал будь-якого випробування?

Поділіться наведеним далі висловлюванням. Старійшина Орсон Ф. Уїтні казав:

“Коли ми прагнемо поради та заспокоєння, ми не звертаємося ані до дітей, ані до людей, які не знають нічого, крім втіхи та насолоди. Ми звертаємося до мудрих і співчутливих чоловіків і жінок—чоловіків і жінок, які самі страждали і які можуть дати нам необхідну пораду. Чи не є це причиною, чому Бог піддає Своїх дітей стражданням? Він хоче, щоб вони стали більше схожими на Нього Самого. Бог пере-страждав набагато більше, ніж коли-небудь страждала або буде страждати людина, і тому Він є величним джерелом співчуття і заспокоєння.

У смуткові та приниженні завжди криється благо-словення. Не таланить тим, кому вдається уникати цього. “Господь, кого любить, того Він карає”. Квіти пахнуть найкраще тоді, якщо їх розтерти. Чоловіки і жінки повинні страждати достатньо, щоб стати найкращими, на що здатні” (“A Lesson from the Book of Job,” *Improvement Era*, Nov. 1918, 7).

Старійшина Джеффри Р. Холланд з Кворуму дванадцятьох писав:

“Рани в Господніх руках, ногах і в боці є символами того, що в земному житті болісні речі відбуваються навіть з чистими і доскональними, є символами того, що лихо *не* є доказом Божої немилості до нас. Велике значення має і велику надію несе та думка, що саме *поранений* Христос приходить, щоб врятувати нас. Він, хто має шрами заради жертви, поранення заради любові, символи смирення і прощення,—він є капітаном нашої Душі. Цей доказ болю в смертному житті неодмінно повинен вселити мужність в людей, які також побиті й поранені життям, можливо навіть у домі своїх друзів” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 259).

Прочитайте також висловлювання старійшини Гарольда Б. Лі зі вступу до розділу 121–122 (с. 201). Обговоріть з учнями, як принципи з розділу 122 допоможуть нам краще триматися у випробуваннях.

Учення і Завіти 123

Вступ

Пророк Джозеф Сміт все ще залишався у в'язниці міста Ліберті, коли було записано Учення і Завіти 123 (див. вступ до розділів 121–122 [с. 201]).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Пророк Джозеф Сміт повелів Церкві скласти список правопорушень проти неї, щоб шукати правосуддя у земної влади та у Бога (див. УЗ 123:1–11; див. також УЗ 101:85–92).
- Багато людей на землі обмануті підступністю людей, але вони прийняли б істину, якби знали, де її знайти (див. УЗ 123:12–17; див. також УЗ 76:75).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 204–209.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 302–303.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 123:1–11. Пророк Джозеф Сміт повелів Церкві скласти список правопорушень проти неї, щоб шукати правосуддя у земної влади та у Бога. (35–40 хвилин)

Нехай учні прочитають вступ до розділу Учення і Завіти 123, включаючи підсумки віршів, і знайдуть пораду, яку пророк Джозеф Сміт дав святым у цьому розділі. Розділіть клас на дві групи. Попросіть одну групу прочитати вірші 1–5 і написати на дошці, які факти пророк Джозеф Сміт сказав святым збирати. Нехай інша група дослідить вірші 6–12 і напише на дошці, навіщо було збирати ці факти. Ці переліки можуть мати такий вигляд:

Факти, які слід було збирати	Навіщо
Страждання і образи святих (див. в. 1)	Щоб опублікувати для всього світу (див. в. 6).
Майнові збитки (див. в. 2)	Щоб представити їх главам уряду (див. в. 6).
Тілесні пошкодження (див. в. 2)	Щоб усьому народу не залишилося виправдання, коли судження Бога зійдуть на нього (див. в. 6).
Імена утискувачів (див. в. 3)	Це наш обов'язок перед Богом (див. в. 7).
Наклепницькі публікації (див. вв. 4–5)	Це наш обов'язок перед нашими сім'ями (див. в. 7).
Всі види неправедного ставлення, які пережили святі (див. в. 5)	Це наш обов'язок перед вдовами і безбатченками (див. в. 9).
	Це є обов'язком перед поколінням, що зростає (див. в. 11).
	Щоб всі знали істину (див. в. 12).

Скажіть, що святі послушалися поради пророка і зібрали численні розповіді про те, як вони були переслідувані. Попросіть трьох учнів поділитися наведеними далі розповідями про переслідування:

“Генерал Кларк прийшов до Колдуелла зі своїми загонами. Я жила у приблизно двох милях від Фар-Уеста, поблизу пана Геда Йейла. Певна кількість солдатів генерала Кларка прийшли до будинку пана Йейла, зупинилися там на два дні і завдали йому серйозних матеріальних збитків. Вони проломили обидва перекриття в будинку, повбивали домашніх птахів і худобу і підпалили сінник, ... який згорів дотла. Вони забирали в пана Йейла стільки кукурудзи для своїх коней, скільки бажали, і, здається, вони витоптали близько десяти акрів. Деяка худоба, яку вони застрелили, була кинута гнити на землі. Я також бачила, як у будинок пана Сайруса Деніела прийшли дехто з народного ополчення і пограбували його. Я бачила, як вони винесли ліжко, постіль і ще білизну” (Mary K. Miles, in Clark V. Johnson, ed., *Mormon Redress Petitions: Documents of the 1833–1838 Missouri Conflict* [1992], 496–97; spelling and grammar standardized).

“Я, Делія Рід, переїхала до Міссурі в 1836 році. Мій чоловік помер невдовзі після переїзду, залишивши мене з сімома малими дітьми. Тоді я переїхала до округи Колдуелл, зробила ремонт і жила на вказаній фермі до осені 1838 року. Коли почалися заворушення між місцевими мешканцями і мормонами, я разом з іншими з нашої спільноти була змушена залишити штат. Я була змушена пожертвувати ... майже всім своїм майном, щоб зрештою сім'я опинилася розкиданою, а мені довелося заробляти копійки у чужоземців” (Delia Reed, in *Mormon Redress Petitions*, 523).

“Цим я підтверджую, що мій батько зупинився у Ханс-Міллі і жив у наметі в той час, коли там була різанина. Я був у наметі, коли в місто увійшов загін. Дехто з наших закричав, щоб жінки і діти тікали з наметів. Я побіг у майстерню коваля, де був мій батько. Я разом з братом та іншим хлопцем на ім'я Чарльз Меррік забрався під міхи. Мене поранили в стегно, моему брату розтрощили голову, а інший хлопчик був поранений трьома кулями і помер від цих ран. Мама каже, що минулого місяця мені виповнилося вісім років. Я бачив, як наші вороги стягували з батька чоботи ще до того, як той помер” (Alma Smith, in *Mormon Redress Petitions*, 537).

Запитайте: Як ці розповіді допомагають вам краще зрозуміти, як були переслідувані святі? Запитайте учнів, чи знають вони, до чого привело це збирання матеріалів. Прочитайте наступний вислів пророка Джозефа Сміта:

“Надаремно ми прагнули компенсації за лихо та відновлення наших прав у судах та законодавчих палатах Міссурі. Надаремно ми прагнули своїх прав та відшкодувань за втрачене майно в залах Конгресу та від рук Президента. Єдина втіха, яку ми відчували завдяки цим вищим трибуналам і суддям нашої кривавої країни, полягає в тому, що справа наша—чесна, але уряд не має влади компенсувати нам втрати” (*History of the Church*, 6:89).

Допоможіть учням зрозуміти, що в земному житті не все завжди буде справедливим, але зрештою Господь виправить усе. Коли святих вигнали з Нью-Йорку, Огайо, Міссурі та Іллінойсу, вони оселилися у Скелястих горах, подальше від східних штатів. Запитайте учнів, яка страшна подія відбулася в цих штатах невдовзі після виходу святих. (Громадянська війна у Сполучених Штатах).

Розкажіть учням про наведений далі випадок. Поки пророк Джозеф Сміт перебував у в'язниці міста Ліберті, якийсь чоловік запропонував адвокату пророка,

Олександр Дуніфану, ділянку землі в окрузі Джексон як виплату за борг. Коли чоловік пішов, пророк сказав пану Дуніфану:

“Я раджу вам не брати землю в окрузі Джексон як виплату боргу. Гнів Божий над округом Джексон. Звідти був безжалісно вигнаний народ Божий, і ви за свого життя ще побачите день, коли його відвідає вогонь і меч. Господь Саваот местиме його мітлою знищення. Поля, ферми і будинки будуть знищені, і залишаться лише димарі, щоб свідчити про розруху” (in B. H. Roberts, *Comprehensive History of the Church*, 1:538).

Олександр Дуніфан пізніше зазначав, що згадав про це пророцтво, коли громадянська війна залишила округ Джексон в руїнах.

Авраам Лінкольн, президент Сполучених Штатів під час громадянської війни, писав:

“У той час, як наша улюблена країна, колись Божим благословенням єдина, процвітаюча і щаслива, тепер вражена чварами і громадянською війною, нам особливо доречно визнати в цій карі Божу руку і з жалем пригадати свої помилки і злочини—як цілої країни, так і кожного окремо, щоб смирити себе перед Ним і благати Його про милість, молитися, щоб нас пощадили від подальших покарань, хоч на такі ми повністю заслуговуємо” (“Proclamation of a National Fast Day, Aug. 12, 1861,” in *The Speeches of Abraham Lincoln* [1908], 339–40).

Прочитайте Учення і Завіти 123:6 і запитайте:

- Яка частина цього вірша збулася у громадянській війні?
- Який зв'язок між записами святих про переслідування і цією війною? (Див. УЗ 87:2–3, 7; 123:6, 15).
- Прочитайте вірш 17. Як цей вірш може дати надію святим, яких переслідують?

Учення і Завіти 123:12–17. Багато людей на землі обмануті підступністю людей, але вони прийняли б істину, якби знали, де її знайти. (15–20 хвилин)

Запитайте учнів, чи не чули вони коли-небудь людей, які говорять неправду про Церкву, або чи не бачили вони тих, хто роздає антимормонську літературу. Запитайте:

- Що ви відчували при цьому?
- Як антимормонська література або брехня про Церкву впливає на людей, які не сповідують нашу віру?

Прочитайте Учення і Завіти 123:12–15 й знайдіть відповіді на такі запитання:

- Як брехливі вчення про Церкву впливали на людей в ті часи?
- Що ми повинні робити, щоб поширювати правду про Церкву по всьому світу?
- Чому так важливо “пролити світло на всі приховані справи темряви”? (в. 13).
- Згідно з цими віршами, які зусилля ми повинні докласти до цього?

Прочитайте вірші 16–17 і запитайте:

- Яка невелика деталь має велике значення для корабля у штормі?
- Що таке стерно? (Кермо або колесо, яке управляє кілем корабля). Що він робить з кораблем?
- Якщо ми робимо все, що в наших силах, що зробить Господь?

Поділіться наведеними далі розповідями. Президент Гарольд Б. Лі сказав:

Колись я був у Ментай, штат Юта. Коли ми вийшли суботнього вечора зі зборів керівництва, на дворі була сильна завірюха. По дорозі до будинку президента кола він зупинив машину і повернув назад до пагорба, на якому стояв храм. Храм підсвічувався і мав величний вигляд. Кілька хвилин ми сиділи в тиші, натхнені видовищем цього прекрасного, священного місця. Він сказав: “Знаєте, брате Лі, цей храм найпрекрасніший тоді, коли в повітрі густий туман або коли лютує гроза”.

Так само і євангелія Ісуса Христа є найпрекраснішою в часи нагальної потреби, в часи лютої грози в кожному з нас окремо або в часи збентеження і метушні” (in Conference Report, Oct. 1972, 175; or *Ensign*, Jan. 1973, 133).

Старійшина Мервін Д. Ештон сказав:

“Кілька місяців тому до наших місіонерів на Південно-Тихоокеанських островах дійшла звістка, що я незабаром приїду до них на дві-три дні. Коли я приїхав, місіонери з нетерпінням чекали нагоди показати мені дещо з антимормонської літератури, яка поширювалася на їхній території. Їх збентежили звинувачення в ній, і вони вже склали собі план помсти.

Старійшини сиділи на самих краєчках своїх стільців, поки я читав плітки і брехливі проголошення, складені служителем, який, очевидно, злякався їхньої присутності та успіху. Коли я читав брошуру із злочинними і безглуздими твердженнями, я розсміявся, що було несподіванкою для моїх юних друзів. Коли я дочитав до кінця, вони запитали: “Що нам тепер робити? Як найкраще протидіяти цій брехні?”

Я відповів: “Щодо автора цих слів, то тут ми нічого робити не будемо. У нас немає часу на сперечання. У нас є час лише на те, щоб займатися справами нашого Батька. Не сперечайтеся з людьми. Поводьте себе як джентльмени—спокійно, з переконанням, і я обіцяю вам успіх” (in Conference Report, Apr. 1978, 9; or *Ensign*, May 1978, 7).

Запитайте:

- Як ми повинні реагувати на антимормонські матеріали?
- Прочитайте 2 Нефій 32:5; Мороній 10:5. Як ці вірші допомагають відповісти на поставлене запитання?
- Як порада нинішніх церковних керівників повинна впливати на нашу реакцію?

Учення і Завіти 124–125

Вступ

Зимом 1838–1839 років святі були вигнані з Міссурі. Вони попрямували до Іллінойсу та Айови, де оселилися на обох берегах Міссісіпі. На березі, що належав штату Іллінойс, вони побудували місто Наву—Прекрасне місто. На боці Айови вони побудували міста Зарагемля і Нешвілл. (Див. УЗ 125). У святих в Іллінойсі було більше політичної влади, ніж у Міссурі. Вони сформували загони міліції, заснували університет і самі вели справи міста. Але ця діяльність була другорядною, порівняно з більш важливою роботою.

Президент Джозеф Філдінг Сміт, тоді президент Кворуму дванадцятьох, писав:

“Як тільки пророк і його брати прибули до Наву після звільнення з ув’язнення та переслідувань у Міссурі, Господь повелів побудувати у Наву храм. На той час вже було повністю відкрито вчення про спасіння померлих, і важливість виконання обрядів за померлих не залишала думок пророка і, завдяки його проповідям та листам,— і думок святих. Немає сумніву, що Джозеф Сміт молився Господу про це, і це одкровення [УЗ 124] стало відповіддю на його благання” (*Church History and Modern Revelation*, 2 vols. [1953], 2:265–266).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

Примітка: Перш ніж готуватися до уроків, з молитвою уважно прочитайте вступний матеріал і розгляньте подані нижче принципи.

- Господь повелів Церкві підготувати проголошення євангелії і розіслати його правителям землі (див. УЗ 124:1–11).
- Господь знає кожного зі Своїх слуг і радить і направляє їх через особисте одкровення і натхненних керівників (див. УЗ 124:12–21, 62–118; див. також Алма 5:37–41).
- Храм—це єдине місце, де ми можемо пройти повноту обрядів священства, щоб викупити живих і померлих (див. УЗ 124:25–45, 55; див. також УЗ 128:11–15).
- Якщо ми намагаємося старанно виконувати повеління Господа, а наші вороги заважають нам робити це, Господь спитає за це з них, а не з нас. Він може змі-

нювати Свої повеління і може благословити наші прагнучі зусилля попри нашу нездатність виконати їх (див. УЗ 124:45–54; див. також УЗ 56:3–4).

- Ми не повинні ставити свою мудрість вище за мудрість Господа чи Його слуг (див. УЗ 124:84–85; див. також Ісая 55:8–9; 2 Нефій 9:28–29).
- Господь установив чини священства для роботи священнослужіння та вдосконалення святих (див. УЗ 124:91–93, 123–143; див. також Ефесянам 4:11–16).
- Господь повелює святим збиратися разом і готуватися до того, що станеться в майбутньому (див. УЗ 125; див. також УЗ 82:14; 115:5–6).

Додаткові джерела

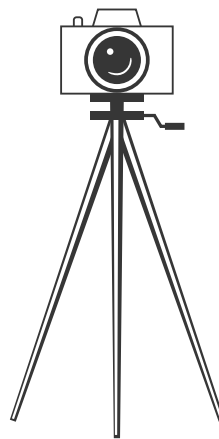
- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 240–242, 251–254, 289, 304–306.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 304–312.

Запропонований хід уроку

Примітка: Готуючись до викладання даної теми, виберіть пропозиції, подані в цьому розділі, або скористайтеся власними ідеями.

Учення і Завіти 124. Триєдина місія Церкви—проголошувати євангелію, вдосконалювати святих і викупляти померлих. (50–60 хвилин)

Покажіть фотоапарат, прикручений до триноги (або намалюйте на дошці). Запитайте учнів:

- Для чого потрібна тринога під час зйомки?
- Якою могла би вийти фотографія, якби у триноги не було однієї ноги?

Запропонуйте учням прочитати наведене далі висловлювання Президента Езри Тефта Бенсона:

“Місія Церкви славетна—запрошувати всіх прийти до Христа через проповідування євангелії, вдосконалення свого життя і викуплення померлих. Коли ми приходимо до Христа, то благословляємо своє життя, життя членів наших сімей і дітей нашого Небесного Батька—і живих, і померлих” (in *Conference Report*, Apr. 1988, 98; or *Ensign*, May 1988, 85).

Запитайте:

- Чим місія Церкви схожа на триногу?
- Що сталося б, якби члени Церкви виконували місіонерську роботу і заповіді, але не вели храмову роботу?

Попросіть учнів уважно продивитися ці три групи віршів: Учення і Завіти 124:1–5, 25–30, 143–145. Нехай вони знайдуть слова або фрази, які пов'язані з кожною з трьох частин єдиної місії Церкви. Скажіть їм, що ця частина місії Церкви є однією з центральних тематик розділу 124, а потім розберіть кожну частину місії всім класом.

Проголошення євангелії

Напишіть на дошці ім'я керівника вашої держави. Скажіть учням: Уявіть собі, що ви вчите євангелії керівника своєї держави.

- Як би воно було—“проголошувати євангелію” цій людині?
- Що було б важко?
- Чого б ви найбільше боялися?

Прочитайте Учення і Завіти 124:1–3 і знайдіть, що був покликаний зробити Джозеф Сміт. (“Зробити урочисте проголошення” царям, правителям і народам усіх країн). Попросіть учнів дослідити вірші 3–11 і запитайте:

- Що, згідно з віршами 5, 8 і 10, повинно було включати в себе це проголошення?
- Що це за “день відвідування”, до якого всі повинні підготуватися? (Друге пришествя).
- Як проголошення євангелії має спонукати царів та іновірців допомагати в будівництві Сіону? (Див. вв. 6, 9, 11).
- Згідно з віршем 7, що сказав Господь стосовно страху перед високопосадовцями?

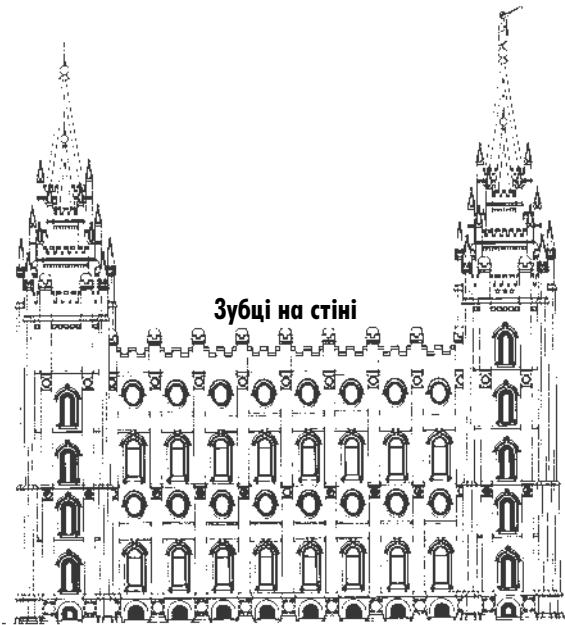
Свідчіть, що євангелія Ісуса Христа набагато важливіша за будь-яку посаду, яку тільки може обіймати особа. Ми повинні сміливо проголошувати своє послання скрізь, незважаючи на їхнє становище в суспільстві.

Прочитайте Учення і Завіти 124:23, 60 і запитайте:

- Чим Господь попросив святих у Наву забезпечити мандрівників? (Скажіть, що Наву-Хауз був готелем для мандрівників, побудувати який було повелено святим).
- Що ми можемо робити сьогодні, щоб відвідувачі колів Сіону відчували нашу гостинність?
- Що, за задумом Господа, мають обдумувати мандрівники в Сіоні?
- Чому Господь сказав “обдумувати” Його слово, а не просто прочитати?

Викуплення померлих

Покажіть учням ілюстрацію Солт-Лейкського храму. (Ви можете скористатися доданим малюнком або набором ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 502). Зверніть увагу на зубці вздовж верхньої частини центральної стіни.

Запитайте: Що можуть ці зубці говорити про храм? (Храм є місцем захисту). Прочитайте Учення і Завіти 124:10–11, 36 і знайдіть слова, які пов'язані із захисною силою храму. Запитайте: Про який захист і притулок міг говорити Господь? Нехай хтось із учнів прочитає наведене далі висловлювання Президента Джеймса Е. Фауста, радника в Першому Президентстві:

“Потреба у храмах у всьому світі надзвичайно велика. І це тому, що вони є духовними святилищами. Люди, які приходять до храму, можуть знайти захист від Сатани і його бажання знищити їх та їхні сім'ї” (in Conference Report, Oct. 1998, 75; or *Ensign*, Nov. 1998, 59).

Запитайте: Як можуть храми захищати вас і вашу сім'ю від Сатани? Нехай учні прочитають вірші 26–44 і виберуть уривок, який, на їхню думку, найкращим чином ілюструє важливість храму. Нехай інші учні прочитають свої уривки і скажуть, чому вибрали їх.

Скажіть учням: Уявіть, що ви направляєтеся автомобілем до далекого міста. На дорогу треба залити повний бак, і по дорозі немає жодної автозаправної станції. (Примітка: Ви можете вибрати маршрут, знайомий для ваших учнів). Запитайте:

- Що б ви зробили, якби після кількогодинної подорожі збагнули, що бензину лише півбаку?
- Що сталося б, якби ви не згадали про це аж до миті, коли надто пізно повертатися на заправку?

Скажіть, що існує можливість потрапити в таку ситуацію в духовному плані. Прочитайте вірш 28 і знайдіть причини, з яких Господь повелів побудувати храм (щоб відновити повноту священства). Запитайте:

- Що таке, на вашу думку, “повнота священства”? (Згідно зі старійшиною Брюсом Р. Макконкі, тоді сімдесятником, це стосується “повноти благословень священства. Ці благословення можуть бути отримані лише у храмах Бога” [Mormon Doctrine, 2nd ed. (1966), 482]).
- За аналогією, як слово *повнота* пов’язано з дістанням до пункту призначення? Як це пов’язано з досягненням своєї духовної долі?
- До якої духовної долі всі ми повинні прагнути?
- Які обряди священства доступні в храмі і для живих, і для померлих? (Хрищення за померлих [див. вв. 29, 39]; омивання, помазання і ендаумент [див. в. 39]; целестіальний шлюб і запечатування [див. УЗ 132:19]. *Примітка:* Обговорюючи храмові обряди, не забувайте про їхню священну суть).

Попросіть когось із учнів прочитати наведені далі висловлювання. Президент Бригам Янг навчав:

Ваш ендаумент означає те, що ви отримуєте в домі Господньому всі ті обряди, які після того, як ви залишите це смертне життя, будуть необхідними для того, щоб ви повернулися до присутності Батька” (*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1941], 416).

Старійшина Джозеф Б. Віртлін з Кворуму дванадцятьох сказав:

“Ми можемо старатися часто приходити у святі храми, щоб регулярно виконувати необхідні обряди для людей, які жили до нас. Храмова робота дозволяє нам робити для інших те, чого вони не можуть зробити самі за себе. Це праця любові, яка дає нашим прабатькам можливість продовжувати свій розвиток до вічного життя. Наскільки цінна й необхідна храмова робота для них, такою ж вона є для нас. Дім Господа—це місце, де ми можемо відринуть від світського і побачити своє життя у перспективі вічності. Ми можемо розмірковувати над настановами і завітами, які допомагають нам чіткіше зрозуміти план спасіння та безмежну любов нашого Небесного Батька до Своїх дітей. Ми можемо розмірковувати над нашими стосунками з Богом, Вічним Батьком, і Його Сином, Ісусом Христом” (in Conference Report, Apr. 1992, 122–123; or *Ensign*, May 1992, 88).

Удосконалення святих

Запропонуйте учням уявити себе членами Першого приходу в Наву. Нехай вони прочитають Учення і Завіти 124:133–137, 141–142 і знайдуть, які було створено церковні посади. Скажіть, що єпископат, про який ідеться у вірші 141, є Верховним єпископатом, але на початку періоду історії Церкви в Наву Господь також покликав єпископів приходів. Призначте учнів служити на всіх посадах, які згадані в цих віршах, і призначте єпископа приходу. Запитайте, які ще організації, що існують у сучасних приходах, не згадуються в цих віршах. (Товариство допомоги, Початкове товариство, Товариство молодих жінок, Недільна школа). Нехай учень, призначений бути єпископом, організує з решти учнів пропущені товариства.

Запропонуйте класу подивитися, скільки необхідно людей, щоб покликати чинів у приході чи філії. Запитайте:

- Які жертви приносять ці люди?
- Навіщо Господь дав ці організації?

Прочитайте вірш 143 і визначте, навіщо Господь дав ці організації. Обговоріть наступні запитання:

- Як ці організації допомагають вам?
- Чому вони називаються “урядуванням”?
- Які найбільші благословення можуть отримати святі завдяки церковним організаціям?
- Прочитайте Ефессянам 4:11–16. Чим організація, описана в цих віршах, схожа на організацію, описану в розділі 124?
- Що ви можете зробити, щоб допомогти святим удосконалитися і встановити Сіон?

Попросіть когось з учнів прочитати наведене далі висловлювання Президента Говарда В. Хантера:

“Я закликаю всіх членів Церкви жити, вдвляючись, як ніколи, уважно в життя Господа Ісуса Христа і наслідуючи Його приклад, особливо ту любов, надію і співчуття, які Він продемонстрував. Я молюся, щоб ми ставилися одне до одного з більшою добротою, терпінням, люб’язністю і прощенням.

Тим, хто згрішив або образився, ми кажемо: повертайтеся! Шлях покаєння, хоч він часом нелегкий, духовно підносить людину і веде до довершеного прощення.

Тим, у кого в душі рана, хто страждає і боїться, ми кажемо: дозвольте нам стати поруч і витерти вам сльози! Повертайтеся! Стійте з нами в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Сприйміть буквально

Його запрошення: “Приходь, та й іди вслід за Мною” (див. Матвій 16:24; 19:21; Марк 8:34; 10:21; Лука 9:23; 18:22; Іван 21:22; УЗ 38:22). Він—єдиний певний шлях; Він—світло для світу.

Як ви, мабуть, від нас і очікуєте, ми будемо й надалі дотримуватися високих норм поведінки, яка визначає святого останніх днів. Господь установив ці норми, і ми не вправі зневажати їх” (in Conference Report, Oct. 1994, 7–8; or *Ensign*, Nov. 1994, 8).

Завершіть, прочитавши наведене далі висловлювання також Президента Хантера:

“Всі наші зусилля в проголошенні євангелії, вдосконаленні святих і викупленні мертвих ведуть до святого храму. Це тому, що храмові обряди є вкрай важливими; без них ми не можемо повернутися до Божої присутності. Я закликаю кожного достойно відвідувати храм або працювати [над собою] заради того дня, коли ви зможете ввійти до цього святого дому і отримати свої обряди та завіти” (in Conference Report, Oct. 1994, 118; or *Ensign*, Nov. 1994, 88).

Учення і Завіти 124:12–21, 62–118. Господь знає кожного з нас і радить і направляє нас через особисте одкровення і натхненних керівників. (20–25 хвилин)

Напишіть на дошці висловлювання старійшини Роберта Д. Хейлза з Кворуму дванадцятьох: “Якщо ми будемо прислухатися до поради нашого пророка, то будемо міцнішими і більш здатними протистояти випробуванням земного життя” (in Conference Report, Apr. 1995, 20; or *Ensign*, May 1995, 17). Запитайте учнів, яке маленьке слово в цьому твердженні є найважливішим. Запитайте: Чому слово *якщо* має велике значення?

Скажіть учням, що кілька осіб, згаданих у розділі 124, пізніше відійшли від Церкви. Нехай учні прочитають вірші 16–17, 103–110 і позначають кожне слово *якщо* і фрази, які йдуть за ними. Запитайте:

- Про яких трьох чоловіків іде мова в цих віршах?
- Які благословення Господь пообіцяв Джону С. Беннетту і Сідні Рігдону?
- Які умови поставив Господь стосовно цих обіцянь?
- Чого це вчить вас про обіцяння Господа вам?

Напишіть на дошці такі імена і посилання на Писання:

- Гайрум Сміт (див. вв. 15, 91–96)
- Джон С. Беннетт (див. вв. 16–17)
- Вінсон Найт (див. вв. 74–76)
- Уільям Лоу (див. вв. 82–83, 87–90)

Попросіть учнів вибрати ім'я, прочитати відповідні вірші і написати відповіді на наведені далі запитання:

- Які слова або фрази свідчать, що Господь знав цю людину особисто?
- Яку пораду або настанову Господь давав цій людині?
- Які благословення отримала ця людина або мала отримати за слухняність?

Скажіть, що з цих чотирьох чоловіків тільки Гайрум Сміт і Вінсон Найт залишилися вірними. Запитайте:

- Чого ми можемо навчитися з досвіду цих чоловіків?
- Прочитайте вірші 45–46, 48. Які благословення даються людям, які слухаються Господніх слуг? (Див. в. 45).
- Згідно з віршем 48, що настає неслухняних?
- Хто винний в тому, що на неслухняних падають вироки Божі?
- Прочитайте Учення і Завіти 90:5. Згідно з цими віршами, як ми повинні приймати все те, чого вчать Господні слуги?

Нехай хтось із учнів прочитає наведене далі висловлювання президента Н. Елдона Теннера, який був радником у Першому Президентстві:

“Нещодавно на всецерковному духовному вечорі для жінок Церкви президент Товариства молодих жінок Ілейн Кеннон так висловилася:

“Коли говорить пророк, ... дискусіям настає кінець” (*Ensign*, Nov. 1978, p. 108).

Я був вражений цими простими слова, що несуть такий глибокий духовний зміст для всіх нас. Куди б я не йшов, я скрізь кажу людям: Ідіть за пророком!” (“The Debate Is Over,” *Ensign*, Aug. 1979, 2).

Учення і Завіти 124:49–54. Якщо ми старанно намагаємося виконувати повеління Господа, а наші вороги заважають нам робити це, Господь питає за це з них, а не з нас. Він може змінювати Свої повеління і може благословити наші праведні зусилля попри нашу нездатність. (15–20 хвилин)

Попросіть учнів навести приклади того, як ми іноді самі собі створюємо труднощі. Прочитайте Учення і Завіти 124:48, щоб відповісти на це запитання. Запитайте: Навіщо Господь дозволяє, щоб у нас були труднощі? (Щоб випробувати і вдосконалити нас).

Скажіть, що першим святым було заповідано побудувати Сіон і храм в окрузі Джексон, штат Міссурі (див. УЗ 97:10). Запитайте: Чому святі не змогли побудувати храм? (Див. УЗ 124:49, 51).

Прочитайте наведене далі висловлювання Президента Джозефа Філдінга Сміта, тоді президента Кворуму дванадцятьох:

“Це правда, що Господь повелів святым побудувати в Його ім'я храм в Сіоні. Вони спробували зробити це, але їм завадили їхні вороги, тож Господь не вимагав від їхніх рук цієї роботи в той час. Однак звільнення від обов'язку побудувати храм не зняло з них обов'язку побудувати місто і храм Господу в майбутній час. Коли Господь підготує все необхідне, щоб це сталося, Він повелить Своїм людям, і роботу буде виконано” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 3:79).

Прочитайте вірші 50–52 і запитайте:

- Згідно з цими віршами, що зробить Господь з тими, хто перешкоджає Його роботі?
- Прочитайте вірші 53–54. Яке “заспокоєння” дасть Господь тим, хто постраждав від ворогів або загинув?
- Чому так важливо пам'ятати, що Господь робить все у належний Йому час?
- Чого вас учать ці принципи стосовно любові Бога до Своїх дітей?

Учення і Завіти 125. Господь повеліває святим збиратися разом і готуватися до того, що станеться в майбутньому. (10–15 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що ви їдете з дому навчатися в університеті або інституті і з'ясовується, що ви—єдиний член Церкви в студмістечку.

- Що ви будете відчувати?
- За ким ви будете сумувати?
- Які випробування вам доведеться долати?
- Наскільки важливим для вас був би в цю мить ваш приход? Чому?
- Як ви думаєте, чому Господь хотів би, щоб святі були разом, а не розпорошені?

Прочитайте вступ до розділів 124–125 (с. 216) й обговоріть благословення, які мали святі завдяки тому, що були разом. Прочитайте розділ 125 і запитайте:

- Згідно з віршем 2, що Господь хотів, щоб святі зробили тоді? (Зібралися в місцях, які Він призначив через Свого пророка, і побудували Йому міста).
- До чого привело би збирання святих? (Вони були би більш готовими до “того, що чекає на них” [в. 2]).
- Як збирання в таких місцевостях, як Наву і Зарагемля, могло підготувати святих до прийдешніх подій?
- Як настанова Господа оселитися в долині Солоного озера стала виконанням цього одкровення?

Прочитайте наведене далі висловлювання старійшини Гарольда Б. Лі, у той час члена Кворуму дванадцятьох:

“Дух збирання був з Церквою від днів відновлення. Ті, хто від крові Ізраїля, після свого хрищення мають праведне бажання збиратися спільнотою святих у визначеній місцевості.

Отже, очевидно, що Господь поклав відповідальність за керівництво в роботі збирання в руки керівників Церкви, яким відкриває Свою волю: де і коли таке збирання матиме місце в майбутньому. Було б добре, якби святі в кожній землі ще до страшних подій, що ознаменують здійснення всіх Божих обіцянь і передрікань, підготували себе і чекали настанів, які вийдуть з вуст Першого Президентства Церкви, де вони повинні збиратися” (in *Conference Report*, Apr. 1948, 55).

Запитайте:

- Де ми повинні збиратися в наш час?
- Хто вказує, де святі повинні збиратися сьогодні?
- До чого підготує нас дотримання цього порядку?

Учення і Завіти 126

Вступ

21 січня 1836 року пророк Джозеф Сміт бачив у Кертлендському храмі видіння. Він розповідав про той випадок: “Я побачив дванадцятьох апостолів Агнца, які зараз на землі і які тримають ключі цього останнього священнослужіння у далеких землях, вони стояли разом у колі, дуже втомлені, в поношеному одязі, з опухлими ногами, вони дивилися вниз, а поміж них стояв Ісус, але вони не бачили Його. Спаситель подивився на них і заплакав” (*History of the Church*, 2:381). Хоч місіонерська робота може бути дуже важкою, вона також може принести великий успіх.

8 липня 1838 року через понад два роки після видіння дванадцятьох, Господь дав настанову апостолам зібратися у Фар-Уесті, штат Міссурі, і вирушити, “аби переправитися через великі води, і там проголошу[вати] Мою євангелію” (УЗ 118:4).

Восени 1839 року члени Кворуму дванадцятьох вирушили до Англії, куди прибули на початку 1840 року. Протягом якихось дванадцяти місяців ці вірні місіонери стали знаряддям навернення буквально тисяч до Церкви.

У четвер, 1 липня 1841 року, Бригам Янг, Гебер С. Кімбол та Джон Тейлор прибули до Наву, штат Іллінойс, з місії у

Британії. Розділ 126, отриманий наступного після прибуття тижня, був похвалою для старійшини Янга за його служіння царству” (Lyndon W. Cook, *The Revelations of the Prophet Joseph Smith* [1985], 283).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь приймає праведні приношення тих, хто старанно трудяться для Нього (див. УЗ 126).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 313–314.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 126:1–3. Господь приймає праведні приношення тих, хто старанно трудяться для Нього. (15–20 хвилин)

Покажіть відеозапис повернення когось із місіонерів або попросіть учнів описати, як їхня сім'я зустрічала своїх з місії. Запитайте: Як ви думаєте, що відчуває місіонер, який повертається додому після гідно виконаної місії? Прочитайте Учення і Завіти 126 і запитайте:

- Що Господь сказав Бригаму Янгу стосовно його принесення?
- Що зробив Бригам Янг, щоб заслужити похвалу Господа? (Див. вступ до розділу 126 вище).
- Чи хотіли б ви почути, що Господь так відгукується про вас?
- Яке повеління дав тоді Господь Бригаму Янгу?
- Наскільки важливі для Господа сім'ї?

Покажіть ілюстрацію Бригама Янга (див. Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 507). Запитайте учнів, хто це. Коли учні впізнають його, попросіть їх розповісти улюблену історію про нього, яка б свідчила про його “працю й труд у подорожуванні”. Це буде слушною нагодою прочитати історії про місію дванадцятьох апостолів, а особливо Бригама Янга, в Англії (див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 225–235). Запитайте:

- Чому Бригам Янг заслужив похвалу Господа?
- Як ви можете підготувати себе так, щоб служити з такою ж відданістю, як Бригам Янг?

Нагадайте учням про важливість сімей і запитайте: Чому Господь просить кожного гідного юнака і багатьох гідних дівчат залишити сім'ї і служити на місії повного дня? Попросіть їх прочитати Матвій 10:37–39; Учення і Завіти 18:10–16 і знайти відповідь. Запитайте:

- Як ваша відсутність у сім'ї заради служіння Господу може зміцнити вашу сім'ю?

- Яку пораду дав Господь, яка проявляє Його любов до сімей? (Відповіді можуть бути такими: проводити домашні сімейні вечори, молитися сім'єю, сім'єю вивчати Писання).
- Що ви можете зробити, щоб допомогти батькові й матері виконувати їхнє покликання бути батьками?
- Що ви можете робити зараз, щоб стати хорошими батьками у майбутньому?

Свідчіть, що Господу потрібно, щоб ми служили в різних покликаннях у Церкві. Але, як це було з Бригамом Янгом, ми повинні “особливу увагу приділяти” своїм сім'ям. Поділіться наведеним далі твердженням з видання “Сім'я: Проголошення світові”:

“Сім'я висвячена Богом. Згідно з божественним задумом, батько має головувати над своєю сім'єю в любові й праведності, він відповідає за забезпечення всім необхідним і захист своєї сім'ї. Мати в першу чергу відповідальна за виховання своїх дітей. Матері й батьки зобов'язані допомагати один одному у виконанні цих священних обов'язків як рівноправні партнери” (*Ліягона*, жовтень 1998 р., с. 24).

Старійшина Л. Том Перрі з Кворуму дванадцятьох сказав:

“Ви—особливе покоління, збережене для цього особливого часу в історії людства. Вам треба дуже багато віддати, щоб додати до зростання і розвитку ваших сімей. Я закликаю вас зробити крок уперед у ваших сім'ях, маючи цей особливий, енергійний дух вашої молодості, щоб зробити євангелію по-справжньому живою у вашому домі” (in *Conference Report*, Apr. 1994, 50; or *Ensign*, May 1994, 38).

Учення і Завіти 127–128

Вступ

3 квітня 1836 року Ілля відновив ключі запечаткування на землі, явившись Джозефу Сміту й Оліверу Каудері в Кертлендському храмі (див. УЗ 110:13–16). Ця сила дає членам Церкви можливість виконувати обряди за померлих. Розділи 127 і 128 є листами, написаними Джозефом Смітом до святих на цю тематику. Президент Уілфорд Вудрафф сказав:

“Душа пророка була занепокоєна цією роботою напередодні його загибелі за слово Боже і за свідчення про Ісуса

Христа. Він сказав нам, що повинна бути ланка, яка з'єднає всі розподіли і роботу Бога одного покоління з іншим. Це турбувало його більше, ніж будь-яка інша тема, що йому давалася" (*The Discourses of Wilford Woodruff*, ed. G. Homer Durham [1946], 156; see D&C 128:1, 18).

У нас є обов'язок—виконувати роботу за наших померлих родичів. Якщо ми будемо нехтувати цим обов'язком, наше власне спасіння опиниться під загрозою (див. УЗ 128:15, 18). Старійшина Джон А. Уїдстоу, який був членом Кворуму дванадцятьох, пояснював:

"У нашому передземному стані, в день Великої наради, ми склали певні угоди з Всемогутнім. Господь запропонував план. Ми прийняли його. Оскільки план признається для всіх людей, ми стаємо учасниками спасіння кожної людини в межах цього плану. Ми погодилися прямо там і тоді бути не тільки спасителями самих себе, а й ... спасителями всієї людської сім'ї. Ми вступили в партнерство з Господом. Здійснення того плану стало не лише роботою Батька і роботою Спасителя, а і нашою роботою" ("*The Worth of Souls*," *The Utah Genealogical and Historical Magazine*, Oct. 1934, 189).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Праведні, які зносять переслідування, отримають нагороду (див. УЗ 127:1–4; див. також Псалми 23; Алма 5:3–6).
- Храмові обряди мають записуватися і засвідчуватися двома чи трьома свідками. Ці записи будуть представлені Господу (див. УЗ 127:5–9; 128:1–10, 24; див. також Матвій 16:18–19; Об'явлення 20:12; УЗ 6:28).
- Хрищення зануренням символізує смерть, поховання і воскресіння (див. УЗ 128:12–14; див. також Римлянам 6:4–6).
- Ілля відновив ключі, необхідні для виконання спасительних обрядів для живих і померлих і для запечаткування сімей на вічність. Ми не можемо стати доскональними без запечаткування до своїх праведних предків (див. УЗ 128:15–18; див. також Овдій 1:21; Малахія 4:5–6; 1 Коринтянам 15:29).
- У наш час Господь явив повноту ключів священства і сил. Ми повинні радіти тому, що ці благословення відновлено (див. УЗ 128:19–23).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 251–252.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 314–314.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 127:1–4. Праведні, які зносять переслідування, отримають нагороду. (15–20 хвилин)

Покажіть велику чисту ємність з табличкою *земле життя* і графин з водою та табличкою *випробування*. Попросіть учнів називати випробування, з якими довелися зіштовхнутися Джозефу Сміту, включаючи випробування, згадані в Ученні і Завітах 127:1. З кожним названим випробуванням виливайте трохи води з графину у ємність. Обговоріть наступні запитання:

- Чому Господь дозволяє, щоб у земному житті у людей були випробування?
- Які випробування є у вас і ваших однолітків?
- Чому люди реагують на свої випробування з різним рівнем віри й мужності?
- Яку ви бачите різницю між характером людей, які реагують на випробування з вірою, і тих, хто робить це без віри?

Покажіть учням два м'ячі однакового розміру, один з яких не тоне, а інший тоне. (Ви також можете скористатися пустотілим пластмасовим м'ячиком для гольфу і звичайним м'ячиком для гольфу). Покладіть обидва м'ячі у ємність з водою і запитайте: Як ці м'ячики можуть символізувати різні підходи до реакції на випробування? Прочитайте вірш 2 і знайдіть, який з м'ячиків найкраще символізує пророка Джозефа Сміта. Запитайте:

- Яка фраза в цих словах пророка найбільше вразила вас?
- Як розуміння, що його було "висвячено до заснування світу", допомогло йому впоратися з випробуваннями? (Див. також Авраам 3:22–23).
- Чому він міг написати таке: "Глибокі води—ось де я маю звичку плавати"?
- Кого він назвав своїм визволителем від страждань?
- Чому так важливо звертатися до Бога у важкі часи?

Прочитайте наступний вислів пророка Джозефа Сміта:

"Ніколи не впадайте у відчай... Якби я потонув у найглибшій впадині Нової Шотландії, і на мене звалилися Скелясті гори, я би тримався, вірив і зберігав мужність, і зміг би вибратися" (in John Henry Evans, *Joseph Smith, an American Prophet* [1989], 9).

Попросіть учнів уважно прочитати вірші 3–4 і запитайте:

- Чого ці вірші вчать про труднощі в житті?
- Що Господь пообіцяв тим, хто витерпить переслідування?
- Яке переслідування зазнавали ви? Чи можна його порівняти з переслідуваннями "пророків і праведних людей, які були перед вами"?

Попросіть учнів написати на аркуші, як вони можуть більше брати приклад з пророка Джозефа Сміта.

Учення і Завіти 127:5–9; 128:1–10, 24. Храмові обряди мають записуватися і засвідчуватися двома чи трьома свідками. Ці записи будуть представлені Господу. (25–30 хвилин)

Запитайте клас, чи можна, подивившись на учня, сказати, чи був він у церкві минулої неділі. Обговоріть, як важко судити про щось, не маючи достатньо фактів. Запитайте: Що могло б допомогти вам з'ясувати, чи був учень минулої неділі в церкві? (Ви могли б запитати батьків, учителів або його друзів у класі, або ж подивитися журнал класу). Обговоріть наступні запитання:

- Чому достатня кількість фактів допомагає вірно судити про щось?
- Чому так корисно мати свідків та вести записи?

Прочитайте Учення і Завіти 128:6 і запитайте:

- На підставі чого кожного з нас судитимуть одного дня?
- Прочитайте вірш 7. Про які книги говорив Іван? (Записи, що ведуться на землі). Що таке книга життя? (Запис, що ведеться на небесах).
- Прочитайте вірші 8–9. Чого вчать ці вірші про важливість ведення точних записів?

Попросіть підняти руку тих учнів, які знають ім'я діловода свого приходу або своєї філії. Порахуйте, скільки відсотків учнів підняло руку. Нехай учні продивляться Учення і Завіти 127:5–9; 128:3–4, 6, 8 і дадуть відповідь на такі запитання:

- Записи про що повинні вести діловоди або писарі?
- Як принцип свідків пов'язаний з веденням записів?
- Чому ви хотіли би, щоб записи про ваші власні обряди були точними? (Нас буде суджено за цими записами).
- Чому записи про обрядову роботу за померлих повинні бути точними?
- Яку роль виконують діловоди і писарі в нашому спасінні?
- Якими якостями, за словами Господа, повинні володіти ті, хто служитимуть діловодами, писарями або секретарями?

Запропонуйте учням подякувати секретарям, діловодам та іншим людям, які ведуть записи у їхньому приході або філії.

Роздайте учням бланк карти родоводу і попросіть записати по пам'яті чотири покоління своїх предків (імена, дати народження, обрядів тощо). Через кілька хвилин прочитайте Учення і Завіти 128:24 і запитайте:

- Яке приношення Господь вимагатиме від святих останніх днів? (Записи про своїх померлих).
- Чому сімейно-історична робота має таке значення?

- Коли ви повинні починати свою сімейну історію?
- Як ведення точних записів благословило ваших предків?
- Як це може благословити вас?
- Як це може благословити ваших нащадків? (Див. УЗ 128:15, 18).

Скажіть учням: Уявіть, що вам необхідно показати Господу карту родоводу такою, якою вона зараз є. Як ви думаете, вона “гідна усякого прийняття”? Запропонуйте учням брати участь у пошуку імен своїх предків і виконанні храмової роботи за них. Прочитайте наведене далі висловлювання старійшини У. Гранта Бенгертера, тоді сімдесятника:

“Пам'ятаймо завжди, що ми виконуємо храмові обряди за людей, а не за імена. Ті, кого ми називаємо “померлими”, живі в душі і присутні у храмі” (in Conference Report, Apr. 1982, 101; or *Ensign*, May 1982, 72).

Учення і Завіти 128:12–14. Хрищення зануренням символізує смерть, поховання і воскресіння. (10–15 хвилин)

Нехай двоє учнів вийдуть вперед і удаватимуть з себе місіонерів. Запитайте їх:

- Чому ваша церква вірить у хрищення?
- Чому ви вважаєте, що хрищення зануренням необхідне?
- Чи насправді ви виконуєте хрищення за померлих? За яким принципом воно працює?

Запропонуйте іншим учням висловити і свої думки.

Прочитайте уважно Іван 3:5; 1 Коринтянам 15:29; Учення і Завіти 128:12–14. Попросіть іншу пару учнів вийти і удавати з себе місіонерів. Нехай вони з допомогою отриманих знань дадуть відповіді на такі запитання:

- Що символізує хрищення зануренням?
- Що зі мною буде, якщо я не хрищуся?
- Чи проводилися хрищення за померлих у біблійні часи?
- Як обряд, що проводиться на землі, може бути прийнятий на небесах?
- Хто може проводити хрищення за померлих?

Якщо хтось із ваших учнів брав участь у хрищеннях за померлих, попросіть кількох вийти вперед і відповісти на ці або подібні запитання. Запропонуйте іншим учням висловити також свої думки.

- З якого віку ви можете брати участь у хрищеннях за померлих? (12 років).
- Як ми повинні бути одягнені, коли йдемо до храму робити хрищення?

- Чому для хрищень за померлих ми одягаємося в біле?
- На що схожа христильна купіль у храмі?
- Чому храмові христильні купелі знаходяться нижче рівня землі? (Купіль символізує могилу).
- Що символізують 12 волів? (12 колін Ізраїля).
- Що ми можемо зробити, щоб готуватися до хрищень за померлих?

Запросіть учнів поділитися свідченнями про хрищення за померлих. Заохотьте їх при кожній нагоді йти до храму і працювати заради померлих.

Учення і Завіти 128:15–18. Ілля відновив ключі, необхідні для виконання спасительних обрядів для живих і померлих і для запечатуння сімей на вічність. Ми не можемо стати досконалими без запечатуння до своїх праведних предків. (20–25 хвилин)

Скажіть учням, що розділи 127 і 128 є листами, написаними пророком Джозефом Смітом під час переходування. Поділіться інформацією зі вступу до розділів 127–128 (сс. 221–222) і запитайте:

- Що непокоїло розум Джозефа Сміта у вересні 1842 року?
- Чому учення, пов'язані з викупленням померлих, були такі важливі для нього?

Скажіть учням: Уявіть собі, що ви йдете по замерзлому озеру, і раптом крига проламується і ви падаєте в воду. Ви не можете вилізти на кригу. Ви бачите довгу гілку на березі і чуєте, як недалеко проходять якісь люди.

- Що може статися, якщо ніхто не почує ваших криків про допомогу?
- Що може статися, якщо люди почують вас, але ніхто не подасть гілки?

Прочитайте Учення і Завіти 128:18 і запитайте:

- Як цей вірш пов'язаний з прикладом падіння крізь кригу?
- У чому померлі залежать від нас?
- Чому “нас без них не можна зробити досконалими”?
- Наскільки важливо бути ланкою ланцюга людей, поєднаних, або запечатаних, разом?

Прочитайте вірш 17 і знайдіть, хто відновив силу запечатуння сім'ї. Продивіться Учення і Завіти 110 і нагадайте учням, як і коли Ілля відновив цю силу.

Прочитайте Овдій 1:21 і зверніть увагу на фразу “спасителі прийдуть на гору Сіон”. Поясніть, що “спаситель”— це людина, яка робить для інших щось, що вони не можуть зробити самі для себе. Прочитайте Учення і Завіти 128:15–16 і запитайте:

- Як ми можемо бути спасителями для померлих?
- Як ставитимуться до вас ті, за кого ви зробили хрищення?

Заохотьте учнів виконувати обрядову роботу за інших і готуватися одного дня бути запечатаними у храмі.

Учення і Завіти 128:19–23. У наш час Господь явив повноту ключів священства і сил. Ми повинні радіти тому, що ці благословення відновлено. (10–15 хвилин)

Попросіть учнів згадати час, коли вони були настільки щасливими, що хотіли співати, танцювати, кричати “ура!” чи влаштувати свято. Запитайте:

- Чому ви були такими щасливими?
- Як часто ви так себе відчуваєте?
- Прочитайте 2 Нефій 2:25. Як би ви визначили слово *радість* у цьому вірші?
- Як це пов'язано з життям за євангелією?

Нехай учні заспівають гімн “Всі небесні пригадай дари” (*Гімни і дитячі пісні*, с. 8). Обговоріть, яку роль відіграє вдячність у нашій здатності відчувати радість. Скажіть, що в Ученні і Завітах 128:19–23 записані слова радості, яку давала євангелія Джозефу Сміту. Ці вірші можна порівняти із псалмом або гімном. Попросіть учнів прочитати вірші і знайти ті видіння, вчення або досвід, які принесли пророку стільки радості. Запитайте:

- Чому цей досвід приніс Джозефу Сміту таку велику радість?
- Як ці вірші впливають на ваше ставлення до свого членства в Церкві?
- За які з цих благословень ви найбільше вдячні?
- Який з висловів радості Джозефа є найближчим для вас?

Прочитайте наведене далі висловлювання Сарі Стюдевант Левітт одного з перших членів Церкви:

“Щоб описати любов Божу, ... необхідно висушити цілий океан або море чорнил, щоб уся земля була папером, кожний патик—пером, а кожна людина—писцем. Коли я намагаюся славити Його красу, шанувати і звеличувати ім'я Боже, то бачу, що не знаходжу слів, якими могла б належно це зробити, та я сподіваюся, що коли полишу цю слабку, крихку плоть, то зможу славити Його красу і святість” (*History of Sarah Studevant Leavitt*, ed. Juanita Leavitt Pulsipher [1969], 29).

Запропонуйте учням написати свої почуття стосовно євангелії на аркуші або виділіть час на уроці, щоб учні могли поділитися своїм свідченням і вдячністю. Ви також можете заспівати кілька гімнів, щоб проявити радість і вдячність за євангельські благословення.

Учення і Завіти 129

Вступ

Іноді Господь посилає ангелів служити людям на землі. Диявол також може посилати своїх ангелів, щоб спробувати обманути. У розділі 129 пророк Джозеф Сміт дає три вірні ключі, як відрізнити ангела Господа від ангела диявола.

Президент Уілфорд Вудрафф сказав:

“Один з апостолів сказав мені багато років тому: “Брате Вудрафф, я довго молився, щоб Господь продемонстрував мені служіння ангела. Я надзвичайно сильно бажав цього, але на мої молитви відповідь так і не прийшла”. Я сказав йому, що якби він і тисячу років тому молився Богу Ізраїля про цей дар, то і тоді б не отримав його, якщо тільки Господь не мав би причини послати йому ангела. Я сказав йому, що Господь ніколи не посилав і ніколи не пошле ангела жодній людині просто тому, що тій хочеться втішити власне бажання побачити ангела. Якщо Господь комусь посилає ангела, то робить це для виконання роботи, яка не може бути виконана самим ангелом.

Я завжди це казав і хочу сказати вам, що Святий Дух—ось, що потрібно кожному святому Бога. Це набагато важливіше, ніж людині мати дар видіння ангела” (in Brian H. Stuy, ed., *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, 5 vols. [1987–1992], 5:233).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ангели і духи, навіть нечестиві, мусять дотримуватися законів небес. Якщо ми розуміємо ці закони, нас не можливо буде обманути (див. УЗ 129; див. також УЗ 130:4–7).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 319–321.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 129. Ангели і духи, навіть нечестиві, мусять дотримуватися законів небес. Якщо ми розуміємо ці закони, нас не можливо буде обманути. (20–25 хвилин)

Нехай учні прочитають Алма 30:53 і розкажуть, що сталося з Коригомом. Обговоріть наступні запитання:

- Якби вам явився ангел, звідки би ви знали, чи це ангел від Господа, чи від диявола?
- Чому так важливо відрізнити їх?

Прочитайте Учення і Завіти 129:9 і знайдіть, скільки ключів дано в цих віршах для того, щоб розрізнити ангелів або посланців. Нехай хтось із учнів прочитає висловлювання Президента Уілфорда Вудраффа у вступі до розділу 129, наведеному вище. Нехай інший учень прочитає наведене далі висловлювання старійшини Джеффри Р. Холланда:

“Дозвольте сказати, що те, чого ми повинні вчити своїх учнів, і те, що матиме все більше і більше значення в їхньому житті з роками, так це реальність ангелів, їхньої роботи і їхнього служіння. Звісно, я кажу зараз не тільки про ангела Моронія, а й про тих більш особистих ангелів-служителів, які з нами і навколо нас, уповноважені допомагати нам, і які дійсно допомагають.

Мабуть, більшість з нас, включаючи наших учнів, могли б буквально чи хоч би образно побачити коло себе ангелів, якби отямилися від свого ступору і почули голос Духа, коли ті ангели намагаються заговорити з нами.

Я вважаю, що нам потрібно говорити про служіння ангелів, і вірити в нього і свідчити про нього більше, ніж ми іноді це робимо. Вони є одним з найвеличніших Божих знарядь для свідчення крізь завісу” (*A Standard unto My People [address to religious educators at a symposium on the Book of Mormon, Brigham Young University, 9 Aug. 1994]*, 11–13).

Запитайте:

- Що ви дізналися про ангелів з цього висловлювання?
- Чому так важливо мати свідчення про реальність ангелів, які згадуються в Писаннях?
- Хоч ви могли ніколи й не бачити ангела, чому так важливо краще розуміти, як вони служать на землі?

Прочитайте Учення і Завіти 129:1–3 і запитайте:

- Скільки видів істот на небесах?
- У чому різниця між “ангелами” і “духами праведників, які стали доскональними”? (Див. коментарі до цих віршів у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, p. 320; див. також УЗ 130:4–7).

Прочитайте Учення і Завіти 129:4–9 і знайдіть три вірні ключі, які допоможуть нам знати, чи це посланець від Бога. Обговоріть наступне:

- Чого вчить вірш 5?
- Що кажуть Учення і Завіти 9:8 про почуття?

- Згідно з Учення і Завіти 129:7, “це суперечить порядку небес, щоб праведна людина обманювала”. Чому спілкування з Господом має бути чесним?
- Прочитайте Мороній 7:12–16. Чого ви навчилися з цих віршів про спілкування з Богом?
- Чого вчать Учення і Завіти 129:8 стосовно обману, якщо справа стосується злих духів?
- Як знання про це допоможе вам не дати увести себе від духовності?

Свідчіть про любов Бога до нас. Спитайте учнів, як наведено далі свідчить про бажання Бога спілкуватися з нами:

- Писання
- Слова сучасних пророків
- Молитва
- Дар Святого Духа
- Храми

Запросіть учнів намагатися розуміти, як Бог спілкується з ними, і приймати Його пораду.

Учення і Завіти 130

Вступ

Господь відкрив через пророка Джозефа Сміта багато великих і важливих істин. Старійшина Парлі П. Пратт, тоді член Кворуму дванадцятьох, писав про пророка: “Щось було в його спокійному і завжди проникливому погляді, ніби він проникав у найвіддаленіші глибини людського серця, вдивлявся у вічність, бачив крізь небеса і споглядав усі світи” (*Autobiography of Parley P. Pratt* [1985], 32).

Уілфорд Вудрафф, який згодом став Президентом Церкви, писав:

“Він здавався джерелом знання, з вуст якого витікали потоки вічної мудрості. Коли він ставав перед людьми, то чітко демонстрував, що сила Божа з ним” (in Matthias F. Cowley, *Wilford Woodruff, Fourth President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints: History of His Life and Labors as Recorded in His Daily Journals* [1909], 68).

Старійшина Роберт Е. Уеллс, сімдесятник, сказав:

“Вічні істини, яких він навчав, давали відповіді на величезну кількість запитань, що терзали розум філософів цілі століття. Якщо людина буде вивчати доктринальні вчення, відриті Джозефу Сміту, то вона, якщо щиро шукає істину, прийде до Ісуса Христа і Його ролі нашого Спасителя, Викупителя і Захисника перед Батьком. Якщо вивчати ці вчення Джозефа про Спасителя, непевність і сумнів ідуть геть, а серця змінюються. Чесна людина

краще зрозуміє сенс життя завдяки відповіді пророка на філософське запитання: Звідки ми прийшли? Чому ми тут? Куди ми йдемо? Завдяки одкровенням, даним Джозефу, завіса пам'яті між цим життям і доземним існуванням іноді стає майже прозорою. І завіса між цим життям і духовним світом стає тоншою, завдяки чому сімейні узи стають міцнішими, ніжнішими і набагато змістовнішими” (in Conference Report, Sept.–Oct. 1995, 86; or *Ensign*, Nov. 1995, 66).

Розділ 130 проливає світло на велику кількість фундаментальних істин плану спасіння.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Бог Батько і Його Син Ісус Христос мають тіла з плоті і кісток, такі ж відчутні на доторк, як і людські. Святий Дух є духовною істотою (див. УЗ 130:1–3, 22–23).
- Коли ця земля стане цілестіальним царством, вона буде Урімом і Туммімом для тих, хто населятимуть її (див. УЗ 130:8–11; див. також УЗ 88:17–20).
- Оскільки лише Бог знає точний час Другого пришествя Ісуса Христа, ми повинні постійно готуватися до нього (див. УЗ 130:14–17; див. також Матвій 24:36; УЗ 49:7).
- Знання, яке ми здобуємо, згодиться нам не тільки в цьому житті, а й після воскресіння (див. УЗ 130:18–19).
- Будь-яке благословення, яке ми отримуємо від Бога, є наслідком слухняності Його закону (див. УЗ 130:20–21; див. також УЗ 82:10; 132:5).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 259–260.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 321–324.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 130:1–3, 22–23

(Опанування Писань, Учення і Завіти 130:22–23). Бог Батько і Його Син Ісус

Христос мають тіла з плоті і кісток, такі ж відчутні на доторк, як і людські. Святий Дух є духовною істотою. (15–20 хвилин)

Попросіть кожного учня письмово скласти просте описання Божества. Нехай кілька учнів зачитають, що написали, а тоді прочитайте Учення і Завіти 130:1–3, 22–23. Запитайте:

- Чого ці вірші вчать про Божество?
- Чому важливо знати справжню природу Бога?

Прочитайте наведено далі висловлювання старійшини Далліна Х. Оукса з Кворуму дванадцятьох:

“У процесі того, що ми називаємо відступництвом, відчутний на доторк Бог-особистість, описаний у Старому і Новому Завітах, був замінений абстрактним, незрозумілим божеством, [частково виходячи] з грецької філософії.

Хочу одразу додати, що святі останніх днів не критикують чоловіків і жінок, які сповідують такі вірування. Ми згодні, що більшість релігійних керівників і послідовників є щирими віруючими, які люблять Бога, розуміють Його і служать Йому з усіх сил.

Потім сталося Перше видіння. Неосвічений хлопчик, який шукав знання з найвищого джерела, побачив двох особистостей невимовної яскравості і слави і почув, як один з них, вказуючи на іншого, сказав: “Це Мій Улюблений Син. Слухай Його!” (Джозеф Сміт—Історія 1:17).

Згодом, після пролиття сучасного Писання і одкровення, цей сучасний пророк проголосив: “Батько має тіло з плоті й кісток, яке так само відчутно на дотик, як і людське; також Син; але Святий Дух не має плоті з тіла й кісток, але є особою з Духа” (УЗ 130:22).

Вірування в це не означає, що ми претендуємо на те, що є достатньо зрілими, щоб пізнати Бога. І ми не прирівнюємо свої недосконалі смертні тіла до Його безсмертного, прославленого. Але ми можемо пізнати основи, які Він відкрив про Самого Себе та інших членів Божества. І це знання для нашого розуміння є необхідним, щоб зрозуміти мету земного життя та нашу вічну долю вже як воскреслих істот після земного життя” (in Conference Report, Apr. 1995, 113–14; or *Ensign*, May 1995, 85–86).

Нехай учні подивляться статтю у Путівнику по Писаннях “Бог, Божество” і знайдуть додаткову інформацію про справжню природу Бога. Запропонуйте учням поділитися інформацією, яка вразила їх.

Учення і Завіти 130:8–11. Коли ця земля стане цілестіальним царством, вона буде Урімом і Туммімом для тих, хто населятимуть її. (15–20 хвилин)

Дайте учням виконати таку вправу:

1. Що означають слова *Урім* і *Туммім*? (Світло і досконалість).
2. Які дві основні сфери застосування Уріма і Тумміма? (Отримувати одкровення і перекладати з інших мов).
3. Де в Писаннях описується Урім і Туммім? (Джозеф Сміт—Історія 1:35).
4. Чи існує більше одного Уріма і Тумміма?

Нехай учні відкриють статтю “Урім і Туммім” у Путівнику по Писаннях і перевірять відповіді на запитання у вправі.

Нехай учні прочитають і позначать Об’явлення 2:17 під час обговорення Учення і Завітів 130:8–11.

Учення і Завіти 130:14–17. Оскільки лише Бог знає точний час Другого пришествя Ісуса Христа, ми повинні постійно готуватися до нього. (10–15 хвилин)

Попросіть учнів підняттям руки вказати, яке з наведених далі тверджень найкраще співпадає з їхніми почуттями:

- “Хотів би я знати точну дату Другого пришествя...”
- “Я не хочу знати, коли настане Друге пришествя”.

Запросіть кількох учнів розповісти, чому вони проголосували саме за це твердження. Прочитайте Матвій 24:3; Учення і Завіти 130:14 і знайдіть, хто запитав у Спасителя, коли буде Друге пришествя. Запитайте: Яку відповідь отримали учні Христа і пророк Джозеф Сміт? (Див. Матвій 24:36–39; УЗ 130:15–17). Скажіть, що для нашої підготовки Господь відкрив ознаки, які передуватимуть Другому пришествю (див. коментар до УЗ 130:14–17 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 323–324).

Скажіть учням: Уявіть, що люди народжуються з особливим лічильником на плечі, який показує кількість хвилин, що залишилися їм до кінця життя.

- Чи хотіли б ви мати такий лічильник зворотного відліку? Чому так або ні?
- Як часто ви дивилися б на свій лічильник?
- Чи захотілося б вам подивитися на лічильник когось із рідних або друзів?
- Як кількість часу, що залишилася на лічильнику, вплинула б на ваші рішення і на те, як ви розпоряджаєтеся своїм часом?
- Як це вплинуло б на вашу здатність діяти з вірою в Ісуса Христа?
- Чим такий пристрій схожий на знання про те, коли буде Друге пришествя?
- Як знання про точний час цієї події могло би вплинути на вашу слухняність євангелії?

Прочитайте Матвій 24:42–47 і запитайте:

- Що Господь порадив Своїм учням робити, розуміючи, що вони не знають часу Його пришествя? (Бути завжди готовими).
- Чому це хороша порада і для нас?
- Що ми можемо робити, щоб краще підготуватися до пришествя Господа?

Учення і Завіти 130:18–19 (Опанування Писань). Знання, яке ми здобуваємо, згодиться нам не тільки в цьому житті, а й після воскресіння. (15–20 хвилин)

Поставте дві прозорі банки так, щоб всі могли їх бачити. Налийте в першу банку трохи води і скажіть учням, що це символізує життя людини. Розкажіть історію про цю людину і опишіть матеріальні цінності, які вона здобуває. Називаючи цінність, кидайте в воду якийсь предмет, що буде її символізувати. (Ви можете кинути обручку як символ дорогоцінностей, ключі від машини як символ автомобіля, кілька монет як символ роботи). Скажіть учням, що раптом ця людина помирає. Вилейте весь вміст першої банки у другу через друшляк. Покажіть учням, що в друшляку залишилися всі “мирські” предмети, і запитайте:

- Як друшляк символізує смерть? (Коли помираємо, ми не можемо забрати із собою своє майно).
- Прочитайте Учення і Завіти 130:18–19. Згідно з цими віршами, що ми можемо забрати із собою, коли помираємо?

Повторіть цей приклад щодо іншої людини. Згадайте ті ж земні блага і покладіть ті ж предмети в банку, але, крім цього, згадайте, що ця людина молилася. Додайте у воду краплю харчового фарбника. Згадайте, що ця людина читала щодня Писання, і додайте другу краплю фарбника. Скажіть, що і вона померла, і вилейте воду через друшляк у другу банку. Обговоріть, що змогла зберегти друга людина після смерті, чого не мала перша людина. Запитайте: Який ще земний досвід ми могли б додати у вигляді крапель барвника у нашому прикладі? (Відповіді можуть бути такими: служіння на місії, шлюб у храмі, виконання церковних покликань, обряди, наприклад, хрищення, вивчення євангелії).

Поділіться наведеними далі висловлюваннями. Старійшина Ніл А. Максвелл, член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Якщо ми замислимося, що підніметься з нами після воскресіння, то стане зрозуміло, що з нами підніметься наш розум, тобто не просто рівень інтелекту, а й здатність отримувати істину і жити за нею. Наші таланти, якості і навички піднімуться з нами, коли ми воскреснемо; і, звичайно, здатність учитися, наш рівень самодисципліни і здатність працювати” (*We Will Prove Them Herewith* [1982], 12).

Президент Спенсер В. Кімбол навчав:

“Кожен має всередині щось від здатності створити царство, над яким ви владарюватимете як його цар і бог. Вам доведеться розвинути себе і зрости

у здатності, силі й гідності, щоб керувати таким світом, з усіма його мешканцями. Вас послано на цю землю не для того ж, щоб порозважатися або вдовольнити примхи, пристрасті чи бажання. Вас послано на цю землю не для того, щоб кататися на каруселях, літаках, автомобілях, і, так би мовити, “веселитися”.

Вас послано у цей світ з дуже важливою метою. Вас послано вчитися, ... почати з немовляти і зрости до неймовірних масштабів мудрості, судження, знання і сили. Саме тому ми з вами не можемо задовольнитися, лише кажучи: “Мені це подобається або мені цього хочеться”. Саме тому ми повинні з дитинства, юності й молодості розвиватися, зростати, запам’ятовувати і готуватися до майбутнього життя, коли зникнуть обмеження, щоб ми могли йти далі і далі вперед” (“The Matter of Marriage” [address delivered at the Salt Lake City Institute of Religion, 22 Oct. 1976], 2).

Нехай учні знову прочитають Учення і Завіти 130:19 і позначать фразу “через свою старанність і послухність”. Запитайте: Як ця фраза допомагає вам зрозуміти суть цього уривка? Наведіть приклад з особистого життя, коли ви завдяки старанності й слухняності досягли чогось у певній сфері. Запропонуйте учням записати свою мету, яка допоможе їм здобути більше знання і розуму. Нехай вони напишуть, що повинні зробити, щоб досягти цієї цілі, і чому для цього необхідні старанність і слухняність.

Учення і Завіти 130:20–21 (Опанування Писань). Будь-яке благословення, яке ми отримуємо від Бога, є наслідком слухняності Його закону. (20–25 хвилин)

Нехай учні запишуть Учення і Завіти 130:20–21 своїми словами. Якщо необхідно, скажіть учням звернутися до навчального путівника для студентів щодо важких термінів (див. розділ “Розуміння Писань” до УЗ 130). Попросіть кількох учнів прочитати, що вони написали.

Проведіть кілька простих експериментів, щоб показати, як діє принцип законів і їхніх наслідків. (Наприклад, ви можете продемонструвати, як працює закон гравітації, відпустивши з рук м’ячик. Ви можете показати, що кожна дія має адекватну протидію, кинувши м’ячик об стіну). Обговоріть наступні запитання:

- Наскільки передбачувані наслідки цих законів?
- Які існують закони стосовно навчання гри на музичному інструменті, насадження й поливу рослини, регулярних фізичних вправ?
- Які є духовні закони і прив’язані до них благословення?

Якщо учням важко дати відповідь на останнє запитання, напишіть на дошці посилання: *Ісус Навин 1:8; Малахія*

3:10; 2 Невії 1:20; 31:20; УЗ 88:124; 89:18–21. Нехай вони прочитають ці вірші і знайдуть закони з обіцяними благословеннями.

Значте, що деякі закони та обіцянні за їхнє виконання благословення є дуже конкретними, в той час як інші—більш загальні, і що здійснення обіцяних благословень може мати місце в наступному житті.

Нехай учні подумають про благословення, які вони отримали від Господа. Попросіть їх подумати, які закони визначали ці благословення.

Учення і Завіти 131

Вступ

Розділ 131 є добіркою принципів, яких навчав пророк Джозеф Сміт за різних обставин 16–17 травня 1843 року. “Видіння, дане Джозефу Сміту та Сідні Рігдону і записане в Ученні і Завітах 76, дає розуміння широти потенційної вічної долі людини. З цього видіння ми дізнаємося, що існує три ступеня слави, спадкоємцями яких стане переважна більшість людства: целестіальна, террестріальна, телестіальна [див. також 1 Коринтянам 15:40–42; 2 Коринтянам 12:2]. Розуміння нами целестіальної слави поглиблюється інформацією, що міститься в розділі 131” (Leaun G. Otten and C. Max Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2 vols. [1983], 2:348).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Існує три неба, або ступеня, в целестіальному царстві, і щоб успадкувати найвище, ми повинні бути одруженими на вічність. Лише той, хто успадкує цю славу, може мати вічне продовження (див. УЗ 131:1–4; див. також УЗ 132:19–24).
- Якщо ми будемо віддані всьому, про що нас просить Бог, то зможемо отримати знання, що напевне успадкуємо вічне життя (див. УЗ 131:5–6; див. також Іван 14:21–23; 2 Петра 1:10; УЗ 93:1, 19).
- Не існує нематеріальної матерії. Весь дух—це матерія (див. УЗ 131:7–8).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 255–256, 260.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 324–326.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 131:1–4 (Опанування Писань). Існує три неба, або ступеня, в целестіальному царстві, і щоб успадкувати найвище, ми повинні бути одруженими на вічність. Лише той, хто успадкує цю славу, може мати вічне продовження. (35–40 хвилин)

Попросіть учнів назвати три ступені слави (целестіальна, террестріальна і телестіальна). Нехай вони прочитають 1 Коринтянам 15:40–41. Намалюйте на дошці сонце і запитайте, яке царство воно символізує. Обговоріть наступні запитання:

- Чому целестіальне царство порівнюється із сонцем?
- Чого вас вчить те, як Павло порівняв три ступені слави із сонцем, місяцем і зірками, стосовно целестіального царства? (Усі царства прекрасні, але целестіальне набагато прекрасніше за інші).
- Чому успадкування целестіального царства варто будь-яких необхідних для цього жертв?

Нехай учні намалюють ілюстрації, які продемонструють принципи з Учення і Завіти 131:1–4. Попросіть кількох учнів показати свої малюнки і сказати класові, що і чому вони намалювали. Обговоріть наступні запитання:

- Що зробили спадкоємці найвищого ступеня целестіального царства, чого не зробили спадкоємці інших ступенів? (*Примітка:* Не починайте обговорення на тему, що робить людину гідною успадкування двох інших ступенів целестіального царства).
- Що означають слова “це кінець її царству”? (в. 4; див. Матвій 25:34; УЗ 76:56; 132:19).
- Що означає “зростання”? (Див. УЗ 132:30–31).

Щоб відповісти на це запитання, прочитайте наведене далі висловлювання старійшини Гарольда Б. Лі, тоді члена Кворуму дванадцятьох:

“Зростання в чому? Зростання в потомстві. Іншими словами, завдяки слухняності Його божественному наказу, нам ... дано силу співпрацювати з Богом у створенні людської душі тут, а потім, після могили, мати вічне зростання у сімейних стосунках” (*The Teachings of Harold B. Lee*, ed. Clyde J. Williams [1996], 238).

Запитайте: Чому для вас так важливо прагнути благословень вічних царств і зростання? Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Спенсера В. Кімбола, тоді члена Кворуму дванадцятьох:

“Люди, які не приводять своє життя до злагоди з Божими законами і які не проходять необхідних обрядів, ... залишатимуться окремими й самотніми у вічності. У них не буде ні подружжя, ні дітей” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 245).

Домовтеся, щоб до вас на урок прийшла подружня пара, що нещодавно запечаталася у храмі. Попросіть їх поділитися свідченням про Учення і Завіти 131:1–4. Нехай вони заохотять учнів готуватися до одруження у храмі. Прочитайте наведене далі висловлювання Президента Говарда В. Хантера:

“Плануймо, щоб наші діти одружувалися в домі Господа, навчаймо їх цього і благаймо їх про це! Давайте більш рішуче, ніж будь-коли раніше, підтвердимо, що справді має значення те, де ви одружуєтеся і якою владою вас проголошують чоловіком і дружиною.

Всі наші зусилля в проголошенні євангелії, вдосконаленні святих і викупленні мертвих ведуть до святого храму. Це тому, що храмові обряди є вкрай важливими; без них ми не можемо повернутися до Божої присутності. Я закликаю кожного достойно відвідувати храм або працювати [над собою] заради того дня, коли ви зможете ввійти до цього святого дому і отримати свої обряди та завіти” (in Conference Report, Oct. 1994, 118; or *Ensign*, Nov. 1994, 88).

Учення і Завіти 131:5–6. Якщо ми будемо віддані всьому, про що нас просить Бог, то зможемо отримати знання, що напевне успадкуємо вічне життя. (10–15 хвилин)

Примітка: Див. також запропонований хід уроку до Учення і Завіти 132:49–50 (с. 226).

Покажіть учням зразок гарантійного зобов’язання. Запитайте:

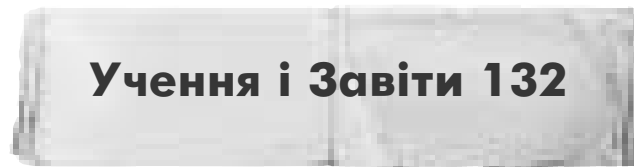
- У чому перевага наявності гарантії?
- Який зв’язок між цінністю гарантії та її давцем?
- Наскільки цінною була б гарантія, виписана Небесним Батьком? Чому?

Нехай учні прочитають Мосія 26:20 і знайдуть, що Господь обіцяв Алмі. Нехай вони прочитають Мосія 17:2; 18:1; 24:8–12; 26:15 і дізнаються про Алму. Запитайте: Виходячи з прикладу Алми, що ми повинні робити, щоб отримати вічне життя?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 131:5 і знайдуть, як іноді називають гарантію щодо вічного життя. Нехай вони прочитають вірш 6, а тоді ви прочитайте наведене далі висловлювання президента Меріона Дж. Ромні, колишнього радника в Першому Президентстві:

“Знання про “єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа” (Іван 17:3) є найважливішим знанням у всесвіті; це знання, без якого, за словами пророка Джозефа Сміта, жодна людина не зможе спастися. Відсутність його є невіглаством, про яке говориться в одкровенні, де написано: “Людина не може бути спасеною у невігластві” (УЗ 131:6)” (у Conference Report, Oct. 1981, p. 18 або *Ensign*, Nov. 1981, p. 14).

Нехай учні прочитають Кн. Якова 1:6; Мосія 5:13 і обговорять, як ми можемо шукати це знання і готуватися до того, щоб знову жити з Небесним Батьком.

Вступ

Розділ 132 стосується шлюбу на час і вічність (див. вв. 3–33) та множинного шлюбу (див. вв. 34–66). Говорячи про шлюб, Президент Спенсер В. Кімбол сказав:

“Це найважливіше рішення всього вашого життя! Найважливіше не те, де ви будете вчитися, які предмети у вас будуть, яким буде диплом або як ви будете заробляти на життя. Ці питання, хоч вони і важливі, є другорядними і неважкими порівняно з важливим рішенням, яке ви приймаєте, коли просите когось бути вашим вічним супутником” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 301).

Президент Джозеф Ф. Сміт, у той час радник у Першому Президентстві, писав, що “принцип багатоженства був уперше даний Джозефу Сміту через одкровення в 1831 році, але в той час йому було заборонено розголошувати його загалу і проповідувати як доктрину євангелії, тому він довірив його лише найближчим сподвижникам” (in “Plural Marriage,” in Andrew Jenson, comp., *Historical Record*, 9 vols. [1882–90], 6:219). Пророк учив цього принципу в особистих розмовах, і в 1841–1842 роках він та кілька надійних членів Церкви жили за ним (see *Church History in the Fulness of Times*, p. 256). Розділ 132 був записаний у 1843 році, але Церква не заявляла публічно про вчення багатоженства до 1852 року.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Щоб жити з Богом і бути такими, як Він, ми повинні виконати закон цілестіального шлюбу (див. УЗ 132:3–6, 19–24; див. також УЗ 131:1–4).

- Щоб мати чинність у наступному житті, всі завіти й угоди повинні укладатися визначеним Господом чином, належним повноваженням, і бути запечатаними Святим Духом Обіцяння (див. УЗ 132:7–14, 18).
- Шлюби, які укладаються поза храмом, можуть існувати тільки до смерті. У наступному житті незапечатані подружні пари не будуть одружені, а вічно житимуть розрізнено (див. УЗ 132:15–18).
- Якщо храмовий шлюб укладений з повноваження Бога і запечатаний Святим Духом Обіцяння, цей шлюб буде чинний вічно. Запечатані подружні пари, які залишаться вірними законам Бога, будуть піднесені (див. УЗ 132:19–33, 37; див. також УЗ 131:1–4).
- Багатоженство заборонено, якщо Господь не поведе інакше через Свого пророка (див. УЗ 132:34–39, 61–66; див. також Кн. Якова 2:27–30; Офіційна декларація 1).
- У розподілі повноти часів Господь відновив чи ще відновить всі Свої закони і заповіді через Своїх пророків (див. УЗ 132:40, 45; див. також Дії 3:21; УЗ 128:18).
- Деякі праведні люди отримують в цьому житті заповнення, що будуть піднесені (див. УЗ 132:49–50; див. також 2 Петра 1:10, 19; Мосія 26:20; УЗ 131:5).
- Дружини повинні любити і підтримувати своїх чоловіків, які йдуть за Господом у праведності (див. УЗ 132:52–65; див. також Ефесянам 5:22–25).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 255–256.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 327–334.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 132:3–6, 15–33, 37. Якщо храмовий шлюб укладений з повноваження Бога і запечатаний Святим Духом Обіцяння, цей шлюб буде чинний вічно. Запечатані подружні пари, які залишаться вірними законам Бога, будуть піднесені. (25–30 хвилин)

Покажіть класу весільні фотографії подружньої пари. Запросіть клас назвати якості, що є, на їхню думку, важливими в супутникові. Запитайте, наскільки важливим є рішення, з ким одружуватися. Напишіть на дошці наведене далі висловлювання Президента Гордона Б. Хінклі: “Обирайте супутника [життя] з обережністю. Це рішення усього життя” (in John L. Hart, “Bueno! Juarez Academy Centennial,” *Church News*, 14 June 1997, 8).

Обговоріть з учнями, чому рішення про шлюб є таким важливим у житті. Запитайте:

- Чому так важливо укласти шлюб у храмі? (Див. УЗ 131:1–4).

- Які два види шлюбу є у сучасному світі? (Шлюб не на вічність і шлюб на вічність).
- Прочитайте Учення і Завіти 132:3–6. Згідно з цими віршами, хто повинен жити за новим і вічним завітом шлюбу?

Напишіть на дошці заголовки: *Шлюб не на вічність* і *Шлюб на вічність*. Нехай половина учнів прочитає Учення і Завіти 132:15–18 і знайде твердження типу “якщо... тоді...”, що стосуються шлюбу не на вічність. Нехай інша половина класу прочитає вірші 19–24 і знайде твердження такого ж типу щодо вічного шлюбу. Попросіть учнів записати свої знахідки на дошці під відповідним заголовком. Ці переліки можуть мати такий вигляд:

	Якщо	Тоді
Шлюб не на вічність	<ul style="list-style-type: none"> • Пара укладає шлюб у світі (див. 15). • Вони одружуються на вічність, але шлюб не запечатаний Святим Духом Обіцяння (див. в. 18). • Вони одружуються на вічність, але шлюб не виконаний людиною, що має повноваження на це (див. в. 18). 	<ul style="list-style-type: none"> • Шлюб не матиме чинності в наступному житті (див. вв. 15–18). • Вони житимуть самотніми (див. вв. 16–17). • Вони не будуть піднесені (див. вв. 17–18).
Вічний шлюб	<ul style="list-style-type: none"> • Пара укладає шлюб за новим і вічним завітом (див. в. 19). • Шлюб виконується людиною, яка має на це повноваження (див. в. 19). • Вони не порушують завіт (див. в. 19). 	<ul style="list-style-type: none"> • Шлюб запечатано Святим Духом Обіцяння (див. в. 19). • Вони піднімуться в Перше воскресіння (див. в. 19). • Їхній шлюб матиме чинність в наступному житті (див. в. 19). • Вони будуть піднесені (див. в. 19). • Вони вічно будуть з дітьми (див. в. 19). • Вони будуть богами (див. в. 20). • Вони пізнають Господа (див. вв. 23–24).

Примітка: Коли ваші учні будуть виконувати цю вправу, прослідкуйте, щоб вони зрозуміли, що парі недостатньо пообіцяти одне одному бути вічно разом або бути одруженими в іншій церкві, яка заявляє, що одружує на вічність. Щоб бути вічним, шлюб повинен бути укладений владою, даною пророку Джозефу Сміту й переданою до нинішнього Президента Церкви. Сьогодні ця влада доступна тільки у храмах Церкви.

Поділіться наступним висловлюванням Президента Спенсера В. Кімбола:

“Послухайте, не всі святі останніх днів будуть піднесені. Не всі люди, які пройшли через храм, отримають піднесення. Господь каже: “Небагато знайдуть його”. Бо існують дві складові: (1) запечаткування шлюбу у святому храмі і (2) праведне життя людини після цього, які зроблять це запечаткування вічним. Тільки завдяки належно укладеному шлюбу ... людина може знайти той тісний путь, путь вузький” (“Marriage is Honorable,” in *Speeches of the Year: BYU Devotional and Ten-Stake Fireside Addresses, 1973* [1974], 265–266).

Запитайте:

- Що, за словами Президента Кімбола, необхідно, щоб шлюб став “вічним”?
- Який сімейний стан матимуть люди в наступному житті, якщо не будуть піднесеними? (Будуть одинаками).
- Як розуміння цього впливає на ваше бажання одружитися в храмі?
- Що ви можете робити зараз, щоб стати хорошим чоловіком або дружиною в майбутньому?
- Як ваше рішення стосовно побачень може зараз вплинути на ваш майбутній шлюб?
- Які якості ви бажаєте побачити в людині, з якою зустрічаєтесь?
- Які норми встановив Господь щодо побачень? (Див. брошурку *Заради зміцнення молоді*).
- Як дотримання або недотримання цих норм вплине на те, з ким ви одружитесь?
- Як ваші щоденні рішення визначають, яких людей ви приваблюєте?

Розкажіть учням про благословення в цьому житті і наступному, які приходять від щасливого шлюбу. Поділіться своїм свідченням про важливість вічного шлюбу.

Учення і Завіти 132:7–14, 18. Щоб мати чинність у наступному житті, всі завіти й угоди повинні укладатися визначеним Господом чином, з належним повноваженням, і бути запечатаними Святим Духом Обіцяння. (20–25 хвилин)

Покажіть учням свідоцтва про хрищення, висвячення і шлюб. Запитайте: Які даються обіцяння під час цих подій? Попросіть учнів подумати, наскільки рішучо вони налаштовані дотримуватися своїх завітів. Запитайте: Чому так важливо, щоб ми дотримувалися цих обіцянь?

Прочитайте Естер 8:8 і запитайте:

- Наскільки обов’язковими для людей були письмена царя за днів Естер?
- Звідки люди могли знати, що письмена приходили від царя, а не з іншого джерела? (Цар запечатував їх печаткою на каблучці).

Прочитайте наведене далі висловлювання: “Що б не вийшло з-під царської печатки, не могло бути скасовано; жоден наступний указ не міг скасувати або анулювати попередній” (Adam Clarke, *Clarke’s Bible Commentary*, 6 vols. [1827–31], 2:823).

Напишіть на дошці слово *запечатаний* і запитайте:

- Що ми робимо в сучасному світі, щоб взяти зобов’язання, або запечатати, угоду? (Підписуємо контракти, потискаємо руки, даємо обіцяння).
- Що означає слово *запечатаний* в євангельському розумінні?
- Як запечаткування “зв’яже” нас? (Ми зв’язані своїми обіцяннями, за що нам гарантована нагорода; див. УЗ 82:10).

Напишіть на дошці наведену далі вправу або роздайте примірники вправи учням у вигляді роздаткового матеріалу. Нехай учні прочитають Учення і Завіти 132:7–14, 18–19 і виконають вправу. Обговоріть їхні відповіді.

1. Сила, якою Господь запечатувє угоди на час і вічність.	А. Жодна.
2. Людина, яка тримаєє ключі запечатування на землі.	Б. Не будуть мати чинності.
3. Термін дії завіту, запечатаного Святим Духом Обіцання.	В. Святий Дух Обіцання.
4. Це станеться з обіцаннями й угодами, не ухваленими Богом.	Г. Новий і вічний завіт шлюбу.
5. Обіцання або угоди, які запечатав Святий Дух Обіцання...	Д. На час і на вічність.
6. Людина, яка може прийти до Батька без дії запечатувальної сили Святого Духа Обіцання.	Е. Пророк.
7. Час, коли обіцання вже не мають чинності, якщо не запечатані Святим Духом Обіцання.	Є. Під час смерті.
8. Завіт, укладений з Богом та іншою людиною.	Ж. Ухвалені Богом.

(Відповіді: 1–В, 2–Е, 3–Д, 4–Б, 5–Ж, 6–А, 7–Є, 8–Г)

Напишіть на дошці такі запитання:

- За яких умов Святий Дух Обіцання запечатав ваш християнський завіт або будь-який інший завіт, який ви уклали з Господом?
- Хто Такий Святий Дух Обіцання?

Запропонуйте учням знайти відповіді на ці запитання, коли ви будете читати наведене далі висловлювання Президента Джозефа Філдінга Сміта, тоді президента Кворуму дванадцятьох:

“Святий Дух Обіцання—це Святий Дух, Який ставить штамп схвалення на кожному обряді: хрищення, конфірмації, висвячення, шлюбі. Обіцання полягає в тому, що за умови вірності будуть дані благословення.

Якщо людина порушує завіт, нехай то завіт хрищення, висвячення, шлюбу чи будь-який ще, Дух знімає печатку схвалення, і людина не отримує благословення.

Кожен обряд запечатувється з обіцанням про нагороду, яка залежить від нашої праведності. Святий Дух знімає штамп схвалення, якщо завіт порушується [див. УЗ 76:52–53; 132:7]” (*Doctrines of Salvation*, 1:45).

Учення і Завіти 132:34–40, 45–48, 61–66. Багатоженство заборонено, якщо Господь не поведе інакше через Свого пророка. (40–45 хвилин)

Примітка: Розповідаючи про багатоженство, уникайте спокуси поділитися сенсаційною або гіпотетичною інформацією. Іноді вчителі допускають, що багатоженство буде вимогою для всіх бажаючих увійти в цілестіальне царство. У нас немає інформації про те, що багатоженство буде вимогою для піднесення.

Напишіть на дошці: *Авраам, Яків, Мойсей, Джозеф Сміт і Бригам Янг*. Скажіть учням, що вони можуть поставити 10 запитань типу “так/ні”, щоб визначити, що спільного було в тих пророків, що пов’язано з Ученням і Завітами 132. (Усі вони практикували багатоженство). Прочитайте Учення і Завіти 132:34–40 і запитайте:

- Згідно з віршем 34, що зробив Авраам? (Від одружився з більш ніж однією дружиною).
- Які причини таких його дій наведені в цих віршах?
- Що ще Господь повелів зробити Аврааму? (Див. в. 36).
- Чому важко виконувати заповіді, що у віршах 34 і 36? (Див. Вихід 20:13; Кн. Якова 2:27).

Прочитайте наступний вислів пророка Джозефа Сміта:

“Те, що є неправильним за одних обставин, може бути і часто є правильним за інших.

Бог сказав: “Не вбивай!”, а іншим разом Він сказав: “Конче вчиниш їх закляттям”. Це принцип, за яким ведеться небесне управління—через одкровення, адаптоване до обставин, в яких опиняються діти царства. Чого б не вимагав Бог, це правильно, що б то не було, хоч ми можемо й не бачити причини цьому аж до часу, коли все стане очевидним” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 256).

Напишіть на дошці: *Розподіл повноти часів*. Попросіть учнів дати визначення цій фразі. Якщо їм важко зробити це, нехай вони подивляться статтю “розподіли” в Путівнику по Писаннях. Нехай вони тоді прочитають Учення і Завіти 128:18 (другу поливину вірша); 132:40. Запитайте:

- Коли настав розподіл повноти часів?
- Що означає фраза “повнота часів”?

Прочитайте наведене далі висловлювання Президента Джона Тейлора:

“В різні розподіли часів застосовувалися певні принципи, сили, привілеї та священства. Але в розподіл повноти часів людській сім’ї була явлена комбінація, або повнота, завершеність усіх тих розподілів. Якщо було щось, що належало Адамовому ... розподілу, воно буде явлено в останні дні. Якщо було щось пов’язане з Енохом і його містом, а також збиранням його народу, ... це буде явлено в останні дні. Якщо є щось пов’язане з Мелхиседековим священством у всіх його формах, силах, привілеях і благословеннях в будь-який час або в будь-якій частині землі, це буде відновлено в останні дні. Бо це—розподіл повноти часів, який охоплює всі часи, всі принципи, всі сили, всі проявлення, всі священства і його сили, які існували в будь-якому столітті, в будь-якій частині світу” (*The Gospel Kingdom*, sel. G. Homer Durham [1943], 101–102).

Запитайте: Як це висловлювання пов’язано з фактом багатоженства, яке практикувалося на початку цього розподілу?

Прочитайте Учення і Завіти 132:45–48 і запитайте:

- Хто отримав одкровення почати практикувати багатоженство в цьому розподілі часів? (Джозеф Сміт).
- Хто отримав одкровення припинити практику багатоженства? (Уілфорд Вудрафф; див. Офіційну декларацію 1).
- Що спільного було в цих двох чоловіків? (Вони були пророками, які мали ключі царства; див. вв. 45–46).
- Які сили даються пророкам з цими ключами? (Див. вв. 46–48).
- Як сили, описані у вірші 46, проявилися у вчинках і Джозефа Сміта, і Уілфорда Вудраффа?

Нехай учні прочитають і зроблять перехресне посилання на Яків 2:30 й Учення і Завіти 132:63. Запитайте: Крім “відновлення всього” (УЗ 132:40) в розподілі повноти часів, які ще цілі переслідував Господь, відновлюючи багатоженство?

Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі:

“Я хочу категорично заявити, що ця Церква не має нічого спільного з тими, хто практикує полігамію. Вони—не члени цієї Церкви. Більшість з них ніколи до неї не належали. Вони порушують цивільний закон. І знають, що порушують його. За цим законом вони підпадають під покарання. Церква, звичайно, абсолютно не уповноважена на це.

Якщо з’ясується, що хтось із членів Церкви практикує полігамію, то такого відлучають від Церкви,

а це є найсерйознішим покаранням, яке Церква може застосувати. Такі люди прямо порушують не тільки цивільний закон, вони порушують закон цієї Церкви. Нас зобов’язує одне з уложень нашої віри. В ньому стверджується: “Ми віримо у підлеглість монархам, президентам, правителям і урядовцям, дотримуючись закону, шануючи і підтримуючи його” (Уложення віри 1:12). Ніхто не може одночасно слухатися закону й порушувати його” (in *Conference Report*, Oct. 1998, 92; or *Ensign*, Nov. 1998, 71).

Прочитайте Учення і Завіти 132:32. Скажіть, що хоч членів Церкви більше не закликають жити за принципом багатоженства, ми повинні брати з Авраама приклад слухняності й відданості (див. Євреям 11:8–19). Напишіть на дошці найпомітніші справи Авраама. Ви можете скористатися наведеним далі підсумком статті Президента Спенсера В. Кімбола, яка називається “Приклад Авраама” (*Ensign*, June 1975, 3–7).

1. Він наслідував Ісуса Христа.
2. Він прагнув священства і його благословень.
3. Він швидко покорявся.
4. Він отримував одкровення для своєї сім’ї.
5. Він у праведності головував у своїй сім’ї.
6. Він учив свою сім’ю євангелії прикладом і навчанням.
7. Він вів місіонерське служіння.
8. Він був миротворцем.
9. Він виконував завіти, укладені з Богом.
10. Він був чесним з іншими.
11. Він повністю сплачував десятину.
12. Він проявляв віру.

(Based on Otten and Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2:361.)

Запитайте:

- Що Господь дарував Аврааму через його праведність? (Див. УЗ 132:37).
- На що ви готові піти, щоб отримати таку ж нагороду?

Запропонуйте учням написати, як вони можуть краще брати приклад з Авраама.

Учення і Завіти 132:49–50. Деякі праведні люди отримують в цьому житті запевнення, що будуть піднесені. (10–15 хвилин)

Примітка: Див. також запропонований хід уроку до Учення і Завіти 131:5–6 (с. 222).

Запитайте учнів:

- До якої професії ви хочете готуватися? (Напишіть відповіді на дошці).

- Скільки років ви повинні вчитися, щоб підготуватися до кожної з цих професій?

Оберіть професію, підготовка до якої вимагає кількох років, і запитайте учня, який вибрав її для себе:

- Що ти думаєш про роки, які необхідно витратити для набуття цієї професії?
- Чому деякі люди починають навчатися цій професії, але так і не завершують свого навчання?

Примітка: Два наступні запитання стосуються учня, який хоче стати лікарем. Адаптуйте їх до обраної учнем професії.

- Як би це вплинуло на твої надії, якби Господь сказав тобі, що ти не тільки станеш лікарем, а й винайдеш ліки проти раку і станеш одним з найвідоміших лікарів в історії?
- Знаючи це, чи погодився б ти витратити роки на навчання, щоб винайти ліки?
- Чи допомогло б це тобі подолати труднощі? Як?

Запропонуйте учням подумати, чого вони найбільше бажають. Прочитайте Учення і Завіти 14:7 і знайдіть, що вважає Своїм найдорожчим даром Бог? Прочитайте Учення і Завіти 132:49 і знайдіть, що Господь пообіцяв пророку Джозефу Сміту. Запитайте:

- Що б ви відчували, якби отримали таке ж обіцяння?
- Чи було б варте це випробувань і жертв земного життя?
- Прочитайте вірш 50. Що такого побачив Господь у Джозефі Сміті, що вважав його гідним цього благословення?
- Які випробування пережив Джозеф Сміт після того, як йому було дано це обіцяння? (Він бачив, як святі страждали від рук бандитів, і він разом з братом Гайрумом були вбиті).
- Якби таке обіцяння було дано вам, як би ви пережили свої випробування?

Нехай учні прочитають Мосія 26:14–15, 20 і знайдуть, хто ще отримав таке обіцяння (Алма). Прочитайте 2 Петра 1:10, 19 і знайдіть два моменти, коли Петро говорив про таке ж обіцяння від Господа. (Чинити міцним своє покликання і вибрання та мати слово пророче певніше). Запитайте: Яку пораду дав Петро у вірші 10, намагатися наслідувати яку могли б і ми? Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Брюса Р. Макконкі, який був членом Кворуму дванадцятьох:

“Чинити міцним своє покликання і вибрання означає, що людина запечатана до вічного життя; це означає мати безумовну гарантію піднесення у найвищому небі цілестіального світу; це означає отримати запевнення в божестві; це означає, зрештою, наближення дня суду, тобто коли запевнення в

успадкуванні всієї слави і честі Батькового царства дається до того дня, коли всі праведні увійдуть у божественну присутність і посядуть з Христом на Його троні, як Він “з Отцем Своїм сів на престолі Його” (Об. 3:21)” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 vols. [1966–73], 3:330–331).

Поясніть учням, що цей досвід не дуже поширений чи необхідний в земному житті для отримання вічного життя. Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Макконкі:

“Якщо ми помираємо у вірі, то і в цьому випадку так само можна сказати, що наше покликання і вибрання є міцнішим і що віднині ми прямуватимемо до вічної нагороди. Якщо говорити про відданих членів Церкви, вони намітили собі шлях, який веде до вічного життя. Якщо вони не будуть ухилятися від свого обов’язку, якщо будуть робити те, що повинні робити, хоч вони можуть і не досягти досконалості в цій сфері, їхнє випробування буде завершено. Вони вже потім не зійдуть зі стежки” (address given at the funeral of Elder S. Dilworth Young, 13 July 1981, 5).

Нехай учні зроблять ланцюжок з Писань з 2 Петра 1:10, 19; Мосія 26:20 та Учення і Завіти 132:49–50. Запросіть учнів прийняти пораду Петра—прагнути бути міцними в покликанні й вибранні, незалежно від того будуть вони в цьому житті чи наступному.

Учення і Завіти 133

Вступ

Хоч розділ 133 розміщений майже наприкінці Учення і Завітів, він був отриманий 3 листопада 1831 року, лише через два дні після розділу 1. Спочатку це одкровення було додатком до Учення і Завітів.

Однією з основних цілей цього розподілу часів є підготовка людей до Другого пришествя Ісуса Христа. Президент Гарольд Б. Лі сказав, що Учення і Завіти 133 є “покроковим оглядом подій, що ведуть до пришествя Спасителя” (in *Conference Report*, Oct. 1972, 128; or *Ensign*, Jan. 1973, 106).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Коли Ісус Христос повернеться на землю під час Другого пришествя, злочестиві будуть знищені наче вогнем, а праведні отримують благословення, що перевищують розуміння (див. УЗ 133:1–17, 38–45, 62–74).
- Під час Тисячоліття Ісус Христос буде царювати на всій землі. Його столицями будуть давній Єрусалим і Новий Єрусалим (див. УЗ 133:18–25).
- Ізраїль принесе свої величезні скарби (Писання) дітям Єфрема (див. УЗ 133:30–34).
- До повернення Спасителя буде дано багато ознак і чудес. Ці ознаки здійснять пророцтво і допоможуть праведним підготуватися до Його повернення (див. УЗ 133:19–64; див. також УЗ 45:35–44).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, p. 119.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 335–343.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 133:1–17, 38–45, 62–74. Коли Ісус Христос повернеться на землю під час Другого пришествя, злочестиві будуть знищені наче вогнем, а праведні отримують благословення, що перевищують розуміння. (25–30 хвилин)

Запитайте учнів, чи було в них таке, що вони приходили на урок у школі, розуміючи, що буде контрольна, до якої вони не готові. Запитайте: Як добре ви напишете контрольну? Попросіть учнів описати свої відчуття. Тепер нехай вони опишуть контрольну в школі, до якої сумлінно готувалися заздалегідь. Запитайте: Що змінила ваша підготовка? Попросіть їх назвати найважчу і найважливішу контрольну, яка у них буде і до якої вони хочуть бути якнайкраще готовими.

Прочитайте Учення і Завіти 133:1–4 і запитайте:

- Про яку “контрольну” в майбутньому йде мова в цьому вірші?
- Згідно з віршем 4, як ми можемо підготуватися до неї?

Нехай учні прочитають вірші 5–17 і позначать слова і фрази, які описують, як ми можемо підготуватися до Другого пришествя Ісуса Христа. Запросіть їх поділитися своїми знахідками.

Напишіть на дошці УЗ 133:38–45 та УЗ 133:62–74. Скажіть, що в цих віршах описуються дві групи людей під час Другого пришествя. Запропонуйте половині класу прочитати перший набір віршів, а другій—другу. Нехай вони знайдуть відповіді на такі запитання:

- Яка група описується у ваших віршах?
- Що буде з групою, про яку ви читаете, під час Другого пришествя?
- Чому це станеться з ними?
- В якій групі хотіли б опинитися ви?
- Що ви повинні робити, щоб бути в цій групі?

Нехай кожна група вибере учня, який розповість про знахідки класові.

Прочитайте вірші 4, 10, 15, 17, 19, 50 і запитайте: Що спільного між цими віршами?

Обговоріть з учнями, як можна найкраще підготуватися до Другого пришествя Ісуса Христа. Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Делберта Л. Стейплі, який був членом Кворуму дванадцятьох:

“Слідкуймо за тим, щоб добре розуміти, що найважливіше ми можемо зробити, готуючи себе до Другого пришествя Господа на землю.

Ми повинні привести до ладу своє життя і дім. Це означає дослідити свою душу, визнати помилки і покаятися, якщо необхідно. Це означає виконувати всі заповіді Бога. Це означає любити своїх ближніх. Це означає вести зразкове життя. Це означає бути чесним у всіх справах, на роботі і вдома. Це означає проповідувати євангелію Ісуса Христа всім народам світу” (in Conference Report, Oct. 1975, 71; or *Ensign*, Nov. 1975, 49).

Учення і Завіти 133:18–25. Під час Тисячоліття Ісус Христос буде царювати на всій землі. Його столицями будуть давній Єрусалим і Новий Єрусалим. (15–20 хвилин)

Запитайте учнів:

- Де зустрічаються керівники нашого міста чи селища, щоб виконувати свою роботу?
- В якому місті зустрічаються рада депутатів нашої області або району?
- Яка столиця нашої країни?
- Чи завжди закони видавалися в цих містах?
- Чи завжди вони будуть видаватися там?
- Де будуть видаватися закони Бога під час Тисячоліття?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 133:18–25, 56 і знайдуть, звідки Господь буде керувати під час Тисячоліття.

Напишіть на дошці наведені далі запитання або роздайте їх учням у вигляді роздаткового матеріалу. Нехай вони продивляться уважно посилення і знайдуть відповіді.

1. Де знаходиться “Гора Сіон”? (УЗ 133:18; див. перекресне посилення у виносці 18б).

2. Що то за “сто сорок чотири тисячі”? (УЗ 133:18; див. УЗ 77:11).
3. Хто такий “Наречений”? (УЗ 133:19; див. УЗ 65:3).
4. Де знаходиться “Сіон”? (УЗ 133:21; див. УЗ 57:2–3).
5. Наскільки це далеко від нинішнього Єрусалима? (Див. УЗ 133:21; Біблійна карта 13; Карти з історії Церкви 6–7).
6. Як зміняться землі Єрусалима і Сіону під час Другого пришествя? (Див. УЗ 133:24).
7. Хто правитиме світом під час Тисячоліття, звідки? (Див. УЗ 133:25; див. також Ісаїя 2:3).

Поділіться наступним висловлюванням Президента Джозефа Філдінга Сміта, у той час президента Кворуму дванадцятьох:

“Давній Єрусалим після того, як іудеї будуть очищені й освячені від усіх своїх гріхів, стане святим містом, де житиме Господь і звідки Він передаватиме Своє слово всім народам. Так само і на цьому континенті буде побудовано місто Сіон, Новий Єрусалим, і з нього також виходитиме закон Бога. В цьому не буде конфлікту, адже кожне місто буде штаб-квартирою Викупителя світу, і з кожного міста Він надсилатиме Свої проголошення, як того вимагатиме ситуація” (*Doctrines of Salvation*, 3:69–70).

Запитайте:

- Як ви собі уявляєте, що Ісус Христос буде особисто правити на землі?
- Як можуть змінитися закони країни внаслідок правління Господа під час Тисячоліття?
- Які переваги, на ваш погляд, будуть у виховуванні сім’ї під час Тисячоліття?

Учення і Завіти 133:22–64. До повернення Спасителя буде дано багато ознак і чудес. Ці ознаки здійснять пророцтво і допоможуть праведним підготуватися до Його повернення. (30–35 хвилин)

Принесіть ілюстрації різних пір року. Покажіть їх по одній і запитуйте учнів:

- В яку пору року була зроблена ця ілюстрація?
- Які ознаки на цій ілюстрації кажуть вам, що це саме ця пора року?
- Чи достатньо на ілюстрації ознак, щоб ви назвали точну дату її створення?

Запропонуйте учням назвати кілька ознак Другого пришествия Ісуса Христа (ви можете скласти їх список на дошці). Запитайте:

- Як ці ознаки допомагають вам знати про наближення Другого пришествия? (Див. Джозеф Сміт—Матвій 1:38–39).

- Чим вони подібні до ознак пори року на ілюстрації?
- Хто знає точний час Другого пришествия? (Див. Джозеф Сміт—Матвій 1:40).

Дайте учням примірники таблиці, що додається, у вигляді роздаткового матеріалу (залиште праву колонку порожньою). Запропонуйте учням уважно прочитати Учення і Завіти 133:22–56 і скласти перелік ознак і чудес, які стануться перед Другим пришествям або під час нього.

Вірші	Ознаки або чудеса
22	Гори зруйнуються, долини не можна буде знайти.
23–24	Води буде відігнано назад, острови стануть однією землею.
26–27	Ті, хто в північних краях (десять колін), будуть зібрані.
28	Вони переможуть своїх ворогів.
29	В пустелях з’являться струмки.
35	Коліно Юди буде освячено і житиме в присутності Господа.
36–39	Євангелію буде проповідано кожному народу.
41	Присутність Господа буде подібна до вогню.
46–51	Господь буде в червоному вбранні.
49	Його слава затьмить сонце і місяць, а зірки впадуть.
54–55	Ті, хто воскресли під час воскресіння Христа, супроводжуватимуть Його при Його пришестві.
56	Святі, які померли після воскресіння Христа, будуть воскресені й зустрінуть Його.

Запитайте:

- Як ці ознаки впливають на ваше ставлення до Другого пришествия?
- Які є переваги в тому, щоб знати ознаки Другого пришествия?
- Що ви можете зробити, щоб краще знати про ці ознаки?
- Як ми можемо дізнатися про інші ознаки Другого пришествия? (Вивчати Писання і слова пророків).

Поділіться наведеним далі висловлюванням.

Старійшина Бойд К. Пекер, член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Брати, постійно подорожуючи по всій землі, звичайно знають, що відбувається, і завдяки пророчому натхненню можуть читати ознаки часів.

Відокремтеся від інших. Йдіть за своїми керівниками, належним чином висвяченими і публічно підтриманими, і ви не зіб’єтеся з дороги” (in Conference Report, Oct. 1992, 102; or *Ensign*, Nov. 1992, 73).

Старійшина Брюс Р. Макконкі писав:

“У наш час ми дивимося вперед з надією і радістю на Друге пришестя Сина Людини і на встановлення тисячолітнього царства миру і праведності, над яким Він буде правити особисто протягом тисячі років. Ми не знаємо і не знатимемо ні дня, ні часу того страшного, але благословенного дня. Очікується, що ми будемо читати ознаки часів, знати через них приблизний час Господнього повернення і бути в постійній готовності до нього” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 457).

Вступ

Розділ 134 містить проголошення вірувань стосовно влад і законів. Цей розділ був затверджений членами Церкви, щоб бути включеним до видання Учення і Завітів зразка 1835 року. Одинадцять і дванадцять уложення віри вчать, що закони повинні давати всім людям привілей поклонятися Богу “так, як [ім] каже власна совість”, і що люди повинні підкорятися керівництву країни, “дотримуючись закону, шануючи і підтримуючи його”.

Президент Н. Елдон Теннер учив:

“Дуже важливо, щоб усі громадяни були поінформовані у справах влади, щоб вони знали і розуміли закони країни і щоб вони активно брали участь, де це тільки можливо, у виборах чесних і мудрих людей, які б управляли справами уряду.

Авраам Лінкольн одного разу сказав: “Погані закони, якщо такі існують, повинні бути скасовані якомога швидше; однак, поки вони мають чинність, їх слід неухильно дотримуватися”.

Таким є ставлення Церкви до питання дотримання законів. Ми згодні з автором цього твердження:

“У дійсності, людина, яка відмовляється коритися закону або насміхається з нього, подібна до того дурня, що пиляв гілку, на якій сидів, і неповага або ігнорування закону завжди є першою ознакою дезінтеграції суспільства. Повага до закону є найбільш фундаментальним з усіх соціальних принципів, адже альтернативою верховенства закону є насильство й анархія” (*Case and Comment*, March/April issue, 1965, p. 20.)

Христос подав нам прекрасний приклад законослухняного громадянина, коли фарисеї, намагаючись спіймати Його хоч на чомусь, як кажуть Писання, спитали Його, чи законно платити данину кесареві. Запитавши, чий образ на монетах, якими сплачується данина, і почувши від них визнання, що на них образ кесаря, Він сказав:

“Тож віддайте кесареві—кесареві, а Богові—Боже” (Мт. 22:21).

Це обов’язок громадянина кожної країни—пам’ятати, що вони мають особисті обов’язки і що вони повинні діяти в межах закону країни, в якій вони вирішили жити” (in Conference Report, Oct. 1975, 126; or *Ensign*, Nov. 1975, 83).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ми віримо, що влада країни має право видавати закони заради миру і безпеки своїх громадян, але не втручатися в релігійне поклоніння (див. УЗ 134:1–4, 7, 9, 11–12; див. також УЗ 42:79, 84–86; 101:76–80).
- Владні органи були створені Богом для блага людини. Всі люди мають обов’язок виконувати закони країни, в якій вони живуть (див. УЗ 134:1, 5–8; див. також УЗ 58:21; Офіційна декларація 1).
- Релігійні організації не мають права забирати життя або майно людини. Вони можуть лише відмовити у членстві або товаристві у своїй організації (див. УЗ 134:4, 10; див. також УЗ 20:80; 102:1–2, 18–24).

Додаткові джерела

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 344–347.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 134. Ми віримо, що влада країни має право видавати закони заради миру і безпеки своїх громадян, але не втручатися в релігійне поклоніння. Всі люди мають обов’язок виконувати закони країни, в якій вони живуть. (30–35 хвилин)

Запропонуйте учням уявити собі, що їх обрали служити в комітеті для формування органів влади в щойно заселеній місцевості. Нехай вони попрацюють у невеликих

групах протягом 10 хвилин, обговорять і напишуть відповіді на наведені далі запитання:

- Як би ви визначили цілі існування органів влади?
- Які обов'язки матимуть ваші органи влади?
- Які обов'язки матимуть громадяни?

Нехай кожна група поділиться тим, що вони написали. Прочитайте всім класом УЗ 134:1–9; 11. Нехай учні подивляться, як цей розділ відповідає на запитання, і порівняють ці відповіді з відповідями груп.

Попросіть учнів прочитати підзаголовки до Учення і Завітів 134 й запитайте:

- Чим цей розділ відрізняється від інших розділів Учення і Завітів? (Це проголошення вірувань, а не одкровення).
- Чим це проголошення є цінним для нас?

Поділіться інформацією з історичного оповідання до розділу 134 у посібнику *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (р. 344). Обговоріть наступні запитання:

- Які події привели до написання цього проголошення?
- Чому так важливо, щоб інші люди розуміли погляди Церкви на владу?
- Як одинадцять і дванадцять улошення віри підтримують ці вчення про владу?
- Як органи влади можуть наслідувати вчення з Учення і Завітів 134?
- Що ми можемо зробити для наших органів влади і їхніх керівників?

Учення і Завіти 134:4, 10. Релігійні організації не мають права забирати життя або майно людини. Вони можуть лише відмовити у членстві або товаристві у своїй організації. (10–15 хвилин)

Напишіть на дошці або прикріпіть до неї такі уявні правила:

- Щоразу, коли ви будете запізнюватися на семінарію, вас буде оштрафовано на 10 грн.
- Якщо ви не отримаєте свідоцтво про закінчення семінарії, вам не дозволять брати участь у жодних факультативних заходах.
- Якщо ви не будете читати Писання кожен день, то повинні будете пожертвувати на користь учителя одну зі своїх речей (вартістю до 20 грн.).

Обговоріть з учнями, як би вони поставилися, якби такі правила набрали чинність. Запитайте:

- Чи справедливі ці правила? Чому так або ні?
- Чому було б не правильно, щоб семінарія або Церкви змушували людей робити таке?

- Покарання якого характеру має застосувати Церква, якщо її члени порушують її правила?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 134:4, 10 і дізнаються позицію Церкви щодо цих питань. Запитайте: Чому така система краща, ніж надання релігійній організації влади над життям чи майном?

Напишіть на дошці: *красти, брехати, вбивати, чинити перелюб, обманувати*. Запитайте:

- Що є відповідним покаранням з боку влади країни за ці вчинки?
- Що може бути відповідним покаранням з боку Церкви?

Учення і Завіти 135

Вступ

Розділ 135, написаний старійшиною Джоном Тейлором, тоді членом Кворуму дванадцятьох, є натхненним відданням належного пророку Джозефу Сміту. Старійшина Тейлор згодом казав:

“Ми живемо у розподіл часів, повний подій більш величких, ніж будь-який інший розподіл в історії світу, адже в ньому охоплено все, що коли-небудь існувало в будь-якому народі землі. Тому-то ми й дивимося на Джозефа Сміта як на таку величну й важливу постать світової історії. Я думаю, що він був одним з найвеличніших пророків, окрім Самого Ісуса” (in *Journal of Discourses*, 18:326–327).

Старійшина М. Рассел Баллард з Кворуму дванадцятьох проголосив:

“Кожна людина, яка має свідчення про євангелію Ісуса Христа, повинна любити Джозефа Сміта молодшого, “Пророк[а] і Провид[ця] Господа, [який] зробив, крім Самого Ісуса, більше для спасіння людей у цьому світі, ніж будь-яка інша людина, що будь-коли жила на світі” (УЗ 135:3), і бути вдячною йому (in *Conference Report*, Oct. 1991, 4; or *Ensign*, Nov. 1991, 5).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Пророк Джозеф Сміт і його брат Гайрум запечатали своєю кров'ю свідчення про Книгу Мормона й Учення і Завіти (див. УЗ 135; див. також УЗ 136:39).
- Джозеф Сміт очолив розподіл часів, який поєднав усі інші розподіли (див. УЗ 135:3; див. також УЗ 1:17–30; 136:37–38).

- Кров усіх мучеників за євангелію буде свідчити проти злочестивих (див. УЗ 135:7; див. також Алма 14:8–11; УЗ 103:27–28; 109:49).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 273–185.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 348–350.

Запропонований хід уроку

 Фільм 19, “Джозеф Сміт—пророк відновлення” (21:30), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви”, можна використати, викладаючи Учення і Завіти 135 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

 Учення і Завіти 135. Пророк Джозеф Сміт і його брат Гайрум запечатали своєю кров'ю свідчення про Книгу Мормона й Учення і Завіти. (40–45 хвилин)

Облаштуйте клас так, наче це верхня кімната картедж-ської в'язниці (див. схему на сторінці 279 видання *Church History in the Fulness of Times*; див. також фотографію 16 в кінці трикнижного видання). Нехай учні відтворять убивство пророка Джозефа Сміта і його брата Гайрума. Скористайтеся інформацією з розділу 22 видання *Church History in the Fulness of Times* та Учення і Завітів 135:1–2, 4–5. (Примітка: Не дозволяйте учням надто перегравати під час відтворення. Не робіть з цієї священної події шоу). Нехай клас у доречний момент заспіває гімн “Нужденний чоловік скорбот” (Відновлена істина, с. 80). Час від часу зупиняйте сценку і ставте запитання, подібні до наведених далі:

- Що міг відчувати в цей момент пророк?
- Що могли відчувати ті, хто були разом з Джозефом?
- Що вражає вас у діях людей, які були з Джозефом?
- Про що могли думати члени сім'ї Джозефа Сміта в цей складний час?
- Як у вас були почуття або враження під час відтворення цієї події?
- Прочитайте Учення і Завіти 135:6–7. Скільки було пророку Джозефу Сміту, коли він помер?
- Що ще в цих віршах вражає вас?

Нехай учні позначать таке речення у своїх Писаннях: “Вони жили для слави; вони загинули для слави; і слава є їхньою вічною винагородою. З віку у вік переходитимуть їхні імена до нащадків, як самоцвіти для освячених”.

Попросіть учнів подумати, що вони дізналися про пророка Джозефа Сміта цього року. Нехай вони напишуть на дошці децю з того, чого досягнув пророк (див. *Church History in the Fulness of Times*, p. 284).

Запитайте:

- Чим відрізняється ваше життя від того, яке могло б бути, якби не пророк Джозеф Сміт?
- Яка з якостей пророка вам найбільше до душі?
- Що допомагає вам відчувати або знати, що Джозеф Сміт був пророком Бога?
- Який обов'язок витікає із свідчення, що Джозеф Сміт був пророком?

Старійшина Делберт Л. Стейплі, у той час член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Пророк, неосвічений, ненавчений, не міг дати світові того, що мав привілей явити, якби з ним не був Бог. Бог надихнув його на те, що він звершив. Були живі свідки, які свідчили про його божественне покликання, адже небесний посланець відкрив цю істину кільком братам. Звісно, якщо ми приймаємо свідчення людей, то свідчення Бога має бути для нас набагато переконливішим. Робота Святого Духа—свідчити про Батька і Сина, але це також дух істини, і коли Він свідчить духові людини, то всередині людини з'являється почуття, правда це чи ні. У випадку з пророком Джозефом Смітом, то була правда, бо люди його дня і відтоді отримували це свідчення, яке Сам Святий Дух дає всім, хто шукає істину.

А ще труди Джозефа Сміта—дослідіть їх; усе в них вказує на його пророче покликання. Там, де є заповіт [свідчення], там повинна бути і смерть заповідь, а це точно був заповіт—свідчення, що відкрило й розпростерло знову царство Бога з усіма його спасительними обрядами, принципами і божественними силами. Заповіт не має сили, поки людина не помирає. Пророк віддав своє життя, щоб запечатати це свідчення, і, отже, жертва його життя стає свідченням усім людям про істинність і силу його святого покликання і священнослужіння” (in Conference Report, Oct. 1954, 48–49).

Прочитайте Учення і Завіти 136:39 і запитайте:

- Чому пророк Джозеф Сміт і його брат Гайрум віддали своє життя заради Господньої роботи?
- Які благословення і можливості є в нас завдяки пророку Джозефу Сміту?

Заспівайте гімн “Ми вдячні Тобі за пророка” (Гімни і дитячі пісні, с. 36) і поділіться свідченням про пророка Джозефа Сміта.

Учення і Завіти 135:3. Джозеф Сміт очолив розподіл часів, який поєднав усі інші розподіли. (40–45 хвилин)

За кілька днів до уроку виберіть трьох-чотирьох учнів, які виступлять на теми про життя пророка Джозефа

Сміта. Дайте кожному по висловлюванню з додатка (с. 316) “Пророки останніх днів свідчать про Джозефа Сміта”. Попросіть учнів знайти історію з життя пророка Джозефа Сміта, яка ілюструє те, про що йдеться в цьому свідченні.

Нехай учні прочитають вибрані ними висловлювання з додатка і розкажуть історії, які знайшли. Обговоріть деякі з рис характеру Джозефа Сміта. Запитайте: Якими з цих рис ви найбільше захоплюєтеся? Чому? Нехай учні розкажуть, як можуть самі набути таких рис.

Розділіть клас на групи і роздайте їм наведені далі уривки з Писань. Нехай групи дадуть звіт, чого вчать ці вірші щодо Джозефа Сміта і його внеску до світової історії.

- Учення і Завіти 1:17, 29; 5:4, 21–22
- Учення і Завіти 24:5–9; вступ до УЗ 25, вв. 5–9
- Учення і Завіти 26:1; 28:2; 43:1–4
- Учення і Завіти 76, вступ, вв. 11–12, 23–24; 82:11–12; 93:45–48
- Учення і Завіти 100, вступ, в. 1; УЗ 121, вступ, вв. 1–11
- Учення і Завіти 122; 124:1–2, 58
- Учення і Завіти 127:1–2; 132:30–32, 48–50, 53; 135:3

Заспівайте гімн “Слава людині, що чула Єгови” (*Гімни і дитячі пісні*, с. 50) і свідчіть про пророка Джозефа Сміта. Ви також можете запросити свідчити про пророка Джозефа Сміта учнів, які хочуть зробити це.

Учення і Завіти 136

Цей розділ буде викладатися як частина розділу “Церква вирушає на захід” (див. с. 245).

Учення і Завіти 137

Вступ

Розділ 137 відкриває важливі істини стосовно целестіального царства й того, хто успадкує цю славу. Старійшина Джордж Альберт Сміт, тоді член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Що мені подобається в євангелії Ісуса Христа, так це те, що вона приводить всіх нас на спільний рівень. Людині

не обов’язково бути президентом колу або членом Кворуму дванадцятьох, щоб отримати найвище місце в целестіальному царстві. Найбільш скромний член Церкви, якщо він виконує заповіді Бога, отримує таке ж піднесення, як будь-яка інша людина, в целестіальному царстві. Краса євангелії Ісуса Христа в тому, що вона робить всіх нас рівноцінними настільки, наскільки ми виконуємо заповіді Господа. І наскільки ми виконуємо закони Церкви, настільки у нас рівні можливості для піднесення” (in Conference Report, Oct. 1933, 25).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Целестіальне царство є місцем краси і слави. Там живе Небесний Батько зі Своїми праведними синами і дочками (див. УЗ 137:1–5; див. також 1 Коринтянам 15:40–41; УЗ 76:50–70, 92–96).
- Люди, які помирають без знання про євангелію, але які прийняли б її, якби їм була дана така можливість, успадкують целестіальне царство. Люди, які помирають до того, як можуть відповідати за себе, спасенні в целестіальному царстві (див. УЗ 137:5–10; див. також Мороній 8:22; УЗ 29:46–47).
- Господь судить нас за бажаннями нашого серця, а також за вчинками (див. УЗ 137:9; див. також 1 Самуїлова 16:7; Алма 41:3–5).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 41–42, 164–165.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 353–356.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 137:1–5. Целестіальне царство є місцем краси і слави. Там живе Небесний Батько зі Своїми праведними синами і дочками. (15–20 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що ви можете вибрати що завгодно з усього світу, щоб оздобити і прикрасити целестіальне царство.

- Що б ви вибрали і чому?
- Як виглядає целестіальне царство?
- Чому вам, можливо, хотілося б побачити це царство у видінні?

Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 137:1–5. Запитайте:

- Що вас найбільше вражає в цьому описанні цілестіального царства?
- Як у вас виникають думки й почуття, коли ви читаете це описання?
- Кого там бачив Джозеф Сміт?
- Чому знання, що Бог, Його пророки і праведні члени наших сімей можуть жити в цілестіальному царстві, дає заспокоєння?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 76:70, 96; 77:1; 130:8; 131:1 і знайдуть інші деталі описання цілестіального царства. Обговоріть їхні знахідки. Прочитайте наведену далі розповідь старійшини Девіда О. Маккея, тоді члена Кворуму дванадцятьох, про випадок, який стався з ним в 1921 році в Апії, Самоа:

“Я ... провалився в сон і побачив у видінні щось невимовно грандіозне. На певній відстані я узрів прекрасне біле місто. І хоч відстань була досить великою, я все ж таки, як мені здалося, зрозумів, що там скрізь ростуть дерева з привабливими плодами, кущі з листям яскравих кольорів і квіти, що розпустилися. Здавалося, що вгорі на ясного небі віддзеркалюються усі ці прекрасні відтінки кольору. Потім я побачив силу-силенну людей, що наближались до міста. Усі вони були вбрані в білий просторий одяг і білий головний убір. Я відразу звернув увагу на їхнього Провідника, і хоч мені ледь видно було Його профіль і обриси тіла, я одразу впізнав в ньому свого Спасителя! Ясність і сяйво Його обличчя були такими, що передати просто неможливо. У ньому відчувався такий надзвичайний мир—це було божественно!

Як я зрозумів, це було Його місто. Це було Вічне Місто; люди, які йшли за Ним, мали перебувати там в мирі й вічному щасті.

Але хто були вони?

Господь, неначе б то прочитав мої думки і відповів, вказуючи на півколо, що з'явилося над ними, а на ньому золотом було виведено слова:

*Це ті, хто подолали світ,—
ті, хто справді народилися знову!*

Коли я прокинувся, над затокою в Апії починався новий день” (*Cherished Experiences from the Writings of President David O. McKay*, comp. Clare Middlemiss, rev. ed. [1976], 59–60).

Учення і Завіти 137:5–10 (Опанування Писань, Учення і Завіти 137:7–10). Люди, які помирають без знання про євангелію, але які прийняли б її, якби їм була дана така можливість, успадкують цілестіальне царство. Люди, які помирають до того, як можуть відповідати за себе, спасенні в цілестіальному царстві. (15–20 хвилин)

Оберіть учнів, які прочитають наведені далі приклади. Обговоріть кожен з них усім класом і попросіть учнів вирішити, чи отримала б ця людина спадок у цілестіальному царстві.

- Я христився; ставши членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, я залишався відданим усе своє життя. Коли я помер, у мене було свідчення про Господа, я мав дійсну храмову перепустку і щосили намагався виконувати заповіді. (Див. УЗ 76:51–53).
- Я виросла в такій країні, де не було церков святих останніх днів. Я ніколи не чула про “мормонів”, але вірила в Бога. Я намагалася бути хорошою людиною, читала Біблію і шукала істину, відвідуючи стільки різних церковних зборів, скільки могла. Я померла до того, як у мене була нагода вийти заміж. (Див. УЗ 137:7).
- Я народився у прекрасній сім'ї, але з народження у мене були сильні ушкодження. Я прожив лише кілька тижнів. (Див. УЗ 137:10).
- Мене вчили євангелії місіонери, і Дух свідчив мені, що те, чого вони вчать, є правдою. Але я не хотів змінювати свій стиль життя, тож так і не покався і не христився до смерті. Мої рідні приєдналися до Церкви і сказали, що після моєї смерті виконали за мене храмову роботу. (Див. УЗ 76:72–75; 137:5–9).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 137:5–10 і дізнаються, хто успадкує цілестіальне царство (див. також УЗ 76:50–70). Коли учні будуть читати ці вірші, запитайте:

- Як ви думаєте, що відчував Джозеф Сміт, коли бачив своїх рідних у цілестіальному царстві?
- Що його здивувало? Чому?
- Що означає фраза: “прийняв би її усім своїм серцем”? (УЗ 137:8).
- Хто є тими, хто помирає “до того, як досягли років підзвітності”? (в. 10).
- Як учення з цього розділу можуть дати надію багатьом людям?
- Як ви можете застосувати ці вчення, ділячись євангелією з іншими?

Скажіть учням, що Алвін Сміт народився 11 лютого 1798 року і помер 19 листопада 1823. Президент Джозеф Філдінг Сміт писав:

“[Алвін] помирав з молитвою про свого молодшого брата Джозефа на устах і закликав його бути відданим величній роботі, яку йому довірили. Про Алвіна говорили як про “юнака виняткової великодушності й натури, доброго і люб’язного” (*Essentials in Church History*, 27th ed. [1974], 35).

Запропонуйте учням подумати, скільки людей на землі померли, не маючи можливості почути євангелію. Нехай учні також зважать, скільки дітей за всю історію помирили до восьмирічного віку. Запитайте:

- Як учення в розділі 137 виявляють любов Бога до всіх Його дітей?
- Чому так важливо знати, що померлі без знання про євангелію мають шанс прийняти її у духовному світі?
- Чому так важливо знати, що померлі до восьмирічного віку будуть спасенні в цілестіальному царстві?

Прочитайте 2 Нефії 26:33 і поділіться свідченням про любов Бога до Його дітей.

Учення і Завіти 137:9. Господь судить нас за бажаннями нашого серця, а також за вчинками.
(15–20 хвилин)

Нехай учні напишуть на аркуші відповіді на наведені далі запитання, нехай кілька учнів прочитають, що написали:

- Що означає слово *бажати*?
- Чого ви найбільше в житті бажаєте?
- Як ви можете сказати, наскільки сильно чогось бажаєте?

Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Мелвіна Дж. Ештона, тоді члена Кворуму дванадцятьох: “Ми вчимося любити те, чому служимо, і те, що ми любимо, забирає наш час, а що забирає наш час, те ми любимо” (in *Conference Report*, Apr. 1981, 32; or *Ensign*, May 1981, 24). Запитайте:

- Що означає це висловлювання?
- Як це висловлювання пов’язане з нашими бажаннями?
- Який зв’язок між тим, що ми любимо, чому ми служимо і скільки часу на це витрачаємо?
- Якби хтось зняв фільм про ваше життя, що, на погляд режисера, було б вашим бажанням? Чому?

Прочитайте Учення і Завіти 137:9 і подивіться, чого цей вірш учить щодо наших бажань. Запитайте: Чому Бог судитиме нас згідно з нашими бажаннями, а також вчинками? Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Ніла А. Максвелла:

“Подобається це нам чи ні, ... реальність того вимагає, щоб ми визнавали свою відповідальність за власні бажання.

Отже, праведні бажання повинні бути безперервними, бо, як сказав Президент Бригам Янг, “чоловіки і жінки, які бажають здобути місця в цілестіальному царстві, побачать, що повинні вести битву кожен день” (in *Journal of Discourses*, 11:14). Отже, справжні воїни Христа є чимось більшим, ніж недільні вояки” (in *Conference Report*, Oct. 1996, 27; or *Ensign*, Nov. 1996, 21–22).

Свідчіть про важливість праведних бажань. Поділіться наведеним далі висловлюванням. Старійшина Максвелл писав:

“Один зі способів більш об’єктивної перевірки правильності наших бажань, який мало використовується, це представити наші бажання більш чесно і конкретно перед Богом у благоговійній, особистій молитві. Чому так? Тому, що якщо нам надто ніяково просити Його про деякі з наших бажань, це швидко підтвердить їхню невідповідність! Бажання, допомогти в яких не гідно просити у Нього, також є не гідними нас. Очевидно, що такі бажання більше не слід плекати в серці й розумі” (*That Ye May Believe* [1992], 112).

Старійшина Мервін Дж. Ештон писав:

“Як ми можемо зменшити свою любов до речей, які нам не на благо? Ми повинні дослідити своє життя й побачити, чому ми служимо і що приносимо у жертву, а тоді припинити витрачати час і сили в цих напрямках. Якщо таке вдасться зробити, ця любов зав’яне і помре. Наша любов має бути приєднана до орієнтованих на вічність джерел. Наші ближні і рідні відгукнуться на нашу любов, якщо ми всього-на-всього будемо підтримувати їх і будемо відданими їм. Справжня любов настільки ж вічна, як саме життя. Деякі покликання і доручення в Церкві можуть часом здаватися незначними і неважливими, але з кожним виконанням з бажанням завдання зростатиме любов Господа. Ми вчимося любити Бога, коли служимо Йому і пізнаємо Його.

Як ми можемо допомогти новонаверненому навчитися любити євангелію? Давши йому можливість служити і жертвувати. Ми повинні постійно наголошувати на істині, яку любимо, якій вділяємо час,— або євангелія, Бог, або золото. Ми часто чуємо слова

любові до Писань, у тому числі і до вчень Ісуса. Люди, які вивчають, практикують і застосовують істини, не тільки їх добре знають, а і зміцнені використовувати їх як північник на дорогах життя. Людина, яка цінує можливість сплачувати десятину, є людиною, яка відчувала радість і благословення, що їх приносять жертвування і слухняність цьому закону. Наше цінування євангелії і любов до неї та її вчень завжди будуть пропорційними до нашого служіння й відданості євангелії” (in Conference Report, Apr. 1981, 31; or *Ensign*, May 1981, 24).

Попросіть учнів поміркувати і написати на аркуші, як вони можуть покращити свої бажання.

Учення і Завіти 138

Цей розділ буде викладатися як частина розділу “Церква зростає” (див. с. 263).

Офіційна декларація 1

Це буде викладатися як частина розділу “Церква вирушає на захід” (див. с. 245).

Офіційна декларація 2

Це буде викладатися як частина розділу “Всесвітня Церква” (див. с. 274).

Примітка: Остання частина курсу Учення і Завіти та Історія Церкви зосереджена на періоді історії Церкви з 1845 року до теперішнього часу і на пророках: від Бригама Янга до Гордона Б. Хінклі. Рубрики “Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу” та “Запропонований хід уроку” взяті з матеріалів путівника *Учення і Завіти та Історія Церкви: Путівник для навчання студентів*, а також головних трудів. Матеріали для читання в путівнику для навчання студентів взяті з видання *Наш спадок: Короткий виклад історії Церкви Ісуса Христа Святих Останніх днів* (1996 р.) та окремих висловлювань кожного з пророків. Путівник для навчання студентів також включає огляд життя і президентства кожного з пророків.

Наступництво в президентстві

Вступ

Старійшина Девід Б. Хейт з Кворуму дванадцятьох сказав:

“Після смерті Президента Церкви наступний за рангом орган, Кворум Дванадцятьох Апостолів, стає верховним органом влади. Президент кворуму стає виконуючим обов’язки Президента Церкви, поки не буде офіційно висвячено і рукопокладено нового Президента Церкви” (in Conference Report, Oct. 1994, 17; or *Ensign*, Nov. 1994, 15).

Цей принцип наступництва став передбачуваним явищем у наш час, але в ранні роки існування Церкви смерть пророка Джозефа Сміта стала для святих справжнім випробуванням. Сідні Рігдон і кілька інших людей заявили, що мають право керувати Церквою, а оскільки ситуація, що Президент Церкви помер, сталася вперше, багато святих не знали, за ким іти. Але Бригам Янг нагадав святим, що перед своєю смертю пророк дав ключі керувати Церквою Дванадцятьом апостолам. Президент Бригам Янг, президент Кворуму дванадцятьох, та решта з Дванадцятьох керували Церквою понад три роки. 5 грудня 1847 року Дванадцяттеро реорганізували Перше Президентство, Бригам Янг став Президентом Церкви, а Гебер Ч. Кімбол і Уїллард Річардс—його радниками. Ця дія була підтримана на Генеральній конференції в Айові 27 грудня 1847 року. Відтоді, коли помирає Президент Церкви, президент Кворуму дванадцятьох завжди ставав наступним Президентом Церкви.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

Примітка: Перш ніж готуватися до уроку, з молитвою уважно прочитайте вступний та історичний матеріал і розгляньте подані нижче принципи.

- Коли Президент Церкви помирає, Перше Президентство розпускається, а Кворум Дванадцятьох Апостолів стає керівним кворумом, очолюваним старшим апостолом. Дванадцять апостолів тримають всі необхідні ключі, щоб управляти Церквою та реорганізувати Перше Президентство (див. “Наступництво в президентстві”, *Путівник для навчання студентів*, с. 155, абзаци 1–7; див. також УЗ 107:22–24; 112:30–32).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 286–307.

Запропонований хід уроку

Примітка: Готуючись до викладання уривку з Писань або історичного матеріалу для читання, виберіть пропозиції, подані в цьому розділі, або скористайтеся власними ідеями.

“Наступництво в Президентстві”, Путівник для навчання студентів, с. 155, абзаци 1–7. Коли Президент Церкви помирає, Перше Президентство розпускається, а Кворум Дванадцятьох Апостолів стає керівним кворумом, очолюваним старшим апостолом. Дванадцять апостолів тримають всі необхідні ключі, щоб управляти Церквою та реорганізувати Перше Президентство. (40–45 хвилин)

Поділіться спогадами про те, як ви дізналися про смерть одного з Господніх пророків. Запитайте учнів, чи пам’ятають вони час, коли помирає хтось із Президентів Церкви. Запитайте:

- Які у вас були почуття?
- Чи є причина переживати за благополуччя Церкви або її майбутнє, коли помирає Президент Церкви? Чому ні?

Щоб допомогти учням зрозуміти, як Господь обирає нового Президента Церкви, скористайтеся наведеним далі оглядом висловлювань і посилань на Писання:

1. Коли чоловік висвячується в апостоли, він отримує всі необхідні “ключі” (владу й повноваження), щоб бути Президентом Церкви (див. УЗ 112:30–32).

Президент Гарольд Б. Лі, тоді радник у Першому Президентстві, сказав:

“Початок покликання людини бути Президентом Церкви насправді починається, коли її покликають, висвячують і рукопокладають бути членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

Кожен апостол, висвячений таким чином під руками Президента Церкви, який тримає ключі царства Божого разом з усіма іншими апостолами, отримує повноваження священства, необхідне для служіння на кожній посаді в Церкві, навіть на посаді в президентстві Церкви” (in Conference Report, Apr. 1970, 123).

2. Коли Президент Церкви помирає, Перше Президентство розпускається. Його радники, колишні члени Кворуму Дванадцятьох Апостолів, знов стають його членами.

Пророк Джозеф Сміт учив:

“Дванадцяттеро не підлегли нікому, окрім Першого Президентства, ... і якщо мене [тобто, Президента Церкви] немає, то немає й Першого Президентства над Дванадцятьма” (Teachings of the Prophet Joseph Smith, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 105–106).

Президент Н. Елдон Теннер, тоді радник у Першому Президентстві, так розповідав про події після смерті Президента Гарольда Б. Лі:

“Після похорону Президента Лі [президент Спенсер В. Кімбол, тоді президент Кворуму дванадцятьох], скликав на збори всіх апостолів ... у кімнаті для нарад Солт-Лейкського храму. Ми з Президентом Ромні зайняли свої почесні місця серед старших ради, тож присутніх нас було чотирнадцять” (in Conference Report, Oct. 1979, 62; or Ensign, Nov. 1979, 43).

3. Кворум Дванадцятьох Апостолів, який має таке ж повноваження, як і Перше Президентство (див. УЗ 107:22–24), керує Церквою до організації нового Першого Президентства.
4. Старший апостол (який був апостолом довше за всіх) стає наступним Президентом Церкви. Він підтримується і висвячується Кворумом дванадцятьох. Кожний новий Президент також підтримується членами Церкви на Генеральній конференції (див. УЗ 102:9).

Президент Джозеф Філдінг Сміт, тоді президент Кворуму дванадцятьох, розповідав:

“У виборі наступника Президента Церкви немає ніякої таємниці. Господь установив цей принцип давним-давно: старший апостол автоматично стає керівним чином в Церкві і підтримується таким Радою дванадцятьох, яка стає керівним

органом Церкви в разі відсутності Першого Президентства. Президент не обирається, але підтримується і його братами по Раді, і членами Церкви” (Doctrines of Salvation, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 3:156).

Нехай учні знайдуть перелік членів першого Кворуму дванадцятьох на початку Учення і Завітів. Скажіть їм, що Томас Б. Марш був відлучений 17 березня 1839 року, а Девід У. Петтен був убитий 25 жовтня 1838 року (див. УЗ 124:130). Запропонуйте учням прочитати Учення і Завіти 124:127 і сказати, як Бригам Янг був обраний наступним Президентом Церкви. Прочитайте розповідь про вибрання Бригама Янга в путівнику для навчання студентів (див. “Порядок наступництва в Президентстві”, с. 155, абзаци 1–7). Запитайте:

- Які почуття могли бути у присутніх на зборах у той день?
- Як те видіння допомогло тогочасним святим?
- Прочитайте 2 Царів 2:1, 8–15. Чим це схоже на те, що сталося з Бригамом Янгом?
- Чому так необхідно, щоб члени Церкви мали свідчення, що кожний новий пророк “покликаний Богом”?
- Яке свідчення дається сучасним членам Церкви про те, що новий Президент Церкви покликаний Богом?

Поділіться наведеним далі висловлюванням. Президент Гордон Б. Хінклі, тоді радник у Першому Президентстві, сказав:

“Передача повноваження ... прекрасна у своїй простоті. Ця простота притаманна всьому, що робить Господь. За Його порядком чоловік обирається пророком і стає членом Ради Дванадцятьох Апостолів. Він не обирає це як професійну кар’єру. Він покликається, як покликалися апостоли за часів Ісуса, яким Господь сказав: “Не ви Мене вибрали, але Я вибрав вас, і вас настановив” (Іван 15:16). Проходять роки. Він вчиться обов’язкам свого чину і розуміється на них. Він подорожує по землі, виконуючи апостольське покликання. Це довгий курс підготовки, під час якого він дізнається про святих останніх днів, де б вони не жили, і вони дізнаються про нього. Господь випробовує його серце і його суть. Внаслідок природного порядку подій у раді з’являються вакансії і робляться нові призначення. У процесі цього хтось із них стає старшим апостолом. У нього і його Братів-співпрацівників знаходяться всі ключі священства, дані кожному з них під час їхнього висвячення. Повноваження використовувати ці ключі дається виключно Президенту Церкви. Коли він помирає, це повноваження передається старшому апостолу, якого потім прикликають,

рукопокладають і висвячують бути пророком і Президентом його Брати з Ради дванадцятьох.

Тут немає виборної основи. Немає передвиборчої кампанії. Лише тихе і просте здійснення божественного плану, який забезпечує натхненне і перевірене керівництво” (in Conference Report, Apr. 1986, 61–62; or *Ensign*, May 1986, 46–47).

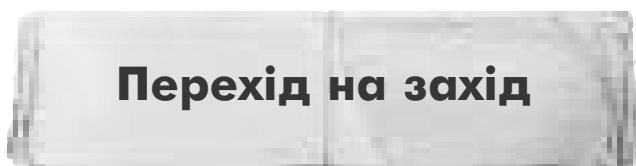
Старійшина Девід Б. Хейт сказав:

“Цей божественним чином відкритий порядок введення нового Першого Президентства Церкви—одкровення від Господа і підтримка людей—зберігається і в наш день. Перше Президентство повинно бути підтримано “довірою, вірою та молитвою церкви” (див. УЗ 107:22).

Кілька років тому президент Спенсер В. Кімбол, тоді член Кворуму Дванадцятьох Апостолів, ... сказав:

“Яке заспокоєння знати, що [новий Президент] ... обирається не комітетами і зборами з усіма їхніми конфліктами, критикою і голосуванням людей, а покликається Богом і потім підтримується людьми.

Цей божественний порядок дозволяє уникнути помилок, конфліктів, амбіцій, прихованих мотивів. Господь зберіг для Себе можливість покликати Свого керівника Своєї церкви” (*Ensign*, Jan. 1973, p. 33”) (in Conference Report, Apr. 1986, 8; or *Ensign*, May 1986, 8).

Вступ

За два роки до своєї смерті пророк Джозеф Сміт пророкував, що “святим доведеться пережити ще багато лиха і їх буде вигнано до Скелястих гір” і що деякі святі “доживуть до часу, коли допомагатимуть засновувати поселення, будувати міста й побачать, як святі стануть могутнім народом посеред Скелястих гір” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 255). На початку 1846 року в Наву жили Понад 12 тисяч святих, але до 1852 року більшість з них прибула в долину Солоного озера у Скелястих горах, що у 2100 кілометрах на захід. Перші загопи піонерів прибули в долину в липні 1847 року під керівництвом Бригама Янга. За наступні 22 роки за ним пішли приблизно 62 тисячі піонерів, що подорожували у візках, запряжених волами,

або з ручними візками, в яких везли все своє майно. Вони переходили річки, подорожували широкими незаселеними рівнинами і долали високі гори. В середньому вони проходили лише 25 кілометрів за день.

Монумент в Омасі, штат Небраска, зображує страждання подружньої пари піонерів, яка ховає в могилі свою дитину. Під ним підпис:

“Щоб боротьба, жертви, страждання відданих піонерів і справа, яку вони вели, ніколи не були забуті. Цей монумент зведений з вдячністю й освячений Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів” (*Church History in the Fulness of Times*, 309).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ми отримуємо настанови від сучасних пророків. Якщо ми будемо йти за ними, Господь направлятиме нас, зміцнить і благословлятиме (див. “Перехід на захід [1845–1847]”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 156–160, абзаци 1–3, 13, 23–29; див. також вступ до УЗ 136).
- Перші святі залишили спадок віри, мужності й рішучості членам Церкви всього світу (див. “Перехід на захід [1845–1847]”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 156–160, абзаци 1–32).
- У часи випробувань ми можемо побачити силу Божу, яка зміцнює нас і допомагає вистояти до кінця (див. “Перехід на захід [1845–1847]”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 156–160, абзаци 4–16, 20–22, 26–29).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 309–329.

Запропонований хід уроку

“Перехід на захід (1845–1847)”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 156–160, абзаци 1–32. Перші святі залишили спадок віри, мужності й рішучості членам Церкви всього світу. (80–90 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що ви живете в Наву, коли Президент Бригам Янг сказав святим перебиратися на захід у пошуках нового дому.

- Як би ви відреагували на таке повеління?
- Що би знадобилося вам для здійснення цього переходу? Що знадобилося би для вашої сім’ї?
- Які обов’язки мали би ваші церковні керівники в цьому переході?
- Скільки часу зайняв би перехід такої великої кількості людей?

Запропонуйте учням уявити, що вони—з першими святими, і прочитайте разом абзаци 1–2 розділу “Перехід на захід (1845–1847)”, *Путівник для навчання студентів*, (с. 156). Обговоріть, які в них могли бути думки й відчуття, коли вони готувалися залишити Наву.

Розділіть учнів на групи по два-три учні. Скажіть кожній групі уявити, що вони беруть участь у виході з Наву, штат Іллінойс, до Уінтер-Квортерз, штат Айова, і що вони подорожують у складі однієї з “груп” (УЗ 136:2) з Уінтер-Квортерз у долину Солоного озера. На перехід з Наву у долину Солоного озера піде приблизно 18 місяців. Їхній успіх або невдача в цьому залежатимуть від того, як добре вони підготуються—і в мирському плані, і в духовному.

Скажіть їм, що перед виходом кожна група повинна спакувати окремий візок з провізією на дорогу. Дайте кожній групі копію бланка “Провізія для подорожі” з додатка (с. 318) і попросіть їх позначити, що вони візьмуть з собою у дорогу. Кожна група за місяць з’їдатиме 50 фунтів їжі. Кожна група може витратити 200 доларів, а вантажопідйомність візка—1800 фунтів.

Коли учні “спакують візок”, заповнивши першу частину бланка “Провізія для подорожі”, прочитайте розділ “Перехід на захід” у путівнику для навчання студентів, дотримуючись наведеного далі плану. Зупиняйтеся наприкінці кожного “періоду часу” і давайте учням можливість заповнити “Щоденник групи”—другу частину бланку “Провізія для подорожі”. Скажіть, що скоріш за все у деяких груп закінчиться в подорожі їжа, але вони можуть позичати, мінятися або купляти її в інших групах. Якщо ніхто не допоможе, люди в загонах, де закінчилася їжа, помруть і стане більше могил, якими усяний шлях на захід.

Примітка: Скористуйтеся різними методами читання розділу “Перехід на захід”. Ви можете самі читати учням, просити учнів читати вголос по черзі або окремо для себе мовчки. Ви можете просити учнів звітувати наприкінці кожного періоду часу, скільки їжі в них залишилося.

Місяці 1–2: лютий–березень 1846 р.

Прочитайте абзаци 3–5 розділу “Перехід на захід”. Запитайте учнів:

- Як би ви поставилися до задачі перейти замерзлу річку Міссісіпі в сніг і холод?
- Що б вас непокоїло?

Скажіть їм, що хтось з їхньої групи захворів і вповільнив ходу групи. Нехай вони відрахують 150 фунтів їжі на перші два місяці замість запланованих 100 фунтів.

Місяці 3–4: квітень–травень 1846 р.

Прочитайте абзаци 6–7. Заспівайте гімн “Трядіть, святі” (*Гімни і дитячі пісні*, с. 2) або продекламуйте слова гімну. Запитайте:

- Чому початок завдання часто є найважчою його частиною?
- Які вчення або ідеї допомогли вам справлятися з важкими завданнями?

Нехай учні відрахують ще 100 фунтів їжі, яку було спожито за ці два місяці. Якщо вони не везуть намет, відрахуйте ще 100 фунтів їжі, що несподівано зіпсувалася через дощову негоду.

Місяці 5–6: червень–липень 1846 р.

Прочитайте абзаци 8–9. Нехай учні відрахують ще 100 фунтів їжі, яку було спожито за ці два місяці. Нехай вони додадуть 100 фунтів, якщо їхній загін має риболовну волосін і гачки або якщо вони можуть позичити їх у іншої групи. Скажіть, що хтось захворів у їхній групі і потребує більше догляду. Нехай вони вирахують ще 100 фунтів їжі, якщо їхній загін не має медикаментів або сушених фруктів.

Місяці 7–8: серпень–вересень 1846 р.

Прочитайте абзаци 13–19 і запитайте:

- Як поставилися святі до ідеї залишити сім’ї і піти на війну?
- Що могло б змусити вас піти на війну?
- Чому багато святих вступили до Мормонського батальйону?
- Чому не всі вони залишилися в Каліфорнії після завершення військової служби?
- Як ми можемо продемонструвати подібну відданість у наш час?

Нехай учні відрахують ще 100 фунтів їжі, яку було спожито за ці два місяці. Нехай вони відрахують ще 100 фунтів для учасників групи, яким потрібна їжа на подорож з Мормонським батальйоном. Скажіть їм, що хтось хоче обміняти їжу на чоботи. Нехай вони додадуть 100 фунтів їжі, якщо мають запасну пару чобіт і бажають продати їх.

Примітка: Абзаци 20–22 стосуються святих, які подорожували кораблем до Каліфорнії, а потім пішки до Юти. Зробіть короткий підсумок цих абзацив.

Місяці 9–11: жовтень–грудень 1846 р.

Прочитайте абзаци 10–12. Нехай кожна група складе коротке описання типового дня в житті юнака або дівчини, які живуть в Уінтер-Квотерз. Попросіть кожну групу прочитати те, що вони написали.

Нехай учні відрахують 150 фунтів їжі за ці три місяці. Нехай вони відрахують додатково 100 фунтів їжі, якщо вони не мають постелі й ковдр. Скажіть їм, що хтось у їхній групі застудився і захворів і потребує більше їжі— відрахуйте ще 50 фунтів. Нехай вони відрахують ще 50 фунтів їжі через народження в їхньому загоні дитини.

Місяці 12–14: січень–березень 1847 р.

Прочитайте абзаци 23–24. Запитайте:

- Що зробили ви або ваша сім'я, щоб підготуватися до подорожі?
- Що ви можете зробити, щоб бути щасливими й уникнути суперечок по дорозі?

Нехай учні відрахують 150 фунтів їжі за ці три місяці. Скажіть, що вони зустріли групу переселенців з візками, яка застрягла в багні, і власники візків пропонують їжу взамін допомоги. Нехай учні, які взяли мотузку, додадуть собі 50 фунтів.

Місяці 15–17: квітень–червень 1847 р.

Прочитайте абзаци 25–29. Запропонуйте учням подумати про той довгий шлях, який вони пройшли, і запитайте:

- Що було найважчим?
- Що було найкращим?
- Як найтяжча частина подорожі може також бути найкращою?

Нехай учні відрахують 150 фунтів їжі за ці три місяці. Скажіть, що в них зламалося колесо візка. Якщо вони взяли набір інструментів для полагодження колеса або можуть знайти групу, яка повезе їхню провізію у своєму візку, то можуть продовжувати шлях. Нагадайте їм, що візок може витримати тільки 1800 фунтів. Скажіть їм, що їхня група прийшла у безкрайню прерію, де немає води. Якщо вони мають каністри з водою, вони можуть продовжити подорож. Інакше вони помруть під час переходу.

Місяць 18: Липень 1847 р.

Прочитайте абзаци 30–32. Скажіть учням, що жадлива буря забирає в них половину залишку запасу їжі. Наступного ранку голова групи кричить: “Ось вона, долина Великого Солоного озера! Ви дійшли до обіцяної долини!” Скажіть учням, що якщо у них залишилася їжа і вони взяли з собою фермерські знаряддя, вони виживуть. Якщо вони не взяли фермерських знарядь, то повинні знайти когось, хто позичить їх.

Обговоріть, що дізналися учні з цього досвіду, за допомогою подібних до наведених запитань:

- Що спричинило найбільші страждання для святих?
- Яка у вас була реакція, коли у вас закінчилася їжа?
- Як принцип готовності стосується нашої духовної подорожі до піднесення?
- Що казали наші церковні керівники щодо мирської і духовної підготовки у наш час?

“Перехід на захід (1845–1847)”, Путівник для навчання студентів, сс. 157–160, абзаци 4–16, 20–22, 26–29. У часи випробувань ми можемо побачити силу Божу, яка зміцнює нас і допомагає встояти до кінця. (25–30 хвилин)

Нехай учні прочитають абзаци 4–16, 20–22, 26–29 розділу “Перехід на захід (1845–1847)” у путівнику для навчання студентів (сс. 157–160). Нехай вони знайдуть і складуть перелік п'яти, на їхній погляд, найважчих випробувань для перших піонерів. Запропонуйте кільком учням прочитати свої відповіді, тоді обговоріть їх класом. Запитайте:

- З якими випробуваннями зустрічаються члени Церкви в наш час, яких не було в піонерів?
- Чим відрізняються ці випробування?
- Чим вони схожі?

Нехай учні продивляться Учення і Завіти 136:1–30 і знайдуть пораду Господа, яка, на їхню думку, допомогла б піонерам подолати їхні випробування. Запитайте:

- Як ви можете застосувати цю пораду у своїй подорожі життям?
- Які з цих заповідей, на вашу думку, стосуються тільки піонерів? Які стосуються нас? (Нехай учні обґрунтують свої відповіді).

Прочитайте наведені далі висловлювання. Старійшина Даллін Х. Оукс, член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“У кожному народі, в кожній достойній професії або діяльності члени цієї церкви зустрічаються з труднощами, долають перешкоди обставин і йдуть за слугами Господа Ісуса Христа так само відважно, як піонери будь-яких часів. Вони сплачують десятину і пожертвування. Вони служать місіонерами або добровольцями в церковному служінні, або підтримують тих, хто робить це. Як благородні молоді матері, які відкладають досягнення особистих цілей заради забезпечення потреб своїх дітей, вони жертвують невідкладними задоволеннями, щоб виконувати вічні заповіді. Вони приймають покликання і, служачи іншим, вони з готовністю віддають свій час й іноді своє життя” (in Conference Report, Sept.–Oct. 1989, 79; or *Ensign*, Nov. 1989, 64).

Старійшина Ніл А. Максвелл, член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Я би хотів дати вам це ... обіцяння. Якщо ви будете відданими, настане день, коли ці достойні піонери, яких ви не даремно славили за здолання випробувань під час переходу пустинею, будуть натомість славити вас за те, що ви успішно проклали свій шлях пустинею відчаю, що перейшли землі спустошеної культури і при цьому зберегли віру” (*Faith in Every Footstep Instructor’s Guide* [Church Educational System manual, 1996], 14).

Учення і Завіти 136

Вступ

Після смерті пророка “святі були вигнані зі своїх домівок у Наву за найбільш нестерпних обставин, в крайній бідності і злиднях, адже їх пограбували їхні вороги. Господь не покинув їх у цю годину розпачу і дав це одкровення Президенту Бригаму Янгу, щоб він вів їх у їхніх мандрах і [закликав] їх виконувати Його заповіді” (Hyrum M. Smith and Janne M. Sjodahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, rev. ed. [1972], 857). Бригам Янг отримав розділ 136 приблизно через два з половиною роки після смерті Джозефа, коли святі розбили табір у Уінтер-Квотерз.

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь організував Своїх святих у групи, щоб кожна людина могла йти за підготовленим і праведним керівником (див. УЗ 136:1–16; див. також УЗ 107:22–39, 58–66).
- Ніщо не зупинить розвиток Господньої роботи (див. УЗ 136:17–22, 30–31, 40–42; див. також УЗ 121:33).
- Господній Дух просвітлює смиренних і тих, хто звертаються до Нього за мудрістю (див. УЗ 136:32–33).
- На людей і народи, які відкидають Господа і свідчення Його пророків, сходять велике страждання (див. УЗ 136:34–36; див. також УЗ 87).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 329–233.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 350–353.

Запропонований хід уроку

 Фільм 20, “Випробувані в усьому” (3:30), з Відеофільму “Учення і Завіти та історія Церкви”, можна використати, викладаючи Учення і Завіти 136 (див. Путівник до відеокурсу “Учення і Завіти та історія Церкви”, де знаходяться поради для вчителя).

 Учення і Завіти 136:17–22, 30–31, 40–42. Ніщо не зупинить розвиток Господньої роботи. (15–20 хвилин)

Нехай хтось з учнів вийде вперед кімнати. Покотіть м’яч по кімнаті і попросіть учня зупинити його. Запитайте, чи важко було зупинити м’яч. Запитайте, наскільки важко було б його зупинити, якби м’яч був великим і важким, як вантажівка.

Запропонуйте учням сказати, як вороги Церкви намагалися зупинити Господню роботу за життя пророка Джозефа Сміта. Прочитайте Учення і Завіти 136:17–18 і обговоріть наступні запитання:

- Чому дехто вважав, що Церква розвалиться зі смертю пророка?
- Чому намагання тих, хто хотів зупинити цю роботу, не увінчалися успіхом? (Див. УЗ 65:2; 121:33).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 136:19–21 і зроблять перелік того, що ми можемо зробити, щоб просувати роботу Господа. Нехай кожен учень обере пункт з переліку і напише на аркуші, що він може зробити, щоб краще наслідувати цю пораду.

Учення і Завіти 136:32–33. Господній Дух просвітлює смиренних і тих, хто звертаються до Нього за мудрістю. (10–15 хвилин)

Нехай учні згадають людину зі школи або міста, яку вважають мудрою. Запитайте:

- Що означає бути мудрим?
- Чому ви вважаєте цю людину мудрою?
- Що повинна робити людина, щоб стати мудрою?

Прочитайте Учення і Завіти 136:32–33 і запитайте:

- Як у цих віршах Господь описує мудрість?
- Чим це відрізняється від того, що ми обговорювали класом?
- Згідно з цими віршами, як людина може стати мудрою?
- Як це відрізняється від уявлення багатьох людей щодо того, як можна здобути мудрість?

Доручіть кожному учневі прочитати один з наведених уривків з Писань: Ісаї 55:8–9; 1 Коринтянам 1:25; Якова 1:5; 2 Нефій 9:28–29; 2 Нефій 28:30; Алма 37:35–37; Учення і Завіти 11:6–7. Нехай учні прочитають свої вірші, а тоді попросіть кількох з них сказати, як їхні вірші доповнюють розуміння мудрості.

Учення і Завіти 136:34–36. На людей і народи, які відкидають Господа і свідчення Його пророків, сходять велике страждання. (25–30 хвилин)

Намалюйте на дошці наведену табличку. Всі колонки залиште порожніми, окрім колонки “Посилання”.

Посилання	Хто відкидав пророка	Пророк	Коли це сталося	Що сталося внаслідок цього	Коли прийшли наслідки
1 Нефій 2:11–13, 21–23; 2 Нефій 5:20–24	Ламан і Лемуїл	Легій	Близько 600 р. до н.е.		588–569 рр. до н.е.
Яром 1:10–12; Омній 1:5–7	Нефійці	“Пророки Господа”	399–361 р. до н.е.		279 р. до н.е.
Мосія 17:11–13; Алма 25:3–12	Священники царя Ноя	Авінадій	Близько 148 р. до н.е.		90–77 рр. до н.е.
Алма 9:12–15, 31–32; 16:1–3	Мешканці Аммонійги	Алма	Близько 82 р. до н.е.		81 р. до н.е.
УЗ 130:12–13; 136:34–36	Народ Сполучених Штатів	Джозеф Сміт	1820–1844 рр. н.е.		1861 р. н.е.

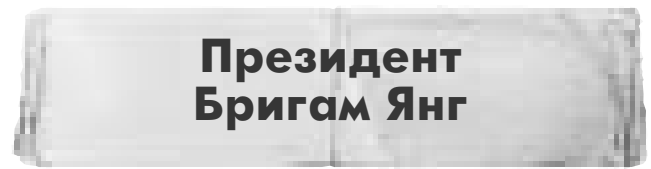
Прочитайте й обговоріть кожне посилання класом і заповніть решту таблиці. Допоможіть учням побачити:

- Як кожна група людей відкидала свідчення одного з пророків Господа.
- Рік, коли вони відкинули свідчення пророка.
- Що сталося з цією групою людей після того, як вони відкинули свідчення пророка.
- Скільки пройшло часу до того, як до них прийшли наслідки цього.

Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Роберта Д. Хейлза, члена Кворуму дванадцятьох:

“Ми живемо у неспокійному світі, де бачимо сум і знищення на кожному кроці, більшість яких є наслідком небажання людини слухати слова істинного пророка Бога. Наскільки іншим було б життя людей, які жили в усі ери історії, якби вони прислухалися до пророка Мойсея і виконували Десять заповідей?

Завжди існувала нагальна потреба в сильному і надихаючому голосі пророка Божого—людини, яка передаватиме думку і волю Бога, вказуючи шлях до духовної безпеки й особистого душевного спокою і щастя” (in Conference Report, Apr. 1995, 17; or *Ensign*, May 1995, 15).

Вступ

Здійснивши важку 1600-кілометрову подорож з Уінтер-Квотерз до долини Солоного озера, святі стикнулися з необхідністю ще дужче працювати і приносити більші жертви. Деякі мисливці й дослідники, які побували в долині до прибуття туди піонерів, відверто сумнівалися, що в ній проросте хоч зернятко, з огляду на нетривалість сезону. Грунт був настільки твердим, що піонери зламали кілька перших плугів, якими намагалися обробити його. Перед ними постала реальна загроза голодної смерті.

Духовні випробування людей були такими ж серйозними. Святі втратили улюблений храм у Наву, багато людей втратило близьких у рівнинах. Вони прийняли виклик і під натхненним керівництвом Президента Бригама Янга зробили так, що їхня нова батьківщина розквітла, мов троянда, і буквально, і духовно (див. Ісая 35:1).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Євангелія Ісуса Христа є прапором для світу. Вона збирає і захищає дітей Ізраїля в усіх країнах (див. “Президент Бригам Янг”, *Путівник для навчання студентів*, с. 165, абзаци 1–2; див. також Ісая 5:26; 18:3; 2 Нефій 29:2; УЗ 115:4–6).
- Якщо святі будуть приймати поради натхнених керівників Церкви, то побудують царство Бога й отримають Господні благословення (див. “Президент Бригам Янг”, *Путівник для навчання студентів*, с. 161–166, абзаци 3–4, 9–22, 30–39; див. також Іван 7:17; УЗ 1:14, 28).
- Перші святі повинні були старанно разом працювати для будівництва царства Божого і забезпечувати самих себе. Ми також повинні бути наполегливими в праці і спільно будувати царство Бога в наш час (див. “Президент Бригам Янг”, *Путівник для навчання студентів*, с. 162–163, 165–166, абзаци 5–11, 30–37; див. також УЗ 64:33–34).
- Місіонерська робота є необхідною умовою встановлення царства Божого на землі. Ми повинні бути готовими служити і зберігати свою гідність, щоб зробити все, що нас покличуть зробити (див. “Президент Бригам Янг”, *Путівник для навчання студентів*, с. 164, абзаци 23–29; див. також УЗ 4).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp 352–379.

Запропонований хід уроку

“Президент Бригам Янг”, Путівник для навчання студентів, с. 161, абзаци 1–2. Євангелія Ісуса Христа є прапором для світу. Вона збирає і захищає дітей Ізраїля в усіх країнах. (50–60 хвилин)

Покажіть учням прапор свого міста або країни, або покажіть ілюстрації з прапорами. Обговоріть, як використовуються прапори в наш час і що означають деякі символи на них.

Напишіть на дошці: *Ісаїя 5:26; 11:10, 12; 18:3; 49:22; 2 Нефії 29:2; УЗ 45:9; 105:39*. Попросіть учнів подумати, що спільного між цими посиланнями (усі вони кажуть про “прапор” або “стяг”). Скажіть учням, що в давньому Ізраїлі прапори або стяги були добре зрозумілим символом. Прапори прикріплювали на шести, і з ними об’їжджали людей. Нехай учні підсумують, що вони дізналися про прапори або стяги, як описується в цих віршах.

Прочитайте абзаци 1–2 розділу “Президент Бригам Янг” у путівнику для навчання студентів (с. 161). Запитайте:

- З якими випробуваннями зустрілися святі, коли прибули в долину Солоного озера?
- Як Бригам Янг надихнув святих уявити можливості їх майбутнього дому?
- Яку назву дав Бригам Янг кручам на гірському схилі?
- У чому значущість цієї назви?

Скажіть учням, що перші святі уявляли собі, як євангелія буде поширюватися по всьому світу з долини Солоного озера.

Розділіть клас на групи і дайте кожній шматочок тканини або аркуш, короткі палички, фарбу, кольорові олівці або інші матеріали. Попросіть їх намалювати або зробити прапорці, які б символізували те, що робили святі, почавши будувати собі домівки у долині Солоного озера. Нехай вони продивляться абзаци 3–22 розділу “Президент Бригам Янг” і знайдуть ідеї, щоб передати їх малюнками на прапорах. Коли вони закінчать, попросіть їх показати прапорці і пояснити їхнє значення. Прочитайте Учення і Завіти 115:4–6 й обговоріть, чому Церква є “прапором для народів”.

Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Джона А. Уідтсоу, який був членом Кворуму дванадцятьох:

“Дозвольте сказати, Церква сама по собі не може бути цим прапором [для народів]. Оскільки Церква складається з окремих людей, зробити Церкву прапором для народів стає особистою відповідальністю. Я повинен бути прапором у своєму житті. Я також повинен так поводити себе, щоб я міг бути прапором, за яким підуть люди, що шукають більшої радості в житті” (in Conference Report, Apr. 1940, 35).

Запитайте:

- Чого від вас як від члена Церкви можуть очікувати ваші друзі, не святі останніх днів?
- Що ви можете зробити, щоб бути кращим “прапором” для своїх друзів і ближніх?

“Президент Бригам Янг”, Путівник для навчання студентів, с. 161–166, абзаци 3–4, 9–22, 30–39. Якщо святі будуть приймати поради натхненних керівників Церкви, то побудують царство Бога й отримають Господні благословення. (25–30 хвилин)

Зробіть копії головоломки зі сторінки 323 у додатку і розріжте їх на шматочки. Розділіть учнів на команди по дватри учні. Дайте кожній команді набір головоломки і попросіть скласти шматочки разом так, щоб вийшло ім’я. Після кількох хвилин їхніх спроб покажіть одному учаснику кожної команди схему з додатку. Нехай ці учні допоможуть своїм командам скласти головоломку. Обговоріть наступні запитання:

- Чому було легше скласти головоломку, коли учасник вашої команди побачив схему?
- Чи потрібне було після цього зусилля, щоб скласти головоломку? Чому?
- Як учнів, які побачили схему, можна порівняти з пророками? (Пророки кажуть нам те, що нам хоче сказати Господь про події, які стануться, і те, що ми повинні робити).
- Як керівництво сучасного пророка благословляє нас і допомагає в житті?

Скажіть, що коли святі прибули в долину Солоного озера, у них було дуже багато роботи—будувати місто і царство Бога. Завдяки тому, що їх вів пророк, вони знали, чого від них чекає Господь і як саме вони мають все зробити.

Дайте кожному учневі один з трьох уривків з розділу “Президент Бригам Янг” у путівнику для навчання студентів: абзаци 3, 9–11; 12–22; 30–39 (с. 161–166). Нехай вони продивляться ці абзаци і знайдуть, що Президент Бригам Янг сказав людям робити. У цьому списку має бути:

- Почати працювати над храмом (абзац 3).

- Досліджувати місцевість на предмет ресурсів (абзац 9–10).
- Не спекулювати землею (абзац 10).
- Вділяти від свого статку для допомоги іншим у Сіоні (абзац 11).
- Збиратися в долині Солоного озера (абзаци 12–22).
- Будувати інші поселення на заході Сполучених Штатів (абзаци 30–35).
- Давати американським індіанцям їжу і вчити їх євангелії (абзаци 36–37).

Коли учні прочитають, попросіть їх розповісти, що зробили святі або як вони поставилися до настанов Президента Янга. Обговоріть наступні запитання:

- Які благословення отримали люди завдяки тому, що прийняли повчання Бригама Янга?
- Назвіть настанови, які дає нам пророк в наш час.
- Які благословення ви отримали, приймаючи це спрямування?

Прочитайте наведене далі висловлювання старійшини Роберта Д. Хейлза:

“Якщо ми будемо слухатися пророків цього дня, місце бідності посяде любляча турбота про бідних і нужденних. Люди уникатимуть багатьох серйозних і смертельних захворювань через дотримання Слова мудрості і законів статевої чистоти. Сплата десятини благословить нас, і у нас буде достатньо для своїх потреб. Якщо ми будемо приймати поради пророків, то зможемо мати таке життя на землі, що не будемо накликати на свою голову непотрібний біль і знищення. Це не означає, що у нас не буде проблем. Будуть! Це не означає, що у нас не буде випробувань. Будуть, адже це частина мети нашого існування на землі. Але, якщо ми будемо прислухатися до наших пророків, то будемо сильнішими і здатними вистояти у випробуваннях земного життя. Ми здобудемо надію і радість. Усі слова поради від пророків усіх поколінь давалися для того, щоб ми зміцнилися і змогли духовно підносити й зміцнювати інших” (in Conference Report, Apr. 1995, 20; or *Ensign*, May 1995, 17).

Свідчіть про благословення, які приходять завдяки прийняттю сучасного пророка.

“Президент Бригам Янг”, Путівник для навчання студентів, с. 162–163, 165–166, абзаци 5–11, 30–37. Перші святі повинні були старанно разом працювати для будівництва царства Божого і забезпечувати самих себе. Ми також повинні бути наполегливими в праці і спільно будувати царство Бога в наш час. (35–40 хвилини)

Покажіть учням карту світу і попросіть вибрати місце на ній, яке вони вважають найвіддаленішим і найбільш

забутим. Розділіть учнів на групи і попросіть скласти план, як вижити в цьому місці з 1000 інших людей. Їхні плани повинні давати відповіді на такі запитання:

- Які найбільші потреби вашої групи? Чому?
- Які три найбільш важливі справи ви повинні зробити? Чому?
- Що б ви зробили, щоб заохочувати людей залишатися з групою?
- За 10-бальною шкалою визначіть, наскільки легко було б побудувати суспільство, яке б могло задовольнити фізичні й духовні потреби вашого народу?

Попросіть групи поділитися своїми думками й почуттями щодо виконання цього завдання. Нехай учні уважно прочитають абзаци 5–10, 30–37 розділу “Президент Бригам Янг” у путівнику для навчання студентів (с. 162, 165–166). Нехай вони складуть на дошці хронологічний перелік того, що зробили святі, щоб установити царство Боже в долині Солоного озера в період з 1847 по 1877 рік. Нехай вони знайдуть слова або фрази, які описують відданість святих, їхню працьовитість і співпрацю.

Нехай учні прочитають абзац 11 (с. 167), запитайте:

- Для чого Президент Янг заснував Постійний еміграційний фонд?
- Як він функціонував?
- Хто вносив пожертвування до фонду? Хто отримував кошти з нього?
- Яких євангельських принципів мали дотримуватися святі, щоб фонд не розорився?

Скажіть учням, що на квітневій Генеральній конференції 2001 року Президент Гордон Б. Хінклі оголосив про створення Постійного фонду освіти. Цей фонд, який нагадує схему Постійного еміграційного фонду, має використовуватися для допомоги молоді з різних країн світу здобути освіту. Учні позичають кошти з фонду, щоб сплатити за навчання в університетах або професійно-технічних училищах. Очікується, що потім вони повернуть кошти, коли завершать навчання і почнуть працювати. Запитайте:

- Чим здобуття освіти в наш час подібне до переселення в Сіон за часів Президента Бригама Янга? (Одна з відповідей—коли студенти піднімають себе з бідності, вони можуть краще допомогти будувати Сіон у своїх країнах).
- Яке благословення отримує студент завдяки тому, що повинен виплатити позику? Як це благословляє інших?

Запропонуйте учням продумати про негаразди, з якими стикається Церква у вашій місцевості. (Ви можете запитати у місцевих керівників священства і Товариства допомоги, які вони бачать проблеми, і поділитися ними зі своїми учнями). Обговоріть наступні запитання:

- Чому може бути важко рухати прогрес у цих сферах?

- Як організації і члени Церкви можуть працювати разом, щоб вирішити ці проблеми?

Прочитайте наведене далі висловлювання старійшини Гарольда Б. Лі, тоді члена Кворуму дванадцятьох: “Якби ми були єдиними в любові, товаристві й гармонії, ця Церква навернула би весь світ” (in Conference Report, Apr. 1950, 97–98).

“Президент Бригам Янг”, Путівник для навчання студентів, с. 164, абзаци 23–29. Місіонерська робота є необхідною умовою встановлення царства Божого на землі. Ми повинні бути готовими служити і зберігати свою гідність, щоб зробити все, що нас покликають зробити. (15–20 хвилин)

Зробіть оголошення, що кількох учнів було покликано на місію повного дня. Зачитайте класу їхні імена і місце, де вони будуть служити. Скажіть “покликаним”, що вони повинні вирушити на місію через два дні. Запитайте:

- Чому було б важко отримати таке термінове покликання на місію?
- Що нам потрібно, щоб служити на місії? (Див. УЗ 4).

Запропонуйте учням подумати, чи готові вони прийняти покликання на місію. Прочитайте Учення і Завіти 18:13–16 і запитайте: Згідно з цими віршами, які благословення ми отримуємо завдяки місіонерській роботі?

Нехай учні уважно прочитають абзац 23 розділу “Президент Бригам Янг” у путівнику для навчання студентів (с. 164) і знайдуть, як Президент Бригам Янг покликав місіонерів повного дня. Запитайте учнів, як, на їхню думку, воно було б—отримати покликання на місію з трибуни під час Генеральної конференції. Нехай вони прочитають абзаци 24–29 і назвуть місцевості, куди покликалися ці місіонери на служіння. Нагадайте учням, що ми повинні бути готові служити, куди б Господь не покликав нас, але запитайте їх, де їм би хотілося служити на місії і чому.

Спадщина Президента Бригама Янга

Вступ

“Мабуть, в тому ж дусі, в якому ім'я Джозефа Сміта має “добрю і погану славу” (ДС—І 1:33), ім'я Бригама Янга викликає такі ж відгуки. Зрештою він скаже: “Мені шкода, що моя місія не була краще зрозуміла світові, [але] прийде час, коли мене зрозуміють, і я залишаю на майбутнє судження про мої труди та їхні наслідки, коли вони себе проявлять” [Preston Nibley, *The Presidents of the Church* (1941), 82–83].

“Відтоді світ визнав неперевершені здібності Бригама до освоєння нових територій, але багатьом і досі не вистачає духовної мудрості, щоб побачити його пророчу мантію. Під час зняття покрову зі статуї Бригама Янга в Ротонді у Вашингтоні, округ Колумбія, старійшина Альберт Е. Боуен сказав: “Йому були притаманні у найвищій мірі якості, які завжди супроводжують велич: інтелект, відданість, віра й мужність. Можна не погоджуватися з його релігійними вподобаннями, але неможливо з точки зору історії ставити під сумнів його щирість і неперевершену здатність керувати державними справами” [in *Acceptance of the Statue of Brigham Young Presented by the State of Utah* (1950), 15]” (Hoyt W. Brewster Jr., *Doctrine and Covenants Encyclopedia* [1988], 653).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Президент Бригам Янг був пророком Бога. Приклад його життя і президентства може допомогти нам розв'язувати власні проблеми (див. “Спадщина Президента Бригама Янга”, *Путівник для навчання студентів*, с. 168, абзаци 1–6).
- Якщо святі будуть смиренними і відданими, Святий Дух “навчить їх, що робити і куди йти”. Дух принесе мир, радість і праведність і допоможе святим побудувати царство Бога (див. “Спадщина Президента Бригама Янга”, *Путівник для навчання студентів*, с. 169, абзац 8; див. також 2 Нефій 32:5).
- Царство Бога поширюватиметься по всій землі, незважаючи на невдачі членів Церкви або переслідування ворогів (див. “Спадщина Президента Бригама Янга”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 169–170, абзаци 9, 13, 16; див. також УЗ 65:2).
- Члени Церкви самі можуть знати дух і значення Писань, а також те, що їхні керівники натхненні Господом (див. “Спадщина Президента Бригама Янга”, *Путівник для навчання студентів*, с. 169, абзаци 11–12; див. також 1 Нефій 10:19; УЗ 1:37–38).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 381–421.

Запропонований хід уроку

“Спадщина Президента Бригама Янга”, Путівник для навчання студентів, с. 168, абзаци 1–6. Президент Бригам Янг був пророком Бога. Приклад його життя і президентства може допомогти нам розв'язувати власні проблеми. (20–25 хвилин)

Покажіть учням портрет Президента Бригама Янга і запитайте, що вони знають про нього. Нехай вони продивляться Свідчення Дванадцятьох Апостолів про

істинність книги Учення і Завіти (на початку Учення і Завітів); Учення і Завіти 124:127–128; 126 (включаючи вступ до розділу); вступ до розділу 136; 138:53. Нехай учні поділяться, що вони дізналися про Бригама Янга, прочитавши ці уривки.

Нехай учні подивляться матеріал під заголовками “Його життя” і “Його президентство” в розділі “Президент Бригам Янг” у посібнику для навчання студентів (с. 161). Нехай вони прочитають абзаци 1–6 розділу “Спадщина Президента Бригама Янга” (с. 168). Поставте деякі з наведених далі запитань:

- Скільки часу пройшло між покликанням Бригама Янга бути апостолом і тим, коли він став керівником Церкви?
- Скільки він очолював Церкву?
- Які випробування, на вашу думку, він мав як Президент Церкви і в той же час губернатор Юти?
- Що ми можемо зробити, щоб зміцнити свої сім'ї, коли церковні покликання та інші обов'язки на якийсь час забирають нас від них? (Скажіть учням, що Президент Янг щодня знаходив час для повчання і молитви зі своїми дітьми і що його діти запам'ятали його як ніжного і люблячого батька).
- Як церковні покликання можуть стати благословенням для наших сімей?
- Які програми Церкви були організовані за президентства Бригама Янга?

Запитайте учнів, що найбільше вражає їх у Президенті Бригамі Янгу. Попросіть їх написати одне речення, яким би вони віддали данину Президенту Янгу, і кількох з них прочитати, що вони написали. Прочитайте учням абзац 5 з розділу “Спадщина Президента Бригама Янга” і свідчіть про божественне покликання і величне служіння цього пророка Бога.

“Спадщина Президента Бригама Янга”, Путівник для навчання студентів, сс. 168–169, абзаци 7–16. Учення Президента Бригама Янга можуть допомогти розв'язати сучасні проблеми і питання. (20–25 хвилин)

Нехай учні прочитають абзаци 7–16 розділу “Спадщина Президента Бригама Янга” у путівнику для навчання студентів (сс. 168–169). Нехай кожен з них вибере твердження, яке його вражає, і уважно прочитає його. Нехай вони напишуть це твердження на папері своїми словами. Потім нехай вони напишуть про одну із сучасних проблем або одне з питань, яке це твердження допомогло б розв'язати.

Принесіть на урок кілька газет або журналів. Нехай учні проглянуть їх і знайдуть приклад проблеми або питання, про які вони писали. Коли вони знайдуть, попросіть кількох учнів прочитати твердження Президента Бригама Янга, яке вони обрали, а також підсумок цього твердження. Нехай вони скажуть, яку

сучасну проблему допомогло б розв'язати це твердження.

“Спадщина Президента Бригама Янга”, Путівник для навчання студентів, с. 169, абзац 8. Якщо святі будуть смиренними і відданими, Святий Дух “навчить їх, що робити і куди йти”. Дух принесе мир, радість і праведність і допоможе святим побудувати царство Бога. (15–20 хвилин)

Нехай учні уявлять собі, що їм явився пророк Джозеф Сміт. Запитайте:

- Що б ви відчували, на власні очі побачивши пророка?
- Якби він приніс вам послання, як би ви сприйняли його?

Скажіть учням, що одного разу пророк явився Президенту Бригаму Янгу уві сні і приніс послання для святих. Прочитайте абзац 8 розділу “Спадщина Президента Бригама Янга” у путівнику для навчання студентів (с. 169). Обговоріть наступні запитання:

- Яке послання передав пророк Джозеф Сміт Президенту Янгу?
- Наскільки для нас важливо це послання сьогодні?
- Як пророк Джозеф Сміт описав вплив Святого Духа?

Попросіть кількох учнів розповісти, як Дух Господа дав їм такі ж почуття, які описав пророк Джозеф Сміт у видінні Президенту Янгу.

“Спадщина Президента Бригама Янга”, Путівник для навчання студентів, с. 169, абзаци 9, 13, 16. Царство Бога поширюватиметься по всій землі, незважаючи на невдачі членів Церкви або переслідування ворогів. (15–20 хвилин)

Покажіть ілюстрацію корабля або намалуйте корабель на дошці. Скажіть учням: Уявіть, що ви пливете на такому кораблі у відкритому морі.

- Чи наважилися б ви стрибнути з борту посередині океану? Чому так або ні?
- Яка небезпека може чекати на вас у воді?

Попросіть учнів прочитати абзац 13 розділу “Спадщина Президента Бригама Янга” у путівнику для навчання студентів (с. 169). Запитайте:

- Що порівнював з кораблем Президент Янг? (Сіон, або Церкву).
- Чому, відповідно до слів Президента Янга, деякі люди зістрибують зі “старого корабля Сіон”?
- Що символізує океан, шторм, плащ і стрибання за борт?

Нехай хтось із учнів прочитає абзац 9, запитайте:

- З якої ще причини люди залишають Церкву?
- Чому багатство може виявитися гіршим випробуванням, ніж переслідування?

- Прочитайте Геламан 12:1–5. Чого ці вірші вчать про багатства?

Свідчіть учням, що незважаючи на помилки членів Церкви, Церква має славетне майбутнє (див. Даніїл 2:44–45; УЗ 65:2). Прочитайте свідчення Президента Бригама Янга з абзацу 16 у путівнику для навчання студентів. Попросіть учнів скласти описання майбутнього Церкви.

“Спадщина Президента Бригама Янга”, Путівник для навчання студентів, с. 169, абзаци 11–12. Члени Церкви самі можуть знати дух і значення Писань, а також те, що їхні керівники натхненні Господом. (15–20 хвилин)

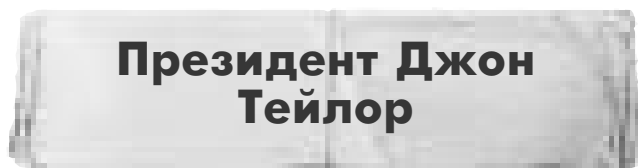
Нехай учні подумують, з ким з пророків Писань вони хотіли би зустрітися. Попросіть кількох учнів сказати, якого пророка вони обрали і чому. Скажіть учням, з яким пророком ви би хотіли ближче познайомитися і чому. Прочитайте абзац 11 розділу “Спадщина Президента Бригама Янга” у путівнику для навчання студентів (с. 169) і запитайте:

- Як Президент Бригам Янг рекомендує нам читати Писання?
- Як таке читання Писань допоможе нам ближче познайомитися з давніми пророками і їхніми вченнями?
- Чому також важливо ближче познайомитися з пророками, які живуть сьогодні?

Нехай учні прочитають абзац 12, запитайте:

- Чому кожна людина сама для себе повинна знати, що наші пророки керуються Богом?
- Як ми самі можемо дізнатися про це? (Див. 1 Нефій 10:17–19; УЗ 18:34–36).

Свідчіть, що ми можемо пізнати давніх і сучасних апостолів і про те, як важливо виконувати їхні вчення.

Вступ

“Джон Тейлор вів Церкву в часи її найбільших випробувань. Як ніколи раніше, журналісти, пастори, конгресмени і президенти об’єдналися для викорення полігамії, а у випадку з ворогами Церкви—для остаточного знищення самої Церкви. Досвід Джона Тейлора як місіонера і в Сполучених Штатах, і на Британських островах, і в Європі, як редактора церковної газети в Наву і Нью-Йорку, як члена законодавчого органу Юти, де він працював 20 років, і як свідка мученицького вбивства дав

йому здатність і переконання, з якими він вів Церкву [від смерті Бригама Янга 29 серпня 1877 року до моменту власної смерті 25 липня 1887 року]... Весь цей період зростання і випробувань він залишався глибоко відданим баченню царства Божого, яке він поділяв і з Джозефом Смітом, і з Бригамом Янгом” (*My Kingdom Shall Roll Forth: Readings in Church History* [1980], 46).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Члени Церкви мають обов’язок звеличувати свої покликання і ділитися євангелією з іншими людьми (див. “Президент Джон Тейлор”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 170–173, абзаци 2–9, 20, 26; див. також УЗ 4).
- Ми повинні боятися Бога і дотримуватися Його законів, навіть якщо Його заповіді непопулярні (див. “Президент Джон Тейлор”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 171–172, абзаци 13–18; див. також Ісая 51:7–8; Дії 4:16–21; УЗ 3:7–8).
- Якщо ми будемо довіряти Богові і присвяtimo себе Йому, Він вестиме нас шляхом, який веде до вічного життя (див. “Президент Джон Тейлор”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 176–177, абзаци 19, 21–22, 25; див. також Притчі 3:5–6).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 422–434.

Запропонований хід уроку

“Президент Джон Тейлор”, Путівник для навчання студентів, с. 170–173, абзаци 2–9, 20, 26. Члени Церкви мають обов’язок звеличувати свої покликання і ділитися євангелією з іншими людьми. (15–20 хвилин)

Прочитайте з учнями наведене далі висловлювання єпископа Роберта Д. Хейлза, тоді Верховного єпископа Церкви:

“В молодості я служив льотчиком-винищувачем у Військово-повітряних силах США. Кожна ланка в нашій ескадрі мала якесь гасло, що надихало на дії. Наше гасло було написано на фюзеляжах літаків і гласило: “Повертайтеся з честю!” Це гасло постійно нагадувало нам про нашу рішучість повертатися на базу з честю тільки після того, як ми доклали всіх зусиль, щоб успішно виконати кожний аспект нашої місії.

Це ж гасло—“Повертайтеся з честю!”—можна застосувати до кожного з нас у вічному плані розвитку.

Живши з нашим Небесним Батьком і прийшовши до земного життя, ми повинні мати рішучість з честю повернутися до нашого небесного дому” (in Conference Report, Mar.–Apr. 1990, 51–52; or *Ensign*, May 1990, 39).

Запитайте учнів, що вони повинні робити, щоб повернутися до свого Батька Небесного з честю. Якщо учні не згадають, що ми повинні звеличувати свої покликання, зверніть їхню увагу на це. Попросіть учнів прочитати абзац 20 розділу “Президент Джон Тейлор” у путівнику для навчання студентів (с. 176). Запитайте:

- Про який обов’язок каже Президент Тейлор у цьому висловлюванні?
- Чому місіонерська робота має таке значення для нашого “повернення з честю”?
- Що ви можете робити, щоб брати в наш час участь у місіонерській роботі?

Нехай хтось із учнів прочитає класу Кн. Якова 1:18–19; Учення і Завіти 18:10–16. Обговоріть, як ці вірші стосуються нашого обов’язку звеличувати свої покликання і ділитися євангелією з іншими людьми. Попросіть кожного учня вибрати одну людину і подумати, як можна їй допомогти на наступному тижні.

Нехай учні проглянуть абзаци 2–9 розділу “Президент Джон Тейлор” і знайдуть приклад місіонерської роботи, який їх вразить. Попросіть кількох учнів розповісти про випадок, який вони обрали, і сказати, чому обрали його? Поділіться наведеним далі висловлюванням. Старійшина Джо Дж. Крістенсен, тоді член президентства сімдесятників, сказав:

“Сучасні пророки вчили, що кожен фізично і психічно здоровий юнак повинен готуватися до служіння на почесній місії. Господь не сказав: “Ідь на місію, якщо це вписується в твої плани або якщо ти не проти поїхати, або якщо це не заважатиме твоєму навчанню, любовним стосункам або планам на освіту”. Проголошення євангелії є заповіддю, а не лише пропозицією. Це благословення і привілей, а не жертва. Пам’ятайте, навіть якщо у когось із вас можуть бути дуже спокусливі причини [не] служити на місії повного дня, Господь і Його пророки розраховують на вас” (in Conference Report, Oct. 1996, 56; or *Ensign*, Nov. 1996, 41).

Президент Гордон Б. Хінклі учив:

“Нам потрібно, щоб деякі молоді жінки [служили на місії]. Вони виконують дивовижну роботу...”

Місіонерська робота є по суті відповідальністю священства. А коли так, наші молоді чоловіки повинні нести основний тягар. Це їхня відповідальність і їхнє зобов’язання.

Ми просимо молодих жінок не розглядати місію як невід’ємну частину їхньої життєвої програми... Я кажу сестрам, ви будете тими, кого дуже поважають, ви будете вважатися людьми високого обов’язку, ваші зусилля будуть прийнятними для Господа і Церкви, незалежно від того, служите ви на місії чи ні” (*Ліягона*, січ. 1998 р., с. 57).

Заохотьте юнаків готуватися до служіння на місії повного дня і заохотьте всіх учнів щодня шукати нагоди виконувати місіонерську роботу в своєму житті. Свідчіть, що ми повинні виконувати пораду пророка, щоб “повернутися з честю” до царства свого Небесного Батька.

“Президент Джон Тейлор”, Путівник для навчання студентів, с. 172–173, абзаци 13–18. Ми повинні боятися Бога і дотримуватися Його законів, навіть якщо Його заповіді непопулярні. (25–30 хвилин)

Прочитайте наведене далі висловлювання старійшини Гері Дж. Коулмана, сімдесятника:

“У земному житті кожен з нас багато разів переживає тяжкі часи. Різні голоси кричать на нас зі стадіонів громадської думки. Наш курс ніколи не буде популярним у світі способом життя. На нашому шляху будуть розкидані перешкоди, через які ми можемо розтягнути зв’язки на щиколотці або забити палець. Але ми повинні йти далі. Ми просуваємося вперед у силі Господа, і кожен буде відповідати за свої дії на фінішній лінії перегонів смертного життя” (in Conference Report, Oct. 1992, 62; or *Ensign*, Nov. 1992, 44).

Обговоріть наступні запитання:

- Які докази ви можете навести на підтримку висловлювання старійшини Коулмана?
- Чому наші вірування або принципи є непопулярними у світі?

Покажіть портрет Джона Тейлора (див. Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 508). Швидко продивіться матеріал під заголовками “Його життя” і “Його президентство” в розділі “Президент Джон Тейлор” у посібнику для навчання студентів (сс. 174–175). Запитайте: Що такого робили святі за часів керівництва Президента Тейлора, що було непопулярним в очах світу? Щоб знайти відповідь, прочитайте абзац 13 розділу “Президент Джон Тейлор”. Прочитайте абзаци 14–18 й обговоріть переслідування, яких зазнавали святі в той час. Запитайте: Як би ви почували себе, якби хтось так поставився до ваших вірувань? Щоб підтримати обговорення, зверніться до Ісаї 51:7–8; Дії 4:19; Учення і Завіти 3:7–8.

Запитайте: Як на вашу думку, чи є членство в Церкві в наш час більш визнаним, ніж за днів Президента Джона Тейлора? Чому? Попросіть учнів подумати, чи критикували їх, чи уникали їх або чи переслідували їх за їхні вірування. Попросіть кількох учнів поділитися досвідом у цьому і розповісти, як їм вдалося справлятися у таких ситуаціях. Обговоріть наведене далі висловлювання. Старійшина Роберт Д. Хейлз сказав:

“Пророки повинні часто попереджати про наслідки порушення законів Божих. Вони не проповідують те, що є популярним для світу. Президент Езра Тефт Бенсон учив, що “популярність ніколи не була доводом істини” (“Fourteen Fundamentals in Following the Prophet,” in *1980 Devotional Speeches of the Year* [1981], 29)” (in Conference Report, Apr. 1996, 52; or *Ensign*, May 1996, 37).

Старійшина Джо Дж. Крістенсен сказав:

“Дітям і батькам, які стоять за правду, часом може бути дуже самотньо. Можуть бути самотні вечори, пропущені вечірки й ніколи не побачені фільми. Не завжди може бути весело” (in Conference Report, Oct. 1993, 13; or *Ensign*, Nov. 1993, 11).

Поділіться прикладами рішучості Президента Тейлора стояти за праведність навіть у часи переслідування (див. *Church History in the Fulness of Times*, pp. 422–434). Заохотьте учнів брати з нього приклад.

“Президент Джон Тейлор”, Путівник для навчання студентів, сс. 173–174, абзаци 19, 21–22, 25. Якщо ми будемо довіряти Богові і присвяtimo себе Йому, Він вестиме нас шляхом, який веде до вічного життя. (10–15 хвилин)

Нехай учні напишуть п’ять благословень, які вони останнім часом отримали від Господа, і попросіть декількох учнів прочитати написане. Обговоріть наступні запитання:

- Як ви вважаєте, чому Господь дав вам ці благословення?

- Прочитайте Учення і Завіти 130:20–21. Чого ці вірші вчать про наші благословення?

Прочитайте абзац 22 розділу “Президент Джон Тейлор” у путівнику для навчання студентів (с. 173). Запитайте:

- Що сказав Президент Тейлор про наші благословення в цьому висловлюванні?
- Який випадок зі свого життя ви можете навести як доказ істинності цього принципу?

Попросіть учнів подумати, яким був би для них ідеальний день. Прочитайте 3 Нефій 5:33 й обговоріть, що можуть зробити учні, щоб справдити мрію про ідеальний день. Скажіть, що благословення Господа не завжди мають матеріальний характер і не завжди приходять негайно. Але виконання Господніх заповідей завжди приносить у наше життя благословення, яких інакше не було б. Прочитайте абзаци 19, 21, 25 розділу “Президент Джон Тейлор” у путівнику для навчання студентів і обговоріть, як ці вчення стосуються благословень Господа у нашому житті.

Президент Уїлфорд Вудраффа

Вступ

“Уїлфорд Праведний”. Так називали Уїлфорда Вудраффа в перші роки Церкви, і цей титул був справедливо зароблений. Ще ніколи не було більш відданого й праведного святого останніх днів. “Його цілісність і безсумнівна відданість поклонінню і цілям свого Бога,— пише Маттіас Ф. Коулі, автор книги *Життя Уїлфорда Вудраффа*,—є неперевершеними жодним пророком чи то давніх, чи нинішніх часів”. Він був справді хорошим і великим чоловіком, якому ще в молодості було дозволено спілкуватися з людьми, залученими до найвищої роботи—будівництва царства Бога на землі; і на відміну від багатьох його товаришів, дні яких були “скорочені в праведності”, Уїлфорду Вудраффу був дарований 91 рік життя і праці, і в самому їх кінці йому було дозволено очолити організацію, якій він стільки віддав і яку так старанно установлював і зберігав” (Preston Nibley, *The Presidents of the Church*, rev. ed. [1974], 101).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Президент Уїлфорд Вудраффа був пророком Бога. Виконання його вчень може привести нас до Ісуса Христа (див. “Президент Уїлфорд Вудраффа”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 175–178, абзаци 1–25; див. також УЗ 43:3; 138:53–54).

- Члени Церкви мають обов'язок виконувати сімейно-історичну і храмову роботу за своїх померлих предків (див. "Президент Уїлфорд Вудраф", Путівник для навчання студентів, сс. 175–178, абзаци 1–7, 11–18, 22; див. також Овдій 1:21; УЗ 128:15; 138:47–48).
- Ми можемо покластися на підказки Духа, які вестимуть нас по дорозі спокою, безпеки і щастя (див. "Президент Уїлфорд Вудраф", Путівник для навчання студентів, с. 178, абзаци 19–21, 25).
- Ми повинні довіряти Господу Ісусу Христу і звертатися до Нього (див. "Президент Уїлфорд Вудраф", Путівник для навчання студентів, с. 178, абзаци 23–24).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 435–450.

Запропонований хід уроку

"Президент Уїлфорд Вудраф", Путівник для навчання студентів, с. 175–178, абзаци 1–25. Президент Уїлфорд Вудраф був пророком Бога. Виконання його вчень може привести нас до Ісуса Христа. (10–15 хвилин)

Зробіть набір запитань з розділу "Президент Уїлфорд Вудраф" у путівнику для навчання студентів (сс. 175–179). Розбийте клас на команди. Ставте запитання, і нехай команди знайдуть відповіді на них у путівнику для навчання студентів. Зробіть цю вправу більш веселою, даючи командам очки за правильні відповіді, розділивши запитання на категорії, склавши правила, щоб кожен учень міг брати участь, тощо. Запитання можуть включати такі:

- В якому році Уїлфорд Вудраф став Президентом Церкви?
- Назвіть чотири місця, де Уїлфорд Вудраф служив на місії.
- Яка частина Учення і Завітів була написана Президентом Вудрафом?
- За які три досягнення люди пам'ятатимуть Президента Вудрафа?
- Якого числа Перше Президентство і Кворум дванадцятьох підтримали Маніфест?
- Що Господь сказав Президенту Вудрафу в 1894 році в одкровенні про генеалогічну роботу?
- Які 2 храми освятив Президент Вудраф?
- Першим президентом якого храму був Президент Вудраф?
- Що Президент Вудраф сказав дітям на Недільній школі на своє 90-річчя?

"Президент Уїлфорд Вудраф", Путівник для навчання студентів, с. 175–178, абзаци 1–7, 11–18, 22. Члени Церкви мають обов'язок виконувати сімейно-історичну і храмову роботу за своїх померлих предків. (30–35 хвилин)

Розбийте учнів на невеличкі команди. Дайте кожній команді аркуш і 5 хвилин, щоб написати стільки відповідей на наведене далі запитання, скільки можуть. Як ви можете брати участь у розвитку сімейно-історичної та храмової роботи на землі?

Ви можете нагородити команди, чий список виявився найдовшим або найбільш неповторним (слідкуйте за тим, щоб не було агресивного суперництва). Відповіді можуть бути такими:

- Отримати свій храмовий ендаумент.
- Запечататися з сім'єю.
- Вести пошуки сімейної історії.
- Подавати імена родичів для храмової роботи.
- Досліджувати записи.
- Приходити на кладовище і списувати інформацію з надгробних плит.
- Проводити сімейні зустрічі.
- Брати участь у сімейній організації.
- Відвідувати пам'ятні для сім'ї місця.
- Вести щоденник.
- Записувати особисту історію.

Нехай учні прочитають матеріал під заголовками "Його життя", "Його президентство" та абзаци 1–7, 11–17 розділу "Президентство Уїлфорда Вудрафа" у путівнику для навчання студентів (сс. 175–177). Нехай вони знайдуть щонайменше вісім способів, у які Президент Вудраф виконував сімейно-історичну і храмову роботу за свого життя.

Нехай хтось із учнів прочитає абзаци 18, 22. Обговоріть, як ці слова доводять те, про що ви вчили. Запитайте: Як розвивалася у вашому житті сімейно-історична і храмова робота? Заохотьте учнів брати участь у сімейно-історичній та храмовій роботі, виконуючи те, що вони включили у свої списки.

"Президент Уїлфорд Вудраф", Путівник для навчання студентів, с. 178, абзаци 19–21, 25. Ми можемо покластися на підказки Духа, які вестимуть нас по дорозі спокою, безпеки і щастя. (10–15 хвилин)

Запитайте учнів:

- На що можуть бути схожі підказки від Святого Духа? (Щоб учні відповіли на це запитання, ви можете звернутися до Писань: Алма 32:28; УЗ 6:22–23; 11:12–14).
- Чому так важливо навчитися йти за підказками Духа ще в молодості?

- Коли ви відчували спрямування, або керівництво, Святого Духа?

Виділіть кілька хвилин на обговорення цих запитань. Прочитайте абзаци 19–21, 25 розділу “Президент Уілфорд Вудраф” у путівнику для навчання студентів (с. 178). Обговоріть, як учення і свідчення Президента Вудраффа підтверджують принципи, які ви обговорювали.

Примітка: Якщо учні скажуть, що ніколи не відчували впливу Святого Духа, запевніть їх, що якщо вони будуть виконувати заповіді Господа, то відчують Його спрямування. Скажіть, що часто Господь забирає від нас Духа на якийсь час, щоб випробувати нашу віру (див. Етер 12:6). Також зазначте, що вірити, крім іншого, означає вчитися впізнавати почуття, які ми вже, можливо, мали в житті, і довіряти їм (див. посилання, наведені після першого запитання вище).

“Президент Уілфорд Вудраф”, Путівник для навчання студентів, с. 178, абзаци 23–24. Ми повинні довіряти Господу Ісусу Христу і звертатися до Нього. (10–15 хвилин)

Покажіть ілюстрацію розп’яття Спасителя (див. Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 230). Обговоріть, що вони відчують, коли згадують про страждання Ісуса Христа. Прочитайте абзац 24 розділу “Президент Уілфорд Вудраф” у путівнику для навчання студентів (с. 178). Запитайте:

- Чому страждання Спасителя “сумні”?
- Як розмірковування про страждання Христа можуть зробити людину щасливою?
- Які благословення приходять у ваше життя завдяки стражданню і Спокуті Ісуса Христа?

Прочитайте Енош 1:1–9; Алма 36:17–20 і обговоріть, як розмірковування над Спокутою Ісуса Христа і прийняття її зробили цих чоловіків щасливими. Заохотьте учнів згадувати про Ісуса Христа кожен день свого життя. Прочитайте абзац 23 розділу “Президент Уілфорд Вудраф” і запитайте:

- Яке обіцяння дав Президент Вудраф тим, хто покладає довіру на Господа?
- Прочитайте Алма 37:44–47. Чого вчать ці вірші про довіру Господові?
- Що б ви порадили людині, яка запитує: “Що мені зробити, щоб кожен день згадувати про Спасителя?”

Офіційна декларація 1

Вступ

В останні десятиліття XIX сторіччя Церква переживала надзвичайне протистояння. “Керівники законодавчих органів, які боролися з Церквою, вільно визнавали, що справжньою їхньою метою було не допустити, щоб мормони панували в політичних, освітніх та економічних справах у Юті, а боротьба з багатоженством була запорукою масової підтримки.

І наприкінці 1890 року цей привід раптом зник, коли Президент Уілфорд Вудрафф видав Маніфест (Офіційна декларація—1 в Ученні і Завітах), що проголошував кінець практики багатоженства. Президент Вудрафф сказав святим, що ретельно розмірковував над проблемою протягом певного часу, поки “Бог небес не звелів мені зробити те, що я зробив... Я звернувся до Господа, і я написав те, що Господь сказав мені написати” [*Deseret Weekly*, 14 Nov. 1891] (Don L. Searle, “A ‘Magnificent and Enduring Monument,’” *Ensign*, Mar. 1993, 24).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ми повинні дотримуватися законів країни, в якій живемо. Якщо ці закони йдуть в розріз із законами Бога, ми повинні керуватися порадою сучасного пророка (див. Офіційна декларація 1; “Президент Джон Тейлор”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 170–171, абзаци 13–14; “Президент Уілфорд Вудраф”, *Путівник для навчання студентів*, с. 176, абзаци 8–10; див. також Матвій 22:15–22; УЗ 1:14, 38; 58:21–22; 90:3–5; Уложення віри 1:12).
- Господь ніколи не дозволить Президенту Церкви звести її членів на манівці (див. Уривки з трьох звернень Президента Уілфорда Вудраффа стосовно Маніфесту, абзаци 1–2; див. також УЗ 64:38–39).
- Коли вороги не дозволяють нам виконувати повеління Бога, Господь приймає наші зусилля і може звільнити нас від цього повеління через Свого пророка (див. Уривки з трьох звернень Президента Уілфорда Вудраффа стосовно Маніфесту, абзаци 3–9; див. також Мосія 5:5; УЗ 56:3–4; 124:49).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 439–442.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 361–363.

Запропонований хід уроку

Офіційна декларація 1. Ми повинні дотримуватися законів країни, в якій живемо.

Якщо ці закони йдуть в розріз із законами Бога, ми повинні керуватися порадою сучасного пророка. (25–30 хвилин)

Нехай учні назвуть кілька заповідей (наприклад, десятина, збереження святості Суботнього дня) і напишуть їх на дошці. Виберіть одну з цих заповідей і скажіть учням: Уявіть, що у вашій країні підписано закон, який забороняє виконання цієї заповіді. Кого піймають на виконанні цієї заповіді, того заарештують і посадять у в'язницю.

- Як це може вплинути на ваше життя?
- Чи стикалися ви коли-небудь з такою дилемою?
- Чому важко буде приймати рішення щодо виконання цієї заповіді?
- Прочитайте Учення і Завіти 58:21–22; Уложення віри 1:12. Яку пораду дають ці вірші щодо цього питання?
- Коли Церква зустрічалася з такою ситуацією?

Нехай учні уважно прочитають абзаци 13–14 розділу “Президент Джон Тейлор” у путівнику для навчання студентів (с. 172–173). Нехай вони знайдуть труднощі, з якими стикалися святі, коли було заборонено багатоженство.

Скажіть учням, що після смерті Президента Тейлора Президентом Церкви став Президент Вудраф. Запропонуйте учням прочитати перші шість абзаци Офіційної декларації 1 та абзаци 8–10 розділу “Президент Уілфорд Вудраф” у путівнику для навчання студентів (с. 176). Нехай вони підсумують, що сталося з практикою багатоженства. Запитайте: Чим одкровення Президента Вудрафа відрізняється від настанови, яку дали членам Церкви попередні пророки?

Скажіть, що деякі члени Церкви хотіли і надалі жити за принципом полігамії, незважаючи на слова Президента Вудрафа. Запитайте: Чому слова сучасного пророка важливіші за слова будь-якого іншого пророка? Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Тейлора:

“Ми потребуємо живого дерева—живого джерела—живого розуму, які походять від живого священства на небесах через живе священство на землі... І з того часу, коли Адам вперше спілкувався з Богом ... або коли для Джозефа Сміта відкрилися небеса, завжди були потрібні нові одкровення, пристосовані до тих особливих обставин, у яких знаходилися церкви або люди. Адамові одкровення не навчали Ноя, як будувати ковчег; а в Ноевих одкровеннях Лоту не було сказано залишити Содом; і ні Адамові одкровення, ні Ноеві не наказували дітям Ізраїля вийти з Єгипту. Усі вони отримували одкровення для себе, і так воно було з Ісаєю, Єремією, Єзекіїлем, Ісусом, Петром, Павлом, Іваном та Джозефом. І ми маємо [отримувати одкровення], бо інакше зазнаємо корабельної аварії” (Учення Президентів Церкви: Джон Тейлор, с. 158).

Запитайте учнів, що означає твердження Президента Тейлора. Поділіться своїм свідченням про важливість слухняності сучасним пророкам.

Уривки з трьох звернень Президента Уілфорда Вудрафа стосовно Маніфесту, абзаци 1–2. Господь ніколи не дозволить Президенту Церкви звести її членів на манівці. (20–25 хвилин)

До уроку зробіть у класі доріжку—з одного боку класу до іншого. Прикріпіть скотчем до підлоги шматочки паперу, що будуть символізувати камінці. Покажіть класу доріжку і камінці і скажіть, що людина, яка йде цією доріжкою, заради своєї безпеки повинна наступати тільки на камінці. Зав'яжіть комусь із учнів очі і запитайте клас:

- Чому важко йти цією доріжкою із зав'язаними очима?
- Якщо ми порівняємо цю доріжку зі своїм життям, то що може символізувати пов'язка на очах? (Завісу забуття).
- Яку користь може принести провідник, який добре знає доріжку?
- Чому пророка можна назвати провідником?
- Чому так важливо знати, що наш пророк—гідний довіри провідник?

Оберіть іншого учня бути провідником. Нехай цей учень дає підказки учневі із зав'язаними очима, який іде доріжкою. Запитайте:

- Який обов'язок має провідник?

- Чому так важливо, щоб він давав точні підказки?
- Як, на вашу думку, пророк може ставитися до своїх обов'язків стосовно нас?

Попросіть учнів прочитати висловлювання Президента Лоренцо Сноу наприкінці Офіційної декларації 1. Обговоріть наступні запитання:

- Хто був провідником Церкви у 1890 році?
- Які він мав ключі?
- Хто також мав право використовувати ці ключі? (Ніхто. Тільки одна людина на землі вповноважена використовувати всі ключі священства одночасно).

Попросіть учнів прочитати два перші абзаци з Уривків з трьох звернень Президента Уїлфорда Вудраффа стосовно Маніфесту (після Офіційної декларації 1). Обговоріть наступні запитання:

- Що може статися з Церквою, якщо її Президент виявиться нечестивим чоловіком? (Див. Єремія 23:32).
- Чому такого не може статися?
- Як Господь може посунути пророка з його місця?
- Яким єдиним способом пророк може вести Церкву? (Натхненням від Бога).

Нехай учні продивляться решту абзацив Уривків з трьох звернень. Обговоріть, що відкрив Господь Президенту Вудраффу і що сталося б, якби він не зробив, як підказувало натхнення від Господа. Заспівайте або прочитайте гімн "Ми вдячні Тобі за пророка" (*Гімни і дитячі пісні*, с. 36). Запропонуйте учням розповісти, як наслідування сучасного пророка допомогли їм залишатися в безпеці.

Уривки з трьох звернень Президента Уїлфорда Вудраффа стосовно Маніфесту, абзаци 3–9. Коли вороги не дозволяють нам виконувати повеління Бога, Господь приймає наші зусилля і може звільнити нас від цієї заповіді через Свого пророка.
(20–25 хвилин)

Попросіть учнів назвати приклад того, як Господь скасував одне із своїх повелінь. (Спочатку євангелія не була дана іновірцям, а потім була принесена їм [див. Матвій 10:5–6; Марк 16:15]. За часів Мойсея священство давалося нащадкам Левія. Сьогодні всі гідні чоловіки мають цей привілей [див. Офіційна декларація 2]). Напишіть на дошці такі слова з Писань і обговоріть з учнями їхнє значення: "Я, Господь, заповідую і скасовую так, як Мені здається кращим" (УЗ 56:4).

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 124:49–50 і порівняють їх з Ученням і Завітами 56:3–4. Нехай учні звернуться до Уривків з трьох звернень Президента Уїлфорда Вудраффа стосовно Маніфесту (після Офіційної декларації 1). Попросіть учнів уважно прочитати ці уривки, починаючи з третього абзацу. Попросіть їх сказати вам, як ці уривки пов'язані з віршами в Ученні і Завітах 56 та 124. Нехай учні напишуть власними словами запитання, яке Господь сказав Президенту Вудраффу поставити святим останніх днів. Обговоріть наступні запитання:

- Якою була відповідь на запитання, яке Господь сказав Президенту Вудраффу поставити?
- Що сталося б, якби Президент Вудрафф не отримав це одкровення?

Назвіть три речі, які Господь "постановив" в останньому абзаці.

Насіння відновленої євангелії було посіяне в 30-х роках XIX ст., і за наступні 70 років воно проросло, укорінилося в Нью-Йорку, Огайо, Міссурі, Іллінойсі і, нарешті, у Скелястих горах. Але Церква не почала розквітати до останніх років XIX століття. Під натхненним керівництвом Президентів Лоренцо Сноу, Джозефа Ф. Сміта, Гебера Дж. Гранта, Джорджа Альберта Сміта, Девіда О. Маккея Церква зросла, маючи в 1970 році понад 2,8 млн. членів і 500 колів. Прогрес був поступовим, але стабільним, як розквіт бутону. За цей час Церква пережила бурі переслідувань і нерозуміння, які поступово змінилися теплом справедливого ставлення з боку громадськості й матеріальним і духовним процвітанням.

Президент Лоренцо Сноу

Вступ

“Життя Лоренцо Сноу характеризувалося його духовністю, його вченнями про природу Бога і людини, його особливою увагою до десятини і його наголосом на всесвітній місії Церкви. Як він сказав Кворуму дванадцятьох, коли став Президентом Церкви: “Я не хочу, щоб це керівництво приписувалося Лоренцо Сноу, але Богові, яке Він здійснило через Лоренцо Сноу” (quoted in Orson F. Whitney, “Lives of Our Leaders—The Apostles—Lorenzo Snow,” *Juvenile Instructor*, Jan. 1900, p. 3)” (*My Kingdom Shall Roll Forth: Readings in Church History* [1980], 67).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

Примітка: Перш ніж готуватися до уроку, з молитвою уважно прочитайте вступний та історичний матеріал і розгляньте подані нижче принципи.

- Десятина благословляє всю Церкву, а також людей, які сплячують її (див. “Президент Лоренцо Сноу”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 180–181, абзаци 1–3, 11; див. також Малахія 3:10; УЗ 64:23; 119:4).
- Небесний Батько є Батьком наших духів. У нас є потенціал стати подібними до Нього (див. “Президент Лоренцо Сноу”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 181, абзаци 6–10).
- Президент Сноу був пророком Бога і бачив Ісуса Христа на власні очі (див. “Президент Лоренцо Сноу”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 182, абзаци 12–17).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 451–464.

Запропонований хід уроку

Примітка: Готуючись до викладання уривку з Писань або історичного матеріалу для читання, виберіть пропозиції, подані в цьому розділі, або скористайтеся власними ідеями.

“Президент Лоренцо Сноу”, *Путівник для навчання студентів*, с. 180–181, абзаци 1–3, 11. Десятина благословляє всю Церкву, а також людей, які сплячують її. (45–50 хвилин)

Запитайте учнів:

- Які існують матеріальні потреби Церкви? (Відповіді можуть бути такими: храми, каплиці та інші будівлі; кошти і матеріальні цінності для допомоги бідним; Писання, посібники та інші видання).
- Чи не міг би Господь просто дати Церкві грошей на всі ці потреби?
- Чому Він просить нас сплячувати десятину замість того, щоб Самому дати потрібні кошти?

Запитайте учнів, які ми отримуємо благословення завдяки сплаті десятини, і прочитайте й обговоріть Малахія 3:10. Поділіться наступним висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі, у той час радника в Першому Президентстві:

“Господь відкриє небесні отвори відповідно до наших потреб, а не нашої пожадливісті. Якщо ми платимо десятину, щоб розбагатіти, то робимо це з неправильних міркувань. Основна мета десятини—забезпечити Церкву коштами, потрібними для виконання Його роботи” (в *Conference Report*, Apr. 1982, 60 або *Ensign*, May 1982, 40).

Нехай учні уважно прочитають абзаци 1–3, 11 розділу “Президент Лоренцо Сноу” у путівнику для навчання студентів (сс. 180–181). Запитайте:

- Чому в той час багато членів Церкви припинили сплачувати десятину?
- Які випробування могли б звалитися на Церкву через її борг?
- Чого вас вчить той момент, що Господь дав рішення проблеми через одкровення Президенту Сноу, стосовно Його турботи про нас?
- Як збільшення доходу від десятини відтоді допомогло Церкві у здійсненні її місії?

Прочитайте наступний вислів Президента Бригама Янга: “Ми не просимо людину сплачувати десятину, якщо вона не має намір робити цього; та якщо ви вже сплачуєте її, то сплачуйте, як чесні люди” (*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1941], 177).

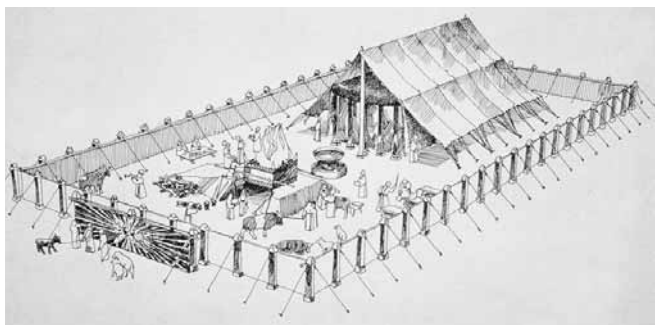
Запитайте учнів: Що ви робите, якщо не знаєте, скільки повинні заплатити десятини? Поділіться наведеним далі твердженням Першого Президентства:

“Найпростіше твердження, яке ми знаємо, це твердження Самого Господа, а саме, що члени Церкви повинні сплачувати “одну десятю всього свого прибутку щорічно”, тобто мається на увазі доходу. Людину, яка дає будь-яке інше твердження, не можна виправдати в цьому” (First Presidency letter, 19 Mar. 1970).

Скажіть учням, що якщо у них є інші запитання стосовно десятини, вони можуть звернутися з ними до єпископа.

Прочитайте наведене далі висловлювання Президента Лоренцо Сноу: “Закон десятини є одним з найважливіших законів, які коли-небудь давалися людині” (in LeRoy C. Snow, “The Lord’s Way out of Bondage,” *Improvement Era*, July 1938, 442). Поділіться свідченням про закон десятини.

“Президент Лоренцо Сноу”, Путівник для навчання студентів, с. 182, абзаци 12–17. Президент Сноу був пророком Бога і бачив Ісуса Христа на власні очі. (30–35 хвилин)

Покажіть учням ілюстрації, що додаються (збільшені версії ілюстрацій включені в додаток, сс. 322–323). На цих ілюстраціях зображено:

- Скинню, побудовану дітьми Ізраїля (див. Вихід 33:11).
- Священний гай (див. Джозеф Сміт—Історія 1:17).
- Ложі Кертлендського храму (див. УЗ 110:2–4).
- Будинок Джона Джонсона в Гайрамі, штат Огайо (див. УЗ 76:22–23).

Спитайте учнів, чи можуть вони вгадати, що спільного між цими місцями. Запропонуйте їм прочитати уривки з Писань в дужках і знайти, що сталося в кожному з цих місць.

Покажіть учням додану ілюстрацію (с. 325). Скажіть, що в цьому священному місці також являвся Спаситель. Прочитайте абзаци 13–17 розділу “Президент Лоренцо Сноу” у путівнику для навчання студентів (с. 182). Запитайте:

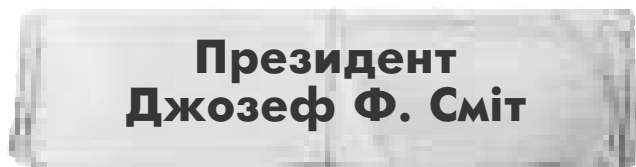
- Що означає для вас знати, що всі ці люди бачили Спасителя?
- Як ви думаєте, чому їм був даний привілей бачити Спасителя?
- Який доказ ви можете знайти в путівнику для навчання студентів щодо підготовки Президента Сноу до такого видіння?

Поділіться подробицями з життя Президента Сноу (див. путівник для навчання студентів) і свідчіть про його приклад праведності. Прочитайте Учення і Завіти 88:67–68; 93:1 і запитайте учнів, що пообіцяв Господь всім праведним святим.

Скажіть, що 1 січня 2000 року Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів видали проголошення свого свідчення про Ісуса Христа. Попросіть учнів відкрити “Живий Христос: Свідчення апостолів” у путівнику для навчання студентів (с. 221). (Примітка: Останній тиждень викладання курсу Учення і Завіти та Історія Церкви включає в себе розділ про видання “Живий Христос”; див. сс. 320–321). Нехай хтось із учнів прочитає вголос абзац 13 видання “Живий Христос”. Запитайте: Чому свідчення сучасних апостолів є таким цінним для нас? Дайте учням час, щоб вони мовчки прочитали решту видання. Обговоріть наступні запитання:

- Що найбільше вражає вас у свідченні апостолів про Христа?
- Як це свідчення може скеровувати ваше життя?
- Якими прийнятними способами ми можемо ділитися свідченням з іншими людьми?

Ви можете дати учням копії тексту “Живий Христос: Свідчення апостолів” (не пронумерований варіант включений в додаток до цього посібника, с. 320). Якщо ви зробіте ці копії, заохотьте учнів розмістити їх там, де вони часто бачитимуть їх і зможуть перечитувати.

Вступ

“Лише за місяць до свого 63-річчя Джозеф Ф. Сміт, який служив радником чотирьох президентів Церкви, був висвячений в наступники Лоренцо Сноу, який помер 10 жовтня 1901 року. Він був сином загиблого мученицькою смертю Гайрума Сміта й племінником Джозефа Сміта, на честь якого був названий. Його овдовіла мати Мері Філдінг Сміт була жінкою сильної віри, яка вчила його євангелії словом і прикладом” (Church History in the Fulness of Times, 467).

“Президент Джозеф Ф. Сміт служив Генеральним авторитетом Церкви протягом 52 років—членом Кворуму дванадцятьох, радником чотирьох президентів Церкви і 17 років—Президентом Церкви. Він учив відновленій євангелії Ісуса Христа з красномовством, лагідністю і переконанням, закликаючи людей “жити в гармонії із замислами Небесного Батька” [Deseret News: Semi-Weekly, 6 Feb. 1893, 2]. Його служіння відзначалося його могутнім свідченням про Ісуса Христа: “Я своїм серцем отримав свідчення від Духа і

свідчу перед Богом, ангелами і людьми, ... що знаю, що мій Викупитель живий!” [Gospel Doctrine, 5th ed. (1939), 447]” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith [Melchizedek Priesthood and Relief Society course of study, 1998], v).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь готує чоловіків, які стають Його пророками (див. “Президент Джозеф Ф. Сміт”, Путівник для навчання студентів, сс. 183–184, абзаци 1–8; див. також Авраам 3:22–23).
- Ми—діти Небесного Батька, Який любить нас. Завдяки Спокуті Ісуса Христа ми зможемо одного дня повернутися до присутності Батька (див. “Президент Джозеф Ф. Сміт”, Путівник для навчання студентів, сс. 184–186, абзаци 9–21, 37; див. також Римлянам 8:16–17; 2 Нефій 31:20–21).
- Батьки зобов’язані навчати своїх дітей слухатися Господа, уникати гріха й отримувати свідчення про євангелію (див. “Президент Джозеф Ф. Сміт”, Путівник для навчання студентів, с. 186, абзаци 23–30; див. також УЗ 68:25–28).

Додаткові джерела

- Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, pp. 465–494.

Запропонований хід уроку

“Президент Джозеф Ф. Сміт”, Путівник для навчання студентів, с. 183–184, абзаци 1–8. Господь готує чоловіків, які стають Його пророками. (15–20 хвилин)

Попросіть учнів уявити такі ситуації. Після кожного речення робіть паузу і запитуйте учнів, що міг відчувати і робити юнак, який попав у такі ситуації.

- Вашого батька вбили, коли вам було 5 років.
- У 7 років ви повинні взяти на себе серйозні обов’язки піклування про сім’ю.
- Ваша мати помирає, коли вам 13.
- У 15 років вас покликають на місію, і ви повинні вивчити нову мову.
- У 21 рік вам приходить друге покликання на місію.
- У 27 вас висвячено в апостоли.

Нехай учні вгадають, хто з пророків пережив усе це (Президент Джозеф Ф. Сміт). Нехай учні прочитають абзаци 1–3 розділу “Президент Джозеф Ф. Сміт” у путівнику для навчання студентів (сс. 183–184) і знайдуть, як він впорався з усіма цими випробуваннями. Запитайте:

- Що доводить, що свідчення Президента Сміта залишалось міцним у всі ці важкі часи?
- Як може допомогти нам цей приклад?

Прочитайте абзаци 4–8 і запитайте: Як досвід, який здобув Президент Сміт на початку свого життя, підготував його до роботи пророка?

Свідчіть, що Президент Джозеф Ф. Сміт, як і будь-який інший пророк, був передвисвячений і що він був підготовлений до свого священного покликання через події на початку життя. Поділіться наведеними далі висловлюваннями. Син Президента Джозефа Ф. Сміта Президент Джозеф Філдінг Сміт писав:

“У віки, коли ми жили в доземному стані, ми не тільки розвивали різноманітні якості і проявляли свою гідність і здібності, або брак цього, але і були там, де за таким прогресом могли б спостерігати. Розумно припустити, що там була церковна організація. Небесні істоти жили в досконало організованому суспільстві. Кожна особа знала своє місце. Безсумнівно, дарувалося священство і вибиралися служити керівники. Було необхідно проводити обряди, що стосуються того доземного існування, скрізь панувала любов Бога. За таких умов Батькові було природно вирізнити і вибрати найбільш гідних, і зважити таланти кожного окремо. Він знав не тільки, що *може* зробити кожний з нас, а і те, що кожний з нас *зробить*, якщо нам дати випробування і обов’язок. Потім, коли настав час відправити нас у земне життя, все було підготовлено, було обрано слуг Господа і висвячено на відповідні їм місці” (*The Way to Perfection* [1970], 50–51; див. також Єремія 1:5; Авраам 3:22–23).

Президент Езра Тефт Бенсон, який тоді був президентом Кворуму дванадцятьох, сказав: “Кожен Президент був обраний точнісінько для того часу і ситуації, в якій були світ і Церква” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 142).

“Президент Джозеф Ф. Сміт”, Путівник для навчання студентів, с. 184–186, абзаци 9–21, 37. Ми—діти Небесного Батька, який любить нас. Завдяки Спокуті Ісуса Христа ми зможемо одного дня повернутися до присутності Батька. (15–20 хвилин)

Прочитайте вказані далі титули Бога, по одному за раз, і запитайте учнів, кого називають цим титулом—Небесного Батька чи Ісуса Христа:

- Спаситель
- Син
- Творець
- Викупитель
- Батько

Нехай учні уважно прочитають абзаци 9–15 розділу “Президент Лоренцо Сноу” у путівнику для навчання студентів (сс. 181–182). Обговоріть, чому і Небесного Батька, і Ісуса Христа можна назвати *Батьком*. Запитайте:

- Кого можна назвати Батьком нашої духовності? (Ісуса Христа). Чому? (Завдяки Спокуті).
- Які благословення отримують люди, які приймають Ісуса Христа як свого духовного Батька?
- Хто є Батьком наших духів? (Небесний Батько).

Поділіться наведеним далі висловлюванням старіштини Брюса Р. Макконкі, який був членом Кворуму дванадцятьох:

“Крім того, що ми вклоняємося Батькові, нашому великому й вічному Голові, Чийм словом були створені люди, в певному розумінні ми вклоняємося Сину. Ми віддаємо Йому божественну честь, благоговіння і пошану через Його спокутну жертву, через безсмертя і вічне життя, яке приходить завдяки Йому. Він не заміщує Батька в отриманні благоговіння, честі й поваги, але Він гідний прийняти всю хвалу і славу, на яку тільки здатні виразити наші душі” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 566).

Прочитайте абзаци 16–21 і запитайте:

- Як висловлювання Президента Сміта може допомогти людям, які цікавляться співіснуванням науки і євангелії? (*Примітка*: Не запалюйте дискусій з учнями на тему еволюції. Обмежтеся принципами з висловлювання Президента Сміта).
- Як висловлювання Президента Сміта може допомогти тим, хто не вірить у Бога або не вірить, що ми Йому не байдужі?
- Звідки ми можемо дізнатися, що Небесний Батько насправді є нашим Батьком?

Свідчіть про реальність Небесного Батька і Його Сина Ісуса Христа. Прочитайте свідчення Президента Сміта в абзаци 37 і попросіть учнів заспівати пісню “Я Божее дитя” (*Гімни і дитячі пісні*, с. 58).

“Президент Джозеф Ф. Сміт”, Путівник для навчання студентів, с. 185, абзаци 23–35. Батьки зобов’язані навчати своїх дітей слухатися Господа, уникати гріха й отримати свідчення про євангелію. (10–15 хвилин)

Попросіть учнів розповісти, що їм подобається в тому, як їхня сім’я проводить домашні сімейні вечори. Обговоріть наступні запитання:

- Що вам найбільше подобається в домашніх сімейних вечорах?
- Який домашній сімейний вечір запам’ятався найбільше?
- Як змінилося ваше життя завдяки домашнім сімейним вечорам?
- Що ми могли б зробити, якби ваша сім’я не проводила домашніх сімейних вечорів?

- Що ви хотіли би робити на домашніх сімейних вечорах, коли у вас буде власна сім'я?

Прочитайте абзаци 23–26 розділу “Президент Джозеф Ф. Сміт” у путівнику для навчання студентів (с. 185).

Запитайте:

- Які обіцяння дав Президент Сміт тим, хто буде проводити домашні сімейні вечори?
- Здійснення яких з цих обіцянь ви побачили у своїй сім'ї?
- Яке обіцяння ви найбільше хотіли б отримати?
- Яку роль відіграє домашній сімейний вечір у зміцненні нашої праведності в юному віці?
- Прочитайте Притчі 22:6; Алма 37:35, Учення і Завіти 68:25–28. Як ці вірші пов'язані з цими вченнями?

Нехай учні прочитають абзаци 27–35 і скажуть, яку з цих двох історій вони б вибрали для домашнього сімейного вечора. Запитайте:

- Як ця історія могла б допомогти вашій сім'ї?
- Що вражає вас у прикладі Президента Сміта?
- Чому так важливо, щоб ми залишалися чистими й відданими вірі усе своє життя?

Скажіть учням, як сильно ви любите свою сім'ю. Заохотьте учнів брати позитивну участь у щотижневих домашніх сімейних вечорах.

Учення і Завіти 138

Вступ

Розділ 138 є розповіддю Джозефа Ф. Сміта про видіння, яке він мав у 1918 році. Ця розповідь відкриває нам багато про духовний світ і викуплення померлих і допомагає зрозуміти важливість сімейно-історичної і храмової роботи. Президент Сміт учив:

“Не можна нехтувати роботою за наших мертвих, що її поклав на нас пророк Джозеф, не просто приписавши виконувати її, але навчивши, що нам слід вишукувати своїх родичів і предків, які померли, не пізнавши євангелію. Ми повинні знаходити час для виконання цих священних і могутніх обрядів євангелії, які, згідно з одкровенням, є життєво важливими для щастя, спасіння й викуплення тих, хто прожив у цьому світі, не маючи нагоди вивчити євангелію, і помер, не пізнавши її, а тепер чекає від нас, своїх дітей, які живуть у такий час, коли ці обряди можна виконувати, що звільнення їх з в'язниці буде здійснено. Завдяки нашим зусиллям заради них ланцюги неволі впадуть з них і темрява навколо них розсіється, щоб світло засяяло над ними, щоб у духовному світі вони почули, що їхні діти в цьому світі

виконали за них роботу, щоб вони разом з вами раділи виконанню цих обов'язків” (Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт, с. 244).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Читання Писань і розмірковування над ними готують наш розум до одкровення (див. УЗ 138:1–10; див. також 1 Нефій 11:1; УЗ 76:15–19; Джозеф Сміт—Історія 1:12).
- Спаситель підготував шлях спасіння людей, які не мали можливості почути євангелію в земному житті. Протягом трьох днів, коли Його тіло лежало в гробниці, Він організував праведних духів, щоб навчати євангелії тих, хто перебуває у темряві (див. УЗ 138:1–10, 28–59; див. також УЗ 76:50–53, 71–75, 81–85).
- Ісус Христос є Викупителем живих і померлих (див. УЗ 138; див. також Йов 19:25; Геламан 14:16–17).
- Люди, які були праведними у земному житті, в духовному світі відділені від злочестивих. Вони радіють і сподіваються на славетне воскресіння (див. УЗ 138:11–22).
- Воскресле тіло є необхідною умовою розвитку й отримання повноти радості. Для померлих відсутність тіла, певним чином, є рабством (див. УЗ 138:14–18, 49–50; див. також УЗ 45:17; 93:33–34).
- Старійшини і багато сестер, які віддано служили Господу в цьому житті, будуть місіонерами у духовному світі після своєї смерті (див. УЗ 138:39, 57).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, pp. 493–494.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, pp. 356–361.

Запропонований хід уроку

Учення і Завіти 138. Спаситель підготував шлях спасіння людей, які не мали можливості почути євангелію в земному житті. Протягом трьох днів, коли Його тіло лежало в гробниці, Він організував праведних духів, щоб навчати євангелії тих, хто перебуває у темряві. (45–50 хвилин)

Напишіть на дошці слово *обряди*. Нехай учні скажуть, що таке обряд (священний ритуал або церемонія). Попросіть їх назвати кілька обрядів і запишіть відповіді на дошці. Запитайте: Які з цих обрядів необхідні для спасіння? Попросіть учнів назвати когось із своїх предків, хто помер, не почувши про євангелію або не пройшовши необхідні для спасіння обряди. Запропонуйте їм поділитися думками стосовно того, чи будуть їхні родичі спасеними в царстві Бога. Дайте учням виконати таку вправу типу “вірю-невірю”:

1. Духи всіх померлих, праведних і нечестивих, живуть у стані щастя. (Неправда; див. Алма 40:11–14; УЗ 138:15).
2. У духовному світі роботу за померлих почав Христос. (Правда; див. УЗ 138:29–30).
3. До того, як воскрес Христос, ніхто не воскресав. (Правда; див. 1 Коринтянам 15:22–23; Мосія 15:20–21; УЗ 138:15–17).
4. Між смертю і воскресінням, Ісус відвідав усіх людей у духовному світі. (Неправда; див. УЗ 138:20, 29–30, 37).
5. Люди, які помирають, не почувши про євангелію, але які приймуть її у духовному світі, будуть негайно спасенні. (Неправда; див. УЗ 138:33–34, 54, 58–59).
6. Люди, які не дізналися про євангелію в цьому житті, матимуть можливість покаятися у своїх гріхах у духовному світі. (Правда; див. УЗ 138:32–33, 57–58).
7. Храмові обряди виконуються за людей, які не пройшли їх у земному житті. (Правда; див. УЗ 138:33, 54, 58).

Перевірте вправу, прочитавши уривки з Писань, наведені після кожного запитання, та обговорюючи відповіді учнів. (*Примітка:* Не дозволяйте обговоренню відхилитися від Писань або слів сучасних пророків. Уникайте теорій на теми, які не були відкриті Господом).

Учення і Завіти 138. Ісус Христос є Викупителем живих і померлих. (25–30 хвилин)

Покажіть учням ілюстрацію Біхайв-Хауза (збільшена версія ілюстрації включена до додатку, с. 326). Скажіть, що цей будинок побудував Бригам Янг і що і Лоренцо Сноу, и Джозеф Ф. Сміт жили тут, коли були Президентами Церкви. Президент Сміт в останні шість місяців свого життя провів багато часу за особистим навчанням у Біхайв-Хаузі, і саме тут він мав видіння, записане в Учення і Завіти 138. Попросіть учнів прочитати Учення і Завіти 138:1–11, 60 і спитайте:

- Що робив Президент Сміт, щоб підготуватися до цього одкровення? (Розмірковував, обдумував, читав Писання).
- Прочитайте 1 Нефій 11:1; Учення і Завіти 76:15–19. Як ці вірші пов'язані з тим, що робив Президент Сміт?

- Чого це вчить нас про спрямування, яке дає Господь?
- Як Президент Сміт назвав це видіння у вірші 60?
- Що означає слово *викуплення*? (“Повернення або звільнення з рабства”).

Розділіть учнів на три групи. Призначте кожній групі один з наведених далі типів людей і попросіть прочитати супутні вірші, щоб дізнатися, як Христос викупив їх. Нехай учні позначають слова *викуплення*, *Викупитель* та *викупив* щоразу, коли вони зустрічаються в цих віршах.

- Праведні (див. УЗ 138:11–19, 22–24, 49–52).
- Нечестиві, які не прийняли істину на землі (див. УЗ 138:20–22, 29–37, 58–59).
- Померлі без знання про євангелію (див. УЗ 138:30–37, 58–59; див. також УЗ 137:7–9).

Попросіть кількох учнів поділитися своїми знахідками. Прочитайте 2 Нефій 2:6–9, Геламан 14:16–17 і свідчіть про викупительну силу Господа.

Учення і Завіти 138:14–18, 49–50. Воскресле тіло є необхідною умовою розвитку й отримання повноти радості. Для померлих відсутність тіла, певним чином, є рабством. (15–20 хвилин)

Попросіть когось із учнів прочитати наведені далі висловлювання. Перше Президентство і Кворум дванадцятьох писали:

“У доземному царстві духовні сини й дочки знали Бога як свого Вічного Батька, поклонялися Йому і прийняли Його план, за яким Його діти могли отримати фізичні тіла й набути земного досвіду, щоб розвиватися в напрямку досконалості і зрештою досягти своєї божественної долі спадкоємців вічного життя” (“Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, жовтень 1998 р., с. 24).

Старійшина Рассел М. Нельсон, член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Життя не починається з народження і не закінчується зі смертю. До свого народження ми жили як духовні діти з нашим Небесним Батьком. Там ми з нетерпінням очікували можливості прийти на землю й отримати фізичне тіло. Ми свідомо хотіли пережити ризики земного життя, яке дозволить нам скористатися свободою волі й відповідальністю” (in Conference Report, Apr. 1992, 102; or *Ensign*, May 1992, 72).

Обговоріть наступні запитання:

- Якщо однією з цілей життя є вічне життя з Небесним Батьком, чому тоді ми так бажали залишити доземне життя і прийти на землю?

- Чому мати смертне тіло—це благословення?

Нехай учні прочитають Учення і Завіти 45:17; 138:14–18, 49–50 і назвуть причини, з яких на смерть можна дивитися як на рабство. Уважно прочитайте 1 Коринтянам 15:22–23; 2 Нефій 9:8–10; Учення і Завіти 88:15; 93:33–34 і знайдіть учення щодо воскресіння.

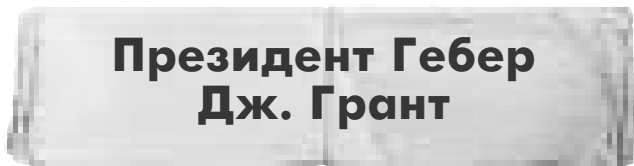
Учення і Завіти 138:18–57. Старійшини і багато сестер, які віддано служили Господу в цьому житті, будуть місіонерами у духовному світі після своєї смерті. (20–25 хвилин)

Запитайте учнів, чи були вони на похороні відданого святого останніх днів. Обговоріть такі запитання:

- Що б ви могли сказати сім'ї про людину, яка померла?
- Чому смерть може приносити стільки смутку?
- Чому смерть може вважатися благословенням?
- Що відбувається з місіонерами, які помирають під час служіння?
- На що схожа місіонерська робота в духовному світі?
- Нехай одна група учнів порівняє те, чого навчається у духовному світі (див. УЗ 138:19, 33–35, 51–52), з тим, чого навчається в Церкві в цьому житті (див. Матвій 28:18–20; 3 Нефій 27:13–21).

Нехай друга група порівняє, як євангелія проповідуються в духовному світі (див. УЗ 138:18–21, 30–32, 37, 57) і як вона проповідуються на землі (див. Лука 9:1–2; Алма 12:28–34; УЗ 42:5–8; 61:33–36).

Запросіть обидві групи поділитися своїми знахідками.

Вступ

“Гебер Дж. Грант в ранньому віці зрозумів, що наполегливість є запорукою успіху, і його життя стало ілюстрацією того, чого можна досягти з такою самодисципліною. Його наполегливість допомогла йому швидко досягнути успіху в підприємстві й підготувала до служіння, коли у 26 років він став членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Він став Президентом Церкви лише через 12 днів після закінчення Першої світової війни в 1918 році, вів Церкву в дні глобальної кризи, що прийшла вслід за війною, та Другої світової війни; він помер лише через шість днів після завершення війни в Європі в 1945 році. У такі неспокойні часи Президент Грант направляв зростаючу місіонерську програму, освятив три храми, очолив святкування сторіччя [Церкви] в 1930 році й енергійно знов і знов наголошував на таких принципах, як сплата десятини, Слово мудрості, працьовитість і заощадливість” (*My Kingdom Shall Roll Forth*, 85).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Пророки Бога покликаються через одкровення (див. “Президент Гебер Дж. Грант”, *Путівник для навчання студентів*, с. 189, абзаци 1–4; див. також Уложення віри 1:5).
- Церковна програма благополуччя допомагає членам Церкви бути самостійними. Вона благословляє і тих, хто жертвує, і тих, хто отримує допомогу (див. “Президент Гебер Дж. Грант”, *Путівник для навчання студентів*, с. 190, абзаци 5–7).
- Азартні ігри в будь-якому вигляді є гріхом (див. “Президент Гебер Дж. Грант”, *Путівник для навчання студентів*, с. 190, абзац 12).
- Народи не повинні воювати. Якщо члени Церкви виконують заповіді і при цьому їм доводиться позбавити життя ворога, вони не винні у вбивстві. Ми не повинні ненавидіти одне одного, навіть під час війни (див. “Президент Гебер Дж. Грант”, *Путівник для навчання студентів*, с. 190–191, абзац 13–22).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 495–534.

Запропонований хід уроку

“Президент Гебер Дж. Грант”, *Путівник для навчання студентів*, с. 192, абзаци 1–4 Пророки Бога покликаються через одкровення. (10–15 хвилин)

Обговоріть наступні запитання:

- Хто обирає кожного пророка? (Господь).
- В яку пору життя людини Господь знає, що ця людина зрештою служитиме пророком? (Див. Єремія 1:5; УЗ 38:2).
- Як Господь готує кожного пророка?

Попросіть учнів прочитати абзац 1 розділу “Президент Гебер Дж. Грант” з путівника для навчання студентів (с. 189) і знайти, як Президент Грант був підготовлений служити пророком. Нехай учні прочитають абзаци 2–4 і знайдуть, які випадки на ранньому етапі життя Президента Гранта підготували його до цього.

Попросіть учнів сказати напам'ять п'яте уложення віри. Скажіть, що протягом кількох місяців після покликання апостолом Президент Грант страждав від почуття своєї невідповідності. Згодом, розмірковуючи на самоті по дорозі до резервації індіанського племені Навахо, він побачив видіння стосовно свого покликання. Прочитайте розповідь Президента Гранта про цей випадок:

“Мені здалося, що я побачив Раду на Небесах. Здавалося, я чув те, що говорилося. Я слухав обговорення з надзвичайною цікавістю. Перше Президентство та Рада Дванадцятьох Апостолів не могли погодитися з приводу двох чоловіків, які мали зайняти вакансії в Кворумі дванадцятьох. Одна вакансія існувала вже два роки, а друга—один рік, але конференція закінчилася, і ці вакансії залишилися вільними. На цій Раді був присутній Спаситель, мій батько [президент Джедедея М. Грант, який служив у Першому Президентстві], був там і там же був пророк Джозеф Сміт. Вони обговорювали те, що було допущено помилку в тому, що не були заповнені ці дві вакансії і що, мабуть, пройде ще шість місяців, доки Кворум буде в повному складі. Вони обговорювали, кого б хотіли бачити на цих посадах, і вирішили, що для того, щоб виправити припущені помилки щодо залишення цих вакансій вільними, потрібно послати одкровення. Я зрозумів, що Пророк Джозеф Сміт і мій батько згадали про мене й попросили, щоб я був покликаний на цю посаду. Я просто стояв і ридав від радості. Я усвідомлював, що не зробив нічого, що давало б мені право на таку піднесену посаду, крім того, що вів чисте, непорочне життя. За їхні труди мене було покликано, а не за те, що я сам щось зробив або що сам чогось досягнув великого. Мені також було дано знати, що це все, що для мене можуть зробити ці чоловіки—пророк і мій батько; з того дня від мене і тільки від мене залежало, чи досягну я успіху у своєму житті, чи не досягну” (in Conference Report, Apr. 1941, 5).

Поділіться своїм свідченням про те, що пророки, які керують Церквою, покликаються Богом через пророцтво.

“Президент Гебер Дж. Грант”, Путівник для навчання студентів, с. 189, абзаци 5–7. Церковна програма благополуччя допомагає членам Церкви бути самостійними. Вона благословляє і тих, хто жертвує, і тих, хто отримує допомогу. (15–20 хвилин)

Нехай хтось із учнів вийде вперед класу, а клас нехай уявить, що в цього учня зламана нога. Перев’яжіть учневу ногу бинтом або накладіть шини. Обговоріть наступні запитання:

- Навіщо лікарі використовують гіпс або шини, допомагаючи людям зі зламаними кістками?
- Що відбувається із м’язами ноги людини, коли людина ходить у гіпсі?
- Коли гіпс знімається, чим відрізняється нога, що була в гіпсу, від здорової ноги? (Вона стає меншою і слабшою).
- Що необхідно робити, щоб повернути нозі повну силу?

Дайте “кульгавому” учневі пару милиць або палицю. Запитайте учнів:

- Як милиці або палиця допомагають людині зі зламаною ногою?
- Чому лікарі не просять, щоб людину зі зламаною ногою хтось постійно носив на руках?

Зазначте, що іноді після зняття гіпсу ходити буває боляче. Запитайте: Що сталося б, якби людина, якій щойно зняли гіпс, вирішила більше ніколи не ходити?

Прочитайте абзац 5 розділу “Президент Гебер Дж. Грант” у путівнику для навчання студентів (с. 189) і дізнайтеся про світовий стан у 30-х роках ХХ століття. Запитайте:

- Чим була важкою для людей Велика депресія?
- Які обставини є причинами фінансових ускладнень у наш час?
- Чому сім’ям може бути важко подолати фінансові труднощі?
- Що відкрив Господь Президенту Гранту через одкровення стосовно допомоги нужденним?
- Які цілі програми благополуччя визначило Перше Президентство?
- Як програму благополуччя можна порівняти з милицями або вправами для зламаної ноги?
- Чому так важливо, щоб люди заробляли те, що вони отримують?

Попросіть учнів прочитати абзаци 6–7. Визначте, яка допомога за програмою благополуччя доступна святим у вашій місцевості. (Ви можете зв’язатися заздалегідь з провідником священства і дізнатися, що доступно у вашій місцевості). Обговоріть, як ці служби можуть принести користь нужденним.

“Президент Гебер Дж. Грант”, Путівник для навчання студентів, с. 190, абзац 12. Азартні ігри в будь-якому вигляді є гріхом. (10–15 хвилин)

Запитайте учнів: Чого вчить Церква стосовно азартних ігор? Нехай вони прочитають абзац 12 розділу “Президент Гебер Дж. Грант” у путівнику для навчання студентів (с. 190), запитайте:

- Чому Церква “була проти і тепер проти азартних ігор”?
- Чому принцип “отримання чогось даром” суперечить ученням євангелії? (Див. Буття 3:19; УЗ 130:20–21).
- Що ви можете зробити, щоб проявити підтримку позиції Церкви щодо азартних ігор?

Нехай учні читають наведені далі уривки з Писань і скажуть, як вони пов’язані з темою: Матвій 6:33; 1 Тимофій 6:9–10; 2 Нефій 9:28, 30; Кн. Якова 2:17–19; Учення і Завіти 117:4.

“Президент Гебер Дж. Грант”, Путівник для навчання студентів, сс. 190-191, абзаци 13–22. Народи не повинні воювати. Якщо члени Церкви виконують заповіді і при цьому їм доводиться позбавити життя ворога, вони не винні у вбивстві. Ми не повинні ненавидіти одне одного, навіть під час війни. (10–15 хвилин)

Прочитайте розповідь Спенсера В. Кімбола, який потім став Президентом Церкви, про один випадок:

“Одного Різдва під час Першої світової війни, коли поле між окопами було вкрито білим снігом, військові в певному тихому секторі почали обмінюватися святковими привітаннями за допомогою швидкоруч зроблених плакатів. Через кілька хвилин чоловіки, які розмовляли німецькою, і чоловіки, які розмовляли англійською, забувши про війну, вилізли з окопів без зброї і зустрілися на нейтральній території, щоб потиснути одне одному руку й обмінятися сувенірами. Ніякої жовчі, ніякої злоби, ніякої отруйної ненависті між цими військовими. Того різдвяного дня вони були друзями, а не ворогами. У ту мить, благословенне безпачетство стерло образи їхніх [керівників], які притягнули їх на цю криваву війну” (*The Teachings of Spencer W. Kimball* [1982], 419).

Запитайте:

- Про що це свідчить стосовно природи людини, де б вона не жила?
- Що сталося в окопах Першої світової війни у наступні після Різдва дні?
- Чи є у вас родичі, які воювали? Що вони казали про війну?
- Як у вас є запитання щодо ставлення Церкви до війни?

Скажіть, що в 1942 році Перше Президентство видало проголошення, яке мало допомогти членам Церкви зрозуміти складні питання, що стосувалися війни. Прочитайте абзаци 13–22 розділу “Президент Гебер Дж. Грант” у путівнику для навчання студентів (сс. 190-191). Запитайте:

- На які запитання дає відповідь це проголошення?
- Яке воно дає заспокоєння?

Обговоріть це проголошення і порівняйте його з Алма 48:7–15, Учення і Завіти 98:33–38.

Президент Джордж Альберт Сміт

Вступ

Старійшина Меттью Коулі, тоді член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Президент Джордж Альберт Сміт мав кредо. Тим з нас, хто знав його, не обов’язково читати його кредо написаним, адже його життя і було його кредо.

[Він писав:] “Я буду другом самотніх і знаходитиму радість в служінні потребам бідних.

Я буду відвідувати хворих і немічних й надихати в них бажання мати віру, необхідну для зцілення.

Я навчатиму істині для розуміння та благословення всього людства.

Я шукатиму тих, хто заблукали, й намагатимуся повернути їх до праведного і щасливого життя.

Я не буду примушувати людей жити згідно з моїми ідеалами, а краще любитиму їх так, щоб вони робили те, що правильно. Я житиму з народом і допомагатиму людям у вирішенні проблем, щоб їхнє земне життя могло бути щасливим.

Я уникатиму слави високих посад і перешкоджатиму лестоцям нерозумних друзів.

Я не ображу свідомо жодної людини, навіть тієї, яка, можливо, зробила мені зло, але я буду прагнути поводитися з нею по-доброму і зроблю її своїм другом.

Я долатиму схильність до егоїзму та заздрощів і радітиму успіхам усіх дітей мого Небесного Батька.

Я не стану ворогом жодної живої душі.

Знаючи, що Викупитель людства запропонував світу єдиний план, який допоможе нам повністю розвинутися і зробить нас по-справжньому щасливими тут і в прийдешньому, я відчуваю, що це не лише обов’язок, але й благословенний привілей розповсюджувати цю істину” (in Conference Report, Apr. 1951, 167–68).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ми можемо вшанувати свою сім’ю, якщо будемо слухняні принципам євангелії (див. “Президент Джордж Альберт Сміт”, Путівник для навчання студентів, с. 192, абзаци 1–4).

- Люди, які жертвують речами і часом для служіння нужденним, отримують великі благословення (див. “Президент Джордж Альберт Сміт”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 192–193, абзаци 5–17; див. також Мосія 4:22–24).
- Заповіді Бога є настановами люблячого Батька. Якщо ми будемо слухатися Його, то наблизимося до Нього, станемо щасливішими і зможемо краще опиратися спокусам (див. “Президент Джордж Альберт Сміт”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 193–194, абзаци 18–23).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 535–549.

Запропонований хід уроку

“Президент Джордж Альберт Сміт”, *Путівник для навчання студентів*, с. 192, абзаци 1–4. Ми можемо вшанувати свою сім’ю, якщо будемо слухняні принципам євангелії. (20–25 хвилин)

Нехай учні скажуть своє повне ім’я. Обговоріть наступні запитання:

- Як батьки вибирали вам ім’я?
- На честь кого ви були названі?
- Наскільки для вас важливе ваше прізвище? Чому?
- Що ви можете робити, щоб шанувати ім’я своєї сім’ї?

Прочитайте абзаци 1–4 розділу “Президент Джордж Альберт Сміт” у путівнику для навчання студентів (с. 192). Подивіться, на честь кого був названий Президент Сміт, як він ставився до свого імені і що він робив, щоб шанувати ім’я своєї сім’ї. Запитайте: Чого ви можете навчитися з прикладу Президента Сміта? Прочитайте абзаци 18–25 і запитайте:

- Які з цих учень допоможуть принести найбільшу повагу імені вашої сім’ї?
- Яке інше “ім’я сім’ї” ми маємо? (Див. Мосія 5:8; УЗ 18:21–25).
- Як шанування нашого земного імені шанує Господа і наше вічне ім’я?

“Президент Джордж Альберт Сміт”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 192–193, абзаци 5–17. Люди, які жертвують речами і часом для служіння нужденним, отримують великі благословення. (20–25 хвилин)

Попросіть учнів розповісти про те, як вони служили або як служили їм. Запитайте:

- Як це служіння благословило того, кому служили?
- Чому Господь хоче, щоб ми постійно служили?

- Прочитайте Мосія 2:17. Згідно з цими віршами, кому ми також служимо, коли служимо ближнім?

Нехай учні мовчки прочитають абзаци 5–17 розділу “Президент Джордж Альберт Сміт” у путівнику для навчання студентів (сс. 192–193). Нехай вони скажуть, яке з пожертвувань Церкви світові в 1945–1951 роках найбільше вражає їх і чому. Запитайте:

- Як Церква служить світові в наш час?
- У яких проектах служіння може брати участь ваша сім’я, кворуми або класи Товариства молодих жінок, щоб благословити інших людей?
- Які маленькі хороші вчинки ви можете робити щодня, які допоможуть духовно надихнути і зміцнити ваших друзів і однокласників?

Нехай учні подумують, як вони можуть послужити на наступному тижні. Заохотьте їх послужити комусь і написати про це у свій щоденник. Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі:

“Я нагадую всім нам, що це робота жертвування. Вона вимагає, щоб ми віддавали себе. Вона вимагає, щоб ми вдіяли від свого статку. Наш Батько віддав Свого Сина, а Його Син віддав Своє життя, і не може бути справжнього поклоніння, якщо ми не віддаємо, віддаємо і ще раз віддаємо. Я вірю в це” (Messages of Inspiration from President Hinckley, *Church News*, 5 Sept. 1998, 2).

“Президент Джордж Альберт Сміт”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 193–194, абзаци 18–23. Заповіді Бога є настановами люблячого Батька. Якщо ми будемо слухатися Його, то наблизимося до Нього, станемо щасливішими і зможемо краще опиратися спокусам. (15–20 хвилин)

Намалюйте на дошці наведені далі схеми:

Запитайте учнів: Яка схема краще представляє суть заповідей Бога? Чому? Нехай учні прочитають абзаци 20–22 розділу “Президент Джордж Альберт Сміт” у путівнику для навчання студентів (с. 194) і знайдуть,

чого навчав Президент Сміт на цю тему. Скажіть, що є багато рішень у нашому житті, які не є хорошими або поганими (наприклад, в який колір пофарбувати будинок, що з'їсти на сніданок тощо). Але коли справа стосується Господніх заповідей, то між територією Господа і територією Сатани є лише лінія. Нехай учні прочитають 2 Нефій 28:21–23; Мороній 7:16–17 і обговорять, як можна застосувати ці слова з Писань.

Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Джозефа Б. Віртліна, члена Кворуму дванадцятьох:

“Є такий простий принцип: усе, що не наближає нас до Бога, віддаляє від Нього. Немає нічийної території, якоїсь туманної сірої смуги, де ми можемо трошки грішити і не відхилятися духовно від курсу. Тому ми повинні каятися і смиренно наближатися до Христа на колінах щодня, щоб гріх не задмухав полум'я нашого свідчення” (in Conference Report, Oct. 1992, 48; or *Ensign*, Nov. 1992, 36).

Нехай учні прочитають абзаци 18–19, 23 розділу “Президент Джордж Альберт Сміт”. Обговоріть, що ще ми можемо дізнатися про заповіді з цих учень Президента Сміта. Запитайте:

- Як заповіді проявляють любов Бога до нас?
- Які ви отримали благословення за виконання заповідей Бога?
- Чому ви би порадили іншим людям виконувати заповіді Бога?
- Прочитайте Мосія 2:41. Як цей вірш стосується вчень Президента Сміта?
- Якщо виконання заповідей робить людину щасливою, чому тоді стільки людей не хочуть слухатися Господа?

Прочитайте учням життєві правила Президента Сміта, що у вступі до розділу “Президент Джордж Альберт Сміт” вище (с. 271). Нехай вони напишуть власні життєві правила, які допомагатимуть їм виконувати заповіді Бога.

Президент Девід О. Маккей

Вступ

У 1966 році один біограф писав:

“Небагато людей в цьому розподілі мали настільки сильний вплив на зростання і розвиток Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, як Президент Девід О. Маккей.

Відколи став Президентом Церкви в 1951 році, Президент Маккей ефективно спрямовував динамічне зростання царства Божого на землі. Завдяки збільшенню масштабів місіонерської роботи, яку він направляв, кількість членів Церкви більш ніж подвоїлася. Мало місце стрімке зростання кількості приходів, колів, філій та місій. Було побудовано тисячі нових каплиць і п'ять нових храмів. Були введені чудові програми домашнього вчителювання і домашніх сімейних вечорів, програми священства координувалися й впроваджувалися скрізь, де були церковні підрозділи.

Навіть у 94 роки Президент Маккей опікувався зростанням і розвитком членів Церкви, а також їхньою підготовкою до обов'язків і випробувань, які, як він бачив, чекають Церкву і світ в майбутньому. Його поради, його занепокоєння і бажання направлені на постійне зростання, завдяки зміцненню свідчення всіх членів Церкви” (Jeannette McKay Morrell, *Highlights in the Life of President David O. McKay* [1966], ix).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

Примітка: Перш ніж готуватися до уроку, з молитвою уважно прочитайте вступний та історичний матеріал і розгляньте подані нижче принципи.

- Господь готує тих, кого покликає керувати Його Церквою (див. “Президент Девід О. Маккей”, *Путівник для навчання студентів*, с. 196, абзаци 1–2).
- Церковні програми, правила і матеріали координуються для більш ефективного навчання та прислужування євангелії (див. “Президент Девід О. Маккей”, *Путівник для навчання студентів*, с. 197, абзаци 10–11).
- Наші сім'ї є об'єктом нашої найбільшої відповідальності. У сім'ї ми можемо знайти справжній спокій, щастя і любов (див. “Президент Девід О. Маккей”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 197–198, абзаци 12–13, 15–16, 19–23).

- Одна з цілей євангелії—зробити поганих людей хорошими, а хороших—ще кращими (див. “Президент Девід О. Маккей”, *Путівник для навчання студентів*, с. 198, абзац 25).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 550–566.

Запропонований хід уроку

Примітка: Готуючись до викладання уривку з Писань або історичного матеріалу для читання, виберіть пропозиції, подані в цьому розділі, або скористайтеся власними ідеями.

“Президент Девід О. Маккей”, *Путівник для навчання студентів*, с. 199, абзаци 1–2. Господь готує тих, кого покликає керувати Його Церквою. (10–15 хвилин)

Запитайте учнів:

Які події у вашому житті найкраще підготували вас або підготують вас до того, щоб стати батьками?

- Як життєвий досвід може підготувати вас до служіння в церковних покликаннях?

Свідчіть, що Господь готує тих, кого покликає керувати Його Церквою. Прочитайте абзаци 1–2 розділу “Президент Девід О. Маккей” у путівнику для навчання студентів (с. 199) і знайдіть, як Господь готував Президента Маккея стати пророком. Запитайте:

- Чи вірите ви, що Господь цікавиться вашим життям, навіть якщо вас і не буде покликано Президентом Церкви? Чому?
- Що важливіше: покликання в Церкві чи те, як ми служимо в цьому покликанні? Чому?

Прочитайте вступ до розділу “Президент Девід О. Маккей” у путівнику для навчання студентів (с. 196). Запитайте:

- Як напис на арці вплинув на Президента Маккея?
- Як фраза “Хто б ти не був, добре виконуй свою частку роботи” може бути гаслом для всіх членів Церкви?

“Президент Девід О. Маккей”, *Путівник для навчання студентів*, с. 197, абзаци 10–11. Церковні програми, правила і матеріали координуються для більш ефективного навчання та прислужування євангелії. (45–50 хвилин)

Розбийте учнів на групи (якщо у вас достатньо учнів, то на вісім груп). Дайте кожній групі різні матеріали і доручіть побудувати башту. (Одній групі ви можете дати папір, іншій—канцелярські скріпки, ще іншій—соломинки, стрічки тощо). Не дозволяйте групам спілкуватися однієї з одною під час цієї справи. Дайте кожній

групі п'ять хвилин, по закінченню яких нехай групи покажуть класу свої башти. Обговоріть, як можна об'єднати матеріали, щоб зробити найвищу башту. Запитайте:

- Чи це найкращий спосіб спорудити найвищу башту? Чому ні?
- Чому було б корисно порадитися з іншими групами?
- Якою була б башта, якби всі групи змогли скласти спільний план?
- Чому координація також важлива у сім'ї, в команді або іншій організації?
- Як координація між різними церковними організаціями допомагає Церкві виконувати свою місію?

Призначте групи представляти один з наведених далі відділів Церкви. Дайте кожній групі описання мети їхнього відділу, і нехай вони обговорять, як їм найкраще досягти цієї мети.

Відділ	Мета
Навчальні матеріали	Видавати посібники, завдяки яким члени Церкви по всьому світу можуть вивчати євангелію.
Сімейна історія	Допомагати членам Церкви знаходити імена предків, щоб виконувати за них храмові обряди.
Фінанси	Розподіляти кошти між усіма відділами Церкви.
Інформаційні системи	Обслуговувати комп'ютери, мережі та телефонні системи всіх відділів Церкви.
Місіонерський	Донести євангелію Ісуса Христа до кожної людини у світі.
Матеріального забезпечення	Будувати і обслуговувати каплиці, храми, навчальні заклади та інші церковні приміщення.
Священства	Направляти програми священства, Початкового товариства, Товариства допомоги, Недільної школи, Товариства молодих чоловіків і Товариства молодих жінок.
Храмовий	Слідкувати за тим, щоб храмова робота для живих і за померлих виконувалася належним чином.

Обговоріть наступні запитання:

- Як робота вашого відділу сприяє роботі інших відділів?
- Як плани кожної групи можуть бути кращим чином виконані, якщо ви працюєте разом?
- Як би це вплинуло на Церкву, якби її відділи не працювали спільно?

Допоможіть учням зрозуміти мету координації священства і переваги спільних зусиль організацій Церкви. Використайте для обговорення наведений далі матеріал

і уривки з Писань: абзаци 10–11 з розділу “Президент Девід О. Маккей” у путівнику для навчання студентів (с. 197); Іван 17:21–23; Учення і Завіти 38:27; 84:109–110.

Прочитайте Мойсей 1:39 і скажіть, що мета координації—благословити дітей Небесного Батька і допомогти їм. Поділіться наступним висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі, у той час радника в Першому Президентстві:

“Після всього сказаного і зробленого, наша робота йде не в ключі “Церкви”; наша робота йде в ключі конкретної людини. Ця конкретна людина є скрізь по світу: хлопчик в Аргентині, який потрапив у халепу, дівчина з непереборним бажанням отримати освіту, чого не може зробити на Філіппінах, батько, який не може звести кінці з кінцями, мати, яка думає, що не в силах виконувати свої обов'язки. Кожен з них є сином або дочкою Бога, про яких Він сказав: “Це Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя” кожного чоловіка, кожної жінки, кожної дитини, кожного сина і кожної доньки Бога. У цьому вся суть. Справа не в комп'ютерах. Справа не в будівлях. Справа не в організаціях. Справа в людях, дочках і синах Бога” (All-Church Coordinating Council meeting, 31 Jan. 1991, 29).

“Президент Девід О. Маккей”, Путівник для навчання студентів, сс. 197-198, абзаци 12-13, 15-16, 19-23. Наші сім'ї є об'єктом нашої найбільшої відповідальності. У сім'ї ми можемо знайти справжній спокій, щастя і любов. (20–25 хвилин)

Нехай учні подумують про випадки, коли вони були у когось удома. Запитайте:

- Що допомогло вам почуватися зручно в ньому?
- Чи було щось, через що ви почувалися ніяково?
- Що заохотило б Христа “залишитися і відпочити” в домі?

Попросіть учнів прочитати абзаци 12–13, 15–16, 19–23 розділу “Президент Девід О. Маккей” у путівнику для навчання студентів. Нехай вони знайдуть випадки або вчення, що вразили їх. Обговоріть, як їм може стати в пригоді приклад Президента Маккея-чоловіка і батька. Обговоріть наступні запитання:

- Що може зробити батько, щоб показати дітям, що він любить їхню матір?
- Що може зробити мати, щоб показати дітям, що вона любить їхнього батька?
- Як двоє люблячих батьків можуть допомогти дітям прийняти євангелію і отримати спасіння?
- Що можуть зробити діти, щоб створити в сім'ї більше любові, незважаючи на обставини?

Запропонуйте учням подумати, як вони можуть заохотити любов і гармонію у власному домі. Запросіть їх втілити на наступному тижні свою ідею в життя.

“Президент Девід О. Маккей”, Путівник для навчання студентів, с. 198, абзац 25. Одна з цілей євангелії—зробити поганих людей хорошими, а хороших—ще кращими. (10–15 хвилин)

Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Джеффри Р. Холланда, члена Кворуму дванадцятьох:

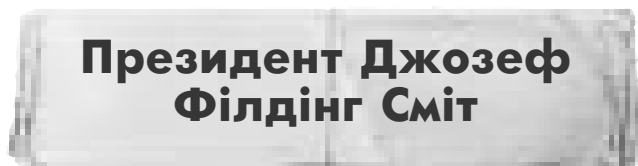
“Церква—не монастир для досконалих людей, хоч кожен з нас повинен прагнути йти дорогою до божественності. Ні, принаймні один аспект Церкви свідчить, що вона більше є лікарнею або травмпунктом для тих, хто хворий і хто бажає поправитися, де їм можуть зробити ін’єкцію духовного живлення і забезпечити водою, яка дасть сил продовжувати підійматися” (in Conference Report, Oct. 1997, 88; or *Ensign*, Nov. 1997, 66).

Запитайте:

- Що означає висловлювання старійшини Холланда?
- Чому Церкву можна назвати лікарнею?
- Як це висловлювання може допомогти людині, якій важко в Церкві?

Нехай учні прочитають і вивчать напам’ять абзац 25 розділу “Президент Девід О. Маккей” у путівнику для навчання студентів (с. 198). Запитайте: Чим схожі висловлювання Президента Маккея і старійшини Холланда?

Попросіть носіїв священства порекомендувати вам, хто з нещодавно хрищених членів Церкви може поговорити з вашим класом. Попросіть нових членів Церкви розповісти вашим учням, як євангелія змінила їхнє життя. Запрошуйте учнів ставити запитання.

Вступ

Старійшина Бойд К. Пекер, тоді член Кворуму дванадцятьох, розповів про такий випадок:

“Я вийшов з кабінету в п’ятницю по обіді, розмірковуючи про доручення бути на конференції на вихідних. Я чекав, поки ліфт спуститься з 5 поверху.

Коли двері ліфта тихенько відчинилися, я побачив у ньому Президента Джозефа Філдінга Сміта. Побачивши

його, я на хвилину здивувався, оскільки його офіс знаходився поверхом нижче.

Я побачив його у дверному пройомі і відчув сильне свідчення—ось стоїть пророк Бога. Той ніжний голос Духа, споріднений зі світлом, який має справу з чистим розумом, підтвердив мені, що це пророк Бога” (in Conference Report, Apr. 1971, 122–23; or *Ensign*, June 1971, 87).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Євангелія Ісуса Христа має силу зцілити хвороби світу й підготувати спадок у целестіальному царстві для тих, хто живе за нею (див. “Президент Джозеф Філдінг Сміт”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 199–200, абзаци 2–3, 6; див. також Вихід 15:26; Геламан 3:29–30; Алма 7:10–16).
- Люди, які зволікають з тим, щоб жити за євангелією, ризикують втратити вічне життя (див. “Президент Джозеф Філдінг Сміт”, *Путівник для навчання студентів*, с. 200, абзац 8; див. також Алма 34:32–35; Геламан 13:38).
- Щоб бути піднесеним у царстві Бога, ми повинні жити за євангелією і пройти храмові обряди (див. “Президент Джозеф Філдінг Сміт”, *Путівник для навчання студентів*, с. 200, абзац 9; див. також УЗ 131:1–3; 132:19–20).
- “Жоден член цієї Церкви не може стояти виправданим в присутності Бога, якщо він серйозно і уважно не прочитає Книгу Мормона” (див. “Президент Джозеф Філдінг Сміт”, *Путівник для навчання студентів*, с. 200, абзац 12; див. також УЗ 84:54–58).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 566–578.

Запропонований хід уроку

Примітка: Якщо необхідно, запропонований далі хід уроку дозволить вам дізнатися про вчення Президентів Джозефа Філдінга Сміта, Гарольда Б. Лі і Спенсера В. Кімбола за один день.

“Президент Джозеф Філдінг Сміт”, *Путівник для навчання студентів*, с. 200, абзац 8–12; “Президент Гарольд Б. Лі”, с. 203, абзаци 7–16; “Президент Спенсер В. Кімбол”, сс. 206–207, абзаци 15–25. Віддане прийняття вчень сучасних пророків може принести безпеку і спрямування в цьому житті й підготувати нас до життя прийдешнього. (20–25 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що знаходитесь у великому будинку, як раптом спалахує пожежа.

- Що ви будете шукати, щоб врятуватися з будинку?
- Що спільного між табличками виходу і пророками?

Прочитайте Учення і Завіти 21:4–6, 9 і знайдіть, які благословення отримають люди, які йдуть за пророками. Напишіть відповіді на дошці.

Поділіть учнів на три групи. Призначте кожній групі один з цих матеріалів для читання з путівника для навчання студентів:

- “Президент Джозеф Філдінг Сміт”, с. 200, абзаци 8–12
- “Президент Гарольд Б. Лі”, с. 203, абзаци 7–16
- “Президент Спенсер В. Кімбол”, сс. 206–207, абзаци 15–25.

Попросіть окремих учнів знайти вчення, які найбільше їх вразили. Нехай вони або намалюють ілюстрацію, яка зображує це вчення, або коротко напишуть про те, як це вчення може допомогти їм залишатися в безпеці. Попросіть кількох учнів поділитися вченнями, які вони вибрали, і назвати пророка, який учив цьому, а також розповісти, чому вони вибрали це вчення. Свідчіть про важливість прийняття вчень сучасних пророків.

“Президент Джозеф Філдінг Сміт”, Путівник для навчання студентів, сс. 199–200, абзаци 2–3, 6. Євангелія Ісуса Христа має силу зцілити хвороби світу й підготувати спадок у цілестіальному царстві для тих, хто живе за нею. (20–25 хвилин)

Попросіть учнів назвати найбільш нищівні хвороби в історії світу. Напишіть їхні відповіді на дошці (включіть хвороби, які існують сьогодні). Обговоріть, від яких хвороб існують ліки і обведіть їх. Попросіть учнів назвати найбільш нищівні “духовні хвороби” і напишіть їх на дошці в іншій колонці. Запитайте, чи існують ліки від цих духовних хвороб. Запитайте: Що є цими ліками?

Прочитайте абзац 6 розділу “Президент Джозеф Філдінг Сміт” у путівнику для навчання студентів (с. 200) і знайдіть ліки від духовних хвороб. Запитайте: Які духовні хвороби можнавилікувати? Обведіть всі духовні хвороби, перелічені на дошці? Прочитайте вступ і абзаци 2–3 розділу “Президент Джозеф Філдінг Сміт”. Запитайте:

- Як члени Ради дванадцятьох описували Президента Сміта?
- Що зробив Президент Сміт на початку свого життя, що допомогло йому бути “мужем справедливим і праведним”?
- Як те, з яким захопленням він вивчав євангелію, допомогло йому уникнути духовних хвороб?
- Який вплив може мати його приклад на нас?

Прочитайте Алма 7:11–16, Мороній 10:32–33 і свідчіть, що кожен з нас може зцілитися від духовних хвороб цього світу. Прочитайте абзаци 11–12 і запитайте:

- Наскільки важливим є вивчення Книги Мормона для нашого спасіння?

- Як Книга Мормона може “зцілити” нас від духовних хвороб?
- Як це вчення Президента Сміта може вплинути на те, як ми вивчаємо Книгу Мормона?

Нехай кожен учень продивиться перелік уривків писань для опанування і знайде такі уривки, що дають пораду для подолання духовної хвороби (див. с. 306). Попросіть кількох учнів поділитися своїми знахідками.

“Президент Джозеф Філдінг Сміт”, Путівник для навчання студентів, с. 200, абзац 8. Люди, які зволікають з тим, щоб жити за євангелією, ризикують втратити вічне життя. (10–15 хвилин)

Напишіть на дошці: *Якби вам задали в школі написати розширений реферат і здати його через місяць, коли б ви почали роботу над ним?* Запитайте учнів:

- Чому більшість учнів не почала працювати над рефератом одразу ж?
- Яке слово означає “відкладати щось на потім”? (*Зволікати*).
- Чому деякі люди зволікають з духовною підготовкою?

Прочитайте абзац 8 розділу “Президент Джозеф Філдінг Сміт” у путівнику для навчання студентів (с. 200) і запитайте:

- Що зволікання може украсти в нас?
- Чому деякі люди можуть спокушатися на думку, що нема чого поспішати жити за євангелією?
- Чого вчить стосовно зволікання притча про десять дів? (Див. Матвій 25:1–13; УЗ 45:56–57).
- Прочитайте Джозеф Сміт—Матвій 1:48. Згідно з цими віршами, чому ми не повинні відкладати життя за євангелією?

Прочитайте уважно Алма 34:32–35, Геламан 13:38 і обговоріть, як зволікання з покаванням може вплинути на вічність людини.

“Президент Джозеф Філдінг Сміт”, Путівник для навчання студентів, с. 200, абзац 9. Щоб бути піднесеним у царстві Бога, ми повинні жити за євангелією і пройти храмові обряди. (15–20 хвилин)

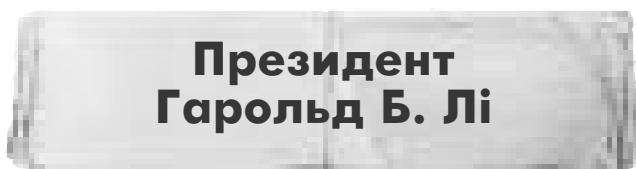
Поставте кілька стільців перед класом і попросіть учнів сісти на них. Нехай один з учнів представляє батька, інший—матір, а решта учнів—дітей. Запитайте: Яку вічну мету повинні мати сім’ї святих останніх днів? (Жити разом вічно). Нехай хтось із учнів прочитає наведене далі висловлювання про старійшину Езру Тефта Бенсона, який у той час був членом Кворуму дванадцятьох:

“[Старійшина Бенсон вважав, що] однією з найсерйозніших [проблем в євангельському царстві] був низький відсоток храмових шлюбів. Він записав це занепокоєння у своєму щоденнику і також висловив у листі до Президента Джозефа Філдінга Сміта.

Храмовий шлюб мав надзвичайно велике значення для старійшини Бенсона. Однією з їхніх з [його дружиною] Флорою цілей була мета одружити всіх своїх дітей у храмі, щоб у вічності не було жодного “вільного стільця” (Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* [1987], 363).

Нехай один або двоє членів “сім’ї” повернуться на свої місця в класі. Запитайте сім’ю: Як би ви почували себе, якби такі “вільні стільці” були у вашому вічному домі? Прочитайте з учнями абзац 9 розділу “Президент Джозеф Філдінг Сміт” у путівнику для навчання студентів (с. 200) і запитайте:

- Що ми повинні робити, щоб бути піднесеними?
- Прочитайте Учення і Завіти 131:1–4. Як ці вірші стосуються цього вчення Президента Джозефа Філдінга Сміта?
- Що ви можете зробити, щоб прослідкувати, що у вашій сім’ї немає жодного вільного стільця?
- Що ви робите сьогодні, що приведе вас до храмового шлюбу?

Вступ

Старійшина Гордон Б. Хінклі, на той час член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Протягом довгих років відданого служіння [пророки останніх днів] були очищені, просіяні, оброблені й відшліфовані для цілей Всемогутнього. Чи міг хтось сумніватися в цьому, прочитавши про життя таких людей, як Бригам Янг, Уілфорд Вудраф та Джозеф Ф. Сміт? Господь підкорив їхні серця й очистив їхнє ество, готуючи до великого і священного обов’язку, що згодом був покладений на них. Так було і з тим, хто стоїть як Президент Церкви сьогодні, нашим улюбленим керівником, Президентом Гарольдом Б. Лі. Я сподіваюся, він пробачить мені. Я не хотів ставити його в незручне становище. Та чи може людина, яка знає його життя, заперечити його вплив на цю роботу? Він виріс за умов, які сьогодні класифікувалися б як бідність. Він на собі відчув, що таке важка фізична праця. Він служив місіонером, і більшість людей, до яких він

звертався, відверталися від нього. Він жертвував, щоб здобути освіту. Він тяжко захворів, і його життя, здавалося, висіло на ниточці. Він ходив глибокими і темними долинами печалі. Дивлячись на історію його життя, все це здається частиною плану, процесом очищення, щоб він краще зрозумів випробування, труднощі й печалі інших людей. Та, незважаючи на все це, в ньому присутній прекрасний дух життєрадісності, що переважає трагічність і печаль і підносить духовно на вищий щабель всіх, кого торкається його вплив” (in Conference Report, Oct. 1973, 164; or *Ensign*, Jan. 1974, 124–25).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Виконання заповідей дає духовний і мирський захист конкретним людям і цілим народам (див. “Президент Гарольд Б. Лі”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 202–203, абзаци 1, 8; див. також Левит 26:3–13; Мосія 2:41; УЗ 5:21–22).
- Якщо ми будемо відгукуватися на підказки Духа, Господь вестиме і захищатиме нас (див. “Президент Гарольд Б. Лі”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 202–203, абзаци 2, 7–8; див. також 2 Нефії 5:5; УЗ 45:57).
- Гріх—важкий тягар. Господь посилає пророків попереджати нас про “жахливість гріха” (див. “Президент Гарольд Б. Лі”, *Путівник для навчання студентів*, с. 203, абзаци 9–10; див. також 1 Коринтянам 15:55–56; Алма 34:32–35; УЗ 19:15–17).
- Якщо ми будемо вивчати Писання і вчення сучасних пророків, то будемо зміцнювати своє свідчення, вчитися й навчати істині й будемо ведені Господом (див. “Президент Гарольд Б. Лі”, *Путівник для навчання студентів*, с. 203, абзаци 11–15; див. також 2 Тимофію 3:15–17; Мосія 1:6–7; УЗ 21:1, 4–6).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 566–578.

Запропонований хід уроку

“Президент Гарольд Б. Лі”, *Путівник для навчання студентів*, с. 202–203, абзаци 1, 8. Виконання заповідей дає духовний і мирський захист конкретним людям і цілим народам. (15–20 хвилин)

Запитайте учнів, чи служили хтось із їхніх батьків у церковному покликанні, на виконання якого витрачали багато часу. Запитайте: Що ви могли робити, щоб допомогти їм у їхніх покликаннях?

Скажіть учням: Уявіть, що ви батько і що вам дали серйозне покликання, що вимагає часу. Ви збираєте дітей на сімейну нараду і повідомляєте їх про своє покликання. Ваша найстарша дитина запитує: “Що ми

можемо зробити, щоб допомогти тобі?” Обговоріть з учнями можливі відповіді на це запитання.

Скажіть, що подібне сталося з Президентом Гарольдом Б. Лі, коли він став Президентом Церкви. Прочитайте абзац 1 розділу “Президент Гарольд Б. Лі” у путівнику для навчання студентів (с. 202) і знайдіть відповідь Президента Лі на це запитання. Запитайте:

- Як могло допомогти Президенту Церкви те, що його діти “вірні своїй релігії”?
- Як те, що ви живете за євангелією, може допомогти вашим батькам служити в їхніх покликаннях?
- Який вплив на світ може мати те, що ми живемо за євангелією?

Скажіть учням, що із зростанням злочестя у світі може бути все важче знайти спокій і безпеку. Нехай учні прочитають абзац 8 і скажуть, що, за словами Президента Лі, ми можемо робити, щоб знайти спокій і безпеку. Напишіть їхні відповіді на дошці. Нехай учні згадають учення сучасного пророка, які ведуть до спокою і безпеки. Свідчіть про важливість виконання вчень сучасних пророків.

“Президент Гарольд Б. Лі”, Путівник для навчання студентів, сс. 202-203, абзаци 2–8. Якщо ми будемо відгукуватися на підказки Духа, Господь вестиме і захищатиме нас. (15–20 хвилин)

Покажіть класу якийсь предмет з попереджувальною наклейкою на ньому. Запитайте учнів:

- Чому важливо знати про це застереження?
- Як Господь застерігає нас сьогодні?

Нехай учні наведуть приклади, коли Господь попереджав про небезпеку. (Вони можуть скористатися прикладами з Писань, зі свого власного життя або життя знайомих. Серед прикладів у Писаннях є такі: 2 Нефій 1:1–4; 5:1–6; Мосія 23:1–5; Етер 9:1–3; Мойсей 8:22–24). Попросіть учнів прочитати абзац 7 розділу “Президент Гарольд Б. Лі” у путівнику для навчання студентів (с. 203). Запитайте:

- Як Господь попередив Президента Лі про небезпеку?
- Чого Президент Лі навчився з цього випадку?
- Як цей випадок вплинув на решту його життя?
- Яку ще користь ми можемо отримати від підказок Духа? (Див. 2 Нефій 32:3; Мороній 10:5).

Читаючи абзаци 2–6 розділу “Президент Гарольд Б. Лі”, обговоріть наведені далі запитання:

- Як би ви описали духовність Президента Лі?
- На що він “швидко реагував”?
- Який внесок [у розвиток Церкви] зробив Президент Лі в ролі Генерального авторитета?
- Як роки дослухання до підказок Духа вплинули на особистість Президента Лі?
- Як те, як ви відгукуєтеся на підказки Духа, визначає, ким ви станете?

Прочитайте абзац 8 розділу “Президент Гарольд Б. Лі”. Заохотьте учнів прагнути благословень, які приходять завдяки слухняності Святому Духу.

“Президент Гарольд Б. Лі”, Путівник для навчання студентів, с. 203, абзаци 9–10. Гріх—важкий тягар. Господь посилає пророків попереджати нас про “жахливість гріха”. (15–20 хвилин)

Попросіть учня вийти вперед класу. Одягніть йому на плечі порожній рюкзак і запитайте: Чи сподобалося тобі ходити з таким “важким” рюкзаком? Додайте ваги, поклавши в рюкзак різні предмети (наприклад, книги, банки з консервами й каміння). Поклавши кожен предмет, ставте те ж саме запитання. Продовжуйте, доки учень не скаже, що рюкзак надто важкий. Запитайте учнів:

- Що може символізувати важкий тягар?
- Що, на ваш погляд, є найважчим тягарем, який може нести людина?

Прочитайте абзаци 9–10 розділу “Президент Гарольд Б. Лі” у путівнику для навчання студентів (с. 203) і знайдіть, що, за словами Президента Лі, є найважчим тягарем. Запитайте:

- Чому він учив, що гріх є найважчим тягарем, який тільки можна нести?
- Який тягар звалоє на нас гріх? (Втрату Духа, провину, сором, невпевненість).
- Чому Президент Лі був переконаний, що нам слід учити про “жахливість гріха”, а не лише “шляхам покаєння”?
- Як ви можете позбутися тягара, який, можливо, вже несете?

Нехай учні прочитають 1 Коринтянам 15:55–56; Алма 34:32–35; Учення і Завіти 19:15–17. Запропонуйте їм написати листа уявному другові про “жахливість гріха”.

“Президент Гарольд Б. Лі”, Путівник для навчання студентів, с. 203, абзаци 11–15. Якщо ми будемо вивчати Писання і вчення сучасних пророків, то будемо зміцнювати своє свідчення, вчитися й навчати істині й будемо ведені Господом. (10–15 хвилин)

Покажіть Біблію, трикнижне видання, кілька номерів *Лягони* (включаючи останній номер з конференцією) і кілька книг авторів-святих останніх днів. Спитайте, що з цих чотирьох предметів є Писанням.

Напишіть на дошці заголовки: *Що є Писанням?* і *Благословення від вивчення Писань*. Нехай учні уважно прочитають абзаци 11–15 розділу “Президент Гарольд Б. Лі” у путівнику для навчання студентів (с. 203). Нехай вони знайдуть, що, за словами Президента Лі, є Писанням і які даються благословення за вивчення Писань. Запишіть їхні знахідки на дошці під відповідними заголовками.

Що є Писанням?	Благословення від вивчення Писань
Чотири Головні твори (Біблія, Книга Мормона, Учення і Завіти, Дорогоцінна Перлина)	Вони зміцнюють наше свідчення й допомагають оцінити істину й навчати їй.
Учення сучасних пророків (див. УЗ 21:4–6)	Вони спрямовують нас у сучасному житті.

Обговоріть, як ми можемо краще зрозуміти і виконувати вчення Писань і сучасних пророків.

Вступ

Старійшина Брюс Р. Макконкі, тоді член Кворуму дванадцятьох, сказав:

“Я вірю, що Спенсер В. Кімбол був передвисвячений, щоб стати Президентом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, стати пророком, провидцем і одкровенителем для Господнього народу і стати глашатаєм Бога на землі в цей час і в майбутньому.

Я знаю, що він був покликаний, обраний і висвячений на це служіння через дух пророцтва й одкровення, і я був тоді, коли Дух Господа свідчив кожному члену Ради дванадцятьох, що це задум і воля Того, свідками Кого ми є і за Чийм дорученням служимо, і що Президент Кімбол повинен тепер зробити крок уперед і вести Його народ.

Це було так, наче Господь Своїм голосом сказав: “Мій слуга, Президент Гарольд Б. Лі, був щирим і відданим в усьому, що Я призначив йому зробити. Його служіння серед вас завершено, і Я покликав його до іншої, більшої праці у Моєму вічному винограднику. І Я, Господь, тепер покликаю Свого слугу, Президента Спенсера В. Кімбола, вести Мій народ і продовжувати роботу з підготовки його до того великого дня, коли Я прийду, щоб особисто царювати на землі. І тепер я кажу про нього, як сказав про Свого слугу Джозефа: “Ви ... повинні прислухатися до всіх його слів і наказів, які він даватиме вам, коли отримуватимете їх, ходячи у всій святості переді Мною” [УЗ 21:4]” (in Conference Report, Apr. 1974, 100; or *Ensign*, May 1974, 71).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь надихає пророків бути прикладом і передавати святам їхніх часів послання (див. “Президент Спенсер В. Кімбол”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 204–207, абзаци 1–25; див. також УЗ 5:10).

- Президент Спенсер В. Кімбол закликав святих бути більш відданими життю за євангелією і проголошувати її світові (див. “Президент Спенсер В. Кімбол”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 204, 207, абзаци 1–2, 15, 21–24; див. також Геламан 5:17–19; УЗ 90:4–5).
- Господь дав Президенту Спенсеру В. Кімболу одкровення, що настав час, коли всі гідні чоловіки-члени Церкви, незважаючи на расу або колір шкіри, можуть отримати священство (див. “Президент Спенсер В. Кімбол”, *Путівник для навчання студентів*, с. 205, абзаци 3–6; див. також Офіційна декларація 2).
- Жертви святих не йдуть ні в яке порівняння з благословеннями, які Господь дає відданим Йому (див. “Президент Спенсер В. Кімбол”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 205–206, абзаци 7–9, 18; див. також 2 Коринтянам 4:14–17; Омній 1:26).
- За часів керівництва Президента Спенсера В. Кімбола Церква видала нове видання Писань англійською мовою. Після цього були видання іншими мовами. Уважне вивчення Писань може додати нам духовної сили і наблизити до Бога (див. “Президент Спенсер В. Кімбол”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 205–206, абзаци 10–11, 16; див. також Іван 5:39; Геламан 3:29–30).
- Святі, які люблять своїх ближніх, стають знаряддям в руках Господа для служіння і благословення інших (див. “Президент Спенсер В. Кімбол”, *Путівник для навчання студентів*, с. 206, абзаци 12–14, 19–20; див. також Матвій 25:31–40; Мосія 18:8–9).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 579–600.

Запропонований хід уроку

“Президент Спенсер В. Кімбол”, *Путівник для навчання студентів*, с. 204–207, абзаци 1–25. Господь надихає пророків бути прикладом і передавати святам їхніх часів послання. (25–30 хвилин)

Покажіть кілька типів взуття (ви можете скористатися взуттям ваших учнів). Запитайте:

- Яка пара якнайкраще символізує ваше життя?
- Яка пара, ви хотіли б, щоб символізувала ваше життя?

Підніміть стару поношену пару і запитайте, чи хотіли б учні, щоб ця пара символізувала їхнє життя? Чому так або ні?

Напишіть на дошці наведене далі висловлювання Президента Спенсера В. Кімбола: “Моє життя—як мої черевики; йому [суджено] зноситися в служінні” (in Gordon V. Hinckley, “He Is at Peace,” *Ensign*, Dec. 1985, 41). Запитайте:

- Чому, на вашу думку, Президент Кімбол обрав пару старих черевиків як символ свого життя?

- Як ми можемо стати більш схожими на Президента Кімбола?

Скажіть, що Президент Кімбол, як і інші пророки Господа, під натхненням говорив про те, чого святі в той час потребували найбільше. Він не тільки учив, а й був живим прикладом того, чого навчав. Дайте учням виконати таку вправу на підбір:

Події:	Учення
___1. Абзаци 1–2	А. Абзаци 15, 18
___2. Абзац 7	Б. Абзаци 16–17
___3. Абзаци 10–11	В. Абзац 20
___4. Абзаци 12–13	Г. Абзац 19

Запропонуйте учням прочитати вказані абзаци з розділу “Президент Спенсер В. Кімбол” у путівнику для навчання студентів (сс. 204–206) і підібрати події з життя Президента Кімбола до його вчень. Нехай вони поділяться знахідками. (Відповіді: 1–А; 2–В; 3–Б; 4–Г).
Запитайте:

- Чому так важливо, щоб людина сама жила за тим, чого вчить? (Обговоріть відповіді учнів).
- Який приклад подавав Президент Кімбол для Церкви?
- Чому святі його дня бажали дотримуватися його вчень?

Прочитайте абзаци 22–25 розділу “Президент Спенсер В. Кімбол”. Запропонуйте учням написати на аркуші дві причини, чому ми повинні дотримуватися вчень сучасних пророків.

“Президент Спенсер В. Кімбол”, Путівник для навчання студентів, с. 204, 206, абзаци 1–2, 15, 21–24. Президент Спенсер В. Кімбол закликав святих бути більш відданими життям за євангелією і проголосувати її світові. (15–20 хвилин)

Попросіть когось з учнів прочитати наведене далі висловлювання Президента Спенсера В. Кімбола про своє дитинство:

“Коли я був сам—доїв корів або складав сіно—у мене був час для розмірковувань. Я розмірковував і прийняв таке рішення: “Я, Спенсер Кімбол, ніколи не спробую спиртного ні в якому його вигляді. Я, Спенсер Кімбол, ніколи не торкнувся тютюну. Я ніколи не питиму кави, ані торкатимусь чаю, і це не тому, що я можу пояснити, чому не повинен робити цього, а тому що так сказав Господь”.

Тоді, ще хлопчиком, я вирішив: “Я ніколи не торкнусь цього”. І ось, коли я прийняв рішення, дотримуватися його було легко, і я не спокусився. В житті траплялося багато спокус, але я навіть не розмірковував над ними. Я не зупинявся, щоб зважити ситуацію і сказати: “Що ж, робити чи не робити?” Я завжди казав собі: “Я вже вирішив, що не буду робити цього. Тому і не буду” (in Conference Report, Denmark, Finland, Norway, and Sweden Area Conference 1974, 86).

Обговоріть наступні запитання:

Обговоріть наступні запитання:

- Як прийняття рішення на майбутнє допомогло Президенту Кімболу?
- Як це може допомогти нам протистояти спокусі?

Нехай учні прочитають абзаци 1–2 розділу “Президент Спенсер В. Кімбол” у путівнику для навчання студентів (с. 204). Нехай вони знайдуть приказки, які цитував Президент Кімбол, і напишуть їх на дошці. Запитайте:

- Як рішення Президента Кімбола в дитинстві пов’язані з приказками, які він живив уже пророком?
- Чого хотів Президент Кімбол від членів Церкви, коли сказав: “Ширше крок!”?
- Що ці слова означають для вас?
- Як вони можуть зміцнити нашу прихильність до євангелії?

Прочитайте абзаци 15, 21–24 розділу “Президент Спенсер В. Кімбол” і попросіть учнів сказати, яке з цих вчень найбільше вразило їх. Запропонуйте їм стисло написати, як вони можуть іти “ширшим кроком”.

“Президент Спенсер В. Кімбол”, Путівник для навчання студентів, с. 205–206, абзаци 7–9, 18. Жертви святих не йдуть ні в яке порівняння з благословеннями, які Господь дає відданим Йому. (10–15 хвилин)

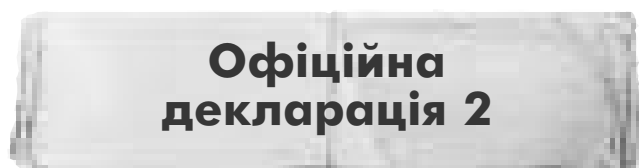
Намалюйте на дошці величезну купу грошей. Покажіть учням ілюстрацію храму і запитайте:

- Що пропонує храм, що є ціннішим за будь-яку суму грошей?
- Чому деякі люди готові віддати багато грошей, щоб отримати храмові обряди?

Намалюйте на дошці наведену далі таблицю (не вписуйте відповіді у другу і третю колонки). Нехай учні прочитають указані абзаци з розділу “Президент Спенсер В. Кімбол” у путівнику для навчання студентів (сс. 205–206). Нехай вони визначать у кожному абзаці, що є жертвою і які за нею приходять благословення. Відповіді учнів впишіть у таблицю.

Абзац	Жертва	Благословення
8	Один член Церкви перед смертю заповів багато із свого майна фонду храмів.	Після його смерті він був запечатаний до батьків у храмі, побудувати який допомогли його кошти.
9	Одна сім'я дуже скромно жила сім років, щоб заощадити кошти на поїздку до храму.	Їхня сім'я була запечатана у храмі. Їхні жертви, порівняно з цим, здавалися незначними.
18	Можливо, нам доводиться жити, відчуваючи фізичний біль, душевне страждання, сум чи відчай.	Страждання робить з людей, які вчаться терпінню і самоконтролю, святих.

Прочитайте 2 Коринтянам 4:14–17 і свідчіть, що благословення Бога набагато перевершують будь-які жертви, які ми можемо приносити в цьому житті.

Вступ

Старійшина Девід Б. Хейт, член Кворуму дванадцятьох, розповідав:

“Я був у храмі, коли Президент Спенсер В. Кімбол отримав одкровення стосовно священства. Я був молодшим членом Кворуму дванадцятьох. Я був там. Я був у кімнаті, в яку так сильно пролився Дух, що ніхто з нас потім не міг промовити слова. Ми мовчки розійшлися по кабінетах. Ніхто нічого не міг сказати, таким дивовижним було пролиття цього небесного духовного відчуття.

Лише через кілька годин після оголошення в пресі, мені дали завдання відвідати конференцію колу в Детройті, штат Мічиган. Коли літак приземлився в Чикаго, я побачив на розкладці номер видання *Chicago Tribune*. Заголовок на першій сторінці звучав так: “Мормони дають неграм священство”. А під заголовком йшлося: “Президент Кімбол заявляє, ніби отримав одкровення”. Я придбав собі цю газету. Я зупинив погляд на одному слові з підзаголовку—*заявляє*. Воно било мені в очі, наче червона неонові лампа. Коли я йшов коридором на пересадку на інший літак, то подумав: “Ось, зараз я в Чикаго, іду цим переповненим аеропортом, але ж я був свідком цього одкровення. Я був там. Я був свідком цього. Я відчував цей

небесний вплив. Я був учасником події”. Навряд чи редактор тієї газети усвідомлював істинність того одкровення, коли писав: “...заявляє, ніби отримав одкровення”. Навряд чи знав він або друкар, або чоловік, який заливав типографську фарбу у друкарський верстат, або рознощик газет—навіть чи всі вони знали, що то дійсно було одкровення від Бога. Навряд чи вони знали те, що знав я, бо я був свідком цього” (in Conference Report, Apr. 1996, 30–31; or *Ensign*, May 1996, 23).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Господь дав Президенту Спенсеру В. Кімболу одкровення, що “прийшов обіцяний з давен день, коли кожний вірний, гідний чоловік у Церкві може отримати святе священство” (див. Офіційна декларація 2; див. також Дії 10:9–15, 34–35; 2 Нефій 26:33).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 584–585.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, pp. 364–365.

Запропонований хід уроку

 Офіційна декларація 2. Господь дав Президенту Спенсеру В. Кімболу одкровення, що “прийшов обіцяний з давен день, коли кожний вірний, гідний чоловік у Церкві може отримати святе священство”. (30–35 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що ви служите місіонером і розповідаєте зацікавленим Церквою про сучасних пророків і сучасне одкровення. Людина, яку ви навчаєте, запитує: “Якщо ваша Церква керується пророками, які тоді вони отримували одкровення?” Як би ви відповіли на це запитання? (Обговоріть відповіді учнів і запишіть їх на дошці).

Скажіть учням, що один з нещодавніх прикладів сучасного одкровення міститься наприкінці книги Учення і Завіти. Протягом багатьох років Господь казав пророкам, що темношкірі нащадки жителів африканського континенту не можуть отримати священство або пройти храмові обряди. Брати казали, що причини такого обмеження були їм повністю повідомлені. Але вони вчили, що ці діти Небесного Батька одного дня отримають всі благословення. (Див. First Presidency letter, 15 Dec. 1969; in *Church News*, 10 Jan. 1970, 12.) Читаючи разом абзаци 3–6 розділу “Президент Спенсер В. Кімбол” у путівнику для навчання студентів (с. 205), обговоріть наведені далі запитання:

- Яке одкровення отримав Президент Спенсер В. Кімбол у червні 1978 року?

- Як би ви описали зусилля Президента Кімбола, які привели до отримання цього одкровення?
- Що показує, що це одкровення прийшло від Бога?
- Як про нього було оголошено Церкві?

Прочитайте разом Офіційну декларацію 2, починаючи зі слів “Дорогі брати!” Обговоріть наведені далі запитання по ходу читання:

- Чого бажали Генеральні авторитети для тих, хто приєднувався до Церкви?
- Хто отримав обіцяння, що одного дня всі гідні чоловіки отримають священство?
- Де було отримано це одкровення?
- Крім священства, які ще благословення могли бути дані всім членам Церкви, незважаючи на расу або колір шкіри?
- Як відреагували члени Церкви, коли це одкровення було представлено на Генеральній конференції?

Нехай хтось із учнів прочитає наведену далі розповідь:

“Під час подорожі по Африці в 1998 році, Президент Гордон Б. Хінклі сказав на конференції у Зімбabwe):

“У 1978 році, 20 років тому, було дано одкровення, за яким священство і всі інші дари Церкви пропонувалися кожному гідному чоловікові. Я хочу свідчити, що це було натхненне рішення, що це було одкровення від Бога. Я був там. Я був свідком цієї події у Домі Господа. Як ми вдячні!”

Президент Хінклі далі розповідав про апостола Петра і навернення Корнилія, як про це йдеться в 10-му розділі книги Дії. Петро каже, що знає, що “не дивиться Бог на обличчя”, але в кожному народі приємний Йому, хто боїться Його й чинить правду” (Дії 10:34–35).

“Це, мої улюблені брати і сестри, свідчення вам,— продовжував Президент Хінклі.— Під час цієї подорожі, коли я зустрічався з вами та багатьма іншими, всіма, які є однакові для Бога, це свідчення ще раз підтвердилося. Ми однакові. Я повторюю: Усі ми велика сім’я, дивовижна сім’я, сім’я живого Христа, ми служимо Йому разом” (Steve Fidel, “Zimbabwe Pioneers Take Front Row Seats at Historic Occasion,” *Church News*, 28 Feb. 1998, 4).

Нехай інший учень прочитає ці слова:

“З часу[,] коли було отримано одкровення про священство,) тисячі людей африканського походження прийшли до Церкви. Випадок з одним наверненим в Африці є ілюстрацією того, як рука Господа благословила цих людей. Випускнику коледжу і вчителю

наснився сон, в якому він бачив велику будівлю зі шпильями чи баштами, в яку входили люди, одягнені в біле. Згодом, коли він подорожував, то побачив каплицю святих останніх днів і відчув, що ця церква якось пов’язана з його сном, тож він зайшов на недільне богослужіння. Після зборів дружина президента місії показувала йому брошуру. Відкривши її, чоловік побачив ілюстрацію Солт-Лейкського храму—будинку з його сну. Потім він казав: “Перш, ніж я збагнув це, я вже ридав. Не можу виразити своє почуття. Я був звільнений від усіх тягарів. Мені здалося, що прийшов туди, куди приходив часто. І тепер я був удома” [E. Dale LeBaron, “Black Africa,” *Mormon Heritage*, Mar./Apr. 1994, 20]” (*Our Heritage: A Brief History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [1996], 127).

Обговоріть, який вплив мало це одкровення на зростання Церкви. Прочитайте свідчення Девіда Б. Хейта у вступі до розділу “Офіційна декларація 2” вище (див. с. 272). Запитайте:

- Яка різниця між тим, щоб “заявляти, наче” ти отримувеш одкровення, й “отримати одкровення”?
- Звідки старійшина Хейт знав, що це одкровення прийшло від Бога?
- Звідки ви можете знати, що все, що дається через пророка Господа, дається від Бога?

Нехай хтось із учнів прочитає наведене далі висловлювання Президента Гордона Б. Хінклі:

“Бог стоїть біля стерна. Ми будемо прагнути Його керівництва. Ми будемо прислухатися до тихого, лагідного голосу одкровення. І ми ітимемо вперед, як вкаже Він.

Його Церква ніколи не піде хибним шляхом. Не бійтеся ніколи цього. Якби з боку її керівників була якась протидія цьому, Він би посунув їх. Усі ми зобов’язані Йому життям, голосом і силою” (in Conference Report, Apr. 1997, 115–16; or *Ensign*, May 1997, 83).

Запропонуйте учням ще раз уявити, що вони служать на місії і що людина, яку вони навчають, запитує, звідки вони знають, що існує справжній пророк. Нехай учні напишуть на аркушах, як би вони відповіли на це запитання.

Свідчіть про важливе завдання пророків і безперервне одкровення в сучасній Церкві.

Президент Езра Тефт Бенсон

Вступ

Старійшина Марк Е. Пітерсон, член Кворуму дванадцятьох, писав:

“Що найкраще для Царства?”

Відповідь на це запитання завжди була вирішальним фактором у кожному важливому питанні, яке доводилося розглядати Президенту Езрі Тефту Бенсону в його житті.

З молодих років він прагнув того, що є найкращим для роботи Господа, для царства Божого на землі.

Він завжди робив так, щоб його власні справи якнайкраще відповідали цій меті. Це завжди було справою найпильнішої уваги в його житті” (“President Ezra Taft Benson,” *Ensign*, Jan. 1986, 2–3).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ми повинні вивчати Книгу Мормона, щоб уникнути осуду Господа. Серйозне вивчення Книги Мормона приносить велику духовну силу (див. “Президент Езра Тефт Бенсон”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 209–211, абзаци 1–2, 12–16; див. також 2 Нефій 25:21–22; УЗ 84:54–57).
- Гордість—це загальний гріх. Ми повинні позбутися гордовитості і стати смиренними (див. “Президент Езра Тефт Бенсон”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 209, 211, абзаци 3, 22–24; див. також Мормон 8:34–37; УЗ 23:1).
- Віра і молитви святих допомагають відчиняти двері країн для місіонерської роботи. Євангелія буде продовжувати котитися вперед, поки не наповнить всю землю (див. “Президент Езра Тефт Бенсон”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 209–210, абзаци 4–9; див. також Даниїл 2:31–45; УЗ 65:2).
- Ролі матерів і батьків священні й визначені Богом (див. “Президент Езра Тефт Бенсон”, *Путівник для навчання студентів*, с. 211, абзаци 19–21; див. також Алма 56:47–48; 57:20–21, 26; УЗ 46:48; 68:25–28).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 601–615.

Запропонований хід уроку

“Президент Езра Тефт Бенсон”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 209–211, абзаци 1–2, 12–16. Ми повинні вивчати Книгу Мормона, щоб уникнути осуду Господа. Серйозне вивчення Книги Мормона приносить велику духовну силу. (20–25 хвилин)

Покажіть учням ілюстрацію “Останній суд” з додатку (с. 322). Запитайте: Якби ви були художником, автором цієї картини, як би ви назвали її? Скажіть учням справжню назву картини.

Напишіть на дошці такі запитання:

- Скільки людей опиняться на останньому суді?
- Хто буде нашим суддею?
- Як нас будуть судити?

Нехай учні прочитають наведені далі вірші з Писань і знайдуть у них відповіді: Іван 5:22; Римлянам 14:10; Об’явлення 20:12; Алма 5:15; Мормон 3:20.

Підніміть примірник Книги Мормона і запитайте учнів, яку роль вона відіграватиме для нас на останньому суді. Нехай вони знайдуть відповідь, прочитавши 2 Нефій 25:22. Запитайте, чи може вплинути на нас в цьому житті недбале ставлення до Книги Мормона. Нехай вони знайдуть відповідь, прочитавши Учення і Завіти 84:54–58.

Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Езри Тефта Бенсона, тоді президента Кворуму дванадцятьох:

“Чи залежать вічні наслідки від нашого ставлення до цієї книги? Так, і то буде або наше благословення, або засудження.

Кожен святий останніх днів повинен зробити вивчення цієї книги частиною свого життя. Інакше він ставить під загрозу свою душу і нехтує чимось, що може дати його життю духовну й інтелектуальну цілісність. Існує різниця між наверненим, який будує на скелі Христа через Книгу Мормона і постійно тримається залізного жезлу, і тим, хто цього не робить” (in Conference Report, Apr. 1975, 97; or *Ensign*, May 1975, 65).

Нехай учні прочитають абзаци 1–2 розділу “Президент Езра Тефт Бенсон” у путівнику для навчання студентів (с. 209). Обговоріть наступні запитання:

- В якому році Езра Тефт Бенсон став Президентом Церкви?

- Чому він так наголошував на Книзі Мормона? (Господь надихнув Його на це).
- Чому в наш час необхідно поновити акцент на Книзі Мормона?

Нехай учні прочитають абзаци 12–16 і виберуть одне чи два речення, яке найбільше вразило їх. Нехай вони поділяться з класом своїми думками щодо цих висловлювань. Свідчіть про Книгу Мормона і заохотьте учнів все своє життя вивчати її.

“Президент Езра Тефт Бенсон”, Путівник для навчання студентів, сс. 209, 211, абзаци 3, 22–34. Гординя—це загальний гріх. Ми повинні позбутися гордині і стати смиренними. (20–25 хвилин)

Напишіть на дошці наведене далі твердження, залишаючи замість слова *гордовитість* пробіл: “Гординя—це загальний гріх” (Ezra Taft Benson, in Conference Report, Apr. 1989, 6; or *Ensign*, May 1989, 6). Запитайте учнів, яке слово вони підставили б у пропуск. Нехай вони прочитають абзац 3 розділу “Президент Езра Тефт Бенсон” у путівнику для навчання студентів (с. 209) і знайдуть, стосовно чого попереджав святих Президент Бенсон. Попросіть когось з учнів прочитати наведене далі висловлювання Президента Бенсона:

“Гординя—це гріх, який дуже часто гріхом не вважається, і багато людей грішать по незнанню (див. Мосія 3:11; 3 Нефій 6:18). У Писаннях не згадується ні про яку праведну гордість—вона завжди вважалася гріхом. Отже, що б світ не вкладав у це поняття, ми повинні розуміти, що в нього вкладає Бог, аби розуміти мову Святого Письма і мати від нього користь (див. 2 Нефій 4:15; Мосія 1:3–7; Алма 5:61).

Більшість з нас думають про гординю як про егоїзм, зарозумілість, пихатість, зухвальство або самовпевненість. Усе це складові цього гріха, але не визначена серцевина, або суть.

Основною ознакою гордині є ворожість—ворожість до Бога і ворожість до інших. *Ворожість* означає ненависть, вороже ставлення до когось або протиставлення себе комусь. Це сила, якою Сатана бажає правити нами” (in Conference Report, Apr. 1989, 3; or *Ensign*, May 1989, 4).

Нехай учні прочитають абзаци 22–34 розділу “Президент Езра Тефт Бенсон” і знайдуть щонайменше вісім способів подолання гордині. Відповіді запишіть на дошці. Обговоріть наступні запитання:

- Що спільного між цими вісьмома способами?
- Які з цих вісьмох підходів здаються нам важкими? Чому?
- Як сучасна молодь проявляє свою гординю?

Заохотьте учнів вибрати один з цих вісьмох підходів. Запропонуйте їм написати на окремому аркуші детальний план розвинення смирення за цим підходом. Закличте учнів смиренно йти за Господом.

“Президент Езра Тефт Бенсон”, Путівник для навчання студентів, сс. 209–210, абзаци 4–9. Віра і молитви святих допомагають відчиняти двері країн для місіонерської роботи. Євангелія буде продовжувати котитися вперед, поки не наповнить всю землю. (10–15 хвилин)

Покажіть карту світу. Попросіть учнів назвати місця, де дозволено вести місіонерську роботу. Обговоріть наступні запитання:

- Які переми в зростанні Церкви ви бачили за своє життя?
- Прочитайте Даниїл 2:34–35, 44. Згідно з цими віршами, наскільки Церква ще зросте?
- Що ви можете зробити, щоб сприяти всесвітньому зростанню Церкви?

Прочитайте абзаци 5–9 розділу “Президент Езра Тефт Бенсон” у путівнику для навчання студентів (сс. 209–210) і напишіть на дошці, наскільки зросла Церква за часів Президента Бенсона. Запитайте:

- Чи можна таке зростання назвати дивом? Чому?
- Яку роль відіграли віра й молитви святих у здійсненні цих чудес?
- Що ви відчуваєте, розуміючи, що належите до Церкви в такий важливий період історії?
- Чому так важливо молитися за місіонерську роботу і проявляти віру щодо неї?

Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Бенсона, тоді президента Кворуму дванадцятьох:

“Так, оглядаючи 150 років існування [Церкви], ми радіємо і заявляємо, що її розвиток був дивовижним і прекрасним. Ми дякуємо Господові за Його милостиві благословення. Ми без вагань приписуємо успіх і прогрес Церкви Його всемогутньому керівництву.

Але що буде з її майбутнім?

Ми впевнені в подальшому розвитку, зростанні й більшій духовності. Ми побачимо, як наші місіонери відкриють усю землю посланням Відновлення. Ми побачимо храми в кожній країні, куди проникне євангелія, що будуть символізувати істину, що сім’ї, живі і померлі, можуть з’єднатися в любові і вічному сімейному товаристві. Але ми також не повинні забувати, що завжди буде протистояння цій роботі” (in Conference Report, Apr. 1980, 46 or *Ensign*, May 1980, 33).

“Президент Езра Тефт Бенсон”, Путівник для навчання студентів, с. 211, абзаци 19–21. Ролі матерів і батьків священні й визначені Богом. (10–15 хвилин)

Нехай клас складе перелік з п'яти найважливіших, на їхній погляд, професій у світі і запише його на дошці. Запитайте: Чому вам здається, що ці професії такі важливі? Нехай учні прочитають абзаци 19–21 розділу “Президент Езра Тефт Бенсон” у путівнику для навчання студентів (с. 211) і знайдуть, що сказав Президент Бенсон про одну з найважливіших робіт. Обговоріть наступні запитання:

- Чому робота матерів священна і благородна?
- Як би виглядала посадова інструкція для матерів у наш час?
- Що ви можете зробити, щоб виявити повагу й пошану до своєї матері?
- Що можуть зробити молоді жінки, щоб бути готовими стати праведними матерями?

Скажіть учням, що батьки мають таку ж важливу роль. Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Бенсона:

“Батьки, у вас є вічне покликання, від якого вас ніколи не відкличуть. Покликання в Церкві, якими б важливими вони не були за своєю природою, надаються лише на певний час і потім, відповідним чином людина відкликається. Але покликання батька є вічним, його важливість триває в часі. Це покликання і на час, і на вічність” (in Conference Report, Oct. 1987, 59; or *Ensign*, Nov. 1987, 48).

- Чому так важливо, щоб батьки навчали дітей євангелії?
- Що ви можете зробити, щоб допомагати і виявляти повагу до свого батька?
- Що можуть зробити юнаки, щоб бути готовими стати праведними батьками?

Прочитайте, як, за словами Президента Бенсона, матері можуть ефективно проводити час з дітьми:

1. “Знайдіть час, щоб вийти на дорогу, коли ваші діти приїдуть або кудись від'їдуть”.
2. “Знайдіть час, щоб бути для дітей справжнім другом”.
3. “Знайдіть час, щоб почитати дітям”.
4. “Знайдіть час, щоб помолитися з дітьми”.
5. “Знайдіть час, щоб провести змістовний щотижневий сімейний вечір”.

6. “Знайдіть час, щоб якомога частіше збиратися за обіднім столом”.
7. “Знайдіть час для щоденного сімейного читання Писань”.
8. “Знайдіть час, щоб робити щось всією сім'єю”.
9. “Знайдіть час, щоб навчати дітей”.
10. “Знайдіть час, щоб по-справжньому любити своїх дітей” (excerpted from *To the Mothers in Zion* [address given at a fireside for parents, 22 Feb. 1987], 8–12).

Прочитайте також цей перелік способів, якими, за словами Президента Бенсона, батьки можуть забезпечити духовне керівництво у своїх сім'ях:

1. Давайте батьківське благословення своїм дітям. Христіть і конфірмайте своїх дітей. Висвячуйте синів у священство.
2. Особисто керуйте сімейними молитвами, щоденним вивченням Писань та щотижневими домашніми сімейними вечорами.
3. Завжди, коли можливо, відвідуйте церковні збори всією сім'єю.
4. Запрошуйте на “побачення” своїх дочок та влаштовуйте заходи на природі зі своїми синами.
5. Нехай стануть традицією сімейні відпустки, подорожі та прогулянки на природі.
6. Регулярно проводьте зустрічі зі своїми дітьми віч-на-віч.
7. Учть дітей працювати.
8. Нехай у вашому домі завжди буде хороша музика, твори мистецтва й література.
9. Якщо храм знаходиться недалеко, регулярно відвідуйте його з дружиною.
10. Нехай ваші діти бачать, яку радість і задоволення приносить вам служіння в Церкві.

Завжди забезпечуйте матеріальні потреби вашої сім'ї і разом з вічним супутником виконуйте свій священний обов'язок—надавайте духовний провід у своїй домівці” (in Conference Report, Oct. 1987, 62–63; or *Ensign*, Nov. 1987, 50–51).

Попросіть учнів написати листи своїм батькам, виражаючи їм вдячність і любов. Запропонуйте їм віддати ці листи батькам якомога скоріше.

Президент Говард В. Хантер

Вступ

Старійшина Джеймс Е. Фауст, тоді член Кворуму два-надцятьох, сказав:

“Президент Хантер—один з найбільш люблячих, подібних до Христа людей, яких ми коли-небудь знали. Його духовна глибина настільки велика, що її можна назвати невимірною. Духовність Президента Хантера була відточена дивовижним чином за стільки років перебування особливим свідком Господа Ісуса Христа і під Його скеровуючим впливом. Вона є джерелом його усієї суті. Він не розголошує священних речей, смиряється перед ними, обережний, коли говорить про священні речі. Серед дітей Бога він має неповторний внутрішній спокій, рівновагу та благородство душі. Його численні за життя страждання були як “вогнь плавильника”, який дав йому стати чистою посудиною для Бога і пророком на землі в цей день і час” (“The Way of an Eagle,” *Ensign*, Aug. 1994, 13).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ми повинні брати приклад з Господа у любові й співчутті (див. “Президент Говард В. Хантер”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 213–214, абзаци 1–2, 7–8, 11–14, 21; див. також 3 Нефій 27:27).
- Члени Церкви повинні зробити храм невід’ємною частиною свого життя (див. “Президент Говард В. Хантер”, *Путівник для навчання студентів*, с. 213, абзац 3).
- Тим, хто терпить до кінця в праведності, Господь дає спокій (див. “Президент Говард В. Хантер”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 213–214, абзаци 7, 9–10, 21–22; див. також Псалми 29:11; Ісаїя 48:22; УЗ 122:5–9).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 616–627.

Запропонований хід уроку

“Президент Говард В. Хантер”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 213–214, абзаци 1–2, 7–8, 11–14, 21. Ми повинні брати приклад з Господа у любові й співчутті. (15–20 хвилин)

Дайте учням три хвилини, щоб вони знайшли у Євангеліях (Матвія, Марка, Луки та Івана) приклад

любви й співчуття Христа. Нехай кілька учнів прочитають те, що знайшли, і скажуть, чому це вражає їх.

Нехай учні дізнаються про Президента Говарда В. Хантера, прочитавши рубрики “Його життя”, “Його президентство” і абзаци 1–2, 7–8, 11–14, 21 розділу “Президент Говард В. Хантер” у путівнику для навчання студентів (сс. 213–214). Скажіть, що Президента Хантера часто згадують за його подібні до Христових любові й співчуття. Прочитайте висловлювання старійшини Джеймса Е. Фауста, наведене вище. Запитайте:

- Як ви можете знайти приклади любові й співчуття Президента Хантера?
- Про що, за словами Президента Хантера в абзаці 2, він молився?
- Як його молитва стосується нас?
- Прочитайте Матвій 22:36–40. Як ці вірші пов’язані з проявом любові й доброти до інших?

Попросіть учнів навести сучасні приклади доброти, співчуття, любові або люб’язності. Скажіть, що наступного уроку ви попросите їх розповісти, які приклади вони побачили.

“Президент Говард В. Хантер”, *Путівник для навчання студентів*, с. 213, абзац 3. Члени Церкви повинні зробити храм невід’ємною частиною свого життя. (15–20 хвилин)

Покажіть кілька предметів, що використовуються для вимірювання (наприклад, термометр, лінійку, мензурку, ваги або годинник). Запитайте учнів:

- Що спільного між цими предметами?
- Для чого потрібні вимірювання?

Якщо можливо, покажіть учням храмову перепустку. Обговоріть наступні запитання:

- Як храмова перепустка може “вписатися” в цей набір вимірювальних інструментів?
- Чому можна сказати, що храмова перепустка вимірює наше життя?
- Чому ми повинні дотримуватися певних норм, щоб отримати храмову перепустку?
- Прочитайте Учення і Завіти 97:15–16; 124:46. Як ці вірші пов’язані з храмовою гідністю?

Роздайте учням наведене далі висловлювання у вигляді роздаткового матеріалу і прочитайте його класові.

Президент Гордон Б. Хінклі, тоді радник у Першому Президентстві, писав:

“Видання й підписання храмової перепустки ніколи не повинно бути звичайною річчю.

Цей маленький документ, простий на вигляд, підтверджує, що його власник задовольняє чітким і високим вимогам і що він вправі ввійти в дім Господа, щоб там брати участь у найсвятіших обрядах, що тільки виконуються на всій землі. Ці обряди стосуються не тільки питання життя, а й питання вічності.

Яка це унікальна й дивовижна річ—храмова перепустка! Якийсь клаптик паперу з ім'ям і підписами, але насправді він підтверджує, що його власник “чесний, вірний, цнотливий, доброзичливий, чеснотний”, що він творить добро всім людям, що “якщо є щось чеснотне, чудове, славнозвісне, гідне похвали”, він прагне цього (Уложення віри 1:13).

Найважливішою і найвищою за всі інші вимоги є знання власника перепустки про те, що Бог, наш Вічний Батько, живе, що Ісус Христос—живий Син живого Бога і що це Їхня священна й божественна робота” (in Conference Report, Mar.–Apr. 1990, 66, 68; or *Ensign*, May 1990, 50, 52).

Нехай учні прочитають абзац 3 розділу “Президент Спенсер В. Кімбол” у путівнику для навчання студентів (с. 213). Запитайте:

- Чого хотів від кожного члена Церкви Президент Хантер?
- Що ви можете зробити, щоб підготуватися до гідного служіння в храмі? (Відповіді можуть бути такими: дотримуватися Слова мудрості, залишатися чистими морально, сплачувати десятину і підтримувати відповідні стосунки з представниками протилежної статі).

“Президент Говард В. Хантер”, Путівник для навчання студентів, сс. 213–214, абзаци 7, 9–10, 21–22. Тим, хто терпить до кінця в праведності, Господь дає спокій. (15–20 хвилин)

Попросіть кількох учнів прочитати класу один з наведених далі уривків з Писань: Псалми 29:11; Ісаї 48:22; Іван 14:27; 1 Коринтянам 14:33; 2 Солунянам 3:16; Учення і Завіти 59:23. Обговоріть наступні запитання:

- Хто є творцем миру?
- Чому мир є таким прекрасним даром?
- Коли ви відчували мир у житті?
- Що означає мати духовний мир?
- Як ми можемо відчувати мир в неспокійному оточенні життя?

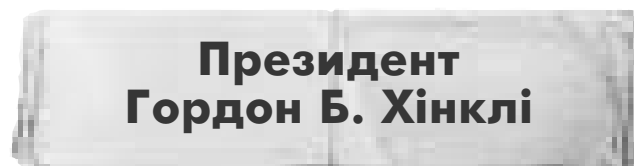
Нехай учні уявлять собі двох людей, які переживають однакові випробування (наприклад, вони паралізовані внаслідок аварії, втратили роботу, втратили дитину або несправедливо звинувачені). Обговоріть, наскільки по-різному можуть відреагувати ці люди. Запитайте:

- Чому одна людина може відчувати спокій, а інша при цьому буде сповнена гніву, гіркоти чи смутку?
- Прочитайте Алма 62:41. Як цей вірш пов'язаний з цим принципом?
- Що ми повинні робити, щоб відчувати в житті спокій, як би не склалися обставини?

Нехай учні прочитають вступ і абзаци 7, 9–10 розділу “Президент Говард В. Хантер” у путівнику для навчання студентів (с. 212–214). Попросіть їх знайти приклади випробувань, з якими зустрічався Президент Хантер. Нехай учні прочитають ці ж матеріали вдруге і знайдуть, що зробив Президент Хантер, щоб отримати допомогу Господа під час цих труднощів. Нехай учні поділяться своїми знахідками і обговорять наведені далі запитання:

- Як у Президента Хантера були видатні якості?
- Чого ми можемо навчитися з його прикладу?

Запропонуйте учням вибрати якусь рису Президента Хантера і сказати, як вони можуть розвинути її у собі. Нехай вони прочитають абзаци 21–22 розділу “Президент Говард В. Хантер”. Свідчіть, що Ісус Христос—єдине джерело справжнього тривалого миру. Заохотьте учнів завжди звертатися до Спасителя.

Вступ

Старійшина Джеффри Р. Холланд сказав про Президента Гордона Б. Хінклі:

“Мабуть, ще жодна людина не приходила до Президентства в Церкві, яка була так добре підготовлена до виконання цього обов'язку. За 60 років служіння в Церкві він особисто був знайомий з кожним Президентом Церкви, починаючи з Гебера Дж. Гранта і закінчуючи Говардом В. Хантером, він учився у них і в тій чи іншій посаді служив з ними. Як каже один з його знайомих: “Жодна людина в історії Церкви не подорожувала стільки по світу з єдиною метою—проповідувати євангелію, благословляти й підносити духовно святих і заохочувати до викуплення померлих” (“President Gordon B. Hinckley: Stalwart and Brave He Stands,” *Ensign*, June 1995, 13).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ми повинні звеличувати покликання, яке отримуємо від Господа (див. “Президент Гордон Б. Хінклі”, *Путівник для навчання студентів*, с. 216–217, абзаци 1–4; див. також Кн. Якова 1:18–19; УЗ 4:2; 84:33).

- Бачення майбутнього Церкви Президентом Хінклі дає підстави для оптимізму, незважаючи на зростаюче злочестя в світі (див. “Президент Гордон Б. Хінклі”, *Путівник для навчання студентів*, с. 217, абзаци 5, 12; див. також 1 Нефій 22:16–22).
- Церква будує більше і більше храмів, щоб встигати за збільшенням кількості її членів (див. “Президент Гордон Б. Хінклі”, *Путівник для навчання студентів*, с. 217, абзаци 6–8; див. також УЗ 65:2).
- Спосіб нашого життя є символом нашої віри в Христа. Наша віра зміцнюється, якщо ми приймаємо пораду сучасного пророка (див. “Президент Гордон Б. Хінклі”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 217–219, абзаци 12–37; див. також Римлянам 12:1–2; УЗ 20:26).
- Кожному члену Церкви потрібні друг, обов’язок і насичення словом Бога (див. “Президент Гордон Б. Хінклі”, *Путівник для навчання студентів*, с. 218, абзаци 22–24; див. також Мороній 6:3–9).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 628–645.

Запропонований хід уроку

“Президент Гордон Б. Хінклі”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 216–217, абзаци 1–4. Ми повинні звеличувати покликання, яке отримуємо від Господа. (10–15 хвилин)

Напишіть на дошці наведені далі визначення слова *звеличувати*:

1. Робити щось більшим.
2. Створювати видимість збільшення або наближення чогось.
3. Хвалити щось, надавати чомусь більшої важливості чи поваги.

Обговоріть наступні запитання:

- Виходячи з цих визначень слова *звеличувати*, що може означати фраза звеличувати покликання в Церкві?
- Чому так важливо звеличувати покликання або обов’язки?

Нехай учні подумають про приклад людини, яка звеличує своє покликання. Попросіть кількох учнів розповісти, як ці люди звеличують своє покликання.

Нехай учні дізнаються про Президента Гордона Б. Хінклі з рубрик “Його життя” і “Його президентство” в розділі “Президент Гордон Б. Хінклі” у *Путівнику для навчання студентів* (сс. 216–217). Назвіть покликання і обов’язки,

які він виконував у житті. Прочитайте вступ і абзаци 1–4 розділу “Президент Гордон Б. Хінклі”. Запитайте:

- Які ви бачите докази того, що Президент Хінклі звеличував своє покликання?
- Чого ви можете навчитися з його прикладу?

“Президент Гордон Б. Хінклі”, *Путівник для навчання студентів*, с. 217, абзаци 5, 12. Ми повинні дивитися з оптимізмом в майбутнє, незважаючи на зростаюче нечестя світу. (15–20 хвилин)

Покажіть дві склянки, наполовину заповнені водою. Напишіть на дошці: *Склянки напівпорожні чи наполовину повні?* Обговоріть наступні запитання:

- Як можна порівняти з песимізмом чи оптимізмом бачення склянки напівпорожньою чи наполовину повною?
- Що означає бути оптимістом?
- Чому вам подобається бути в товаристві оптимістів?

Підпишіть одну склянку—*напівпорожня*, а другу—*наполовину повна*. Попросіть учнів подумати про умови в сучасному світі. Напишіть на дошці *напівпорожня* і під цим заголовком напишіть умови в світі, які змушують людей непокоїтися або втрачати надію. Напишіть *наполовину повна* і під цим заголовком напишіть умови у світі, які дають підстави для того, щоб бути щасливим і мати надію. Запитайте: Про які з цих світових умов ви думаєте найчастіше?

Скажіть учням, що Президент Гордон Б. Хінклі є великим оптимістом і людиною бачення. Нехай вони прочитають абзаци 5, 12 розділу “Президент Гордон Б. Хінклі” (с. 217) і знайдуть, чого він навчав про оптимізм. Запитайте:

- Які причини називав Президент Хінклі для оптимізму?
- Що ми знаємо про долю Церкви, що може дати нам надію? (Див. УЗ 65:2).
- Чому ми можемо з радістю чекати останніх днів і Другого пришествя Господа? (Див. 1 Нефій 22:16–22).

“Президент Гордон Б. Хінклі”, *Путівник для навчання студентів*, с. 217, абзаци 6–8. Церква будує більше і більше храмів, щоб встигати за збільшенням кількості її членів. (15–20 хвилин)

Покажіть карту світу. Попросіть учнів показати, де побудовані храми. Обговоріть наступні запитання:

- Скільки приблизно храмів існує по всьому світу? (У жовтні 2000 року їх було 100. Поточні цифри див. у статистичному звіті у номері *Ліягони* з конференцією).
- Наскільки, на вашу думку, зміниться кількість храмів за вашого життя?
- Чому Церква приділяє стільки зусиль будівництву храмів по всьому світу?

Скажіть учням, що Президент Гордон Б. Хінклі наголошував на будівництві храмів. Нехай учні уважно прочитають абзаци 6–8 розділу “Президент Гордон Б. Хінклі” у путівнику для навчання студентів (с. 217). Покажіть ілюстрації кількох храмів і виразіть свої почуття стосовно благословень, які даються в цих священних спорудах. Запросіть учнів жити так, щоб вони могли отримати обряди Дому Господа. Прочитайте частину або все наведене далі висловлювання. Старійшина Елдред Г. Сміт, тоді Патріарх Церкви, стверджував:

“Неодмінно прийде час, коли храми будуть стояти по всій землі, в багатьох країнах. Це абсолютно необхідно для спасіння, піднесення і вічного життя людини. Тоді ми повинні будемо дуже старанно збирати сімейні записи і жити так, щоб бути гідними виконувати цю роботу” (in Conference Report, Oct. 1972, 52; or *Ensign*, Jan. 1973, 56).

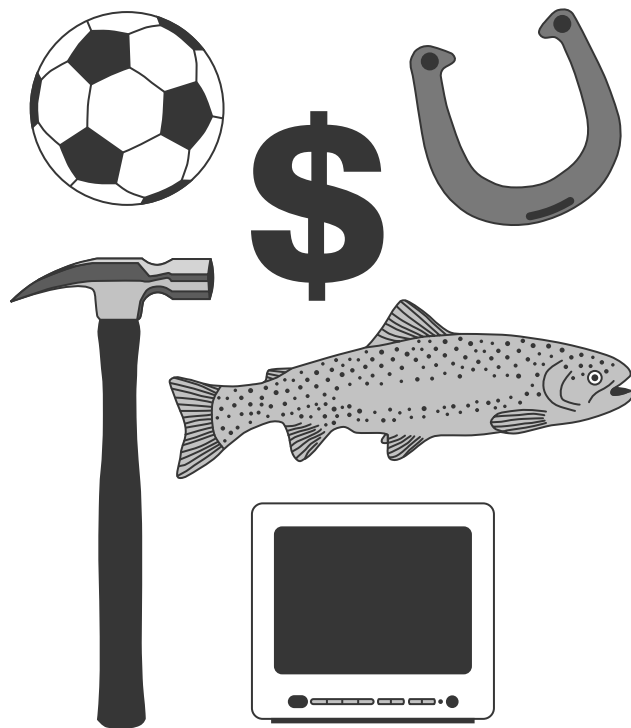
Президент Гордон Б. Хінклі сказав:

“У мене є палке бажання, щоб храми були розташовані на розумній відстані від святих останніх днів по всьому світу. Ми можемо просуватися лише з такою швидкістю. Ми намагаємося, щоб кожен храм стояв на ідеальному місці, де у нього протягом довгого часу будуть хороші сусіди. Робота просувається вперед так швидко, як швидко ми йдемо. Я постійно молюся, щоб якимось чином вона могла прискоритися, щоб більше наших людей могли легше дістатися до священного дому Господа.

Бригам Янг одного разу сказав, що якби молодь по-справжньому розуміла благословення храмового шлюбу, вона б пішки ходила до Англії, якби було потрібно (див. *Journal of Discourses*, 11:118). Ми сподіваємося, що їм не доведеться ходити так далеко” (in Conference Report, Sept.–Oct. 1995, 71; or *Ensign*, Nov. 1995, 52–53).

“Президент Гордон Б. Хінклі”, Путівник для навчання студентів, сс. 217–219, абзаци 12–37. Спосіб нашого життя є символом нашої віри в Христа. Наша віра зміцнюється, якщо ми приймаємо пораду сучасного пророка. (20–25 хвилин)

Намалюйте на дошці подібні до наведених далі ілюстрацій (виберіть ті, які найбільш актуальні для ваших учнів):

Запитайте учнів, які з ілюстрацій найкраще представляють їхнє життя і чому. Попросіть кожного намалювати іншу ілюстрацію чогось, що уособлювало б їхнє життя. Нехай кілька учнів покажуть свої ілюстрації і скажуть, що вони говорять про них.

Прочитайте абзаци 13–16 розділу “Президент Гордон Б. Хінклі” у путівнику для навчання студентів (с. 218). Обговоріть наступні запитання:

- Що Президент Хінклі каже про символи?
- Як ілюстрація, яку ви намалювали про себе, може виражати ваше свідчення про Ісуса Христа?
- Як спосіб вашого життя може допомогти людям повірити в Ісуса Христа?
- Прочитайте Римлянам 12:1–2. Як ці вірші пов’язані з вашим обговоренням?

Скажіть, що наше життя буде кращим символом нашої віри, якщо ми будемо приймати вчення сучасних пророків. Нехай учні прочитають абзаци 12, 17–25 розділу “Президент Гордон Б. Хінклі”. Нехай вони назвуть окремі вчення, на яких наголошував Президент Хінклі, запитайте:

- Наскільки актуальні ці вчення для людей у світі й Церкви в наш час?
- Чому так важливо жити за цими вченнями?

Запропонуйте учням вибрати одне вчення, виконувати яке вони можуть ще краще. Нехай вони напишуть на аркуші все про те, як вони житимуть за ним.

“Президент Гордон Б. Хінклі”, Путівник для навчання студентів, с. 218, абзаци 22–24. Кожному члену Церкви потрібні друг, обов'язок і насичення словом Бога. (10–15 хвилин)

Скажіть учням: Уявіть, що вас призначили до спеціального комітету Церкви. Ваше завдання—придумати план того, як залишати на повернення активними.

Поділіть клас на маленькі групи. Нехай вони уважно прочитають Мороній 6, УЗ 20:68 і скажуть, що можуть робити члени Церкви, щоб допомогти поверненим залишитися активними. Коли групи закінчать вправу, нехай вони поділяться своїми думками з класом.

Нехай учні прочитають абзаци 22–24 розділу “Президент Гордон Б. Хінклі” у путівнику для навчання студентів (с. 218). Запитайте:

- Що, за словами Президента Хінклі, потрібно кожному члену Церкви?
- Як ці три речі пов'язані з тим, що ви знайшли в Мороній 6?
- Як би вони допомогли нововерненому?
- Як би вони допомогли кожному члену Церкви?
- З якими проблемами стикаються повернені, коли приходять до Церкви?
- Як іще ми можемо допомогти членам Церкви в наших приходах або філіях?

Заохотьте учнів бути люб'язними і дружніми з новими членами Церкви. Поділіться наведеним далі висловлюванням Президента Хінклі.

“З розширенням місіонерської роботи по всьому світу, необхідно більше докладати зусиль до того, щоб кожна повернена людина почувала себе в своєму приході або своїй філії як удома. Цього року до Церкви прийде людей достатньо, щоб створити понад 100 нових середньостатистичних колів. На жаль, незважаючи на таке прискорення в поверненні, ми не турбуємося про декого з цих нових членів Церкви. Я сповнений надії, що великі зусилля буде докладено у всій Церкві, по всьому світу, щоб підтримати кожного поверненого, який приходить у Церкву.

Це серйозна справа. Немає сенсу проводити місіонерську роботу, якщо ми не утримуємо в руках плоди її зусиль. Це повинно бути дуже тісно пов'язано між собою” (*Ліягона*, січень 1998 р., с. 55).

Сім'я: Проголошення світові

Вступ

Старійшина Еран А. Колл, тоді сімдесятник, розповідав:

“Президент Гарольд Б. Лі сказав: “Найвеличніша Господня робота, яку ви, брати, будете виконувати, це буде робота в стінах вашого власного дому” [in Conference Report, Apr. 1973, 130; or *Ensign*, July 1973, 98].

Ми завжди повинні пам'ятати застереження Президента Девіда О. Маккея, яке він проголосив з цієї трибуни 33 роки тому: “Жоден успіх не компенсує провалу вдома. Найбідніша халупа, ... де над сім'єю, яка живе в дусі єдності, панує любов, є набагато ціннішою в очах Бога і майбутніх поколінь людства, ніж будь-які інші багатства. У такому домі Бог може творити дива, і Він творитиме їх” (*Учення Президентів Церкви: Девід О. Маккей*).

Два роки тому Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів, яких ми підтримуємо як пророків, провидців і одкровителів, урочисто проголосили світові про наші вірування стосовно шлюбу, батьків і сім'ї. Я закликаю кожного з вас прочитати, дослідити це натхненне проголошення і жити за ним. Нехай воно буде путівником і нормою, за якими живуть наші сім'ї і за якими ми виховуємо дітей.

Наші домівки можуть і повинні бути місцем безпеки і захисту святості від неспокойного світу, в якому ми живемо; зробимо їх такими, прагнучи щодня дотримуватися святих завітів, які ми уклали” (in Conference Report, Oct. 1997, 38–39; or *Ensign*, Nov. 1997, 29).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Шлюб між чоловіком і жінкою є невід'ємною частиною плану щастя, який склав Небесний Батько для Своїх дітей (див. “Сім'я: Проголошення світові”; див. також Буття 2:20–24).
- Сім'ї зміцнюються, якщо живуть за натхненними принципами, викладеними в проголошенні щодо сім'ї (див. “Сім'я: Проголошення світові”; див. також Уложення віри 1:13).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, pp. 631–632.

Запропонований хід уроку

Фільм 21, "Важливість сім'ї, частина 1" (11:00), та фільм 22, "Важливість сім'ї, частина 2" (9:00) з Відеофільму "Учення і Завіти та історія Церкви", можна використати, викладаючи "Сім'я: Проголошення світові" (див. Путівник до відеокурсу "Учення і Завіти та історія Церкви", де знаходяться поради для вчителя).

"Сім'я: Проголошення світові". Шлюб між чоловіком і жінкою є невід'ємною частиною плану щастя, який склав Небесний Батько для Своїх дітей. (15–20 хвилин)

Відділіть юнаків від дівчат. Нехай групи сядуть обличчям навпроти одне одного, запитайте обидві групи:

- Які риси ви найбільше хочете бачити в людині, з якою хочете одружитися?
- Чому ці риси важливі для вас?
- Яку роль відіграють ці риси, коли ви приймаєте рішення, з ким зустрічатися або проводити час зараз?

Запропонуйте учням прочитати "Сім'я: Проголошення світові" у путівнику для навчання студентів (сс. 219–220). Нехай вони знайдуть обов'язки, які Бог поклав на чоловіків і дружин. Потім запитайте обидві групи:

- Які риси необхідно мати чоловіку або дружині, щоб виконувати обов'язки, покладені на них Богом?
- Наскільки ці якості співпадають з тими, які ви назвали як важливі в характері друга?
- Чому розвинути ці якості для вас так само важливо, як і для вашого майбутнього супутника життя?

Заохотьте учнів жити так, щоб бути гідними, люблячими і відповідальними чоловіками і дружинами, коли прийде час одружитися.

"Сім'я: Проголошення світові". Сім'ї зміцнюються, якщо живуть за натхненними принципами, викладеними в проголошенні щодо сім'ї. (15–20 хвилин)

Запропонуйте учням прочитати "Сім'я: Проголошення світові" у путівнику для навчання студентів (сс. 219–220). Запитайте:

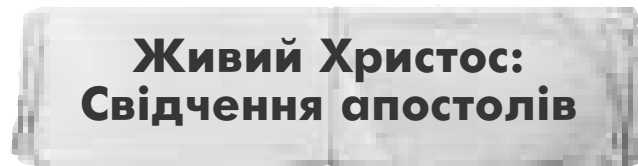
- Які з учень і принципів, згаданих у проголошенні, є найважливішими для сім'ї, яка хоче бути щасливою і успішною?
- Чому дотримання цих принципів приводить до щастя?
- Які зусилля повинна докладати сім'я і чим жертвувати, щоб жити за цими принципами?

Нехай учні виберуть принцип або вчення з проголошення, яке їх вражає, і знайдуть уривок з Писань, що підтверджує їх. У наведеній далі таблиці подано приклад кількох простих відповідей:

Абзац 1	1 Коринтянам 11:11; УЗ 49:15
Абзац 2	Буття 1:26–27; Мойсей 6:8–9
Абзац 4	Буття 1:28; Мойсей 2:28
Абзац 6	Мосія 4:14; УЗ 68:25; Уложення віри 1:12

Попросіть кількох учнів поділитися обраним ними принципом і уривком з Писань. Нехай учні напишуть на аркуші, що вони можуть зробити, щоб допомогти сім'ї повніше жити за принципом або вченням, яке вони обрали.

Прочитайте слова гімну "В сім'ї любов" (*Гімни і дитячі пісні*, с. 44). Свідчіть про радість, яка наповнює сім'ї, що живуть за євангельськими принципами.

Вступ

Коли одинадцять апостолів у дні Ісуса зустрілися, щоб знайти заміну Юді Іскаріоту, Петро сказав, що новий апостол має бути таким, щоб "разом із нами був свідком [Христового] воскресіння" (Дії 1:22). Потім, як свідчить літопис, апостоли "з великою силою свідчили про воскресення Ісуса Господа" (Дії 4:33). Пророки, провидці і одкровителі в наш час також є "особливими свідками імені Христа в усьому світі" (УЗ 107:23). 1 січня 2000 року вони публічно проголосили своє свідчення документом "Живий Христос: Свідчення апостолів". У листі носіям священства, що супроводжував цей документ, Президенти Гордон Б. Хінклі, Томас С. Монсон і Джеймс Е. Фауст з Першого Президентства писали:

"Пророк Джозеф Сміт проголосив: "Основними принципами нашої релігії є свідчення апостолів і пророків про Ісуса Христа, що Він помер, був похований, і воскрес третього дня, і вознісся на небеса; і все інше, що відноситься до нашої релігії, є додатками до цього". У цьому дусі ми додаємо наше свідчення до свідчення наших попередників.

Ми закликаємо вас використовувати це письмове свідчення, щоб зміцнювати віру в дітях нашого Небесного Батька" (лист Першого Президентства від 10 грудня 1999 року).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Ісус—Живий Христос. Пророки й апостоли свідчать про Його незрівнянне життя й спокутну жертву (див. “Живий Христос: Свідчення апостолів”; див. також Дії 1:1–8, 21–22; 4:33; Мосія 3:5–13; УЗ 107:23).

Додаткові джерела

- Рассел М. Нельсон, “Ісус Христос— наш Господар і не тільки Господар”, *Ліягона*, квітень 2000 р., сс. 4–19.

Запропонований хід уроку

Фільм *Особливі свідки Христа* (65:00; каталожний номер 53584 192) може бути використаний у викладанні “Живий Христос: Свідчення апостолів”.

“Живий Христос: Свідчення апостолів”. Ісус— Живий Христос. Його пророки й апостоли свідчать про Його незрівнянне життя й спокутну жертву. (35–40 хвилин)

Розставте зображення Ісуса Христа по кімнаті (див. Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”). Нехай учні скажуть, який портрет їм подобається і чому. Поділіться вашим свідченням про Ісуса Христа. Запитайте учнів, чому так важливо мати свідчення про Ісуса Христа. Прочитайте 1 Коринтянам 15:3–8; Етер 12:38–39; Учення і Завіти 76:22–23. Обговоріть наступні запитання:

- Що спільного між цими свідченнями? (Кожен з цих людей бачив воскреслого Христа).
- Чому так важливо, щоб були пророки, які можуть свідчити, що Спаситель живе?
- Чому так важливо знати, що Спаситель живе?

Скажіть, що пророки й апостоли наших часів додають своє свідчення до свідчення тих, хто жили до них. Розділіть клас на три рівні групи і скажіть кожній уважно прочитати “Живий Христос: Свідчення апостолів” у путівнику для навчання студентів (с. 221). Нехай одна група знайде свідчення апостолів про те, що робив Спаситель до Свого життя на землі. Нехай інша група знайде, що Він робив під час земного служіння. Нехай остання група знайде, що Він робив і робитиме після Свого земного служіння. Нехай учні розкажуть, що дізналися, і напишуть відповіді на дошці. У цьому може стати в пригоді така таблиця:

Живий Христос		
До Свого земного служіння	Під час Свого земного служіння	Після Свого земного служіння
<ul style="list-style-type: none"> • Він був Єговою Старого Завіту (див. абзац 2). • Він створив землю під керівництвом Свого Батька (див. абзаци 2, 10). • Він був Первородним від Батька (див. абзац 4). 	<ul style="list-style-type: none"> • Він вів безгрішне життя (див. абзац 2). • Він був хрищений (див. абзац 2). • Він учив євангелії миру і запрошував усіх іти за Його прикладом (див. абзац 2). • Він зцілював хворих, піднімав мертвих і вчив, в чому сенс життя (див. абзац 2). • Він ввів причастя, спокутав гріхи людства і був заарештований, приречений до страти і розп'ятий (див. абзац 3). 	<ul style="list-style-type: none"> • Він піднявся з могили й розірвав пута смерті (див. абзац 5). • Він служив іншим Своїм вівцям • Він явився з Батьком Джозефу Сміту (див. абзац 5). • Він відновив Своє священство і Церкву (див. абзац 11). • Він повернеться у славі й царюватиме як Цар царів (див. абзац 12). • Він судитиме нас згідно з нашими ділами й бажаннями нашого серця (див. абзац 12).

Запитайте:

- Чому, на ваш погляд, апостоли назвали своє свідчення “Живий Христос”?
- Який вплив має спаситель на всіх людей, які коли-небудь жили або будуть жити на землі?
- Що зробив Спаситель і що Він ще зробить, що може вплинути на спосіб вашого життя?
- Як ви можете мати “щастя в цьому житті і вічн[е] життя у світі прийдешньому”?
- Як ви можете подякувати Богу за “незрівнянний дар Його божественного Сина”?

Свідчіть про Ісуса Христа і про надію, яку може принести євангелія всім дітям Бога. Прочитайте або заспівайте гімн “Живе, живе Спокутар мій” (*Гімни і дитячі пісні*, с. 38). Якщо дозволяє час, попросіть учнів поділитися своїми свідченнями про Живого Христа.

Уложення віри

Вступ

“Пророка [Джозефа Сміта] періодично просили пояснити стороннім людям вчення і практику мормонізму. Навесні 1842 року Джон Уентурт, редактор газети *Chicago Democrat*, попросив Джозефа Сміта надіслати йому нарис “підйому, розвитку, переслідувань і віри святих останніх днів” [*Church History, Times and Seasons*, 1 Mar. 1842, 706]. Джозеф відгукнувся на його прохання і надіслав Уентурту об’ємний документ з розповіддю про велику кількість подій в ранній історії Відновлення, включаючи Перше Видіння і появу Книги Мормона. Документ також містив тринадцять тверджень, що окреслюють вірування святих останніх днів і які стали відомі як Уложення віри.

У 1851 році Уложення віри були включені в перше видання Дорогоцінної Перлини[, що було] надруковано в Британській місії. Коли в 1878 році Дорогоцінну Перлину було перевидано, а в 1880-му—канонізовано, Уложення віри стали офіційною доктриною Церкви” (*Church History in the Fulness of Times*, 256–257).

Старійшина Л. Том Перрі з Кворуму дванадцятьох казав: “Як б це було велике благословення, якби кожний член Церкви вивчив напам’ять Уложення віри і став добре обізнаний з принципами, які містять кожне з них. Ми були б краще підготовлені ділитися євангелією з іншими.

Уложення віри [є вичерпним і стислим проголошенням суттєвих вчень] євангелії Ісуса Христа. Вони містять прямі і прості виклади принципів нашої релігії і є сильним доказом божественного натхнення, яке отримав пророк Джозеф Сміт” (*Ліягона*, липень 1998 р., сс. 22, 24).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Уложення віри є натхненим проголошенням, записаним пророком Джозефом Смітом. Вони включають “прості виклади принципів нашої релігії” і “[суттєвих вчень] євангелії Ісуса Христа” (Л. Том Перрі, *Ліягона*, липень 1998 р., с. 24; див. Уложення віри).

Додаткові джерела

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, pp. 256–257.
- *The Pearl of Great Price Student Manual: Religion* 327, pp. 66–81.

Запропонований хід уроку

Уложення віри. Уложення віри є натхненим проголошенням, записаним пророком Джозефом Смітом. Вони включають “прості виклади принципів нашої релігії” і “[суттєвих вчень] євангелії Ісуса Христа”. (30–35 хвилин)

Примітка: Думки пророка щодо кожного з уложень віри містяться в розділі “Розуміння Писань” до Уложень віри в путівнику для навчання студентів (сс. 223–225).

Попросіть когось з учнів прочитати наведену далі історію Президента Спенсера В. Кімбола:

“Кілька років тому один хлопчик з Початкового товариства подорожував поїздом до Каліфорнії. Джентльмен, який також направлявся до Каліфорнії, [помітив, що] хлопчик охайно одягнений і добре себе поводить. Цей джентльмен був сильно вражений ним.

[Джентльмен запитав:] “Звідки ти ідеши? Де ти живеш?”

А хлопчик відповів: “Із Солт-Лейк-Сіті, Юта”.

“О, ясно,—сказав джентльмен,—ти, мабуть, мормон”.

Хлопчик відповів: “Так, я мормон”. В його голосі прозвучали нотки гордості.

Джентльмен сказав: “Що ж, цікаво. Я хотів дізнатися про мормонів і про їхні вірування.

І хлопчик сказав йому: “Добре, сер, я можу розповісти вам, у що вони вірять”.

Тоді хлопчик сказав напам’ять Уложення віри, що дуже здивувало чоловіка. Президент Кімбол продовжував:

“Тепер, коли закінчив цитувати Уложення віри, хлопець полегшено зітхнув. Джентльмен перебував в очевидному захопленні, і не тільки від здатності хлопчика окреслити всю програму Церкви, а й повнотою доктрини.

Він сказав: “Знаєш, після кількох днів у Лос-Анджелесі, я збирався повертатися до Нью-Йорка, де знаходиться мій офіс. Я дам своїм співпрацівникам телеграму, що запізнюся на кілька днів, щоб зупинитися в Солт-Лейк-Сіті на зворотному шляху, щоб зайти до інформаційного бюро й отримати більш детальну інформацію про те, що ти мені розповів” (in *Conference Report*, Oct. 1975, 117, 119; or *Ensign*, Nov. 1975, 77–79).

Запитайте: Що найбільше вас вражає в цій історії? Попросіть учнів повторювати за вами Уложення віри, починаючи з першого і до тринадцятого. Запитайте:

- Як знання Уложень віри допоможе вам ділитися євангелією, відповідати на запитання про Церкву або підготуватися до виступу на причасних зборах?
- Що ви знаєте про походження Уложень віри?

Поділіться з учнями вступом до розділу Уложення віри вище (с. 294). Обговоріть наступні запитання:

- Навіщо пророк написав Уложення віри?
- Коли Уложення віри стали Писанням?
- Як описав Уложення віри старійшина Л. Том Перрі?
- Чому нам так важливо вивчити Уложення віри?

Дайте кожному учневі по уложенню віри. Нехай вони прочитають дане їм одне чи кілька уложень і знайдуть, яким принципам воно навчає. Поділіть дошку на 13 секцій і пронумеруйте їх. Коли учні знаходитимуть учення, запишіть їх на дошці у відповідній секції. Запитайте:

- Як з учень, включених до Уложень віри, можуть допомогти вам навчати друга, який не є членом Церкви?
- Які принципи в Уложеннях віри пояснюють, чому ми живемо і віримо саме так?
- Як вивчення цих уложень зміцнить ваше свідчення про євангелію Ісуса Христа?
- Що ви можете зробити, щоб зробити їх ближчими серцю?

Заохотьте учнів читати і вивчити напам'ять Уложення віри. Поділіться наведеним далі висловлюванням старійшини Л. Тома Перрі:

“Я зняв копію Уложень віри з Писань і прикріпив її на стіну у ванній кімнаті, де міг бачити її щоранку, коли чистив зуби і голився. Уже через кілька днів я твердо пам'ятав їх. Цей досвід переконав мене, що вони були дані через одкровення пророку Джозефові Сміту. Я прийшов до висновку, що вивчаючи зміст кожного Уложення віри, я міг пояснити і захищати кожний принцип євангелії, який, можливо довелось б роз'яснювати комусь, хто шукав відновлену істину”
(Ліягона, липень 1998 р., с. 22).

Наше місце в історії Церкви

Вступ

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є свідком того, наскільки важливо приймати слова сучасного пророка. Піонери 1847 року під керівництвом Президента Бригама Янга створили спадок для майбутніх поколінь. Віра й відданість піонерів, які оселилися в долині

Солоного озера, проявляється скрізь по світу в наш час, коли люди приймають євангелію, приєднуються до Церкви і стають піонерами у своїй землі. Один письменник-святий останніх днів сказав:

“Разом із щойно наверненим ми поділяємо спадок переселенців, так само як і поділяємо спадок дітей Ізраїля за часів Мойсея або залишку Ізраїля, який Легій вивів до обіцяної землі. Цей спадок є мужністю і рішучістю, готовністю відгукнутися на “покликання”, співчутлива допомога бідним, чудовий дух співпраці й відданість вірі в Бога”
(Glen M. Leonard, “Westward the Saints: The Nineteenth-Century Mormon Migration,” *Ensign*, Jan. 1980, 13).

Важливі євангельські принципи, на які слід звернути увагу

- Приклади віри й відданості піонерів відтворюються по всьому світу людьми, які приєднуються до Церкви і йдуть на жертви заради будівництва Сіону в їхній країні. Кожен з нас відіграє важливу роль в будівництві царства Бога” (див. “Наше місце в Історії Церкви”, *Путівник для навчання студентів*, с. 226, абзаци 1–6; див. також УЗ 6:6; 65:5–6).

Додаткові джерела

- Gordon B. Hinckley, in Conference Report, Oct. 1989, 68–72; or *Ensign*, Nov. 1989, 51–54.
- *Faith in Every Footstep Instructor's Guide* (Church Educational System manual, 1996).
- “Plaque, Cabin Memorialize 1847 Pioneers,” *Ensign*, Oct. 1989, 75.

Запропонований хід уроку

“Наше місце в Історії Церкви”, *Путівник для навчання студентів*, сс. 226–227, абзаци 1–6. Приклади віри й відданості піонерів

відтворюються по всьому світу людьми, які приєднуються до Церкви і йдуть на жертви заради будівництва Сіону в їхній країні. Кожен з нас відіграє важливу роль в будівництві царства Бога. (40–45 хвилин)

Покажіть ілюстрації піонерів (див. Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 410–415, 421). Скажіть учням, що лозунг “Віра в кожному кроці” Церква використовувала для святкування 150-річчя прибуття піонерів у долину Солоного озера. Запитайте:

- Що, на ваш погляд, найважче в тому, щоб бути піонером?
- Якби ви могли поговорити з кимось із піонерів, що б ви запитали?
- У кого важче життя: у вас чи них? Чому?

Прочитайте наведене далі висловлювання старійшини Ніла А. Максвелла з Кворуму дванадцятьох:

“Якщо ви будете відданими, настане день, коли ці достойні піонери, яких ви не даремно славили за здолання випробувань під час переходу пустелю, будуть натомість славити вас за те, що ви успішно проклали свій шлях пустинею відчаю, що перейшли землі спустошеної культури і при цьому зберегли віру. І, так, ви будете по праву славити їх за те, що вони зробили у свій час, але одного дня [вони,] серед яких будуть ваші предки, будуть славити вас, за те що ви у безпеці дісталися додому” (стенографія духовного вечора ЦСО для молодих неодружених, 4 червня 1995).

Прочитайте разом абзаци 1–6 розділу “Наше місце в історії Церкви” у путівнику для навчання студентів (с. 226). Обговоріть наступні запитання:

- Чим наші випробування відрізняються від випробувань піонерів?
- Чим вони схожі?
- Як ми можемо бути схожими на піонерів під час випробувань?
- Як ми можемо бути “піонерами” свого дня?

Важливо допомогти учням оцінити віру та жертви святих останніх днів у вашій країні або місцевості. Ви можете:

- Попросити учнів розповісти історії про членів їхніх сімей, які жертвували чимось, щоб приєднатися до Церкви і жити за євангелією.
- Попросити учнів розповісти історії про людей, які першими приєдналися до Церкви у вашій місцевості або країні.
- Запросити місцевих “піонерів”-святих останніх днів на урок, щоб вони розповіли учням про історію Церкви у вашому регіоні.
- Попросити учнів виступити про місцеві історичні пам’ятки Церкви, які вони бачили.
- Викласти урок про те, як євангелія з’явилася у вашій частині світу. (Ви можете знайти подібну інформацію у виданнях: *Ліягона, Church History in the Fulness of Times* і *Наш спадок: Короткий виклад історії Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів*).

Запитайте учнів: Як ви можете стати піонерами в очах майбутніх поколінь святих останніх днів?

Дайте учням чистий аркуш і попросіть обвести на ньому свою ступню. Нехай вони напишуть над відбитком ступні ім’я одного з піонерів або перших членів Церкви, про яких вони дізналися цього року. Нехай вони поруч з ім’ям напишуть, як ця людина проявляла віру в кожному кроці. Нехай вони напишуть під відбитком ступні ім’я когось зі своєї сім’ї або місцевого піонера й те, як ця людина проявляла віру. Нехай вони напишуть на самому відбитку власне ім’я і те, що вони можуть робити, щоб проявляти віру в кожному кроці. Нехай кілька учнів прочитають, що вони написали, і повісять свої “кроки” на стіні класної кімнати.

Поділіться наступним висловлюванням Президента Гордона Б. Хінклі, у той час радника в Першому Президентстві:

“Кожен з нас має невеличке поле, яке повинен обробляти. Роблячи це, ми ніколи не повинні втрачати з поля зору більше поле, більшу картину божественної долі цієї роботи. Вона дана нам Богом, нашим Вічним Батьком, і кожен з нас повинен зіграти роль у тканні цього дивовижного гобелену. Наш особистий внесок може бути малим, але він не неважливий.

Мені не потрібно нагадувати вам, що ця справа, до якої ми залучені,—незвичайна справа. Це справа Христа. Це царство Бога, нашого Вічного Батька. Це будівництво Сіону на землі, здійснення пророцтва, даного в давнину, і видіння, явленого в цьому розподілі.

Всіх членів Церкви, які чують мій голос, я закликаю: виконуючи частку роботи, на що вас було покликано, ніколи не втрачайте з поля зору повноту величності і прекрасної картини мети цього розподілу повноти часів. Вплітайте красиво свою ниточку у величний гобелен, малюнок якого був придуманий для нас Богом Небесним. Високо тримайте прапор, під яким ми ходимо. Будьте старанними, вірними, чеснотними, праведними, щоб на цьому прапорі не було жодної плями” (in Conference Report, Sept.–Oct. 1989, 69–72; or *Ensign*, Nov. 1989, 53–54).

Заспівайте або прочитайте гімн “Грядіть, святі” (*Гімни і дитячі пісні*, с. 2).

МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ПИСАНЬ

Коли ви вирішите, *чого* навчати, попросіть Господа допомогти вам вирішити, *як* навчати. В цьому розділі, а також у посібнику *Навчання євангелії: Підручник для вчителів і провідників ЦСО* (1994) ви знайдете ідеї для навчання Писань.

Читайте

- Читайте вголос для учнів і просіть їх по черзі читати вголос. (*Примітка:* Хоча в цьому посібнику часто зустрічаються підказки типу: “Прочитайте Учення і Завіти 89:1 і попросіть...”, було б непогано розділити читальне завдання з учнями). Нехай учні, які не читають, слідкують за читанням по своїх Писаннях. Будьте обережними, щоб не засмутити учнів, які не дуже добре читають.
- Під час читання Писань зупиняйтеся, щоб пояснювати слова і фрази, принципи євангелії або інші питання, обговорити які є натхнення.
- Якщо частина блоку з Писань читається легко, ви можете попросити учнів прочитати її мовчки.
- Відзначаєте в кожному уривку Писань, хто і до кого промовляє.

Підсумуйте

- Подумайте заздалегідь, що ви скажете про вірші або розділи, які не читатимуться на уроці. Ваш підсумок повинен допомогти учням побачити, як пов’язані останні прочитані ними вірші й наступні.
- Користуйтеся вступами до розділів, щоб розповісти учням, про що в них ідеться, якщо ви не будете читати їх.
- Користуйтеся ілюстраціями, які зображують історії або принципи, про які ви не читатимете. Наприклад, розповідаючи про Джозеф Сміт—Історія 1:5–13, покажіть ілюстрацію “Джозеф Сміт шукає мудрості в Біблії” (Набір ілюстрацій “Євангелія в мистецтві”, 402).

Застосовуйте

- Вчіть учнів, що вони можуть знаходити відповіді на свої запитання і розв’язання своїх проблем, якщо будуть “бенкету[вати] словами Христа; бо ось, слова Христа скажуть [ім] усе, що [ім] треба робити” (2 Нефій 32:3).
- Запрошуйте учнів ділитися випадками, коли вони знаходили допомогу у Писаннях. Самі розповідайте про такі випадки.
- Допмагайте учням застосовувати Писання до себе (див. 1 Нефій 19:23). Ставте такі запитання: “Як ця людина в Писаннях схожа на нас?” і “Чим ця історія схожа з нашою ситуацією?”

- Запитуйте учнів, як люди в Писаннях знаходили розв’язання своїх проблем.
- Запрошуйте учнів відповідати на запитання, які ставляться в Писаннях. Наприклад, нехай вони дадуть відповіді, які ставляться в Учення і Завіти 88:33.
- Ставте імена учнів замість займенників у Писаннях. Наприклад, в Учення і Завіти 11:12 замість слова *ти* поставте ім’я когось із учнів. (*Примітка:* Будьте обережні з віршами, які адресуються конкретним особам і не можуть бути застосовані до загалу. Не беріть вірші, які можуть пов’язати ім’я учня з гріхом або іншим чином поставити у незручне становище).

Робіть перехресні посилання

- Перехресне посилання—це посилання на уривок з Писань, який прояснює або доповнює значення вірша, який ви розглядаєте. Наприклад, коли ви викладаєте Учення і Завіти 111:5, то можете дати перехресне посилання на Учення і Завіти 104:78–80, і учні запишуть УЗ 104:78–80 на полях.
- Вчіть учнів знаходити і використовувати перехресні посилання у виносках або інших допоміжних матеріалах для вивчення Писань.
- Нехай учні розповідають, як перехресні посилання пояснюють або додають значення віршам, які розглядаються.
- Нехай учні роблять ланцюжки з Писань, роблячи перехресне посилання з першого уривку на другий, з другого—на третій і так далі до кінця, а тоді з останнього уривку—на перший.

Робіть позначки

- Вчіть учнів позначати важливі моменти у своїх примірниках Писань, щоб вони могли потім легко їх знаходити і щоб могли запам’ятовувати.
- Покажіть учням, як обводити, підкреслювати або заштриховувати слова чи фрази.
- Нехай учні обводять номери віршів, беруть вірші в рамочку або проводять на полях лінії.
- Малюйте лінію від одного обведеного слова чи фрази до іншого.
- Обводьте літеру виноски біля слова чи фрази в тексті Писань і у виносках. Ви можете поєднати посилання і виноску лінією.
- Пишіть примітки на полях.

Звертайтеся до слів апостолів і пророків

- Готуючи уроки, вивчайте слова і вчення Генеральних авторитетів, особливо тих, яких підтримують як пророків, провидців і одкровителів. Регулярно читайте те, про що вони кажуть на Генеральних конференціях. Використовуйте ці вчення, щоб допомогти учням розуміти й застосовувати Писання.
- Читайте слова і вчення Генеральних авторитетів своїм учням. Ставте, наприклад, такі запитання: “Як ці слова допомагають вам зрозуміти вірші, які ми розглядаємо?” та “Як вони пояснюють вам, як застосувати послання з Писань до свого життя?”
- Нехай учні записують на полях своїх примірників Писань короткі цитати Генеральних авторитетів, які читаєте їм ви або які вони самі знаходять.

Обговорюйте

- Заохочуйте учнів розповідати, чого вони навчилися і що думають про уривки з Писань. Господь сказав: “Нехай не всі будуть промовцями водночас; але нехай усі говорять по черзі, і нехай усі слухають його висловлювання, щоб коли всі висловляться, усі могли бути наставленими всіма, і щоб кожна людина мала рівні привілеї” (УЗ 88:122).
- Прочитайте матеріал під заголовками “Ставте запитання”, “Порівнюйте”, “Складайте переліки” та інші методи в цьому розділі, що допоможе вам почати дискусію.
- Діліть клас на групи і давайте кожній групі щось із Писань, що вони можуть уважно прочитати й обговорити.
- Залучайте учнів, які часто не беруть участі в обговореннях, просячи їх розповісти про своє ставлення чи свої думки.
- Завжди намагайтеся вести позитивне й духовно надихаюче обговорення. Коли вчитель і учні прагнуть присутності Святого Духа, “той, хто проповідує, і той, хто сприймає, розуміють один одного, і обидва напучуються і звеселяються разом” (УЗ 50:22).

Ставте запитання

- Ставте запитання, відповіді на які учні будуть змушені шукати в Писаннях. Наприклад, перед тим, як викладати Учення і Завіти 129:1–3, попросіть учнів знайти в уривку, які існують два типи ангелів.
- Ставте запитання, які хвилюють учнів і на які вони самі хотіли би знати відповіді. Наприклад, перед тим, як викладати Учення і Завіти 130:18–19, запитайте учнів, що ми зможемо взяти із собою, коли померемо.
- Ставте запитання, які заохочують учнів розмірковувати над Писаннями або принципом євангелії та засто-

совувати їх. Запитання, відповіді на які або надто легкі, або надто складні, можуть дратувати учнів. Запитання, відповіді на які “так” або “ні”, як правило, не ведуть до обговорення.

- Ставте запитання, які починаються зі слів *хто, що, коли, де, чому* або *як*.
- Просіть учнів пояснювати, чому вони відповіли саме так.
- Просіть учнів коментувати відповіді інших учнів.

Порівнюйте

- Нехай учні порівнюють принципи або події з Писань, щоб побачити, чим вони схожі або чим відрізняються. Наприклад, учні можуть порівняти наслідки хтивості (див. УЗ 63:16) з наслідками любові і цнотливості (див. УЗ 121:45–46).
- Нехай учні порівнюють переліки (див. далі пункт “Складайте переліки”). Наприклад, учні можуть скласти перелік умов стану синів загибелі (див. УЗ 76:32–38, 44–48) і спадкоємців целестіального царства (див. вірші 55–70), а тоді порівняти ці два переліки.
- Нехай учні знаходять слова *як* чи *подібний*. Ці слова в Писаннях часто вживаються для порівняння. Наприклад, в Ученні і Завітах 29:2 Спаситель каже, що збере Свій народ, “як квочка збирає курчаток своїх під свої крила”.

Складайте переліки

- Іноді корисно складати переліки подій або ідей, які розглядаються. Ви можете самі складати переліки, які бачитимуть учні, або просити учнів складати їх на папері або ж просто подумки. Коли ви складаєте перелік, то також повинні обговорити, чого ви навчилися завдяки йому.
- Нехай учні знаходять і записують події з історій Писань, а тоді обговорюють, що вони написали. Наприклад, учні можуть продивитися події, які привели до видіння трьох ступенів слави (див. УЗ 76:11, 15–19) і видіння духовного світу (див. УЗ 138:1–11). Потім учні можуть обговорити те, що вело їх до одкровення в їхньому житті.
- Нехай учні складають переліки причин того, чому людина в Писаннях повелася саме так, і обговорюють їх. Наприклад, учні можуть проглянути події в житті Джозефа Сміта, які привели його до молитви у священному гаю (див. Джозеф Сміт—Історія 1:5–14).
- Складайте переліки всіх частин євангельських принципів і обговорюйте їх. Наприклад, учні можуть скласти перелік і обговорити, чого вони навчилися про Спокуту і любов Господа до нас з Учення і Завіти 19:15–20.

- Нехай учні позначать або пронумерують у Писаннях принципи або події, список яких можна скласти. Наприклад, в Ученні і Завітах 43:25 учні можуть позначити або пронумерувати шляхи того, як Господь закликає людей покаятися і прийти до Нього.

Вчіть напам'ять

- Нехай учні кілька разів вголос скажуть слова уривку з Писань.
- Нехай вони кілька разів перепишуть уривок.
- Напишіть уривок і попросіть учнів кілька разів повторити його. Закривайте або стирайте по кілька слів за раз, поки ви не прикриєте або зітрете всі слова.

Застосовуйте гімни

- Починайте або закінчуйте урок гімном, який вчить принципу з блоку Писань, що вивчається.
- Просіть окремих учнів або групи учнів співати або грати гімни.
- Під час уроку просіть учнів співати або читати слова гімнів, які вчать принципу з блоку Писань, що вивчається.

Показуйте предмети

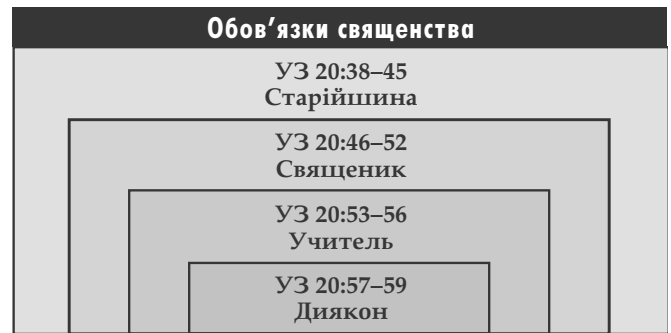
- Показуйте предмети, які вказуються в Писаннях і які ваші учні могли ніколи не бачити. Наприклад, ви можете показати ілюстрацію або намалювати серп, щоб допомогти учням краще зрозуміти Учення і Завіти 4:4.
- Показуйте предмети, які ваші учні вже раніше бачили, але які викличуть в них інтерес або додадуть розуміння. Наприклад, викладаючи Учення і Завіти 88:125, ви можете показати плащ і сказати учням, що мантія, про яку йдеться в цьому вірші, схожа на плащ або накидку.
- Нехай учні малюють предмети, які згадуються в Писаннях (див. "Малюйте"). Наприклад, прочитавши Учення і Завіти 27:15–18, учні можуть намалювати лати, що описуються в цих віршах.

Малюйте

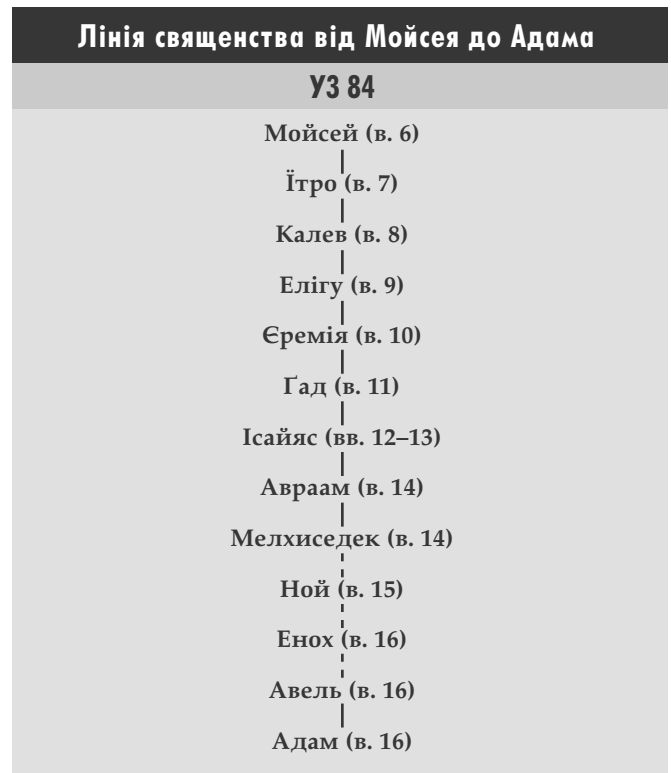
- Малюйте ілюстрації для учнів, які допоможуть їм зрозуміти блок Писань.
- Нехай учні малюють ілюстрації, якими, на їхню думку, могли б бути люди, предмети або події в Писаннях. Малювання допомагає запам'ятати те, що вони читали й обговорювали. Будьте обережні, щоб не поставити учнів у незручне становище, коли попросите їх малювати.
- Нехай учні малюють карти, що показуватимуть, де жили люди з Писань, куди вони йшли або де відбувалися події. Наприклад, перед тим, як вивчати Учення

і Завіти 98, попросіть одного з учнів намалювати карту району між Огайо і Міссурі. Допоможіть їм побачити, що хоч пророк Джозеф Сміт був далеко від святих у Міссурі, Господь відкрив йому страшні обставини, в яких опинився Його народ.

- Нехай учні складають схеми, які пояснюють, що відбувається в розповіді, або які тлумачать чийсь вчення. Наприклад, зробіть схему, яка показує, як обов'язки кожного чину священства включають в себе обов'язки нижчих чинів. Вкажіть тільки посилання на Писання і попросіть учнів вписати чини.

- Нехай учні складають схеми, які показують наслідки чийсь дій або подій. Наприклад, складіть схему, яка показує, як священство передавалося від Адама до Мойсея.

- Нехай учні складають часову лінію, намалювавши лінію і написавши вздовж неї дати й події в порядку, в якому вони мали місце. Наприклад, попросіть їх намалювати часову лінію, яка показує події, що привели до організації Церкви.

Народження Джозефа Сміта	Перше видіння	Візит Моронія	Джозеф отримує пластини	Відновлено Ааронове священство	Відновлено Мелхиседекове священство	Опубліковано Книгу Мормона	Організовано Церкву
23 грудня 1805 р.	весна 1820 р.	21–22 вересня 1823 р.	22 вересня 1827 р.	15 травня 1829 р.	кінець травня 1829 р.	кінець березня 1830 р.	6 квітня 1830 р.

Ставте сценки

- Нехай учні ставлять сценки за історіями з Писань. Нехай вони використовують слова і дії персонажів з Писань.
- Обговоріть, що відчували учні або чого вони навчилися з історії, сценку на яку поставили.

Шукайте

Коли ви просите учнів прочитати уривки з Писань, дайте їм заздалегідь щось, що вони повинні знайти в цих уривках. Якщо вони почнуть читати, думаючи про якийсь

принцип або деталь, то звернуть більше уваги і більше запам'ятають те, що прочитали. Ви можете попросити учнів знайти:

- Принципи євангелії, проілюстровані в житті людей.
- Запитання, які ставилися в Писаннях.
- Переліки в Писаннях, як, наприклад, риси милосердя (див. 1 Коринтянам 13).
- Визначення слів або принципів, наприклад, *Сіону* (див. УЗ 97:21).
- Важкі слова або фрази, які учням може бути важко зрозуміти.
- Переносні значення, зразки і символи.
- Пророчі коментарі (наприклад, уривки в Книзі Мормона, що починаються зі слів “і таким чином ми побачили”).
- Причинно-наслідкові зв'язки (див. Ісая 58:13–14).
- Риси, які приємні або неприємні Богові.
- Моделі (наприклад, модель завіту у причасних молитвах; див. УЗ 20:77, 79).

Примітка: Коли ви бачите у цьому посібнику слова “шукайте” або “знайдіть”, скористуйтеся описаними методами пошуку.

Вступ

Опанування Писання—це здатність знаходити уривки з Писань, розуміти їхнє значення і застосовувати у своєму житті. Програма опанування Писань складається з вивчення ста уривків з Писань (по 25 на кожний семінарський курс вивчення Писань), які учні повинні “опанувати”. Як учитель ви повинні допомогти учням вивчити ці вірші, читаючи їх усім класом і заохочуючи учнів самим вивчати їх.

Ваш успіх багато в чому залежатиме від вашого ставлення до питання. Наприклад: ваші учні матимуть більше шансів вивчити ці вірші, якщо ви самі їх вивчите і якщо вони відчують, що цього ж ви очікуєте і від них. Виділяйте достатньо часу на уроці, щоб допомогти своїм учням бенкетувати цими словами Христа, досліджувати їх і застосовувати в житті.

Опанування Писань має бути додатком до вашого щоденного послідовного вивчення Писань, а не заміняти його. Не приділяйте надто багато часу опануванню Писань, щоб це не відтіснило звичайний план навчання. Вчителі, які викладають удома, повинні бути особливо обережними, щоб щотижневі уроки не перетворилися на щотижневі перегони з Писаннями. Ви можете:

- Представляти вірші програми Опанування Писань у мірі їхньої появи під час регулярних уроків.
- Виділити частину дня раз на тиждень або трохи часу щодня, щоб попрацювати над опануванням Писань.
- Вивчати напам'ять вірші для опанування в класі щонайменше раз на семестр.
- Працювати над опануванням Писань, коли урок виходить коротшим, ніж було заплановано.
- Запропонувати учням підготувати “духовні думки” на основі віршів для опанування.
- Повісити інформаційні дошки з матеріалами на основі віршів для опанування.

Президент Говард В. Хантер, тоді президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Ми сподіваємося, що жоден ваш учень не залишить ваш клас наляканим, засмученим або присоромленим через те, що не може знайти необхідної допомоги, бо не знає достатньо добре Писання, щоб знайти необхідні уривки” (*Eternal Investments* [address to religious educators, 10 Feb. 1989], 2).

Ідеї щодо того, як допомогти учням знаходити вірші з Писань для опанування

- Покажіть учням сторінку змісту в Біблії, Книзі Мормона та Дорогоцінній Перліні, яка допоможе їм знайти вірші для опанування.

- Нехай учні вивчать напам'ять посилання і ключові слова чи фрази з віршів для опанування.
- Давайте учням підказки і просіть знайти вірші для опанування. Ви можете підказати їм слова, фрази або показати предмет чи ілюстрацію.
- Пригадайте вірші, які ваші учні вивчали в попередні роки, щоб до випуску вони вивчили всі 100 уривків з Писань для опанування.

Ідеї щодо того, як допомогти учням зрозуміти вірші з Писань для опанування

- Читайте вірші з учнями і допомагайте їм зрозуміти важкі слова чи фрази (див. розділи “Розуміння Писань” у путівнику для навчання студентів).
- Skorистайтесь запропонованим ходом уроків у цьому посібнику і вправами в путівнику для навчання студентів, щоб пояснювати Писання.
- Вчіть учнів знаходити інші вірші в Писаннях, які пояснюють принципи, викладені в уривках з Писань для опанування (див. “Що допоможе у вивченні Писань”, сс. 12-13). Вони можуть писати на полях Писань перехресні посилання.
- Показуйте учням, як робити позначки в Писаннях (див. “Робіть позначки” у розділі “Методи викладання Писань”, с. 297).
- Ставте запитання до віршів. Наприклад, запитуйте учнів, хто до кого говорить, у чому головна думка і як могла почувати себе людина, до якої зверталися.
- Обговоріть історичні передумови (люди, місце і час) віршів для опанування.
- Просіть учнів продивлятися сусідні розділи й вірші, щоб розглядати вірші для опанування в контексті.
- Просіть учнів розповідати, як вони могли б навчати людей євангелії завдяки цим віршам.
- Просіть учнів переписувати вірші своїми словами, записувати запитання щодо віршів або малювати щось, що стосується віршів.
- Заохочуйте учнів вивчати уривки з Писань для опанування напам'ять і цитувати їх письмово або усно.

Ідеї щодо того, як допомогти учням застосовувати вірші з Писань для опанування

- Нехай учні напишуть, що означають вірші для опанування. Обговорюйте, як ці вірші можуть допомогти учням знайти відповіді на їхні запитання і рішення проблем (див. “Після читання” на сс. 5–6 путівника для навчання студентів).
- Допоможіть учням знаходити причинно-наслідкові зв'язки.

- Просіть учнів виступати з короткими промовами перед класом, використовуючи вірші для опанування. Заохочуйте їх використовувати ці вірші під час виступів у Церкві.
- Запитуйте учнів, як вони можуть використовувати вірші для опанування для навчання когось євангелії.
- Просіть учнів казати, як ці вірші використовувалися на церковних зборах або під час генеральних конференцій.
- Пропонуйте учням навчати уривків з Писань для опанування свої сім'ї на домашніх сімейних вечорах.
- Просіть учнів робити плакати, що стосуються віршів, для дому або класної кімнати.
- Розділяйте клас на дві групи. Просіть кожну групу записувати проблеми або запитання, відповіді на які можна знайти у віршах для опанування. Нехай групи обмінюються аркушами і знаходять вірші для опанування, які відповідають на проблеми або запитання іншої групи.

Завершення

Старійшина А. Теодор Таттл, тоді сімдесятник, сказав:

“Мало що так підсилює духовне зростання, як вивчення Писань. Спаситель сказав: “Той, хто має писання, нехай вивчає їх, і побачить...” (3 Нефій 10:14). Господь пообіцяв, що якщо ви будете вивчати, ви побачите дивовижні духовні істини, які переконуватимуть вас звернутися до Христа—вашого величного Взірця. Ви будете зміцнені в бажанні укладати з Господом завіти, пройти обряди і служити” (in Conference Report, Apr. 1984, 32; or *Ensign*, May 1984, 24).

Аудіовізуальні засоби

Для викладання Писань для опанування ви можете скористатися ілюстраціями, аудіо- і відеозаписами. Покажіть ілюстрації або програвайте записи, які пов'язані з віршем, просіть учнів знайти цей вірш, а тоді обговорюйте його класом. Або дайте учням газети і п'ять хвилин, щоб знайти стільки заголовків, статей і фотографій, що стосуються віршів, скільки зможуть. Ви можете зробити те ж саме з відеозаписами випусків новин, музикою та ін.

Примітка: Не використовуйте в класі непристойні, вульгарні чи недоречні допоміжні відео- і аудіоматеріали. Також слідкуйте за тим, щоб не порушити авторські права (див. "Videocassettes," *CES Policy Manual: Outside U.S. and Canada* [2001], p. 16).

Інформаційні дошки

Інформаційні дошки або плакати дають вам можливість щодня наголошувати на певних уривках з Писань для опанування. Зробіть інформаційну дошку для віршів для опанування на початку року і щотижня поновлюйте уривки з Писань для опанування, на які хочете звернути особливу увагу. Або зробіть "загадкову" інформаційну дошку і щодня додавайте підказку щодо уривку, на якому наголошується на цьому тижні. Нехай учні напишуть і повісять на дошку свої здогадки.

Ланцюжки

Допоможіть учням робити з уривків з Писань ланцюжки, вибравши 4–5 уривків, пов'язаних з віршами для опанування. Зробіть перехресне посилання з першого уривку на другий, з другого—на третій і так далі до кінця, а тоді зробіть посилання з останнього уривку на перший. Скористайтеся уривками, які включені до щоденного чи щотижневого уроку, або знайдіть їх у виносках чи Путівнику по Писаннях. Обведіть вірші з Писань для опанування у Путівнику по Писаннях, які будуть початком ланцюжка.

Розв'язання проблем

Один зі способів допомогти учням оцінити Писання, це допомогти їм застосовувати їх у житті. Коли учні ставлять запитання на уроці або приходять до вас зі своїми проблемами, допоможіть їм знайти відповіді в Писаннях. Якщо можливо, скористуйтеся уривками з Писань для опанування. Подумайте про проблеми або ситуації, в яких можуть застосовуватися певні уривки з Писань, і скористуйтеся ними як прикладами у класі. Поставте в класі ящик для запитань. Роздайте учням запитання і попросіть їх знайти відповіді на них у Писаннях. Напишіть кілька уривків для опанування на дошці.

Нехай учні виберуть посилання, яке відповідає на запитання, і скажуть, чому воно відповідає на нього.

Виступи учнів

Просіть учнів виступати, основуючись на уривках для опанування. Нехай вони підготуються в класі або вдома. Крім віршів для опанування, вони можуть скористатися Путівником по Писаннях і особистим досвідом. Кожен виступ повинен включати вступ, уривок з Писань для опанування, історію або приклад і свідчення про принцип, який викладається.

Думки класу

У куточку дошки напишіть: *Відповідь є у Писаннях*. Під цим заголовком щодня записуйте нове запитання і посилання на уривок для опанування, що має відповідь на нього. Наприклад, ви можете написати: *Що я можу робити, щоб підготуватися до місії?* (Див. *Алма 37:35*). Протягом року ви можете просити учнів давати запитання або відповідати.

Вірші тижня

Виберіть уривок з Писань і звертайтеся до нього в різних випадках протягом тижня:

- Читайте його щодня всім класом.
- Просіть когось із учнів читати його під час "духовної думки".
- Повісьте його на інформаційній дошці.
- Нехай учні щодня його записують.
- Нехай учні щодня вчать напам'ять його частину.

Рольові ігри

Під час рольових ігор учні інсценують історії або сцени, що ілюструють якийсь принцип. Нехай учні інсценують вірші з Писань для опанування. Ви можете поділити клас на групи, дати кожній уривок для опанування і 5 хвилин, щоб підготуватися до рольової гри. Нехай вони представлять своє інсценування класові, а клас нехай вгадає, який уривок для опанування вони інсценують.

Аркуші з вправами

Вправи, які учні можуть виконувати в класі або під час особистого вивчення, можуть бути ефективним способом опанування Писань. У вправах можуть бути запитання, завдання з пошуку слів, заповнення пропусків або логічні завдання. Зверніть увагу, що багато з описаних у цьому розділі методів можуть бути адаптовані у вигляді вправ.

Підставлення імені

Пропонуйте учням підставляти своє ім'я замість імен осіб у віршах для опанування. Це допомагає учням персоналізувати Писання. (*Примітка:* Будьте обережні з віршами, які адресуються конкретним особам і не можуть бути застосовані до загалу. Не беріть вірші, які можуть пов'язати ім'я учня з гріхом або іншим чином поставити у незручне становище).

Розуміння віршів і слів

Нехай учні коротко підсумовують вірші для опанування так, щоб не змінити значення. Або нехай вони знаходять слова і фрази, відсутність яких змінить значення. Обговоріть, які слова будуть найважливішими, якщо зменшити вірш до восьми слів.

Вступи до розділів

Ставте запитання щодо вступів до розділів, щоб допомогти учням зрозуміти вірші для опанування в контексті.

Знаходження ключових слів

Нехай учні обведуть або підкреслять слова, які, на їхню думку, є найважливішими в уривку для опанування. Якщо необхідно, ви можете заздалегідь сказати, скільки ключових слів вони повинні знайти.

Застосування в особистому житті

Запитуйте учнів, як вони можуть застосовувати вірші для опанування у своєму житті. Підбирайте запитання, які допоможуть вашим учням зрозуміти, як вони ставляться до цих вчень. Запитуйте у них про конкретні принципи і про те, що вражає їх у цих віршах. Пропонуйте їм написати на аркуші, що вони можуть робити, щоб краще жити за принципами, які викладаються.

Записування запитань

Нехай учні читають вірші для опанування і записують запитання щодо принципів, яких вони не розуміють.

Кросворд

Зробіть кросворд або головоломку з пошуку слів, використовуючи ключові слова чи принципи з віршів для опанування. Ви можете як підказки використовувати посилання або підсумки. Якщо ви навчаєте учнів 2, 3 або 4 року навчання, то можете включити вірші для опанування з попередніх років.

Вправи типу “вірю-невірю”

Прочитайте учням твердження, яке або є правдивим, або ні. Нехай вони доведуть, що твердження вірне або невірне, використовуючи відповідні уривки з Писань для

опанування. Наприклад, ви можете сказати: “Святий Дух має тіло з плоті й кісток”. (Невірне; див. УЗ 130:22–23).

Посидинок з учителем

Нехай учні спробують викликати вас на поєдинок. Дайте кожному учневі картку з уривком з Писань для опанування. Ви можете включити слова в уривок або в історичне, доктринальне, місіонерське або особисте застосування. Нехай учні прочитають свої картки, а ви назвете посилання. Якщо ви не помилитеся, то отримаєте очко. Якщо помилитеся—з вас знімається очко. Ви можете вести загальний рахунок весь курс.

Перегони з Писаннями

Назвіть вірш для опанування і подивіться, наскільки швидко учні знайдуть його в Писаннях. Дайте учням посилання, ключові фрази або описання вірша. Ви також можете навчати, в якому порядку розташовані книги, назвавши книгу і попросивши їх знайти її у Писаннях. (*Примітка:* Не всі учні добре засвоюють матеріал в атмосфері змагань. Не дозволяйте суперництву відвести вас від духу євангельського навчання.

Шаради

Розділіть учнів на групи і дайте групам різні уривки з Писань для опанування. Нехай кожна група придумает ситуацію, яка пов'язана з їхніми віршами. Давши їм достатньо часу на підготовку, попросіть їх мовчки інсценувати свої ситуації. Нехай клас спробує вгадати, який уривок стосується кожної з ситуацій.

Цитування хором

Усім класом раз за разом читайте вголос уривок з Писань. Нехай учні закриють свої Писання, коли відчують, що можуть процитувати уривок, не підглядаючи. Запропонуйте окремим учням процитувати уривок класу, коли вони добре запам'ятають його.

Тести

Щоб заохочувати учнів вивчати напам'ять уривки з Писань для опанування, використовуйте тести. Ви можете використовувати їхні бали за тести для виведення загальних оцінок або для заохочення. Ви можете:

- Попросити учнів написати уривок по пам'яті.
- Попросити їх процитувати уривок вам або іншому учневі.
- Роздати їм копії вірша з пропущеними словами і попросити заповнити пропуски.
- Перемішати слова у вірші і попросити їх поставити слова у правильному порядку.
- Дати їм перші літери кожного слова і попросити написати уривок з Писання.

- Провести з класом усний іспит. Нехай учень називає перше слово (або першу літеру) вірша і вибере іншого учня, який назве наступне слово, і т.д.

Рядок за рядком

Розділіть уривок з Писань на фрази. Нехай клас повторить першу фразу, поки не вивчить її напам'ять. Додайте другу фразу, і нехай вони повторюють обидві фрази, поки вивчать їх. Додайте третю фразу і т.д. Нехай вони прискорюють темп цитування фраз, які вже вивчили, і вповільнюються, коли повторюють нові фрази.

Стирання слів

Напишіть на дошці уривок з Писання для опанування. Нехай клас повторить його кілька разів. Зітріть одне чи два слова, і нехай клас знов повторить його. Повторюйте процес, поки ви не зітрете всі слова і поки клас не зможе процитувати весь уривок.

“Адам пав, щоб люди були; а люди є, щоб мати радість”
(2 Нефій 2:25).

“Адам щоб були; а є, мати ”
(2 Нефій 2:25).

Перша літера

Напишіть на дошці уривок з Писання для опанування. Нехай клас повторить його кілька разів. Витріть усе, окрім перших літер кожного слова, і нехай учні повторять уривок, користуючись першими літерами як підказками. Коли вони запам'ятають уривок, зітріть усі літери і попросіть їх повторити останній раз.

“Адам пав, щоб люди були; а люди є, щоб мати радість”
(2 Нефій 2:25).

“А п , щ л б ; а л є, щ м р ”
(2 Нефій 2:25).

ПЕРЕЛІК ПИСАНЬ ДЛЯ ОПАНУВАННЯ

Книга Мормона	Старий Завіт	Новий Завіт	Учення і Завіти
1 Нефій 3:7	Мойсей 1:39	Матвій 5:14–16	Джозеф Сміт—Історія 1:15–20
1 Нефій 19:23	Мойсей 7:18	Матвій 6:24	УЗ 1:37–38
2 Нефій 2:25	Авраам 3:22–23	Матвій 16:15–19	УЗ 8:2–3
2 Нефій 2:27	Буття 1:26–27	Матвій 25:40	УЗ 10:5
2 Нефій 9:28–29	Буття 39:9	Лука 24:36–39	УЗ 14:7
2 Нефій 28:7–9	Вихід 20:3–17	Іван 3:5	УЗ 18:10, 15–16
2 Нефій 32:3	Вихід 33:11	Іван 7:17	УЗ 19:16–19
2 Нефій 32:8–9	Левит 19:18	Іван 10:16	УЗ 25:12
Кн. Якова 2:18–19	Повторення 7:3–4	Іван 14:15	УЗ 58:26–27
Мосія 2:17	Ісус Навин 1:8	Іван 17:3	УЗ 58:42–43
Мосія 3:19	Ісус Навин 24:15	Дії 7:55–56	УЗ 59:9–10
Мосія 4:30	1 Самуїлова 16:7	Римлянам 1:16	УЗ 64:9–11
Алма 32:21	Йов 19:25–26	1 Коринтянам 10:13	УЗ 64:23
Алма 34:32–34	Псалми 24:3–4	1 Коринтянам 15:20–22	УЗ 76:22–24
Алма 37:6–7	Приповісті 3:5–6	1 Коринтянам 15:29	УЗ 82:3
Алма 37:35	Ісяя 1:18	1 Коринтянам 15:40–42	УЗ 82:10
Алма 41:10	Ісяя 29:13–24	Ефесянам 4:11–14	УЗ 84:33–39
Геламан 5:12	Ісяя 53:3–5	2 Солунянам 2:1–3	УЗ 88:123–124
3 Нефій 11:29	Ісяя 55:8–9	2 Тимофію 3:1–5	УЗ 89:18–21
3 Нефій 27:27	Єремія 16:16	2 Тимофію 3:16–17	УЗ 121:34–36
Етер 12:6	Єзекііль 37:15–17	Євреям 5:4	УЗ 130:18–19
Етер 12:27	Даниїл 2:44–45	Якова 1:5–6	УЗ 130:20–21
Мороній 7:16–17	Амос 3:7	Якова 2:17–18	УЗ 130:22–23
Мороній 7:45	Малахія 3:8–10	Об'явлення 14:6–7	УЗ 131:1–4
Мороній 10:4–5	Малахія 4:5–6	Об'явлення 20:12–13	УЗ 137:7–10

Вступ

У 1993 році старійшина Бойд К. Пекер, член Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав учителям системи Церковної освіти, що на початку кожного навчального року в короткому огляді курсу, який вони будуть викладати, їм слід робити огляд плану спасіння:

“Короткий огляд “плану щастя” (я вирішив називати його саме так, це моя улюблена назва, коли я веду мову про цей план), якщо його подати на самому початку і час від часу до нього звертатися, буде мати величезне значення для ваших учнів.

У мене є для вас доручення. Вам доручено підготувати короткий конспект або огляд плану щастя—плану спасіння. Розробіть його як схему, спираючись на яку, ваші учні зможуть поєднати істини, про які ви будете їм розповідати.

На перший погляд, це завдання може здатися вам простим. Запевняю вас, це не так. Лаконізму і простоти досягти дуже важко. Спочатку ви відчуватимете спокусу зробити цей огляд дуже детальним, оскільки План [спасіння] у його повноті містить в собі всі євангельські істини.

Це може бути найважчим і, безсумнівно, найблагословеннішим завданням вашої вчительської кар’єри.

Ваш огляд Плану щастя має бути тільки швидким поглядом на розгорнутий сувій істин Писання. Ваші учні потім зможуть визначити свою особисту роль у цьому Плані.

Я дам вам лише структуру цього Плану як, власне, початок, а скласти його ви вже маєте самі.

Ось найважливіші складові цього великого Плану щастя, викуплення, спасіння:

Доземне існування

Духовне сотворіння

Свобода волі

Війна на небесах

Фізичне сотворіння

Падіння і смертне життя

Принципи й обряди євангелії Ісуса Христа (перші принципи: віра в Господа Ісуса Христа, покаяння, хрищення,...)

Спокута

Загробне життя

Духовний світ

Суд

Воскресіння”

(*The Great Plan of Happiness* [address to religious educators at a symposium on the Doctrine and Covenants/Church history, Brigham Young University, 10 Aug. 1993], 2–3; or *Charge to Religious Educators*, 3rd ed. [1994], 113–114).

Інформацію, яку подано далі, було включено, щоб допомогти вам глибше зрозуміти великий план щастя і розробити його огляд. Ви можете відчути спокусу викладати План спасіння більш детально, ніж це передбачає короткий огляд, що його рекомендував старійшина Пекер. Будь ласка, не робіть цього, пам’ятаючи, що багато деталей плану будуть обговорюватися, коли ви викладатимете Учення і Завіти. Коли ви будете вивчати ці деталі протягом навчального року, будь ласка, не забувайте знову звертатися до огляду плану спасіння.

План спасіння нагадує п’єсу на три дії

У 1995 р. Президент Бойд К. Пекер, діючий президент Кворуму дванадцятьох, виступаючи на духовному вечорі для молодих неодружених, сказав:

“Шлях нашого смертного життя—від народження до смерті—відбувається за вічним законом і проходить за планом, який описано в одкровеннях як великий План щастя. Я б хотів, щоб у вашому розумі з’явилася одна ідея, одна така істина: є три частини плану. Ви знаходитеся в другій, або середній, частині, у тій частині, де вас буде перевірено спокусами, випробуваннями, можливо, і трагедіями. Зрозумійте це—і тоді ви зможете краще усвідомити сенс життя і не піддаватися хворобі сумнівів, розпачу та депресії.

План викуплення, з його трьома частинами, можна порівняти з великою п’єсою на три дії. Дія 1 називається “Доземне життя”. У Писаннях сказано про неї як про наш перший стан (див. Юда 1:6; Авраам 3:26, 28). Дія 2, від народження до часу воскресіння,—це “другий стан”. І дія 3 називається “Життя після смерті” або “Вічне життя”.

У смертному житті ми нагадуємо акторів, які ввійшли до театру саме в той момент, коли піднімається завіса і починається друга дія. Ми пропустили першу дію. Постановка має багато сюжетів та підсюжетів, які переплітаються, і важко зрозуміти, хто до кого відноситься, і що чого стосується, хто герої, а хто негідники. Ситуація ускладнюється тим, що ми не просто глядачі—ми входимо до складу трупи, ми на сцені, у самому вирі подій!” (*The Play and the Plan* [CES fireside for young adults, 7 May 1995], 1–2).

Доземне життя

До нашого народження на землі ми жили з нашим Небесним Батьком (див. Йов 38:4–7; Єремія 1:5; Авраам 3:21–23). Небесний Батько—прославлена, вдосконалена, цілестіальна істота, яка має тіло з плоті й кісток (див. УЗ 130:22). Пророк Джозеф Сміт учив: “Сам Бог колись був таким, якими ми є зараз, і є піднесеним чоловіком,

і сидить на троні он там, на небесах!" (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 345).

Небесний Батько є батьком наших духовних тіл (див. Числа 16:22; Дії 17:29; Євреям 12:9; Мойсей 3:5). Він володіє повнотою всіх божественних якостей і радості, й Він бажає, щоб Його діти стали такими ж, як Він (див. Матвій 5:48; 2 Нефій 9:18; Мойсей 1:39).

Духовне сотворіння

Авраам бачив, що всі діти Небесного Батька були "розумами", або духами, створеними до існування світу (див. Авраам 3:18–23). Президент Пекер учив: "Духи чоловіків та жінок—вічні (див. УЗ 93:29–31; див. також Джозеф Сміт, *Teachings of the Prophet Joseph Smith...*, 158, 208). Усі є синами й дочками Бога і жили у доземному житті як Його духовні діти (див. Числа 16:22; Євреям 12:9; УЗ 76:24). Дух кожної особи—чоловічої і жіночої статі—є подобою цієї особи в її земному житті (див. УЗ 77:2; 132:63; Мойсей 6:9–10; Авраам 4:27). Усі створені за образом небесних батьків" (*The Play and the Plan*, 3).

У зверненні "Сім'я: Проголошення світові" Перше Президентство стверджує: "Усі люди—чоловіки й жінки—створені на образ Божий. Кожна людина—це улюблений духовний син чи дочка небесних батьків і, як така, має божественні природу і долю. Стать є важливою характеристикою індивідуальності передземної, смертної і вічної особи, а також її призначення" (*Ліягона*, жовтень 1998, с. 24; див. також УЗ 29:31–32; Мойсей 3:5).

Свобода волі

1. Усі істоти підлягають божественному закону, послухність якому приносить благословення. Результатом непослуху є страждання та осуд.
2. Кожна особа має божественний дар—свободу вибрати добро чи зло. Особа може поклонитися так, як їй завгодно, де завгодно та чому завгодно, але тільки через пізнання цілестіальних законів та послухність їм вона може бути піднесеною.
3. Кожна особа може обирати і діяти сама у міру того, як він чи вона отримують знання про добро і зло та знаходяться під впливом одного чи другого" (*Basic Doctrine*, "Charge to Religious Educators, 3rd ed. [1994], 85).

Щоб уподібнитися Богові, необхідно належним чином використовувати свою свободу (див. 2 Нефій 2:14–16). Однак наша можливість вибрати призводить до деяких наслідків. Як те, що свобода волі має важливе значення для нашого зростання, так само неминуче й те, що ми не завжди робитимемо правильний вибір. Як писав апостол Павло: "[Усі] згрішили, і позбавлені Божою славою" (Римлянам 3:23). Такий наслідок був передбачений і його було внесено в план Батька, який Він представив Своїм дітям на нараді в доземному світі.

Велика нарада і Війна на небесах

Коли Небесний Батько дав нам духовні тіла в доземному світі, ми були більш подібними до Нього, але нам все ще не вистачало багато важливих якостей. Він є піднесеною й удосконаленою істотою і має прославлене фізичне тіло; ми ж цього не мали. Батько скликав Своїх дітей разом на велику нараду на небесах і представив їм Свій план, який допоможе стати такими, як Він (див. Мойсей 4:1–4; Авраам 3:22–27).

Президент Пекер сказав:

"На нараді Богів план Вічного Батька було підтримано (див. Алма 34:9; див. також *Teachings [of the Prophet Joseph Smith]*, 349–350). Цей план передбачав сотворіння землі, на якій Його діти мали отримати фізичні тіла й пройти крізь випробування відповідно до Його заповідей (див. Мойсей 6:3–10, 22, 59; Авраам 3:24–25; 4:26–27). Кожному духові в доземному житті були надані можливості навчатися й слухатися. Кожному було дано свободу волі (див. Алма 13:3–5).

На небесах було скликано велику нараду (див. *Teachings*, 349–350, 357). Божественний план вимагав, щоб когось було послано як спасителя й викупителя, аби виповнити план Батька. Першонароджений Вічного Батька, Єгова, з готовністю запропонував Себе; Його і було обрано (див. Мойсей 4:1–2; Авраам 3:19, 22–27).

Більшість підтримала цей вибір. Інші повстали, і на небесах була війна. Сатану й тих, хто пішов за ним у цьому бунті проти Батькового плану, було вигнано і відмовлено в праві на життя у фізичному тілі (див. Об'явлення 12:7–13; УЗ 29:36; 76:28; Мойсей 4:3).

Тим, хто зберіг перший стан (і ви серед них), було надано можливість отримати фізичне тіло й жити на землі в цьому запланованому другому стані (див. Авраам 3:26). Кожному для життя було призначено час і місце) (див. Повторення Закону 32:8; Дії 17:26). Декого було передвисвячено наперед, щоб бути пророками (див. Алма 13:7–9; Авраам 3:23; див. також *Teachings*, 365)" (*The Play and the Plan*; див. також Путівник по Писаннях, "Війна на небесах").

Фізичне сотворіння

Фізичне сотворіння небес, землі та всього суцього на них було наступним надзвичайно важливим кроком, щоб допомогти нам уподібнитися нашому Небесному Батькові (див. Мойсей 1:33–39; Авраам 3:24–26). Коли Бог створив землю, це було "дуже добре" (див. Мойсей 2:31), це було місцем краси і достатку (див. Буття 1–2; Мойсей 2; 3:7–25; Авраам 4–5; див. також УЗ 59:16–20).

Президент Пекер учив: "Тоді землю було сформовано (див. Авраам 5:4). Адам і Єва у своєму райському стані були першими чоловіком і жінкою (див. Мойсей 1:34; 3:7; 4:26; 6:3–10, 22, 59). Їх було одружено на вічність; їм дали

заповіді (див. Мойсей 3:23–25). Вони перебували в стані невинності і не знали гріха (див. 2 Нефій 2:23)“ (*The Play and the Plan*, 3).

Падіння і смертне життя

Падіння Адама і Єви було наступним кроком у великому Плані щастя. Падіння принесло з собою умови смертного життя, включаючи духовну і фізичну смерть (див. 2 Нефій 2:19–25; Алма 42:1–10). Смертне життя на землі є необхідним, щоб уподібнитися Богові. Воно дає нам нагоду отримати фізичне тіло і можливість подальшого зростання та пізнання через свободу вибирати між порадами Бога та спокусами Сатани (див. Алма 42:1–12; УЗ 29:36–43; Мойсей 5:9–12). Саме вибір, який ми здійснюємо, “доводить” нашу вірність (див. Авраам 3:25).

Звертаючись до своєї метафори стосовно існування, як п’єси на три дії (див. с. 298), президент Пекер дав таку раду щодо нашого земного стану:

“Як складова вічного плану, пам’ять про наше доземне життя, тобто перша дія, відділена від нас завісою. Оскільки ми входимо в смертне життя на початку другої дії, не пам’ятаючи про першу, то й не дивно, чому нам складно зрозуміти, що відбувається.

Не пам’ятаючи [про доземне життя], ми починаємо з нічого. Це ідеальні умови для випробування; це гарантує нам особисту свободу волі і дозволяє нам вибирати вільно. Багато разів вибір доведеться робити тільки за вірою. Навіть за цих умов ми несемо в собі частку нашпигтованого знання про наше доземне життя і стан нащадків безсмертних батьків.

Ви народилися невинними, бо кожен людський дух був невинним на початку (УЗ 93:38), і ви маєте дане з народження почуття правильного і неправильного, бо Писання кажуть у Книзі Мормона, що ми “достатньо навчені, щоб відрізнити добро від зла” (2 Нефій 2:5).

Якщо ви сподіваєтеся знайти у другій дії тільки легкість, і спокій, і блаженство, то, безперечно ж, ви будете розчаровані. Ви тільки трохи зрозумієте, що саме відбувається і чому дозволено, щоб усе було так, як воно є.

Пам’ятайте про це! Слова: “І всі вони після того жили щасливо” ніколи не писалися для другої дії. Це рядок з третьої дії, коли таємниці розкриються і все стане на своє місце.

Доки ви не побачите широку перспективу вічної природи цієї великої драми, ви не дуже будете розуміти, чому в житті є несправедливість. Хтось від народження має так багато, а хтось—так мало. Хтось народжується в бідності, з каліцтвами, зазнає болю й страждань. Хтось вмирає передчасною смертю, навіть невинні діти. Існують жорстокі, нещадні сили природи і жорстокість між людьми. Останнім часом ми все частіше помічаємо це.

Не думайте, що Бог за Своїм бажанням, заради здійснення Його власних цілей, викликає те, чому Він дозволяє відбуватися. Коли ви зрозумієте план і всю його мету, навіть ці речі виявлятимуть любов Небесного Батька.

Існує те, що можна назвати сценарієм цієї великої п’єси, цієї драми епох.

Той сценарій, як ви вже могли зрозуміти,—це Писання, тобто одкровення. Читайте їх. Вивчайте їх.

Писання кажуть правду. З них ви можете дізнатися про три дії досить, аби визначити свою роль та отримати напрямок у житті. Вони відкривають нам, що “ви також були від спочатку з Батьком; були тим, що є Духом, саме Духом істини;

А істина—це знання про все суще як воно є, і як воно було, і як воно буде” (УЗ 93:23–24).

“Дія 1, дія 2 і дія 3” (*The Play and the Plan*, 2).

Місія Церкви і принципи та обряди євангелії

Падіння Адама і Єви не було помилкою або несподіванкою. Якби вони, за своїм вибором, не стали смертними, то ні вони, ні решта дітей Небесного Батька не змогли б розвиватися, щоб уподібнитися Богові (див. 2 Нефій 2:22–25). Падіння було необхідною частиною плану, але є деякі негативні наслідки, від яких ми маємо бути спасеними (див. коментар до Буття 3:19 у посібнику *Old Testament: Genesis–2 Samuel*, р. 42).

Євангелія Ісуса Христа забезпечує шлях, щоб усі люди були спасеними і приведені в присутність Бога і стали такими, як Він, якщо вони того хочуть (див. 2 Нефій 31:10–21; Мосія 3:19; Алма 7:14–16; 3 Нефій 27:13–22; Мойсей 5:9; Уложення віри 1:4). Якщо ми відмовимося дотримуватися цього Плану і не приймемо Спокуту Ісуса Христа, ми не зможемо бути викупленими з наших гріхів і вдосконаленими (див. Мосія 2:36–39; 4:1–12; Алма 11:40–41; УЗ 29:43–44).

У кожному розподілі євангелії посилалися пророки, щоб на землі навчати Божих дітей євангелії. Церкву Ісуса Христа було встановлено в ці останні дні, щоб запросити всіх прийти до Христа через проголошення євангелії світові, удосконалення святих та викуплення мертвих (див. Амос 3:7; Ефесянам 4:11–15; УЗ 1:4–23; 110:11–16; 138; Уложення віри 1:5–6).

Спокута

Через Падіння Адама ми всі вмираємо (фізична смерть), ми всі відсічені від присутності Бога і не можемо повернутися до Нього своїми власними силами (духовна смерть), і всі ми житимемо у світі, де є важка праця, гріх і смуток. Спокута Ісуса Христа дає всьому людству можливість воскреснути в безсмертних фізичних тілах, тим самим долаючи фізичну смерть. Спокута забезпечує

також викуплення всіх людей від Падіння і те, що їх буде приведено назад у присутність Бога в їх воскреслому стані на суд, таким чином перемагаючи першу духовну смерть (див. 2 Нефій 9:15, 21–22; Геламан 14:16–18; Путівник по Писаннях, “Спокута”; “Смерть”). Завдяки спокуті, якщо ми каємося, то можемо очиститися від особистих гріхів та піднятися з нашого занепалого стану, щоб стати подібними до Бога, нашого Батька (див. 2 Нефій 2:5–10; 9:4–14, 19–27; Алма 7:11–13; 12:32–34; 34:8–16; 42:11–28; УЗ 19:16–19; Уложення віри 1:3; див. також “Велика нарада і війна на небесах”, с. 299).

Жодна звичайна людина не змогла б здійснити воскресіння та викупити гріхи всього людства. Тільки Той, Хто мав владу над смертю і силу безгрішного життя, міг зробити це. Необхідна була жертва Бога (див. Іван 10:17–18; Алма 34:9–14; УЗ 45:4).

Загробне життя

Духовний світ

Фізична смерть є відділенням духа від тіла. Після смерті всі духи дітей Небесного Батька йдуть у духовний світ чекати на воскресіння. У духовному світі існує розподіл між тими, хто прийняв євангелію та дотримувався заповідей, і тими, хто не робив цього. Як пояснив президент Пекер: “Це—щастя, рай для праведних. Це—нещастя для злочестивих (див. 2 Нефій 9:10–16; Алма 40:7–14). У якому б із станів ми не знаходилися, ми продовжуємо навчатися і відповідаємо за наші вчинки (див. УЗ 138:10–22)” (*The Play and the Plan*, 3). Для отримання більш детальної інформації про духовний світ див. Учення і Завіти 138.

Суд

Коли Батько представив Свій план і запропонував створити землю, Його метою було “випробувати” Своїх дітей, щоб побачити, чи будуть вони дотримуватися Його заповідей (див. Авраам 3:25). Через Пророка Джозефа було відкрито, що нас буде суджено не лише за те, що ми робимо, але також за бажання наших сердець (див. Алма 41:3–6; УЗ 137:9).

Суд і воскресіння міцно пов’язані і частково наш останній суд звершиться, коли ми воскреснемо. Усі, крім синів загибелі, отримають при воскресінні досконалі тіла, але

матимуть різну славу. Усі встануть із мертвих і матимуть тіло відповідне царству, яке вони успадкують, чи то целестіальне, террестріальне або телестіальне. Сини загибелі воскреснуть, але не отримають жодного із ступенів слави. Їх буде викинуто до зовнішньої темряви (див. 1 Коринтянам 15:35, 39–42; УЗ 88:28–32).

Президент Пекер сказав:

“Після того, як кожний отримає належне, відбудеться суд (див. Мосія 3:18; див. також *Teachings*, 218–219). Кожного буде воскреснено в своєму належному порядку (див. 1 Коринтянам 15:21–23). Однак слава, яку отримає кожний, залежатиме від послухності законам і обрядам, які входять до плану нашого Батька (див. 1 Коринтянам 15:40–42).

Ті, хто очистився через покаання, отримають вічне життя і повернуться у присутність Бога. Їх буде піднесено як спадкоємців Божих і співспадкоємців Христа (див. Римлянам 8:17; див. також УЗ 76:94–95; 84:35; 132:19–20; див. також *Teachings*, 374).

План забезпечує умови спасіння для тих, хто жив на землі, але не знав про план: “Там, де немає закону даного, немає й покарання; а де немає покарання, немає й засудження... через спокутування; бо вони визволені його владою” (2 Нефій 9:25).

Без цієї священної роботи викуплення померлих План був би неповним і дійсно несправедливим. Обряди храму—ендаумент, запечатування у вічному шлюбі—варті всіх необхідних приготувань. Не робіть нічого, що може зробити вас недостойними їх отримання, інакше вам нічого сподіватися від третьої дії більше, ніж ви зараз вільні заслужити” (*The Play and the Plan*, 3–4).

Воскресіння

Кожен з тих, хто жив на землі, праведні й неправедні, будуть воскреснені в безсмертних фізичних тілах. Цей дар можливий завдяки Спокуті Ісуса Христа (див. 1 Коринтянам 15:19–22; 2 Нефій 9:6–15, 19–22). Не всі будуть воскреснені одночасно, “але кожен у своєму порядку” (1 Коринтянам 15:23; див. також Мосія 15:20–26; Алма 40:1–2; УЗ 76:15–17).

ТЕСТ 3 ААРОНОВОГО СВЯЩЕНСТВА

- Що привело пророка Джозефа Сміта й Олівера Каудері в травні 1829 року одних у ліс, щоб помолитися?
 - Вони хотіли дізнатися, де їм жити, поки вони перекладають Книгу Мормона.
 - Вони дізналися про хрищення, поки перекладали Книгу Мормона, і хотіли більше дізнатися про нього.
 - Вони прочитали Мороній 4–5 і хотіли більше дізнатися про причастя.
- Укажіть, в якому порядку мали місце наведені далі події.
 - Олівер Каудері висвятив пророка Джозефа Сміта в Ааронове священство.
 - Джозеф Сміт христив Олівера Каудері.
 - Явився Іван Христитель і дарував Ааронове священство.
 - Джозеф Сміт і Олівер Каудері молилися.
 - Олівер Каудері христив Джозефа Сміта.
 - Джозеф Сміт висвятив Олівера Каудері в Ааронове священство.
 - Джозеф Сміт і Олівер Каудері отримали повеління христити один одного.
- Де в Ученні і Завітах знаходиться запис про відновлення Ааронового священства?
 - Учення і Завіти 84:26–27.
 - Учення і Завіти 107:13–14.
 - Учення і Завіти 13.
- Якого числа було відновлене Ааронове священство?
 - 6 квітня 1830 р.
 - 15 травня 1829 р.
 - У червні 1829 р.
- Які благословення пообіцяв Іван Христитель пророку Джозефу Сміту й Оліверу Каудері після того, як дав їм Ааронове священство?
 - Що пізніше вони отримають Мелхиседекове священство.
 - Що вони зможуть виконувати хрищення за померлих.
 - Що пізніше вони отримають владу христити.
- Що зробили Джозеф Сміт і Олівер Каудері одразу після хрищення?
 - Дарували один одному Святого Духа.
 - Повернулися і закінчили переклад Книги Мормона.
 - Багато чого про те, що здійсниться незабаром.
- Які інші благословення були дані Джозефу Сміту й Оліверу Каудері після того, як вони були хрищені й отримали Ааронове священство?
 - Їм було даровано довше життя.
 - Вони стали краще розуміти Писання.
 - Обидва могли перекладати Книгу Мормона.
- Чому Джозеф Сміт і Олівер Каудері не сказали людям, що тепер мають владу христити?
 - Господь сказав їм нікому не казати.
 - Ще не була організована Церква.
 - Переслідування було надто сильним.
- Крім Івана Христителя, хто ще говорив з пророком Джозефом і Олівером Каудері під час цієї священної події? Див. абзаци 5, 7 у виноскі після Джозеф Сміт—Історія 1:75).
 - Ісус Христос
 - Петро, Яків та Іван
 - Мороній

Старійшина Даллін Х. Оукс, член Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Взято з Ліягона, січень 1999 р., сс. 43–46.

Ключ євангелії покаяння

“Постійний супровід Святого Духа є найдорогоціннішою власністю в цьому смертному житті. Повноваженням Мелхиседекового священства нас наділили даром Святого Духа після хрищення. Але для того, щоб благословення цього дару були реалізовані, ми маємо тримати себе вільними від гріха. Вчиняючи гріх, ми стаємо нечистими, і Дух Господа віддаляється від нас.

Жодний з вас, молоді люди, і жоден з ваших провідників не жив без гріха після хрищення. Не маючи певного способу для додаткового очищення після хрищення, кожен з нас був би загубленим для духовного. Ми не могли б мати супутництво Святого Духа, і на останньому суді нас за необхідністю було б знехтувано назавжди (1 Нефій 10:21). Наскільки ж ми вдячні за те, що Господь передбачив для кожного хрищеного члена Своєї Церкви процес періодичного очищення від бруду гріха. Причастя є важливою частиною цього процесу.

Ключ хрищення зануренням у воду для відпущення гріхів

Нам заповідано покаятися в гріхах, і прийти до Господа зі скрушеним серцем і впокореним духом, і причаститися у відповідності з причасними завітами. Коли ми поновлюємо свої христильні завіти в такий спосіб, Господь поновлює очищувальну дію нашого хрищення. У такий спосіб нас очищують і ми можемо завжди мати Його Духа.

Неможливо перебільшити важливість Ааронового священства в цьому процесі. Всі ці життєво важливі кроки в процесі відпущення гріхів виконуються через спасительний обряд хрищення і відновлювальний обряд причастя. Обидва обряди виконуються носіями Ааронового священства під керівництвом єпископату, який використовує ключі євангелії покаяння, і хрищення, і відпущення гріхів.

Ключ служіння ангелів

Ці обряди Ааронового священства тісно пов’язані зі священнослужінням ангелів і є життєво важливими для нього.

“Словом “ангел” у Писаннях визначається всяка небесна істота, що несе Боже послання” (George Q. Cannon, *Gospel Truth*, sel. Jerreld L. Newquist [1987], 54). У Писаннях наведено численні випадки особистого явлення ангелів.

Але священнослужіння ангелів може бути й невидимим. Ангельські послання можуть прийти як голос або тільки як думки або почуття, що передаються в наш розум.

Більшість з ангельських спілкувань ми скоріше відчуваємо або чуємо, аніж бачимо.

Як саме Ааронове священство володіє ключами священнослужіння ангелів? Відповідь буде такою ж, як і у випадку з Духом Господа.

Взагалі, благословення духовного супроводу і спілкування доступні лише тим, хто є чистими. Як я пояснював вище, завдяки обрядам Ааронового священства—хрищенню і причастю—нас очищують від наших гріхів і обіцяють, що ми завжди матимемо Духа, якщо тільки будемо дотримуватися своїх завітів. Я вірю, що ця обіцянка не тільки стосується Святого Духа, але й священнослужіння ангелів, бо “ангели розмовляють силою Святого Духа; отже вони промовляють слова Христа” (2 Нефій 32:3). Таким чином, ті, хто носить Ааронове священство, відкривають усім членам Церкви, які гідно причащаються, двері до радості супутництва Духа Господа і священнослужіння ангелів.

Ааронове священство володіє ключами “євангелі[і] покаяння, і хрищення, і відпущення гріхів” (УЗ 84:27). Очищувальна сила Спокути нашого Спасителя відновлюється для нас, коли ми причащаємося. Обіцянка, що “Його Дух [зможе] завжди бути з нами” (УЗ:77) є життєво важливою для нашої духовності. Обряди Ааронового священства є життєво важливими для всього цього”.

Президент Езра Теффт Бенсон, тоді Президент Кворуму дванадцятьох. Взято з "Prepare Yourself for the Great Day of the Lord," New Era, May 1982, 47–49.

“Господь описав ці дні, в які ми живемо, як “часи іновірців”. “Часи іновірців” стосуються періоду часу, який починається від моменту відновлення євангелії світові (1830 р.) до моменту, коли євангелія знову буде проповідуватися іудеям—коли іновірці відмовляться від неї. Господь так пояснював це:

“І коли часи іновірців прийдуть, світло проб’ється серед тих, хто сидить у темряві, і це буде повнота Моєї євангелії;

Але вони не сприймають її; бо вони не відчують світла, і вони відвертають свої серця від Мене через повчання людей.

І в тому поколінні часи іновірців виповняться” (УЗ 45:28–30; курсив додано).

Ми дізнаємося, що наближається виповнення часів іновірців, завдяки таким ознакам:

“І в той день буде чутно про війни і чутки про війни, і вся земля буде у сум’ятті, і людські серця завмиратимуть, і вони скажуть, що Христос затримує Своє пришествя до кінця землі.

І любов людей охолоне, а беззаконня примножуватиметься” (УЗ 45:26–27).

“І знову, проповідана буде ця євангелія царства по цілому світові, на свідчення народам усім, і тоді прийде кінець, тобто знищення злочестивих” (ПДС, Матвій 24:32).

Чи ми не є свідками появи цих ознак у наш час? Євангелія доноситься до всіх народів, що дає можливість нашим місіонерам приїжджати в їхні країни. Церква процвітає і зростає. Однак Сатана, цей великий ворог всіх людей, з невгамовною люттю і зі страхом, що йому залишилося мало часу—і так і є, прагне знищити все дороге для нас. Ми постійно чуємо або читаємо про війни і чуємо чутки про війни. Атеїзм, агностицизм, аморальність і нечесність франтять у нашому суспільстві. Безвідповідальність, жорстокість, розлучення і невірність стають звичайною справою, що веде до розвалу [інституту] сім’ї. Справді, ми живемо в часи, коли, як казав Спаситель, “любов людей охолоне, а беззаконня примножуватиметься”.

Неприйняття свідчення слуг Бога народами землі призведе до ще більших бід, бо Сам Господь проголосив:

“Бо після вашого свідчення приходить свідчення землетрусів, які спричинять стогін її надр, і люди впадуть на землю і не зможуть стояти.

І також приходить свідчення голосу громів, і голосу блискавок, і голосу бур, і голосу хвиль морських, що здіймаються за межі свої.

І все буде у сум’ятті; і неминуче людські серця завмиратимуть; бо страх зійде на всіх людей” (УЗ 88:89–91).

“І постануть у тому поколінні люди, які не підуть, поки не побачать той бич, що як вода заливна; бо спустошувальна хвороба вкриє землю.

Але Мої учні стоятимуть на святих місцях, і їх не зрушити; а серед злочестивих люди здійматимуть свої голоси і проклинатимуть Бога, і вмиратимуть.

І будуть також землетруси в різних місцях, і багато спустошень; усе ж такі люди закам’яніють серцями своїми проти Мене, і піднімуть мечи один на одного, і вбиватимуть один одного” (УЗ 45:31–33).

Світ перетвориться на сцену конфліктів, яких до цього ніколи не переживали. Все одно, людські серця будуть закам’янілими до одкровень небесних. Навіть ще більші ознаки буде дано, щоб проявити наближення великого дня Господнього.

І вони побачать ознаки і дива, бо їх буде показано на небесах угорі і внизу на землі.

І вони побачать кров, і вогонь, і куряву диму.

І перед тим, як день Господа прийде, сонце потемніє, і місяць перетвориться на кров, і зірки падатимуть з неба” (УЗ 45:40–42).

Я розумію, що зупинятися на цій темі не дуже приємно. Мене не радують ці сцени, і я не чекаю з нетерпінням дня, коли всі ці біди впадуть на людство. Але ці слова не мої; їх сказав Господь. Знаючи те, що знаємо ми, Його слуги, чи можемо ми зволікати і не здіймати голос попередження всім, хто почує його, щоб вони підготувалися до майбутніх днів? Мовчання перед лицем таких бідувань є гріхом!

Але у взагалі похмурої картини є світлий бік—пришестя нашого Господа в усій Його славі. Його пришестя буде і славетним, і жахливим, в залежності від духовного стану тих, хто виживе”.

Президент Томас С. Монсон з Першого Президентства. Взято з *Conference Report, Apr. 1986, 81–82; or Ensign, May 1986, 64–65.*

“Одного вечора холодної зими 1951 року я почув стукіт у свої двері. Наш німецький брат з Огдена, штат Юта, представився і сказав: “Чи ви єпископ Монсон?” Я підтвердив. Він почав плакати і сказав: “Мій брат, його дружина і сім’я приїдять з Німеччини. Вони житимуть на території вашого приходу. Ходіть зі мною, подивимося на квартиру, яку ми зняли для них?”

По дорозі до тієї квартири він розповів мені, що вже багато років не бачив свого брата. Всі роки жаху Другої світової війни його брат залишався відданим Церкві і служив президентом філії до того, як війна забрала його на Російській фронт.

Я походив по квартирі. Вона була холодною і похмурою. Фарба вицвіла, шпалери потемніли, шафи для посуду були порожніми. 40-ватова лампочка, яка звисала зі стелі у вітальній, освітила лінолеум на підлозі і велику дірку в ньому посередині. Я був у відчаї. Я подумав: “Яке гнітюче привітання для сім’ї, яка стільки перестраждала!”

Хід моїх думок був перерваний словами брата: “Це не апартаменти, та все ж краще, ніж те, що було у них в Німеччині”. З цими словами мені були передані ключі від квартири й інформація, що сім’я прибуде до Солт-Лейк-Сіті через три тижні—саме за два дні до Різдва.

Тієї ночі я довго не міг заснути. Наступного ранку була неділя. На зборах комітету благополуччя приходу один з моїх радників сказав: “Єпископе, ви виглядаєте стурбованим. Щось не так?”

Я розповів присутнім про те, що сталося ввечері напередодні, описуючи в деталях непривітний вигляд квартири. Якусь хвилину панувала тиша. Потім брат Ерді, керівник групи первосвящеників, сказав: “Єпископе, ви сказали, що квартира недостатньо освітлена, а кухонне приладдя потребує заміни?” Я кивнув. Він продовжував: “Я—підрядник, займаюся електрикою. Чи дозволите ви первосвященикам цього приходу заново прокласти проводку в квартирі? Я також попрошу своїх постачальників пожертвувати нам нову плиту і холодильник. Ви дозволяєте?”

Я з радістю відповів: “Авжеж!”

Тоді відгукнувся брат Балмфорт, з президентства сімдесятників: “Єпископе, наскільки ви знаєте, я в килимовому бізнесі. Я попрошу своїх постачальників пожертвувати трохи килимового покриття, а сімдесятники легко покладуть його і викинуть той старий лінолеум”.

Потім заговорив брат Боуден, президент кворуму старійшин. У нього була малярська справа. Він сказав: “Я забезпечу фарбою. Чи можуть старійшини пофарбувати й поклейти шпалери в квартирі?”

Далі взяла слово сестра Міллер, президент Товариства допомоги: “Ми в Товаристві допомоги не стерпимо порожніх шаф. Чи можемо ми наповнити їх?”

Наступні три тижні я ніколи не забуду. Здавалося, що весь приход брав участь у проекті. Проїшли дні, і в указаний час сім’я прибула з Німеччини. Знов перед моїми дверима з’явився брат з Огдена. Схвильованим голосом він представив мені свого брата, його дружину і сім’ю. Потім він запитав: “Чи можемо ми піти подивитися на квартиру?” Коли ми піднімалися сходами до квартири, він повторював: “Це небагато, але набагато краще, ніж у них було в Німеччині”. Він і гадки не мав, які перетворення в ній відбулися і що багато з учасників ремонту чекали в середині на наше прибуття.

Відкрилися двері і явили буквально нове життя. Нас зустрів запах свіжофарбованої деревини і щойно поклеєних шпалер. 40-ватової лампочки вже не було, не було і пошарпаного лінолеуму, який вона освітлювала. Ми ступили на товстий і красивий килим. Ми пройшли на кухню, де перед нашим поглядом постала нова плита і новий холодильник. Двері шаф були все ще відчинені, але тепер у них було повно їжі. Як і завжди, Товариство допомоги добре впоралося зі своєю роботою.

Стоячи у вітальній, ми почали співати різдвяні гімни. Ми співали: “Тиха ніч! Ніч свята! Спокій скрізь, яснота” (*Гімни і дитячі пісні*, с. 53). Ми співали англійською, вони—німецькою. Після всього батько, усвідомивши, що все це—його, взяв мене за руку і подякував. Він був надто схвильований. Він притулився головою до мого плеча і повторював слова: “Mein Bruder, mein Bruder, mein Bruder”.

Настав час іти. Коли ми спустилися сходами і вийшли на двір, падав сніг. Ми не проронили жодного слова. Нарешті одна дівчинка сказала: “Єпископе, я почувала себе зараз краще, ніж будь-коли. Скажіть, чому так?”

Я відповів їй словами Господаря: “Що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих,—те Мені ви вчинили” (*Матвій 25:40*). Раптом на думку прийшли слова гімну “O Little Town of Bethlehem” (“Маленьке місто Віфлеєм”):

Як тихо, як тихо,
Дано дивний дар!
Так Бог дає людським серцям
Благословення Своїх небес.

Ніхто не чує, як Він приходить;
Але в цей світ гріха,
Де покірні душі приймуть Його,
Туди все приходить Христос.
(*Hymns*, 1985, no. 208.)

Тихо і дивно Він дав Свій дар. Чиєсь життя було благословлено, потреби були забезпечені, серця зворушені, а душі спасенні. Був виконаний план благополуччя. Здійснилося дорогоцінне обіцяння”.

ВПРАВИ “СВЯЩЕНСТВО” (УЗ 107)

1. Пророк Джозеф Сміт сказав: “Усе священство— Мелхиседекове, але існують різні його частини, або ступені” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 180). Що він мав на увазі, кажучи ці слова? (Див. УЗ 107:1, 5–7, 14).

2. Як спочатку називалося священство? Чому згодом воно було перейменовано в Мелхиседекове священство? (Див. вв. 2–4).

3. Які права й сили має Мелхиседекове священство? (Див. вв. 8–12, 18–19, 39–40).

4. Мелхиседекове священство має повноваження прислужувати в духовних справах (див. вв. 8, 10, 12, 18). Що, на вашу думку, це означає? За вашими спостереженнями, що робили носії священства, виконуючи цей обов’язок?

5. Які сили й повноваження мають носії Ааронового священства? (Див. в. 20).

6. Ааронове священство має “владу виконувати зовнішні обряди” (в. 14; див. також вв. 10, 13). Назвіть один чи кілька “зовнішніх обрядів”, участь в яких можуть брати носії Ааронового священства.

ПРОРОКИ ОСТАННІХ ДНІВ СВІДЧАТЬ ПРО ДЖОЗЕФА СМІТА

Бригам Янг

“Я можу воістину сказати: я незмінно вважаю, що він має всі ті якості, яких будь-які люди могли тільки зажадати від істинного пророка, і що кращої людини не могло бути, хоч у нього і були свої слабкості; а яка людина серед тих, хто жили на цій землі, не мала їх?” (Brigham Young to David B. Smith, 1 June 1853, in Susan Easton Black and Charles D. Tate Jr., ed., *Joseph Smith: The Prophet, the Man* [1993], 266; spelling standardized).

“Я візьму на себе сміливість сказати, що, окрім Ісуса Христа, на землі ніколи не жило і не живе кращої людини” (*Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe [1941], 459).

“Мені хочеться вигукнути: “Алілуйя” щоразу, коли я думаю про те, що знав Джозефа Сміта—пророка, якого виховав і висвятив Господь, якому Він дав ключі й владу будувати Царство Боже на землі й підтримувати його” (*Discourses of Brigham Young*, 458).

Джон Тейлор

“Джозеф Сміт, пророк і провидець Господа, зробив більше для спасіння людей у цьому світі, ніж будь-яка інша людина, що будь-коли жила на світі, окрім Самого Ісуса. За короткий проміжок часу в двадцять років він приніс у світ Книгу Мормона, яку він переклав даром та силою Бога, і через нього її видали на двох континентах; він послав повноту вічної Євангелії, яку вміщено в неї, до чотирьох частин світу; він приніс одкровення і заповіді, з яких складається ця книга Учення і Заповітів, та багато інших мудрих документів і настанов для блага дітей людських; він зібрав багато тисяч святих останніх днів, заснував велике місто і залишив славу та ймення, які не знищити. Він жив велично і загинув велично в очах Бога і свого народу; і як більшість з Господніх помазаників у давнину, запечатав свою місію і свої діяння своєю власною кров'ю” (див. УЗ 135:3).

Уілфорд Вудрафф

“Послухайте, я хочу сказати, що у свій час багато подорожував з Джозефом Смітом. Так чи інакше ми спілкувалися з ним з весни 1834 року до дня його смерті. Я знаю, як знають і мої брати, які спілкувалися з ним, що він був пророком Бога—одним з найвеличніших пророків Бога, які з'являлися на землі. Як я казав учора, він отримував одкровення про кожне питання, необхідне для організації Церкви. Він поклав основу величної роботи в цей розподіл євангелії, найвеличніший з усіх, які Бог давав людині. [Все це свідчить] про брата Джозефа Сміта” (*Millennial Star*, 29 June 1891, 403).

Лоренцо Сноу

“Джозеф Сміт, пророк, з яким я багато років був особисто знайомий, як з моїм братом, я знаю, був людиною цілісною, відданою інтересам людства і вимогам Бога в усі дні, які йому було відведено прожити. Ніколи не було людини, яка була би більш цілісною і відданою інтересам людства, ніж пророк Джозеф Сміт. Я можу сказати про це, виходячи з особистого спілкування з ним” (in Conference Report, Apr. 1898, 64).

“Зараз, мабуть, не так багато людей залишилося, які так добре знали Джозефа Сміта, як знав його я. Ми часто були разом. Я приходив до нього додому, сидів за його столом, розмовляв із ним за різних обставин і мав особисті розмови, коли шукав його поради. Я знаю, що Джозеф Сміт був пророком Бога; я знаю, що він був достойною людиною, високоморальною людиною, і що його поважали ті, хто його знав. Господь дуже ясно і повно показав мені, що він був пророком Бога і що у нього було святе священство” (in Conference Report, Oct. 1900, 61).

Джозеф Ф. Сміт

“Я свідчу вам і світові, що Джозефа Сміта було поставлено силою Божою, щоб закласти основи цієї великої роботи останніх днів, явити повноту євангелії світові в цьому розподілі, відновити світові священство Боже, яким чоловіки можуть діяти в ім'я Батька, і Сина, і Святого Духа, і це буде прийнятним для Бога, бо це виконуватиметься за Його повноваженням. Я свідчу про це; я знаю, що це істинно так” (in Conference Report, Oct. 1910, 4–5).

Гебер Дж. Грант

“Я радію у свідченні, яке Святий Дух дав мені, завдяки чому я можу стояти і свідомо свідчити, що ангел Бога ... дійсно являвся хлопчику Джозефу Сміту і що обіцяння, дані цьому хлопчику, були виконані; що він дійсно став пророком Бога; що він помер мученицькою смертю за істину; що його кров, як і кров усіх мучеників у минулі століття, свідчила про божественність роботи, яку він започаткував; і я свідчу вам, що Бог дав мені знання, що Він живе; що Ісус є Спасителем світу і що Джозеф Сміт був пророком Бога” (in James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 vols. [1965–75], 5:156–157).

Джордж Альберт Сміт

“Я знаю, що Джозеф Сміт був пророком Господа. Оскільки він віддав своє земне життя, щоб його свідчення могло бути зобов'язуючим для дітей людських, я впевнений, як у тому, що стою тут перед вами, що він вже піднесений у присутності Викупителя, що він радіє розвиткові роботи Господа відтоді, як на землі через його смиренне

посередництво було відновлено євангелію Ісуса Христа. Я вдячний за свідчення, яке горить у моїх грудях, що це робота нашого Батька” (in Conference Report, June 1919, 42).

Девід О. Маккей

“Я свідчу вам, що Джозеф Сміт був пророком Бога, і коли я кажу це, це означає, що я знаю, що Ісус живе, що Він є нашим Викупителем і що це Його Церква. Ми—всього-на-всього Його представники. Коли ми приймаємо це, тоді легко прийняти реальність Бога Батька, Батька наших духів” (in Conference Report, Sept.–Oct. 1966, 87–88).

Джозеф Філдінг Сміт

“Джозеф Сміт, смиренний син фермера, був навчений і настановлений, як, мабуть, жоден інший пророк не був навчений і настановлений, небесними учителями, посланими від трону і з присутності Вічного Батька” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 1:201).

“У мене є досконале знання про божественну місію пророка Джозефа Сміта. У мене немає жодного сумніву, що Господь виховав його і дав йому одкровення, заповідь, відкрив йому небеса і покликав його очолити цей славетний розподіл євангелії. Я так само впевнений, що у своїй юності, коли він пішов молитися, він побачив саму присутність, він стояв у самій присутності Бога Батька і Його Сина, Ісуса Христа; я в цьому не сумніваюся; я знаю, що це правда. Я знаю, що згодом його відвідував Мороній, що він отримав Ааронове священство від рук Івана Христителя, Мелхиседекове священство від рук Петра, Якова та Івана і що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів була організована на шостий день квітня 1830 року за божественним повелінням” (in Conference Report, Apr. 1951, 58).

Гарольд Б. Лі

“Я складаю перед вами урочисте свідчення про божественну місію Спасителя і неодмінну участь Його руки у справах Його Церкви в наш час, як і у всіх розподілах часів.

Я знаю, маючи свідчення, могутніше за те, що бачу очима, що, як проголосив Господь: “Ключі царства Бога ввірено людині на землі [від пророка Джозефа Сміта і до сьогодні через принцип наступництва], і звідти покотиться євангелія аж до кінців землі...” [УЗ 65:2].

Я свідчу про це з усім переконанням своєї душі” (in Conference Report, Oct. 1972, 20; or *Ensign*, Jan. 1973, 25).

Спенсер В. Кімбол

“Бог усіх цих світів і Син Бога, Викупитель, наш Спаситель, особисто відвідали [пророка Джозефа Сміта]. Він побачив живого Бога. Він побачив живого Христа. Лише кілька з усіх людських створінь мали таке видіння.

Тепер Джозеф належав до елітної групи—випробуваний, надійний і вірний. Він належав до обраної спільноти особистостей, яких Авраам описував як “благородних і великих”, які були “хороші” і стали ставлениками Господа. (Авраам 3:22–23)” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 430).

Езра Тефт Бенсон

“Я свідчу, що з Книгою Мормона Бог дав у наші дні відчутний доказ того, що Ісус є Христос і що Джозеф Сміт є Його пророком (див. УЗ 20:8–33). Це ще одне свідчення про Ісуса Христа є розповіддю з письмен про перших мешканців Америки. Воно було перекладено Джозефом Смітом через дар і силу Бога (див. УЗ 135:3). Ті, хто будуть читати Книгу Мормона, розмірковувати над нею і запитувати нашого Вічного Батька в ім'я Христа, чи істинна вона, самі пізнають її правдивість через силу Святого Духа, якщо будуть запитувати з щирим серцем, щирими намірами, маючи віру в Христа (див. Мороній 10:3–5)” (in Conference Report, Oct. 1988, 102–3; or *Ensign*, Nov. 1988, 86–87).

Говард В. Хантер

“Джозеф Сміт був не тільки великою людиною, а і натхненним слугою Господа, пророком Бога. Його велич полягає в одному: правдивості його проголошення, що він бачив Батька і Сина і що він відгукнувся на реальність того божественного одкровення. Під час божественного одкровення йому було сказано встановити заново істинну й живу церкву, відновлену в теперішні часи, так, як вона існувала у дні земного служіння Самого Спасителя.

Я свідчу, що хлопчик-пророк, який багато в чому залишається основним дивом в ... історії цієї церкви, є живим доказом того, що в Божих руках і під керівництвом Спасителя світу слабке і просте з'явиться і зруйнує могутнє і сильне” (in Conference Report, Apr. 1991, 84–85; or *Ensign*, May 1991, 64–65).

Гордон Б. Хінклі

“Я відчуваю велике захоплення і любов до пророка Джозефа Сміта. Моє серце лине до нього, бо йому довелося вистраждати заради цієї справи. Він віддав своє життя як свідчення про її істинність. З дитинства і до самої смерті його виганяли, його заганяли, його переслідували, йому наступали на п'яти. Але він мужньо йшов уперед, навертаючи людину тут, навертаючи людину там, організовуючи церкву, встановлюючи її вчення, розбудовуючи її, щоб вона простояла всі майбутні роки. Я люблю його всією душею. Я шийлюся перед ним, поважаю його, захоплююся ним і шаную його” (in Heidi S. Swinton, *American Prophet: The Story of Joseph Smith* [1999], 147).

БЛАНК “ПРОВІЗІЯ ДЛЯ ПОДОРОЖІ”

Найменування	Вартість	Вага	Взято	Загальна вартість	Загальна вага
Їжа					
Борошно	\$5.00	50 фунтів			
Цукор	\$3.00	10 фунтів			
Рис	\$2.00	20 фунтів			
Бобові	\$2.00	30 фунтів			
Сухі фрукти	\$3.00	5 фунтів			
Сіль	\$0.50	5 фунтів			
Запас					
Фермерське знаряддя	\$20.00	50 фунтів			
Меблі	\$25.00	60 фунтів			
Риболовецькі волосінь і гачки	\$1.00	—			
Керогаз	\$20.00	15 фунтів			
Намет	\$10.00	15 фунтів			
Ліки	\$1.00	3 фунти			
Постіль і ковдри	\$5.00	10 фунтів			
Запасні черевики	\$5.00	3 фунти			
Мотузка	\$5.00	5 фунтів			
Набір для лагодження колеса	\$10.00	10 фунтів			
Каністри для води	\$5.00	5 фунтів			
Книги	\$10.00	15 фунтів			
Всього їжі і запасів (Витрачайте не більше \$200 і беріть не більше 1800 фунтів).					
Щоденник заgonу					
Вирахуйте запаси їжі, спожиті за подорож.					
Залишилося їжі:					
Місяці 1–2	Місяці 3–4	Місяці 5–6	Місяці 7–8	Місяці 9–11	Місяці 12–14
					Місяці 15–17
					Місяць 18
Чи дісталися ви до долини Солоного озера? ☐ Так ☐ Ні					

СІМ'Я

ПРОГОЛОШЕННЯ СВІТОВІ

ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО І Рада Дванадцятьох Апостолів
Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

МИ, ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО і Рада Дванадцятьох Апостолів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, урочисто проголошуємо, що шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом і що сім'я є центральною частиною Творцевого плану для вічної долі Його дітей.

УСІ ЛЮДИ—чоловіки і жінки—створені за образом Бога. Кожна людина є улюбленим духовним сином або улюбленою духовною дочкою небесних батьків і, будучи такою, має божественну природу і долю. Стать є невід'ємною властивістю доземної, смертної й вічної особистості та її призначення.

У ДОЗЕМНОМУ ЦАРСТВІ духовні сини й дочки знали Бога як свого Вічного Батька, поклонялися йому і прийняли його план, за яким Його діти могли отримувати фізичні тіла й набувати земного досвіду, щоб розвиватися в досконалість і зрештою реалізувати свою божественну долю спадкоємців вічного життя. Божественний план щастя надає можливість продовження сімейних стосунків після смерті. Священні обряди й завіти, які можна отримати у святих храмах, дають можливість людям повернутися в присутність Бога, а сім'ям—об'єднатися навечно.

ПЕРША ЗАПОВІДЬ, яку Бог дав Адамові та Єві, стосувалася здатності бути батьками, яку вони мали, як чоловік і дружина. Ми проголошуємо, що Божа заповідь Його дітям розмножуватися і наповнювати землю залишається в силі. Більш того, ми проголошуємо, що Бог заповідав, аби священна сила породження застосовувалася тільки чоловіком і жінкою, законно одруженими як чоловік і дружина.

МИ ПРОГОЛОШУЄМО, що шлях, яким створюється смертне життя, встановлено Богом. Ми стверджуємо священність життя і його важливість у Божому вічному плані.

ЧОЛОВІК І ДРУЖИНА мають урочисту відповідальність любити один одного і своїх дітей і піклуватися один про одного, а також про своїх дітей.

«Діти—спадщина Господня» (Псалми 127:3). Батьки мають священний обов'язок виховувати своїх дітей у любові й праведності, забезпечувати їхні фізичні й духовні потреби, вчити їх любити один одного й служити один одному, дотримуватися заповідей Божих і бути законопослушними громадянами, де б вони не жили. Чоловіки і дружини—матері і батьки—будуть відповідати перед Богом за виконання цих обов'язків.

СІМ'Ю встановлено Богом. Шлюб між чоловіком і жінкою є невід'ємною частиною Його вічного плану. Діти мають право народжуватися в лоні шлюбу і виховуватися батьком і матір'ю, які з цілковитою вірністю шанують шлюбні обітниці. Щастя в сімейному житті найпевніше досягають, коли воно засновано на вченнях Господа Ісуса Христа. Щасливі шлюби й сім'ї засновуються та зберігаються на принципах віри, молитви, покаяння, прощення, поваги, любові, співчуття, праці, а також здорового відпочинку. За божественним задумом, батько має головувати над своєю сім'єю в любові й праведності; він відповідає за забезпечення своєї сім'ї всім необхідним та її захист. Мати в першу чергу відповідальна за виховання своїх дітей. Як рівноправні партнери, матері й батьки зобов'язані допомагати один одному у виконанні цих священних обов'язків. Недієздатність, смерть чи інші обставини можуть викликати необхідність індивідуальної адаптації. Близькі родичі мають надавати підтримку, якщо в цьому виникатиме потреба.

МИ ПОПЕРЕДЖАЄМО, що особи, які порушують завіти цнотливості, які жорстоко поведуться зі своїми дружинами або з дітьми або не виконують своїх сімейних обов'язків, одного дня будуть відповідати за це перед Богом. Більш того, ми попереджаємо, що руйнування сім'ї принесе людям, суспільствам і народам біди, які провіщали давні і сучасні пророки.

МИ ЗАКЛИКАЄМО свідомих громадян та відповідальних урядових службовців усього світу сприяти заходам, спрямованим на збереження і зміцнення сім'ї як фундаментальної сполуки суспільства.

Це проголошення було зачитано Президентом Гордоном Б. Хінклі як частина його звернення на Генеральних зборах Товариства допомоги, які проходилися 23 вересня 1995 року в Солт-Лейк-Сіті, Юта.

ЖИВИЙ ХРИСТОС

СВІДЧЕННЯ АПОСТОЛІВ

ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

Святкуючи двохтисячний день народження Ісуса Христа, ми складаємо свідчення про реальність Його незрівнянного життя і безмежну добродішність Його великої спокутної жертви. Жодна інша людина не мала такого глибокого впливу на всіх, хто жив і буде жити на землі.

Він був Великим Єговою Старого Завіту і Месією Нового. Під проводом Свого Батька Він створив землю. “Усе через Нього повстало, і ніщо, що повстало, не повстало без Нього” (Іоанн 1:3). Будучи безгрішним, Він охрестився, аби виповнити усю правду. Він “ходив, . . . добро чинячи” (Дії 10:38), але Його зневажали за це. Його евангелія була посланням миру і доброї волі. Він закликав усіх наслідувати Його приклад. Він ходив шляхами Палестини, зцілюючи хворих, даючи сліпим зір і воскрешаючи мертвих. Він навчав істинам вічності, реальності нашого доземного існування, меті нашого земного життя і можливостям, відкритим для Божих синів і дочок у житті прийдешньому.

Він ввів причастя як нагадування про Свою велику спокутну жертву. Його було схоплено і засуджено на підставі облудних звинувачень, визнано винним, аби задовольнити натовп, і вироком для Нього була смерть на Голгофському хресті. Він віддав Свое життя, аби спокутувати гріхи всього людства. Він приніс великий вікарний дар заради всіх жителів землі.

Ми урочисто свідчимо, що Його життя, яке є головною подією людської історії, не почалося у Віфліємі і не закінчилося на Череповищі. Він був Першонародженим від Батька, Єдинонародженим Сином у плоті, Випителем світу.

Він воскрес з могили, щоб стати “первістком серед покійних” (1 Коринтянам 15:20). Як воскреслий Господь, Він відвідав тих, кого любив за життя. Він також священнослужив серед Своїх “інших овець” (Іоанн 10:16) у давній Америці. У наші часи Він та Його Батько явилися юнакові Джозефу Сміту, відкривши

обіцяний з давніх давен “розподіл повноти часів” (Ефесянам 1:10).

Пророк Джозеф написав про Живого Христа: “Його очі були наче полум'я вогню; волосся на Його голові було біле, наче чистий сніг; Його обличчя сяяло сильніше за сонце, а Його голос був немов шум великих вод, а саме голос Єгови, який промовив:

“Я перший і останній; Я той, хто живе, Я той, кого було вбито; Я ваш заступник перед Батьком” (див. УЗ 110:3–4).

Пророк також проголосив про Нього: “І тепер, після багатьох свідчень, які було дано про Нього, ось свідчення, останнє з усіх, яке ми даємо про Нього: Що Він живе!

Бо ми бачили Його, саме праворуч від Бога; і ми чули голос, що засвідчив, що Він є Єдинонародженим від Батька—

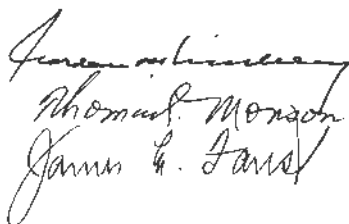
Що Ним, і через Нього, і від Нього світи є та було створено, і жителі їхні є синами й дочками, народженими Богові” (див. УЗ 76:22–24).

Ми проголошуємо урочистими словами, що Його священство і Його Церкву було відновлено на землі—“на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос” (Ефесянам 2:20).

Ми свідчимо, що одного дня Він повернеться на землю. “І з'явиться слава Господня, і разом побачить її кожне тіло” (Ісаїя 40:5). Він правитиме як Цар над царями і царюватиме як Господь над панамі, і кожне коліно вклониться, і кожний язик сповідається перед Ним. Кожен з нас стане перед Ним, і Він судитиме нас згідно з нашими діяннями і прагненнями наших сердець.

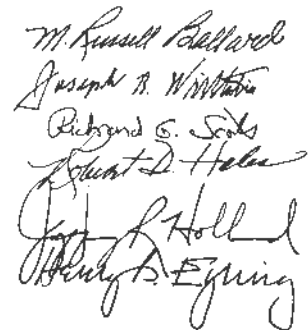
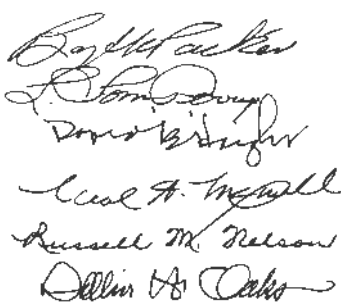
Ми свідчимо, як Його законно висвячені апостоли,— що Ісус є Живим Христом, безсмертним Сином Бога. Він—великий Цар Еммануїл, який сьогодні стоїть праворуч Свого Батька. Він є світлом, життям і надією світу. Його шляхом є шлях, що веде до щастя в цьому житті і вічного життя у світі прийдешньому. Ми дякуємо Богові за незрівнянний дар Його божественного Сина!

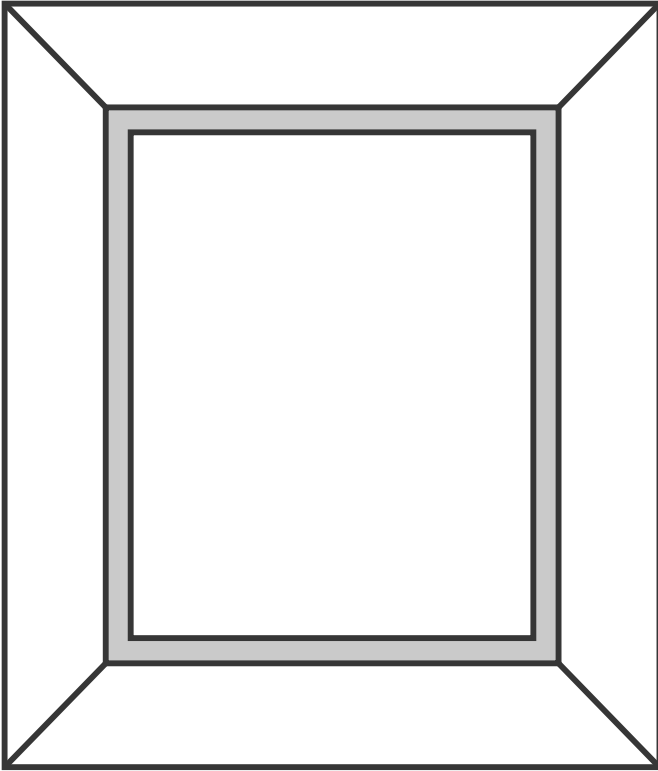
ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО

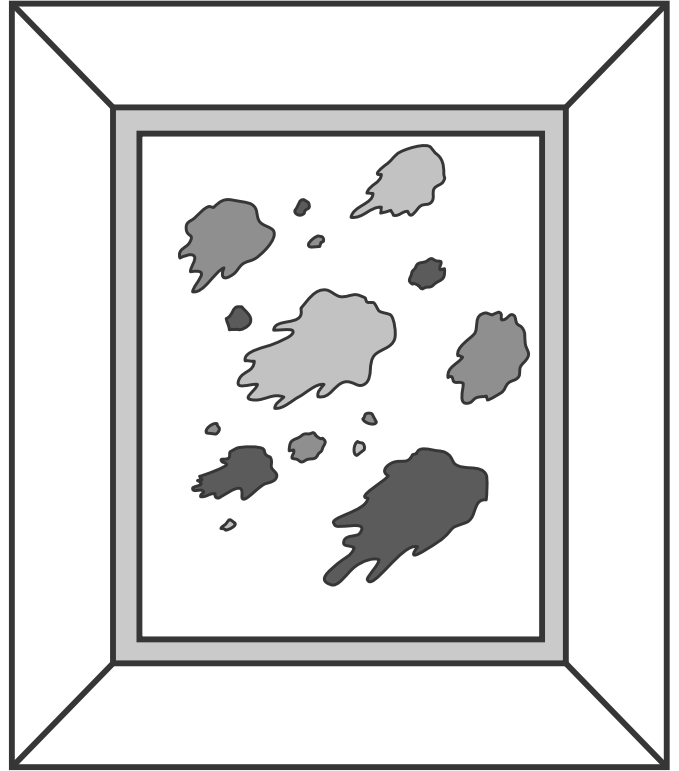
1 січня 2000 року

КВОРУМ ДВАНАЦЯТЬОХ

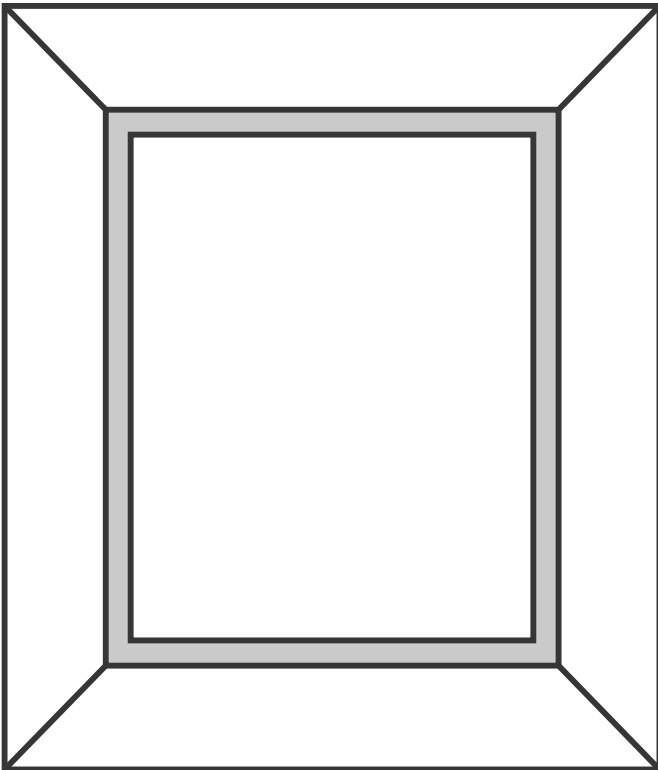

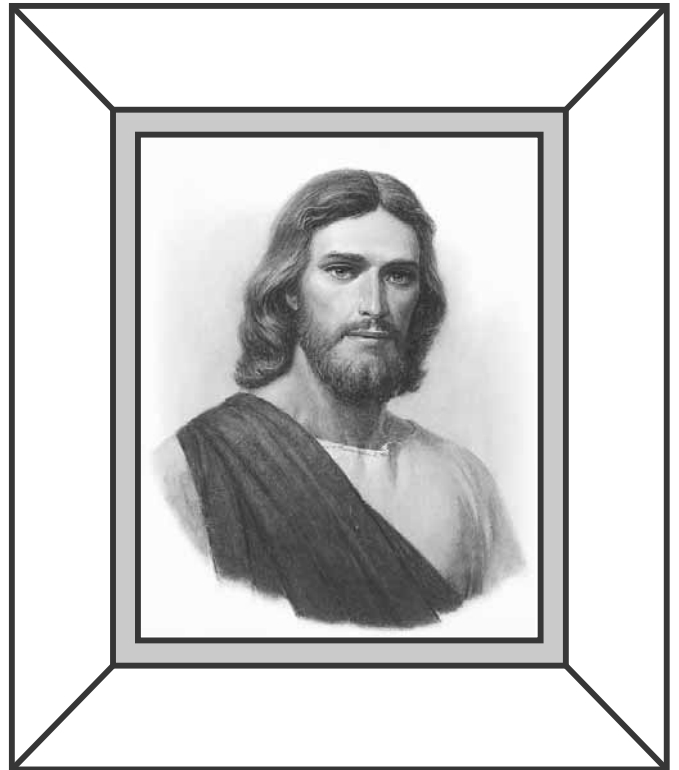
1.

2.

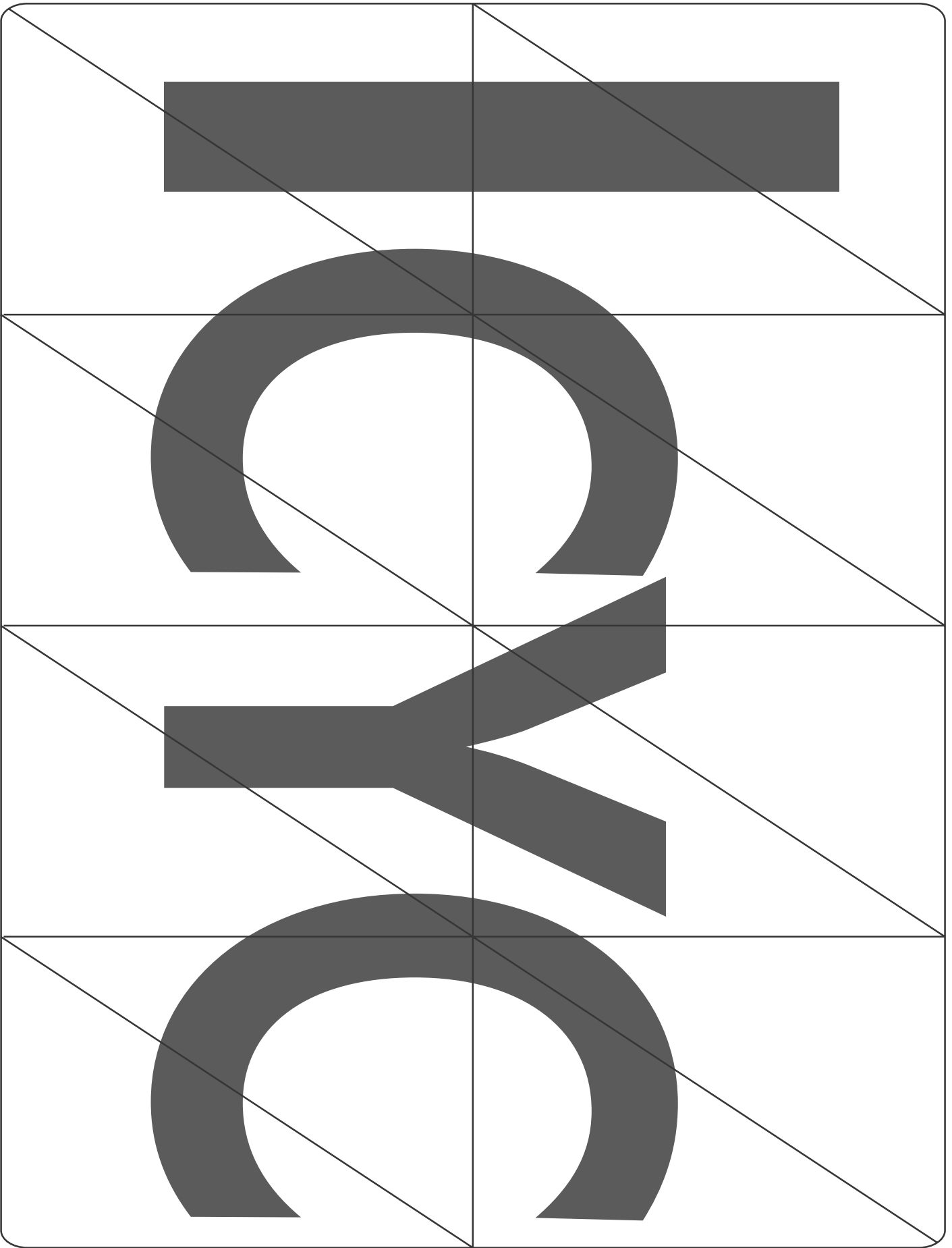

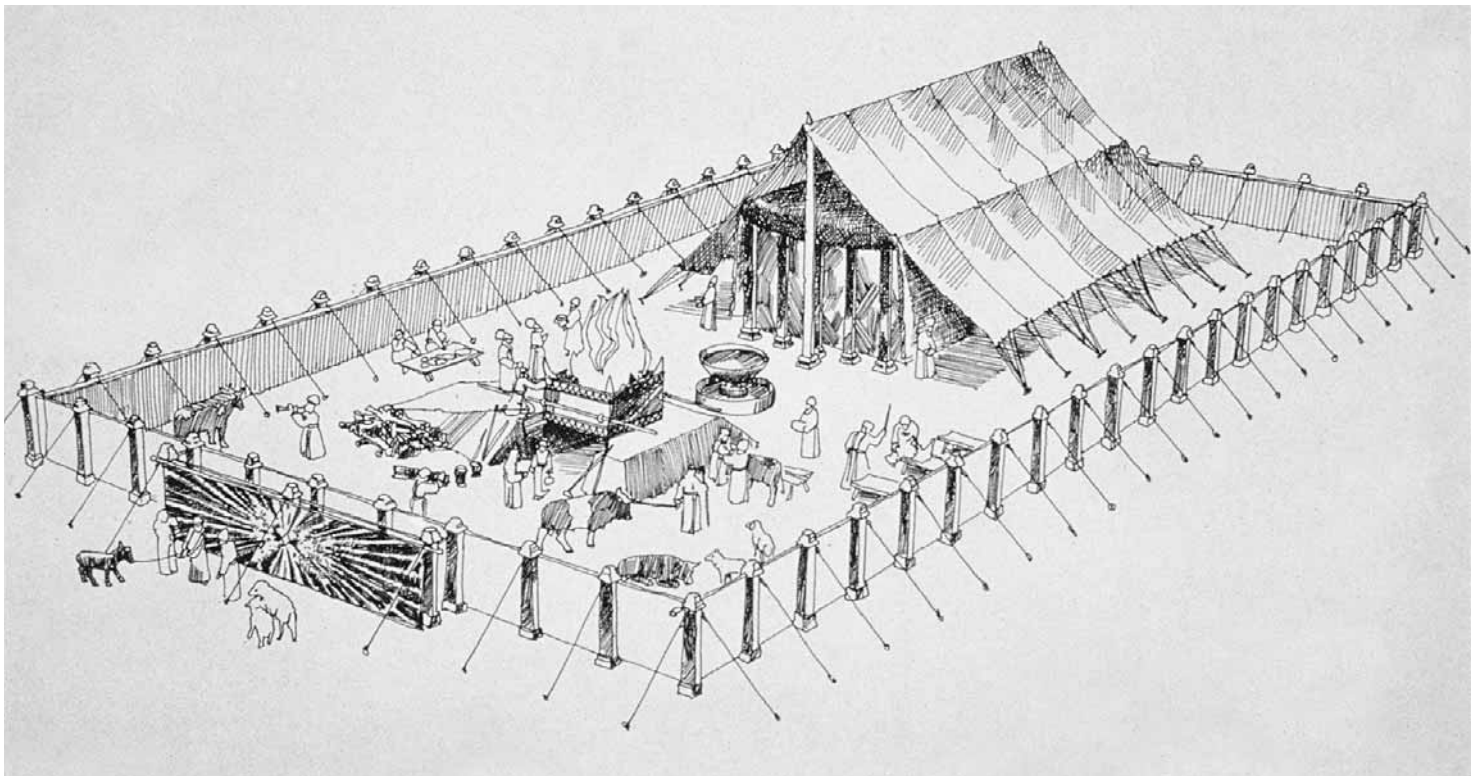
3.

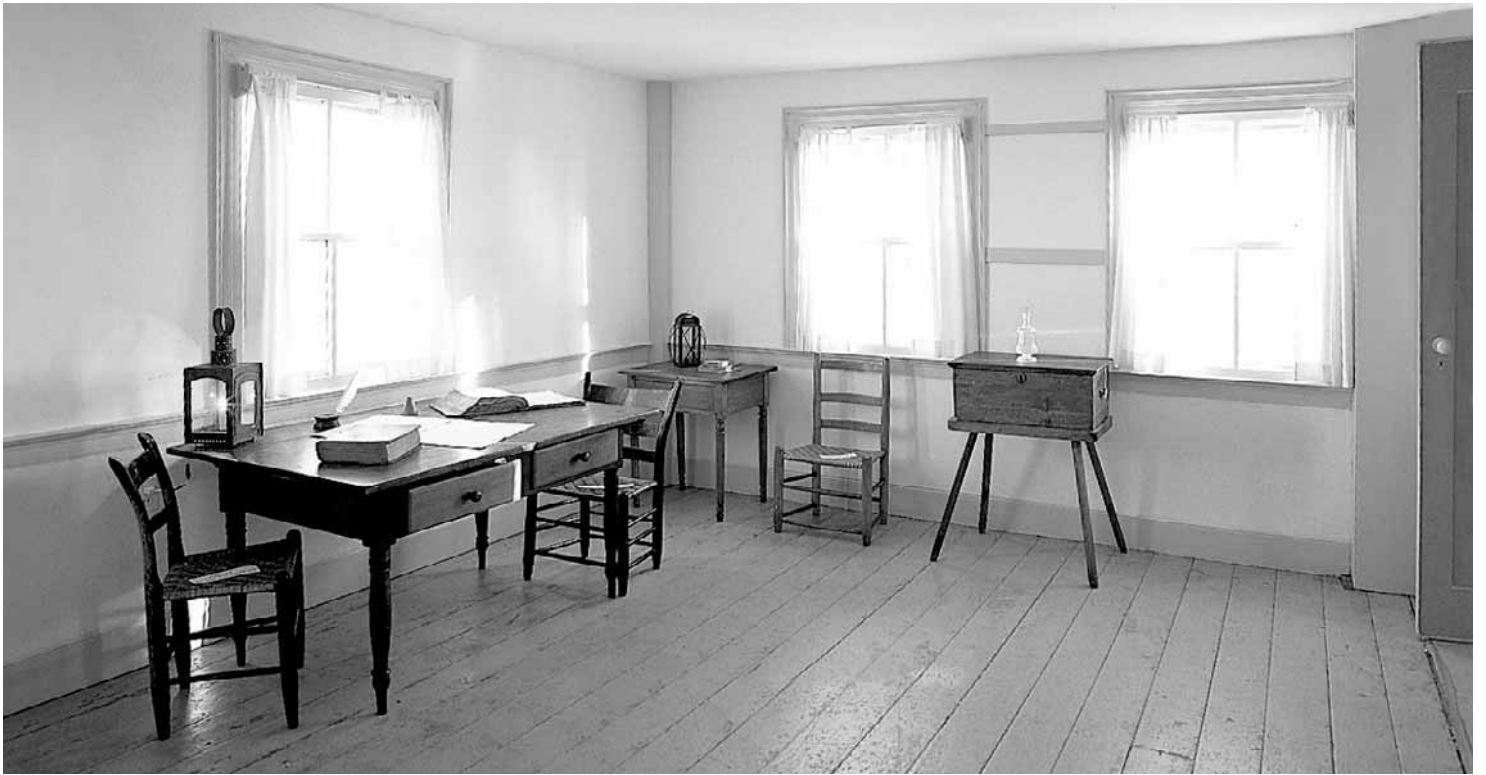

4.

Гора Еверест, висота 8850 м, є найвищою горою на землі. Розташована в Гімалайському гірському масиві, гора Еверест лежить на кордоні Непалу й Тибету. Альпіністи ризикують здоров'ям і життям через нестачу кисню, холод, лавини і можливість зірватися вниз. У період між 1953 і 1998 роками 1057 чоловік підкоряли цю гору. За той же час у спробі піднятися загинуло 147 чоловік. (Див. [mnteverest.net](http://www.mnteverest.net) <<http://www.mnteverest.net>> [accessed 3 May 2000]).

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

